

உ

கணபதி துணை.

பத்துப்பாட்டு மூலமும்

மதுரை யாசிரியர் டாரத்துவாசி

நச்சினூர்க்கினியருரையம்.

இவை

சென்னை

பிரஸிடென்ஸ் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமி நாதையரால்

பரிசோதித்து,

பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன்

சென்னை

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

1918.

(Copy Right Registered.)

இரண்டாம் பதிப்பு]

[விலை ரூபா. 4-8-0.]

Formes 1 to 52 Printed at The Presidency Press
and

The remaining portion Printed at the Commercial Press.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை

பக்கம்.

க. இடம் விளங்காத மேற்கோள் முதலியவற்றின் அகராதி	...	1
உ. இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை	...	5
ங. முதற்பதிப்பின் முகவுரை	...	15
ச. பாடினோர் வரலாறு	...	22
ஞ. பாடப்பட்டோர் வரலாறு	...	29
ஈ. நச்சினுர்க் கினியர் வரலாறு	...	35
எ. இப்பதிப்பில் வந்துள்ள நூற் பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற் குறிப்புகாதி	...	35
அ. பத்துப்பாட்டு நச்சினுர்க்கினியருடைய க - ௫௦		
i திருமுரு காற்றுப்படை	...	க
ii பொருநராற்றுப்படை	...	௫க
iii சிறுபாணாற்றுப்படை	...	௯௩
iv பெரும்பாணாற்றுப்படை	...	௧௨௯
v முல்லைப்பாட்டு	...	௧௯௩
vi மதுரைக்காஞ்சி	...	௨௧௧
vii நெடுநல்வாடை	...	௩௨௧
viii குறிஞ்சிப்பாட்டு	...	௩௪௫
ix பட்டினப்பாலை	...	௩௮௧
x மலைபடுகடாம்	...	௪௧௭
ஈ. மூல அரும்பதவிளக்க அகராதி	...	௫௦௫
க௦. மூல அருந்தொடரகராதி	...	௫௩௩
க௧. உரையிற்கண்ட சொற்கள் முதலியவற்றின் அகராதி	...	௫௪௧
க௨. பிழையும் திருத்தமும்.	...	௫௮௩

இடம் விளக்காத மேற்கோள் முதலியவற்றின் அகராதி.

எண்கள் - பக்க எண்கள்.

அஞ்சமுதந்தோன் தின், ௫௮.
அணியிழையார்க்கு, ௧௨௮.
அம்மச்சர்புரோகிதர், ௨௯௦.
அரிமாசுமந்தவமளி, ௧௨.
ஆடழிக்க, ௨௬௧.
ஆற்றல்சால் கேள்வி, ௩௮௦.
ஆறுசென் தலியர், ௧௦௬.
ஓக்குதிரை, ௧௨௭.
இடக்கண், ௪௪௭.
இரும்பணைக்கொண்டு, ௮௩.
இன்னமொருகால், ௫௭.
உப்புறைப்ப, ௧௮௧.
உன்னையொழிய, ௫௭.
என்கோவை, ௨௨.
ஏரியுமேற்றத்தினாலும், ௧௨.
கங்குலுந்நபகலும், ௧௧௨.
களமடக்க, ௨௭.
காக்கக்கடலியநீ, ௫௮.
தூவையென்பது, ௪௫.
குன்றமெறிந்த துவுங், ௫௭.
குன்றமெறிந்தாய், ௫௭.
கோன்மைதரும்காலி, ௭௨.
கோடேபத்தர், ௭௨.
கார்பினுற்றோன்றது, ௫௬.
சிறுபூனை செம்பஞ்சு, ௩௪௦.
கோல்லென்னும் பூம்போது, ௧௧௩.

நூயிறபட, ௧௧௬.
தன்னையுன்னி, ௩௪.
தம்முடும், ௩௦.
திரைதவுள்வெள்வாய், (பெரும்பொரு
ள்விளக்கம்) ௨௦௦.
தூஉத்திம்புகை, ௫௦௨, ௫௦௩.
நக்கீர்தாமுரைத்த, ௫௮.
கல்லம்பர்நல்ல (ஒளவையார் பா
டல்) ௪௧.
நூல்விரின் முடக்கி, ௪௭.
நின்றுத்தமிழ்லை, ௩௮௦.
நெடுவரைச்சந்தன, ௧௨௮.
பரங்குள் திறு, ௫௮.
பழப்புடையிருகை, ௨௬. (௫), ௨௨.
பெரியவரையிரங், (அரியவரை இன்
பைக்கணிளம்பகட்டின், ௩௧௬.
மண்டமரட்ட, ௧௮௦.
முச்சக்கரமும், ௮௩, ௧௨, ௪௧௬.
முருகனே, ௫௮.
முருகுபொருநாறு, ௫௦௪.
வஞ்சியுங்காஞ்சியுந் (பன்னிரு
படலம்) ௨௪௧.
வண்டடைந்த, ௨௧௦.
வாடைநலிய, ௩௪௪.
வீயாவீண்டும், ௪௫௫.
வீரவேல், ௫௭.

உ
கணபதி துணை.
இரண்டாம் பதிப்பின்
மு க வு ளை .

‘பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து சங்கத்
திருப்பிலே யிருந்து வையை யேட்டிலே தவழந்த பேதை
பொருப்பிலே நின்று கற்றோர் நினைவிலே நடந்தோ ரோன
பொருப்பிலே பயின்ற பாவை மருங்கிலே வளரு கின்றாள் ”

பத்துப்பாட்டி, பாட்டெனவும் வழங்கும்; (தோல். செய். சூ.
100-ஆம்.) இவற்றுள், ஆற்றுப்படைகளாகவுள்ளவை ஐந்து; அவற்
றுள் திருமுருகாற்றுப்படையானது திருமுறைகளிற் பதினோராம்
திருமுறைப்பிரபந்த வரிசையிற்சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது; இது புலவ
ராரற்றுப்படையெனவும் கூறப்படும்.

ஆற்றுப்படையென்பது, ஒருவர் ஒருகொடையாளியின்பால்
தாம்பெற்ற பெருஞ்செல்வத்தை எதிர்வந்த வறியோர்க்கு அறி
வுறுத்தி அவரும் அங்கேசென்று தாம் பெற்றவையெல்லாம் பெறு
மாறு வழிப்படுத்தல்; ஆறு-வழி; படை-படுத்தல். ஒவ்வொருவரும்
இங்ஙனங்கூறுதற்கு உரியோராயினும், கூத்தர்முதலியோரோ
எதிர்வந்த வறியவர்களாகிய கூத்தர்முதலியவர்களுக்குக்கூறி
அவர்களை வழிப்படுத்தியதாகச் செய்யுள் செய்தல்மாபு; தோல்காப்
பியப்புறத்திணையியலில், ஈசு-ஆம் சூத்திரத்திலுள்ள, “கூத்தரும்
பாணரும் பொருளரும் விறலியும், ஆற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்
றிப் பெற்ற பெருவளம் பெறுஅர்க் கறிவுறீஇச், சென்றுபய னெதி
ரச் சொன்ன பக்கமும்” என்பது இதற்குவிதி; ‘ஆடன்மாந்தரும்
பாடற்பாணரும் கருவிப் பொருளரும் ‘இவருட் பெண்பாலாராகிய
விறலியுமென்னும் நார்பாலாரும் தாம்பெற்ற பெருஞ்செல்வத்தை
எதிர்வந்த வறியோர்க்கு அறிவுறுத்தி அவரும் ஆண்டுச்சென்று
தாம் பெற்றவையெல்லாம் பெறுமாறு கூறிய கூறுபாடும்’ என்பது
இதன்பொருள். இங்ஙனம் இயற்றப் பெற்றவைகள் கூத்தரார்
ற்றுப்படை, பாணரார்ற்றுப்படை, பொருளரார்ற்றுப்படை, விறலியார்
ற்றுப்படை எனப்பலவுள்ளன. பத்துப்பாட்டிலன்றி, பதிற்றுப்
பத்தி, புறநானூறு, புறப்பொருள்வேண்பாமாலைமுதலியவற்றி
லும் பிற்காலத்து நூல்களாகிய கலம்பகங்களிலும் இவ்வாற்றுப்
படைச்செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன. இவை தனிச்செய்யுளா
கவே ஆக்கப்படும்.

‘பெரும்பாணிர்க்கையும்” (மதுரை. ௩௪௨; சிலப. இ: ௩௭) என்
பதனால், ‘பெரும்பாணரோன ஒருவகையினருள்; அவரை ஆற்
றுப்படுத்தியது பெரும்பாணாற்றுப்படை’ எனவுங் கூறுவதுமுண்டு.

“ஆசிரியப் பாட்டி னளவிற கெல்லை, ஆயிர மாகு யிழிபுழன்
றடியே” (தொல். செய்.) என்பதனுரையில், “ஆசிரியப்பாட்டின்
அளவிற்கு எல்லையாவது சுருங்கினதுமூன்றடி; பெருமை ஆயிர
மடியாக, இடைப்பட்டன எல்லா அடியானும் வரப்பெறும் எ.று.
சுருங்கினபாட்டிற்கு உதாரணம் மேற் காட்டப்பட்டது; பெரிய
பாட்டுப் பத்துப்பாட்டுள்ளும் சிலப்பதிகாரத்துள்ளும் மணிமேகலை
யுள்ளும் கண்டுகொள்க; ‘ஆசிரிய நடைத்தே’ என்றதனால் வஞ்சிப்
பாவிற்கும் ஆயிரமடி பெருமையாக்கிக்கொள்ளப்படும்” என இளம்
பூரணரும், “ஆசிரியப்பாவின் பெருக்கத்திற்கு எல்லை ஆயிரமாகும்;
சுருக்கத்திற்கு எல்லை மூன்றடியாகும் எ.று. உ-ம்; ‘நீலமேனி...
முறையே’ இது சுருக்கத்திற்கெல்லை; கூத்தாற்றறுப்படை தலையள
விற்கு எல்லை; மதுரைக்காஞ்சியும் பட்டினப்பாலையுமொழிந்த பாட்
டேமும்.....இடையளவிற்கு எல்லை; பாட்டினெல்லையெனினது
அளவென்றதனால், அதனியற்றுகிய வஞ்சிக்கும் இவ்வாறே
கொள்க...* பட்டினப்பாலை இடையளவிற்கெல்லை; மதுரைக்காஞ்சி
தலையளவிற்கெல்லை” என நச்சினர்க்கினியரும் எழுதியிருப்பவை
இங்கே அறியற்பாலன.

பட்டினப்பாலை வஞ்சிநெடும்பாட்டென்றுங் கூறப்படும்; இப்
புத்தகத்தின் ௩௮௧-ஆம் பக்கம்பார்க்க.

1889-ஆம் வருடத்தில், இந்நூலும் உரையும் முதன்முறை
பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறின; பின்பு, திருநெல்வேலியைச்
சார்ந்த களக்காடென்னும் ஊரிலிருந்த ஸ்ரீமத் சாயிநாததேசிக
ரவர்கள் உதவிய கையெழுத்துமூலப்பிரதியாலும், நாளடைவிற
கிடைத்த சில உரைப்பிரதிகளாலும், பலவகையான ஆராய்ச்சிக
ளாலும் இவை சில சில திருத்தங்களையடைந்தன; முன்பு வள்ளு
காமலிருந்தவற்றுட் சில சில விளங்கின.

அவற்றுடன், உரையாசிரியர்களால் இப்பாட்டுக்களிலிருந்து
மேற்கோள்களாக எடுத்தாளப்பட்டிருக்கும் பகுதிகளையும் இடங்களை
யும் ஞாபகத்துக்குவந்த அளவு விளக்கியும், ஒத்த பகுதிகளைச்
சங்கநூல்களிலிருந்தும் பிற்காலத்து நூல்களிலிருந்தும் மூல அடி
யெண்ணுடன் ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டியும், திருமுருகாறுப்
படைக்குமட்டும் வேறுரையொன்று கிடைத்தமையால் அதிற்
கண்ட விசேடமான வேறுபாடுள்ள பகுதிகளை அதனுரையில்
அங்கங்கே கீழ்க்குறிப்பாகப் புலப்படுத்தியும், மூலத்திற்குரிய
அடியெண்களை உரைப்பகுதியில் உரிய இடங்களில் அமைத்தும்;
உரையிலுள்ள அருஞ்சொற்களுக்குப்பொருளும் விளக்கமும் எழு

* பத்துப்பாட்டினுள், ௨௬௬-ஆம் பாட்டுக்களில் வஞ்சியடிகளை வச்
திருப்பினும் உ-வது பாட்டில் அவ்வடிகள் சிலவாகவே உத்திருத்தல் மற்ற
அது கூறப்பட்டிலது போலும்.

பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ
விசம்பா ருக விரைசெலன் முன்னி *
யுலகம் புகழ்ந்த வோங்குபர் விழுச்சி
125 ரலைவாய்ச் சேறனு நிலைஇய பண்பே யதா ஆன்று

[௩.—திருவாலினன்குடி.]

சீரை தைஇய வடுக்கையர் சீரொடு
வலிம்புரி புரையும் வானரை முடியினர்
சூரசுற விமைக்கு முருவினர் மானி
னுரிவை தைஇய ஆன்கெடு மார்பி
130 னென்பெழுந் தியங்கு மியாக்கையர் உரு
பலவுடன் கழிந்த வுண்டிய ரிகலொடு
செற்ற நீக்கிய மனத்தின ரிபாவதுங்
கற்றோ ரறியா வறிவினர் கற்றோர்க்குக்
தாம்வரம் பாகிய தலைமைபர் தாமமொடு
135 சுடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிடும்பை
பாவது மறிபா வியல்பினர் மேவா
ஆனியில் காட்சி முணியர் முற்புக
புகைமுகந் தன்ன மாசி வாவுடை
முகைவா யவழிந்த தகைகுழாகத்துச்
140 செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவகி
னல்பியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
மென்மொழி மேவல நின்னரம் புளர

1வக. 2300; “கோல மார்முர சிடியுமிழ் கழங்கென முழங்க” (தீவக. 2392);
இடியார் பணைதுவைப்ப” (11 - வெ உழிஞை 27.)

122. “மணியிற மஞ்ஞை யோங்கிய புட்கொடி” (பர. 17); “பல்பொறி
மஞ்ஞை வெல்கொடி யுயரிய” (அகநா. 11.); “மணியிய லுயரிய மாற
வென்றிப், பிணிமுக லூர்தி யொண்ணெய் யோனும்” (புறநா. 56.)

125. “வரைவயிறு கிழித்த நிழறிகழ் கெடுவேம், நிகழ்பூண் முருகன்
நீம்புன லலைவாய்”, “திருமணி விளக்கி னலைவாய்ச் செருமிருசேய்” (அகநா.
17, 266); “வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்ந், கெடுவே ணிலையு
காழர் வியன்றுறை” (புறநா. 55)

127. புறையென்பது மரபுபற்றிவருமென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்;
(தொல். உவம. கு. 17. இள)

138. “புகைவிரிந் தன்ன பொங்குதுகில்” (புறநா. 398)

140 - 41: “சூரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரிநரம்பு” (மலை. 23)

- நோயின் றியன்ற யாக்கையர் மாவி
 னவிர்தளிர் புரையு மேனிய ரவிர்தொறும்
- 145 பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைப் ரின்னகைப்
 பருமந் தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குன்
 மாசின் மகளிரொடு மறுவின்றி விளங்கக்
 கடுவொ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற்
 தழலென வுயிர்க்கு மஞ்சவரு கடுந்திறற்
- 150 பாம்புபட்டி புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
 புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளேறு
 வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ
 ளுமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண்
 மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிசு செல்வனு
- 155 தூற்றப்பாடக் தடுக்கிய நாட்டத்து தூறபல்
 வேள்ளி முற்றிய வென்றடு கொற்றத்
 தீரிரண் டேந்திய மருந்தி நெழினடைக்
 தாழ்பெருந் தடக்கை யுயர்த்த யானை
 பெருத்த மேறிய திருக்களர் செல்வனு
- 160 நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலையு
 வலகந் காக்கு மொன்றுபுரி கொள்கை
 பலர்புகழ் மூவருந் தலைவ ராக
 வேமுற் றாலந் தன்னிற் றேன்றிந்
 தாமரை பபந்த தானி னுழி
- 165 நான்முக வொருவற் பட்டிக் காண்வரப்

143-4. “தேமா மேனிச் சிலவளை யாயம்” (சிறுபாண். 176)

145. கடுக்குமென்பது உருவுவமத்தின்கண்வருமென்பதற்கு இவ்வடி
 மேற்கோள்; (தொல். உவம. கு. 16. பேர்; இ - வி. கு 642 - உரை)

150-51. “பூவைப்பு மேனியான் பாம்புண் பறவைக் கொடி” (பு - வெ.
 பாடாண். 39)

151 - 2. “ஊர்தி வால்வெள் ளேறே சிறந்த, சீர்கெழு கொடியு மவ்வே
 நென்ப” (புறநா. 1.)

153-4. “எண்ணர் மும்மதி லெய்த விமையா முக்கண்..... ..யிஞ்ஞக
 னே” (தே. திருக்கள்ளில், 3), “இமையாத முக்கண் மூவரிற் பெற்றவா”
 (நடுச்சிற். 14)

164 - 5. “நான்முக வொருவற் பயந்த பல்லிதழ்த், தாமரைப் பொருட்
 டின்” (பெரும்பாண். 463 - 4)

- பகலிற் றேன்று மிகலில் காட்சி
நால்வே றியற்கைப் பதினொரு மூவரொ
டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெற்றீயர்
மீன்பூத் தன்ன தோன்றல் மீன்சேர்பு
170 வளிகிளர்ந் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்
தீபெழுந் தன்ன திறவினர் தீப்பட
வுருமிடித் தன்ன குரலினர் விழுமிய
வுறுகுடை மருங்கிற்றம் பெறுமுறை கொண்டா
ரந்தரக் கொட்டினர் வந்துடன் காணத்
175 தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்ன
ளாவி னன்குடி யசைதலு முரிய னதாஅன்

[ச.—திருவேரகம்.]

- நிராமுன் நெய்திய வியல்பினின் வழாஅ
திருார்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
யறுநான் கிரட்டி யினமை நல்லியான்
180 டாறினிற் கழிப்பிய வறனவில் கொள்கை
மூன்றுவகைக் குறி, நக முத்திச் செல்வக
திருபிறப் பாளா பொழுதறிந்து துவல்
வொன்பது கொண்ட முன்றுபுரி நுண்ணான்
புலராத் காழகம் புலா வுடஇ
185 யுச்சிக் கூப்பிய கையினா தற்புகழ்ந்
தாமெழுத் துடக்கிய வருமறைக் கேள்வி
நாவியன் மருங்கி னனிலப் பாடி
விரையுறு நறுமல ரேந்திப் பெரிதுவந்
தோகத் துறைதலு முரிய னதாஅன்று

-
169. “மீன்பூத்தன்னவான்கலம்”
170 - 71. “வளித்தலைஇயதீயும்” (117நா. 2)
175. “தாவில்கொள்கைத் தந்தொழில்” (முநுத. 83)
177. “அறுவகைப்பட்ட பாப்பனப்பக்கமும்” (தோல். புறத். 20)
181 - 2. “அந்தண மருங்கு னிறுக்கு முத்தி”, “ஒன்றுபுரித் தடங்கிய
விரூபிறப் பாளர், முத்தி” (117நா. 2, 367)
185 “அப்பாளுனே குட்டுவன், உச்சிக்கூப்பிய கையினரென்றதற் போல்
வன கடைச்சங்கத்திற்கு ஆயினசொற்கள் இக்காலத்திற்கு ஆகாவாயின”
தோல். செய். கு. 80. ௪). வினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச்சமாயிற்றென்ப
தற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (நன் - வி. கு. 351.)

[ரு.—குன்றுதொழுடல்.]

- 190 பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேல
னம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வெண்கு தாளந் தொடுத்த கண்ணிய
னறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்க்கினர் மார்பிற்
கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்
- 195 நீடமை வினைந்த தேக்கட் டேறற்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யபர
விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற்
குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
- 200 யினைத்த கோதை யினைத்த கூந்தல
முடித்த குல்லை யிலையுடை நறும்பூச்
செங்கான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு
சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
திருந்துகா முல்கு றிளைப்ப வுடஇ

193. “நறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்க்கின ரகலம்” (அகநா. 26)

195. “திருந்தமைவினைந்த தேக்கட் டேறல்” (மலை. 522), “தூம்பகம் பழுனிய தீம்பிழி” (பதிற். 81), “அம்பனைவினைந்த தேக்கட்டேறல்” (அகநா. 368), “வாங்கமைப்பழுனியதேறல்” (புறநா. 129)

196 - 7. “தொண்டகப் பறைச்சிர் பெண்டிரொடு விரைஇ, மறுகிற்றுங் குஞ் சிறுகுடிப் பாக்கத்து” (அகநா. 118)

198 - 200. “தண்கயத் தமன்ற வொண்பூக் குவளை, யரும்பலைத்தியற் றிய சுரும்பார்கண்ணி, பின்னுப் புறந்தாழக் கொன்னே சூட்டி” (அகநா. 180), “கூருகிர் விடுத்ததோர் கோல மலை” (சீவக. 1466)

199. “குண்டுசுனைபூத்த வண்டுபடுகண்ணி, தூலாக்கலிங்கம் வாலரைக் கொளீஇயென்பன, பூத்த பூவான் இயன்றகண்ணி தூலாததூலான் இயன்ற கலிங்கமென ஒற்றுமையயம்பற்றிச் செயப்படு பொருண்மேல் நின்றன” (தொல். வினை. சூ. 37. க.) இவ்வுடி, பெயரெச்சம் செய்வதாதி அறுபொருட் பெயரன்றிப் பிறபெயரொஞ்சுநின்றதற்கு மேற்கோள்; (நன் - வி. சூ. 340) “நுண்டுகில், குண்டு கண்ணி என்றாற்போல ஒற்றுமை யயம்பற்றி, நுண்ணிய தூவந் செய்த துகிலென்று கொள்க” (தஞ்சை. 217 - உரை)

200. “இளைப்புறுபினையல்” (முருகு. 30)

202. “செங்கான் மராஅத்து” (நம். 148; ஐங்குறு. 381), “மராத்து வாஅன் மெல்லினர்” (அகநா. 127; ஐங்குறு. 383.)

203. “சுரும்புணவிரிந்த பெருந்தண் கோதை” (அகநா. 181)

- 205 மயில்கண் டன்ன மடநடை மீகளிரொடு
செய்யன் சிவந்த வாடையன் செவ்வரைச்
செயலைத் தண்டளிர் துயல்வரும் காதினன்
கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
குழலன் கோட்டன் குறுமபல் லீயத்தன்
- 210 நகரன் மஞ்ஞையன் புகரில் சேவலங்
கொடிய னெடியன் கிறுடியணி தோள
னரம்பார்த தன்ன வின்சுரற் நெகுதியொடு
குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயன்
மருங்கிற் கட்டிய நிலனோபு துகிலினன்
- 215 முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி

205 “பீலிமஞ்ஞையினியலி” (பெரும்பாண் 331), “நன்மாழயிலின் மென்மெல இயலி” (மது 608), “அணிமயிலன்ன வசைநடைக்கொடிச்சியை” (ஐங்குறு 258), “மணிமயிற்றொழில்” (பரி), “வருநல மயிலன் மடநடை மலைமகள்” (தே இடைமருது), “மயிலெனப் போநது” (திருச்சிற் 224), “நடையிலே” (பிர 42), “மயில் மகளிரா” “கண்டன்ன” (இ-கோ கு 86, 117 - உரை)

206 “பவழத் தன்ன மேனித் திகழொளிக், குன்றியேய்க்கு முடுக்கை சேவலங் கொடியோன்” (குறுந் கடவுள்), “உடையு மொலியலுஞ் செய்யை உருவமுருவத்தி யொகதி” (பரி 19)

207 (முருகு 31 - ஆம அடிகுறிப்பைப் பார்க்க), “ஒண்பூம பிண்டி யொருகாது செரிஇ” (குறிஞ் 119)

208 “கச்சினன் கழலினன் தேந்தா மாபினன்” (அகநா 76)

209 “வல்லானென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச்சமாய் றது, என்னை? திருமுருகாற்றுப்படையுள், குழலன் கோட்டன் குறுமபல்வி யத்தெனென்பதற்குக் குழல்பூதிக் கோட்டைக் குறித்துப் பலவியத்தை ஒலிப்பித் தென முற்றுவினையை எச்சமாக நச்சினாகுகினியா கூறியவுரையிற் கண்டு கொண்க” (தஞ்சை 8 - உரை)

210 - 11 “சேவலங்கொடியோன் காபய” (குறுந் கடவுள்) = சேவற் கொடியன் தொடியணிதோளன் எனத் தொடர் மொழியின்றின விருதி பொருந்தியது” (இ - கோ கு 117 - உரை)

212 “நரம்புமீ திறவா துடனபுணாக தொனறிக், கடவ தறிந்த வின்ரு ரல விறலியா” (மலை 535 - 6), “நரம்பாத தன்ன திகிலினவியனே” (ஐங்குறு. 185)

215 உமழெனபது மெய்யுலமவுருபாயவருமெனபதற்கு இவ்வடி மேற் கோள், (தொல். உவம. கு. 15. போ)

மென்றோட் பல்பினை தழீஇத் தலைத்தந்து
குன்றுதொழுடனு நின்றதன் பண்பே யதாஅன்று

[க.—பழமுதிர்சோலை.]

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறிபறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிநீஇ

220 யூரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினு
மார்வல ரேத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் றைஇய வெறியயர் களனுங்
காடுங் காவங் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்புஞ்

225 சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்புந் கடம்பு

214-6. “மைந்த, ரெல்வனை மகளிர் தலைக்கை தருஉத்து” (111 நா. 24.)

217. “குன்றுதொறு பண்பேயெனத் தொறுவென்பது தான் சார்ந்த மொழிப்பொருட்குப் பன்மையும் இடமாதலும் உணர்த்திநிற்கும்” (தொல். இடை. கு. 48. சே. ௩; இ - வி. கு. 275) - உரை

208 - 17. “முருகாற்றுப்படையுன், கச்சினன்கழலினன்..... பண் பே யென்புழி வந்த வினையெச்ச வினைக்குறிப்புமுற்றுக்கள் ஆக்கம்பெற்றுப் பொருளுணர்த்துங்கால், கச்சைக்கட்டிக் கழலையணிந்து கண்ணியைச்சூழிக் குழலையுதிக் கோட்டைக்குறித்துப் பல்லியங்கனையெழுப்பித் தகரைப்பின்னரிட்டு மயிலையேறிக் கொடியை யுயர்த்து வளர்த்து தோளிலே தொடியையணிந்து துணியையுடுத்து ஏந்தித் தழீஇத்தலைக்கைகொடுத்து ஆடலும் அவற்கு நிலைநின்ற பண்பெனச் செய்தெனெச்சப்பொருளை உணர்த்தி நின்றவாறு காண்க” (தொல். எச்ச. கு. 63. ௩.)

218. “மறிக்குர லறுத்துத் தினைப்பிரப் பிரீஇ” (குறுந். 263), “உரு வச் செந்தினை குருதியொடு துடய்” (அகநா. 22)

219. வாரணக்கொடி: (முருகு. 38, 227). கோழியை வாரணமென்றற்கு இவ்வுடிமேற்கோள்; (தொல். மரபு. கு. 68 - உரை)

222. “வேலன் புனைந்த வெறியயர் களந்தொறும்” (குறுந். 53) “கன நன் கிழைத்து” (அகநா. 22), “வெறியயர் வெங்கனத்து வேன்மகன்” (நாலடி. இளமை. 6), “வேலஞர் வந்து வெறியாடும் வெங்கனத்து” (சில. குன்ற.)

224. “துறைமிசை நினதிரு திருவடி தொடுநர்” (சில. குன்ற.) “துறை மிசை - நீர்த்துறையில்; நீர்த்துறையில் நின் திருவடியைச் சூருறுமவரென்க; யாறுங் குளனுமென்றராகலின்” (ஹெ ஹெ அரும்பத.)

225. கடம்பு முருகக்கடவுளுக்கு இடம்: “கடம்பமர் நெடுவேன்” (பெரு முபாண். 75); “கடம்பமர்ந்து.....கடம்பம ரணிநிலை” (பரி. 19), “செல்வன்

- மன்றமும் பொதியிலுங் கந்துடை நிலையினு
மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவா
நெய்யோ டைபவி யப்பி பைதுரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
- 230 முரண்கொ ளுருவி னிரண்டு னுடஇச்
செந்நூல் யீர்த்து வெண்டொரி சிதறி
மதவலி நிலைய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
குருதி பொடு வினையு ஞானென் னரிசி
சில்பலிச் செய்து பல்பிரப் பிரீஇச்
- 235 சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்
பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
துணைபற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி
நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
நறம்புகை பெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
- 240 யிமிழிசை யருவிபொ டின்னிபங் கறங்க
வுருவப் பல்பூத் தூய் வெருவாக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகன்
முருங்கி நிறுத்து முரணின ருட்க
முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு விபனக
- 245 ராடுகளஞ் சிலம்பிப் பாடிப் பலவுடன்

கடம்பமந்தான்” (ஐந் - ஐம். 1); “செவ்வேன்..... மராஅத்தண் சாயை
நின்றணங்கும்” (தஞ்சை. 132); “கடம்பம் மன்றம் ரொங்கற் கந்தனைச்
சுந்தை செய்வாம்” (திருவால. கடவுள். 18)

228. நெய்யோ டையவி யப்பி: “ஐயவி யப்பிய நெய்யணி நெடுநிலை”
(நெடு. 86); “நெய்யோ டிமைக்கு மையவித் திரள்காழ்” (நற். 376); “ஐயவி
யப்பிய நெய்யணி முச்சி” (மணி. 3. 134)

229. “குடந்தம் பட்டுச் சூழ்போந்து குழைந்து வழுத்தி” (கூர்ம. தக்
கன்வேள்வி. 52.)

233. “குருதிச்செந்தினைபரப்பி” (முருகு. 242)

232-3. “மல்லன் மன்றத்து மதவிடை கெண்டி” (பெரும்பாண். 113);
“விடையும் வீழ்மின்” (புறநா. 262)

234. “அறிதல் வேண்டுமெனப் பல்பிரப் பிரீஇ” (அகநா. 212)

232-1. “பலிகொடுத் துருவச் செந்தினை குருதியொடு தூய்” (அகநா.
22); “கொழுவி டைக்கறை விராவிய பலிக்குறை நிரப்பி, வழுவில் பல்பிரப்
பிரீஇவெறியாட்டயர் மன்றத்து” (தணிகை. நாடு. 46)

245. “வெறியயர் வியன்களம் பாலிய லேத்தி” (அகநா. 212.)

கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி
யோடாப் பூக்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுகர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட
வாண்டாண் டுறைதலு மறிந்த வாறே

250 யாண்டாண் டாயினு மாக காண்டக
முந்துநீ கண்டுழி முகனமர்ந் தேத்திக்
கைதொழுதப் பரவிக் காலுற வணங்கி
நெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை
பைவரு ளொருவ னங்கை யேற்ப

255 வறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ
வால்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
மலைமகண் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ

236-45. “களான் கிழைத்துக் கண்ணி சூட்டி, வளநகர் சிலம்பப் பாழிப் பலிகொடுத், துருவச் செந்தினை குருதியொடு தூய், முருகாற்றுப் படுத்த வருகெழு நடுநாள்” (அகநா. 22.)

247. பிணிமுகம் - முருகக்கடவுளின் ஊர் தியாகிய யானை: “சேய்யர் பிணிமுக மூர்ந்து” (பரி. 5); “பிணிமுக ஐந்தி யொண்ணெய் யோனும்” (புறநா. 56.); “பிணிமுக மஞ்ஞை செருமுகத் தேந்திய, சூவிந் திருமுகத் தொருகே லவற்கு” (கலி. 7. மயிலேறும்.)

246-7. “ததும்புளீ ரின்னியங் கறங்கக் கைதொழு, துருகெழு சிறப்பின் முருகு மனைத்தீஇக், கடம்புங் களிறும் பாடி” (அகநா. 138)

248. வேண்டுகர் வேண்டியாங் கெய்தல்: “வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலால்” (தூய், 265); “வேண்டுவார் வேண்டுவதே யீவான் கண்டாய்”, “மனத்திருந்த கருத்தறிந்து முடிப்பாய் நீயே” (தே. மறைசை. ஐயாறு)

251. “முகனமர்ந் தின்சொலனாக” (தூய், 92) ‘முகமலர்ந் தேத்தி’ என்றும் பாடம்.

253. “நிவந்தோங் கிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை” (பரி. 5.)

256. ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ: “ஆலமர் செல்வ னண்சால் பெரு விறல்” (கலி. 81); “ஆலமர் செல்வன் புதல்வன்” (சில. குன்ற.) “ஆலமர் செல்வன் மகன்” (மணி. 3. 144).

257. மலைமகண்மகனே: “மலைமகண் மகனே” (சில. குன்ற.) “மலை மகண் மகனே மாற்றோர் கூற்றே யென்றற்றொடக்கத்தன் காரணக்குறியாக் கந் தொடர்ந்தன” (நன் - வி. கு. 275)

258. கொற்றவை சிறுவ: “சேய் பயந்த மாமோட்டுத், துணங்கையஞ் செல்விக்கு” (பெரும்பாணி. 158 - 9)

- விழையணி சிறப்பிற் பண்டியோள் குழவி
 260 வானோர் வணங்குவிற் குணத் தலை
 மாலை மார்ப னூலறி புலவ
 செருவி லொருவ பொருவிற் றீள்
 வந்தணர் வெறுக்கை யறிந்தோர் சொன்மலை
 மங்கையர் கணவ மைந்த ரேறே
 265 வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ
 குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
 விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
 பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவ ரேறே
 பெரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
 270 நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபே ராள
 வலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேய்
 மண்டமர் கடந்தநின் வென்றா டகலத்துப்
 பரிசிலர்த் தாங்கு முருகெழு நெடுவேள்
 பெரியோ ரேத்தும் பெரும்பெய ரியவுள்
 275 சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி
 போர்மிகு பொருந குரிசி லெண்ப்பல
 யானறி யளவையி னேத்தி யானாது
 நின்னளந் தறிதன் மன்னுயிர்க் கருமையி
 னின்னடி யுள்ளி வந்தனெ னின்னொடு
 280 புரையுந ரில்லாப் புலமை போயெனக்

261. புலவ: “புலமையோய்” (முருகு. 280)

267. “விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியின்” (முருகு. 299). குறிஞ்சிக் கிழவ: “குறிஞ்சிக் கிழவனென் றேதுங் குவலயமே” (கந்தரலங்காரம், 5.)

269. பெரும்பெயர்: “பெரும்பெய ரியவுள்” (முருகு. 274); “பெரும் பெயர் பிரமன்” (கீவக. 207), “பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டு” (சீவ-போ. சிறப்பு.), “பெரும்பெய ரோபெய ளுந்த, வொருவாய்மை தன்னை கிணையினு முன்ன முருகுவதே” (பஞ்சாக்க. 5)

271. அலந்து, இடுக்கண்பட்டுண்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (நஞ்சை. 352 - உரை)

272. “மண்டமர் பலகடந்து” (கலி. 1.)

275. “சூர்மருங் கறுத்த கடரிலை நெடுவேற், சீர்மிகு முருகன்” (அகநா. 59)

279 - 80. நின்னொடு புரையுந ரில்லாப் புலமையோய்: “நின்னொடர் பிற னின்றி ரியே யானாய்” (நே. தனித்திருத்தாண்டகம், 7.)

குறித்தது மொழியா வளவையிற் குறித்துடன்
வேறுபல் ஹுயிற் குறும்பல் கூசியர்
சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
யளியன் றானே முதலா பிரவலன்

206 வந்தோன் பெருமரின் வண்புகழ் நயந்தென
வினியவு நல்லவு நனிபல வேத்தித்
தெய்வஞ் சான்ற திறல்விளங் குருவின்
வான்றோய் நிவப்பிற் றுண்வந் தெய்தி
யணங்குசா லுபர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்

290 மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி
யஞ்ச லோம்புமதி யறிவனின் வரவென
வண்புடை நன்மொழி யுளே இ விளியின்
நிருணிற முநீர் வளே இய வுலகத்
தொருநீ பாகித் தோன்ற விழுமிய

295 பெறலரும் பரிசி னல்குமதி பலவுடன்

281. “நீசில மொழியா வளவை” (சிறுபாண், 235)

283. “சாறயர் களத்தின் வீறுபெறத் தோன்றி” (சில. 6. 162)

282 - 3. “சாறுகொண்ட கனம்போல, வேறுவேறு பொலிவு தோன்ற”
(புறநா. 22).

284. “முதுவா பிரவல” (சிறுபாண். 40.), “செல்லு முதுவா பிரவல”
(பதிந். 66.)

290. “பூவந்த வுண்கண் பொறுக்கென்று - மேலித்தன், மூவா வின
நலங் காட்டி” (சில. 9. 34 - 5.); “அறுமுகமில்லை” என்றற் றொடக்கத்
திற்கு இவ்வடி உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்றது; (ஷெ குன்ற. அரும்பத)

292. அன்புடை நன்மொழி: = நானன்மொழி, “ஆர்வ நன்மொழி”
(சிறுபாண். 93, 99)

294. “ஒருநீயாக” என்றும் பாடம்.

294 - 5. இவ்வடிகள், “இன்மை யுரைத்தாற் கதுநிறைக்க லாற்றாக்
காத், நன்மெய் துறப்பான் மலை” என்பதற்கு மேற்கோள்; (கலி. 43 - உரை.)

63 - 295. “முருகாற்றுப்படையுள், புலம்பிரிந்துறையும் சேவடி
பெனக் கந்தழிகுறி நின்னெஞ்சத்து இன்னனை வாய்ப்பப் பெறுதியெனவும்
கூறி அவனுறையுமிடங்களுக்கூறி ஆண்டுச் சென்றால் அவன் விழுமிய பெற
லரும் பரிசில் நல்குமணவுக்கூறி ஆண்டுத் தான் பெற்ற பெருவனம் அவனும்
பெறக் கூறியவாறு காண்க. இதனைப் புலவரார்த்துப் படையென்று உய்த்துண
ர்ந்து பெயர்கூறுவார்க்கு முருகாற்றுப்படையென்னும் பெயரன்றி அப்பெயர்
வழக்காமையான் மறுக்க. இனி, முருகாற்றுப்படையென்பதற்கு முருகன்பால்
வீடுபெறுதற்குச் சமைந்தானோ இவ்வளவு ஆற்றுப்படுத்தத்தென்பது பொரு
வாகக்கொள்க” (தொல். புறத். கு. 36. க.)

- வேறுபடு றுகிலி னுடங்கி யகில்கமந்
தாச முழுமுத லுருட்டி வேற்
பூஷ்ட யலங்குசனை புலம்ப வேர்க்கெண்டு
வின்பொரு நெடுவரைப் பரிதியிற் றெடுத்த
300 தண்கம ழலரிருல் சிதைய நன்பல
வாசினி முதுசுனை கலாவ மீமிசை
நாக நறுமல ருதிர யுகமொடு
மாழா முசுத்தலை பணிப்பப் பூறுத
305 லீரும்பிடி குளிர்ப்பு விசிப் பெருங்களிற்று
முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்தூற்று
நீன்பொன் மணிநிறங் கிளரப் பொன்கொழியா
வாழை முழுமுத றுமியத் தாழை
யிளநீர் விழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்
310 கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்
கோழி வயப்பெடை யிரியக் கேழலொ
டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன
குளுமையி ரியாக்கைக் குடாவடி யுளியம்
பெருங்கல் விடரளைச் செறியக் கருங்கோட்
315 டாமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேணின்
றிழுமென விழிதரு மருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே.

296. அருவிக்குத் துகில் உவமை: “அறுவைத, துவிரி கடுப்பத துவன்றி மீமிசைத், தண்பல விழிதரு மருவி” (புறநா. 154)
297. ஆரமுழுமுதல்: “வாழை முழுமுதல்” (முருத. 307)
300. அலந்தல் - பாத்தலென்பதற்கு இவ்வடி. மேற்கோள்; (தஞ்சை. 269 - உரை)
304 - 5. “யானை, முத்துடை மருப்பின்” (மலை. 517 - 8)
309. “கறிக்கருந்துணை குருப்ப” (திருவிளை. நாடு. 35)
310. முருத. 205 - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.
312 - 3. “இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யெனமலி மயிரி னுக்கைக், கரும்பெருக் கரடி” (விநாயக. நாடு. 26.)
315. சிலைத்தல், இசைப்பொருளை உணர்த்துமென்பதற்கு இவ்வடி. மேற்கோள் (தொல். உரி. கு. 62 - சே. ௩; இ - வி. கு. 285 - உரை)
316. “இழுமென்று வந்திக் கிழியு மலையருவி” (சில. குன்ற. ௩), “இழு மெ னேறையி னிழிதரு மருவி” (ஆனைக்கா. நாடு. 14), “வெள்ளருவி யிழு மெ னேறையும்” (தணிகை. நாடு. 46)
317. மலைகிழவோனே: “ஒளிறிலல் கருவிய மலைகிழ வோனே” (பெரும்பாண. 500), “நிலைபெறு தணிகை மலைகிழ வோனே” (தணிகை. ௩. 417.) பெயரிடத்து வீற்றயலகரம் ஒசுராமென்பதற்கு இவ்வடி. மேற்கோள் (இ. வி. கு. 326 - உரை; நன் - வி. கு. 353.)

இதன்பொருள்.

க.—திருப்பரங்குன்றம்.

1. உலகமென்பதுமுதற் கணவன் (6) என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்.

1. உலகம் உலப்ப— சீவான்மாக்கள் உலப்ப,

உலகமென்பது பலபொருளொருசொல்லாய் நிலத்தையும் உயிர்களையும் ஒழுக்கத்தையும் உணர்த்திநிற்குமேனும் ஈண்டு உலப்பமென்றதனான், மண்ணிடத்துவாரும் சீவான்மாக்களை உணர்த்திற்று.

[வலனேர்பு திரிதரு:] ஏர்பு வலன் திரிதரு— எழுந்து மகாமேருவை வலமாகத்திரிதலைச்செய்யும்,

2. புலர் புகழ் ஞாயிறு— எல்லாச்சமயத்தாரும் புகழும் ஞாயிற்றை,

கடற் கண்டாங்கு - கடலிடத்தே கண்டாற்போல,

இது வினையெச்சவுவமம்; §“விரயியும் வருஉ மாயின வென்ப” என்பதனால் தொழிலுவமமும் வண்ணவுவமமும் பற்றிவந்தது; என்னை? ஞாயிறு இருளைக்கெடுக்குமாறுபோலத் தன்னை மனத்தால் கோக்குவார்க்கு மாயையைக் கெடுத்தலிற் றொழிவுவமமும், தன்னைக் கட்டிலனால் கோக்குவார்க்குக் கடலிற் பசுமையும் ஞாயிற்றின் செம்மையும்போல மயிலிற் பசுமையும் திருமேனிசெம்மையும் தோன்றலின் வண்ணவுவமமும் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

3. [ஓவற விமைக்குஞ் சேண்வினங் கவிரோனி:]

||ஓ அற இமைக்கும் அவிர் ஒளி— இருவகையிற் திரியங்களுந் தாம் செல்வதற்குரிய பொருள்கண்மேற் சென்றுதங்குதல் இல்லையாக இமைத்துப் பார்த்தற்குக் காரணமாகும், விளங்குகின்ற ஒளி,

ஓ என்பது ஓரெழுத்தொருமொழியாகிய தொழிற்பெயர். இமைத்தல் - கண்களின் இதழ்களிரண்டினையும் குவித்தல்; அது “நுதல நிமையா நாட்டம்” என்பதனுணர்க.

சேண் விளங்கு ஒளி—கட்டிலனானேர்க்குவார் கண்ணிடங்களைல்லாவற்றினும் சென்றுவிளங்குகின்ற ஒளியினையும்,

() இந்த இயையிலிசைக்குறிக்குப்பட்ட எண்ணும், இப்படியே பின்னர் ஆங்காங்குப் பதிப்பிக்கப்படும் எண்களும் தத்தம் முன்புள்ள மொழிகளையேனும், அம்மொழிகளைப் பொருளாகப் பெற்ற மொழிகளையேனுமுடைய மூலத்தின் வரியைப் புலப்படுத்தும்.

† “ஞாயிறுபோற்றுவதும் மேருவலந்திரிதலான்” (திவ. மங்கல)

‡ “பலர்புகழ் ஞாயிறு படரி னல்லதை” (சிவ - போ. சிறப்பு.)

§ தொல்காப்பியம், உவமவியல், 2.

¶ “மாக்கட னிவந்தெழுதரு, செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினை” (புறநா. 4), “உதயியடை கடவுமர கதவருண குலதரக வுபலளித கணகத சதகோடி ருரியர்கள், உதயமென வநிகலித் கலபகக மயிலின்மிசை புகழுமவி னிருணகல வொரு சோதி வீசுவதும்” (திருவத்ப்பு, பூரீபாத.)

|| ஓவற - ஒழிவற. இமைக்கும் - விட்டுவினங்கும். அவிர் தல் - பாடஞ் செய்தல் (வெணுகார.)

மகந்தானா, கடவுள்வாழ்த்து.

உலப்ப எழுந்து திரியும் ஞாயிற்றைக் கடந்தண்டாங்கு அவிர்நின்ற ஒளி யெனத் தொழிலுவமம் கொள்ளுங்கால் வினாமுடிக்க. இனி உலப்ப எழுந்து திரியுஞாயிற்றைக் கடந்தண்டாங்குச் சேஷவிளங்கொளிபென வண்ணவுவ மம் கொள்ளுங்கால் வினாமுடிக்க.

4. உறுநர் தாங்கிய மீதன் உடை ரோன் றுள்—தன்னைச்சொந்தவர்கள் தீவினையைப்போக்கி அவரைத்தாங்கிய, அறியாமையை உடைத்தற்குக் காணா மானிய வலிவினையுடைய தாளினையும்,

5. செறுநர் தேய்த்த செல் உறழ் தட — அழித்தற்குரியாஊர் அழித்த இடியையுடைய பெருமையினையுடைய கையினையும்,

6. மறு இல் கற்பின் வான் ததல் கணவன்—மறக்கற்பில்லாத அறக்கற் பினையும் ஒளிபொருந்திய ததலினையுமுடைய இந்நிரன்மகள் தெய்வயானையார் கணவன் ;

இப்பெயரை முற்கூறினார், படைத்தற்குக் காத்தற்கும் உரிமைதோன்ற.

கணவனென்பது ஈண்டு முருகனென்னுந் துணையாய்நின்றது.

ஒளியினையும் (3), தாளினையும் (4), கையினையும் (5) உடைய கணவ னென முடிக்க.

7. கார்கோனென்பதுமுதல் மார்பினன் (11) என்னுந் துணையும் ஒரு தொடர்.

7 கார்கோன் முகந்த கமஞ்சுல் மா மழை—கூலிலே முகந்ததனுண் டாகிய நிறைவினையுடைத்தாகிய சூவினையுடைய பெருமையையுடைய மழை,

கார் முகக்கப்படுதலிற் கடல் கார்கோனென்று பெயர்பெற்றது; ஆகுபெயர்.

8. நீவான் போழ் விசும்பில் வன் உறை சிதறி—நிங்கனும் ஞாயிறும் இருநி னீக்கும் ஆகாயத்தே பெருமையையுடைய துளியை முற்படச்சிதறி,

வான், ஆகுபெயர்.

9. தலைப்பெயல் தலைஇய தண் நறு காணத்து — கார்நாலத்து முதற் பெயலைச் சொரிந்த தண்ணிய நறிய காட்டிடத்து,

10. இருள் பட||பொதுளிய பராரை மராத்து — இருட்சியுண்டாகத் தழைத்த பரிய அடியினையுடைய **செங்கடம்பினது,

பராரை, பண்புத்தொகைச்சந்திரமுடிவு வேற்றுமையென்றுணர்க.

11. ++உருள் பூ தண் தார் புரளும் மார்பினன்— தேருருள்போலும் பூவாற்செய்யப்பட்ட சூளிர்த மாலைசையும் மார்பினையுடையவன் ;

■ மதனுடை - அழகுடைய (வேறுரை)

† செல்உறழ் - மேகத்தைஒத்த (வேறுரை)

‡ அருட்கற்பென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

§ வான் போழ்-நிங்கனும் ஞாயிறும் அளவிடப்பட்டாற்போன்ற (வேறுரை.)

¶ தலைஇய - தழைத்த (வேறுரை)

|| பொதுளிய - நெருங்கிய (வேறுரை)

** வெண்கடம்பினதென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

++ உருள்பூ - தேருருள்போன்ற லுட்ப்பூ (வேறுரை.)

உருள்பு உவமத்தொகையாகலின் உருள்பு உருப்புவென உறழ்ச்சிமுடிபெய்தும்; இனி உருளும்பு உருண்டபுவென வினைத்தொகையுமாம்.

■ சிதழித் தலைஇய கானத்து மாஅத்துத் தார் புரளும் மார்பினனென முடிக்க.

■ போகத்திற்குரிய தார்; இதனை முற்கூறினர், வானுதல்கணவன் (6) என்றதனைசோக்கி.

12. மால்வரை என்பதுமுதற் சென்னியன் (44) என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்.

12. மால் வரை சிவந்த ■ உயர் வெற்பில்—பெருமையைபுடைய மூங்கில்வளர்ந்த தேவருலகனவாகச் செல்லுயர்ந்த மலையில்,

வரைகளை யுடைமையின், வரையாயிற்று; இஃது ஆகுபெயர்; * “பெரிய வரைவாயிற் கொண்டு” என்றார் பிறரும். இனித் திருமால்போலும் குவடுகனோங்கிய வெற்பென்றமாம்; † “மாயோ னன்ன மால்வரைக் கவாஅன்” என்றார் பிறரும்.

13. கிண்கிணி ‡ கவையுய ஒன் செஞ்சேறடி—சிறுசதங்கைக்கும் ஒன் ளிதாகிய சிவந்த சிறிய அடியினையும்,

14. கனை கால்—திரண்ட காலினையும்,

வாங்கிய நுசப்பின்—வினைந்துறுடங்கிய இடையினையும்,

பனை தோள்—பெருமையைபுடைய தோளினையும்,

மூங்கில்போலும் தோளென்றமாம்.

15. கோபத்து அன்ன தோயா பூ துகில் — இந்நிரகோபத்தையொத்த சிறம்பிடியாத இயல்பான சிவப்பாகிய பூத்தொழிலினையுடைய துகிலினையும்,

தெய்வத்தின் ஆணையால் தானே சிவந்திருத்தலின், தோயாத்துகிலென்றார்.

16. பல் காசு சிரைத்த சில் காழ் அல்குல் — பலமணிகள்கோத்த ஏழுவடமாகிய மேகலையையணிந்த அல்குலினையும்,

அஃது, § “என்கோவை காஞ்சி யெழுகோவை மேகலை - பண்கொள் கலாபம் பதினாறு = கண்கொள் - புருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு - விரிசி யென்றுணரற் பாற்று” ¶ என்பதனானுணர்க.

17. ■ புனைந்து இயற்றா கலின் பெறு || வணப்பின்—ஒருவர் கையாற் சிறப்பித்துப் பிறப்பியாத அழகைத் தமக்கு இயல்பாகப்பெறுகின்ற அழகினையும்,

■ இஃது “அரியவரைகேண்டு” என்னும் வெண்பாவிலுள்ளது.

† நற்றிணை, 32.

‡ கவையுய - கட்டிய (வேறுரை)

§ “என்கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை, பண்கொள் கலாபயிரு பத்தொன்று - கண்கொள் - புருமம் பதினாறு முப்பத் திரண்டு - விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று” எனவும் பாடம்.

¶ இத்தச்செய்யுளின்பொருண்முறை தீவாகாரம், பிங்கலம், துடாமணி என்பவற்றிலும், இதன் பாடபேதச்செய்யுளின்பொருண்முறை “எண்ணிரண் டிராட்டி” (திருவிளை. திருமண. 158) என்னும் செய்யுளிலும் காணப்படுகின்றன.

|| வணப்பு - இணைமகிழம் (வேறுரை)

என்றது : மானிடமகளிர்க்குத் தாய்ப்பலகும் ஷைசெய்து பிரப்பிக்கும் ஈனந்தி இவர் தெய்வத்தன்மையான் இயல்பாகப்பெற்ற அழகினைபுடைய ரென்ற

18. *நாவலொடு பெயரிய பொலம் புனை அலிர் இழை—சாம்பூதமென்று நாவலோடடுத்துப் பெயர்பெற்ற பொன்னால் நிரூபித்த வினக்குகின்ற பூணினையும்,

பொலம், †“பொன்னென் லுவி” என்பதனான்முடிக்க.

19. சேண் இகந்து வினக்கும் செயிர் தீர் மேனி—சேய்நிலத்தைக் கடந்து வினக்குகின்ற குற்றத்தீர்ந்த சிறத்தினைபுமுடைய ரூராமகளிர் (41) என்க.

20. துணையோர் ஆய்ந்த இனை ஈர் ஒதி—ஆயத்தார் ஈன்றென்று ஆராய்ந்த கடையொத்த நெய்ப்பினைபுடைய மயிரிலே,

21-2. [செங்கால் வெட்சிச் சேறித முழையிடுபு, பைந்தாட் குவளைத் தாவி தழ் கிள்ளி:] செங்கால் வெட்சி சிறு இதழ் இடை பைந்தாள் குவளை இத்தழ் கிள்ளி இடுபு—சுவந்தகாலைபுடைய வெட்சியுடைய சிறிய பூக்களை விடுபூவாகத் தாவி அதற்குநடுவே பசுத்த தண்டினைபுடைய குவளையினது தாய் இதழ்களைக் கிள்ளியிட்டு,

23. தெய்வத்தியொடு †வலம்புரி வயின் வைத்து—சீதேவியென்னும் தலைக்கோலத்துடனே வலம்புரிவடிவாகச் செய்த தலைக்கோலத்தையும் வைத்தற் குரிய இடத்தே வைத்து,

24-5. †திலகம் தைஇய தேம் கமழ் திரு நுதல் மகரப்பருவாய் தாழ் மண்ணுறுத்து—திலகமிட்ட மண்ணாறுகின்ற அழகினைபுடைய நெற்றியின்கண்ணே சுருவினது அங்காந்த வாயாகப்பண்ணின தலைக்கோலம் தங்கப்பண்ணி,

மகரப்பருவாய், ஆகுபெயர். மண்ணுறுத்தலை, †“ஆவதி மண்ணி” என்றார் ஸலக்கொன்க. இனி மண்ணுறுத்துத் துவாரமுடித்தவென மேலேகூட்டி, முவி முடித்தவென்றமாம்.

26-7. துவார முடித்த துளின் அறும் முச்சி பெரு தண் சண்பகம் ஈஇ—வேண்டுவனகூட்டி முற்றமுடித்த குற்றமறுகின்ற கொண்டையிலே சிய குளிர்த்த சண்பகப்புவைச் செருகி,

27-8. கரு தகடு †உனை மருதின் ஒன் இணர் அட்டி—கரிய புறவி முயிரையும் மேலில் துய்யினைபுமுடைய பூக்களைபுடைய மருதினது ஒள்ளிய பூக்கொத்துக்களை அதன் மேலேயிட்டு,

இது முதலாகிய பொருட்கேற்ற அடையடுத்தாகின்றது.

* நாவற்பழத்துச்சாறுபட்டுப் பேதமானபொன்னால் (வேறுரை.)

† தொல்காப்பியம், புள்ளிமயங்கியல், 61.

‡ வலம்புரி-வலம்புரிச்சகன்றமுத்தின்மலை,நந்தியாவட்டப்பூ(வேறுரை.)

§ பொட்டு ஊன்றின (வேறுரை.)

¶ மதுரைக்காஞ்சி, 494.

|| உனைப்பு - விரிந்தபூ (வேறுரை). “உனைப்பு மருத்தது” (ஐங். 7)

29-30. கிணை கவின்து எழுதரு கீழ்நீர் செங்குரும்பு னுண்ப்பு உற்
யல் கிணை—பச்சேன்ற அரும்புகளினின்றும் மேலேபோந்து அழகுபெற்றுத்
தோன்றுகின்ற நீர்க்கீழ் நின்ற சிவந்த அரும்பைக் கட்டுத்துவகின்ற மாண்பை
கிணையவைத்து,

கவினென்னும் பண்டடியாகக் கவின்தென்னுந் தோழில் பிறந்தது. கீழ்நீர்,
நீர்க்கீழென்னும் இலக்கணத்தோடு பொருந்திய மருஉ.

அது மிகச்சிவத்தலின் ஒப்பினைக்குக் சொன்வர்.

30-32. [துணைத்தக, வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர், நுண்பு
ளுகக் திரைப்ப:] வன் காது துணை தக நிறைந்த பிண்டி ஒன் தளிர் நுண்
புண் ஆகம் திரைப்ப—வனவிய காடிலே தம்மில் ஒத்தற்குப் பொருந்த இட்டு
நிறைந்த பிண்டியினது ஒள்ளிய தளிர் நுண்ணிய பூணையுடைய மார்பிடத்தே
அசையாநிற்க,

32-5. தின் காழ் நறு குறடு உரிஞ்சிய பூ கேழ் தேய்வை தே கமழ்
மருது இணர் கடுப்ப கோங்கின் குவி முகிழ் இளமுலை கொட்டி—திண்ணிய
வயிரத்தையுடைய நறிய சந்தனத்தையுரைத்த பொலிவினையுடைய நிறத்தை
யுடைத்தாகிய குழம்பை மணநாறுகின்ற மருதம்பூவை அப்பினலொப்பப் கோங்
கினது குவிந்த அரும்பையொத்த இளமுலையிலே யப்பி,

மருதினார், நிறத்திற்குவமம்.

35-6. விரி மலர் வேங்கை நண் தாது அப்பி—அவ்வீரம்புலர்வதற்கு முன்
னே விரிந்த மலரையுடைய வேங்கைப்பூவினது நுண்ணிய தாதையும் அதன்
மேலே அப்பி,

36-7. [காண்வர, வெள்ளிற் குறுமுறி கின்னடி தெறியா] வெள்ளில் குறு
முறி கின்னடி காண் வர *தெறியா—விளவினது சிறிய தளிரைக்கின்ளி அழகு
வர ஒருவர்மேல் ஒருவர் தெறித்துத் தப்பாமற் பட்டபொழுது,

38-9. [கோழி யோங்கிய வென்றடு விறற்கொடி, வாழிய பெரிதென்
றேத்தி:] வென்று அடு விறல் கோழி ஒங்கிய கொடி பெரிது வாழிய என்று
எத்தி—வஞ்சியது எதிரின்ற அடுகின்ற வெற்றியையுடைய கோழிமேலாய்
நின்றகொடி நெடுங்காலம் வாழ்வதாகவென்று வாழ்த்தி,

39-41. [பலருடன், சீர் திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச், குரர மகளி
ராடுஞ் சோலை:] ஞர் அரமகளிர் பலருடன் சீர் திகழ் சிலம்பகம் சிலம்ப பாடி
ஆடும் சோலை — கொடுமையையுடைய தெய்வமகளிர் பலருங்கூடிச் சீர்மை
விளங்குகின்ற மலையிடமெல்லாம் ஆரவாரிக்கப் பாடி ஆடும் சோலையினையுடைய,

42. †மந்தியும் அறியா மரன் பயில் அடுக்கத்து—மரமேறுதற்றொழிவிற்
செறப்புடைய மந்திகளும் மரங்களினிடத்தால் ஏறியறியாத மரநெருக்கின பக்க
மலையிடத்து நின்ற,

உம்மை, செறப்பும்மை.

* பின்னையார் சீபாதங்களை உள்ளித்தெறித்து (வேலுரை.)

† பலவுடன் - பலதோத்திரங்களினாலே (வேலுரை.)

‡ மந்தி - அருக்கன் (வேலுரை.)

43-4. சுருங்கும் முகா கடர் பூ காந்தன் பெரு தன் கண்ணி நிலைந்த
 ஷென்னியன்—தான் விரும்புகலிற் சுருங்கினமும் மொய்யாத நெருப்புப்போலும்
 பூவினையுடைய செங்காந்தளினது பெரிய குளிர்த் தண்ணியைச் சூடிய திரு
 முடியையுடையவன்;

அடியினையும் (18) காலினையும் துசப்பினையும் தோளினையும் (14) பி
 லினையும் (15) அல்குலினையும் (16) வணப்பினையும் (17) இழையினையும்
 (18) மேனியினையும் (19) உடைய சூராமகனிர் (41) பலருங்கடி (39) இடை
 யிட்டு (21) வைத்துத் (23) தாழப்பண்ணிச் (25) செரிது (27) இஷரட்டி
 (28) வரினாதித் (30) திரையாநிற்கக் (32) கொட்டி (35) அப்பித் (36) தெறி
 த்து (37) ஏத்திப் (39) பாடி (40) ஆடுஞ்சோலையையுடைய (41) வெற்பில்
 (12) அடுக்கத்துக் (42) காந்தன் கண்ணிய் ஸ்னியனென முடிக்க.

இதனால் அடையாளப்பூக் கூறினார். இது †“வெறியாட்டயார்த் காந்
 தரும்” என்பதனுணர்ச்சு.

“† அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு, மியன்றுபொருண்
 முடியக் தந்தன ருணர்த்தன், மாட்டென் மொழிப் பாட்டியல் வழக்கின்” என்
 னும் நீமாட்டிலக்கணத்தான் இப்பாட்டுக்கெப்பத்துத் செய்தார்களாதலின் இவ்
 வாறே மாட்டிமுடித்தல் யாண்டும் வருமென்றுணர்க.

45. பார் என்பதுமுதற் சேய் (61) என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்.

45. || பார் முதிர் பளி கடல் கலங்க உள் புக்கு—பாராகிய நிலம் முற்றுப்
 பெற்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடல் தன் நிலைகுலையும்படி உள்ளேசென்று,
 பார் - பாரை; மண்ணிடத்தே முதிர்ந்த கடலென்றுமாம்.

46. சூர் முதல் தமிழ்ந் கடர் இலை நெடு வேல்—சூரபன்மாவாகிய தலை
 வனைக்கொன்ற எளிகின்ற இலைத்தொழிலையுடைய நெடிய வேலாலே,

47. உலறிய கதுப்பின்—காய்ந்த மயிரினையும்,

பிறழ் பல்—நிரை ஒவ்வாத பல்லினையும்,

பேழ் வாய்—பெருமையையுடைய வாயினையும்,

48. சுழல் விழி பசு கண்—கோபத்தார் சுழலும் விழியையுடைய பசிய
 கண்ணினையும்,

¶ சூர்த்த கோக்கின்—கொடுமைசெய்த பார்வையினையும்,

* 'கண்ணி - குடும்புவென்றும் வழங்கும்; (சீவக. 208 - க.)

† நொல்காப்பியம், புறத்தினையியல், 5. ‡ நொலி. செய்யுளியல், 211

§ “அகன்றுவந்தமாட்டு முருகாற்றுப்படை முதலியவற்றுக்காண்க; மொழி
 மாற்றுவது கேட்டோர் கூட்டியுணருமாற்றான் ஈரடிக்கண்ணே வருவுதென்
 றும், மாட்டென்னுமுறுப்பாவது இரண்டிறந்த பலவடிக்கண்ணும் செய்யுட்
 பொடின்சுண்ணும் அகன்றும் அணுகியும் வருமென்றுமுணர்க” (நொலி
 ஷ்ச. கு. 13 - க.)

|| “பாரிரும் பெளவத்தி னுள்புக்குப் பண்டொருநாட், சூர்மா தமிழ்ந் கட
 லிலைய வென்மேலே” (சீவ. குறந)

¶ சூர்த்தம் - ஈடுக்கம் (பெறுமை)

49. 50. * கழல் கண் கூகையொடு கடு பாம்பு தூங்க பெரு முலை அலைக்கும் காதின்—பிதுங்கிய கண்ணையுடைய கூகையோடே கடிய பாம்பு தூங்குகையிலே பெரிய முலையை வருத்துகின்ற காதினையும்,

பிணர் மோட்டு—சருச்சரையையுடைய பெரிய உடலினையும்,

மோடு = வயிறுமாம்.

51. உரு கெழு செலவின்—கண்டார் உட்குதல் பொருந்தும் நடையினை புழுடைய,

அஞ்சவரு பேய்மகள் — கண்டார்க்கு அச்சம்தோன்றுகின்ற பேயாகிய மகள்,

52-3. குருதி ஆடிய கூர் உகிர் கொடு விரல் கண் தொட்டு உண்ட கழி முடை கரு தலை — உதிர்ந்தையினர்த் கூரிய உகிரினையுடைய செடியவிரலாலே கண்களைத் தோண்டி உண்ணப்பட்ட மிக்க முடைநாற்றத்தையுடைய கரிய தலையை,

இனி, தொட்டென்பதனை வினையெச்சமாக்காது தொழிற்பெயராக்கிக் கண் தோண்டுதலுண்டவென்று கூறுதலுமாம்.

54. ஒன் தொடி தட கையின் ஏந்தி—ஒள்ளிய தொடியினையுடைய பெரு மையையுடைய கையிலே எடுத்து,

54-5. வெரு வர வென்று அடு விறற்களம் பாடி—அவுணர்க்கு அச்சத் தோன்ற வஞ்சியாது எதிர்த்து கொல்கின்ற வெற்றிக்களத்தைப் பாடி,

தோன் பெயரா—தோளையசைத்து,

56. நிணம் தின் வாயன்—நிணத்தைத் தின்கின்ற வாயினையுடையவாய், வாயன், வினையெச்சமுற்று.

† துணங்கை தூங்க—துணங்கைக்கூத்தாட,

‡ “பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கக், துடக்கிய நடையது துணங்கையாகும்.”

கறுப்பு (47) முதலியவற்றையுடைய பேய்மகள் (51) தலையை (53) ஏந்தி (54) வாயினாய்ப் (56) பாடி (55) தூங்கவென முடிக்க.

57. § இரு பேர் உருவின் ஒரு பேர் யாக்கை—மக்கள்வடிவும் விலங்கின் வடிவுமாகிய ||இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய பெரிய உடல்,

* கழல்கண் = கழன்று விழுந்துபோலும் கண். கடும்பாம்பு = கோபத்தை யுடைய பாம்பு. (வேறுரை)

† சிங்கிக் கூத்து. (வேறுரை)

‡ “முடக்கிய விருகை பழுப்புடை யொற்றத் = துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்” (தவா. பிங்கல.) எனவும் பாடம்.

§ இரு பேர் உரு - ரூபனென்றும் பதுமனென்றும் இரண்டுபேரையுடைய வடிவம். (வேறுரை)

|| இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய பெரிய வுடலென்றது, மூகம் குதிரைமுகமும், உடல் மக்களுடையவாகிய ரூபன்மாவினது உடலத்தை. இதனைக் கல்தொடையால், “வண்டுதே சார்தம்” என்னும் மருதக்கலியில் “நரணிக் கேற்ற தொடியாய்ப் படிவத்துச், சூர்” என்பதற்கு நச்சினுரிக்கினியர் எழுதிய உரையானுணர்க்.

58. அறு வேறு வகையின் அஞ்சுவா மீண்டி—ஆறுகிய வேறுபட்ட கூற்
ருலே அச்சந்தோன்ற மிக்ருச்சென்று,

என்றதனால், இறைவன் உமையை வதுவை செய்துகொண்டானாலே
இத்தான் சென்று நீ புணர்ச்சிதவிரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அவ
னும் அதற்கு உடம்பட்டு அது தப்பானாகிப் புணர்ச்சிதவிர்த்து கருப்பத்தை இந்
திரன்கையிற் கொடுப்ப அதனை இருடிகளுணர்ந்து அவன்பக்கனின்தும் வாங்
கித் தமக்குத்தரித்தல்அரிதாயினாலே இறைமயவன்கூறுகிய முத்திக்கப்பெய்து
அதனைத் தம்மனைவியர்கையிற் கொடுப்ப அருந்ததியொழிந்த அறுவரும் வாங்கிக்
கொண்டு விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து சரவணப்பொய்கையிற் *பதுமப்பாயலிலே
பயந்தாராக, ஆறுகூறுகி வளர்கின்றகாலத்து இத்தான் தான் இருடிகளுக்குச்
கொடுத்தநிலையை மறந்து ஆண்டுவந்து வச்சிரத்தான் எறிப அவ்வாறுவடிவும்
ஒன்றாய் அவனுடனே பொருது அவனைக்கெடுத்துப் பின் சூரபன்மனைவக்
கொல்லுதற்கு அவ்வாடிவம் ஆறுகிய வேறுபட்ட கூற்றிலே மண்ச்சென்ற
தென்று புராணங்கூறிற்று. இதுனைப் †“பாயிரும் பணிக்கடல்” என்னும் பரி
பாடப்பாடலானுணர்க. இவ்வாதன்றி வேறு வேறு புராணங் கூறுவாருமுளர்.

இனி அவனுடல் அற்று வேறுவேறும் வகையாலென்றுமாம்.

59. அவுணர் நல் வலம் அடங்க—அவனையொழிந்த அவுணருடைய
நல்லவெற்றி இல்லையாம்படி,

அடங்க என்றது, “களமடங்க” என்றார்போலக் கொள்ப.

59-60. † கவிழ் இணர் மா முதல் தடிந்த—கீழ்கோக்கின பூங்கொத்துக்
களைபுடைய மாமரத்தை வெட்டின,

என்றது. அவுணரெல்லாரூந் தம்முடனே திரந்தார்வலியிலே பாதி தங்
கன்வலியிலே கூடுமபடி மந்திரங்கொண்டிருந்து சாதித்தொரு நீமாவைவெட்
டினானென்றவாறு.

மறு இல் கொற்றத்து—குற்றமில்லாத வெற்றியினையும்,

61. எய்யா நல் இசை — ஒருவரானும் அர்த்தறிப்பவொண்ணாத நல்ல புக
ழினையுமுடைய,

சேவேல் சேய்ய—செய்ய வேலையுடைய சேய்,

எக்காலமும் போர்செய்தலிற் செவ்வேலென்றார். செய்யவின்னென்பது
சேயென விகாரத்தால் நீண்ட தென்றுமாம்.

* “பயந்தோரென்ப பதுமத்துப்பாயல்” (111 - 5.)

† செய்யுள், 5.

‡ மாயையினாலே கீழ்கோக்கிப் பூத்த மாவாய் கிற்கும் சூரபன்மனை முத
லோடேதடித்த. (வேறுரை)

§ “மாக்கடன் முன்னி, அணங்குடை யவுண ரேமம் புணர்க்குஞ், குரு
டை முழுமுத தடிந்த பேரிசைக், கடுஞ்சின லிறல்வேள்” என்பதும்,
சூரவன்மாத் தனக்கு அரணாகவுடைய மாவின்முனல்” என்னும் உரையும்
இங்கே அறியற்பாலன; (பதிற். 11); “சூர் கிர்த்து சுற்றிய மாதபுத்த வே
லைய்” (பரி. 18), “உயிர்புகஞ்சுட்டகம்” (கல்.) என்பவற்றையும்பார்க்க.

கடல் கலங்க உன் புக்குச் (45) குமுதலின் (46) ஒருபேரியாக்கை (57) அறு வேறுவகையின் அஞ்சுவா மண்டிச்சென்று (58) பேய்மகன் (51) துணங்கை தூங்கும் படியாக (56) அச்சுர்முதல் தழிந்த வேலானே (46) பின்னும் அவுணர் நல்வலமடங்க (59) மாமுதல் தழிந்த கொற்றத்தினையும் (60) நல்லிசையினையு முடைய சேயென முடிக்க.

கணவன் (6) மார்பினன் (11) சென்னியனாகிய (44) சேயென ஒரு பொருள் குறித்த வேறுபெயராய் நின்றன.

62-3. [சேவடி படருஞ் செம்ம லுன்னமொடு, நலம்புரி கொள்கைப் புலம் பிரிந் துறையும்:]

* புலம்பிரிந்து உறையும் அடி—மெய்ஞ்ஞானத்தான் அறிதலுக், கைவிட்டுத் தங்குந் திருவடி,

திருவடியே வீடாயிருக்குமென்றார்; அது †“தென்னன் பெருந்துறையான், காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித், தாட்டா மறைகாட்டித் தன்கிருணைத் தேனகாட்டி” என்பதனாலும் பிறரும் திருவடியைக் கூறுமாற் ருளு முணர்க

சேவடி படரும் நலம் புரி கொள்கை செம்மல் உன்னமொடு—அத்திருவடியிற் செல்லுதற்குக் காரணமான நல்வினைகளைப் பலபிறப்புக்களிலும் விரும்பி நிகழ்த்தின கோட்பாட்டானே தலைமையினையுடைத்தாகிய உள்ளத்தோடே,

64. செலவு நீ நயந்தனை ஆயின்—செல்லுஞ்செல்வை நீ விரும்பியேவிட்டாயாயின்,

64-6. [பலவுட, னன்னர் நெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்ப, வின்னே பெறுதிரீ முன்னிய வினையே:] நீ முன்னியவினை பலவுடன் னன்னர் நெஞ்சத்து இன் வாப்ப இன்னே பெறுதி—நீ முற்பிறப்பிற் கருதிச்செய்த நல்வினையாலே வீடுபெறுவார்க்கு உரியனவாகக்கூறிய நற்குணங்கள் பலவுஞ்சேர னன்றாகிய நெஞ்சத்திலுண்டாகிய இனிய வீடுபேற்றைத் தப்பாமல் இப்பொழுதே பெறுவை;

67. செரு புகன்று எடுத்த சேண் உயர் நெடு கொடி—போரைவென்று விரும்பிக் கட்டின சேய்நிலத்தே சென்றுயர்ந்த நெடிய கொடிக்கு அருகே,

68. வரி புனை பந்தொடு பாவை தூங்க—தூலால் வரிந்துபுனையப்பட்ட பத்தும் பாவையும் அறுப்பாரின்மையின் தூங்கியேவிடும்படி,

என்றது: † பகைவரை மகளிராக்கி அவர் கொண்டுவினையாடுதற்குத் தூக்கின வென்றவாறு.

69. பொருநர் தேப்த்த போர் அரு வாயில்—பொருவாரை இல்லையாக்கு கையினுலே எக்காலமும் போர்த்தொழிலரிதாகிய வாயிலினையும்,

70. திரு வீற்றிருந்த நீது தீர் நியமத்து—திருமகன் வருத்தமின்றியிருந்த குற்றந்தீர்த்த அங்காடித்தெருவினையும்,

* ‘தேசத்தைவிட்டு’ (வேறுரை) † திருவாசகம், திருவம்மானை, 6. † பதிற். 53—ஆம். செய்யுளின் 6-ஆம் அடிமுதலியவற்றையும் அவற்றின் உரையையும், தணிகைப்புராணம், சீபரிபூரணநாமப்படலம், 52-ஆம் செய்யுளையும் பார்க்க.

கடு ஈடை—கடிய நடையினையும்,

81. கூற்றத்து அன்ன மாற்றரு மொய்ம்பின்—கூற்றுவனையொத்த பிற ரால் தடுத்தற்கரிய வலியினையுமுடைய,

82. ஈகால் கிளர்ந்தன்ன வேழம் மேல்கொண்டு—ஓடுங்காற் காற்றெழுந் தாலொத்த களிற்றை யேறி,

மருங்கு (80) முதலியவற்றையுடைய வேழத்தை நுதலிலே மாலை பட்ட தோடே யசைய ஏறியென்முடிக்க.

83-4. ■ வேறு உருவின் செய்வினை மூற்றிய முடியொடு விளங்கிய மூர ■ மிகு திருமணி—ஐந்தாகிய வேறுபட்ட வடிவினையுடைய (முடிக்குச்) செய்யுந் தொழிலெல்லாம் மூற்றுப்பெற்ற முடியோடேகூடி விளங்கிய ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுமிகும் அழகினையுடைய மணி,

ஐவேறுருவு: “ஈம முருடும் பதுமங் கிம்புரி, கோடக மிவைமுடிக்கைவேறுருவே”

85. மின் உறழ் இமைப்பின் சென்னி பொற்ப—மின்னோடே மாறுபடுகின்ற விளக்கத்தோடே முடியிலே பொலிவுபெற,

86. நகை தாழ்பு துயல்வருஉம் வகை அமை பொலங்குழை—ஒளி தங்கி அசையும் தொழிற்சுற்றமைந்த பொன்னாற்செய்த மகரக்குழை,

87-8. சேண் விளங்கு இயற்கை வான் மதி கவைஇ அகலா மீனின் அவிாவன இமைப்ப—சேய்க்கிலத்தேசென்று விளங்கும் இயல்பினையுடைய ஒளியையுடைய மதியைசுழுந்து ஈகாத மீன்கன்போல விளங்குவனவாய் ஒளியைக்கால, மீன் = உரோகினிமுதலியன; விஷாழமும் வெள்ளியுமாம்.

89. தா இல் கொள்கை தம் தொழில் முடிமா—வருத்தமில்லாத விரதங்கனையுடைய தவத்தொழில் முடிப்பாருடைய,

90. மன்ன கோர் எழுதரு ட்வான் கிறம் முகன்—மனத்திலே பொருந்தித் தோன்றுகின்ற ஒளியையுடைய கிறத்தையுடைய முகங்களிலே,

பொற்ப (85) இமைப்ப (88) எழுதருமுகனென்க.

முன்னென்றது ஆற்றும் பொது.

91-2. [மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப், பல்கதிர் விரிந்தன் ரெரு முகம்:] ஒருமுகம் மா இருள் ஞாலம் மறு இன்றி விளங்க பல்கதிர் விரிந்தன்று - ஒருமுகம் பெருமையை யுடைத்தாகிய இருட்சியையுடைய உலகம் குற்றமின்றிய விளங்கும்படி பலகிரணங்களையும் தோற்றுவித்தது;

ஒருமுகமென்று முன்னே கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

92-4. ஒருமுகம் டீ ஆர்வலர் எத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுங்கு காதலின் உவந்து வரம் கொடுத்தன்று—ஒருமுகம் தன்மேல் அன்புசெய்தவர்கள் துதிக்க அதற்குப் பொருந்தி அவர்க்கு இனிதாகநடந்து அவர்மேற்சென்ற காதலானே மகிழ்ந்து வேண்டும்பொருள்களை முடித்துக் கொடுத்தது.

* “கால் கிளர்ந்தன்னவூர்தி” (பதிற்று. “இருங்கண்யானை”)

† ஒளி விடுகின்ற ஆறுதிருமுகங்களை யுடையவன்; அந்தத்திருமுகங்களையுடைய படிவஞ்சொல்லின். (வேறுரை)

‡ ஏழையர் இரந்துதுதிக்க. (வேறுரை)

94-6. ஒருமுகம் மந்திர விதியின் *மரபுளி வழாஅ அந்தணர் வேன்வி னுக்கும்—ஒருமுகம் மந்திரத்தையுடைய வேதத்திற்குரிய முறைமையிட்டுத்துத் தப்பாத அந்தணருடைய யாகங்களில் திக்குவிராதபடி நினைவாகிற்கும்;

அந்தத்தை அணவுவார் அந்தணர்; என்றது, வேதாந்தத்தையே நோக்குவா ரென்றவாறு.

96-8. [ஒருமுக, மெஞ்சிய பொருள்களை + ஏழுநாடிக், திங்கள்போலத் திசைவிளக் கும்மே:] ஒருமுகம் எஞ்சிய பொருள்களை நாடி ஏம் உற திங்கள் போல திசை விளக்கும்—ஒருமுகம் ஈண்டு வழங்காத வேதங்களிலும் நூல்களி னுமுள்ள பொருள்களை ஆராய்ந்து இருமுகன் ஏழுநாடிக் உணர்த்தித் திங்கள் போலத் திசைகளெல்லாம் விளக்குவிக்ரும்;

ஏம்—இரட்சை. கலைநிறைதலிற் திங்கள் உவமையாயிற்று.

98-100. [ஒருமுகஞ், செறுநர் த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக், கறுவுகொ டெனஞ்சொடு களம்வேட் டன்றே:] ஒருமுகம் செல் சமம் முருக்கி கறுவு கொள் நெஞ்சொடு செறுநர் தேய்த்து ட்களம் வேட்டன்று—ஒருமுகம் திருவுன் னத்துச் செல்கின்ற நடுவுநிலைமையைக் கெடுத்து இவர்களைக் கொல்லவேண்டு மென்று கறுவுதல் கொண்டு திருவுள்ளத்தோடே செறப்படும் அசுரர்முதலியோ ரைப் பொன்றக் கெடுத்துக் களவேள்வியை வேட்டது;

சமம்—நடுவுநிலைமை; அதனைக் கெடுத்தலாவது, தேவரையும் அசுரரையும் ஞப்பக்கருதாது தேவரைக்காத்து அசுரரையழித்தல்.

100-102. [ஒருமுகம், குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசப்பின், டீமடவ ல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே:]

ஒருமுகம் குறவர் மடமகள் || கொடி போல் துசப்பின் வள்ளியொடு ியமர்ந்தன்று—ஒருமுகம் குறவருடைய மடப்பத்தையுடையமகளாகிய வல்லி பாலும் இடையினையுடைய வள்ளியுடனே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திற்று;

மடவரல் நகையெனக் கூட்டித் தனக்கு ஓரறியாமைதோன்றுந் தன்மை டைத்தாகிய நகையென்று கூறுக.

அவனொடு || நகையமர்தலின் அறியாமை கூறிஞர். காமநுகர்ச்சி யில்லாத இறைவன் இங்ஙனம் நகையமர்ந்தான்; உலகில் இவ்வாழ்க்கை நடத்தற்கென யணர்க. அது *—“தென்பா லுகந்துந் தில்லைச்சிற் தம்பலவான்” என்பதனுட் பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருசிலத்தோர், விண்பாலி யோகெய்தி வீடு யர்கான் சாழலோ” என்பதனுணர்க.

* மரபுளி: உளி, மூன்றாவதன் பொருள்படுவதோரிடைச்சொல். அந் ணர் - அழகிய தப்பத்தினையுடையார். ஓர்க்கும் - திருவுள்ளத்து அடைக்கும். (வேறுரை)

+ ஏழுநாடிக் - இரக்கைப்பொருந்த ஆராய்ந்து; ஏம் கடைக்குறைபட் டு. (வேறுரை)

+ போர்க்களத்தை விரும்பாநிற்கும். (வேறுரை)

§ கற்பின் வரலாற்றினையுடைய வள்ளிநாயச்சியார். (வேறுரை)

|| வல்லிசாதக்கொடி.. (வேறுரை)

¶ ‘நகையமர்தல் இன்றி யமையாமை’ எனவும் பிரதி வேறுபாடுண்டு.

*- திருவாசகம், திருச்சாழல், க.

கடு நடை—கடிய நடையினையும்,

81. கூற்றத்து அன்ன மாற்றரு மொய்ம்பின்—கூற்றுவனியொத்த பிறரால் தடுத்தற்கரிய வலியினையுமுடைய,

82. *கால் கிளர்ந்தன்ன வேழம் மேல்கொண்டு—ஒடுங்காற் காற்றெழுந்தாலொத்த களிற்றை யேறி,

மருங்கு (80) முதலியவற்றையுடைய வேழத்தை நுதலிலே மாலை பட்டதோடே யசைய ஏறியெனமுடிக்க.

83-4. ஐ வேறு உருவின் செய்வினை'முற்றிய முடியொடு விளங்கிய முரமிகு திருமணி—ஐந்தாகிய வேறுபட்ட வடிவினையுடைய (முடிக்குச்) செய்யத் தொழிலெல்லாம் முற்றுப்பெற்ற முடியோடே கூடி விளங்கிய ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுமிகும் அழகினையுடைய மணி,

ஐவேறுருவு: “நாம முகுடம் பதுமங் கிம்புரி, கோடக மிவைமுடிக்கைவேறுருவே”

85. மின் உறழ் இமைப்பின் சென்னி பொற்ப—மின்னோடே மாறுபடுகின்ற விளக்கதோடே முடியிலே பொலிவுபெற,

86 நகை தாழ்பு துயல்வருமம் வகை அமை பொலங்குழை—ஒளி தங்கி அசையும் தொழிற்கூறமைந்த பொன்னுற்செய்த மகரக்குழை,

87-8. சேண் விளங்கு இயற்கை வான் மதி கவைஇ அகலா மீனின் அவிவன இமைப்ப—சேய்சிலத்தேசென்று விளங்கும் இயல்பினையுடைய ஒளியையுடைய மனையசுழும்ந்து நீங்காத மீன்கள் போல விளங்குவனவாய் ஒளியைக்கால, மின் = உரோகினிமுதலியன; விவாழ்மும் வெள்ளியுமாம்.

89. தா இல் கொள்கை தம் தொழில் முடிமாள்—வருத்தமில்லாத விரதங்கலையுடைய தவத்தொழிலை முடிப்பாருடைய,

90. மனன ரோபு எழுதரு ட்வான் நிறம் முகன்—மனத்திலே பொருந்தித் தோன்றுகின்ற ஒளியையுடைய நிறத்தை யுடைய முகங்களிலே,

பொற்ப (87) இமைப்ப (88) எழுதருமுகனென்க.

முன்னென்றது ஆரற்குப் பொது.

91-2. [மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப், பல்கதிர் விரிந்தன் றொரு முகம்] ஒருமுகம் மா இருள் ஞாலம் மறு இன்றி விளங்க பல்கதிர் விரிந்தன்று—ஒருமுகம் பெருமையை யுடைத்தாகிய இருட்சியையுடைய உலகம் குற்றமின்றும் விளங்குமபடி பலகிரணங்களையும் தோற்றுவித்தது;

ஒருமுகமென்று முன்னே கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

92-3. ஒருமுகம் டீ ஆர்வலர் எத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகி காதலினை உவந்து வரம் கொடுத்தன்று—ஒருமுகம் தன்மேல் அன்புசெய்தவர்கள் துதிக்க அதற்குப் பொருந்தி அவர்க்கு இனிதாகநடந்து அவர்மேற்சென்ற காதலாலே மகிழ்ந்து வேண்டும்பொருள்களை முடித்துக் கொடுத்தது.

* “கால் கிளர்ந்தன்னவூதி” (பதிந். “இருங்கண்ணியனை”)

† ஒளி விடுகின்ற ஆறுதிருமுகங்களை யுடையவன்; அந்தத்திருமுகங்களினுடைய படிவஞ்சொல்லின். (வேறுரை)

‡ ஏழையர் இரந்துதுதிக்க. (வேறுரை)

94-6. ஒருமுகம் மந்திர விதியின் *மரபுளி வழாஅ அந்தணர் வேள்விக்கும்—ஒருமுகம் மந்திரத்தையுடைய வேதத்திற்குரிய முறைமையிடத்துத் தந்த அந்தணருடைய யாகங்களில் திருவிராதபடி நினைப்பாற்றும்;

அந்தத்தை அணவுவார் அந்தணர் என்றது, வேதாந்தத்தையே நோக்குவார் என்றவாறு.

96-8. [ஒருமுக, மெஞ்சிய பொருள்களை எழுதநாடித், திங்கள்போலத் திவ்யவிசக் கும்மே:] ஒருமுகம் எஞ்சிய பொருள்களை நாடி ஏம் உற திங்கள் போல திசை விளக்கும்—ஒருமுகம் எண்டு வழங்காத வேதங்களிலும் தூல்களின் மூன்று பொருள்களை ஆராய்ந்து இருமுகம் எழுதும்படி உணர்த்தித் திங்கள் போலத் திசைகளெல்லாம் விளக்குவீக்கும்;

ஏம்—இரட்சை. கலைகிறதெல்லாம் திங்கள் உவமையாயிற்று.

98-100. [ஒருமுகம், செறுநர் தேய்த்துச் செல்சம் முருக்கிக், கறுவுகொடுஞ்சொமொடு களம்பேட்டன்மே:] ஒருமுகம் செல் சமம் முருக்கி கறுவு கொடுஞ்சொமொடு செறுநர் தேய்த்துக் களம் வேட்டன்று—ஒருமுகம் திருவுள்ளத்துச் செல்கின்ற நடுவுநிலைமையைக் கெடுத்து இவர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்று கறுவுதல் கொண்டு திருவுள்ளத்தோடே செறும்படும் அசுரர்முதலியோர்ப் பொன்றக் கெடுத்துக் களவேள்வியை வேட்டது;

சமம்—நடுவுநிலைமை; அதனைக் கெடுத்தலாவது, தேவரையும் அசுரரையும் ஒப்பக்ருதுது தேவரைக்காத்து அசுரரையழித்தல்.

100-102. [ஒருமுகம், குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசப்பின், ஸீமவரால் வள்ளியொடு நகையென்ற தன்மே:]

ஒருமுகம் குறவர் மடமகள் ||கொடி போல் நுசப்பின் வள்ளியொடு அமர்ந்தன்று—ஒருமுகம் குறவருடைய மடப்பத்தையுடையமகளாகிய வல்லி போலும் இடையினையுடைய வள்ளியுடனே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திற்று;

மடவரால் நகையெனக் கூட்டித் தனக்கு ஓரறியாமையோன்றும் கன்மை அடைந்தாகிய நகையென்று கூறுக.

அவனொடு ||நகையமர்தலின் அறியாமை கூறினார். காமநுகர்ச்சி யில்லாத இறைவன் இங்ஙனம் நகையமர்தான்; உலகில் இல்வாழ்க்கை நடத்தற்கென்றணர்க. அது **“தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்” என்பதனுட் “பெண்பா லுகந்தலனேந் பேதா யிருக்கலத்தோர், விண்பாலி யோகெய்தி வீடு பர்கான் சாழலே” என்பதனுணர்க.

* மரபுளி: உரி, மூன்றாவதன் பொருள்படுவதோரிடைச்சொல். அந்தணர் - அழகிய தப்பத்தினையுடையார். ஓர்க்கும் - திருவுள்ளத்து அடைக்கும். (வேறுரை)

† எழுதநாடி = இரக்கைப்பொருந்த ஆராய்ந்து; ஏம் கடைக்குறைபட்டது. (வேறுரை)

‡ போர்க்களத்து விரும்பாகிற்கும். (வேறுரை)

§ கற்பின் வரலாற்றினையுடைய வள்ளிநாய்ச்சியார். (வேறுரை)

|| வல்லிசாதக்கொடி..(வேறுரை)

¶ ‘நகையமர்தல் இன்றி யமையாமை’ எனவும் பிரதி வேறுபாடுண்டு.

** திருவாசகம், திருச்சாழல், க.

விரிந்தன்று (92) கொடுத்தன்று (94) வேட்டன்று (100) நகையமர்ந்தன்று (102) ஓர்க்கும் ((96) விளக்கும் (98) என்பன முற்றுச்சொல்.

102-3. [ஆங்கம் மூவிரு முகனு முறைநவின் ரெழுமுகவின்:]

■ மூவிரு முகனும்—அவ்வாறுமுகமும்,

ஆங்கு முறை நவின்று ஒழுக்கவின்—அத்தொழில்களிடத்துச் செய்யும் முறைமைகளைப் பயின்று நடத்துகையினாலே அம்முகங்களுக்குப் பொருந்த,

104-6. [ஆர் தாழ்த்த வம்பகட்டு *மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடுபு, வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்:]

ஆர் தாழ்த்த அம் பகட்டு மார்பின் செம்பொறி வாங்கியதோள்—பொன்றாற்செய்த ஆர்தங்கிய அழகையுடைத்தாகிய பெருமையையுடைய மார்பிற் கிடக்கின்ற உத்தம இலக்கணமாகிய சிவந்த மூன்றுவரியினையும் தன்னிடத்தே வந்து விழும்படி வாங்கிக்கொண்ட தோள்,

வாங்கிய வென்றார், அவ்வரி தோளளவும் வந்துகிடந்தமை தோன்ற; †“வரையுடன் மார்பிடை வரியு மூன்றுள்” என்றார் பிறரும்.

மொய்ம்பின் வண்புகழ் நிறைந்து—தம்முடைய வலியினாலே பெரிய புகழ் நிறையப்பட்டு,

சுடர் விடுபு வசிந்து வாங்குதோள்—சுடரையுடைய படைக்கலங்களை யெறிந்து பகைவர்மாற்பைப் பிளந்து அவற்றை வாங்குதோள்,

சுடரையுடைய படைக்கலங்களைச் சுடரென்றார்; அஃது ஆகுபெயர்.

நிமிர் தோள்—பெருகு தோள்,

நிறைந்து நிமிர்தோளென்க.

வசிந்தென்பது பிளந்தென்னும் பொருட்டா தலின், செய்வதன் ரெழிற்கும் செயல்படும் ரெழிற்குப் பொது. அசுரர்முதலியோரை அழித்துக்காலத்துப் பன்னிருதாயினும் படைக்கலமேத்துவனென்றுணர்க; அஃது அறுவேறுவகையினஞ்சுவர மண்டி (98) என்றதனுணர்க.

இனி மொய்ப்பினையுடைத்தாய் ஒளிவிட்டு நிறைந்து வரையவேண்டுமிடம் வரைந்து நிமிர்வெண்டுமிடம் நிமிருந் தோளென்று முரைப்பர். இத்தரவாகச் சென்பதனைத் தொடியொடுகொட்ப (114) மணியிரட்ட (115) என மேலே கூட்டிக். வசிந்து - பகைவர்மாற்பைப்பிளந்தென்க. வசிந்தென்பதற்குப் படைக்கலங்களால் வடுப்பட்டென்று பொருளுரைத்தல் இறைவனாகவிற்பொருந்தாத.

இனி, அவை போர்செய்யாக்காலத்து இங்ஙனமிருக்குமென்று அவற்றின் இயல்பு கூறுகின்றார்.

அத்தோள்களில் ஒருவை யென்க.

107. [விண்ணெலன் மரபினையர்க் கேந்திய தொருன -] ஒருகை †விண்ணெலன் மரபின் ஐயர்க்கு எந்தியது—ஒருகை எக்காலமும் ஆகாயத்தே இயங்குதன் முறைமையினையுடைய செய்வறிருடிகளுக்குப் பாதுகாவலாக வெடுத்தது;

* மார்பிலே சீதேவியைக் கைக்கொண்ட வலி, ஒளிவிட்டு வளவியபுகழ் நிறைந்து வளர்ந்து வீண்டுநிமிர்க்தோள்கள். (வேறுரை)

† சீவகசிந்தாமணி, 1462

‡ ஆகாயத்திலே இயக்கத்தை முறைமையாகவுடைய தேவர்க்து. (வேறுரை)
“சுடரோடு திரிதரு முனிவரு மமரரும்” (சீல. வேட்டுவ)

108. [உக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை:] ஸ்வரூப உக்கம் சேர்த்தியது—
எந்தியகைக்கு இணைந்ததை மருங்கிலேவைத்தது;

என்றது: ஸாயிற்றின்வெம்மையைப் பல்லுயிரும் பொறுத்தவாற்றுவெண்
றுகருதித் துறநுளினாற் கூடரொடுதிரிந்து அவ்வெம்மையைப்பொறுக்கின்ற
முனிவரைப்பாதுகாக்கவே உலகத்தைத்தாங்கிக் காத்ததாயிற்று. இதனானே
இக்கை மாயிருண்ணுலமறுவின்றி வினங்கப் பல்கதிரிந்த முகத்திற்கு ஏற்ற
தொழில்செய்ததாயிற்று.* இது, *‘‘நிலமிசை வாழ்க ரல்லம நீர்த், தெறுகதிக்
கனலி வெம்மை தாங்கிக், காலுண் வாசச் கூடரொடு கொட்டு, மலிர்சடை முனி
வரு மருன’’ என்ற புறப்பாட்டானுணர்க.

மனமும் முகமும் கையும் ஒருதொழிலைச்செய்தலின், எண்கை: தொழி
லின்றி மருங்கிலே கிடந்தது.

109-110. [ரலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை யகையுய தொரு
கை, யங்குசங் கடாவொருகை] ஒருகை அங்குசம் கடாவ ஒருகை நலம் பெறு
†கலிங்கத்து குறங்கின்மிசை அகையுயது—ஒருகை தோட்டியைச் செலுத்தா
நிற்க மற்றைக்கை செம்மை நிறம்பெற்ற ஆடையையுடைத்தாகிய துண்டின்
மேலே கிடந்தது;

இஃது யானையேறுவார்க்கு இயல்பென்று கூறினார். தன்னை வழிபடுவாரி
டதது வருங்கால் யானைமேல்வந்து அருள்செய்தல் இயல்பாகலின், இக்கைகள்
காதுலினுவந்து வரங்கொடுத்த முகத்திற்கு ஏற்றவாறுணர்க.

111-11. இருகை †ஐ இரு வட்டமொடு எஞ்ஞ டிலலம் திரிப்ப—இர
ண்டுகைகள் வியப்பையும் கருமையையுமுடைய பரிசைபுடனே வேலையும்
வல்லா ச சுழற்றி,

இதனானே, அகராவந்து வேள்வியைக் கெடாமல் அவரை ஓட்டுதற்கு
இவற்றைச் சுழற்றுதலில் வேள்விஓர்க்குமுகத்திற்கு இக்கைகள் ஏற்றவா
றுணர்க.

111-3. ஒருகை ||மார்பொடுவினங்க ஒருகை ||தாரொடு பொலிய—முனி
வர்க்குத் புத்துவங்களைக்கூறி உரையிந்தபொருளை உணர்த்துங் காலத்து
ஒருகை மார்போடே வினங்காநிற்க, ஒருகை மார்பின்மேல் தாழ்ந்ததனோடே
சேர்ந்து அழகுபெற,

என்றது: இறைவன் மோனமுதலிரையத்தையுத் தானையேயிருந்து காட்ட
ரமைத்தசுய்புன் நீர்நிறைந்தாற்போல ஆனந்தமயமானவொளி மாணக்கர்க்கு

* செய்யுள், ௧௩.

† புடைவை (வேறுரை)

‡ ஐந்தாகிய பெருத்த பரிசை; பத்துத் திருமுகத்திணையுடைய கேடகமெ
னினுமையும். (வேறுரை)

§ வெற்றிபெறச் சுழற்ற. (வேறுரை)

|| மார்பினிடத்தே மெனனமந்திரத்தைப் பேணுநீர்க், (வேறுரை.)

¶ தார் - மார்பிலுள்ளமேலை; ‘‘வண்ண மார்பிற் ருருக் கொன்றை’’ (புற
நா. கடவுள்.)

நிறைதலின், அதற்குரிய மோனமுத்திரைகூறிற்று; * “தன்னை யுன்னி யென்னை யாக்கிய போழ்தே முனவ னாயினேன்” என்பதனுணர்க.

இக்கைகள் எஞ்சியபொருள்களை விளக்குமுகத்திற்கு ஏற்றவாறுணர்க.

113-5. [ஒருகை, கீழ்வீழ்,†தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப் பொருகை, பாடிண் படுமணி யிடட்ட:] ஒருகை தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப் கீழ் வீழ் ஒருகை பாடு இன் படு மணி இரட்ட—ஒருகை தொடியொடு மேலே சுழன்று களவேன்விக்கு முத்திரைகொடுப்பக் கீழேவீழ்ந்த மறைக்கை ஓசையினிதா கிய ஒலிக்கின்றமணியை மாறியொலிக்கப்பண்ண,

இக்கை களவேன்வி வேட்கின்ற முகத்திற்கு ஏற்றவாறுணர்க.

115-7. ஒருகை ‡இல் நிற விசம்பின் மலி துளி பொழிய ஒருகை வான் அரமளளிர்க்கு வதுவை சூட்ட—ஒருகை நீல நிறத்தையுடைய மேகத்தாலே மிக்க மழையைப் பெய்விப்பதற்கு, ஒருகை தெய்வமகளிர்க்கு மணமாலையைச் சூட்டிற் றென்றவாறு.

சுன்றது: வள்ளியொடு ஈகையமர்ந்தமுகம் உலகிற்கு இவ்வாழ்க்கை நிரூபித் துவித்ததாகலின், அவ்விவ்வாழ்க்கை நிகழ்த்துதற்கு மழையைப் பெய்வித்தது ஒருகை; ஒருகை இவ்வாழ்க்கை நிகழ்த்தற்பொருட்டு மணமாலையைச் சூட்டிற் றென்றவாறு.

117-8. ஆங்கு அ பன்னிருகையும் பால் பட இயற்றி—அப்புடியே அந தப்பன்னிரண்டுகையும் முகத்தின் பசுதியிலே படும்படி தொழில்செய்து,

முகங்களில் ஒருமுகம் ஓர்க்கும் (96) ஒருமுகம் விளக்கும் (98) ஒரு முகம் வேட்டன்று (100) ஒருமுகம் அமர்ந்தன்று (102) ஒருமுகம் விரிந்தன்று (92) ஒருமுகம் கொடுத்தன்று (94) அம்முவிருமுகமும் அத்தொழில்களிடத் துச்செய்யும் முறைமைகளைப் பயின்றுநடத்துகையினாலே (103) அம்முகங் களுக்குப்பொருந்தத் தோள்களில் (106) இருகை (110) திரிப்ப (1,1) ஒருகை விளங்க (112) ஒருகை பொலிய (113) ஒருகை கொட்ப் (114) ஒருகை இரட்ட (115) ஒருகை பொழிய (116) ஒருகை சூட்ட (117) ஒருகை ஐயர்க்கேந்தியது (107) ஒருகை உக்கஞ் சேர்த்தியது (108) ஒருகை கடாவ (110) ஒருகை அசைத்தது (109) அப்புடியே பன்னிருகையும் முகத்தின்பகுதியிலே படும்படி தொழில்செய்தென இச்சொல்முடிபுக்கேற்பக் கைகளையும் முகங்களையும் மாட் டாக முடிக்க. திரிப்பவென்பதுமுதலிய கீழ்க்காலக செயவெனெச்சுவகன் ஏந்தி யது சேர்த்தியதென முற்றுவினையொன்று முடிந்தன.

119. அந்தரம் பல்லியம் கறங்க — ஆசையத்தினது துர்துமி ஒலிப்ப,

119-20. தின் டுகாழ் ||வயிர் எழுந்து இசைப்ப—திண்ணிய வயிரத்தை யுடைய கொம்பு மிக்கொலிப்ப,

* (கலி. 43 - மேற்)

† பாராவணியோடே. (வேறுண.)

[(மலை. 1.)

‡ “நீன்றவிசம்பின்” (பெரும்பாண் 135), “இருணிநவிசம்பின்”

§ கரிய கொம்பு. (வேறுண.)

|| “வயிரும் விராடி மார்ப்ப” (முல்லை. 92.)

வால் வளை ரூல—வெள்ளிய சங்கு முழங்க,

121. உரம் தலை கொண்ட ஈடரும் இடி முரசுமோடு—வலியைத் தன் னிடத்தேகொண்ட உருமேற்றினது இடிப்புப்போலும் ஓசையைபுடைய முரசுடனே,

122. பல் பொறி மஞ்ஞை வெல் கோடி அகவ—பலவீலையுடைய மயில் அவனையினாலே வென்றெடுத்த கொடியிலேயிருந்து ஒலியாகிந், பொறி, ஆகுபெயர்.

123. விசம்பு ஆரக—ஆகாயமே வழியாக,

விரை செல்ல முன்னி—விரைந்த செல்லினை மேற்கொண்டு,

124. [உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீர்:] ஓங்கு உலகம் புகழ்ந்த உயர் விழுச்சீர்—நன்மையோங்கும் நன்மக்கள் புகழ்ந்த உயரும் புடைய புகழினையுடைய,

125. அலைவாய் சேறலும் நிலைஇய பண்பு—நாமதூரலைவா யென்னும் திருப்பதியேறழுந்தருளுதலும். அவற்கு நிலைபெற்றருணம்;

குன்றமர்த்துறைதலுமுரியன்; அதாஅன்று (77) வேழமேல்கொண்டு (82) இயற்றிக் (118) கறங்க (119) இசைப்ப ரூல (120) அகவ (122) முன்னி (123) அலைவாய்ச்சேறலும் நிலைஇயபண் பண முடிக்க.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

• திருவாள் என்னது.

126. சீரை தைஇய வென்பதுமுதல் முனிவர் முற்புக (137) என்னுந் துணையுமொருதொடர்.

சீரை தைஇய உடுக்கையர்—மரவுரியை உடையாகச்செய்த உடைபினை யுடையர்,

இதற்குக் கற்றோம்பத்தல் முதலியன செய்த உடுக்கையரென்பாருமுனர்.

126-7. சீரோடு வலப்புரி புரையும் வால் ஸீரை முடியினர்—அழகோடு வடிவாலும் நிறத்தாலும் வலப்புரிச்சங்கினை யொக்கும் வெள்ளிய ஈரைமுடியினையுடையர்,

128. மாசு அற இமைக்கும் உருவினர்—எக்காலத்தும் நீராடுதலின் அழுக் கற வினவரும் வடிவினையுடையர்,

128-30. மானின் உரிவை தைஇய ஊன் கெடு மார்பின் என்பு எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர்—கிருட்டிணினம் போர்த்த விரதங்களால் விட்ட பட்டினியால் தசைகெடுகின்ற மார்பினெலும்புகள் கோவைதோன்றி உலவும் உடம்பினை யுடையர்,

தைஇய மார்பென்க.

* “உருமினிடிமுரசார்ப்ப” (பு. ௧)

† விழுமிய அழகு (வேறுரை)

‡ தைத்த (வேறுரை)

§ ஈரைக்கொண்டையினை யுடையார். (வேறுரை)

130-31. நன்பகல் பல உடன கழிந்த உண்டியர்—எப்பொருளுதகர்தற்கு
நன்றாகிய பகற்பொழுதுதன் புலவும் சேரக்கழிந்த உணவினையுடையர்,

இது மாதோபவாசங்கூறிற்று,

131-2. இகலொடு செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர்—மாறுபாட்டோடே
நெடுங்கால நிற்கும் செற்றத்தினையும் போக்கிய மனத்தினையுடையர்,

பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது செற்றம்.

132-3. [யாவதும், கற்றோ ரறியா வறிவினர்] கற்றோர் யாவதும் அறியா
அறிவினர்—பலவற்றையும் கற்றோர் சிறிதும் அறியப்படாத இயல்பான அறி
வினையுடையர்,

133-4. கற்றோர்க்கு தாம் வரம்பு ஆகிய தலைமையர்—பலவற்றையும் கற்
றோர்க்குத் தாம் எல்லையாகிய தலைமையையுடையர்,

என்றது கல்வியைக் கரைகண்டா ரென்றவாறு.

134-5. காமமொடு னினம் கழிந்த காட்சியர்—ஆசையோடே கடிய
னெத்தையும் போக்கின அறிவினையுடையர்,

கோபத்தின்பின்னாகச் சிறிதுபொழுது நிற்பது னினம்.

135-6. இடும்பை யாவதும் அறியா இயல்பினர்—தவத்தான் மெய்வருத்
தம் உளவேனும் மனத்தான் வருத்தம் சிறிதுமறியப்படாத இயல்பினையுடையர்,

மே வர—நிருவுள்ளம் பொருந்துதல் வர,

137. †தனி இல் காட்சி முனிவர் முன் புக—ஒருவருடனும் வெறுப்பில்
லாத நல்ல அறிவினையுடைய முனிவர் முன்னே செல்ல,

உடுக்கையர் முடியினர் உருவினர் யாக்கையர் உண்டியர் மனத்தினர் அறி
வினர் தலைமையர் காட்சியர் இயல்பினராகிய முனிவர் மேவர முற்புகவென
முடிக்க.

138. புகைமுகத்தன்ன என்பதுமுதல் மேவலர் (142) என்னுந்துணை
யும் பாடுவாராக் கூறிற்று.

138. ‡புகை முகத்தன்ன மாசு இல் னு உடை—புகையை முகந்தாலொ
த்த தெய்வத்தன்மையால் அமுகேருத தூய உடையுணையும்,

139. முகை வாய் அவிழ்ந்த தகை குழ் ஆகத்து - ||முகை வாய்க்கெழிந்த
மாலை மூழ்ந்த மார்பினையும்,

கட்டுதலிற் தகையென்றார், மாலையை ; ஆகுபெயர்.

* யாவதும் கற்றோர்—எவ்வகைப்பட்ட பொருளினையும் கற்று வல்லு
நர். (வேறுரை)

† தோற்றத்தினை யுடையார். (வேறுரை)

‡ துயரமில்லாத தோற்றம். (வேறுரை)

§ புகையைக் கையாலே முகந்தாற்போன்று கொய்யவாய். (வேறுரை)

|| மொட்டுப்புக் கிண்கிணியாய்க் கொண்ட. (வேறுரை)

140-41. கோய் வைத்த செய்வு உறு திவலின் கல் யாழ் நவீன்ற -
குச் செவியாலே சுருதியையுண்டு நரம்பைக்கட்டின சுற்றுதலுறும் வார்த்
நினைபுடைய கண்ணிய யாழின் இசையிலே பயின்ற,

141-2. * நயன் உடை நெஞ்சின் †மென்மொழி மேகலர் இன் நாய்பு
ஊ - நாமுடைய நெஞ்சாலே எக்காலமும் மெல்லிய வார்த்தை சொல்லு
- னெப்பொருந்திய கந்தருவர் இனியநரம்பை வாசிக்க,
நவீன்ற நயனென்கீ.

143. கோயின்றென்பது முதல் மகளிர் (147) என்னுந்துணையும் பாடு
புகழிரைக்கூறிற்று.

143. கோய் இன்று இயன்ற யாக்கையர் - மத்தருக்குரியநோய் இல்லை
"நாக நிருமித்த உடம்பினையுடையராய்,

143-1. மாவின் அவர் தளிர் புரையும் மேனியர் - மாவினது விளங்கு
கின்ற தளிரையொக்கும் நிறத்தினையுடையராய்,

144-5. அவிர்தொழும் பொன் உரை கடுக்கும் திதிலையர் - விளங்குந்
தோழும் பொன்னுரை விளங்கினும்போலும் துத்தியினையுடையராய்,

145-7. இன நகை புபருமம் தாங்கிய பணிந்து ஏந்து அல்குல் நீமாச இல்
மகளிரோடு - கட்டுகிய ஒவியினையுடைய பதினெண்கோலையாகிய மேகலை
யணிந்த தாமவேண்டியவிடம் தாழ்ந்து உயரவேண்டியவிடம் உயர்ந்த அல்குலை
யுடைய குற்றமில்லாத கந்தருவமகளிரோடே,

மறு இன்றி விளங்க - குற்றமின்றாய் விளங்காநிற்க,

உடையினையும் (138) ஆகத்தினையுமுடைய (139) மென்மொழிமேகலர்
(142) யாக்கை (143) முதலியவற்றையுடையராய், மாசில்லாத மகளிரோடே
மறுவின்றி விளங்க (147) இன்னரம்புரை (142) வெனமுடிக்க.

148. கடுவோடு ஒடுங்கிய தூம்பு உடை வால் எயிறு - நஞ்சுடனே உறைத்
துள்ளே கிடந்த தூனியினையுடைய வெள்ளிய எயிற்றினையும்,

மிடற்றின் நஞ்சு தன்னிடத்தேதோன்றுதலின் 'கடுவோடு' என்றார்.
எயிறு காளி, காளத்திரி, யமன், யமதுதியென நான்காம்.

149. அமுலென உயிர்க்கும் அஞ்சு வரு கடு திறல் - நெருப்பென்னும்
படி நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளும் கண்டாக்கு அசுசந்தோன்றும் கடிய வலியினையு
முடைய,

150. பாம்பு பட புடைக்கும் - பாம்பு படுப்படி அடிக்கும்

150-51. பல வரி கொடு சிறை புன் அணி ின் கொடி செல்வனும் - பல
வரியினையுடைத்தாகிய வரினந்த மெகினையுடைய கருணையணிந்த ணீட்ட கொடி
யினையுடைய திருமாலும்,

* எஞ்சுச் செவி - மூவகைச் செவியிலும் தலையான கூரிய செவி; "எஞ்சு
நண் செவிகள் வீழ" (சீவக. 2718)

† மெத்தென்ற சொற்சேர்ந்தோராகிய வித்தியாரதர் (வேறுரை)

‡ அரைப்பட்டிகை. (வேறுரை)

§ தெய்வக்குறத்திகளோடே, (வேறுரை)

151-4. [வெள்ளேறு, வல்வயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ, ஞ்மை யமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண், பூவெயின் முருக்கிய முரண்மிரு செல்வனும்:]

*வலம் வயின் வெள்ளேறு உயரிய செல்வன் - செற்றிக்கனத்தே வெள்ளிய வற்றினை வெற்றிக்கொடியாக எடுத்த உருத்திரன்,

உமை அமர்ந்து விளங்கும் செல்வன் - இறைவி ஒருபாகத்தே பொருந்தி விளங்கும் செல்வன்,

பலர் புகழ் திணி தோள் - பலரும் புகழ்கின்ற சிக்கென்ற தோளினையும்,

இமையா முக்கண் செல்வன் - இதழ் குவியாத பூன்றுகண்ணினையு முடைய செல்வன்,

மூ எயில் முருக்கிய முரண் மிரு செல்வனும் - முப்புரத்தையொடுத்த மாறு பாடு மிக்க செல்வனும்,

155. நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து - நூற்றைப்பத்தாகவடுக்கிய கண்ணினையும்,

என்றது ஆயிரங்கண்ணென்றவாறு.

155 - 6. நூறு பல் வேள்வி முற்றிய வென்று அடு கொற்றத்து - நூறெ ன்னும் எண்ணுகிய பல்வேள்விகளை வேட்டுமுடித்ததனாற்பெற்ற பகைவரை வென்றுகொல்கின்ற வெற்றியினையும்,

157. [சுரிசண் டேந்திய மருப்பின்:] எந்திய சுரிசண்டு மருப்பின் - தலைகள் எந்தியிருக்கின்ற நாசகாகிய கொம்பினையும்,

எழில் நடை - அழகினையுடைய நடையினையும்,

158. தாழ் பெரு துட - நிலத்தே - கிடக்கின்ற பெரிய வளைவினையுடைய கையினையுமுடைய,

158-9. உயர்த்த யானை எருத்தம் ஏறிய திரு கிளர் செல்வனும் - எல்லா ரானும் உயர்த்துச் சொல்லப்படுகின்ற யானையின் புரக்கமுத்திலே ஏறிய திரு மகள் விளங்கும் இத்திரனும்,

உயர்த்த உயர்த்தவென விகாரமுமாம்.

நாட்டத்தினையும் (155) கொற்றத்தினையுமுடைய (156) செல்வ னென்க.

மருப்பு (157) முதலியவற்றையுடைய யானையென்க.

160-61. நால் பெரு தெய்வத்து நல் நகர் நிலைஇய உலகம் காக்கும் ஒன்று புரி கொள்கை - நான்காகிய பெரிய தெய்வத்தையுடைய நன்றாகிய ஊர் கள் நிலைபெற்ற உலகத்தைக் காக்கும் ஒருமொழியிலே விரும்பிய சோட்பாட்டையுடைய செல்வன் (151) முன்னேகூட்டித் திருமாலுக்கு அடையாக்குக.

* வலவயின் உயரிய - செற்றியினால் ஏறிய (வேறுரை.)

† “தடவெள்ளினாவி கோட்டமுஞ் செய்யும்” (தொல் உரி. 25)

* நார்பெருந்தெய்வமாவன : இந்திரன், யமன், வருணன், சோமனென்னுந் தெய்வங்கள்.

162. பலர் புகழ் மூவரும் தலைவராக—பலரும் புகழ்கின்ற அயன் அரி அரென்னுமூவரும் தத்தமக்குரிய தொழில்களை முன்புபோலே நிகழ்த்தித் தலைவராகவேண்டி,

என்றது. பிள்ளையார் அயனைச்சித்தலின், அயன் படைத்தற்றொழிலைத் தவிரவே ஏனையிருவர்க்கும் காத்தற்றொழிலும் அழித்தற்றொழிலும் இன்றாம கலின் மூவரும் தத்தமக்குரிய தொழில்களைப்பெற்றுத் தலைவராகவேன்றார்.

[163-ஈ. எழுது ஞாலத் தன்னிற் றேன்றித், தாமரை பயந்த தாவி லுழி, நான்முக வொருவற் சுட்டி.]

ஞாலத்தன்னில் தோன்றி ிவம் உறு நான்முக ஒருவன் சுட்டி—பிள்ளையார் சித்தலாலே மண்ணிடத்தே தோன்றி மயக்கமுறுகின்ற நான்முகத்தை யுடைய அயனைப் பழையநிலையிலே நிறுத்தக் கருதி,

தாமரை பயந்த ஊழி தா இல் ஒருவன்—திருமாலுடைய திருவந்தித்தாம ரை பெற்ற ஊழிகடோறும் தன் படைத்தற்றொழிலில் வருத்தமில்லாத வன் (165)

இனித் தாமரையென்னும் எண்ணைத்தந்த அழிவில்லாத ஊழிக்காலத்தை யுடைய அயனுமாம்.

பயந்த ஒருவனென்க.

சாபமென்றது : பிள்ளையார் அசுரரையழித்துத் தேவரைக் காத்ததற்கு இந் திரன்மகள் தெய்வயானையாரை அவர்க்குக் கொடுத்தவிடத்தே, பிள்ளையார் தம் கையில் வேலைசேக்கி, “நமக்கு எல்லாதந்தது இவ்வேல்” என்ன, அருகிரு ந்த அயன் “இவ்வேலிற்கு இந்நிலை என்னால் வந்ததன்றோ” என்றானை, “நங் கையில் வேலுக்கு ி கொடுப்பதொரு சத்தியுண்டோ” என்று கோபித்து, “இங் கணங் கூறிய ி மண்ணிடைச்செல்வாய்” என்ற சாபத்தை.

காண் வர—அழகு தோன்ற,

166. பகலில் தோன்றும் இகல் இல் காட்சி—ஒருபொருள் பலவாமாறு பருத்துக்காண்டற்கண் வேறுபடத் தோன்றும் தம்முள் மாறுபாடில்லாத அறிவி னையுடைய,

167. ிநால் வேறு இயற்கை பதினொரு மூவரோடு—நான்காகிய வேறு பட்ட இயல்பினையுடைய மூப்பத்துமூவரும்,

என்றது : ஆதித்தன், உருத்திரன், வசு, மருத்துவனென்னும் ஒரோவோர் பொருள்கள் பலவாகப் பருத்துக்காற் பன்னிருவர் பதினொருவர் என்மர் இருவ ராகப் பருக்க நான்குகூறும் மூப்பத்துமூவராயினென்றவாறு; பதினொருவரா

* நார்பெருந்தெய்வம் - அந்தணர் தெய்வம், அரயர்தெய்வம், வசியர் தெய்வம், சூத்திரர் தெய்வம்; என்பதைச் சிலப்பதிகாரத்தும் கண்டுகொள்க. (வேறுரை)

† “எழுதுகடுத்தண்டேர்” (கலி. 27)

‡ நால் வேறு இயற்கை - சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம் (வேறுரை)

செய் மூலமென்க. அவர் ஆதித்தர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினெருவரும், வசக்கன் என்மரும், மருத்துவர் இருவருமாம்.

ஒடி, என்னெனு.

168. ஒன்பதிற்கு இரட்டி உயர் நிலை பெற்றியர்—பதினெண் வகையாகிய உயர்ந்த நிலையைப் பெற்றவரும்,

என்றது, பதினெண்கணக்கினர். அவர்: தேவரும், அசுரரும், தைத்தியரும், கருடரும், கின்னாரும், கிம்புருடரும், இயக்கரும், விஞ்சையரும், இராகத்தரும், கந்தருவரும், சித்தரும், சாரணரும், பூதரும், பைசாசகணமும், தாராகணமும், நாகரும், ஆகாயவாசிகளும், போகபூமியோருமெனவிவர்; இத்தற்குப் பிறவாறுமுரைப்பர். பெற்றியர், தொழிற்பெயர்.

169. மீன் பூத்தன்ன தோன்றலர் - உருக்கன் பொலிவுபெற்றுத் தோன்றினாலொத்த தோற்றத்தையுடையராய்,

169-70. மீன் சேர்பு வளி கினர்த்தன்ன செலவினர் - மீன்களுலாவது கின்றவிடத்தைச்சேர்ந்து காற்று எழுந்தாலொத்த செலவினை யுடையராய்,

170-71. வளி இடை தீ எழுத்தன்ன திறலினர் - தீகாற்றிடத்தே நெருப்பெழுந்தாலொத்த வலியினையுடையராய்,

171-2. தீ பட உரும் இடித்தன்ன குரலினர் - நெருப்புப்பிறக்க உருமேறு இடித்தாற் போன்ற குரலினையுடையராய்,

இவை வினையெச்சமுற்று.

172-3. [விழுமிய, வறுகுறை மருங்கிற்றம் 'பெறுமுறை கொண்மார்:] தம் விழுமிய பெறுமுறை குறை உறு மருங்கில் கொண்மார் - தம்முடைய சீரிய படைத்தல் காத்தல் அழித்தலென்னுந் தொழில்நாளைப் பண்டுபோலப் பெறுமுறைமையினைக் குறைவேண்டி நின்று பெறுங்குற்றாலே முடித்துக்கோடற்கு,

174. அந்தரம் கொப்பினர் - ஆகாயத்தே சுழற்சியினையுடையராய்,

[வந்துடன் காண:] உடன் வந்து காண—சேரவந்து காணும்படியாக,

175. தா இல் கொள்கை மடந்தையொடு—வருத்தமிழல்லாத அருட்கற்பினையுடைய தெய்வயானையாருடன்,

175-6. [சின்னாள், ஆவினன்குடி யசைதலும் உரியன்] ஆவினன்குடி சின்னாள் அசைதலும் உரியன் - ஆவினன்குடியென்னும் ஊரிலே சிலநாள் இருத்தலுமுரியன்;

பலர்புகழ்மூவரும் தலைவராகவேண்டி (162) அதற்குக் குறைபாடுண்டாக் கின் தாண்முகவொருவனைக்கருதி (165) ஒன்றுபுகுகொள்கைப் (161) புள்ளணி நீள்கொடிச்செல்வனும் (151) முரண்மிகு செல்வனும் (154) யானையெருத்தமேறிய செல்வனும் (159) மும்பத்துமூவரும் (167) பதினெண்கணங்களுந் (168) தோன்றலர் (169) செலவினர் (170) திறலினர் (171) குரலினர்

* பிறவாறுரைத்தல், புறநானூறு, கடவுள்வாழ்த்தின் உரையிலும், சிலப்பதிகாரம், 5: 176 - ஆம் அடியுரையிலும், நிகண்டுகளிலும் காணலாகும்.

† “கான் முனையெரி நிகழ்த்தன்ன நிறையருஞ் சேற்றம்” (பதிந். “இருக்கண்.”)

(172) சொப்பிணைய உடன்வந்து (174) தம் (178) விழுமிய (172) பெறுமுறை குறையுமருங்கின் முடித்துக் கோடற்கு (178) மென்மொழியேவனின் புகழ் (142) முனிவர் (137) மேவா (186) முற்புகக் (137) காணத் (174) தான் ஆவின்குடியிலே (165) அசைத்துமுரியனென முடிக்க.

கத்தருவர் பாட்டான் முனிவுதிர்ப்பார்.

முனிவர் தம்மை மருமைபற்றி முன்னேசென்றார்.

இனிச் சித்தன்வாழ்வென்று சொல்லுகின்றவர் நூற்காலத்து ஆவின்குடியென்று பெயர்பெற்றதென்றமாம். "நல்லம்பர் நல்ல குடியடைத்துச் சித்தன் வாழ் - வில்லந் தொழுகுன் றெரியுடைத்து - நல்லவாய், பாட்டுடைத்துச் சோமன் வழிவந்த பாண்டியனின் - னாட்டுடைத்து நல்ல தமிழ்" என்று ஒளவையார் கூறியதனுணர்ச்சு; *சித்தனென்பது பின்னாயாருக்குத் திருநாமம்.

அதானன்று—அதுவன்றி,

சு.—திருவேங்கம்.

177. இரு புன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது—ஒதல் ஒதுவித்தல் வேட்டல் வேப்பித்தல் ஈதல் ஏற்றலென்னும் ஆருகிய நன்மைபொருந்திய இலக்கணத்தில் வருவாமல்,

வழாமல், வருவாமலெனத் திரிக்க.

178. இருவர் கூட்டிய பல் வேறு தொல் குடி—தாயும் தந்தையுமாகிய இருவர் குலத்தையும் உலகத்தார் நன்றென்றமறித்த பலவாய் வேறுபட்ட பழையகுடியிற் பிறந்த இருபிறப்பாளர் (182)

குடி - † குண்டினர், காகிபர் என்றும்போல்வன.

179 - 80. [அறுநான் இரட்டி யினமை நல்லியான், டாறினிற் கழிப்பிய:] அறுநான்கு இரட்டி ஆண்டு நல்லினமை ஆறினில் கழிப்பிய—இருபத்தாநான்கின் இரட்டியாகிய நாற்பத்தெட்டியாண்டு நல்லினமையை வேதங்குழிய நெறியிலே போக்கிய இருபிறப்பாளர் (182),

இவர் பிரமசரிபங்குத்த அந்தணர்.

அறன் - வில் கொண்கை—அறத்தை எப்பொழுதும் கூறுகின்ற கோட்டாட்டினையும்,

181. புன்று குறித்த முத்தி செல்வத்து—நாற்சதாரமும் முச்சதாரமும் வில்வடிவுமாகிய நீபுன்றுவகையைக் கருதின ஆகவனியம் தக்கினுக்கினி காருகபத்தியம் என்னும் புன்று தீயானுண்டாகிய செல்வத்தினையுமுடைய,

* இது முருகக்கடவுள் ஆயிரநாமத்துள் ஒன்று.

† "ஒதல் வேட்ட லவைபிறச் செய்த, லீத லேற்றலென் குறுபுரித் தொழுது, மறம்புரி யந்தணர்" (பதிந். 24.)

‡ குண்டலசென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

§ இவற்றுட் பின்னைய இரண்டன் வகையும் இக்காலத்து வழங்குணவற்றிற்கு வேறுபட்டிருக்கலின், இம்மூன்று வகையும் சாகாபேதமாக இருத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுகின்றனர்.

ப த் து ப் பா ட் டு.

182. இருபிறப்பாளர்—உபநயனத்துக்கு முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒரு பிறப்புமாகிய இருபிறப்பினையுடைய அந்தணர்,

பொழுது அறிந்து நவல—தூங்கன் வழிபடுங்காலமறிந்து தோத்திரங்க ளைக் கூற,

183. ஒன்பது கொண்ட பூன்று புரி நண் ஞான்—மூன்றும்கொண்டு மும்புரியாக்குதலின், ஒன்பதாகியநூலைத் தன்னிடத்தே கொண்ட ஒருபுரி மூன் றாகிய நன்னிய பூணூலையும்,

ஞாணினையும் (183) கொண்கையினையும் (180) செல்வத்தினையுமுடைய (181) இருபிறப்பாளரென்க.

184. புலரா காமகம் புலர உடஇ—நீராடுங்கால் தோய்க்கப்பட்டு கவிங் கம் உடம்பிலே கிடந்துபுலர உடுத்து,

என்றது, ஈரத்துடனேயிருந்து வழிபடுதல் கூறிற்று.

185. உச்சி கூப்பிய கையினர் தன் புகழ்ந்து—தலைமேலே வைத்த கையி னையுடையராய்த் தன்னைத் துதித்து,

186. ஆறெழுத்து அடக்கிய அரு மறைகேள்வி—ஆறெழுத்தினைத் தன் னிடத்தே அடக்கியிருக்கின்ற கேட்டற்கரிய, மறைய உச்சரிக்கப்படும் மந்தி ரத்தை,

அது, * “நமோருமாராய” என்பதாம்.

187. இயல் மருங்கில் நவில பாடி—நாப் புடைபெயரும் அனவிலே பயில உச்சரித்து,

188. விரை உறு நறு மலர் எந்தி—மணமிக்க நதிய பூவை எடுத்து,

188 - 9. பெரிது உவந்து ஏகத்து உறைதலும் உரியன்—பெரிது மகிழ்ந்து ஏகமென்கின்றனரிலே இருத்தலுமுரியன் ;

இருபிறப்பாளர் (182) புலரவுடஇத் (184) தற்புகழ்ந்து (185) நறுமலரேற் றிக் (188) கூப்பியகையராய் (185) நவிலப்பாடிப் (187) பொழுதறிந்து நவல (182) அதற்குப் பெரிதுமகிழ்ந்து (188) ஏகத்துறைதலும் உரியனெனமுடிக்க. ஏகம் - மலைநாட்டகத்தொருதிருப்பதி.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

ரு — தூன்றுதொறுடல்.

190. பைங்கொடி—பச்சிலைக்கொடியாலே,

எல்லாவற்றினும் பசுத்திருத்தலிற் பச்சிலையென்று பெயர்பெற்றது ; பச் சிலையென்றது சினைவினைமுதன்மேலேற்றிப் பைங்கொடி யென்றார்.

நறை காய் - நறுநார்ந்ததைபுடையகாயை,

அது சாதிக்காய்

இடை இடுபு—நடுவேயிட்டு,

வேலன்—படிமத்தான்,

* “ நமோருமாராய ” என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

191. அம் பொதி புட்டில்—அழகினையுடைத்தாகிய பொதிதலையுடைய/
தக்கோலமென்னும் முதலின்காய்,

புட்டில்போறவிற் புட்டிலென்றார்.

விரைஇ—கலந்து,

* குளவியொடு—காட்டுமல்லிகையுடனே,

192. † வென் கூதாளம் தொடுத்த கண்ணியன்—வெண்டாளியையும் கட்
டின கண்ணியையுடையனாய்,

193. சாந்து அணிந்த கேழ் கிளர் மார்பின்—நறிய சந்தனத்தைப்
பூசிய நிறம்விளங்கும் மார்பினையுடைய வேலன் (190),

வேலன் பைங்கொடியாலே (190) புட்டில்விரைஇ (191) நறைக்காய்
இடையிடுபு (190) குளவியொடு (191) கூதாளத்தைபுக் கட்டிய கண்ணிய
னாய் (192),

கண்ணியன், வினைபெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று.

194. கொடு தொழில் வல் வில் கொலைஇய கானவர்—கொடிய தோழி
லையுடைய வலியவல்லவர் கொல்லுதலேச்செய்த குறவர்,

‘சூலைய’ என்றபாடத்திற்கு வில்லைவினைத்த கானவரென்க. எனவே
கோறல் பெற்றும்.

195. நீடு அமை வினைந்த தேன் கன் தேறல்—நெடுகின மூங்கிலிலே
யிருந்து முற்றின தேனெச்செய்த கட்டெளிலை,

196. குன்றகம் சிறுசூடி கிளையுடன் மகிழ்ந்து—மலையிடத்துச் சிறிய
ஊரிலே இருக்கின்ற சுற்றத்தோடே உண்டுமகிழ்ந்து,

197. ‡ தொண்டகம் சிறு பறை குரவை அயர—அந்நிலத்துக்குரிய
தொண்டகமாகிய சிறுபறையினது தானத்திற்குக் குரவையாட.

கானவர் தேறலென்கிழ்ந்து குரவையாடவென்க.

198-9. [விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற், § குண்டுகினை பூத்த
வண்டுபடு கண்ணி:]

விரல் உளர்ப்பு அவிழ்ந்த வேறுபடு நறு கான் கண்ணி—விரல்தலைப்பாலே
வலிய அலர்த்தஅலர்ந்த பூவாகவின் வேறுபடுகின்ற நறியமணத்தினையுடைய
தலையிற்குடும் மாலையினையும்,

குண்டு கினை பூத்த வண்டு படு கண்ணி—அதுதான் ஆழ்ந்த கனையிற்பூத்த
பூவாற்செய்த வண்டுவீழ்கின்ற கண்ணி.

இஃது ஒற்றமை நயம்பற்றிச் செயப்படுபொருண்மேல் கின்றது.

‘கார்க் குண்டுகினை’ என்று பாடமாயின், கரிய ஆழ்ந்த கனையென்க.

200. இணைந்த கோதை—இதழ்பறித்துக்கட்டின மாலையினையும்,

* தாளியொடு (வேறுரை.)

† வென்றிக் கூதாளப்புவையும், (வேறுரை.)

‡ “தொண்டகம் தொடுமின் சிறுபறை தொடுமின்” (கிலப். குண்ட.)

§ “குண்டுகினைக் குவையொடு” (குறுந். 50.).

ப த் து ப் ப ா ட் டி

அனைத்த கூந்தல் = சேர்த்தினை கூந்தலினையும்,

201. முடித்த குல்லை—இலையைத் தலையிலே யணிந்த கஞ்சங்குல்லையின

இலை ■■■■■ நறு பூ—இலையையுடைய நறிய பூக்கொத்துக்களையும்,

202 - 3. செ கால் மராத் த வால் இணர் இடை இடுபு சுரும்பு உண
ந்த பெரு தண் மா தலை—செவ்விய காலினையுடைய மராத் திடத்தனளா
வெள்ளிய கொத்துக்களை நடுவேவைத்துச் சுரும்பு தேனை புண்ணும்படி
ந்த பெரிய குளிர்த அழகினையுடைய தழையை,

குல்லையையும் பூவையும் வாலினர் இடையிட்டுத் தொடுத்த தலையென்க,

204. [திருந்துள மூல்கு நிரைப்ப வுட இ] காழ் திருந்து அல்கில் நிரைப்ப
பு—வடங்கள் திருந்தும் அல்குவிடத்தே அசையும்படி உடுத்து,

அல்குந்நிரைப்பவென்னும் வல்லொற்று விகாரமாயிற்று,

205. [மயில்கண் டன்ன மடாடை மகளிரோடு:]

மயில் கண்டன்ன மகளிரோடு—சாயலுடைமையான் மயிலைக் கண்டாற்
ன்ற மகளிரோடு,

மடாடை மகளிர்—மடப்பம்பொருந்திய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மகளிர்.

தழையை புடுத்து மயில்கண்டன்ன மகளிரென்க.

உடுத்தென்னும் விளையெச்சம் அன்னவென்னும் பெயரெச்சமாகிய உவம
போடு முடிந்தது.

கண்ணியினையும் கோதையினையும் சேர்த்தினை கூந்தலினையும் மடாடையி
முடைய மகளிரென்க.

இம்மகளிர் தன்னைச் சேவிக்கு மகளிர்.

206. செய்யன்—சிவந்தவன்,

206 - 7. சிவந்த ஆடையன் செ அரை செயலை தண் தளிர் துயல்வரும்
னன்—சிவந்த ஆடையுடுத்துச் சிவந்த அரையினையுடைய அசோகிற்
ந்த தளிர் அசையுங்காது பொருந்தி,

208. கச்சினன் கழலினன் செச்சை கண்ணியன்—கச்சைக் கட்டிக்
யணிந்து வெட்சிமாலையைச் சூழ,

209. குழலன் கோட்டன் குறு பல்லியத்தன்—குழலையுடிக் கொம்
க்குறித்துச் சிறிய பல்லியங்களை எழுப்பி,

210-11. தகரன் மஞ்ஞையன் புகர் இல் சேவலங்கொடியன்—இடா
பின்னிட்டு மயிலையேறிக் குற்றமில்லாத கோழிக்கொடியை உயர்த்து,
நெடியன்—தான் வேண்டிய வடிவுகோடலிற் பின்னாயிராது நெடுக
ந்து,

தொடி அணி தோணன்—தோளிலே தொடியையணிந்து,

212. நரம்பு ஆர்த்தன்ன இன் குரல் தொகுதியோடு—நரம்பு ஆரவாரித்தா
ந்த இனிய மிடற்றையுடைய பாடுமகளிரோடே,

இவர்கள் தன்னைச் சேவித்துப்பாடுமகளிர்.

3-4. [குறும்பொழிக் கொண்ட நதந்தன் சாயன், மருங்கிற் கட்டிய பு துகிலினன்:]

நக்சில் கட்டிய குறும்பொழி கொண்ட—இடையிலே இறுகக் கட்டிய சத்தினீமேலே உடுப்பதாக உட்கொண்ட,

யன் நோப்பு நறு தன் சாயல் துகிலினன்—நாலைப்பட்டமையால் நிலத்தைப்
■ நறிய குளிர்த் மென்மையை உடைத்தாகிய துகிலினையுமித்து,

5-6. [முழவுமழ் தடக்கையி னியல் வேந்தி, மென்றோட் [] தழீ
வத்தத்து:]

ல் தோள் பல் [] இயல்—மெல்லிய தோளினையுடைய பணவாகிய
னனோலும் மகளிர் குரவையாடி அசைய,

வர்கள் மெய்தீண்டி வினையாடுதற்குரிய மகளிர்.

முவு உறழ் தட கையின் தழீஇ ஏந்தி தலைத்தந்து—நன்னுடைய முழ
த்த பெருமையைபுடைய கையினாலே அவர்கள்கையினத் தழீஇ எழுத்
ண்டு முதற்கைகொடுத்து.

7. [குன்றுதொருடலு நின்றதன் பண்பே:] குன்றுதொறு ஆடலும்
ற பண்பு—மலைகடொறுஞ்சென்று வினையாடுதலும் தனக்கு
யம்;

ரணியன் ஆடையனென்பனமுதலியன வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு
“முன்னத்தி னுணர்நுங் கிளவியு முளவே” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால்
னெச்சப்பொருளை உணர்த்தின.

ரவர் (194) குரவையயர (197) அதனைக்கண்டு மென்றோட் []
ரவையாடியசைய (215) அதனைப்பொருதே செய்யன் (206) []
தாடுத்த கண்ணியைச்சூடி (192) உடுத்துப் (206) பொருத்திக் (207)
ணிந்து சூடி (208) ஊதிக் குறித்து எழுப்பிப் (209) பின்னிட்டு ஏறி
யர்த்து வளர்ந்து தொடியையணிந்து (211) துலையுடுத்துத் (214)
புடனே (212) மகளிரோடே (205) மலைகடொறுஞ் சென்று (217) தழீ
ஏந்திக் (215) தலைத்தந்து (216) ஆடலும் நின்றதன்பண்பென வினை

நாவை யென்பது கூறுங் காலைச், செய்தோர் செய்த காமமும் வென்
ய்தக் கூறு மியல்பிற் றாகும்” எனவரும்.

ரஅன்று—அதுவன்றி,

க.—பறழ்தீர்க்கோலை.

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறி அறுத்து—சிறிய தினையரிசி
களோடே கலந்து பிரப்பரிசியாகவைத்து மறியையறுத்து,

வாரணக்கொடியொடு வயின் பட நிறீஇ—கோழிக்கொடியோடே
வலிடத்திற் நிற்கும்படி நிறுத்தி,

அனைத்த கடந்தல் - சேர்த்தின கடந்தலினையும்,

201. முடித்த குல்லை—இலையைத் தலையிலே யணிந்த கஞ்சங்குல்லையினையும்,

இலை உடை நறு பூ—இலையையுடைய நறிய பூக்கொத்துக்களையும்,

202. 3. செ கால் மராதத வால் இணர் இடை இடுபு சுரும்பு உண
தொடுத்த பெரு தண் மா தழை—செவ்விய காலினையுடைய மராத்திடத்தனவா
வெள்ளிய கொத்துக்களை நடுவேவைத்துச் சுரும்பு தேனை யுண்ணும்படி
தொடுத்த பெரிய குளிரந்த அழகினையுடைய தழையை,

குல்லையையும் பூவையும் வாலினர் இடையிட்டுத் தொடுத்த தலையென்க,

204. [திருந்துள முல்கு நினைப்ப வுடனு:] காமு திருந்து அல்குல் நினைப்ப
உடனு—வடக்கன் திருந்தும் அல்குலிடத்தே அசையும்படி உடுத்து,

அல்குற்றினைப்பவென்னும் வல்லொற்று விகாரமாயிற்று,

205. [மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரோடு:]

மயில் கண்டன்ன மகளிரோடு—சாயலுடைமையான் மயிலைக் கண்டாற்
போன்ற மகளிரோடு,

மடநடை மகளிர்—மடப்பம்பொருத்திய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மகளிர்.

தழையை யுடுத்து மயில்கண்டன்ன மகளிரென்க.

உடுத்தென்னும் வினையெச்சம் அன்னவென்னும் பெயரெச்சமாகிய உவம
உருபோடு முடிந்தது.

கண்ணியினையும் கோதையினையும் சேர்த்தின கடந்தலினையும் மடநடையி
னையுமுடைய மகளிரென்க.

இம்மகளிர் தன்னைச் சேவிக்கு மகளிர்.

206. செய்யன்—சிவந்தவன்,

206 = 7. சிவந்த ஆடையன் செ அரை செயலை தண் தளிர் துயல்வரும்
காதினன்—சிவந்த ஆடையுடுத்துச் சிவந்த அரையினையுடைய அசோகிற்
குளிரந்த தளிர் அசையுங்காது பொருந்தி,

208. கச்சினன் கழலினன் செச்சை கண்ணியன்—கச்சைக் கட்டிக்
கழலையணிந்து வெட்சிமாலையைச் சூடி,

203. குழலன் கோட்டன் குறு பல்லியத்தன் — குழலையுடிக் கொம்
லைக்குறித்துச் சிறிய பல்லியங்களை எழுப்பி,

210-11. தகரன் மஞ்ஞையன் புக் இல் சேவலக்கொடியன்—இடா
யைப் பின்னிட்டு மயிலையேறிக் குற்றமில்லாத கோழிக்கொடியை உயர்த்து,

நெடியன்—தான் வேண்டிய வடிவுகோடலிற் பின்னையாயிராது நெடுக
வளர்த்து,

தொடி அணி தோனன்—தோளிலே தொடியையணிந்து,

212. நரம்பு ஆர்த்தன்ன இன் குரல் தொகுதியோடு—நரம்பு ஆரவாரித்த
லொத்த இனிய மிடற்றையுடைய பாடுமகளிரோடே,

இவர்கள் தன்னைச் சேவித்துப்பாடுமகளிர்.

213 - 4. [குறும்பொறிக்கொண்ட நறுத்தன் சாயல், மருங்கிற் கட்டிய நிலனோடு துவிவினன்:]

மருங்கில் கட்டிய குறும்பொறி கொண்ட—இடையிலே இறுகக் கட்டிய உதரபந்தத்தின்கீழே உடுப்பதாக உட்கொண்ட,

நிலன் கோடு நறு தன் சாயல் துவிவினன்—நாலைப்பட்டமையால் நிலத்தைப் பொருத்தி எறிய குளிர்ந்த மென்மையை உடைத்தாகிய துவிவினையுடுத்து,

215-6. [முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி, மென்றோட் பல்பிண தழீ இத் தலைத்தந்து:]

மெல் தோள் பல் பிண இயல்—மெல்லிய தோளினையுடைய மான்பிணமோலும் மகளிர் குரவையாடி அசைய,

இவர்கள் மெய்தீண்டி வினையாடுதற்குரிய மகளிர்.

முழவு உறழ் தட கையின் தழீஇ ஏந்தி தலைத்தந்து—தன்னுடைய முழவையொத்த பெருமையைபுடைய கையினாலே அவர்களுக்கையினைத் தழீஇ எழுத்துக்கொண்டு முத்தக்கைகொடுத்து,

217. [குன்றதொருடலு நின்றதன் பண்பே:] குன்றதொரு ஆலும் தன் நின்ற பண்பு—மலைகடொறுஞ்சென்று வினையாடுதலும் தனக்கு ன்ற குணம்;

கண்ணியன் ஆடையனென்பனமுதலியன வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு முற்று; **“முன்னத்தி னுணர்நுல் கிளவியு முளவே”* என்னுஞ் குத்திகவிதியால் செய்தெனெச்சப்பொருளை உணர்த்தின.

கானவர் (194) குரவையாயா (197) அதனைக்கண்டு மென்றோட் பல்பிண (216) குரவையாடியசைய (215) அதனைப்பொருதே செய்யன் (206) வேண்ட (190) தொடுத்த கண்ணியைச்சூடி (192) உடுத்துப் (206) பொருத்திக் (207) கட்டி அணிந்து சூடி (208) ஊதிக் குறித்து எழுப்பிப் (209) பின்னிட்டு ஏறி (210) உயர்த்து வளர்ந்து தொடியையணிந்து (211) துவிவையுடுத்துத் (214) தொகுதியுடனே (212) மகளிரோடே (205) மலைகடொறுஞ் சென்று (217) தழீஇ (216) ஏந்தித் (215) தலைத்தந்து (216) ஆலும் நின்றதன்பண்பென முடிக்க.

“குரவை யென்பது கூறுங் காலேச், செய்தோர் செய்த காமமும் வென்றியு, மெய்தக் கூறு மியல்பிற் றாகும்” எனவரும்.

அதா அன்று—அதுவன்றி,

க.—பழழநீர்சோலை.

218. சிறுநீனை மலரோடு விரைஇ மறி அறுத்து—சிறிய தினையரிசியைப் பூக்களோடே கலந்து பிரப்பரிசியாகவைத்து மறியையறுத்து,

219. வாரணக்கொடியோடு வயின் பட நிறீஇ—கோழிக்கொடியோடே தான் அவ்விடத்திலே நிற்கும்படி நிறுத்தி,

220. ஊர் ஊர் கொண்ட சீர் கெழு விழவிலும்—ஊர்தோறும் ஊர்தோறும் எடுத்துக்கொண்ட தலைமைபொருந்தின விழாவிற்கண்ணும்,

221. ஆர்வலர் ஏத்த மே வ்ரு நிலையிலும்—தன்மேல் அன்புடையார் ஏத்த தலாலே தன்மனம் பொருந்துதல் வருகின்ற இடத்தினும்,

222. வேலன் தைஇய வெறி அயர் கன்னும்—படிமத்தான இழைத்த வெறியாடுகனத்தினும்,

பிள்ளையார்வேலைத் தனக்கு அடையாளமாகக் கொண்டு திரிதலின், வேலனென்றார்; இது †“வெறியறி” சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்” எனப் புறத்திற்கும் கூறியது.

223. காடும் காவும் கவின் பெறு துருக்கியும்—காட்டினும் பொழிவிலும் அழகுபெறுகின்ற ஆற்றிடைக்குறையினும்,

224. யாறும் குளனும்—ஆறுகளினும் குளங்களினும், வேறு பல் வைப்பும்—முற்கூறிய ஊர்களன்றி வேறுபட்ட பலவாகிய ஊர்களினும்,

225. சதுக்கமும்—நாற்சந்தியினும்,

சந்தியும்—முச்சந்தியினும் ஐஞ்சந்தியினும்,

புது பு கடம்பும்—புதிய பூக்களை யுடைய கடம்பினும்,

226. ‡மன்றமும்—ஊர்க்குருடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரக் கடியினும்,

பொதியிலும்—அம்பலத்தினும்,

§கந்து உடை நிலையினும்—ஆதிண்டு குற்றியையுடைய இடத்தினும்,

227. [மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர] மாண் தலை கொடியொடு உரு கெழு வியனகர் (214) அமைவர மண்ணி—மாட்சிமைப்பட்ட தலைமையினை யுடைய கோழிக்கொடியோடே உருகெழு வியனகரை அமைவரப் பண்ணி,

ஒடு, வேறுவினை யொடு.

இனி, ‘ஆண்டலைக்கொடி’ என்று பாடமாயின், பேய்முதலியன பலியை நுகராமல் தலை ஆண்மகன்தலையும், உடல் புள்ளின்வடிவுமாக எழுதின கொடியென்க.

228. நெய்யோடு ஐயலி அப்பி - நெய்யோடே வெண்சிறு சுடுகையும் அப்பி,

|| ஐது உரைத்து—தான் வழிபடுதற்குரிய மந்திரத்தைத் தோன்றாமல் உச்சரித்து,

* அடுக்கு, பன்மை. (வேறுரை.)

† தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், 5.

‡ “மன்றம் பொதியிலு மாமயில் சேர்” (நஞ்சை. 31).

§ யானைத் தறியிடத்தினும்; பசுமதலானவை உரிஞ்சுதறி யெனினுமன்றும். (வேறுரை).

|| சிறிது மந்திரங்களை யுமோசி (வேறுரை.)

229. குடந்தம்பட்டு—வழிபட்டு,

ஊக்கம் பட்டு என்றும் உரைப்பர்; குடவென்பது தடவென்பதபோல
—வை உணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்லாதலின், அதனடியாகப் பிறந்த பெயரு
ம். *

கொழு மலர் சிதறி — அழகியமலர்களைத் தூவி,

230. முரண் கொள் உருவின் இரண்டு உடன் உடஇ—தம்மிற்பகைத்
தகாண்ட வடிவினையுடைய இரண்டு அறுவையை உள்ளொன்றும் புறம்
ரன்றுமாக உடுத்து,

231. செ தூல் யாத்து—சிவந்ததுலைக் கையிலே காப்புக்கட்டி,

தூலொழுக்கி எல்லைப்படுத்தென்றுமாம்.

வென் பொரி சிதறி—வெள்ளிய பொரியைத்தூவி,

232. மத வலி நிலையு மாதான் †கொழு விடை—மிருகியையுடைய
வலி நிலைபெற்ற பெருமையையுடைத்தாகிய காலையுடைய கொழுவின கிழி
னது,

233. குருதியொடு விரையு தூ வென் அரிசி—உதிரத்தோடே பிசைந்த
ய வெள்ளரிசியை,

234. சில் பலி செய்து—சிறுபலியாக இட்டு,

பல் பிரப்பு இரீஇ—பலபிரப்பும் வைத்து,

இனிப் பிரப்புக்கடையென்பாருமூள்.

235. ‡சிறு பசுமஞ்சனோடு நறு விரை தெளித்து—சிறிய பசுமஞ்ச
னோடே நறிய சந்தனமுதலியவற்றையும் தெளித்து,

இனிச் சிறுபசுமஞ்சன் மஞ்சனில் ஒரு சாதிவிசேடமாமாம்.

விரை, ஆகுபெயர்.

236. 7. [பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை, துணையற வறுத்துத்
தாங்க நாற்றி:]

பெரு தண் கணவீரம் மாலை—பெரிய குளிர்த செவ்வளிமாலையையும்,

நறு தண் மாலை—ஒழிந்த நறிய குளிர்த மாலைகளையும்,

அறுத்து—தலையொக்க அறுத்து,

துணை அற தாங்க நாற்றி—தமக்கு ஒப்பில்லாதபடி அசையத்துக்கி,

இனித் தம்மில் இணையொத்த அறுப்பாக அறுத்தென்றுமாம்.

* இதன்பின்னே, குடந்தமாவது: “நால்விரன் முடக்கிப் பெருவிர னிறு
தி - நெஞ்சிடை வைப்பது குடந்த மாகும்” என்பது ஒரு பிரதியிலுள்ளது.

† யானைத்திரன். (வேறுரை.)

‡ காட்டு மஞ்சள். (வேறுரை.)

துணை உற அறுத்து - இணையொக்க நறுக்கி, தாங்கநாற்றி - அசைதரப்
பங்கையிலாகத் தூக்கி. (வேறுரை.)

238. நளி ஸலம்பில் நல் நள் வாழ்த்தி - செறித்த ஸலப்பக்கத்தி
தூண்ட கல்வ ஸர்களைப் பசியும் பிணியும் பகையும் நீக்குகவென்று வாழ்த்தி,
கதர் - பிள்ளையார்கோயிலென்றுமாம்.

239. நறு புகை எடுத்து—நறிய தூபங்கொடுத்து,

குறிஞ்சி பாடி—அந்நிலத்திற்கு அடைத்த குறிஞ்சிப்பண்ணைப் பாடி,

240. இமிழ் இசை அருவியோடு இன் இயம் கறங்க - முழங்குகின்ற
ஓசையினையுடைய அருவியோடே இனிய பல்லியங்களும் ஒலியாநிற்க,

241-2. உருவம் பல் பூ தூய் வெருவா நுருதி செந்தினை பரப்பி—
சிவந்த நிறத்தினையுடைய பலபூக்களையும் தூவி அச்சம்வரும்படி உகிரமனைந்த
சிவந்த தினையினையும் பரப்பி,

242 - 4. குறமகள் நுருகு இயம் நிறத்து முரணினர் உட்க || முருகு
ஆற்றுப்படுத்த உரு கெழு வியன் நகர்—குறச்சாதியாகிய மகள் முருகனுவுக்கும்
வாச்சியங்களை வாசிக்கப்பண்ணித் தெய்வமின்றென்பார் அஞ்சும்படியாகப் பிள்
னையார் வரும்படி வழிப்படுத்தின அச்சம் பொருந்தின அகந்சியையுடைய
நின்கண்ணை,

“வேலன் வெறியாட் டயர்ந்த” என்புழிச் சிறுபான்மை ஏனையோரும்
ஆடுவாரென்றலின், குறமகள் வெறியாட்டுக் கூறினாள்.

குறமகள் (242) மண்ணி (227) அப்பி உரைத்துப் (228) பட்டுச் சிதறி
உடையாத்துச் சிதறிச் செய்து இரீஇத் தெளித்து நாற்றி வாழ்த்தி எடுத்துப்
பாடித் கறங்காநிற்கத் தூய்யப் பரப்பி நிறுத்து ஆற்றுப்படுத்த நகரென வினை
முடிக்க.

சாந்திசெய்ய ஆற்றுப்படுத்தாள்.

245. ஆடு களம் சிலம்ப பாடி—அவ்வெறியாடுகின்ற களம் ஆரவாரிப்ப
அதற்கு எற்பனவற்றைப் பாடி,

245 - 6. [பலவுடன் ஐகோடுவாய் வைத்து:] கோடு பல உடன் வாய் வை
த்து - கொம்புகள் பலவற்றையும் சேரவுதி,

கொடு மணி இயக்கி—கொடிய மணியையும் ஒலிப்பித்து,

247. ஓடா பூட்கை **பிணிமுகம் வாழ்த்தி—கெடாத வலியினையுடைய
பிணிமுகமென்னும் பட்டத்தினையுடைய யானையை வாழ்த்தி,

* “பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி, வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி”
(சிலப். 5: 72 - 3; மணி. 1: 70 - 71.)

† “குறிஞ்சிபாடுமி னறும்புகை யெடுமின்” (சிலப். குன்ற.)

‡ உதிரம் போன்ற செந்தினை (வேறுரை.)

§ முருகியம் - துடி; தொண்டகப்பறை யெனினு மமைபும். (வேறுரை.)

|| பிள்ளையாரைத் தம்வழிப்படுத்தின. (வேறுரை.)

¶ தொல்காப்பியம், புறத்தினையியல், 5.

■ “கோடுவாய் வைம்மின் கொடுமணி யியக்குமின்” (சிலப். குன்ற.)

** பிணிமுகமென்பது பிள்ளையார் பவனிவரும் யானை. (வேறுரை.)

பிணிமுகம் - மயிலுமாம்.

248. வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட—காரியங்களை விரு
புலோர் ஈடுகள் விரும்பினகாரியங்களை விரும்பினம்போலப் பெற்றாறின்று
பழிபட.

நகரிலே (244) பாடி வைத்து இயக்கி வாழ்த்தி வழிபட உறைதலுமுரியன்
(183) என்க.

விழவின் கண்ணும் (220) கிலையின் கண்ணும் (221) கந்துடைகிலையின் கண்
ணும் (226) உறைதலுமுரியன் (183) என்க.

249. ஆண்டு ஆண்டு உறைதலும்—கணனும் (222) காடும் காவும் தருத்தி
யும் யாறும் குளனும் வைப்பும் சதுக்கமும் சந்தியும் கடம்பும் மன்றமும் பொதி
யிலுமாகிய அவ்வவ்விடங்களிலே உறைதலுமுரியனென்க.

அறிந்தவாறே—யான் அறிந்தபடியே கூறினேன்;

250. ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆக—யான் முற்கூறிய அவ்வவ்விடங்
களிலேயாயினுமாக, பிறவிடங்களிலே யாயினுமாக,

உம்மை, ஐயவும்கை.

250-51. [காண்டக, முத்து¹ கண்டுழி முகனமர்ந்தேத்தி:] முந்து
கண்டுழி காண்டக முகன் அமர்ந்து எத்தி—முற்பட² கண்டபொழுது அழகு
கக்கிருக்கும்படி முகம்விரும்பித் துதித்து,

முகனமர்ந்தென்றார், அவன் செய்வத்தன்மையைக் கண்டபொழுது அச்ச
ப்பிறவாது சிற்கவேண்டுமென்றற்கு.

252. கொழும பரவி—முன்னர்க் கையை; தலைமேலேவைத்து வா
ழ்க்கி,

கால் உற வணங்கி—பின்னர்த் திருவடி தலையிலேயுறும்படி தண்டனிட்டு,

253. செரு பெரு கிமயத்து நிலம் பைஞ்சுனை—செடிய பெரிய இமலா
னுச்சியில் தருப்பைவளர்த்த பசிய சுனையிடத்தே,

நீலமென்றார், அதனின்ற நீலவிறத்தையுடைய தருப்பையை. அஃது ஆகு
பெயர்; என்றது சரவணப் பொய்கையென்றவாறு.

254. ஐவருள் ஒருவன் அங்கை எற்ப—விசும்பும் வளியும் தீயும் நீரும்
ஈலனுமாகிய ஐவருள் தீத் தன் அக்கையிலே எற்ப,

சதாசிவனும் மயேச்சுரனும் உருத்திரனும் அரியும் அயனும் பூதக்கட்டுத்
தெய்வமாகலின், ஐவரென்றார், ஐவருளொருவென்றது உருத்திரன் தெய்வ
மாகிய தீயை

அவன் அங்கையேற்பவென்றது இறைவனிடத்தினின்றும் இத்திரன்
ஹவகிய ஏருப்பத்தினை முனிவர் வாங்கித் தமக்குத் தரிக்கலாமையின் இறை
வன்குறைய முத்திக்குண்டத்திட்டனைக் கூறிற்று.

*¹லோற்பல முதுவாவுள்ள பூக்கள் மிடைந்து கிடக்கின்ற சரவணப்
பொய்கையில். (ஸ்வபூசா.)

பிணிமுகம் = மயிலுமாம்.

248. வேண்டுநர் வேண்டியாக்ரு எய்கினர் வழிபட—காரியக்ரு வ
முலோர் தாங்கள் விரும்பினகாரியங்களை விரும்பினும்போலப் பெற்றறிக்
வழிபட,

நகரிலே (244) பாடி வைத்து இயக்கி வாழ்த்தி வழிபட உறைதலுமுரிய
(183) என்க.

விழவின் கண்ணும் (220) கிலையின் கண்ணும் (221) கந்துடைகிலையின்
ணும் (226) உறைதலுமுரியன் (193) என்க.

249. ஆண்டு ஆண்டு உறைதலும்—கணனும் (222) காடும் காவும் துருத்
யும் யாறும் குளனும் வைப்பும் சதுக்கமும் சந்தியும் கடம்பும் மன்றமும் பெ
யிலுமாகிய அவ்வவ்விடங்களிலே உறைதலுமுரியனென்க.

அறிந்தவாதே—யான் அறிந்தபடியே கூறினேன்;

250. ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆக—யான் முற்கூறிய அவ்வவ்விட
ளிலேயாயினுமாக, பிறவிடங்களிலே யாயினுமாக,

உம்மை, ஐயவும்கை.

250-51. [காண்டக, முத்து¹ கண்டுழி முகனமர்ந்தேத்தி:] முத்து
கண்டுழி காண் தக முகன் அமர்ந்து எத்தி—முற்பட ி காண்டபொழுது அழ
க்கிருக்கும்படி முகம்விரும்பித் துதித்து,

முகனமர்ந்தென்றார், அவன் செய்வத்தன்மையைக் காண்டபொழுது அ
ம்பிறவாது சிந்தவேண்டுமென்றற்கு.

252. கை கொழுமட பரவி—முன்னர்க் கையைத் தலைமேலேவைத்து
மீச்சி,

கால் உற வணங்கி—பின்னர்த் திருவடி தலையிலேயுறும்படி தண்டனிட்

253. டெடு பெரு சிமயத்து ஃரீலம் பைஞ்சுனை—நெடிய பெரிய இம
னுச்சியில் தருப்பைவளர்ந்த பசிய சுணையிடத்தே,

ரீலமென்றார், அறினின்ற ரீலசிறத்தையுடைய தருப்பையை. அஃது
பெயர்; என்றது சரவணப் பொய்கையென்றவாறு.

254. ஐவரன் ஒருவன் அங்கை எற்ப—விசம்பும் வளியும் தீயும் ரீரு
ல்லனுமாகிய ஐவரன் தீத் தன் அங்கையிலே எற்ப,

சதாசிவனும் மயேச்சரனும் உருத்திரனும் அரியும் அயனும் பூக்கட்கு
செய்வமாகலின், ஐவரென்றார், ஐவருளொருவனென்றது உருத்திரன். செய்
மாகிய தீயை.

அவன் அங்கையேற்பவென்றது: இறைவனிடத்தினின்றும் இத்திர
வூங்கிய எருப்பத்தினை முனிவர் வாங்கித் தமக்குத் தரிக்கலாடாமையின் இறை
வன்கூறுகிய முத்திக்குண்டத்திட்டகணைக் கூறிற்று.

* ஃலோத்பல முதலாவன்ன பூக்கள் மிடைந்து கிடக்கின்ற சரவண
பொய்கையில். (ஃவறு-வா.)

238. மலை நான் வாழ்த்தி - செறிந்த மலைப்பக்கத்தி
நான் வளர்க்கும் பசியும் பிணியும் பகையும் நீக்குகவேன்று வாழ்த்தி,
- பிள்ளையார்தோயிலென்றுமாம்.

239. நறு புகை எடுத்து - நறிய துபங்கொடுத்து,

குறிஞ்சி பாடி - அந்நிலத்திற்கு அடைத்த குறிஞ்சிப்பண்ணைப் பாடி,

240. இமிழ் இசை அருவியோடு இன் இயம் கறங்க - முழங்குகின்ற
ஓசையினைபுடைய அருவியோடு இனிய பல்லியங்கனும் ஒலியாகிற்,

241-2. உருவம் பல் பூ தூய் வெருவா நுருதி செந்நினை பரப்பி -
சிவந்த கிறத்தினைபுடைய பலபூக்களையும் தூவி அச்சம்வரும்படி உதிராமனைத்
சிவந்த துணையினைபும் பரப்பி,

242 - 4. குறமகள் நுமுருகு இயம் நிறத்து முரணினர் உடக || முருகு
ஆற்றுப்படுத்த கெழு வியன் நகர் - குறச்சா தியாகிய மகள் முருகனுவக்கும்
வாச்சியங்களை வாசிக்கப்பண்ணித் தெய்வமின்றென்பார் அஞ்சும்படியாகப் பிள
ணையார் வரும்படி வழிப்படுத்தின அச்சம் பெருந்தின அகற்சியைபுடைய நக
ரின்கண்ணே,

“வேலன் வெறியாட் டயர்ந்த” என்புழிச் சிறுபான்மை வினையோரும்
ஆடுவாரென்றவின், குறமகள் வெறியாட்டுக் கூறினார்.

குறமகள் (242) மண்ணி (227) அப்பி உரைத்துப் (228) பட்டுச் சிதறி
உரு இயத்துச் சிதறிச் செய்து இரீஇத் தெளித்து நூற்றி வாழ்த்தி எடுத்துப்
பாடிச் கறங்காகிந்தத் தூய்யப் பரப்பி நிறத்து ஆற்றுப்படுத்த நகரென வினை
முடிக்க,

சாந்திசெய்ய ஆற்றுப்படுத்தான்.

243. கனம் சிலம்ப பாடி - அவ்வெறியாடுகின்ற கனம் ஆரவாரிப்ப
அதற்கு ஏற்பனவற்றைப் பாடி,

245 - 6. [பலவுடன் நுகோடுவாய் வைத்து:] கோடு பல உடன் வாய்
த்து - கொம்புகள் பலவற்றையும் சேரல்தி,

கோடு மணி இயக்கி - கோடிய மணியையும் ஒலிப்பித்து,

247. ஓடா பூட்கை *பிணிமுகம் வாழ்த்தி - கோடாத வலியினைபுடைய
பிணிமுகமென்னும் பட்டத்தினைபுடைய யானையை வாழ்த்தி,

* “பசியும் பிணியும் பகையு நீக்கி, வசியும் வனனுஞ் சாக்கென வாழ்த்தி”
(சிலப். 5: 72 - 3; மணி. 1: 70 - 71.)

† “குறிஞ்சிபாடுமி னறுப்புக்கை யெடுமின்” (சிலப். குன்ற.)

‡ உதிரம் போன்ற செந்நினை (வேறுரை.)

§ முருகியம் - துடி; தொண்டகப்பறை யெனினு மமையும். (வேறுரை.)

|| பிள்ளையாரைத் தம்வழிப்படுத்தின. (வேறுரை.)

¶ தொல்காப்பியம், புறத்தினையியல், 5.

■ “கோடுவாய் வைவமின் கோடுமணி யியக்குமின்” (சிலப். குன்ற.)

■ பிணிமுகமென்பது பிள்ளையார் பவனிவரும் யானை. (வேறுரை.)

பிணிமுகம் - மயிலுயரம்.

248. வேண்டுநர் வேண்டியபாங்கு எய்தினர் வழிபட—காரியங்களை விரைவாகத் தாங்கள் விரும்பினகாரியங்களை விரும்பினும்போலப் பெற்றார்களென்று நினைப்பது.

நகரிலே (244) பாடி வைத்தது இயக்கி வாழ்த்தி வழிபட உறைதலுமுரியன் (187) என்க.

விழவின் கண்ணும் (220) நிலையின் கண்ணும் (221) கந்துடைநிலையின் கண்மும் (226) உறைதலுமுரியன் (191) என்க.

249. ஆண்டு ஆண்டு உறைதலும்—கனனும் (222) காடும் காவும் துருத்தியும் யாதும் குளனும் வைப்பும் சதுக்கமும் சந்தியும் கடம்பும் மன்றமும் பொதிவெமாகிய அவ்வவ்விடங்களிலே உறைதலுமுரியனென்க.

அறிக்கவாமே - யான் அறிந்தபடியே கூறினேன்;

250. ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆக—யான் முற்கூறிய அவ்வவ்விடங்களிலேயாயினுமாக, பிறவிடங்களிலே யாயினுமாக, உம்மை, ஐயவும்கை.

250 - 51 [காண்டக, முத்து¹ கண்டுழி முகனமர் கேத்தி:] முத்து² முழி காண்டக முகன் அமர்ந்து எததி—முற்பட³ கண்டபொழுது அழகு எங்கிருக்கும்படி முகம்விரும்பித் துதித்து,

முகனமர்த்தென்றார், அவன் தெய்வக்கன்மையைக் கண்டபொழுது அசகம்பிறவாது சிர்கவேண்டுமென்றற்கு.

252. கை கொழுஉ பரவி—முன்னர்க் கையை; தலைமேலேவைத்து முக்கி,

கால் உற வணங்கி—பின்னர்த் திருவடி கலையிலேயுறும்படி தண்டணிப்பது,

253. ஒரு பெரு சிமபத்து நிலம் பைஞ்சுனை—செடிய பெரிய இமவானுச்சியில் கருப்பைவளர்த்த பசிய சுனையிடத்தே,

நிலமென்றார், அதனின்ற நிலசிறத்தையுடைய தருப்பையை. அஃது பெயர்; என்றது சாவணப் பொய்கையென்றவாறு.

254. ஐவருள் ஒருவன் அங்கை எற்ப—விசும்பும் வளியும் தீயும் நீரும் கலனுமாகிய ஐவருள் தீத் தன் அங்கையிலே எற்ப,

சதாசிவனும் மயேச்சரனும் உருத்திரனும் அரியும் அயனும் பூதங்கட்குத் தெய்வமாகலின், ஐவரென்றார், ஐவருளொருவனென்றது உருத்திரன், தெய்வமாகிய நிலை

அவன் அங்கையேற்பவென்றது இறைவனிடத்தினின்றும் இத்திரன்⁴ வாகிய கருப்பத்தினை முனிவர் வாங்கித் தமக்குத் தரிக்கலாமையின் இறை⁵ கருகிய முத்தீக்குண்டத்திட்டனைக் கூறிற்று.

*¹ லோற்பல முதலாவுள்ள பூக்கள் மிகைத்து கிடக்கின்ற சாவணப் பொய்கையில். (வேறுபா)

255. அறுவர் பயந்த ஆழி அமர் செல்வ — அருந்ததியொழிந்த அறுவாராவே பெறப்பட்ட ஆறுவடிவபொருந்திய செல்வ,

என்றது : *அக்ஷணம் அங்கியின்கணிட்டுச் சத்திருறைந்த கருப்பத்தை முனிவரெழுநரும் வாங்கித் தம்மனையியர்க்குக்கொடுப்ப அருந்ததியொழிந்தோர் விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து, சரவணப்பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலே பெற ஆறுவடிவாக வணர்ந்தமை கூறிற்று.

ஏற்கையினாலே அறுவாரற் பைஞ்சுணையிலே பயக்கப்பட்ட செல்வவென்க; இது பரிபாடலிற் †“பாயிரும் பணிக்கடல்” என்னும் பாட்டானுணர்க.

256. ஆல் கெழு கடவுள் புதல்வி — கல்லாவின் கீழிருந்த நடவுளினுடைய புதல்வ,

கடவுளரென உயர்நிணையாய் நிலலாது கடவுளென்பது தெய்வமென்னும் பொருட்டாய் அஃறிணைமுடிபுகொள்ளும் உயர்நிணையாய் கிற்றலின், அஃறிணைப்பாற் பட்டு ‡“உணரக்கூறிய” என்னும் புறனடையான் முடிந்தது.

256-7. ஸுமால் வரை மலை மகன் மகனே — பெருமையையுடைய மலையாகிய மலையரையன் மகளுடைய மகனே,

வரை = பூங்கிழாமாம்.

மாற்றோர் கூற்றே — பகைவர்க்குக் கூற்றுவனே,

258. [வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ :]

வெற்றி கொற்றவை சிறுவ — வெற்றியை உலகத்திற்குக் கொடுக்கும் வனதூர்க்கையினுடைய புதல்வ,

வெல் போர் கொற்றவை — தான் வெல்லும்போரைச் செய்யுங் கொற்றவை,

என்றது : மகிழ்ச்சிச் செற்றதனை.

259. இழை அணி சிறப்பிற் பழையோன் குழவி — பூணணிந்த தலைமையினையுடைய காடுகாளுடைய குழவி,

காடுகிழானென்பது இக்காலத்துக் காடுகானென மருவிற்று. அவளும் இறைவனுடைய சத்தியாகலின், அவளுடைய குழவியென்றார்.

260. [வானோர் வணங்குவிற் றுனைத் தலைவ:]

வானோர் தானே தலைவ—தேவர்கள் படைத்தலைவ,

என்றது: தேவசேனாபதி என்றதாம்.

வணங்கு வில்—வணையும் வில்லையும்,

வில்லையும், தேவராகிய தானையையுமுடைய தலைவவென்க.

261. மலை மார்ப—இன்பத்திற்குரிய மாலையணிந்த மார்ப,

* 58 - ஆம் அடியின் விசேடவுரையாலும் இது விளங்குகின்றது.

† பாட்டு, 5 ‡ தொல்காப்பியம், புள்ளியமங்கியல், 110.

§ மால்போலும் வரைநிணையுடைய மலையரையன் திருமகனார் மகனே, (வேறுரை)

தூல் அறி புலவ—எல்லா தூல்களையும் அறியும் புலவ,
புலவன் - அறிவுடையவன்.

262. செருவில் ஒருவ—போர்த்தொழிலில் ஒருவனாகி நிற்பாய்,
பொரு விறல் மன்ன—பொருகின்ற வெற்றியினைபுடைய மன்ன,
மன்னன் - இனமைப்பருவத்தோன்.

263. அந்தணர் வெறுக்கை—அந்தண நுடைய செல்வமாயிருப்பாய்,
அறிந்தோர் சொல் மலை—சான்றோர் புகழ்ந்து சொல்லப்படும் சொற்களின்
சுட்டமாயிருப்பாய்,

264. மன்கையர் கணவ—தெய்வயானையாரும், வள்ளிராய்ச்சியாருமாகிய
மகளிர்க்குக் கணவ,

மைந்தர் ஏறே—வீரர்க்கு இடபமே,

265. வேல் கெழு தட ■■■ சால் பெரு செல்வ—வேல்பொருந்தின
பெருமையையுடைய கையானமைந்த பெரிய செல்வ,

என்றது: வேல் வெற்றியாற்பெற்ற அச்செல்வத்தை.

266-7. [குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து, விண்பொரு நெடுவ
யாக் குறிஞ்சிக் கிழவ:]

குன்றம் கொன்ற குன்றா கொற்றத்த கிழவ—குருகாற் பெயர்பெற்ற
நிலையுடைய குறையாத வெற்றியையுடைய கிழவ,

விண் பொரு நெடுவரை குறிஞ்சி கிழவ—தேவருலகைத் தீண்டும் நெடிய
நெடுவரையுடைய குறிஞ்சிலிடுத்துக்கு உரிமையுடையாய்,

அதற்கு உரியதால் **“சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்”* என்பதனா
னந்த.

268. பலர் புகழ் நல் மொழி புலவர் ஏறே—பலரும் புகழ்ந்துசொல்லும்
பெருமையுடைய சொற்களையுடைய பாசமயத்தினுள்ளார்க்கு ஏற்றின்றன்மையை
பெறுவனே,

என்றது: கல்விமத்தையுடைய யானையோல்வார்க்குச் சிங்கவேறு போல்
பாயென்றதாம்.

269. [அரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக.] பெறல் அரு மரபின்
பெரும்பெயர் முருக—பிறர்க்குப் பெறவரிய முறைமையினைபுடைய பெரும்
பொருளையுடைய முருக,

பெயர் - பொருள். †*“பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய”* எனவும்,
‡*“சொற்பெயர் நாட்டம்”* எனவும் வரும். பெரும்பொருளென்றது - வீட்டினை.

270. [நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபே ராள:] நசையுநர்க்கு ஆர்த்தும் பேர்
உசை ஆள்—அவ்விட்டைப் பெறவேண்டுமென்று நசைவந்தார்க்கு அகனை
தகர்விக்கும் பெரியபுகழை ஆளுதலையுடையாய்,

பேரிசையென்று மாறுக.

* தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், 5.

† பத்நாபபத்து, 90.

‡ பத்நாபபத்து, 21.

271-2. [அலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய், மண்டமர் கடந்த
நின் வென்றா டகலத்து:]

அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் சேஎய்—பிறரால் இடுக்கப்பட்டு வந்தோர்க்கு
அருள்பண்ணும் சேய்,

மண்டு அமர் கடந்த வென்று ஆடு நின் அகலத்து டொவம் பூண் சேஎய்
மிக்குச்செல்கின்ற போர்களைமுடித்த வென்றடுகின்ற நின துமார்பிடத்தே பொவ்
னாற்செய்த பேரணிகலக்களையணிந்த சேயென்க.

273. பரிசிலர் தாக்கும் உரு கெழு நெடு வேன்—இரந்துவந்தோனா
வேண்டுவன கொடுத்துப் பாதுகாக்கும் உட்குதல் பொருந்திய நெடியவேனே,

274. பெரியோர் ஏத்தும் பெரும்பெயர் இயவுள்—தேவரும் முனிவரு
வத்தும் பெரிய திருநாமத்தையுடைய தலைவனே,

இயவுள்=கடவுளுமாம்.

275-6. [ஞர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி, போர்மிரு:] போர் மிடு
மொய்ம்பின் ஞர் மருங்கு அறுத்த மதவலி—போர்த்தொழிலிலே மிகுகின்ற
மொய்ம்பாலே குரபனமாவின் குலத்தை இல்லையாக்கின மதவலியென்னும் பெய
ரையுடையாய்,

பொருந்—உவமிக்கப்படுவாய்,

பொருவப்படுமவன், பொருநனென நின்றது.

குரிசில்—தலைவன்,

276-7. [எனப்பல, யானறி யளவையி னேத்தி யாளுது] யானா
அறி அளவையின் ஆளுது பல எத்தி—என்று யானறிந்து நினக்குக்கூறிய அ-
வாலே நீயும் அமையாதே பலவற்றையும் கூறிப் புழிந்த,

278. நின் அனந்து அறிதல் மன் உயிர்க்கு அருமையின —நின் கணை
யெல்லாம் முற்ற அளவிட்டறிதல் பல்லுயிர்க்கும் அரிதாவையினாலே,

279. நின் அடி உள்ளி வந்தனென்—நின் திருவடியைப் பெறவேண்
மென்று நினைந்துவந்தேன்;

279-80. நின்றனாடு புரையுநா இல்லா புலமையோய்—நின்றனாடு ஒன்றி
ரில்லாத மெய்குளுதத்தை உடையோய்,

280-81. என்குறித்தது மொழிபா அளவையில்—என்றுசொல்லி கரு
திய விடுபெற்றின விண்ணப்பஞ் செய்வதற்கு முன்னே,

முந்துநீகண்டுழி முகனமர்ந்து (251) மகனே கூற்றே (257) குழ
(259) வெறுக்கை சொன்மலையாயிருப்பாய் (263) மைந்தரேறே (264) புல
ரேறே (268) சேஎய் (271) வேஎன் (273) இயவுளே (274) மதவலி (27
புலமையோய் (280) என்றமுனைநர் எதிர்முகமாக்கி எத்தி (251) யென
மைவிளியல்லாதனவற்றை முன்னர்க்கூட்டிமுடிக்க, அங்ஙனம் எதிர்முகமா
யேத்திப் பின்னர்ப்பாவி வணக்கிச் (252) செல்வ (255) புதல்வ (256) சிறு
(258) தலைவ (260) மார்ப புலவ (261) ஒருவ மன்ன (262) (26
செல்வ (265) சிறுவ (267) முருக (269) இசைபேராள (270) பொரு

76) என்று அண்மையாகவிளித்து, மன்னுயிர்க்கருமையின் (278) யானறி
கையினேத்தி (277) நின்னடிபுள்ளிவந்தனென் (279) என்று குறித்தது
பாழியாவனவையினென் முடிச்சு

281-2. [குறித்துடன், வேறுபல் ஒருவற் குறும்பல் கூளியர்:] வேறு
பல் உருவில் குற பல் கூளியர் உடன் குறித்து—வேறுவேறுகிய பலவடிவினை

■ சிறிய பலராகிய சேவித்துநிம்பார் சேரக்கருதி,

*“நின், கூர்நல் லம்பிற் கொடுவற் கூளியர்” என்றார் பிறரும்.

283. சாறு அயர் கனத்து வீறு பெற தோன்றி—விழாவெடுத்தகனத்தே
காங்கன் பொலிவுபெறத் தோன்றி,

284. [அளியன் ருனே முதுவா யிரவலன்:] முது வாய் இரவலன் தான்
அளியன்—அறிவுமுதிர்ந்த வாய்மையையுடைய புலவன்ருன் அளிக்கத்தக்கான்.

285-6. [வந்தோன் பெருமகின் வண்புகழ் நயந்தேன, வினியவு நல்லவு
நனிபல வேத்தி:] பெரும நின் வண் புகழ் நயந்து இனியவும் நல்லவும் நனி பல
எத்தி வந்தோன் என—பெரும, நினது வளநிய புகழினைக்கூற விரும்பிக் கேட்
டோர்க்கு இனியனவும் உறுதிபயப்பனவுமாக மிக்க பலவற்றை வாழ்த்தி வந்
தோனென்றுகூற,

கூளியர் (282) குறித்துத் (281) தோன்றி (283) அளியன் (284) பெரும
நின் வண்புகழைக் கூறநயந்து (285) இனியவும் நல்லவுமாக எத்தி (286) வந்
தோன் (285) என்று கூறவென முடிக்க.

287. தெய்வம் சீன்ற திறல் விளங்கு உருவின்—தெய்வத்தன்மைய
மைந்த வலிவிளங்கும் வடிவினையும்,

288. வான் தோய் நவப்பின் தான் வந்து எய்த—வானத்திண்டும் வளர்ச்
சியினையுமுடைய தான் அவையை வந்தனாகி,

289. அணங்கு சால் உயர் நிலை தழீஇ—வருத்தமமைந்த தெய்வத்தன்
மையை உள்ளடக்கிக்கொண்டு,

289-90. [பண்டைத்தன், மணங்கமழ் தெய்வத் தினாலக் காட்டி:] மணம்
கமழ் தெய்வத்து பண்டை தன் இளநலம் காட்டி—மணம் நாறுகின்ற தெய்வத்
தன்மையையுடைய முன்புண்டாகிய தன் இளையவடிவைவக்காட்டி,

291. [அஞ்ச லோம்புமுதி யறிவனின் வரவென:] நின் வரவு அறிவல்
அஞ்சல் ஒம்புமுதி என—நீ வீடுபெற நினைத்துவந்த வரவை யான் முன்னேயுறி
வேன் ; அது நினக்கு எய்து, லரிதென்று அஞ்சதலைப் பரிகரியென்று,

292. அன்புடை நன்மொழி அனைஇ—நின்மேல் அன்புடைத்தாகிய நல்ல
வார்த்தைகளைப் பலகாலும் அருளிச்செய்து,

292-4. [விளிவின்று, இருனிற் முந்நீர் வளைஇய வுலகத், தொருநீ யாகி
தோன்ற:] இருந் நிற முந்நீர் வளைஇய உலகத்து ஒருநீயாகி விளிவு இன்
தோன்ற—இருண்ட நிறத்தையுடைய கடல் சூழ்ந்த உலகத்திடத்தே நீ
ஒருமே பிறர்க்கு வீடளித்தற்கு உரியையாய்க் கேடின்றித் தோன்றும்படி,

294-5. விழுமிய பெறல் அரு பரிசில் கல்கு மதி—சீரிய பிறளற் பெறு
தன்சரிய வீடுபெற்றினத் தருவன்;

*“இருமுகச் சின்ன மோனை யிடத்தோடு, தஞ்சாவிலுமுடைய வென்மனார் புலவர்” என்றதனால்தான் “அழகர் சொல்லிற்று” என்னும் புனைபெயர்தனால்தான் மதி பட்டங்கைக்கண்வாசுதல் கொள்க.

இனி மதிலலவுடனெனக் கூட்டி, அறிவுகன்பலவுடனே பரிசில் நங்கு
மென்று கூறுவாருமனர்.

295-6. [பலவுடன், வேறுபடி துதலி னுட்கி:] வேறு பல் துதலிஸ் பல்
புடன் துட்கி—வேறுபட்ட பலவாகிய துதிநீசோடிசைப்போலத் தாம் பலவும்
கூடவசைந்து.

296-7. அதில் சுமந்து ஆரம்முழுமுதல் உருட்டி—அதிலே மேற்கொண்டு சந்தனமாகிய பெரிய மரத்தைத் தள்ளி,

297-8. வேல் பூ உடை அலங்கு புலம்ப வேர் கேண்டு—சிறும்க
லினது பூவுடைத்தான அசைகின்ற கொம்பு தனிப்ப வேரைப்பின்று,

299-300. **வின் பொரு** நெடு வரை பரிதியின் தொடுத்த தண் கயழ்
அவர் இருள் சிதைய—தேவருலகத்தைத் தீண்டுகின்ற நெடிய மலைபிடத்தே
ஞாயிற்றின் மண்டிலத்தைப்போல ■ வைக்கப்பட்ட தண்ணியவாய் மணக்
கின்ற விரிந்த தேன்குடி கெடா

300.301, ரல் பல ஆசினி முதல் கலாநி—கன்றைய பல ஆசினிக
வினுடைய முற்றிய சின தன்னிடத்தே கலக்க,

301-2. மீ மிசை காசு நறு மலர் உதிர--மலையிலுச்செயிலுண்டான சுபுன்னையின் நறிய மலர்கள் உதிர,

302-). ஆதலால் மா முத முசு கலை பணிப்பு—தருங்குரங்கோடே கர். முதல்தையுடைய முசுக்கலைகளும் கருங்க,

† “கலையென் ஞாட்சி புனைக்கு முளித்தே.” ‡ “கலையிற் தப்பெயர் முள வின் கண்ணம்” என்றார்.

303-4. ஸ்ரீ துதல் இரு பிடி குளிர்ப்ப ஃசு—புகழையணிந்த மந்தைத் தலை யுடைய பெரிய பிடி குளிரும்படி ஃசு,

304-5. பெரு களிறு முத்த உடை வான் கோடு தழிது—பெரிய
யானையினுடைய முத்ததடிப்படையாலிய வெள்ளிய கோய்களை உள்ளடக்கி,

305-6. [தத்துவம், கன்பொன் மணிக்றம் சிவா:] கல் பொன் மணிக்றம்
கொ தத்துவம்—கல் பொன்னும் மணியும் சிறம்விளங்கும்படி. [] கொன்
டுருகித்த,

தத்துவம் = தத்துவமையற்றது.

* நோல்தாபபீயம், இடைச்சொல்லியல், 27.

17.

ကောသလ, 45.

46.

பொன் கொழியா—பொடியான பொண்ணைத் தென்னி,

307-8. வாழை முதல் துமிய தாழை இளநீர் விழு குலை உதிர
தாக்கி—வாழையினது பெரிய முதல் துணிந்த தெக்கினது இளநீரையுடைய
சரிய குலை உதிர அவ்விரண்டினையும் மோதி,

309. கறி கொடி கரு துணர் சாய—மிளகினது கொடியின் கரியசொத்
துக்கன்சாய,

300-11. [பொறிப்புற, மடாடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக், கோழி
வயப்பெடை விரிய:] பொறி புற மடாடை மஞ்ஞை கோழி வயம் பெடை
வெரீஇ பலவுடன் இரிய—பீலியையுடைத்தாகிய இடத்தினையும் மடப்பத்தை
யுடைத்தாகிய, ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மயில்களோடே கோழியினுடைய வலி
யையுடைய பெடை வெருவிப் பலவும் சோக்கெட,

311-4. [கேழலொ, முரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன் ன, குருஉமயிர்
யாக்கைக் குடாவடி யுளிடம், பெருங்கல் விடரணைச் செறிய:] கேழலொடு
வெளிற்றின் இரு புன்சாய் அன்ன குருஉமயிர் யாக்கைக் குடாவடி
யுளிடம் பெரு கல் விடர் அணைச் செறிய—ஆண்பன்றிபுடனே உன்னை வெளிற்
றினையுடைத்தாகிய கரிய பனையினது புல்லிய செறும்பைப்போத்த கரியசிறத்தை
யுடைத்தாகிய மயிரினையுடைய உடம்பினையும். வறண் அழியினையுமுடைய
கரிய பெரிய கல்லின்ட முழைஞ்சிலே சே,

314-5. கரு கோடு ஆயா கல் லு லெப்ப—கரிய கொம்பினையுடைய
ஆயாவினுடைய கன்னுரிய வறகன் முழக்க,

315-6. சேண் கன்று இழுமென இழிதரும் அருவி—மலையின் உச்சியி
ன்றும் இழுமென்னும் ஒசைபடக் குடிக்கும் அருவியையுடைய,

317. பழம் முசுச் சோலை மலை கிழவோனே—பழர் முன்றின சோலை
யையுடைய மலைக்கு உரிமையைபுடையோனே.

நடக்கிச் சுமந்து உருட்டிக் கீண்டு கிதையக் கவாவ உதிரப் பணிப்ப வீசித்
தீஇத் தந்துத்துக் கொழியத் துமிய உதிரத்தாக்கிச் சாய இரியச் செறியச்
செய்ய இழிதரும் அருவியெனமுடிக்க.

கிழவோனென்றபெயர், உடம்பொழுணர்த்தவன் கொங்க

கணவன் (6) மார்பினன் (11) சென்னியனாகிய (44) சேயுடைய (61)
—உடம்புடைய உன்னத்தோடே (62) செல்லுஞ்செலவை (சாயத்தினையின்) (64)
—சுரர் செஞ்சுத்த இன்னசைவாய்ப்ப (65) இன்னேபெறதி (66); அது பெற
—அது அவன் பண்ணுதையுமென்னிற் குன்றமக்குதடைத்துமுரியன்; அதுவன்றி
77) அலைவாய்ச்சேரலும் கிலைஇயபண்பு அதுவன்றி (125) ஆவனன்றும் அசை
—முரியன்; அதுவன்றி (176) வாகத்தடைத்துமுரியன்; அதுவன்றி (189)
—அதுதொருடலும் கன்றதன் பண்பு; அதுவன்றி (217) கிழவின் கண்ணும்
(220) கிலைவின் கண்ணும் (221) தடைகிலைவின் கண்ணும் (226) உதையது

* குடமுழவுபொன்ற அடி. (வேறுரை) † (222) 317: (228)

—க. கு - 27 - 3; 817. கன். கு. 164. மயிலை மோத்

முரியன்; (183) கனனும் (222) காடு (223) முடியின ஆண்டாண்டுகைதலும் (249) உரியன்; (189) ககரிவே (214) பாடி (245) வைத்த இயக்கி (246) வாழ்த்தி (247) வழிபட (248) உறைதலுமுரியன்; (183) இஃத்யானறித்தபடியே கூறினேன் (249); இனி ஆண்டாண்டாயினுமாக, பிறநிடங்கனிலே யாயினுமாக (250) முத்துகண்டுழிமுகனமர்ந்து முன்னர் என்முகமாகி எத்திப் (251) பரவி வணக்கிப் (252) பின்னர் அண்மைபாகவிளித்து யானறியவையினேந்தி (277) சின்னடி புள்ளி வந்தேனென்று (279) * குறித்தது மொழிவதற்குமுன் (281) கூறியார் (282) குறித்தது (291) தோன்றிப் (283) பெரும (295) இரவலன் * அளிக்கத்தக்கான் (294) வந்தேனென்றுகூற (285) மலைமிகுவோனாகிய (317) குரிசிலும் (276) தான்குத்தெய்தித் (288) தழீஇக் (289) காட்டி (290) அஞ்சலோம்புமதியென்று (291) அன்புடை ஈன்மொழி யினது (292) * யோகித்தோன்றும்படி (293) பெறவருப்பாரில் எங்குவனென (295) வீடு பெறக் கருதிய இரவலனோக்கி வீடுபெற்றானெருவன் ஆற்றப்படுத்தனவீனமுடிச்சு.

இது புறத்திணையியல் * “தாவின்லல்கை” என்னுஞ் சூத்திரத்துள் “ஆற்றிடைக் காட்டி புறமுத்தோன்றிப், பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிநீஇசு, சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பக்கமும்” என்பதனால் முற்கூறிய கட்டழியைப் பெற்றானெருவன் அகனைப் பெறுதானெருவனுக்குப் பெறுமாறு கூறி அகனை கழிப்படுத்துக் கூறுவானென்பது பற்றிச் செம்புன் செம்பாறாயிற்று.

கத்தழியாவது ஒருபுற்றுமற்று அருவாய்த் தானேகிற்கும் கத்துவங்கடர். பொருள்: அது + “சார்பினற் றென்றது தானருவாய் * மைதீர் சுடர்” என்பதாய: இதனை + “உற்றவாக்கையினுற்பொரு ணறுவல ரெழுக்குந், தம்போர்-பற்றலாகதோர் கிலையிவப் பார்ப்பொருள்” என அகனை உணர்ச்சி கூறியவாற்ற னுணர்க.

முருகாற்றப்படையென்றதற்கு வீடுபெறுதற்குச் சமைந்தானேர் னவலனை வீடுபெற்றானெருவன் முருகனிடத்தே ஆற்றப்படுத்தவென்று சொருகுகூறுத.

தமாவேனை மதுரைக் கணக்காயசர்மகரூர் கக்காஞ்சுப்படியி னுயர் கார்த்தபபடைத்த மதுரை ஆசிரியர் பராக்ஷவாச நக்கீரஞ்சக்காயாசெய்குபுரா முற்றிற்.

“தொல்பாப்பியல், புறத்திணையியல், 36.

+ வெண்பா. “சார்பினற் றென்றது தானருவாய் பெப்பொருட்டின் சார்பெனின் நெஞ்ஞான்று மிச்சப் தகைத்தோ - வாய்மொழியான் மெய்யாழ் மணத்தா னறிவித்க - துய்மையதா மைதீர் சுடர்.” (தெருக். புறத்திணை கு. 33 - க. மேற்.)

+ திருவாசகம், அதிகாரப்பத்து, 9).

வேலுமயிலுத்துணை.

அடியிலுள்ள பாடல்கள், பத்துப்பாட்டும் சேர்த்துள்ள பழைய எட்டுப்பிரதி
“சிலிலுமயில்” திருமுருகாற்றுப்படைமட்டுமுள்ள புதிய எட்டுப்பிரதிகளிலும்
வச்சப் பிரதிகளிடம் இருந்தமையால் தனியே பதிப்பிக்கப்பெற்றன; திருவால
“பாடலையாக” திருவிளையாடல் புராணம் 43 - ஆம் திருவிளையாடல் 37 - ஆம்
திருவிருத்தம் முதலியவற்றை சேர்க்குமாகல், “குன்ற மெறிந்தாய்” என்னும்
வெண்பா அந்துவனியார் எனத்தே வழங்கிவந்ததாகத் தெரிகின்றது.

நேரிசைவெண்பா.

1. குன்ற மெறிந்தாய் குணாகடலிற் குந்தடிந்தாய்
புன்றலைப் பூதப் பொருபடையா—பென்று
மினையா வழுவியா யேறார்ந்தா னேறே
புனையாபென் னுள்ளத் துறை.
2. குன்ற மெறிந்ததுவுன் குன்றப்போர் செய்ததுவு
மன்றல் கமாரிடர் தீர்த்ததுவு—மின்றென்றிக்
கைகிடா நின்றதுவுன் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவு
மெய்கிடா வீரன்கை வேல்.
3. வீரவே குணாவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வே டிருக்கைவேல்—வாரி
குனித்தவேல் கொற்றவேல் குர்மாப்புன் குன்றல்
துரைத்தவே லுண்டே துணை.
4. இன்ன மொருகா லெனதிறும்பைக் குன்றுக்குந்
கொன்னகிலவேற் குந்தடிந்த கொற்றவா—முன்னம்
பனிலேய் கெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிலேலை வாங்கத் தரும்.
5. உன்றா பெறுதிய வெருவையா கம்புகிலேன்
~~கெடு~~ பொருவையான் பின்செவ்வேன்—பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செத்திவாழ் வே.

6. அஞ்ச முகந்தோன்றி அறு முகந்தோன்றும்
வெஞ்சமரி லஞ்சலென கேடுறன்று—நெஞ்சி
லொருகா ~~கடம்பா~~ விருகா துந் தோன்று
முருகாவென் றேறுதுவார் முன்.
7. முருகனே செந்தி முறல்வனே மாயோன்
மருதனே வீசன் மகனே—பொருகைமுகன்
றம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழுது
நம்பியே கைதொழுவே ஆன்.
8. காக்கக் கடவியரீ காவா திருந்தக்கா
லார்த்துப் பரமா மறுமுகவா—பூத்குங்
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
விடங்கா னிரங்கா பினி.
9. பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக் கோமான்றன் பாதங்
கரங்குப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு—சுருங்காம
லாசையா னெஞ்சே யணிமுருகாற் றுப்படையைப்
பூசையாக் கொண்டே புகல்.
10. ~~கடம்பா~~ தாமரைத்த நன்முருகாற் றுப்படையைத்
தற்கோல நாடோறுஞ் சாற்றினான்—முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மணக்கவலை தீர்த்தருளித்
நானினித்த வெல்லார் தரும்.

இரண்டாவது பொருநராற்றுப்படை.

- அருஅ பாண ரகன்றிப் பேரூர்ச்
சாறுதழி வழிநாட் சோறுநகை யுறுது
வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந
குளப்புலறி யன்ன கவடுபடு பத்தல்
5 விளக்கழ லுருவிந் விசியுறு பச்சை
பெய்பா விளஞ்சூம் செப்போ எவ்வயிற்
றைதமலி ரொழுதிய தோற்றம் போலப்
பொல்லம் பொத்திய பொதியுறு போர்வை
யனோவா முலவன் கண்கண் டன்ன
10 துனோவாய் தூர்ந்த துரப்பமை யாணி
பெண்ணாட் டிண்கள் வடிவிற் குறி
யண்ண வில்லா வமைவாறு வறுவாப்ப்
பாம்பணங் தன்ன வோங்கிறு மருப்பின்
மாயோன் முன்னை பாய்தொடி கடுக்குங்
15 கண்க டிருக்கைத் திண்பிணித் திவவி
னாத்தினை யரிசி யாவைய லன்ன
வேப்பை போகிப விரலுளர் நாம்பிற்

1-248. பொருநராற்றுப்படைக்கு இரண்டாவது மேற்றோளாகக் காட்டுவர்; நோல். புறத்திணையிபல், கு. 35 - 3)

1-2. “கல்லெனச் சுவின்பெற்ற விழவாற்றுப் படுத்திற், புல்லென்ற
‘புலவப் புலம்புகொண்டு” (கலி. 5.)

5. “விளக்கழ லுறுத்த போலும் விசியுறு போர்வை” (கீவக. 559.)
வன்—தோல்; விளக்கழ வ பச்சை” (கல். “வஞ்ஞறை” மயிலேறு.)

7. ‘ஒழுங்கிய’ என்றும் பாடம்.

8. “பழையதோர் பொல்லம் பொத்திய” (திருவிசை. விநகு. 13.)

10-11. “கொனத்தகு திவவுக திகடட் கோணினைத் தணிய வானி”
[கலி. 559.)

11. “பிழைபிறத்தன்ன பிள்ளேத்து கலைக்கடை” (பெரும்பாண். 11.)

12. “விழவாற்று வறுவாப்” (பெரும்பாண். 16.)

14-5. “கொடுப்பினைத் திரபோன் மடத்தை முன்னை, குறுத்தொடி
யங்கு மெலிந்து வீக்கு திவவு” (பெரும்பாண். 12-3.)

- கேள்வி போகிய ~~பெயர்~~ தொடையன்
மணங்கமழ் டுதல் மண்கனி யன்ன
20 வணங்குமெய்ந் திவீழ வணமவரு காட்டி
யாறலை ~~பண்டிட~~ னுருளின்
மாறுதலை பெயர்க்கு மருளின் பாலை
வாரியும் வடித்த முத்தியு முறழ்துஞ்
சேருடை னன்மொழி நீரோடு கிதறி
25 யறல்போற் கூந்தற் பிறைபோற் நிருததற்
கொலுவிற்புருவத்துக் கொழுங்கடை மழைக்கு
னிலவிதழ் புரையு மின்மொழித் துவர்வாப்ப்
பலவுறு முத்திற் பழிநீர் வெண்பன்
மயிர்குறை கருவி மாண்கடை யன்ன
30 பூங்குழை யூசற் பொறைசால் காதி
ஞடைச் சாப்ப்த நலங்கிள ரெருத்தி
ஞடைமப் பணைத்தோ ளரிமயிர் முண்கை
நெடுவரை மிசைஇய கார்தண் மெல்லிவர்
கிளிவா பொப்பி னெனியிடு வள்ளாடு
35 ரணங்கென வருத்த சுணங்கணி யாக்த்
நீர்க்கிடைப் போகா வேரிள வனமுலை
நீர்ப்பெயர்ச் சுழியி னிறைந்த கொப்பு
முண்டென வுணரா வுபவு நடுவின்

19-20. “மைத்தடக்கண் மணமகளிர் கோலம்போல் வணப்பெய்தி”
(சிலப். காணல்)

21. ‘பண்டிட’ என்றும் பாடம்.

22. “வார்தல் வடித்த லுத்த லுறழ்தல்” (திருவ. காணல்.)

16-24. “ஆய்தினை ~~பண்டிட~~ லணையவா கரம்பாக் கணிபெற வாரியும் வடி
த்து, மேயுற முறையே யுத்தியு முறழ்து மிணைத்தீர் சோடுகண் மொழிக்,
டேயுற வெடுத்துச் சிதறியும் பலகாற் தேறுற தின்னினை யெழுப்பி”
(இலங்க. காரங்கடகை. 24.)

29-30. “மயிரெறி சுத்திரிகை யணையவாய்” (திருவ. 168); “மயிரெறி
கருவி வண்ண” (கந்த. மாயை. 46); “மயிரெறி கருவி தணதிறி தொழிநி
மதித்தமகு கிணுறை துங்க” (சூரினகங்க. அகவாண்ட. 38.)

36. “இடையிர் போகா வினமுலையான.” (திரு. திருவோத். 2) = ஈர்
கிடை போகா வினமுலை யான” (திருவா. போற்றி. 34.); “ஈர்க்கிடை புலைய
வடிபரற் தோங்கு ~~பண்டிட~~ வணமுலை” (நாடடகம். சுயம்வரப். 77.)

வண்டிருப் பன்ன பங்கா முல்கு

40. விரும்பிடித் தடக்கையிற் செறிந்துதிரள் குமங்கிற்
பொருந்துமயி ரொழுதிய திருத்துதாட் கொப்ப
வ்ருந்துநாய் நாகிற் பெருந்தகு சேடி
யரக்குருக் கன்ன [redacted] னெதுங்கலிற்
பார்ப்பகை யுழத்த நோயொடு சிவணி

45. மரற்பழுத் தன்ன மறுகுரீர் மொக்கு
ணண்பக லந்தி நஷடபிடை விலங்கலிற்
ஒடைமயி லுருகிற் பெருந்தகு பாடினி
பாடின பாணிக் கேற்ப நாடொறுங்
களிறு வழங்கதர்க் கானத் தல்கி

50. பிலையின் மராத் த வெவ்வந் தாங்கி
வலைவலந் தன்ன மென்னிழன் மருங்கிற்
காடுறை கடவுட்கடன் கழிப்பிய பின்றைப்
புகெழு திருகிற் பெரும்பெயர் நோன்றுண்
முரசுமுழங்கு தாண் முலருந் கடடி

55. [redacted] பிருந்த தோற்றம் போலப்
பாடல் பற்றிய பயனுடை பெழாஅற்
கோடியர் தலைவ கொண்ட தறிந

39. “பாடுவண்டிருந்தவண்ண பங்கையகல்குல்” (கீவக. 1996)

42. “உயக்குநாய் நாகி னல்லெழி ளைசுதி, வயங்கிழை யுலறியவடி”
(சிறுபாண். 17-8); “மத்தய குமலி நாவின்ன, துளங்கியன் மெலித்த கல்
பொரு சேடி” (மலைபடு. 42-3); “முயல்வேட் டெழுந்த முடுகுவிசைக் கட
ய், தன்னாபுரையுஞ் சேடி” (நற். 252); “நாய்காச் சேடி” (கீவக. 269 6);
வருந்துநாய் நாகி னணிகொன் சேடி”, “வருந்துநாய் நாவின்ன மலாடி”
நீர்ம. இராமன்வணம். 15; ஷே இராமன்வைருத்த. 28); “வருந்து
யினது நாவின் வாட்டித், திருந்து வெண்மை யெழில் சேர்ந்த மலர்த்தான்”
(இலங்க. அம்பரீட்சி. 37.)

43. “அரக்கு விரித்தன்ன செந்நிலம்” (மலைபடு. 507); “அரக்கத்
ன்ன செந்நிலப் பெருவழி” (அகநா. 14)

44-5. இ. [redacted] இடத்திற்கு ஏற்ற உவமைக்கு மேற்கோள்; (இ-வி. [redacted]
19 - [redacted])

47. செய்யுட்கண் பவதொகையும் விராய் வந்து ஒருசொல் கைய
தற்கு இது மேற்கோள். (தொல். எச்ச. [redacted] 24 - ௪.)

54. “முரசு முழங்கு தாண் முலருந்கும்” (பெரும்பாண். 38; புறநா.
(தொல். கிளவி. கு. 33 - சே. ௪.)

54-5. முரசுமத்தற்கு மேற்கோள். (தொல். புறத்திணை. கு. 11 - ௪.)

54-7. இவை சிறப்புப்பற்றிலந்த உவமத்திற்கு மேற்கோள். (தொல்.
ஹ. கு. 4 - இனம். ௪; இ - வி. கு. 639)

- மேலே போகிய [19-20] தொண்டபன்
மணங்கமழ் மாதிரி மண்ணி யன்ன
20 வணங்குமெய்ப் பிணி வண்டவரு காட்சி
யாறில் [21] பண்டயிட வருவின்
மாறுதலை பெயர்க்கு மருவின் பாலை
வாரியும் வடித்த மூத்தியு முறழ்த்துஞ்
சேருடை நன்மொழி நீசொடு தெறி
25 பறல்போற் கூந்தற் பிறைபோற் நிருதாதற்
கொலைவிற்புருவத்துக் கொழுங்கடை மழைக்கு
னிலவிதழ் புரையு மின்மொழித் துவர்வாப்ப்
பலவுறு முத்திற் பழிதீர் வெண்பன்
மயிர்குறை கருவி மாண்கடை யன்ன
30 பூங்குழை பூசற் பொறைசால் காதி
ஞாண்டச் சாய்ந்த நலங்கிள ரொருத்தி
டைமையப் பிணத்தோ ளரிமயிர் முன்னகை
நெடுவரை மிசைஇய காந்தன் மெல்லிரற்
கிளியா பொப்பி னொளியிடு வன்னாதி
35 ரணங்கென வருத்த அணங்கணி யாக்த்
நீர்க்கிடைப் போகா வேரிள வன்முலை
நீர்ப்பெயர்ச் சுழியி னிறைந்த கொப்பு
முண்டென வுணரா வுயவு நடுவின்

19-20. "மைத்தடங்கண் மணமகளிர் கோலம்போல் வணப்பெய்தி" (சிலப். காணல்)

21. 'பண்டயிட' என்றும் பாடம்.

22. "வார்தல் வடித்த துத்த துறழ்தல்" (சிலப். காணல்.)

16-24. "பூத்தினை [21] விரையவா கரம்பாறு கணிபெற வாரியும் [22] தது, மேயுற முறையே யுத்தியு முறழ்த்து மிணைந்தீ ரோடுகண் மொழிக, தேய்வற வெழுத்துச் தெறியும் பலகற் தேனுற ழின்னினை யெழுப்பி" (இலங்க. காதல்கதை. 24.)

29-30. "மயிரெறி கத்திரிகை யிரையவாய்" (சீவக. 168); "மயிரெறி கருவி வண்ண" (கந்த. மாயை. 46); "மயிரெறி கருவி தனநிழி தொழிலை மதித்தமஞ் செனுறை துங்க" (சூரணக்கா. அலவாண்ட. 38.)

36. "இடையீர் போகா வினமுலை யாளை." (நெ. திருவோத். 2); "சாக் போகா வினமுலை யாத்" (திருவா. போற்றி. 34.); "சர்க்கிடை புகாம ன் தோங்கு மேரின வனமுலை" (நைடநயி. சுயம்வரப். 77.)

- வண்டிருப் பன்ன பல்காழ் மூல்கு
 40 விரும்பிடித் தடக்கையிற் செறிந்துதிரன் குறங்கிற்
 பொருந்துமயி சொழுங்கி திருந்துதாட் கொப்ப
 வ்ருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தரு சேடி
 யரக்குருக் கன்ன [] தொழங்கலிற்
 பரற்பகை யுழந்த நோயொடு []
 45 மரற்பழத் தன்ன மறுசூரீர் மொக்கு
 ணன்பக லந்தி நடைபிடை விலங்கலிற்
 பெடைமயி லுருவிற் பெருந்தரு பாடினி
 பாடின பாணிக் கேற்ப நாடொறுங்
 களிற் வழுங்கதர்க் கானத் தல்கி
 50 யிலையின் மராத்த வெவ்வந் தாங்கி
 வலைவலந் தன்ன மென்னிழன் மருங்கிற்
 காடுறை கடவுட்கடன் கழிப்பிய பின்றைப்
 ிடுகெழு திருவிற் பெரும்பெயர் நோன்றான்
 முரசுமுழங்கு தானை முவருந் கடடி
 55 யரசவை யிருந்த தோற்றம் போலப்
 பாடல் பற்றிய பயனுடை யெழாஅற்
 கோடியர் தலைவ கொண்ட தறிந

39. = பாடுவண்டிருந்தவன்ன பல்கலையகலங்குல்” (இவத. 1996)

12. “உயங்குநாய் நாவி னல்லெழி லசைஇ, வயங்கிழை யுலறியவடி”
 றுபாண். 17-8; “மதந்தயு குமலி காவின்னன், துணங்கிடன் மெலிந்த கல்
 ாரு சேடி” (மலைபடு. 42-3); “முயல்வேட் டெழுந்த முடுகுவிசைக் கத
 ய், ஈன்ருப்புரைபுரு சேடி” (நற். 252); = காய்காச் சேடி” (இவத. 259 1);
 “ருந்துநாய் காவி னணிகொன் சேடி”, “வருந்துநாய் காவின்னன் மலசடி”
 30. இராமன்வனம். 15; ஷெ. இராமன்வைருத்த. 28); “வருந்து
 யினது காவின் வாட்டித், திருந்து வெண்மை யெழில் சோந்த மலர்த்தான்”
 லிங்க. அம்பரீதன். 37.)

43. “அரக்கு விரித்தன்ன செந்நிலம்” (மலைபடு. 507); “அரக்கத்
 = செந்நிலப் பெருவழி” (அகநா. 14)

14-5. இஃது இடத்திற்கு ஏற்ற உவமைக்கு மேற்கோள்; (இ-வி. 31) - உரை.)

47. செய்யுட்கண் பலதொகையும் விராய் வந்து ஒருசொல் கைய
 தற்கு [] மேற்கோள். (தொல். எச்ச. கு. 24 - ௭.)

54. “முரசு முழங்கு தானை முவருள்ளும்” (பெரும்பாண். 33; புறநா.
 (தொல். கிளவி. கு. 33 - சே. ௭.)

54-5. முரசுடுத்தற்கு மேற்கோள். (தொல். புறத்திணை. கு. 31 - ௭.)

54-7. இவை செப்புப்பற்றிவந்த உவமத்திற்கு மேற்கோள். (தொல்.
 வும. கு. 4 - இளம். ௭; இ - வி. கு. 535)

- வறியா மையி னெறிதிரிந் தொராஅ
தாற்றெதிர்ப் படுதலு நோற்றதன் பயனே
- 60 போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேம் படுந்
வாடுபசி யுழந்தலின் னிரும்பே ரொக்கலொடு
நீடுபசி பொராஅல் வேண்டி னீடின்
நெழுமதி வாழி யேழின் கிழவ
பழுமர முள்ளிய ப்றவையின் யானுமவ
- 65 னிழுமென் சும்மை யிடனுடை வரைப்பி
னசையுநர்த் தடையா நன்பெரு வாயி
லிசையேன் புக்கென் னிடும்பை தீர
வெப்த்த மெய்யே னெய்யே னாகிப்
பைத்த பாம்பின் றுத்தி யேப்ப்பக்
- 70 கைக்கச டிருந்தவென் கண்ணகன் நடாரி
யிருசிர்ப் பாணிக் கேற்ப விரிகதிர்
வெள்ளி முனைத்த நன்விறுள் விடிப
லொன்றியான் பெட்டா வளவையி னென்றிய
கேளிர் போலக் கேள்கொளல் வேண்டி
- 75 வேளாண் வாயில் வேட்டபக் கூறிக்

59 : மலைபடு. 65 - 6.

61. நன். கு. 397-மயிலை; நன் - வி. கு. 398. மேற்.

61. “பழந்தேர் வாழ்க்கைப் பறவைபோல” (மதுரை. 576); “பழு
மரத் தேரும் பறவைபோல” (பெரும்பாண். 20); “தாஅவஞ்சிறை நெய்
பறை வாவல், பழுமரம் படரும்” (குறுந். 172); “யாணாப் பழுமரம் புள்ளி
மிர்த் தன்ன” (புறநா. 173); “மாக்களாற், புட்பயில் பழுமரப் பொலிவிற்து”,
“பார்கெழு பழுமரப் பறவை” (கீவக. 93, 828); “மாஞ்சேர் பறவையுந்,
தொக்குட னீண்டிச் சூழந்தன விடாஅ, பழுமரத் தீண்டிய பறவையி னெழுமடம்”
(மணி. 14: 24-7); “பாயதொன்மரப் பறவைபோல்” (நீருவினை. திரு
நகரப். 67.)

66-7. “நசையுநர்க் கடையா.....இசையெனப் புக்கு” என்றும் பாடம்.
“பொருநர்க் காயினும் புலவர்க் காயினு, மருமறை நாயி னந்தணர்க் காயினும்
.....அடையாவாயில்” (சிறுபாண். 203-6); “நசையுநர்க் கடையா நன்பெரு
வாயில்” (கூர்ம. குரியன்மரபு. 13; நன். கு. 457 - மயிலை; நன். வி. கு.
158. மேற்.)

68. நன். கு. 451 - மயிலை மேற்.

72. “வெள்ளி முனைத்த விடியல்” (11 - வே பாடாண். 18)

73. “ஒன்றியான் பெட்டா வளவையன்றே.” (புறநா. 339)

கண்ணிற் காண நண்ணுவழி யிரீஇப்
பருகு வன்ன வருகா நோக்கமோ
ருருகு பவைபோ லென்பு குனிர்கொளீஇ
யீரும் பேனு மிருந்திறை கூடி.

- 80 வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த
துன்னற் சிதாஅர் துவர நீக்கி
நோக்கு நுழைகல்லா நுண்மைய பூக்கனிற்
தரவுரி யன்ன வறுவை நல்கி
மழையென மருளு மகிழ்செய் மாடத்
85 திழையணி வனப்பி னின்னகை மகளிர்
போக்கில் பொலங்கல நிறையப் பல்கால்
வாக்குபு தரத்தர வருத்தம் வீட
வார வுண்டு பேரஞர் போக்கிச்

76. “கண்ணிற் காண நண்ணுவழி யிருந்து” (குறுந். 203)

77. “பருகு வன்ன சாத லுன்ன மொடு” (அகநா. 399); “பருகுவான்
போல நோக்கும்”, “பருகுவான் போனோக்கி” (பாசு. 1: தருவன்பதம்.
35; ஹ. 10: சகடமுதைத். 21); “மலர்த்தடங் கண்ணே வாயாப், பருகுவான்
போல நோக்கி” (கூ.ந். திருக்கல்யாண. 61.)

79. ‘இயிர்த்திறைகூடி’ என்றும் பாடம்.

80. “தொன்றுபடு துளையொடு பருவிழை போகி” (புறநா. 376.)

81. “துன்னற் சிதாஅர் நீக்கி” (பொருந. 154)

80-81. “அரையது, வேற்றிழை நுழைந்த வேர்நனை சிதாஅ சோம்பி”
(புறநா. 69.)

82. ‘நோக்குநுழைவேலா’ என்றும் பாடம்.

83. “குரவ மெல்லரும் பன்னவெங் கூரெயிற் தரவின, உரிவை யன்
னவா லுண்டுகில்” (பாசு. 10: கோவியர்துகில். 9); “பாழிவா யரவி லுரிசிக
ரடை” (இலங்க. அம்பரீட்சை. 56); “பையர வுரியி னன்ன நடைப்
படாம்” (திருவிளை. திருமண. 147.)

84. “மலையென மழையென மாட மோங்கி” (மலைபடு. 484); “சேறு
செய் மாரியி னளிக்குகின் சாறுபடு திருவி னீனாமகி ழானே” (பதிந். 65.)

85. “இன்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறகி” (சிறுபாண். 220.)

84-8. “வினங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேர்தய, மணங்கமழ் தேறன்
மடுப்ப னானு, மகிழ்த்தினி துறைமதி பெரும” (மதுரை. 779-81); “தன்
கமழ் தேறல், பொன்செய் புனைகலத் தேர்தி னானு, மொண்டொடி மகளிர்
மடுப்ப மகிழ்சிறந்து” (புறநா. 56)

86-8. பசுரவுகரம் இறந்தகால விளையெச்சமாக வருமென்பதற்கு இவ்
வழிகள் மேற்றோன்; (நெடில். வினை. கு. 31 - 8; இ.வி. கு. 246)

- செருக்கொடு நின்ற காலை மற்றவன்
 90 நிருக்கினர் கோயி லொருசிறைத் தங்கித்
 தவஞ்செய் மாக்க ட்ம்முடம் பிடாஅ
 த்தன்பய மெய்திய [redacted] மான
 வாறுசெல் வருத்த [redacted] நீக்கி
 யனந்தர் நடுக்க மல்ல திபாவது
 95 மனங்கவல் பின்றி மாழாந் தெழுந்து
 மாலை யன்னதோர் புன்மையுங் காலைக்
 கண்டோர் மருளும் வண்டுசூழ் நிலையுங்
 கனவென மருண்டவென் னெஞ்சே மாப்ட
 வல்லொர் பொத்திய மனமகிழ் சிறப்பக்
 100 கல்லா விளைஞர் சொல்லிக் காட்டக்
 கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉ
 யதன்முறை கழிப்பிய பின்றைப் பதனறிந்து
 துராஅய் துற்றிய துருவையம் புழுக்கின்
 பராரை வேவை பருஞெனத் தண்டிக்
 105 காழிற் சுட்ட கோமான் கொழுங்குறை
 சூழி னூழின் வாய்வெப் தொற்றி
 [redacted] முனிசுவ மெனினே சுவைய
 வேறுபல் லுருவின் விரகு தந்திரீ இ

91-2. “இடம்படு புகழ்ச்சனனர் கோனினிது பேணுஉடம்பெ
 துறக்கக நுற்றவரை யொத்தார்”, “இறைவன் சொல்லெனு மின்ன
 வருத்தினர் யாரும்.....உறையும் விண்ணக முடலொடு மெய்தின ரொத்தார்
 (கும்ப. கடிமண. 1 ; ஷே. மந்திர. 75)

91. “துழந்தடு கன்னின் ரோப்பியுண் டயர்ந்து, பழஞ்செருக் குழ்
 வனந்தப் பாணியும்” (மணி. 7: 71-2); “அரிய லார்த்த வனந்தர்” (தணி
 னாடு. 100.)

96. “ஆடாவக் கிண்கிணிக்கா லன்னுனோர் சேடனை” (தே. ஆட
 திருநா.)

96-7. “பண்டறி வாரா வருவோடு” (புறநா. 376.)

98. “கனவிற் கண்டாங்கு வருந்தாது நிற்ப, நனவி னன்கியோ
 ரோன்றல்”, “கனவென மருள வல்லே னனவி, னன்கி யோனே
 ரோன்றல்” (புறநா. 356, 387.)

107-8. “ஊனு முணு முனையி னினிதெனப், பாலிற் பெய்தவும்
 கொண்டவும், மனவுபு கலந்து மெல்லியது பருகி” (புறநா. 381.)

- மண்ணமை முழுவின் பண்ணமை சீறியா
 110 தொண்ணுதல் விறலியர் பாணி தூங்க
 மகிழ்ப்பதம் பன்னாட் கழிப்பி யொருநா
 னாவிழ்ப்பதங் கொள்கென் நிரப்ப முகிழ்த்தகை
 முரவை போகிய முரியா வரிசி
 விரலென நிமிர்ந்த நிரலமை புழுக்கல்
 115 பால்வறைக் கருணை காடியின் மிதப்ப
 வயின்ற காலைப் பயின்றினி திருந்து
 கொல்லை யுழுக்கொழு வேப்பப்ப பல்லே
 யெல்லையு மிரவு மூன்றின்று மழுங்கி
 யுயிர்ப்பிடம் பெறாது தூண்முனிந் தொருநாட்
 120 செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய
 செல்வ சேறுமெந் தொல்பதிப் பெயர்த்தென
 மெல்லெனக் கிளந்தன மாக வல்லே
 யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனச்
 சிரறிய வன்போற் செயிர்த்த நோக்கமொடு
 125 துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழுவியொடு
 பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கெனத்
 தன்னறி யளவையிற் றரத்தர பாணு
 மென்னறி யளவையின் வேண்டுவ முகந்துகொண்
 டின்மை தீர வந்தனென் வெல்லே
 130 துருவப் பரிதே ரிணையோன் சிறுவன்

113-5. “முரவை போகிய முரிவில்வான் மூர்ப்பால் வறையல், கருணை” (திருவிளை, குண்டோதானுக்கு. 14.)

121-2. “செல்வேந் தில்லவெந் தொல்பதிப் பெயர்த்தென, மெல்லெனக் கூறி விடுப்பின்” (மலைபடு. 567-8.)

125. “துடிபுரையடியு” என்றும் பாடம். “துடியடிச் சுயந்தலை” (கலி. 11).

126-7. யானைகொடுக்கப்படுகலைப் புறநானூறு, 129, 130, 131, 135,

131-ஆம் பாட்டுக்கள் முதலியவற்றாலுணர்தல்; “குன்றாகிய பொன்னும் வேழக் குழாமும் கொடை புகழ்ந்து, சென்றார் முகக்கும்” (தஞ்சை. 14.)

129. ‘வென்வேல்’ என்றும் பாடம்.

119-129. பரிசென யான் போகல் வேண்டுகெனக் கூறி, விடுத்தபின் அவன் தந்த வானை உயர்த்துக் கூறியதற்கு இது மேற்கோள்; (தொல். புறத் திணை. கு. 36 - ௪.)

130. ‘உருவப்பெற்றேர் இனஞ்சேட் சென்னி அமுந்துர்வேளிடை மகட் கோடலும், அவன் மகனாகிய கரிகாத் பெருவளத்தான் னாங்குர்வேளிடை மகட் கோடலும்’ (தொல். அகத்திணை. கு. 35 - ௪.)

பத்துப்பாட்டு.

- முருகம் சீற்றத் துருகெழு குருசி
 ருபவயிற் நிருந்து தாய மெய்தி
 யெய்யாத் தெவ்வ ரேவல் கேட்பச்
 செய்யார் தேளந் தெருமரல் கலிப்பப்
- 135 பெளவ மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி
 வெவ்வெஞ் செல்வன் விசும்புபடர் தாங்குப்
 பிறந்துதவழ் கற்றதற் றொட்டுச் சிறந்தநன்
 னாடுசெகிற் கொண்டு நாடொறும் வளர்ப்ப
 வானி நன்மா னணங்குடைக் குருளை
- 140 மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி
 முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை நெரேரெனத்
 தலைக்கோள் வேட்டங் களிமட் டாஅங்
 கிரும்பனம் போன்றைத் தோடுங் கருஞ்சினை
 யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலு
- 145 மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த
 விருபெரு வேந்தரு மொருகளைத் தவிப
 வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன்றாட்
 கண்ணூர் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்
 ருணிழன் மருங்கி லணுகுபு குறுகித்
- 150 தொழுதுமுன் னிற்குவி ராயிற் பழுதின்
 மீற்ற விருப்பிற் போற்றுபு நோக்கிநங்

131. “முருகின்னசீற்றத்து” (அகநா. 158); “முருகம் சீற்றத் துரு
 கெழு குருசில்” (புறநா. 16.)

132. “உருகெழுதாய முழினெய்தி” (பட்டினப். 227.)

137. ‘கற்றது தொட்டுஞ் சிறந்த’ என்றும் பாடம். “கரியவன்றவழ்
 கற்றனன்” (பாக. 10: சகடமுதைத்த. 11.)

141. “அரவாய்க் கடிப்பகை” (மணி. 7: 73.); “அரிகரிலை நிம்பக்
 தார்” (திருவிளை. அன்னக்குழியும். 21.)

147. ‘வெண்ணிற்றாக்கிய’ என்றும் பாடம்; (புறநா. 66.)

137-48: “முலைமுத றுறந்த வன்றே மூரித்த னானி யானைத், தலைலம்
 புள வெண்கோ டுண்டதே போன்று தன்னைச், சிலையிடம் பிடித்த ஞான்தே
 தெவ்வரைச் செகுத்த நம்பி, நிலவுமிழ் குடையி னீழற் றஞ்சுக ளைய மென்
 பார்.” (வேக. 2554.)

148. “கண்ணூர் கண்ணிக் கடுந்தேர்ச் செழியன்” (சிறுபாண். 65.)

149. ‘மருங்கினணுகுபு’ என்றும் பாடம்.

151. ‘போற்றுவனனோக்கி’ என்றும் பாடம்.

கையது கேளா வளவை யொய்யெனப்

பாசி வேரின் மாசொடு குறைந்த

துன்னற் சிதாஅர் நீக்கித் தூய்

155. கொட்டைக் ■■■ பட்டுடை நல்கிப்

பெறலருந் கலத்திற் பெட்டிங் குண்கெனப்

பூக்கமழ் தேறல் வாக்குபு தரத்தர

வைகல் வைகல் ஷககனி பருகி

பெரியகைந் தன்ன வேடி ருமரை

160 சுரியிரும் பித்தைப் பொலியச் சூட்டி

நூலின் வலவா நுணங்கரின் மாலை

வாலொளி முத்தமொடு பாடினி யணிபக்

கோட்டிற் செய்த கொடிஞ்சி நெடுந்தே

ருட்டுளை துயல்வா வோரி நுடங்க்ப்

165 பால்புரை புரவி நால்சூடன் பூட்டிக்

காலி னேழடிப் பின்சென்று கோலின்

முறுகீளந் தேறென் தேற்றி வீறுபெறு

பேர்யாழ் முறைபுளிக் கழிப்பி நீர்வாய்த்

தண்பரிண நழீஇய தளரா விருக்கை

170 நன்பல் லூர நாட்டொடு நன்பல்

152. 'கையதுகொள்ளா' என்றும் பாடம்.

153. 'மாசொடுமிடைந்தது' என்றும் பாடம்.

153-1. "பாசியன்ன சிதர்வை" (பெரும்பா. 388. 168); "முதுசீர்ப்பாசி யன்னவுடை", "பகட்டிலைப்பாசி, வேர்புரை சிதாஅர்" (புறநா. 330, 392.)

159. "எரியகைந்தன்ன தாமரை" (அகநா. 106, 116)

159-62. "ஒள்ளழற் புரிந்த தாமரை, வெள்ளி நாராற் பூப்பெற் றிசினே", "அழல்புரிந் த வடர்காமரை, யைதடர்த்த நூற்பெய்து, புனைவினைப் பொலிந்த பொலனுந் தெரியல், பாறுமயி ரிருந்தலை பொலியுந் கூடி", "கிள்ளிவளவற் படர்குவையாயின் ஆடும்வண் டுமிரந் தாமரை, சூட யாத லதனினு மிலையே", "பாடினி மாலைபணிய, வாடாக தாமரை சூட்டுவ னினன்கே", 'வாடாமலை பாடினி யணியப், பாணன் சென்னிக் கேணி பூவா, வெரிமரு டாமரைப் பெருமலர்தயங்க" (புறநா. 11, 20, 69, 819, 864.)

163. "கோட்டினிற் புரி கொடிஞ்சியந்தேர்", "யானைக்கோட்டினிலிய ற்றுதிண்டேர்" (பாக. 1. தன்மபுத்திரன் அரக. 18; ஷே 10. திருவாதார. 18.); (தொல். வேற்றுமை. சூ. 17 ந. மேற்.)

165. "நால்கு பண்ணினர் நால்வரு மேறினார்" (சீவக. 1774. மேற்.)

168. 'முறைபுளிகழிப்பி' என்றும் பாடம்.

வெருஉப்பறை நுவலும் பருஉப்பெருந் தடக்கை
வெருவரு செலவின் வெருளி வேழந்
தாவிடைத் தங்கலோ விலனே வரவிடைப்
பெற்றவை பிறப்பிற்குக் கார்த்தித் தெற்றெனச்

175 செலவுகடைக் கூட்டுதி ராயிற் பலபுலந்து
நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கிச்
செல்கென விடுக்குவ னல்ல னெல்லெனத்
திரைபிறழிய விரும்பெனவத்தீக்
கரைசூழ்ந்த வகன்கிடக்கை

180 மாமாவின் வயின்வயினெற்
முத்தாழைத் தண்டண்டலைக்
கூடுகெழீஇய குழுவயினற்
செஞ்சோற்ற பவிமாந்திய
கருங்காக்கை கவவுமுனையின்

185 மனைநொச்சி நிலலாங்க
னீற்றி தன்பார்ப் போம்பவு
மினையோர் வண்ட லயரவு முதியோ
ரவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவு
முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின்

190 மடக்கண்ண மயிலாலப்
பைம்பாகற் பழந்துணரிய
செஞ்சுளைய கனிமாந்தி
பறைக்கரும்பி னாரிநெல்லி

172. 'வெருவருஞ்செலவின்' என்றும் பாடம்.

171-2. "நிறையழி கொல்பானை நீர்க்குவிட் டாங்குப், பறையறைந் தல்லது செல்லற்க." (கலி, 56.); "பறையிறை கொல்பானை", "அறைபறையானை" (முந்.); "முரசுநிர் னானைமுன் கேட முன்பணிந் தன்பர்களேத்த" (கே. ஆதர்.).

176. 'நிலைமைதூக்கி' என்றும் பாடம். "நில்லாவுலகத்து நிலைமை தூக்கி" (பெரும்பாண். 466.)

180. 'வயின்வயினின்' என்றும் பாடம்.

181. வெண்பாவூரிச்சோல் தூங்கலோசை பிறந்ததற்கு இவ்வடிமேற் கோள்; (நொல். செய். கு. 22.)

182. 'கூடு குழீஇய' என்றும் பாடம்.

183-4. கருத்து: துறங். 210; திருச்சிற் 235.

188. 'பகைமுரண் சொலவும்' என்றும் பாடம்.

191-2. (சிலப். 16 : 24. மேற்.)

- னினைக்களம ரிசைபெருத
 195 வறளடும்பி னிலர்பகன்னைத் .
 தனிர்ப்புன்கின் ருழ்காவி
 னனைஞாழலொடு மாங்குழி இய
 வவண்முனையி னகன் றுமாறி
 யவிழ்தளவி னகன்றோன்றி
 200 நகுமுல்லை யுகுதேறுவிப்
 பொற்கொன்றை மணிக்காரா
 நற்புறவி னடைமுனையிற்
 சுறவழங்கு மிரும்பெளவத்
 திறவருந்திய வினநாரை
 205 பூம்புண்ணைச் சினைச்சேப்பி
 னேங்குதிறை யொலிவெரீ இத்
 தீம்பெண்ணை மடற்சேப்பவுங்
 கோட்டெங்கின் குலைவாழைக்
 கொழுங்காந்தண் மலர்நாகத்துத்
 210 துடிக்குடிஞைக் குடிப்பாக்கத்
 திபாழ்வண்டின் கொளைக்கேற்
 கலவம்விரித்த மடமஞ்ஞை
 நிலவெங்கர்ப் பலபெயரத்
 தேனெப்பொடு கிழங்குமாரியோர்
 215 மீனெப்பொடு நறவுமறுகவுந்
 திங்கரும்போ டவல்வகுத்தோர்
 மான்குறைபொடு மதுமறுகவுங்
 குறிஞ்சி பரதவர் பாட நெப்த
 னறும்பூங் கண்ணி குறவர் குடக்
 220 கானவர் மருதம் பாட வகவர்
 நீனிற முல்லைப் படுறினை நவலக்
 கானக்கோழி கதிர்குத்த
 மனைக்கோழி தினைக்கவர

202. 'முனையின்' என்றும் பாடம்.

210. "உருமிடி மருளியிற் பொருடெரிந் திசைக்குங், கடுங்குறம்
 ஞய செலும்பெருங் குன்றம்" (புறநா. 19); "கடுந்தடி, புலிதஞ்சு செடு
 றாக் குடிஞையோ டிடாட்டு மலை" (புறநா. 179.)

213. "நிலவுமணல் வியன்கானல்" (புறநா. 17.)

- வரைமந்தி கழிமூழ்கக்
 235 கழிநாரை வரையிறப்பத்
 தண்வைப்பின் இமகுழி இ
 மண்மருங்கினுன் மறுவின்றி
 யொருகுடையா னென்றுகூறப்
 பெரிதாண்ட பெருங்கேண்மை
 230 யறனொடு புணர்ந்த திறனுறி செங்கோ
 லன்னோன் வாழி வெல்வேற் குருசின்
 மன்னர் நடுங்கத் தோன்றிப் பன்மா
 ணெல்லை தருநன் பல்கதிர் பரப்பிக்
 குல்லை கரியவுங் கோடெரி நைப்பவ
 235 மருவி மாமலை நிழத்தவு மற்றக்
 கருவி வானங் கடற்கோண் மறப்பவும்
 பெருவற னாகிய பண்பில் காலையு
 நறையு நரந்தமு மகிலு மாரமுந்
 துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர்க் கொழுதி
 240 துறைத்தலைக் குரைப்புனல் வரைப்பகம் புகுகொ நம்
 புனலாடு மகளிர் கதுமெனக் குடைபக்
 கூனிக் குயத்தின் வாய்நெல் லரிந்து
 குடுகோ டாகப் பிறக்கி நாடொறுங்
 குன்றெனக் குவைஇய குன்றாக் குப்பை
 245 கடுந்தெற்று மூடையி னிடங்கெடக் கிடக்குஞ்
 சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி
 யாயிரம் விளையுட் டாகக்
 காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே.

226. “நாடு கெழீஇ” என்றும் பாடம்.

234. “பரந்துபடு கூரெரி காணநெப்ப, மாந்தியுற்ற” (நங் 177.)

238. “நறுவி நாகமு மகிலு மாரமுந்” (திருப்பாண். 116.)

242. (சிலப. 16: 30 - மேற்)

244. “குடகாற்றெறிந்த குப்பை வடபாற், செம்பொன் மலையிற் சிறப்
 பத் தோன்றும்” (பெரும்பாண். 240-41.)

246-7. “வேலியாயிரம் விளைகின் வயலே” (புறநா. 3: 31; சிலப-
 6: 30 - மேற்.); “வாலிதாமுனை யொருபுறம் வளர் செறு வொருசார், பாலி
 னெல்லொரு சாரொரு சாரரிப் பறம்பு, சாலிவேலை யோர் சாரிவைதலை மயக்குற
 லால், வேலியாயிரம் விளையு னென்பது மிதன்மேற்றே” (சீகாழி-திருநகர். 9.)
 (தொல். விண. கு. 24. ந. மேற்.)

248. (நன். கு. 182 - மயிலை. மேற்; நன் - வி. கு. 183 - மேற்)

246-8. (கு - வி. கு. 102 - மேற்)

இதன்பொருள்.

1. அருஅ யாணர் அகல் தலை பேர் ஊர்—இடையருத செல்வ வரு வாயினையுடைய அகன்ற இடத்தையுடைய பெரிய ஊர்களிடத்து,

2. கழி வழி நான் சோறு நகை உருது—விழாக்கழிந்த பின்ன ளில் ஆண்டுப் பெறுகின்ற சோற்றை விரும்புதல் செய்யாது,

3. வேறு புலம் முன்னிய விரகு அறி பொருந்—விழாக்கொண்டாடும் வேற்றுப்புலத்தைக் கருதிய * விராகையறிந்த பொருந்,

இஃது அண்மையினி.

4. குளப்பு வழி அன்ன கவடு படு பத்தல்—மன்னுளம்பழுத்திய இடத் தையொத்த இரண்டருகும் தாழ்ந்து நடுவாய்ந்த பத்தலினையும்,

5. விளக்கு அழல் உருவின் விசி உறு பச்சை—விளக்கினது எரிசின்ற நிறத்தையுடைய விசித்துப் போர்த்தலுற்ற தோல்,

6. எய்யா இள ருல் செய்யோன் அ வயிறு—மிக அறியப்படாத இனைய குலையுடைய சிவந்த நிறத்தையுடையோளது அழகினையுடைய வயிற்றின், செய்யோனென்றார், மயிரொழுங்கு விளங்கித் தோற்றுதற்கு.

7. மயிர் ஒழுகிய தோற்றம் போல—ஐதாகிய மயிர் ஒழுங்குபடக் கிடந்த தோற்றரவுபோல,

8. பொல்லம் பொத்திய பொதி உறு போர்வை—இரண்டுதலையுக் கூட்டிததைத்த மாத்தையப்பொதிதலுறும் போர்வைவையினையும்,

9-10. அனை வாழ் அலவன் கண் கண்டன்ன துனை வாய் தூர்ந்த தாப்பு அமை ஆணி—முழையிலே வாழ்கின்ற நெண்டின்கண்ணைக் கண்டாலொத்த பத்தலிரண்டுஞ்சேர்த்தற்குத் திறந்த துளைகளின் வாய் மறைதற்குக்காரண மாகிய முடுக்குதலமைந்த ஆணியினையும்,

தோல் நெுகிழாமல் முடுக்கின ஆணியென்றுமுறைப்பர்; அன்ன ஆணி யென்க.

11-2. எண்ணுள் திங்கள் வடிவிற்கு ஆகி அண்ணு இல்லா அமை வரு வறுவாய்—உவாவிற்கு எட்டாநாளில் திங்களின்வடிவை உடைத்தாய் உண் ணுக்கில்லாத பொருந்துதல்வந்த வறிய வாயினையும்,

13. பாம்பு அணந்தன்ன ஓங்கு இரு மருப்பின—பாம்பு தலையெடுத்தா லொத்த ஓங்கின கரிய தண்டினையும்,

14. மாயோன் முன்கை ஆய் தொடி கடுக்கும் திவவின (15)—கரிய நிறத்தையுடையோளுடைய முன்கையில் அழகினையுடைய நேர்ந்த தொடியை யொக்கும் வாரக்கடையினையும்,

15. கண்குடி இருக்கை தின் பிணி திவவு—ஒன்றோடொன்று நெருங் கின இருப்பையுடைத்தாகிய தின்பிணிப்பினையுடைய திவவு.

இது கரம்புதுவக்கப்படுவது.

* விரகு = உபாயம்.

16-8. ஆய் தினை அரிசி அவையல் அன்ன வேய்வை போகிய உள் நரம்பின் போகிய போகிய ரீன் தொடையல்—அழகினைபுடைய யரிசியிற் குத்தலரிசியைப்போத்த, குற்றம்போகிய விரலாலகைக்கும் நரம்பின் புடைய இசைமுற்றுப்பெற்ற நீண்ட விசித்தலைபுடைய தொடர்ச்சியினையும்,

19. மணம் கமழ் மாதரை மண்ணி அன்ன காட்சி (20)——
செய்தமை தோற்றுகின்ற மாதரை ஒப்பித்தாலொத்த அழகினைபுழுடைய,
20. அணங்கு மெய் கின்ற அமை வரு காட்சி—யாழிற்குரியதெய்தல் தன்னிடத்தேகின்ற இலக்கணம் அமைதல்வரும் அழகு.

21. ஆறு அலை கள்வர் படைவிட—வழியை அலைக்கின்ற கள்வர் கையிற் படைக்கலங்களைக் கைவிடும்படி,

21-2. அருளின் மாறு தலை பெயர்க்கும் மருவு இன் பாலை—அருளின் மாறாகிய மறத்தினை அவர்களிடத்துகின்று பெயர்க்கும் மருவுதலினிய பா யாழை,

பாலை, ஆகுபெயர்.

“கோடே பத்த ராணி நரம்பே, மாடக மெனவரும் வகையின னாகும் என்றதனால் மாடகமொழிந்தன கூறினார்

பத்தலினையும் (4), பொல்லம்பொத்திய (8) பசுசையாகிய (5) போ, யினையும் (8), ஆணியினையும் (11), வறுவாயினையும் (12), மருப்பின (13), வார்க்கட்டினையும் (15), நரம்பின்னொடர்ச்சியினையும் (18), காட்சி யும் (20) உடைய பாலையாமென முடிக்க.

“கொன்றை கருங்காலி குமிழ்முருககுத தணக்கே” என்பதனால் தே. டி. மருகு மரம் கொன்றையும் கருங்காலியுமாம்; குமிழும், முருக்கும், பத்தற்குமாம்.

23. வாரியும்—நரம்புகளைக் கூடத் தழுவிடும்,

வடித்தும்—உருவியும்,

உந்தியும்—தெறித்தும்,

உறழ்த்தும்—ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைத்தெறித்தும்,

வடித்தல்—நரம்பெறிதலென்றுமுரைப்பர்.

24. சீர் உடை நல் மொழி ரீரோடு சிதறி—சீரையுடைத்தாகிய + சீ, பாணிகளை நீர்மையுடன் பாக்கப்பாடி,

+ சீரெனவே பாணியும் தூக்கும் உளவாயின.

25. அறல் போல் கூந்தல்—ஆற்றறல்போலும் கூந்தலினையும், பிறை போல் திரு றுதல்—பிறைபோல அழகினைபுடைய நுதுதலினையும்;

* யாழிற்குரிய தெய்வம் மாதவகி; (சீவக. 411, 550-க.)

+ தேவயாணி - தெய்வங்களைத் துலக்கும்பாட்டு; (சீலப். கடனாடு. 35)

‡ முதலியவை தானவிசேடங்கள்; சீர் முடியுங்காலத்தைத் தன்னிட தே உடையது; பாணி எடுக்குங்காலத்தைத் தன்னிடத்தே உடையது நிகழும் காலத்தைத் தன்னிடத்தே உடையது; (கலி. கடவுள். க.)

§ நுதல் - நெற்றி.

26. கொலை புருவத்து—கொலைத்தொழிலையுடைய விதபோலும் புருவத்தினையும்,

கொழு கடை கண்—அழகிய கடைவினையுடைய குளிர்ச்சியை மூலம் கண்ணினையும்,

27. இலவு இதழ் புரையும் மொழி துவர் வாய்—இலவினது இதழையொக்கும் இனிய சொல்லையுடைய செம்மையுடைத்தாகிய வாயினையும்,

28. பல உறு முத்தின் பழி தீர் வென் பல்—பலவுஞ்சொந்த முத்துக்கள் போற் குற்றத்தீர்த்த வெள்ளிய பல்லினையும்,

பலவழிதன்றார், ஒருகொவ்வாயிருத்தலின்; இனிப் பலவினையுற்ற முத்தென்றமாம்.

29-30. [மயிர்குறை கருவி மாண்கடை யன்ன, பூங்குழையூசற் பொறை சால் காதின்:]

மயிர்குறை கருவி மாண் கடை அன்ன காதின்—மயிரைவெட்டுகின்ற கத்தரிகையினுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குழைச்சையொத்த காதினையும்,

பூ குழை ஊசல் பொறை சால் காது—பொலிவினையுடைய மகரக்குழையினுடைய அசைவினைப் பொறுத்தலமைந்த காது.

31. காண் அட சாய்ந்த ஈலம் கிளா எருத்தின்—காணம் வருத்தலாற் பிறரைநோக்காதுகவியுற்ற ஈன்மைவினக்குகின்ற கழுத்தினையும்,

32. ஆடு அமை பனை தோன்—அசைகின்ற மூங்கில்போலும் பெருத்த லையுடைய தோளினையும்,

அரி மயிர் முன்கை—ஈன்மைமயிரினையுடைய முன்கையினையும்,

33. கெடு மிகையுடைய கார்த்தன் மெல் வீரல்—கெடிய மலையின் உச்சியிடத்தனவாகிய கார்த்தன்போலும் மெல்லிதாகிய வீரலினையும்,

34. கிளி வாய் ஒப்பின் ஒளி விடு வன் உகிர்—கிளியினது வாயோடு ஒப்பினையுடைய ஒளிவிடுகின்ற பெருமையைபுடைத்தாகிய உகிரினையும்,

35. அணக்கு உருத்த சுணக்கு அணி ஆகத்து முலை(36)—பிறர்க்கு வருத்தமெனத் தோற்றின சுணங்கணிந்த மார்பிடத்து முலையினையும்,

36. ஈர்க்கு இடை போகா ஏர் இள வனம் முலை—ஈர்க்கும் நடுவேபோகாத எழுச்சியையுடைய இளைய அழகினையுடைய முலை.

37. நீர் பெயர் சுழியின் நிறைந்த கொப்பூழ்—நீரிடத்துப் பெயர்தலையுடைய சுழிபோல உத்தமவிலக்கணங்கள் நிறைந்த கொப்பூழினையும்,

38. உண்டென உயவும் நடுவின்—உண்டென்று பிறருணர்ப்பாத வருந்துமிடையினையும்,

உயவினென்று பாடமாயின், வருந்துதலையுடையவென்க.

39. வண்டு இருப்பு அன்ன பல் காழ் அல்குல்—பல வண்டினங்களின் இருப்பையொத்த பல மணிகோத்த வடங்கையுடைய மேகலையணிந்த அல்குலையும்,

காழ், ஆகுபெயர்.

40. இரு பிடி தட கையின் செறிந்து திரன் குறக்கின்—பெரிய பிடி னுடைய பெருமையையுடைய கைபோல் ஒழுங்கு மெல்லிதாகத் தம். நெருக்கி ஒன்றித்திரண்ட நுறக்கினையும்,

41. பொருந்து மயிர் ஒழுகிய திருந்து தாட்டு ஒப்ப — கணக்கா இலக்கணமென்றற்குப் பொருத்தின மயிர் ஒழுங்குபட்ட திருத்தின கணக்காலுக்குப் பொருந்த,

42. [வருந்துளாய் நாவிற்பெருத்தகு சிறு:]

வருந்து ளாய் நாவின் சிறு அடி—ஒடியினத்த நாயினது நாப்போலச் சிறு அடியினையும்,

41-2. தாட்டு ஒப்ப பெரு அடி—தாளுக்குப்பொருந்தப் பெரு தக்கிருக்குமடியென்க.

† பெருவென்னுமுதனிலை பெருமையுணர்த்தினின்றது.

43. அரக்கு உருக்கு அன்ன செ நிலன் ஒதுங்கலின்—சாதிலிங்கத்தை உருக்கினதன்மையொத்த செய்யலித்தே நடக்கையினாலே,

44. பரல் உழந்த நோயொடு சிவணி—சக்கான்கல்லாகிய யாலே வருத்தின நோயோடேபொருத்தி,

45. மரல் பழுத்தன்ன மறுகு நீர் மொக்குன்—மரம்பழுத்தாற்போன் துளும்புகிரையுடைய கொப்புளம்,

46. நல் பகல் அந்தி நடை இடை விலங்கலின்—நன்றாகிய உச்சிக்கா மாண சந்தியிலே நடத்தலை நடுவே தவிர்தலாலே,

47. பெடை மயில் உருவின் பெரு தகு பாடினி—பெடைமயிலருகுநின், மயில்போலும் சாயலினையுமுடைய கல்விப்பெருமை தக்கிருக்கின்ற பாடினி, கூந்தலினையும் துதலினையும் (25) புருவத்தினையும் கண்ணினையும் (26) வாயினையும் (27) பல்லினையும் (28) காதினையும் (30) எருத்தினையும் (31) தோளினையும் கையினையும் (32) விரலினையும் (33) உகிரினையும் (34) முலையினையும் (36) கொப்பழினையும் (37) நடுவினையும் (38) அல்குலினையும் (39) குறக்கினையும் (40) சிறுமயினையும் (42) உருவினையுமுடைய பாடினியென்க.

இங்ஙனம் சிறுபுகுக்கட்டி எண்ணுக்கால் தலைமுதல் அடியிற்றின்றாகக் கூற்றும்.

48. பாடின பாணிக்கு. ஏற்ப—பாடின தானத்திற்குப் பொருந்த,

48-9. நான் தொறும் களிது வழங்கு அதர் காணத்து அல்கி—நாபோறும் யானையுலாவரும் வழியையுடைய காட்டிடத்தே தங்கி,

* குறங்கு - துடை.

† “கருவார் பொழில்” (தே. பிரமபுரம்), “கருக்கொன் சோலை” (தே. ஆரூர்) என்பவற்றில், கருவென்னுமுதனிலை கருமையையுணர்த்தி நின்றமை காண்க.

50-51. [இலையின் மராத் வலவந்த தாங்கி, ~~புலக~~ தன்ன மெனியின் மருங்கின்:]

இலை இல் மராத் வலை வலந்தன்ன மெல் நிழல் மருங்கில்—இலையிலாத் மராத் திட்டத்தனவாகிய வலையை மேலேகட்டினாலொத்த மெல்லியநிழலினிடத்தே,

எவ்வம் தாங்கி—கொப்புளால்வந்த வருத்தந்தாங்கி,

இனி நூயிற்றின் வெம்மையால் தனக்குவந்த எவ்வத்தைத்தாங்கி இலையிலாத் மராமரமென மராமரத்தின்மேல் ஏற்றுதலுமாம்.

52. காடு உறை கடவுள் கடன் கழிப்பிய பின்றை—காட்டின்கண்ணே தங்குகின்ற தேய்வத்திற்கு மனமகிழ்ச்சியாகச்செய்யும் முறைமைகளைச் செய்து விட்டபின்பு,

பொருக (3), பாடினி (47) செந்நிலனொதுங்கலின் (43) அவனாகன் (42) பறப்பகையுமுந்த நோயொடுசிவணித் (44) தம்மிடத்தேகொண்ட மொக்குளில் (45) தனக்குவந்த வருத்தத்தைத் தாங்கித் (50) தான் நடையைத்தவிர்தலாலே (46) காணத்தின் (49) மென்னியின் மருங்கிற் (51) நங்கிப் (49) பாலையாழை (22) வாரியும் வடித்தும் உந்தியும் உறழ்த்தும் (23) வாசித்து, பாடின பாணிக் கேற்பச் (48) சீருடைநன்மொழி நிரோடுசிதறித் (24) காடுறைகடவுட் கடன் கழிப்பியபின்றையெனமுடிக்க.

கடன்கழித்தல் - தடாரியைவாசித்தல்.

53-4. பீடு கெழு திருவின் பெரு பெயர் நோன் தான் முரசு முழங்கு தானே மூவரும் கூடி—பெருமைபொருத்தின செல்வத்தையும் பெரிய பெயர்களையும் வலியையுடைய முயற்சியையும் வெற்றிமுரசுமுழங்கும் படைபிரிபு முடைய சேர சோழபாண்டியர் தம்மிற் பகைமைநீக்கிச் சேர்ந்து,

55. அரசு அவை இருந்த தோற்றம் போல செல்வக்குறைபாடின்றி அரசிருத்தற்குரிய அவையாகவிருந்த தோற்றரவுபோல,

தோற்றம்போல இன்மைநீரவந்தனென் (129) என மேலேகூட்டுக.

இனி அரசவையிருந்த தோற்றம்போல வலிவும் மெலிவும் சமனுமாகப் பாடுதலைப் பற்றியவென்று பாட்டின்மேலேற்றிப் பொருள்குறிந், குலமும் செல்வமும் வீரமுமுதலியவற்றும் நம்மில்லுத்தாரை உவமித்தலின், அவர்க்கும் வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்னுங்குணங்கள் எய்துமாதலின், அங்குனங் கூறல் பொருந்தாமையுணர்க; அன்றியும் பயனே ஈண்டு உவமை யென்று உணர்க.

இனிப் பாட்டு நகுத்தகீழவாச்சியத்தை யுடைமையின், அரசரோடு உவமித்தாரென்பாருமுனர்.

56-7. பாடல் பற்றிய பயன் உடை யெழாஅல் கோடியப் தலைவ—மிடம் துப்பாடலைத் தொடங்கியெழுந்திருந்த பயன்களைத் தன்னிடத்தேயுடைந்தாவிய யாழையுடைய கூத்தர்க்குத் தலைவனே,

காழ், ஆகுபெயர்.

40. இரு பிடி தட கையின் செறிந்து திரள் குறங்கின்—பெரிய பிடியி னுடைய பெருமையையுடைய கைபோல் ஒழுகவந்து மெல்லிதாகத் தம்மில் செருங்கி ஒன்றித்திரண்ட * குறங்கினையும்,

41. பொருந்து மயிர் ஒழுகிய திருந்து தாட்டு ஒப்ப — கணக்காற்கு இலக்கணமென்றதற்குப் பொருந்தின மயிர் ஒழுங்குபட்ட ஏனையிலக்கணங்கள் திருந்தின கணக்காலுக்குப் பொருந்த,

42. [வருந்துநாய் நாவிற்குப் பெருந்தகு சேடி:]

வருந்து நாய் நாவின் சிறு அடி—ஒடியினதத நாயினது நாப்போலச் சிறிய அடியினையும்,

41-2. தாட்டு ஒப்ப பெரு ■■■ அடி—தானுக்குப்பொருந்தப் பெருமை தக்கிருக்குமடியென்க.

† பெருவென்னுமுதனிலை பெருமையுணர்த்துகின்றது.

43. அரக்கு உருக்கு அன்ன செ நிலன் ஒதுங்கலின்—சாதிலங்கத்தை உருக்கினதன்மையொத்த செய்யசிலத்தே நடக்கையினாலே,

44. பரல் பகை உழந்த நோயொடு சிவணி—சக்காண் கல்லாகிய பகையாலே வருந்தின நோயோடேபொருந்தி,

45.. மரல் பழுத்தன்ன மறுகு நீர் மொக்குள்—மரற்பழுத்தார்போன்ற துளும்புநீரையுடைய கொப்புனம்,

46. நல் பகல் அந்தி நடை இடை விலங்கலின்—நன்றாகிய உச்சிக்கால் ■■■ சந்தியிலே நடத்தலை நடுவே தவிர்தலாலே,

47. பெடை மயில் உருவின் பெரு தகு பாடினி—பெடைமயிலருகுசின்ற மயில்போலும் சாயலினையுமுடைய கல்லிப்பெருமை தக்கிருக்கின்ற பாடினி, கூந்தலினையும் துதலினையும் (25) புருவத்தினையும் கண்ணினையும் (26) வாயினையும் (27) பல்வினையும் (28) காதினையும் (30) எருத்தினையும் (31) தோளினையும் கையினையும் (32) விரலினையும் (33) உகிரினையும் (34) முலையினையும் (36) கொப்பூழினையும் (37) நடுவினையும் (38) அல்குவினையும் (39) குறங்கினையும் (40) சேடியினையும் (42) உருவினையுமுடைய பாடினியென்க.

இங்ஙனம் சேடியுங்கூட்டி எண்ணாக்கால் தலைமுதல் அடியீறின்றாகக் கூறி ற்றும்.

48. பாடின பாணிக்கு. ஏற்ப — பாடின தானத்திற்குப் பெருந்த,

48-9. நான் தொறும் களிற் றுழங்கு அதர் காணத்து அல்கி—நாடோறும் யானையுலாவரும் வழியையுடைய காட்டிடத்தே தங்கி,

* குறங்கு - துடை.

† “கருவார்ப் பொழில்” (தே. பிரமபுரம்), “கருக்கொன் சோலை” (தே. ஆரூர்) என்பவற்றில், கருவென்னுமுதனிலை கருமையையுணர்த்தி கின்றமை காண்க.

50-51. [இலையின் மரத்த வெவ்வர் தாங்கி, விலைவலர் தன்ன மென் னிழன் மருங்கின்:]

இலை இல் மரத்த வலர்தன்ன மெல் கிழல் மருங்கில்—இலையில் லாத மரத்திடத்தனவாகிய விலையை மேலேகட்டினாலொத்த மெல்லியகிழலி னிடத்தே,

எவ்வம் தாங்கி—கொப்புளால்வந்த வருத்தத்தாங்கி,

இனி ஞாயிற்றின் வெம்மையரில் தணக்குவந்த எவ்வத்தைத்தாங்கி இலை யில்லாத மராமரமென மராமரத்தின்மேல் ஏற்றதலுமாம்.

52. காடு உறை கடவுள் கடன் கழிப்பிய பின்றை—காட்டின்கண்ணே தங்குகின்ற தேய்வத்திற்கு மனமகிழ்ச்சியாகச்செய்யும் முறைமைகளைச் செய்து விட்டபின்பு,

பொருசு (3), பாடினி (47) செந்நிலனொதுங்கலின் (43) அவனாடிகன் (42) பரம்பகையுமுந்த நோயொடுகிவணித் (44) தம்மிடத்தேகொண்ட மொக்குனரில் (45) தணக்குவந்த வருத்தத்தைத் தாங்கித் (50) தான் நடையைத்தவிர்தலாலே (46) காணத்தின் (49) மென்னிழன் மருங்கிற் (51) நங்கிப் (49) பாடியாழை (22) வாரியும் வடித்தும் உந்தியும் உழந்தும் (23) வாசித்து, பாடின பாணிக்கேற்பச் (48) சீருடைநன்மொழி நிரோடுகிதறித் (24) காடுறைகடவுட் கடன் கழிப்பியபின்றையெனமுடிக்க.

கடன்கழித்தல் - தடாரியையவாசித்தல்.

53-4. பீடு கெழு திருவின் பெரு பெயர் நோன் தான் முரசு முழங்கு தானே மூவரும் கூடி—பெருமைபொருத்தின் செல்வத்தையும் பெரிய பெயர்களை யும் வலியையுடைய முயற்சியையும் வெற்றிமுரசுமுழங்கும் படைப்பினையு முடைய சேர சோழபாண்டியர் தம்மிற் பகைமைநீக்கிச் சேர்ந்து,

55. அரசு அவை இருந்த தோற்றம் போல செல்வக்குறைபாடின்றி அரசிருத்தற்குரிய அவையாகவிருந்த தோற்றவுபோல,

தோற்றம்போல இன்மைநீரவந்தனென் (129) மேலேகூட்டுக.

இனி அரசவையிருந்த தோற்றம்போல வலிவும் மெலிவும் சமனுமாகப் பாடுதலைப் பற்றியவென்று பாட்டின்மேலேற்றிப் பொருள்குறிந், குலமும் செல்வமும் வீரமுமுதலியவற்றாற் றம்மில்லத்தாரா உவமித்தலின், அவர்க் கும் வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்னுங்குணங்கள் எய்துமாதலின், அவ்வணக் கூறல் பொருந்தாமையுணர்க; அன்றியும் பயனே ஈண்டு உவமை யென்று உணர்க.

இனிப் பாட்டு கிருத்தகீதவாச்சியத்தை யுடைமையின், அரசரோடு உவ மித்தாரென்பாருமுனர்.

56-7. பாடல் பற்றிய பயன் உடை யெழாஅல் கோடியர் தலைவ—மிடற் றப்பாடலைத் தொடங்கியெழுந்திருந்த பயன்களைத் தன்னிடத்தேயுடைத்தாகிய ாழையுடைய கூத்தர்க்குத் தலைவனே,

இவன் போர்க்களம்பாடும் பொருநனுதலானும், கூடத்தில் இவனிற்சிறந்த கூத்தர் இன்மையானும் இங்ஙனம் கூறினார்.

57. கொண்டது அறிநா—பிறர் மனத்துக்கொண்டதனைக் குறிப்பால் அறியவல்லாய்,

58. அறியாமையின் நேற திரிந்து ஓராஅது—வழியறியாமையினாலே இவ்வழியைத்தப்பி வேறொருவழியிற் போகாதே,

59. ஆறு எதிர் படுதலும் நோற்றதன் பயனே—இவ்வழியிலே என்னைக்கொண்டலும் நீ முற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினைப்பயன்,

60. [போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேல் வருக:] புகழ் மேம்படுந் போற்றி கேண்மதி—புறத்தார்புகழை அரசவைகளிலே மேம்படுத்தவல்லந், யான்கூறுகின்றவற்றை விரும்பிக்கேட்டாயாக;

61-2. ஆடு பசி உழந்தின் இரு பேர் ஒக்கலொடு நீடு பசி ஓராஅல் வேண்முன்—அடுகின்ற பசியாலேவருந்தின நின்னுடைய கரிய பெரியசுற்றத்தோடே தொன்றுதொட்டுவந்தபசி நின்னைக் கைவிடுதல் விரும்புவவையின்,

62-3. நீடு இன்று எழுமதி—நீட்டித்தலின்றி எழுந்திருப்பாயாக;

வாழி—நீவாழ்வாயாக;

63. ஏழின் கிழவ—குரல் துத்தம் கைக்கினை உழை இளி விளரி தாசுமென்னும்நரப்பு ஏழின்கண்ணும் உரிமையுடையாய்,

64. [பழமர முள்ளிய பறவையின் யானும்;

யானும் பழமரம் உள்ளியபறவையின்—செல்வமெய்தியயானும் முன். பழந்தமரத்தை நினைத்துச் செல்கின்ற புட்போல.

64-5. அவன் இழுமென் சுமமை இடன் உடை வரைப்பின்—அவனுடைய இழுமென்றெழும் ஓசையினையுடைய அகலமுடைத்தாகிய மதிலில்,

66. நசையுநர் தடையா நல் பெரு வாயில்—நச்சிவந்தார்க்குத் தடையில்லாத நன்றாகிய பெரிய கோபுரவாயிலின் கண்ணே,

67. இசையேன் புக்கு—வாயிலோனுக்குக் கூறும்புகுந்து,

என் இடும்பை தீர—என்னுடைய மிடிதீர்தல் காரணமாக,

68. எய்த்த மெய்யேன் எய்யேனாகி—முன்பு இளைத்தஉடம்பையுடைய யான் அவ்வாயிற்குள்ளேசென்ற உவகையாலே பின்பு இளைப்புத்தீர்த்து,

69-70. பைத்த பாம்பின் துத்தி எய்ப்பு கசடு இருந்த என் கண் அகல் தடாரி—படம்பிரித்த பாம்பினது பொறியையொப்பக் கையினது வடுப் பட்டுக்கிடந்த எனது கண்ணகன்ற உடுக்கையிற் நேற்றுவித்த,

71-3. [இருசீர்ப் பாணிக் கேற்ப விரிகதிரர், வெள்ளி முனைத்த நள்ளிருள் விடிய, லொன்றியான் பெட்டா வளவையின்:]

இரு சீர்பாணிக்கு ஏற்ப ஒன்று யான் பெட்டா அளவையின்—இரட்டைத் தாளத்திற்குப் பொருந்த ஒருபாட்டினை யான் பேணிப்பாடுவதற்கு முன்னே,

* "பொருநரும் ஏர்க்களம்பாடுநரும் போர்க்களம்பாடுநரும் பரணிபாடு நருமெனப் பலராம்" (தொல். புறத்திணை. கு. 36-8)

கதிர் வெள்ளி முனைத்த விடியல்—விரிகின்ற கிரணங்களை யுடைய வெள்ளியெழுந்த செறிந்த இருளையுடைய விடியற்காலத்தே,

73-4. ஒன்றிய கேளிர் போல மேல் கொள் வேண்டி—முன்பே தன் னெடுபொருதிய நட்பாரைப்போல என்னுடன் உறவுகொள்ளுதலெவிரும்பி,

75. வேளாண் வாயில் வேட்பு கூறி—தான் உபகரித்தற்கு வழியாகிய இரப்பினையே யான் எப்பொழுதும் விரும்பும்படி, உபசாரங்களைக்கூறி,

76. கண்ணில் நண்ணு வழி இரீஇ—தன்கண்ணிலேகாணும்படி தனக்குஅண்ணிதானஇடத்திலே என்னைஇருத்தி,

77. பருகு அன்ன அருகா நோக்கமோடு—தன்னைக் கண்ணாற்பருகுத் தன்மையையொத்த கெடாத பார்வையாலே,

78. [உருகு பவைபோ லென்பு குளிக்கோளீஇ:] என்பு உருகுபவைபோல் குளிக்கோளீஇ—என்பை உருகும் மெழுக்குமுதலியனபோல் கெகிழும்படி குளி ர்ச்சியைக்கொளுத்தி,

நோக்கத்தாலே (77) கொளுத்தியென்க.

79. நரும் பேனும் இருந்து இறைகடி—நரும்பேனும் கடியிருந்து அர சாண்டு,

80-81. [வேரோடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த துன்னல் சிதாஅர் நீக்கி துவர நீக்கி:]

வேரோடு நனைந்து வேறு இழை நுழைந்த துன்னல் சிதாஅர் நீக்கி— வேர்ப்பாலேநனைந்து சமடுகள் உள்ளேஓடுதற்குக் காரணமாகிய தைத்தற்றெழி லையுடையனவாகிய சீலையை என்னிடத்தினின்றும் போக்கி,

82-3. நோக்கு நுழைகல்லா நுண்மைய கனிந்து அரவு உரி அன்ன அறுவை துவர (81) ல்கி—கண்ணிற்பார்வை இஃது இழைபோனவழியென்று குறித்துப்பார்க்கவாராத நுண்மையையுடையவாய்ப் பூத்தொழில் முற்றுப் பெற்றதன்மையிற் பாம்பினது தோலையொத்த துகிலை மிகநல்கி,

துவரவேன்பதனைஇதனெடுகூட்டுக.

84-5. [மழையென மருளும் மகிழ்ச்செய் மாடத், திழையணி வனப்பி னின்னகை மகளிர்:]

இழை அணி வனப்பின் இன் மகளிர்—இழைகணையணிந்த அழகினை யுடைய பாட்டாலும்கூத்தாலும்வார்த்தையாலும் அரசனுக்கு இனியமகிழ்ச்சி யைச்செய்யுமகளிர்,

இதனை, “இன்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகி” (220) என்றார், சீலு பாணுநீரிலும்.

86-7. [போக்கில் பொலங்கல நிறையப் பல்கால், வாக்கு தரத்தா:]

84-7. மருள் செய்யும் மகிழ் மழையென மாடத்து பல்கால் வாக்கு— உண்டார் மயங்குதலைச்செய்யும் கண்ணை மழையென்னும்படி, மாடத்திடத்தே பல்காலும் வார்த்து,

மகிழ், ஆகுபெயர்.

86-7. போக்கு இல் பொலங்கலம் நிறைய தாத்தா—ஒட்டமற்ற டொட்
ஞற்செய்த வட்டில்நிறையத் தாத்தா,

87-8. வருத்தம் வீட் டு உண்டு பெரு அருள் போக்கி—வழிபோன
வருத்தம் போம்படி. நிறையவுண்டு கள்ளுண்ணப்பெறுகிலேமென்று நெஞ்சிற்
கிடந்த பெரிய வருத்தத்தையும்போக்கி,

89. செருக்கொடு நின்ற கால—மகிழ்ச்சியுடனே நான்நின்ற அட்டி
காலத்தே,

89-90. மற்று அவன் திரு கினர் கோயில் ஒருசிறை தங்கி—இங்ஙனம்
மிகநீர்த்தபின்பு அவனுடைய செல்வம்விளங்குகின்ற கோயிலில் ஒருபக்கத்தே
கிடந்து,

அவனைச் சேவித்துநிற்கின்ற நங்குலத்திலுள்ள மகளிர் (85) பொலங்கல
நிறைய (86) மகிழை (84) வார்த்துத் தாத்தா (87) உண்டு போக்கிக் (88)
கோயிலில் ஒருசிறைத் தங்கியென முடிக்க.

91-2. தவம் செய் மாக்கள் தம் உடம்பு இடாஅது அதன் பயம் எய்திய
அனாவை மாண—மிகத் தவத்தைச்செய்கின்ற மாக்கள் தம்முடைய தவஞ்செய்த
உடம்பைப் போகடாதேயிருந்து அத்தவத்தாற்பெறும் பயனைப்பெற்ற தன்
மையையொப்ப,

மக்களென்னுது மாக்களென்றார், வீடுபேறு குறியாது செல்வத்தைக் குறித்
தலின்.

93. ஆறு செல் வருத்தம் அகல நீக்கி—வழிபோனவருத்தத்தை என்
னிடத்துச் சிறிதும் நில்லாமற்போக்கி,

94-5. [அனந்தர் நடுக்க மல்ல தியாவது, மணங்கவல் பின்றி மாழாந்
தெழுந்து:]

அனந்தர் நடுக்கம் அல்லது மணம் கவல்பு யாவதும் இன்றி எழுந்து—கன்
ளின் செருக்காலுண்டான மெய்நடுக்கமல்லது வேறுமணக்கவற்சி சிறிதுமின்
றிக் துயிலுணர்ந்து,

கவல்பு, கவற்சியெனப் பெயராய் நின்றது.

96. மாலை அன்னதோர் புன்மையும்—யான் அவனைக் காண்பதற்கு முன்
ஞளின் மாலைக்காலத்தில் என்னிடத்தில்கின்ற சொல்லிற்கெட்டாத மிகுமையும்,
அன்னது, நெஞ்சறிகட்டு.

96-7. காலே கண்டோர் மருளும் வண்டு சூழ் நிலையும் மாழாந்து (95)—
அவனைக்கண்டமற்றநாட்காலத்தில் என்னைக்கண்டவர் நெருநல்வந்தவனல்ல
னென்று மருளதற்குக் காரணமான வண்டுகள் இடையறாதுமொய்க்கின்ற
தன்மையையும் யான்கண்டுமயங்கி,

மாழாந்தென்பதனை இதுவொடு கூட்டிக்.

■ நறுநாற்றங்களும் தாலுடைமையின், வண்டுநூழ்நிலையென்றான்.

98. கனவு என மருண்ட என் நெஞ்ச ஏமாப்ப—இது கனவாயிருக்கு
மென்று கலங்கிய என்னுடையநெஞ்சு கனவென்று துணிய,

99. வல் அனாப் பொத்திய மனம் மகிழ் சிறப்ப—வலிய மிடியானுண்டா
யெ வுருத்தம் பொதிந்த கூட்டத்தார் மனம் மகிழ்ச்சி மிக,

100. கல்லா இளைஞர் சொல்லி காட்ட—அவற்றரியபுகழ்களைத் தாங்
கள் முற்றிக்கற்று என்பின்னின்ற இளையவர் அவற்றைச் சொல்லிக்காட்ட,
கல்லாவென்பது, செய்யாவென்னுமெச்சம். இனித் தத்தம் சிறதொழி
புன்றி வேறென்றுக்கல்லாத இளைஞர் நெருநல்வந்தவன் இவனென்று அரசு
னுக்குச் சொல்லிக்காட்ட வென்றுமாம். என்றது - இவன்வேறுபாடுகூறிற்றும்.

101. கதுமென கரைந்து, வம்மென கூடய்—அதுகேட்டு அவர்களைக்
கடுகவழைத்துவாருமென்று வாயிலோர்க்குக்கூறி யாங்கன்சென்றபின் தான்
அணுகவாருமென்று அழைக்கையினாலே,

* “ ஏறோருந் தம்மென ” என்புழித் தம்மென்பது தாருமெனநின்ற
போல வம்மென்பது வாருமென்னும் பொருட்டாய்நின்றது.

102. அதன் முறை கழிப்பிய பின்றை—அக்காட்சியிடத்துச் செய்யும்
முறைமைகளை யாங்கன் செய்து முடித்தபின்பு,

பதன் அறிந்து—காலமறிந்து,

103-4. தூராய் துற்றிய தருவை அம் புழுக்கின் வேவை
பருகு என தண்டி—அறுகம்புல்லாற்றிரித்த பழுதையைத்தின்ற செம்மறிக்
டையினது அழகினையுடைய புழுக்கினதிற்பரிய மேற்குறங்கு நெகிழ்வெந்
ததனை விழுங்கென்று பலகாலிலைத்து,

105-6. [காழிற் சுட்டகோழுண் கொழுங்குறை, யுழி னுழின் வாய்வெய்
தொற்றி:] காழின் கொழு ணன் சுட்ட கொழு குறை வெய்து வாய் னுழின்
ழின் ஒற்றி—இருப்பு நாராசத்தே கொழுத்த இறைச்சிகளைக் கோத்துச்
ட்ட கொழுவிய பெரியதசைகளின் வெம்மையை வாயிடத்தே இடத்தினும்
லத்தினும் சேர்த்தி ஆற்றித்தீன்று,

107. அவை அவை முனிசுவம் எனினே—புழுக்கின் இறைச்சியையும்
குட்டிசுவையையும் யாங்கன் இனி வேண்டேமென்கையினாலே,

107-8. சைவைய வேறு பல் உருவின் விரகு தந்து இரிஇ—இனிமையுடை
பவாய் வெவ்வேறுகிய பலவடிவினையுடைய பண்ணிபாரங் கொண்டுவந்து
அவற்றைத் தின்னுப்படி எங்கனையிருத்தி,

உபாயங்களைப் பண்ணுதலின், விரகென்றார்; ஆகுபெயர்.

109-10. [மண்ணமை முழுவின் பண்ணமை சீரியா, மொண்ணுதல் விந
யியர் பாணிதாங்க:] பண் அமை சிறு யாழ் ஒன் நுதல் விநலியர் மண் அமை
முழுவின் பாணிதாங்க - பண்குறைவற்ற சிறிய யாழையுடைய ஒள்ளிய நுதலி
யையுடைய விநல்புட்ப பாடியாடுவார் மார்க்கணையமைந்த முழுவினது தானத்
விற்கு ஆடும்படி,

* மதுரைக்காஞ்சி, 747.

† பண்ணிகார மென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ விநலை வடநாலார் சத்துவமென்பர்.

111. மகிழ் பதம் பல் னான் தழிப்பி—மகிழ்ச்சியையுடைய கன்னுண்ட பலநான் போக்கி,

இனிப் பதம், காலமுமாம்.

111-2. ஒருநான் அவிழ் புதம் கொள்க என்று இரப்ப—ஒருநான் சோரூ கியஉணவையும் கொள்வாயாகவென்று வேண்டிக்கொள்கையினாலே,

112-4. முகிழ் தகை முரவை போகிய முரியா அரிசி விரலென நிரிர்ந்த நிரல் அமை புழுக்கல்—முல்லைமுகையின் தகைமையினையுடைய வரியற்ற இடைமுறியாத அரிசி விரலென்னும்படி. நெடுகின ஒன்றோடொன்றுசேராத சோற்றையும்,

பழுத்தவரிசியை ஆக்கினமைதோன்ற நிரலமை புழுக்கலென்றார்.

115-6. பால் வதை கருளை க்காடியின் மிதப்ப அயின்ற காலே—பாலைப் பொரித்ததனோடேகூட்டிய பொரிக்கறிகளையும் கழுத்திடத்தேவந்து நிரம்பும் படி விழுங்கினகாலத்தே,

இனிக் காடியைப் புளிக்கறியாக்கிப் புளிக்கறியோடே நிரம்ப விழுங்கின காலையென்றுமுறைப்பார்.

116. பயின்று இனிது இருத்த—அவனைவிடாதே இனிதாகவிருத்து,

117-8. [கொல்லை யுழுகொழு வேய்ப்பப் பல்லே, யெல்லையு மிரவு மூண் நின்று மழுங்கி:] பல்லே கொல்லை உழு கொழு ஏய்ப்ப எல்லையும் இரவும் ஊண் தின்று மழுங்கி—எம்முடையபற்கள் கொல்லைசிவுத்தேயுமுத † கொழுவை யொப்பப் பகலும்இரவும் இறைச்சியைத்தின்று முனைமழுங்கி,

119. உயிர்ப்ப இடம் பெருஅது ஊண் முனிந்து—இளைப்பாற இடம் பெருதே இவ்வுணவுகளை வெறுத்து,

முற்கூறியனவெல்லாம் உண்டற்றொழிந்தரு உரிமையுடைமையின், ஊண் முனிர்த்தென்றார்.

119-22. [ஒருநாட், செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய, செல்வ சேறுமென் தொல்பதிப் பெயர்த்தென, மெல்லெனக் கினர்தன மாக:]

செயிர்த்து எழு தெவ்வர் திறை துறை போகிய செல்வ—சூற்றத்தரச செய்தெழுந்த பகைவரைத் திறைகொள்ளும் கூறுபாடுகனெல்லாம் முடியப் போன செல்வா,

பெயர்ந்து எம் தொல் பதி சேறும் என மெல்லென ஒருநான் கினர்தனமாக —இனி மீண்டு எம்முடைய பழைய ஊரிடத்தே செல்வெமென்று மெத்தென ஒருநாளிலே சொன்னேமாக,

தொல்பதியென்றார், இதுவும் தமக்குப்பதியென்பது தோன்ற.

122-4. [வல்லே, யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனக், சிரறிய வன்போற் செயிர்த்த நோக்கமொடு:] சிரறியவன்போல் செயிர்த்த நோக்கமொடு எம் ஆயம்

* காடி. கழுத்தென்பதை, 'காடியிழந்துகவந்தமதாய்' என்பதனாற் முணர்க; (கந்த. தூபன்மன்வதை. 136)

† "முரம்புழுவார் நான்கிற்கொழுவெனத்தேயந்து" (குற்றலப்பு. சவுற் சன. 28.)

விட்டுக்கல்லே அகறிரோ என—அதிகெய்தும் கோபித்தான்போல எமக்குவருத்
கூடும் செய்த பார்வைபுடனே எம்மிரோக் கைவிட்டு விணைத்துபோகின்றீ
ரேவேனச் செய்வீ,

125-6. [துழை யன்ன தூக்குடைக் குழவியோடு, பிடிபுணர் வேழம்
பெட்டவை போன்கொன]

பிடி புணர் அடி துடி அன்ன தூக்குடை குழவியோடு கொன்க
—பிடியொடுபுணர்ந்தகனிற்றுக்கித் துடிபுணர் துழையின்கண்ணை யொத்த
அசைந்த நலையினையுடைய கன்றுகளுடனே கைக்கொள்வாயாக வென்று
சொல்லி,

127. [தன்னறி யனவையிற் நாத்தா] பெட்டவை (126) தன் அறி
அனவையில் நாத்தா—பின்னும் தான்விரும்பியிருந்த ஊர்திகள் ஆடைகள் அணி
தலங்கள் முதலியவற்றைத் தான் அறிந்த அனவாலே மேன்மேலேதா,

127-8. யானும் என் அறி அனவையின் வேண்டுவ முகந்துகொண்டு—
யானும் என்னுடைய குறைகளை யானறிந்த அனவாலே வேண்டுவனவற்றை
வாரிக்கொண்டு,

129. இன்மை தீர வந்தனென்—மிடி எக்காலமும் இவ்வையாம்படி வந்
தென் ;

யானும் அவன் (64) வரைப்பின் (65) வாயிற்கண்ணே (66) புக்கு என்
இறும்பைதீர்தல் (67) எய்யேனா (68) விடியற்காலத்தே (72) ஒன்று
யான்பெட்டா அனவையிற் (73) கொளல்வேண்டிக் (74) கூறி (75) இருத்தி
(76) கோக்கத்தாலே (77) குளிக்கொருத்திச் (78) இதார்த்திக்குத் துவா (81) கல்கி
(83) மகளிர் (85) மகிழை (84) வார்த்துத்தாத்தா (87) உண்டுபோக்கி (88)
இன்றகாலேத் (89) தங்கி (90) கீக்கி (93) எழுந்து (95) எமாப்பச் (98) செல்
வந்தே (100) கூவுகையினாலே (101) கழிப்பிப் பின்றைத் (102) தண்டி
104) ஒற்றி (106) வேண்டேமென்சையினாலே (107) இரீஇத் (108) தூக்கக்
110) கழிப்பி (111) இரப்ப (112) அயின்றகாலத்திலே இருந்து (116) மழுங்கி
118) முனிந்து (119) சேறமென (121) ஒருகாட் (119) கிளந்தனமாக (122)
பிரிரோவெனச் சொல்லித் (123) தாத்தா யானும் (127) தவஞ்செய்மாக்கன்
91) அகன் பயமெய்ச்சிப் அனவையான (92) வேண்டுவ முகந்துகொண்டு (128)
வாசவையிருத்த தோற்றப்போல (95) இன்மைதீர வந்தனெனென வினைமுடிக்க.

129-30. வெல் வேல் உருவம் பல் தேர் இனையோன் குறுவன்—வென்ற
பலையினையுடைய அழகினையுடைய பலகேரினையுடைய இனத்தோடெனென
புடைய புதல்வன்,

வென்ற வேற்புதல்வன்.

131. முருகன் சீற்றத்து உரு கெழு குருகில்—முருகனது சீற்றம்போலும்
சீற்றத்தையுடைய உட்குதல்பொருதிய தலைவன்,

132. தாய் உயிற்று இருந்து தாயம் எய்தி பிறந்து (137) — தாயுடைய
பிறந்தலையிருந்து அரசவரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்து,

தான் பிறக்கின்றகாலத்துப் பிறவாதே நல்லமுகூர்த்தம் வருமனவுமதாயு
டைய வயிற்றிலேயிருந்து பிறக்கையினாலே அரசவரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்
தென்றார்.

133. எய்யா தெவ்வர் எவல் கேட்ப—முன்பு தன்வலியறியாத பணைவர்
பின்பு தன்வலியினையறிந்து வீதினதொழிலைச் செய்ய,

134. செய்யார் தேளம் தெருமரல் கவிப்ப—எவல்செய்யாத பணைவர்தேளம்
மனக்கவற்சி பெருக,

135-6. [பொவ மீமிசைப் பதற்குநிர் பரப்பி, செவ்வெஞ் செல்வன்
விசம்புபடர் தாங்கு] செவ்வெஞ்செல்வன், பொவம் மீமிசை பதல் கநிர் பரப்பி
விசம்பு படர்ந்தாங்கு — வெம்மையைபுடைய * எல்லாரும்விருப்பப்படும் இசு
ரூயிறு கடலின்மீதே பதற்பொழுதைச்செய்யுங் கிரணங்களைப்பரப்பிப்
விசம்பிலே மெத்தெனச்சென்றாற்போல,

137 [பிறந்துதவழ் கற்றதற் றோட்டு:]

தவழ் கற்றதன் தொட்டு—தவழ்தலைக் கற்றநான் தொடங்கி,

பிறந்து, முன்னேகட்டிற்று.

137—40. [சிறந்தான், னாடுசெகிற் கொண்டு நாடோறும் வளர்ப்ப, வாளி
நன்மா னனைந் குடைக் குருளை, மீளி மொய்ப்பின் மிருவலி செருக்கி:]

மீளி மொய்ப்பின் மிரு வலி செருக்கி—கற்றுவனுடைய வலியிற்காட்டில்
மிருகின்றவலியாலே கலித்து,

செல்வன் விசம்புபடர்ந்தாங்குத் (136) தவழ்கற்றதற்றோட்டு (137) மிரு
கின்றவலியென்க.

இவன் பின்பு அரசாட்சிபெற்றானதலின், தவழ்கற்றதற்றோட்டு நாடுசெகிற்
கொண்டானென்றல் பொருத்தமையுணர்க.

சிறந்த நல் நாடு செகிற் கொண்டு நான் தொறும் வளர்ப்ப—ஏனையோ
நாட்டிற்கின்ற நல் நாட்டைக் கோளிலேவைத்துக்கொண்டு நாடோறும் வளர்ப்ப
கல்காரணமாக,

தோன்வலியாலே பணைவென்று நாடுகாத்தமைபற்றி, நாடுசெகிற்றொண்ட
னென்றார்

141. [முலைக்கோன் விடாஅ மாத்திரை:] ஆளி நல் மான் அணங்கு
உடை குருளை (133) முலை கோன் விடாஅ மாத்திரை — ஆளியாகிய நல்ல
மானினது வருத்ததலையுடைய குருளை முலையையுண்டிலைக் கைவிடாத இனைய
பருவத்தே,

யாளியை ஆளியென்றார், † “கடிசொ வில்லை” என்பதனான். ‡ “நகர
பன்றி” என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘ஆயுங்காலை’ என்பதனான் குருளையென்னுந்
முடித்தாம்.

141. ‘ஔரேரென—கடுக,

* “வெம்புஞ்சுடரிந்குடருத்திருமூர்த்தி” (திவக. 2.)

† தொல்காப்பியம், எச்சவியல், 56.

‡ “ ” மரபியல், 8.

142. தலை லோன் வெழும் களிது அப்பாங்கு—முற்பட இரையைக்
கொடற்குக்காரணமான வேட்டையிலே களிற்றைக் கொன்றத்போல,

இரு பனங்கிபார்தை தோடும்—கரிய பனங்குருத்தில் அலர்ந்த
வலப்பச்சத்து ஒலையும்,

*தோடேயுமே என்று குத்தாத்துப் "பிறவும் என்றதனும்
பார்த்தை முடித்தும். அதனிடத்தினின்றும் போர்த்ததும் போர்த்தயென்றார்.
'இரும்பினக் கொண்டு கடைகமுமியி வடங்குகிறை வலனகலத்து' என்றார்
பிறதும்.

143-4. [சுருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலும்.] சுரு
ஞ்சினை வேம்பின் அரம் வாய் அம் குழை தெரியலும்—கரிய கொம்பினையுடைய
வேம்பிலுண்டய வாணரத்தின் வாய்போலும் விளிம்பினையுடைய அழகிய தளி
ராற்செய்த மாலைபும்,

145-6. ஒங்கு இரு சென்னி மேம்பட மிலைந்த இரு பெரு வேர்தரும்
ஒருகனத்து அவிய—கரிய மாலைகளில் மேலாதற்குக் காரணமான பெரியதலை
யிலே ஏனையோர்க்கும் அடையாளப்பூக்களிற் கிறப்ப அவற்றைச்சுருடிய சேரனும்
பாணமயனும் ஒருகனத்தே படும்படி,

147-8. வெண்ணி காக்கிய வெரு வரு நோன தான் ஁ண ஆர் கண்ணி
ரிதால் வளவன்—†வெண்ணியென்னின்ற ஊரிடத்தேபொருத அச்சத்தோன்று
கின்ற வலியையுடைய முயற்சியையும் கண்ணுக்கு அழகுநிறந்த ஆத்திமாலை
யினையுமுடைய கரிகாற்சோழன்,

‡"முசுக் காரும்" என்றுங் கவியானே கரிகாலாதலுணர்க.

தாயமெய்திப் (132) பிறந்து (137) மிருவலிசெருக்கி, (140) கெவ்வர்
வல் கேட்பச் (133) செய்யார்தேளம் தெருமரல்கலிப்ப (134) நாடுசெகிற்கொ
ண்டு நாடொறும் வளர்கதல்காரணமாகக் (138) குருனை (139) களிநட்டாங்கு
142) இருபெரு வேர்தருத் அவிடம் (146) காக்கிய (147) கரிகால்வளவனெ
னமுடிக்க.

149-50. [தாணிமுன் மருக்கி லணுகுபு குறுகி, தொழுது:] நிழல் மருக
சில் தான் அணுகுபு குறுகி தொழுது—அருளைத் தன்னிடத்திலே யுடைய
சுருவடிகளை அண்ணிதாக நின்றுசேர்ந்து வணங்கி,

150. முன் சிந்துவிராயின் - நம்முடைய வறுமைதோன்ற முன்னேநிற்
ராயின்,

150-51. [பழுதின், நீற்ற விருப்பிற் போற்றுபு நோக்கி.] ஈற்று விரு
ப்பின் பழுதின் போற்றுபு நோக்கி—ஈற்றுத் தொழிலையுடைய பசு, தனது
ஈற்றுக்குப் பாஸ்கர்த்து கொடுக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பம்போல தம்மிடத்து
சிறிகின்ற மிடிஇன்றும்படி பேணிப்பார்த்து,

* தொல்காப்பியம், மர்பியல், 86.

† 'வெண்ணில்' என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ இக்கவியைப் பொருநராற்றுப்படை உரையின்றுதிருவிற் காண்க.

தான் பிறக்கின்றகாலத்துப் பிறவாதே கல்லுமுகூர்த்தம் வருமனவும் து
வயிற்றிலேயிருந்து பிறக்கையினாலே அரசவரிமையைப்பெற்றுப் பி,
தென்றார்.

133. எய்யா தெவ்வர் ஏவல் கேட்ப—முன்பு தன்வலிவறியாத பனா
பின்பு தன்வலியினையறிந்து ஏவின்னதொழிலைச் செய்ய,

134. செய்யார் தேவம் தெருமகல் கலிப்ப—ஏவல்செய்யாத பனைவர்தே
மனக்கவற்சி பெருக,

135-6. [பெளவ மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி, வெவ்வெஞ் சென்
விசம்புபடர் தாங்கு:] வெவ்வெஞ்செல்வன் பெளவம் மீமிசை பகல் கதிர்
விசம்பு படர்தாங்கு — வெம்மையைபுடைய * எல்லாரும்விரும்பப்படும்
ளாயிறு கடலின்மீதே பகற்பொழுதைச்செய்யுங் கிரணங்களைப்பரப்பிப் பின்
விசம்பிலே மெத்தெனச்சென்றாற்போல,

137. [பிறந்துதவழ் கற்றதற் றொட்டு:]

தவழ் கற்றதன் தொட்டு—தவழ்தலைக் கற்றநான் தொடங்கி,
பிறந்து, முன்னேகட்டிற்று.

137—40. [சிறந்தான், னாடுசெகிற் கொண்டு நாடோறும் வளர்ப்ப, வ
நன்மா னணங் குடைக் குருளை, மீளி மொய்ப்பின் மிகுவலி செருக்கி:]

மீளி மொய்ப்பின் மிகு வலி செருக்கி—கூற்றுவனுடைய வலியிற்காட்
மிகுகின்றவலியாலே கலித்து,

செல்வன் விசம்புபடர்தாங்குத் (136) தவழ்கற்றதற்றொட்டு (137)
கின்றவலியென்க.

இவன் பின்பு அரசாட்சிபெற்றானாதலின், தவழ்கற்றதற்றொட்டு நாடு
கொண்டானென்றல் பொருந்நாமையுணர்க.

சிறந்த கல் நாடு செகில் கொண்டு நான் தொறும் வளர்ப்ப—ஏனை
நாட்டிற்கிறந்த கல் நாட்டை நோனிலேவைத்துக்கொண்டு நாடோறும்
கல்காரணமாக,

தோள்வலியாலே பனைகென்று நாடுகாத்தமைபற்றி, நாடுசெகிற்றி
டென்றார்

141. [முலைக்கோன் விடாஅ மாத்திரை:] ஆளி நல் மான் அ
உடை குருளை (137) முலை கோன் விடாஅ மாத்திரை — ஆளியாகிய
மானினது வருத்துதலையுடைய குருளை முலையைபுண்டலைக் கைவிடாத
பருவத்தே,

யாளியை ஆளியென்றார், †“கடிசொ லில்லை” என்பதனான்.
பன்றி” என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘ஆயுங்காலே’ என்பதனாற் குருளை
முடித்தாம்.

141. ஞெரோனெ—கடுக,

* “வெம்புஞ்சுடரிஞ்சுடருத்திருமுர்த்தி” (வேக. 2.)

† தொல்காப்பியம், எச்சவியல், 56.

‡ “ ” மரபியல், 8.

142. தலை கோள் வேட்டும் களிது அட்டாங்கு—முற்பட இரையைக்
பொருந்தக்காரணமான வேட்டையிலே களிற்றைக் கொன்றதோல,

143. இரு பனங்கோள்தை தோடும்—கரிய பனங்கருத்தில் அலர்ந்த
வலம்பச்சத்து ஒலையும்,

*தோடே—வடவேல். என்னுஞ் சூத்திரத்துப் "பிறவும்" என்றதனாற்
போந்தை முடித்தாம். அந்நீட்டத்தினின்றும் போந்ததனாற் போந்தையென்றார்.
"இரும்பினைக் கொண்டு கடைகழுமிய வடங்குகிறை வலனகலத்து" என்றார்
பிறகும்.

143-4. [சுருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பி னைக்குழைத் தெரியலும்:] கரு
சினை வேம்பின் அரம் வாய் அம் குழை தெரியலும்—கரிய கொம்பினையுடைய
வேம்பினுடைய வாளைத்தின் வாய்போலும் விளிம்பினையுடைய அழகிய தளி
ராற்செய்த மாலைபும்,

145-6. ஒங்கு இரு சென்னி மேம்பட மிலைந்த இரு பெரு வேந்தரும்*
புருகளத்து அவிய—கூறிய மாலைகளில் மேலாதற்குக் காரணமான பெரியதலை
யிலே ஏனையோருடும் அடையாளப்படுக்களிற் சிறப்ப அவற்றைச்சூழிய சேரனும்
மாணமுயனும் ஒருகளத்தே படுப்படி,

147-8. வெண்ணி நாக்கிய வெரு வரு நோன் தான் கண ஆர் கண்ணி
மிகால் வளவன்—†வெண்ணியென்னின்ற ஊரிடத்தேபொருத அச்சத்தோன்று
நெற் வலியையுடைய முயற்சியையும் கண்ணுக்கு அழகுசிறந்த ஆத்திமாவை
யினையுமுடைய கரிகாற்சோழன்,

† "முச்சக் காமம்" என்றுங் கவியானே கரிகாலாதலுணர்க.

தாமமெய்திப் (132) பிறந்து (137) மிகுவலிசெருக்கி, (140) கெவ்வார்
வல் கேட்பச் (133) செய்யார்தேனம் தெருமரல்கலிப்ப (131) நாடுசெறிக்கொ
ண்டு நாடொறும் வளர்கதல்காரணமாகக் (138) குருளை (139) களிற்றட்டாக்கு
142) இருபெரு வேந்தருட் அவிய, (146) தாக்கிய (147) கரிகால்வளவனொ
ன்முடிக்க.

149-50. [தாணிமுன் மருக்கி லணுகுடி குறுகி, தொழுது:] சிறல் மருவ
பல் தான் அணுகுடி குறுகி தொழுது—அருளைத் தன்னிடத்திலே யுடைய
குறுகியனை அண்ணிதரக் கன்றுசேர்த்து வணக்கி,

150. முன் சிற்குவிசாயின் - நம்முடைய வறுமையோன்ற முன்னேவந்
ராயின்,

150-51. [பழுதிங், நீற்று விரும்பிப் போற்றியு நோக்கி.] நற்று ஆ விரு
யின் பழுதின்று போற்றியு நோக்கி - நற்று - தொழிலையுடைய பசுப தனது
சிறுக்குப் பால்கொடுத்து கொடுக்கவேண்டுமென்னும் விரும்பம்போல நம்மிடத்து
நீதின்ற மிகுஇன்றும்படி பேணிப்பார்த்து,

* தொல்காப்பியம், மய்யல், 86.

† 'வெண்ணில்' என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† இக்கவியைப் பொருநராற்றுப்படை உரையின் இறுதியிற் காண்க.

தான் பிறக்கின்றகாலததுப் பிறவாதே கல்லழகூர்த்தம் வருமனவும் தாயு
வயிற்றிலேயிருந்து பிறக்கையினாலே அரசவரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்
தென்றார்.

133. எய்யா தெவ்வர் எவல் கேட்ப—முன்பு தன்வலியறியாத பணைவர்
பின்பு தன்வலியினையறிந்து எவ்வனதொழிலைச் செய்ய,

134. செய்வார் தேளம் தெருமசல் கலிப்ப—எவன்செய்வாத பணைவர்தேசம்
மனக்கவற்கி பெருக,

135-6. [பெளவ மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி, வெவ்வெஞ் செந்நன்
விசம்புபடர் தாங்கு] வெவ்வெஞ்செல்வன், பெளவம் மீமிசை பகல் கதிர் பரப்பி
விசம்பு படர்தாங்கு — வெவ்வெனையுடைய * எல்லாரும்விரும்பப்படும் இன
ஞாயிறு கடலின்மீதே பகற்பொழுதைச்செய்யுங் கிரணங்களைப்பரப்பிப் பின்னர்
விசம்பிலே மெத்தெனச்சென்றற்போல,

137. [பிறந்துதவழ் கற்றதற் றொட்டு:]

தவழ் கற்றதன் தொட்டு—தவழ்தலைக் கற்றநான் தொடங்கி,

பிறந்து, முன்னேகூட்டிற்று.

137—40. [கிறந்தகன், னொசெகிற் கொண்டு நாடோறும் வளர்ப்ப, வாளி
நன்மா னண்கு குடைக் குருளை, மீளி மொய்ப்பின் மிகுவலி செருக்கி:]

மீளி மொய்ப்பின் மிகு வலி செருக்கி—கற்றுவனுடைய வலியிற்பாட்டிப்
மிகுகின்றவலியாலே கலித்து,

செல்வன் விசம்புபடர்தாங்குத் (136) தவழ்கற்றதற்றொட்டு (137) மிகு
கின்றவலியென்க.

இவன் பின்பு அரசாட்சிபெற்றானதலின், தவழ்கற்றதற்றொட்டு நாடுசெகி
கொண்டானென்றல் பொருத்தமையுணர்க.

கிறந்த கல் நாடு செகில் கொண்டு நான் தொறும் வளர்ப்ப—ஏனெனின்
நாட்டிற்கிறந்த கல் நாட்டைக் கோளிலேவைத்துக்கொண்டு நாடோறும் நான்
தல்காணாக,

தோள்வலியாலே பணைவென்று நாடுகாத்தமைப்பற்றி, நாடுசெகிற்றொ
டென்றார்.

141. [முலைக்கோன் விடாஅ மாத்திரை:] ஆளி நல் மாண் அணங்கு
உடை குருளை (137) முலை கோன் விடாஅ மாத்திரை — ஆளியாகிய நல்ல
மானினது வருத்தாதலையுடைய குருளை முலையையுண்டலைக் கைவிடாத இனா
பருவத்தே,

யாளியை ஆளியென்றார், † “கடிசொ வில்லை” என்பதனான். ‡ “நகடு
பன்றி” என்னுஞ் சூத்திரத்து “ஆயுங்காலை” என்பதனான் குருளையென்பது
முடித்தாம்.

141. ஔரோரென—கடுக,

* “வெம்புஞ்சுடரிற்சுடருந்திருமூர்த்தி” (கீவக. 2.)

† தொல்காப்பியம், எச்சவியல், 56.

‡ “ ” மரபியல், 8.

142. தலை வேன் வேழத்தம் கனிது அட்பாங்கு—முற்பட இரையைக் கொடற்குக்காரணமான வேட்டையிலே களிந்ததைக் கொன்றும்போல,

143. இரு பணம்போந்தை தோடும்—கரிய பணக்குருத்தில் அலர்ந்த வலம்பச்சத்து ஒலையும்,

*தோடும்—தோடும் என்னுஞ் சூத்திரத்துப் 'பிறவும்' என்றதனும் போந்தை முடித்தாம். அதனிடத்தினின்றும் போந்ததனும் போந்தையென்றார். இரும்பினக் கொண்டு கடைகழுமிய வடக்குகிறை வலனகலத்து" என்றார் நெருங்.

143-4. [கருஞ்சிறை, யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலும்:] கரு னை வேம்பின் அரம் வாய் அம் குழை தெரியலும்—கரிய கொம்பினையுடைய வம்பினுடைய வானரத்தின் வாய்போலும் விளிம்பினையுடைய அழகிய தளிர் செய்த மாலைபுகை,

145-6. ஓங்கு இரு சென்னி மேம்பட மிலைந்த இரு பெரு வேந்தரும் ருளந்து அவிய—தறிட மலைகளில் மேலாதற்குக் காரணமான பெரியதலை வே ஏனையோர்க்கும் அடையாளப்பூக்களிற் சிறப்ப அவற்றைநசுமுடிய சோனும் அண்டியனும் ஒருகனத்தே படும்படி,

147-8. வெண்ணி தாக்கிய வெரு வரு நோல் தான் கண் ஆர் கண்ணி பிரிகால் வனவன்—தவெண்ணியெண்ணெய் ஈரிடத்தேபொருத அச்சந்தோன்று சின்ற வலியையுடைய முயற்செய்யும் கண்ணுக்கு அழகுசிறந்த ஆத்திமலை யினையுமுடைய கரிகாற்சோழன்,

† "முச்சக் கரமும்" என்னுங் கவியானே கரிகாலதலுணர்க.

தாயமெய்திப் (132) பிறந்து (137) மிகுவலிசெருக்கி; (140) தேவவர் வல் கேட்பச் (133) செய்யார்தேளம் தெருமால்சுலிப்ப (134) நாடுசெகிற்கொ ண்டு நாடொறும் வளர்த்தல்காரணமாகக் (138) குருவை (139) களிற்றடாங்கு 142) இருபெரு வேந்தருட் அவியம் (146) தாக்கிய (147) கரிகால்வனவனெ ன் முடிக்க.

149-50. [தாணிமண் மருங்கி லணுசுபு குறுகித், தொழுது:] நிழல் மருங் டில் தான் அணுசுபு குறுகி தொழுது—அருளைத் தன்னிடத்திலே யுடைய குறுகுகளை அண்ணிதாக்கி நின்றசேர்ந்து வனங்கி,

150. முன் சிற்றுவிராயின் - நம்முடைய வறுமைபோன்ற முன்னேறிந் திராயின்,

150-51. [பழுதிங், நீற்று விருப்பிற் போற்றுபு நோக்கி:] சுற்று ஆ விரு யின் பழுதின்று போற்றுபு நோக்கி - சுற்றுத்தொழிலையுடைய பசுத் தனது ன்றுக்குப் பால்சுரந்து கொடுக்கவேண்டுமென்னும் விரும்பம்போல நும்மிடத்து நீங்கின்ற மிடிஇன்றும்படி பேணிப்பார்த்து,

* தொல்காப்பியம், மரபியல், 86.

† 'வெண்ணில்' என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ இக்கவியைப் பொருநராற்றுப்புகை உரையின் இறுதியிற் காண்க.

தான் பிறக்கின்றகாலத்துப் பிறவாதே நல்லமுடர்த்தம் வருமனையும் தாய்
வயிற்றிலேயிருந்து பிறக்கையினாலே அரசவுரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்
தென்றார்.

133. எய்யா கெவ்வர் எவல் கேட்ப—முன்பு தன்வலியறியாத பணவீரர்
பின்பு தன்வலியினையறிந்து ஏலினதொழிலைச் செய்ய,

134. செய்யார் தேளம் தெருமசல் கலிப்ப—எவல்செய்வாத பணவீர்தேசம்
மனக்கவற்சி பெருக,

135-6. [பெள மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி, வெவ்வெஞ் செவ்வீர்
விசம்புபடர் தாங்கு] வெவ்வெஞ்செவ்வீர், பெளவம் மீமிசை பகல் கதிர் பரப்பி
விசம்பு படர்ந்தாங்கு—வெவ்வையுடைய * எவ்வாரும்விரும்பப்படும் இள
ளாயிறு கடலின்மீதே பகற்பொழுதைச்செய்யுங் கிரணங்களைப்பரப்பிப் பின்னீர்
விசம்பிலே மெத்தெனச்சென்றற்போல,

137 [பிறந்துதவழ் கற்றதற் றொட்டு]

தவழ் கற்றதன் தொட்டு—தவழ்தலைக் கற்றநான் தொடங்கி,

பிறந்து, முன்னேகூட்டிற்று.

137-40. [சிற்றதன், னாடுசெகிற் கொண்டு நாடொழும் வளர்ப்ப, வாளி
நன்மா னண்கு குடைக் குருளை, மீளி மொய்ப்பின் மிருவலி செருக்கி:]

மீளி மொய்ப்பின் மிரு வலி செருக்கி—கற்றுவனுடைய வலியிற்றாட்டில்
மிருகின்றவலியாலே கலிந்து,

செவ்வன் விசம்புபடர்ந்தாங்குத் (136) தவழ்கற்றதற் றொட்டு (137)
கின்றவலியென்க.

இவன் பின்பு அரசாட்சிபெற்றானாதலின், தவழ்கற்றதற் றொட்டு நாடுசெகிற்
கொண்டானென்றல் பொருந்தாமையுணர்க.

சிறந்த நல் நாடு செகில் கொண்டு நான் கொழும் வளர்ப்ப—ஏனைநாடு
நாட்டிற்கிந்த நல் நாட்டைக் கோளிலேவைத்துக்கொண்டு நாடொழும் தன்
கல்காரணமாக,

தோள்வலியாலே பகைமென்று நாடுகாக்கமைபற்றி, நாடுசெகிற்றென்க
டென்றார்

141. [முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை] ஆளி நல் மாண் அ
உடை குருளை (137) முலை கோள் விடாஅ மாத்திரை—ஆளியாகிய
மானினது வருத்ததலையுடைய குருளை முலையையுண்டலேக் கைவிடாத இனைய
பருவத்தே,

யாளியை ஆளியென்றார், † “கடிசொ வில்லை” என்பதனான். ‡ “நாடு
பன்றி” என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘ஆயுங்காலை’ என்பதனான் குருளையென்றது
முடிந்தாம்

141. குரோரென—கடுக,

* “வெம்புஞ்சுடரிற்சுடருந்திருமூர்த்தி” (கீவக. 2.)

† தொல்காப்பியம், எச்சவியல், 56.

‡ “மரபியல், 8.

142. தலை வெழுத்தும் களிநு அட்டாங்குமூற்பட இரையைக் கோடற்குக்காரணமான வேட்டையிலே களிற்றைக் கொன்றதோல,

143. இரு பனற்போந்த தோடும்—கரிய பனங்குருத்தில் அலர்ந்த வல்பச்சத்து ஒலையும்,

* “தோடும், மடமே” என்னுஞ் சூத்திரத்துப் ‘பிறவும்’ என்றதனும் போந்த மூடித்தாம், அதனிடத்தினின்றும் போந்ததனும் போந்ததையன்றார். ‘இரும்பினைக் கொண்டு கடைகழுமிய வடங்குசிறை வலன்கலத்து’ என்றார் பிறரும்.

143-4. [சருஞ்சினை, யரவாப் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலும்.] கரு சினை வேம்பின் அரம் வாய் அம் குழை தெரியலும்—கரிய கொம்பினையுடைய வேம்பினுடைய வானரத்தின் வாய்போலும் விளிம்பினையுடைய அழகிய தளி ராற்செய்த மாலையும்,

145-6. ஒங்கு இரு சென்னி மேம்பட மிலைந்த இரு பெரு வேந்தரும் ஒருகனந்து அவிய—தூய மாலையினில் மேலாதற்குக் காரணமான பெரியதலை யிலே ஏனையோர்க்கும்—அடையாளப்பூக்களிற் சிறப்ப அவற்றைச் சூழிய சேரனும் அண்டியனும் ஒருகனந்தே படும்படி,

147-8. வெண்ணி தாக்கிய வெரு வரு நோன் தான் கனை ஆர் கண்ணி ரிகால் வளவந்து—வெண்ணியென்கின்ற ஊரிடத்தேபொருத அச்சத்தோன்று ின்ற வலியையுடைய நாயர்க்கிடையும் கண்ணுக்கு அழகுநடைநக் ஆக்கிமலை யினையுமுடைய கரிகரற்சோழன்,

† “முச்சக் காரும்” என்றுக் கவியானே கரிகராதலுணர்க.

தாயமெய்திப் (132) பிறந்து (137) மிருவலிசெருக்கி, (140) கெவ்வர் வல் கேப்பச் (133) செய்யார்தேனம் தெருமால்கலிப்ப (134) காடுசெறிக்கொ ண்டு எரிடோறும் வளர்த்தல்காரணமாகக் (138) குருளை (139) களிநட்டாங்கு (142) இருபெரு வேந்தரும் அலியச் (146) தாக்கிய (147) கரிகால்வளவனெ னமுடிக்க.

149-50. [தாணிழன் மருங்கி வணுகுப் குறுகி, தொழுது:] கிழல் மருங றில் தான் அணுகுப் குறுகி தொழுது—அருளைத் தன்னிடத்திலே யுடைய சூவுகளை அண்ணிதாக நின்றசேர்ந்து வணங்கி,

150. முன் சிற்சுவராயின் - ஏம்முடைய வறுமையோனா முன்னேறிற் றாயின்,

150-51. [பழுதில், நீற்று கிருப்பிற் போற்றியு நோக்கி.] ஈற்று ஆ விரு ப்பின் பழுதின் று போற்றியு நோக்கி—ஈற்றுத்தொழிலையுடைய பசு, தனது ிறுக்குப் பால்சரத்து கொடுத்தவேண்டுமென்றும் விருப்பம்போல நம்மிட் ிறிகின்ற மிகுஇன்றும்படி பேணிப்பார்த்து,

* தொல்காப்பியம், மரபியல், 86.

† ‘வெண்ணில்’ என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ இக்கவியைப் பொருநராற்றுப்படை உரையின்றிவருதிபிற் காண்க.

151-2. நும் [redacted] கோ அளவை - துமயிடத்துள்ள கலையைத் தான்
கேட்பதற்கு முன்னே,

152. ஒய்யென - கடுக,

153-4. பாசி வேரின் மூசோடு குறைந்த துண்ணல ஐதாஅர் நீக்கி -
கொட்டைப்பாசியினது வேர்போலே அழுக்கோடேகுறைந்த தையலையுடைய
துணிகளைப்போக்கி,

154-5. தாய கொட்டை கரைய பட்டு உடை நல்கி - தாயவாகிய திரை
முடிந்தமுடிகளைக் கரையிலேயுடைய பட்டாகிய உடைகளைத் தந்து,

கொட்டை - தும்புமாம்.

156. பெறல் அரு கலத்தின் பெட்டாங்கு உண்க என - பெறுதற்கரிய
பொற்கலத்தே விரும்பினபடியே உண்பாயாகவென்றுசொல்லி,

157-8. [பூக்கமழ் தேறல் வாக்குப் தரத்தா, வைகல் வைகல் கைகவி
பருகி:] பூ கமழ் [redacted] கவி தேறல் வாக்குப் தர தர வைகல் வைகல் பருகி - தீம்
பூ நாறுகின்ற தன்கடுமையார் சிறிதமையுமென்று கைகவித்தற்குக் காரணமான
கட்டெளியை மேன்மேலே வார்த்துத் தரத்தா நாடோறும் நாடோறும் பருகி,

* “தேட்குடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்” என்றாற்பிறரும்.

159. எரி அகைத்தன்ன ஏடு இல் தாமரை - நெருப்புத் தழைத்தாலொத்த
ஒருவன செய்ததன்றித் தனக்கென இதழில்லாத தாமரையை,

எனவே பொந்ருமரைக்கு வெளிப்படைகூறினார். † “தோடே மடலே”
என்னுஞ் சூத்திரத்தேகூறினார்.

160. சரி இரு பித்தை பொலிய சூட்டி - கடைகுழன்ற கரிய மயிரிசே
பொலிவுபெறச் சூட்டி.

161-2. தூலின் வலவா துணங்கு அரில் மாலை வால் ஒளி சூத்தமொ
பாடினி அணிய - தூலாங்கட்டாத நுண்மையையும் பிணக்கத்தையு முடை,
பென்னரிமாலையை வெள்ளிதாகிய ஒளியையுடைய முத்தத்தோடே பாடின
சூட்டி.

163. கோட்டின் செய்த கொடிஞ்சி நெடு தேர் - யானைக்கொட்ட
செய்த தாமரை முகையினையுடைய நெடிய தேரிலே,

164. ஊட்டு உளை துயல்வா ஓரி நுடங்க - சாதிவிங்கமூட்டின தலையா
டம் பொங்கக் கழுத்தின்மயிரையை,

165. பால் புரை புரவி நால்கு உடன் பூட்டி - பாலையொத்த நிறத்தி
யுடைய குதிரைகள் நான்கினைச் சேரப்பூட்டி,

நான்கு, நான்கெனப் பெயர்த்திரிசொல்.

166. காவின் ஏழடி பின்சென்று - தான் காலாலே ஏழடிப் பின்னேவந்த
ஏழடிவருத்தல் ஒருமரபு; ஏழிசைக்கும் வழிபாடுசெய்தானாகக் கருதுதலின்
† “செலவினும்வரவினும்” என்னுஞ் சூத்திரத்துப் பொதுவித்யாற் சென்றே
பது வந்தென்னும் பொருட்டாய் நின்றது.

* புறநானூறு, 392. † தொல்காப்பியம், மரபியல். 86.

† தொல்காப்பியம், இளவியாக்கம், 28.

166-7. [கோலிங், ருத சினைத்து] இன் தாமனோல் சினைத்து—செலுத் துதற்கு இனிதாகிய செலவுமுடிக்கும்னோலைப் போக்கி,

என்றதனும் கடுவிசைக்கு இவர் இருத்தலாற்றுகொன்று கருதி இயற்கை யிற்சேறல் அமையுமென்றான்.

167. ஏறு என்று ஏற்றி—இங்ஙனம் ஏறென்று ஏறவிட்டு,

167-8. வீறு பெறு பெரு யாழ் முறையுனி கழிப்பி—ஏனையாழ்களின் ஸ்றுபெற்ற யாழ்ப்பாணர்க்குத் தொடுக்குமுறைமைகளை நினக்குத் தர்துவிட்டு,

168-70. நீர் வாய் தன்ன பிணை தழீஇய தனரா இருக்கை நல் பல் னாட்டொடு—நீரை எப்பொழுதும் தன்னிடத்தேயுடைத்தாகிய தன்னியி மருத நிலஞ்சூழ்த் த அசையாத குழியிருப்பினையுடைய நன்றான பலனார்களையுடைய நாடுகளுடனே,

170-72. [நன்பல், வெருஉப்பறை நுவலும் பருஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவரு செலவின் வெருளி வேழம்:]

பறை வெருஉ நுவலும் வேழம்—பறை எல்லார்க்கும் அச்சத்தைச்சூற்று தற்குக் காணாமாகிய யானை,

பருஉ பெரு தட கை வெரு வரு செலவின் வெருளி நல் பல் வேழம்— பருத்த பெரியவானையினையுடைய கையினையும் அச்சத்தோன்றும் ஓட்டத்தினையுடைய கோபத்தினையுமுடைய நன்றாகிய பலயானைகள்,

173. தரவு இடை நககல் ஓவிலன்—தருதற்றொழிவிடத்தே நிலபெறு தலை ஒழிதலிலன்;

இனித் தரவிடத்துத் தாழ்த்தலிலனென்றுமாம்.

173-4. வரவிடை பெற்றவை பிறப்பிற்கு ஆர்த்தி—வருதவிடத்துப் பெற்றபொருள்களைப் பிறர்க்குப்பிறர்க்குக் கொடுத்து,

174-5. தெற்றென செலவு கடைக்கட்டுதர் ஆயின்—கடுக அவனிடத்து நின்றும் போகின்றபோக்கை முடிவுபோக்குவீராயின்,

175. பல புலந்து—அதுபொருமற் பலகாலும்வெறுத்து,

176. நிலலா உலகத்து நிலைமை தூக்கி—செல்வமும் யாக்கையுமுதலியன நிலைநிலவாத உலகத்துப் புகழைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து,

நிலைபெறுந் தகையையுடைத்தாகலிற் *புகழை நிலைமையென்றார்; ஆரு பெயர்.

177. செல்க என—இங்ஙனம்போகெனக்கூறி,

விடுக்குவன் அல்லன்—நும்மைக் கடுக விடுவானல்லன்;

தொழுது முன்னிற்குவிராயின் (150) நோக்கி (151) எல்கிப் (155) பாழுகு அனியாசிறகச் (162) குட்டி (160) வாக்குபு தரத்தரப் (157) பருகித் (158) தெற் றெனச் (174) செலவுகடைக்கட்டுதிராயின் அதற்குப் பலபுலந்து (175) தேநிலை (163) குதிரைமையூட்டி (165) ஏற்றி (167) முறையுனிக்கழிப்பி (168) விடுக்குவனல்லன் (177); பின்னர் நின்றனனோக்கி நிலவாதவுலகத்துநிலை மையைச் சீர்தூக்கி (176) வரவிடைப் (178) பெற்றவை பிறர் பிறர்க்கார்த்தி (174) இங்ஙனஞ் செல்வாயாகவெனக்கூறி (177) அங்ஙனம் நிறோதற்கு நாட் டொடு (176) வேழம் (172) தரவிடைத்தங்கல் ஓவிலன் (173) எனமுடிக்க.

எல்லாவுலகத்து நிலைமைதூக்கிப். பலபுலத்து செல்கென விடுக்குவனல்ல
எனன்பாருமுனர்.

177-9. ஒல்லென திணை பிறழிய இரு பெனவுத்து கரை குழந்த அகல்
கிடக்கை மண் மருங்கினான் (227) நாடு (248)—ஒல்லென்னும் ஒசைபடத்திணை
முரிந்த கரியகடலினது கரைகுழந்த அகன்ற பரப்பினையுடைய இவ்வுலகத்து
ஒருகூற்றின்கண் உளதாகிய சோழநாடு,

180-82. [மாமாவின் வயின்வயினெம், ருழ்தாழைத் தண்டண்டலைத்
கடிகெழீஇய குடிவயினான்:]

மாமாவின் வயின் வயின் நெல் கடிகெழீஇய நாடு (248)—ஒருமாளில்
தில் ஒருமாளில் தில் திடர்தோறும் திடர்தோறும் நெற்கடுகன்பொருந்தினசோழ
நாடு.

தாழ் தாழை தண் தண்டலை குடி வயினான்—தாழ்ந்த தெங்கினையுடைய
குளிர்த்த மரச்சோலைகளிலிருக்கின்ற குடிமக்களிடத்தில்,

183-4. செ சோற்ற பலி மாந்திய கரு காக்கை—உதிர்த்தாற் சிவந்தசோற்
றையுடையவாகியபலியை விழுங்கின கரியகாக்கை,

184-6. [கவவுமுனையின், மனைநொச்சி நிழலாங்க, னீற்றியாமை தன்
பார்ப்போம்பவும்:] மனை நொச்சி நிழல் ஆங்கண் ஈற்று யாமை தன் பார்ப்பு கவவு
முனையின் ஓம்பவும்—மனையைச்சூழ்ந்த நொச்சியின் நிழலிடத்துக்கிடந்த ஈற்
றுத்தொழிலையுடைத்தாகிய யாமை தன்னுடையபார்ப்பைத் தான் தின்றிலை
வெறுத்ததாயின், அதனைப்பின்பு பசித்தகாலத்துத் தின்பதாகப் பாதுகாத்து
வைப்பவும்,

எனவே மருதநிலத்திலிருக்குங்காக்கை நெய்தனிலத்துப்பார்ப்பைத் தின்
னுமென்றார்; *“தவழ்பவை தாழு மவற்றோ ணன்ன” என்பதனும் பார்ப்
பென்றார்.

187. இளையோர் வண்டல் அயரவும்—அவ்வுழுவர்மகளிர் நெய்தனிலத்
தின் மணற்குன்றிலே வண்டலிழைத்து விளையாடவும்,

187-8. [முதியோர், அவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுான் செவவும்:]
பகை முதியோர் அவை புகு பொழுதில் தம் முாண்செவவும்—பகைமைமுதிர்
தோர் தனது அரசவையிற்சென்று புகுங்காலத்துத் தம்மாறுபாட்டைப் போக்
கும்படியாகவும் பெரிதாண்ட (229) மேலேகூட்டுக.

என்றது வழக்குமாறுபட்டு வந்தோர்க்கு அவ்வழக்குவீடறுப்பினென்ற
வாறு; † “உரைமுடிவு காணன்” (21) என்னும் பழமொழி கூறினார்.

* தொல்காப்பியம், மரபியல், 5.

† “உரைமுடிவு காண னினமையோ எனென்ற, நரைமுதுமக்க ளுவப்ப -
நரைமுடித்துச், சொல்லான் முறைசெய்தான் சோழன் குலவிச்சை, எல்லாமற்
பாகம் படும்”—“தம்முன் மறுதலையாயினிருவர் தமக்கு முறைமை செயவேண்
டிவந்து சிவசொன்னால் அச்சொன்முடிவுகண்டே ஈயந்து முறைசெய்ய
அறிவுநிரம்பாத இளமைப்பருவத்தானென்றிகழ்ந்த ராமுதுமக்க ளுவக்கும்
வகை நரைமுடித்துவந்து முறைவேண்டிவந்த இரூதிரத்தாரும் சொல்லிய
சொற்கொண்டே ஆராய்த்தறிந்து முறைசெய்தான் கரீகாற்பெருவளத்தானென்
னுஞ் சோழன்; ஆதலால், தத்தவ்வுலத்துக்குத்தக்க விச்சைகள் கற்பதற்குமுன்
னே செம்பாகமுனவா மென்றவாறு” என்பது இத்திறை.

189-92. [முட்காஞ்சிச் செம்மருதின், மடக்கண்ண மயிலால், பைம் பாகற் பழந்துணிய, செஞ்சியை கனிமாந்தி:] பை பாகல் பழம் செ சீனிய துணிய கனி மாந்தி முடம் காஞ்சி செ மருதின் மட கண்ண மயில் ஆல்—பசிய பாகற் பழத்தையும் சிவந்த சீனையையுடையவாகிய குலிகொண்ட பவாப் பழத்தையுந் தின்று விரைவையுடைய காஞ்சிமரத்திலும் செவ்விய மருதிலு மிருந்த மடப்பத்தைத் தம்மிடத்தேயுடையவாகிய பெடைமயில்கள் ஆரவாரித் தழைக்கும்படி அங்குநின்றும்போந்து,

193-213. [அறைக்கரும்பி னரிநெல்லி, னினக்களம் ரிசைபெருக, வற னடும்பி னரிவர்பகன்றைத், தளிர்ப்புன்கின் ருழ்ளவி, னனைஞாழலொடு மரங் குழீஇய, வவண்முனையி னகன்றுமாறி, யவிழ்தளவி னகன்றோன்றி, நகுமுல்லை யுருதேறுவீப், பொற்கொன்றை மணிக்காயா, நற்புறவி னடைமுனையிற், சுறவ முங்கு மிரும்பெனவத், திறவருந்திய வினநாரை, பூம்புண்ணைச் சினைச்சேப்பி, னோங்குதிரை யொலிவொரிதத், தீம்பெண்ணை மடற்சேப்பவுங், கோட்டெக்கின் குலைவாழைக், கொழுங்காந்தண் மலர்நாகத்துத், துடிக்குடினைஞ் குடிப்பாகீகக், சியாழ்வண்டின் கொளைக்கேற்பக், சலவம் விரித்த மடமஞ்ஞை, சிலவெக்கர்ப் பலபெயர்]

யாழ் வண்டின் கொளைக்கு ஏற்ப கலவம் விரித்த மட மஞ்ஞை சிலவு எக் கர் பல பெயர்—யாமோசைபோலும் வண்டினது பாட்டினைக்கேட்டு அதற்குப் பொருந்தத் தோகையையுவிரித்த அறியாமையையுடைய மயில் சிலவுபோலும் இடுமணவிலே பலபகுதிப்படஆடவும்,

பெடை தங்குகின்ற மருதசிலத்தைகவிட்டுப் பாட்டைக்கேட்டு நெய்தனிலத் தேபோந்தமைபற்றி மடமஞ்ஞையென்றார்.

அகவர் (220) அறை கரும்பின் அரி நெல்லின் இனம் களமர் இசைபெருக வறன் அடும்பின் இவர் பகன்றை தளிர் புன்கிற் தாழ் காவின் நனை ஞாழ லொடு மரம் குழீஇய அவண் முனையின் அகன்று மாறி லீல் சிறம் முல்லை பல் தினை நவல (221)—நாட்டில்வாழ்வார் அறுத்தலைச்செய்யும் கரும்பின்கண்ணும் அரிகின்ற நெல்லின் கண்ணுமொழுப்பின திரண்ட களமருடைய ஓசையிருகையினலே நீரற்ற இடத்திலெழுந்த அடும்பினையும் படர்கின்ற பகன்றையினையும் தனிரையுடைத்தாகிய புன்கினையும் தாழ்த்தலோலையுமுடையதாய் அரும் பின ஞாழலோடே ஏனைமரங்களுந்திரண்ட அந்நாட்டை வெறுத்தாரகனாயின் அவ்விடத்தை நீக்கி நெஞ்சாலேகவிட்டு லீல் சிறத்தையுடைய முல்லைக்கொடி படர்ந்த பலகாட்டுசிலத்தேசென்று அந்நிலத்தைக்கொண்டாடவும்,

அகவர் இசைபெருக முனையின் அகன்று மாறிப் பஃறினை நவலவென முடிக்க.

கானவர் (220) அவிழ் தளவின் அகல் தோன்றி நகு முல்லை வீ உரு தேறு பொன் கொன்றை மணி நல் புறவின் கடை முனையின் மருதம் பாட (220) —முல்லைசிலத்து வாழ்வார் அவிழ்கின்றதளவினையும் பார்த்தோன்றியினையும் அவர்கின்ற முல்லையினையும் பூ உருகின்ற தேற்றுவினையும் பொன்போலும் பூவினையுடைய கொன்றையினையும் லேமணிபோலும் பூவினையுடையவாயினினை

புழுண்டிய கல்லணைப்பில் உறைகின்ற துழுமத்தை வெறுக்கின் மருதநிலத்தே
சென்று அவ்வொழுக்கத்தைப் புழுவும்,

— மூல்லைவிசேடும்.

சுற வழங்கும் இரு பெனவத்து இறவு அருந்திய இனம் காண்பு புண்ணை
சிறை சேப்பின் ஒங்கு திரை ஒலி கெரீஇ தீ பெண்ணை மடல் சேப்பவும்—சுருத்
திரியும் கரிய கடலின்கண் இறவைத்தின்ற திரண்டநாரைகள் பூக்கணையுடைய
புண்ணைகோட்டிலே தங்கின் அதன்மேலேமுரினின்ற உயர்ந்ததிரையினது
வாரத்திற்குவெருவி மருதநிலத்தில் இனியபணியினது மடலிலேதங்கவும்,

கோள் தெங்கின் குலை வரழை கொழு காந்தன் மலர் நாகத்து துடி குடி
கை குடி பாக்கத்து பரதவர் (218) அவண் முனையின் (198) குறிஞ்சி பாட
(218)—குலையொண்ட தெங்கினையும் குலையினையுடைய வரழையினையும் கொழு
விய காந்தனினையும் மலர்ந்த சுபுண்ணையினையும் துடியோசைபோலும் ஓசை
யினையுடைய பேராந்தையினையுமுடைய குடியிருப்பையுடைத்தாகிய பாக்கத்
தில்லாமும் பரதவர் அவ்விடத்தைவெறுப்பின் குறிஞ்சிநிலத்தேசென்று அவ்
விடத்தைப் புழுவும்,

214-5. தேன் நெய்யொடு கிழங்கு மாரியோர் மீன் நெய்யொடு நறவு
மறுகவும்—தேனாகியநெய்யோடே கிழங்கையும் விற்பவர்கள் மீனினதுநெய்
யோடே நறவையும் கொண்டுபோகவும்,

216-7. தீ கரும்பொடு அவல் வகுத்தோர் மான் குறையொடு மது மறுக
வும்—இனியகரும்போடே அவலைக் கூறுபடுத்தி விற்பவர்கள் மாளினதுதகை
யோடே கண்ணையும் கொண்டுபோகவும்,

218-9. [குறிஞ்சி பரதவர் பாட நெய்த, னறம்பூக் கண்ணிகுறவர்க்கு]
குறவர் நெய்தல் நறு பூ கண்ணி குட—குறவர் அந்நிலத்துப் பூக்களை
வெறுக்கின் நெய்தலினது நறிய பூவாற்செய்த கண்ணியைச்சூடவும்,

220-22. [கானவர் மருதம் பாட வகவர், நீனிற மூல்லைப் பண்ணின நுவ
லக், கானக்கோழி கடிற்குத்த]

கானக் கோழி கடிக் குக்க—காட்டிடத்துக் கோழிசன் நெய்ததிரைத் தின்
னவும்,

223. மனை கோழி திரை கவர—மருதநிலத்தின் மனையிற்றோழிகள்
திரையைத் தின்னவும்,

224. மஞ்சி கழி மூழ்க—மலையிடத்திற்குரியமங்குகள் கழியிலே
மூழ்கவும்,

225. கழி நாரை வரை யிறுப்ப—கழியிற்றிரியும்நாரைகள் மலையிலே
கிடக்கவும்,

226. தண வைப்பின் நால் நாடு குழீஇ—குளிர்த்த வைப்புக்கணையுடைய
நாண்குடிநீரைய நாடுகள் திரண்டு,

நால் நாடுன்றார், “நடுவ ணைத்தினை நடுவண தெழிய” என்னுஞ்ஞக்
திரத்தால்.

புரப்பெயர்வுகவும் (186) அயரவும் (187) மயிலால் (190) மடம்குறையு
(212) பலபெயரவும் (213) (261) செப்பவும் (207) அகவர் (220) துண்
றுமையில் (198) பரிபிரிசு துவலவும் (221) காணவர் (220) கடைகுறியின்
(202) மருதம்மட்டவும் (220) பாக்கத்துப் (219) பரதவர் குறிஞ்சிபாடவும் (218)
கிழக்கு மாறியோர் (214) நறவுமறுகவும் (215) அவல்வகுத்தோர் (216) மது
மறுகவும் (217) குறவர் கண்ணிருடவும் (219) கோழி கிஞ்சுத்தவும் (222)
மணங்கோழி திணைக்கவரவும் (223) மந்தி முழுகவும் (224) காண வரைபிறப்ப
வும் (225) (226) மாமாவின் வயிச்செயின் நேர் (180) கூடு கெழீ
இய (182) (248) என வினைமுடிக்க.

குறிஞ்சிமேன்மும் செப்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டது, "அம்மும்
கெளவியும்" என்னுஞ்ஞத்திரவியால்.

227-31. [மண்மருந்தினான் மதுவின்றி, பொருதுரைபா ஒன்று
கூறப், பெரிதாண்ட பேருங்கேண்மை, யறனெடு புணர்ந்த திறனறி செங்கோ,
லன்னோன் வாழி வெல்வோற் குருகில்:]

மது [அறினெடு புணர்ந்த திறன் அறி செ கோல் ஒரு குடையான்
ஒன்று கூறாதுகொள் (187) முரண் செல (188) பெரு கேண்மை பெரிது
ஆண்ட வெல்லியல் குருகில்—குற்றமின்றித் தருமத்தோடுகூடிய வழியை
கம் அறிதற்குக் காணமாகிய செவ்விய கோலாலும் தன்னாளிசெய்தற்கெடுத்த
ஒருகுடையாலும் ஆணையே உலகங்கூறும்படியாகவும் முதியோர் முரண்
செல்லும்படியாகவும் பெரியதாட்டினே நெடுங்காலம் உலகையாண்டவெல்கின்ற
வேலைபுடைய தலைவன்,

ஒருகுடை என்றதனானும், ஒன்றுகூற என்றதனானும் இவன் மண்முழு
கம் ஆண்டானென்றார்.

அன்னோன்—பாண்கூறிய அந்தன்னமகனாபுரையோன்,

வாழி—வாழ்வாயாக;

இறுதியகரம் கெட்டுகின்றது.

232-3. [மண்ணர் நடுங்கத் தோன்றிப் பன்மா, நெல்லை தருகன் பலத்திர்
பரப்பி:]

மண்ணர் நடுங்கத் தோன்றி - பனகயரசர் நடுங்கும்படி விளங்கி,

பல் மாண் எல்லை தருகன் பல் திற் பரப்பி பல்லுயிர்களும் மாட்சிமைப்
படுதற்குத் தாணமாகிய பகற்பொழுதைத்தருந்திறோன் தன்னிலையை
விட்டுப் பலகொணக்கொள் பரப்புகையினாலே,

234. குல்லை கரியவும்—கஞ்சக்குல்லையையும்,

கோடு எரி ஸாப்பவும்—மரங்களினுடைய கொம்புகளை நெருப்புத்தின்ன
வும்,

* தொக்காய்ப்பு யல், வினையியல், 34.

235. [அருவி மர மலை நிழத்தவும்] மா மலை அருவி கிழித்தவும்—பெரு மையையுடையமலை தன்னிடத்து அருவினை இல்லையுட்கவும்,

235-6. மற்ற கருவி வானம் கடல் கோன் மறப்பவும்—இவைமொழிந்த தொகுதியையுடைய மேகம் கடலிடத்துமுதலிலே மறப்பவும்,

237. பெரு வறன் ஆகிய பண்பு இல் காலையும்—பெரிய வறங்கடமுண்டாகிய நற்குணமில்லாத காலத்தும்,

சரியவும் ஈரப்பவும் (234) நிழத்தவும் (235) மறப்பவும் (236) வறனாகிய காலையுமெனமுடிக்க.

238-9. [நறையு நாத்தமு மகிலு மாரமும், துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர் தொழுதி:] நறையும் நாத்தமும் அகிலும் ஆரமும் பொறை துறை துறை தோறும் உயிர்த்து ஒழுதி—நறைக்கொடியும் நாத்தப்புல்லும் அகிலும் சந்தனமுமாகிய சுமையைத் துறைதோறும் துறைதோறும் இளைப்பாறத்தன் னிப்போய்,

240. நரை தலை குரை புனல்—நரையைத் தலையிலேயுடைய ஆரவாரத்தையுடைய நீர்,

வரைப்பு அகம் புகுதொறும்—குளத்திலும் கோட்டத்திலும் புகுந்தோறும், வரைக்கப்படுதலின், வரைப்பு ஆகுபெயர்.

241. புனல் ஆடும் மகளிர் கதமென குடைய—நீராடுமகளிர் கடுகக் குடைந்துவிளையாட,

புனல் ஒழுகிப் புகுதொறு மகளிர் குடையவென்க.

242. கடனி குப்பின் வாய் செல் அரிந்து—வளைந்தாறின்று அரிவாளின் வாயாலே செல்லையறுத்து,

செல்லு மிகக்காய்த்துத் தளையிலேவிழுதலின், வளைந்தாறின்கவேண்டுமென்றார்.

243. குடு கோடு ஆக பிறக்கி—குட்டை மலையாகஅடுக்கி,

243-4. நான் தொறும் குன்று குடைவையு குன்று குப்பை—நாடோறும் கடாவிட்டு மேருவென்னும்படி திரட்டின தொலையாத நெற்பொலி,

245-8. [கடுந்தெற்று மூடையி னிடக்கெடக் கிடக்குஞ், சாலி செல்லின் சிறைகொள் வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாகக், காவிரி புரக்கு காடுகிழ் வோனே]

கடு தெற்று மூடையின் இடம் செட கிடக்கும்—செருங்கத்தெற்றின் குருளின்கண்ணே வெற்றிடம் இல்லையாம்படி கிடத்தற்குக்காரணமான

கடுந்தெற்றுமூடை கோட்டையுமாம்.

சிறை கொள் வேலி ஆயிரம் சாலி செல்லின் விளையுட்டாக—வரம்பு கட்டின வேலிநிலம் ஆயிரக்கலமாகிய செஞ்செல்லின் விளையுட்டாக,

உ.—பொருநராற்றுப்படை.

காவிரி புரங்கும் நாடு கிழவோன்—காவிரி பாதுகாங்கும் நாடு தனக்கே உரித்தாம் தன்மையுண்டயோன்.

வறனுகிய காலையும் (237) புனல்(240) ஒழுகிப் (239) புருதொறும்(240) மகளிர் குடைந்து வினையாடல் (241) கடனி அரிந்து (242) பிறக்கித் (243) குவைஇய குப்பை (244) கிடத்தற்குக்காரணமான (245) வினையுட்டாகத் (247) காவிரி புரக்குாடு (248) என வினைமுடிக்க.

பொருந (3), கோடியர்தலைவ, கொண்டதறிந (57), புழும்மேம்படுந (60), ஏழின்கிழவ (63), காடுறை கடவுட்கடன் கழிப்பியபின்மை(52) நெறிதிரிந்தோராஅது (58) ஆற்றெதிர்ப்படுதலும் கோற்றதன்பயனே (53), போற்றிக்கேனை மதி (60), தின்னிரும்பேரொங்கலொடு (61) பசி ஓராஅல்வேணடின, நீழன்று (62) எழுமதி (63); யானும் (64) இன்மைதீர வந்தனென் (120), உருகெழு குருசிலாகிய (181) உருவப்பலேறி ரினையோன்கிறுவன் (180), கரிகால்வளவன் (148), நாடுகிழவோன் (248), குருசில், அன்னேன் (281) தாணிழன்மருங்கிற் குறுகி (149) மன்னாங்குங்கத்தோன்றி (232), வாழியெனத் (231) தொழுது முன்னிற்குவிராயின் (156), நாட்டொடு (170) வேழம் (172) தரவுடைத் தவ கலோவிலன் (173) எனக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க

*“முன்னிலை சுட்டிய வொருடைக் கினவி.....வேண்டும்” என்பத லுன், இவ்வனமுடித்தது.

†“கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியு, மாற்றிடைக் காட்சி யுறழந் தோன்றிப், பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுநீஇச், சென்றுபய நெதிரச் சொன்ன பக்கமும்” என்பது இதற்குவிட.

‡“ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி” என்பதஞற் பின்னா யஞ்சி மிகவுட்வகையன வென்றுணர்க.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான் ழுடததாமகண்ணியா பாடிய பொருநராற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாடத்துவாசி நச்சிநூலகர்யர் செயத வகை முற்றிற்று.

* “முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கினவி, பன்மையொடு முடிவிலும் வரைநிலை யின்றே, யாற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்”(தொல். எச்ச. 66.)

† தொல்காப்பியம், புறநானூறு, 36.

|| ,, செய்புளியல், 108.

வெண்பா.

- 1⁴ வரியு மேற்றத்தி னுனும் பிறந்தட்டு
வாசி சுரக்கும் வளனெல்லாந் - தேரி
னரிகாலின் கீழ்க்கூட மன்னெல்லே சூழ்ந்
தரிகாலன் காணிரிசூழ் நாடு.
- 2 ஆரிமா சுமந்த வமளிமே லாரினத்
† திருமா வளவெனத் தேறேன் - திருமாற்பின்
மானமா லென்றே தொழுதேன் நெழுதனைப்
போனவா பெய்த வளை.
- 3 முச்சக் கரமு மளப்பதற்கு நீட்டியகா
விச்சக் கரமே யளந்ததாற் - செய்ச்செ
ய்களான்மேற் றேன்றெடுக்கு மாய்புனனிர் நாடன்
கரிகாலன் காணெருப் புற்று.

■ (தொல். புறத்திணை. 31-௪. மேற்)
† “திருமாவளவன்” (பு. 299), “செருவெங்காதலிற் திருமாவளவன்”
(சிலப். 5: 90)

மூ ன் மு வ து செயுபாளுற்றுப்படை.

- மணிமலைப் பனைத்தோண் மாநில மடநதை
யணிமுலைத் துயல்வருட மாரம் போலச்
செல்புன் னுழந்த சேய்வரற் கான்பாற்றுக்
கொல்கரை நறம்பொழிற் குயில்குடைத் துதித்த
5 புதுப்பூஞ் செம்மல் சூழப் புடைநெறித்துக்
கதுப்புவிநித் தன்ன காழக நுணங்கற
லயிலுருப் பனைய வாகி யைதுநடந்து
வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப
வேனி னின்ற வெம்பத் வழிநாட்
10 காலஞா யிற்றுக் கதிர்கடா வுறுப்பப்
பாலை நின்ற பாலை நெடுவழிச்
சுரன்முதன் மராஅத்த விரிநிழ லசைஇ
யைதுவி ழிசூபெய லழகுகொண் டருளி
நெய்கனிந் திருளிய கதுப்பிற் கதுப்பென
15 மணிவயிற் கலாபம் பரப்பிப் பலவுடன்

1-269. இர்துல் பாளுற்றுப் படைக்கு மேற்கோள்; (நெல் புறத் திணை. கு. 36. 8)

2. 'துயல்வரும்' என்றும் பாட.

1-3. "அவ்வாறடை மலைமுலையாஃது. தாரப் பேரியாற்று மாரிககூந்தற், கணனகன் புரப்பின் மணனக மடநதை" (சில. இத்தி. 1-3.)

7. 'அயிலுருக்கையவாகி' என்றும், 'அயிலுருத் தையவாகி' என்றும் பாடம்.

7-8. "எரியுத், தீமே லயில்போற் செறிபரற் காளில் (திருச்சிற். 228.)

10-11. பாலை யென்பது உழிணததுக்குப் பெயருமா மென்பதற்கு இவ்வழிகள் மேற்கோள்; (தக்க. 67-உரை.)

11-2. "நெறியன் மராஅத், தல்குறு விரிநிழ ■■■" (அகநா. 121)

14. "என்னெயு நானமு மிவை மூழ்கி யிருடிருக் கிட்டு.....கடை குழன்ற கருக்குழங்கள்" (சீவக. 164)

15. 'மணிமயிர்கலாபம்' என்றும் பாடம்.

14-5. "அகிலுண விரித்த வம்மென் கூந்தலின், மணிமயிற் கலாப மஞ்சடைப் பரப்பி" (செயுபாண். 263-4); "கணக்கொ டோகையிற் கதுப்பி ருத் தசைஇ" (மலைபடு. 11); "பூம்புகை, மாட மாலமேனலார் மணிக்குழ வின் சூழகலிற், கோடியுந்த ருன்றின்மேற் குழிஇய மஞ்சை தஞ்சிற, காடு மஞ்சி னுள்விரித் திருத்த ■■■ மன்னதே", "கோல செடுங்கண் மகளிர் கூந்தல்பாப்பி-யிருப்பப், பிவிமஞ்சுக் கோக்கிப் பேடையிலென் தேண்ணி" (சீவக. 71, 919.)

- மயின்மயிற் குளிக்ஞஞ் சாயற் சரஅ
யுயங்குநாய் நானி னல்லெழி ளைசுஇ
வயங்கிழை யுலறிய வடியி னடிதொடர்ந்
தீர்த்துநிலந் தோயு மிரும்பிடித் தடக்கையிற்
20 சேர்த்துடன் செறிந்த குறங்கிற் குறங்கென
மால்வரை யொழுகிய வாழை வானைப்
பூவெனப் பொலிந்த வோநி யோதி
நனிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நச்சிக்
களிச்சுரும் பார்த்துஞ் சுணங்கிற் சுணங்குதிந்ந
21 தியாணர்க் கோங்கி னவிர்முனை பெள்ளிப்
பூணகத் தொடுங்கிய வெம்முலை முலையென
வண்கோட் பெண்ணை வளர்த்த நுங்கி
னின்செறி நீர்தரு மெயிற்றி னெயிரெனக்
குல்லையம் புறவிற் குவிமுனை யவிழ்ந்த
30 முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியன்

16. 'மயிற்கொளிக்ஞம்' என்றும் பாடம். "மயிலன்ன சாயலாய்" (சுலாதி. 28)

17-8: பொருநராற்றுப்படை, 42 - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

20. 'சேர்த்து செறி குறங்கு' என்பதும் 'சேர்த்து செறி குறங்கின்' என்பதும் சேர், ஐரட்சிப்பொருளில் வந்ததற்கு மேற்கோள். (தொல். உரி. கு. 67. சே; ஷே. ஷே. கு. 65 - ஈ; இ-வி. கு. 290)

21. இது, ஒழுகல் நெடுமைப்பண்பு உணர்த்தியதற்கு மேற்கோள் (தொல். உரி. கு. 21-சே; ஷே. ஷே. கு. 13. ஈ; இ-வி. கு. 284.)

21-2. "வாழை யீன்ற வையேந்து கொழுமுனை, மெல்லியன் மகளி ரோதி யன்ன, பூவொடு துயல்வரு மால்வரை நாடின்" (நிழ். 225)

19-23. "சுரந்து நிலந்தோயும்..... ஈச்சி" என்பதாடம், அடுக்கியதோற்றமெனப் படாதோவெனின், படாதன்றே; யானைக்கை போலங் குறங்கு, குறங்குபோலங் வாழையென அடுக்கிச்சொல்லாது குறங்கினையுடையா னென்ற துணித்துக் கூறிய பின்னர்க் குறங்கென மால்வரை யொழுகிய வாழை பென் ருளுதலி னென்பது. (தொல். உவம. கு. 36-உரை)

25-6. "யாணர்க் கோங்கின் மென்முதிர்முலை" (பாக. 10: கோலி யர். 13.)

27. இவ்வடி, நுங்கென்பது, புல்லொடு வந்ததற்கு மேற்கோள். (தொல். மர. கு. 86 உரை)

28. 'நீர்தரும்' என்றும் பாடம்.

19-28. "சுரந்து நிலந் தோயும்..... எயிற்றின்" என்னும் இச்சுந்தான வுவமை. காலையுலமை யின்பாற் படும்; (இ-வி. கு. 645) பாடபேதமுண்டு.

30. "முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியற் குறு மகள்" (நிழ். 142)

மடமா னேக்கின் வாணுதல் விறலியர்
நடைமெலிக் தசைஇய நன்மென் சீறடி
கல்லா வினையர் மெல்லத் தைவரப்
பொன்வார் தன்ன புரியடங்கு நரம்பி

35 னின்குரம் சீறியா ழிடவயிற் றழி இ
நைவளம் பழுதிய நயந்தெரி பாலை
தைவல் பாண்மகன் க்டனநிற் தியக்க

வியங்கா வைவத்து வள்ளியோர் நசைஇத
துனிகு ரெவ்வமொடு துயராற்றுப் படுபு

40 முனினிகக் திருந்த முதுவா யிரவல
கொழுமின் குறைய வொதுங்கி வள்ளிதழ்த்
கழுநீர் மேய்ந்த கயவா பெருமை
பைங்கறி நிவந்த பலவி னீழன்
மஞ்சண் மெல்லிலை மயிர்ப்புறம் தைவா

45 வினையா விளங்க னுற மெல்குபு பெயராக்
குளவிப் பள்ளிப் பாபல் கொள்ளுங்
குடபுலங் காவலர் மாநமா னென்னா
வடபுல விமயத்து வாங்குவிற் பொறிக்க
வெழுவுறழ் திணிநீ கா னிநேர்க் குட்டுவன்

50 வருபுனல் வாயில் வஞ்சியும் வறிதே யதாபுன்று
நறவுவா புறைக்கு நாகுமுதிர் னுணவத்

32. “நலமென் சீறடி” என்றும் பாடம்.

34-5. “பொன்வார் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின், நெடையமைகேன்வி
யிட வயிற் றழிஇ” (பெரும்பாண். 15-16); “பொன் வார் தன்ன புரியடங்கு
நரம்பின், மின்னேர் பச்சை மிஞிறற்குரர் சீறியாழ்” (புறநா. 308); “நக்
தாது பொன் வார்ந்தன யாழின் நரம்புனர்து” (பாநா. 10 கோவத்தன. 39.)

36-7. “நைவளம் பழுதிய பாலை வல்லோன” (குறிஞ்சி. 146.)

38-9. கூர்ப்பு முன் சிறுவாதுன்ன தொன்று சிறத்தலாகிய குறிப்புணர்த்
தமென்பதற்கு மேற்கோள்; (தொல். உரி. கு. 18. சே; ஷெ ஷெ கு 16.
ந; இ-வி. கு. 281)

40 “முதுவாயிரவலன்” (முருகு. 284); “முதுவா யொக்கல்”,
“முதுவாய்க் கோடியர்” (பட்ட. 213, 253.)

45. “நெய்தல், வினையாவினங்களு” (அகநா. 100)

42-7. “தடமருப் பெருமை தாமரை முனையின், முடமுதிர் பலவின்
கொழு நிழல் வதியுங், குட நாடு” (அகநா. 91)

50. “புனல் வஞ்சிவாயிலும் வறிதே” என்றும் பாடம்.

51. நாகு பென்மையெய்நி இளமையு முணர்த்து மென்பதற்கு ‘நாகு
முதிர் னுணவம்’ என்பது மேற்கோள்; (சீவக. 74.)

தறைவாய்க் குறுத்துணி வயிற்றுவிப்பொருத
கைபுனை செப்பன் கடைந்த மார்பிற்
செய்ப்புங் கண்ணி செவிமுத நிருத்தி

55 நோன்பகட் டுமண ரொழுக்கெழுந் னந்த
மகாஅ ரன்ன மந்தி மடவோர்
நகாஅ ரன்ன நனிநீர் முத்தம்
வாள்வா பெருந்தின் வயிற்றகத் தடக்கித்
தோள்புற மறைக்கு நல்கார் துசப்பி

60 னுளரிய லைம்பா லுமட்டிய ரீன்ற
கிளர்பூட் புதல்வரொடு கிலுகிலி யாடுந்
தத்துநீர் வரைப்பிற் கொற்கைக் கோமான்
நென்புலங் காவலர் மருமா னென்னார்
மண்மாறு கொண்ட மாலை வெண்குடைக்

65 கண்ணார் கண்ணிக் கடுந்தேர்ச் செழியன்
நமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின்
மகிழ்நனை மறுகின் மதுரையும் வறிதே யதாஅன்று
நறுநீர்ப் பொய்கை யடைகரை நிவந்த
துறுநீர்க் கடம்பின் றிணைபார் கோதை

70 போவத் தன்ன வுண்டுறை மருங்கிற்
கோவத் தன்ன கொங்குசேர் புறைத்தலிவ்
வருமுலை யன்ன வண்முனை புடைந்து
திருமுத மலிழ்த் தெய்வத் தாமரை

53. "கைபுனை சேயங்கடைந்த" என்றும் பாடம்.

55. உமணரொழுக்கை: "பெருங்கையிற் பெருங்கை மருங்கிற் காப்பச், சில் பத வுணவின் கொள்ளை சாற்றிப், பல்லெருத் துமணர் பழிபோகு நெடு நெறி" (பெரும்பாண். 6:3-5.)

56. மகாஅரன்னமந்தி: "கடும்பறைக் கோடியர் மகாஅ ரன்ன, நெடுங் கழைக் கொம்பர்க் கடுவ னுகளினும்" (மலைபடு. 2:36-7.)

57. 'நகாஅவன்ன' என்றும் பாடம்.

57-62. கொற்கைமுத்து: "வினைந்து முதிர்ந்த விழுமுத்தி, னிலங்கு வனை யிருஞ்சேரிக், கடலொண்டிக் குடிப்பாக்கத்து, நற்கொற்கையோர் ஈசைப் பொருக" (மதுரை. 135-8.)

65. "கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன் (பொருத. 148)

66. தாங்கருமரபின்: (திருபாண். 127)

69. "கடர்புருடியகண்ணிமாலை" (திவந. 990)

70. 'வண்ணுறை' என்றும் பாடம்.

71. 'கோபத்தன்ன' என்றும் பாடம்.

72-8. (தேரூல். உவம. கு. 9-உரை; 9-வி. கு-640)

யாசி னங்கை வாக்குந்தோய்ந் தன்ன

75 சேயிதழ் பொதிந்த செம்பொற் கொட்டை

யேம வின் றுணை தழீஇ யிறகுளாந்து

காமர் தும்பி காமரஞ் செப்புந்

தண்பனை தழீஇய தளரா கிருக்கைக்

குணபுலங் காவலர் மருமா னென்னு

80 ரோங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் சொறியுந்

தூங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடக்கை

நாடா நல்லிசை நற்றேர்ச் செம்பிய

னோடப் பூட்டை யுறந்தையும் வறிதே யதாஅன்ற

வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற்

85 கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய

வருந்திற லணங்கி னுவிபர் பெருமகன்

பெருங்க னுடன் பேகனுஞ் சுரும்புண

நறுவி யுறைக்கு நாக நெடுவழிச்

சிறுவி முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய

90 பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற்

பறம்பிற் கோமான் பாரியுங் கறங்குமணி

வாலுரைப் புரவியொடு வைபக மருள

வீர நன்மொழி யிரவலர்க் கீர்த

வழறிகழ்ந் திமைக்கு மஞ்சவரு நெடுவேற்

95 கழறொடித் தடகைக் காரியு நிழறிகழ்

84-7. “உடாஅ போரா வாகுத லறிந்தும், படாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த வெங்கோ, கடாஅ யாணைக் கவிமான் பேகன்” (புறநா. 141.)

86-7. “அருந்திறற் கடவுள் காக்கு முயர்சிமைப், பெருங்க னுடன் பேகனு” (புறநா. 158.)

88. “நறவுவா யுறைக்கும்” என்றும் பாடம்.

90-91. “நெடுவரைக், கறங்குவெள் ளருவி கல்லிலைத் தொழுகும், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்” (புறநா. 158.)

89-91. “பூத்தலை யறாஅப் புண்கொடி முல்லை, காத்தழும் பிருப்பப் பாடா தாயினுங், கறங்குமணி நெடுந்தேர் கொள்கனைக் கொடுத்த, பரந்தோங்கு சிறப்பிற் பாரி”, “தேருடன், முல்லைக் கீத்த செல்லா நல்லிசைப், படுமணி யாணைப் பறம்பிற் கோமான், நெடுமாப் பாரி.” (புறநா. 200, 201.)

93. நரகன்மொழி: (சிறுபாண். 99); “அன்புடை நன்மொழி யிளாது” (முருகு. 292); “இன்னொலா வீர மனைபுப் படிதிலவாரு, செப்பொருள் கண்டார் வாய்ச்சொல்” (துறள். 91.)

94. “உரவுச் [] கனறு மொளிரிகழ் நெடுவேல்” (சிறுபாண். 102.)

- நீல நாக நல்கிய கலிங்க
மாலமர் செல்வற் கமர்த்தனன் கொடுத்த
சாவற் தாங்கிய சாந்தபுலர் திணிதோ
ளார்வ நன்மொழி யாயு மால்வரைக்
100 கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி
யமிழ்துவிளை திங்கனி யெளவைக் கீந்த
வரவுச்சினங் கனலு மொளிதிகழ் நெடுவே
லரவக்கடற் றுணை யதிகனங் கரவாது
நட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி னார
105 முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத்
துளிமழை பொழியும் வனிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு
நளிமலை நாட னள்ளியு நளிசிறை
நறும்போது கருவிப நாகமுதிர் நாகத்துக்
குறும்பொறை நன்னாடு கோடிபர்க் கீந்த
110 காரிக் குதிரைக் காரிபொடு மலைந்த
வோரிக் குதிரை பேராரியு மெனவாங்
கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ
ளெழுவர் பூண்ட வீகைச் செந்துகம்
விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க
115 பொருதான் றாங்கிய வுரனுடை நோன்ற
ணறுவி நாகமு மகிலு மாரமுந்
துறையாடு மகளிர்க்குத் தோட்டினை யாங்கிய
பொருபுன றுறடம் போக்கரு மரபிற்

97. “ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ” (முருகு. 256); “ஆலமர் செல்வ னணி
சால் பெருவிநல்” (கலி. 81); “ஆலமர் செல்வன் புதல்வன்” (சீலப். குன்ற);
“ஆலமர் செல்வன் மனை” (மணி. 3: 144.)

98. ‘சாபந்தாங்கிய’ என்றும் பாடம்

99. ஆர்வ நன்மொழி: “நர நன்மொழி” (சிறுபாண். 93)

100-103. “பூங்கமல வாலிகுழ் புல்வேணுப் பூதனையும், ஆங்கு வரு
பாற்பெண்ணை யாற்றினையும்—சங்கே, மறப்பித்தாய் வாழுகிள வன்கடற்
றவை, அதுப்பித்த யாமலகர் தந்து” (ஒளவையார் பாட்டு; தமிழ்
நாவலர் சரிதைத் தண்டது); “இனிய ஈனிகளென்றது, ஒளவையுண்ட செல்
விகளையோல அமிழ்தாவணவற்றை” (குறண. 100—பரி. உரை); “கிறை
வை யமுத செல்லியின் கணியும்” (வி - பாரதம், பழம்பொருந்து. 22.)

106. ‘தளிமழை’ என்றும் பாடம்.

110. “காரியூர்த்து பேரமர்க் கடந்த, மாரிவீகை மறப்போர் மலையன்”
(புறநா. 158.)

84-111. ஏழுவள்ளங்கள் : (புறநா. 158.)

117. ‘புணையாக’ என்றும் பாட்டு.

116-8. “ஹையு சரத்தமு மகிலு மாரமுந், துறைதுறைதோழர்
பொறையுயிர்த் தொழுதி, துறைத்தலைக் குறைப்புணல் வரைப்பகம் புகுதொறும்,
புணலாடு மகளிர் கதுமெனக் குடைய” (பொருது. 238—41.)

பெருமா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய

- 120 நன்மா விலங்கை மன்ன நுள்ளு
மறுவின்றி விளங்கிப் வடுவில் வாய்வா
ஹபுலித் துப்பி னோவிப் பெருமகன்
கனிற்றுத்தழும் பிருந்த கழறப்பற்கு திருந்தடிப்
பிடிக்கணஞ் சிதறும் பெயன்மழைத் தடக்கைப்
- 125 பல்லியக் கோடியர் பூவலன் பேரிசை
நல்லியக் கோடனை நயந்த கொள்கையொஹ்
தாங்கரு மரபிற் மன்னுந் தந்தை
வான்பொரு நெடுவரை வளனும் பாடி
முன்னாட் சென்றன பஹ் விர்தா
- 130 டிறவாக் கண்ண சாப்செவிக் குருளை
கறவாப் பான்முலை சுவர்த னோனாது
புனிற்றுநாப் குரைக்கும் புல்லெ னட்டில்
காழ்சோர் முதுசுவர்க் கண்ச்சித லரித்த
பூழி புத்த புழற்கா ளாம்பி
- 135 பொல்குபசி யுழந்த வொடுங்குதுண் மருங்குல்
விலங்கைக் கிணைமகள் வள்ளுகிர்க் குறைத்த
குப்பை வேளை யுப்பிலி வெந்ததை
மடவோர் காட்சி நாணிக் கடையடைத்
திரும்பே ரொக்கலொ டொருங்குடன் மிசையு
- 140 மழிபசி வருத்தம் வீடப் பொழிகவுட்
டறுகட் பூட்கைத் தபங்குமணி மருங்கிற்

124. 'கணஞ்சித்தும்' என்றும் பாடம், "புன்றலை மடப்பிடி பரிசிலாக" (புறநா. 151.)

119-26. "பெருமா விலங்கைத் தலைவன் சிறியா, பூில்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடன்" (புறநா. 176.)

127. தாங்கரு மரபின் : (சிஹபாண். 66.)

127-8. "வின்னுநின் மலையும் பாட." (புறநா. 148.)

130. நாய்க்குட்டியைக் குருளை யென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள். (தொல். 1084, கு. 8.)

138. 'பெருமட மென்பது அஞ்ஞானம்; மடவோர் னாட்சி..... யடைத் தென்பது சிஹபாஹ்ந்றுப்படை.' (தக்க. 172. மேற்.)

140. "அற்றா மழிபசி தீர்த்தல்" (குறள். 226.)

- செறுகண் யாணையொடு பெருந்தே ரொப்தி
 னின்றும் வருது நீயிரு
 மிவணயந் திருந்த விரும்பே ரொக்கம்
- 145 செம்ம லுள்ளமொடு செல்குவி ராயி
 னிலைநீர்த் தாழை யன்னம் பூப்பவந்
 தலைநாட் செருந்தி தமணிய மருட்டவுந்
 கடுஞ்சுன் முண்டகந் கதிரீமணி கழாஅலவு
 நெடுங்காற் புன்னை நித்திலம் வைப்பவந்
- 150 கானல் வெண்மணல் கடலுலாய் நிமிர்தரப்
 பாடல் சான்ற நெய்த நெடுவழி
 மணிரீர் வைப்பு மதிலொடு பெயரிய
 பனிரீர்ப் படுவிற்ப் பட்டினம் படரி
 னோங்குநிலை யொட்டகந் தாயின்மடிந் தன்ன
- 155 வீங்குதிரை கொணர்ந்த விரைமர விறகிற்
 கரும்புகைச் செந்தீ மாட்டிப் பெருந்தோண்
 மதியேக் கறுந் மாசறு திருமுகத்து
 றுதிவே னோக்கி னுளைமக ளரித்த
 பழம்படு தேறல் பாதவர் மடுப்பக்
- 160 கிளைமலர்ப் படப்பைக் கிடங்கிற் கோமான்
 றளையவிழ் தெரியற் றகையோற் பாடி
 யறற்குழற் பாணி தூங்கி யவரொடு
 வறற்குழற் சூட்டின் வயின்வயிற் பெறுகுவிற்
 வைந்நனை யவரை பாவழந் கோப்பவந்
- 165 கருநனைக் காயாக் கணமயி லவிழவுந்

142-3. “வாலுனைப் புரவியொடு வயக்களிறு முகந்துகொண், டியாமல
 னின்றும் வருதும்” (பெரும்பாண். 27 - 8); “தேரோடு மாசிறி” (மதுரை. 224); “தாமலர் துவன்றிய கரைபொரு நிவப்பின், மீயிசை நல்யாறு கடற்
 படர்ந் தாஅந், டியாமல னின்றும் வருதும்” (மலைபடு. 51-3); தும்மீற்றுத்
 தன்மைப் பன்மைவினைமுற்று நிகழ்காலமும் சிறுபான்மை காட்டுமென்பதற்கு
 இவ்வடிகள் மேற்கோள். (தொல். வினை. கு. 5. 8; இ—வி. கு. 50. உரை.)

148. “மணிப்பூ முண்டகத்து மணன்மலி கானல்” (மதுரை. 96);
 “மணிமருண் மலரமுள்ளி” (அகநா. 236.)

152. ‘வைப்பின்’ என்றும் பாடம்.

164. (துறந். 240.)

165. “புல்வென் காயாப் பூக்கெழு பெருஞ்சினை, மென்மயி லெருத்திற்
 ரோன்றும், வைப்பு” (துறந். 183); “மாமயி லெருத்திற் கடிமல
 ரவிழ்தனை காயா” (பேவக. 1558.)

- கொழும்புகொடி முசுண்டை கொட்டங் கொள்ளவுஞ்
செழுங்குலைக் கார்தன் கைவிரல் பூப்பவங்
கொல்லை நெடுவழிக் கோப முரவு
முல்லை சான்ற முல்லையம் புறவின்
170. விடர்கா லருவி வியன்மலை முழுகிச்
சுடர்கான் மாறிய செவ்வி நோக்கித்
திறல்வே னுதியிற் பூத்த கேணி
விறல்வேல் வென்றி வேலூ ரெய்தி
னுறுவெயிற் குலைஇய வருப்பவிர் குரம்பை
175. பெயிற்றிய ரட்ட வின்புளி வெஞ்சோறு
தேமா மேனிச் சில்லரை பாயமொ
டாமான் சூட்டி னமைவரப் பெறுகுவிர்
நறம்பூங் கோதை தொடுத்த நாட்கினைக்
குறுங்காற் காஞ்சிக் கொம்ப ரேறி
180. நிலையருங் சூட்ட நோக்கி நெடிதிறந்து
புலவுக்கய லெடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்
வள்ளுகிர் கிழித்த வடுவாழ் பாசடை
முள்ளரைத் தாமரை முகிழ்விரி நாட்போது
கொங்குகவர் நீலச் செங்கட் சேவன்
185. மதிசே ரரவின் மானத் தோன்று
மருதஞ் சான்ற மருதத் தண்டினை
யந்தண ரருகா வருங்கடி வியனக

166. 'கொட்டை கொள்ளவும்' என்றும் பாடம்.

167. "கார்தன் முகைபுரை விரல்" (புறநா. 114)

169. முல்லை டெய்ந்த சொற்குப் பொருள் இருத்தலென்பதற்கு இவ்வடி
மேற்கோள். (தொல். அகத். கு. 5. ந.)

172. ஐந்தாவதன் உருபு உவமப் பொருளில் வருதற்கு இவ்வடி மேற்
கோள். (நன் - மயிலை. கு. 298; நன்-வி. கு. 299.)

173. 'வென்றி யவன் வேலூர்' என்றும் பாடம்.

175. இன்புளி வெஞ்சோறு: (மலைபடு. 179-83)

176. "மாவி, னவிர்தனிர் புரையு மேனியர்" (முருகு. 143-4.)

176-7. 'ஔமொ டியாமான்' என்றும் பாடம்.

181. 'கயலெறிந்த' என்றும் பாடம்.

186. 'மருதஞ் சான்ற.....பிணையென்புழி, மருதமென்றது, ~~யும்~~
யும் கூடியும் போகம் தகர்தலை'—(தொல். அகத். கு. 5. ந.)

187. 'கடிவரைப்பின்' என்றும் பாடம்.

- சந்தன் கிடங்கினவ னொய் தின்
வலம்பட நடக்கும் னார்புண ரொருத்தி
190 னுன்கெழு நோன்பகட் டெழுவர் தங்கை
பிடிக்கை யன்ன பின்னுயிற் சிறுபுறத்துந்
தொடிக்கை மகமுட மகமுறை தடுப்ப
விருங்கா முலக்கை யிரும்புமுகத் தேய்த்த
வவைப்புமா பமலிவெண் சோறு
195 வைத்தா ளலவன் கலவையொடு பெறுகுவி
ரெரிமறிந் தன்ன நானி னிலங்கெயிற்றுந்
கருமறிந் காதிந் கலவையடிப் பேம்பக
ணிணனுண்டு சிரித்த தோற்றம் போலப்
பிணனுடைத்துச் சிவந்த பேருகிற் பனைத்தா
200 ளன்னல் பாண யருவிதுக ளவிப்ப
நீறடங்கு தெருவினவன் சாறபர் மூதூர்
சேய்த்து மன்று சிந்தானணி யதுவே
பொருநர்க் காயினும் புலவர்க் காயினு
மருமறை நானி னந்தணர்க் காயினுந்
205 கடவுண் மால்வரை கண்விடுத் தன்ன
வடையா வாயிலை னருந்தடை குறுகிச்
செய்ந்நன்றி யறிதனுஞ் சிற்றின மின்மையு
மின்முக முடைமையு மினிய னுதனுஞ்
செறிந்துவிளங்கு சிறப்பி னறிந்தோ ரேத்த

190-91. 'தங்கைப்பிடி' என்றும் பாடம்,

192. மகமுறை: (பெரும்பாண். 478-9; மலைபடு. 185)

191-2. "பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் திண்டித், தொடிக்கை தைவரத்
தோய்ந்தன்று", "சிறுகண், னிரும்பிடித் தடக்கை னொய்புருந், தெருங்கு
பிணித் தியன்ற வெறிகொ ளைம்பால்" (அகநா. 9, 177); "பிடிக்கைக் கூர்
தல்" (சீவக. 2863.)

194. "அவைப்புமா ணிசி" (அகநா. 394.)

197. கவர்வு விருப்பாகு மென்னுஞ் சூத்திரத்திள், "கவைத்தல் சொற்
புறமையாத் கொள்க" என்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள். (தேவல். உரி. ரு.
64. ௭.)

199-200. "முடியுடைக் கருந்தலை புட்டு முன்ற, னுகிருடை யடியு
வோக்கெழிற் யானை" (பட். 230-31.)

203-6. "கலையுர்த் தடையா னன்பெரு வாயி, விசையென் புக்கென்
னிடும்பை தீர" (பெருநா. 66-7.)

- 210 வஞ்சினர்க் கணித்ததும் வெஞ்சின மின்மையு
மாணணி புகுதது மழிபடை தாங்கதும்
வாண்மீக் கூற்றத்து ——— ரேத்தத்
க்ருதியது முடிந்ததும் காழுறப் படுதது
மொருவழிப் படாமை யு மோடிய துணர்ந்தது
- 215 மரியே ருண்க ணரிணவய ரேத்த
வறிவுமடம் படுதது மறிவுநன் ருடைமையு
வரிசை யறிததும் வரையாது சொடுத்ததும்
பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசில் ரேத்தப்
பன்மீ னடுவட் பான்மதி போல
- 220 வின்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகிப்
பைங்க ணூகம் பாம்புபிடித் தன்ன
வங்கோட்டுச் செறிந்த வலிழந்துவிந்ரு திவகின்
மணிரிரைத தன்ன வனப்பின் வாயமைத்து
வயிறுசேர் பொழுதிய ——— யகனத்துக்
- 225 கானக் குமிழின கணிரிற் கடுப்பப்
புகழ்வினைப் பொலிந்த பச்சையொடு தேம்பெய்
தமிழ்துபொதிந் திலிற்று மடங்குபூரி நரம்பிற்
பாடுதுறை முற்றிய டயன்றெரி கேள்விக்
கடுகொ ளின்னியங் குரல்கூர ———
- 230 தானெறி மாபிற் பண்ணி யானது
முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கைபினை யெனவு

210-12. “ஒன்னு னோட்டிய செருப்புண் மதவர், வான்வலம் புணர்ந்த
கினருண்வலம் வாழ்த்த” (மதுரை. 726-7.)

214. ‘வாடியதுணர்ந்ததும்’ என்றும் பாடம். “குட்டியன் தேறிந்
தோடிய வறிவ ருண்மும்” (திருச்சிந். 284); ‘ஒடுதல் - கெடுதல்’ என்பதற்கு
இது மேற்கோள். (சுவக. 2381.)

216. “ஒளியார்கு ளென்வரிய காதல் வெளியார்குண், வான்கதை
வண்ணக் கொளல்” (குறள். 714.)

217. “புரிசின் மரக்கட்கு வரிசையி னாக்கி”, “புரிசின் மரக்கன், வரிசை
யறிதலோ வரிதே னுபிற, மீத லெளிதே” (புறநா. 6, 121); “வேந்தன்
வரிசையா கோக்கி, னாதுகோக்கி வாழ்வார் பலர்.” (குறள். 528.)

219-20. “பன்மீ னடுவட் முக்தன் போலவும், பூத்த கந்தமொடு
பொலிந்து” (மதுரை. 769-70); “விசுழிற், கோணமின்னு மீன்கும் குளிர்
மாமதித் தோற்ற மொத்தே” (சுவக. 882.)

228. “பாடுதுறை முற்றிய சொற்ற வேந்தன்” (சிலப். 27 : 46.)

மினையோர்க்கு மலர்ந்த மார்க்கினை யெனவு
மேரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை யெனவுந்
தேரோர்க் கழன்ற வேலினை யெனவு

240 மொழியா மாகில்

காம்புசொலித் தன்ன வறுவை யுடஇப்
பாம்புவெகுண் டன்ன தேற னல்கிக்
காவெரி யூட்டிய கவர்கனைத் தூணிப்
பூவிரி கச்சைப் புகழோன் நன்முன்

240 பணிவரை மாப்பன் பயந்த றுண்பொருட்

பனுவலின் வழாஅப் பல்வே றடிசில்
வாணிற் விசம்பிற் கோண்மீன் குழந்த
விளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளந் தோற்றத்து
விளங்குபொற் கலத்தில் விரும்புவன பேணி

245 யான விருப்பிற் றுணின் றாட்டித்

திறல்சால் வென்றியொடு தெவ்வுப்புல மகற்றி
கிறல்வேன் மன்னர் மன்னையின் முருக்கி
நயவர் பாணர் புன்கண் டுர்த்தபின்
வயவர் தந்த வான்கேழ் நிதியமொடு

250 பருவ வானத்துப் பாற்கதிர் பரப்பி

யுருவ வான்மதி யூர்கொண் டாங்குக்
கருளி பொருத வடுவாழ் நோன்குமுட்

232. “வணங்குசிலை பொருததின் மணங்கமழுகல, மகளிர்க் கல்லது மலர்ப்பறி யலியே” (பதிற். 63); “மகளிர் மலைத்த லல்லது மன்னர், மலைத் தல் போகிய சிலைத்தார் மாப்ப” (புறநா. 10); “விருத்தாயினை யெறிநீயென விரைமார்பகம் கொடுத்தாற்கு” (கீவக. 2265)

233. ‘நிழன்று—நிழல் செய்து’ என்பதற்கு இவ்வடி. மேற்கோள் (கீவக. 1270.)

238-9. ‘காவெரி.....முன்னெனப் பீமசேனற்குப் பெயராயிற்றென வுணர்க. [] நெப்புடைத்தான பாணுற்றுப்படை’ (நக்க. 10-உரை)

243. “இளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளந் தோற்றத்து” (மணி. பதி. 1.)

245. “ஆன விருப்பிற் றுணின் றாட்டி” (பெரும்பாண். 479.)

247-8. “ஒள்ளத் தெவ்வ ருலைவிடத் தொழிந்த, விசம்புசெ விவுள் யொடு பசும்படை தரிஇ” (பெரும்பாண். 491-2); “செய்வினைக் கெதிர்த், தெவ்வர் தேளத்துக், கடற்படை ருளிப்ப மண்டி யடர்புகர்ச், சிறுகண யாட் செய்விதி னேவிப், பாசவற் படப்படை யாரெயில் பலதத், தவ்வெயிற் கொணர் செய்வுது னன்கலம், பரிசின் மாக்கட்டு வரிசையி னன்கி” (புறநா. 6.)

- டாரஞ் சூழ்ந்த வயில்வாய் கேடியொடு
 சிதர்நனை முருக்கின் சேணோங்கு நெடுஞ்சின்
 255 ததர்நனை யமிழ்ந்த தோற்றம் போல
 வள்ளரக் கெறிந்த வருக்குறுபோர்வைக்
 கருக்தொழில் வினைஞர் கைவினை முற்றி
 பூர்த்துபெயர் பெற்ற வெழிணைப் பாகொடு
 மாசெல வொழிக்கு மதனுடை கோண்டான்
 260 வாண்முகப் பாண்டில் வலவனெடு தீர்இ
 யன்றே விடுக்குமவன் பரிசின் மென்றோட்
 டுகிலணி பல்கும் றுளங்கிபன் மகளி
 ரகிலுண விரித்த வம்மென் கந்தலின்
 மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பித்
 265 துணிமழை தவமுந் துால்கழை நெடுங்கோட
 டெறித்துந் மிறந்த வேற்றாநுச் சென்னிக்
 குறிஞ்சிக் கோமான் கொப்தனிர்த் கண்ணிச்
 செல்லிசை நிலைஇய பார்பி
 னல்லியக் கோட்டை நபந்தனிர் செலினே.

இதன்பொருள்.

1-2. [மணிமலைப் பனை உதோண் மாநில மடந்தை, பணிமுலைத் துயல் வருஉ மாரம் போல:] பனை தோள் மா நிலமடந்தை மணி மலை அணி முலை துயல்வருஉர் ஆரம் போல — முங்கிலாகிய தோளையுடைய பெருமையினை புடைய மணமகளுடைய மணிகள்தங்கின மலையாகிய அழகினையுடைய முலை யிற் கிடந்ததையும் முத்துவடம்போல,

3-4. [செல்புன லுழந்த சேய்வரற் கான்யாற்றுக், கொல்கரை நறும்பொழில்:] சேய் வரல் நரை கொல் கான்யாறு செல் புனல் உழந்த நறு பொழில்— *மலைத்தலையினின்றும் வருதலையுடைய கரையைக் குத்துகின்ற காட்டாற் றிடத்து ஓடுகின்ற புனலாலே வருக்தின் நறிய பொழிலிடத்து,

இரண்டுமலையினின்றும் வீழ்ந்து இரண்டு ஆற்றிடைக்குறையைச் சூழ் வந்து பின்னர்க் கடத்தலின், முத்துவடம் உவமையாயிற்று; இது மெய்யுவமம், பெருக்கற் கோடுகள் வருந்துதலின், உழந்தவென்றார். இதனற்பயன்: †ஆற் றிடைக்குறையில் நின்றமரம் இளவேனிற்சாலத்து மிகவும் பூத்ததாயிற்று.

263-4: இப்பாட்டின், 14-15 ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

268. “சல்லிசைத் தம்பலி னிறுமார் வல்வேல், வானவாய் வண்ணுட் டும்பர்” (அகநா. 389.)

* “மலைத்தலைய கடந்தகாவிரி” (பட. 6.)

† “நிலம்பூத்த மரம்” (கலி. 27.)

4-8. [சூயில்குடைத் துதித்த, புதுப்புகு செம்மல் குடிப் புடைசெறித் துத், கதப்பு விரித் தன்ன காழக நணங்கற, வயிலுருப் பணய வானி யைது நடத்து, வெயிலுருப் புற்ற வெம்பால் இழிப்ப:]

காழ் அகம் தணங்கு அறல் சூயில் குடைத்து உதிர்ந்த செம்மல் புடை செறித்து கதப்பு விரித்தன்ன வேனில் நின்ற (9)—கருமையை இடத்தேயுடைய தன்மையையுடைய அறல் சூயில்கள் அலகாலுனாந்து உதிர்ந்த புதியபூக்களாகிய வாடிலைக்குடித் தம்மிடமெல்லாம் அறல்பட்டு மயிசை விரித்தலொத்த தன்மையவாக இவ்வேனில்கின்றவென்க.

பொழிவிடத்தறவென்க.

உருப்பு உற்ற வெம்பால்—வெயிலால் வெம்மையுற்ற வெவ்விய பருக்கை,

அயில் உருப்பு அணைய ஆகி இழிப்ப சான் மராத் திழில் முதல் அசைஇ (12) து நடத்து—வேல் காய்ந்த தன்மையவாய் அடியைக் கிழிக் கையினாலே அருகணகத்துநின்ற கடம்பினுடைய செறியாத நிழலைடைத் தாகிய அடியிலே இளைப்பாறிப் பின்பு போகவேண்டுதலின் மெத்தென நடத்து,

9-11. [வேனி னின்ற வெம்பத வழிகாட், காலைஞா யிற்றுக் கதிர்கடா வுறுப்ப, பாலை நின்ற பாலை கெடுவழி:] வேனில் நின்ற காலை வழிகான் ஞாயிறு கதிர் கடாவுறுப்ப வெம்பதம் பாலை நின்ற பாலை கெடு வழி—இவ்வேனில் நிலைபெற்ற காலத்திற்குப் பின்னாகிய நாளிலே ஞாயிற்றினுடைய கதிர் வெம் மையைச் செலுத்தலைச் செய்கையினாலே வெய்ய செவ்வியையுடைய *பாலைத் தன்மை நிலைபெற்றமையாற் பிறந்த பாலைநிலமாகிய தொலையாத வழியினை யுடைய சாணென்க; (12)

† “நடுவுநிலைத்தினையே” என்னுஞ் சூத்திரத்துரையாற் பாலைத்தன்மை கூறினும்; அதுகொண்டு உணர்க. பாலைநின்ற பாலைவழி, “ஆறசென்றவியர்” போல்கின்றது.

12. [சான்முதன் மராத் த வரிசிழ லசைஇ] என்பதனை முன்னே கூட்டுக.

13-4. [ஐதுவீ யிருபெய லழகுசொண் டருளி, செய்கனிர் திருளிய கதப்பின்:] அருளி ஐது வீழ் பெயல் கொண்டு செய் கனிந்து னிய கதப்பின்—உலகிற்கு அருளுதலைச்செய்து மெல்லிதாய் வீழ்ந்து தாழ் கின்ற மழையினது அழகைத் தன்னிடத்தே கொண்டு எண்ணெயிலே முற் றப்பெற்று இருண்ட மயிரினையும்,

14-6. [கதப்பென, மணியுயிற் கலாபம் பரப்பிப் பலவுடன், மயின்மயிற் குனிக்குஞ் சாயல்:] மயில் பலவுடன் வயின் கலாபம் கதப்பு என பரப்பி

* பாலைத்தன்மையாவது காலைபுயல்மாலையும் சண்பகலென்ன கருமைகூர்ச் சொல்கதேயிற் கூலல்மறி நீரும்நிழலுயின்றி நிலம்பயந்துறந்து புள்ளும் மாவும் புலம்புற்று இன்பயின்றித் துன்பம்பெறுவதொருகாலம். (தொல். அதற். 9 - க.)

† தொல்காப்பியம், அதத்தினையியல், 9.

‡ “எண்ணெயு மிவையழகு” (கிவக. 164)

16-7. குளிக்கும் சாயல்—மயில்கள் பலவுங்கடி நீலமணிபோலும் கண்ணினை யுடைய தோகைகளை மகளிர் மயிரைவிரித்தாற்போல விரித்துப்பார்த்து இவர் கன்சாயற்கு ஒவ்வெமென்று பேட்டிற்குள்ளே சென்று மறைதற்குக் கையிற் கட்டிப்புகைய மென்மையினையும்,

16-8. சாஅய் உயங்கு சாய் நாவின் கல் எழில் அசைஇ வயங்கு இழை உலறிய அடியின்—ஒடியினைத்து வருந்துகின்ற நாயினது நாக்கினுடைய கல்ல அழகைவருத்தி வறமையாலே விளங்குகின்ற சிலம்புமுதலியனவின் நிப் பொலி வழிந்த அடியினையும்,

18-9. [அடிதொடர்ந், தீர்த்துநிலத் தோயு மிரும்பிடித் தடக்கையின்:] தீர்த்து நிலம் தோயும் இரு பிடி தட கையின் அடி தொடர்ந்து—இழுக்கப்பட்டு நிலத்தேசெறியும் கரிய பிடியினது பெருமையையுடைய கைபோலத் தாமும் அடியோடே தொடர்புபட்டு முறையாற் பருத்து,

20-21. [சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கிற் குறக்கனை, மால்வரை யொழு கிய வாழை:]

மால் [ஒழுகிய வாழை என சேர்ந்து—பெருமையையுடையமலையிலே ஒழுங்குபடவளர்ந்த வாழையெனத் திரண்டு,

† சேரென்னு முரிச்சொல் முதனிலப்பாகச் சேர்ந்தென்னும் வினையெச்சம் வந்தது.

குறங்குடன் செறிந்த குறங்கின்—ஒருகுறங்குடனே ஒருகுறங்கு நெருங்கி யிருக்கின்ற குறங்கினையும்,

21-2. வாழை பூ பொலிந்த ஒதி—வாழையினது பூவென்னும்படி அழகு பெற்ற பீபனிச்சையினையும்,

22-4. [ஒதி, நளிச்சினை வேங்கை காண்மலர் கச்சிக், களிச்சுரும் பரற் மஞ் சுணங்கிற் சுணங்குபிதிர்த்து] களி சுரும்பு நளி சினை வேங்கை நான் மலர் ச்சி ஒதி அரற்றும் சுணங்கின் சுணங்கு பிதிர்த்து—களிப்பினையுடைய சுரும்பு செறிவினையுடைத்தாகிய கொம்பினையுடைய வேங்கையினது நாட்காலத்து வரென்று விரும்பிப்பாடி ஆரவாரிக்கும் ஓரிடத்திற்கேன்றிய சுணங்குடனே ஓரிடத்திற்கேன்றிய சுணங்கு பிதிர்ப்பட்டு,

25-6. யாணர் கோங்கின் அவிர் முகை எள்ளி பூண்டுகத்து ஒடுங்கிய வம்முலை—புதிதாகப் பூத்தலையுடைய கோங்கினது விளங்குகின்ற முகையை கெழிந்து மெல்லிய பணிகள் இடையிலேகிடக்கின்ற வீருப்பத்தையுடைய முலை யினையும்,

* [] - பீலியிடத் ததாகியகண்.

† 'சாயலென்னுஞ்சொல், மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யென்னும் ஐம் பொறியானுநகரும் மென்மையை உணர்த்தும்.' (தொல். உரி. கு. 27. ந); 'சாயன் மென்மை' என்று பொதுப்படச் சூத்திரஞ்செய்தது ஐம்பொறியானு -சுருமென்மையெல்லாம் அடங்குதற்கு; (கீவக. 8. ந.)

‡ "சேரோதிரட்சி" (தெவல். உரி. கு. 65.)

§ பனிச்சை - மகளிர்கூத்தலின் ஐம்பாங்களுள் ஒன்று.

28-8. [மூலையென, வண்ணோட் பெண்ணை வளர்த்த நங்கி, ~~பெண்~~ திருநாடு மெய்திறன்:] வண் கோன் பெண்ணை மூலையென வளர்த்த நங்கின் இன் சேறு இகுவரும் வயிற்றின்—பெரிய குலையினையுடைய பனை மூலையென னும்படி வளர்த்த நங்கினது இனிய செறிந்தரீர் தன்னீர்மையாத் குழும் வயிற் திணையும்,

28-30. [எயிறெனக், குல்லையம் புறவிற் குவிமுனை யவிற்த், மூல்லை சான்ற கற்பின்:] குல்லை அம் புறவில் குவி முனை எயிறென அவிழ்ந்த மூல்லை சான்ற கற்பின் — கஞ்சங்குல்லையையுடைய அழகிய காட்டகத்தே குவிந்த அருமையு எயிறென னும்படி நெகிழ்ந்த மூல்லை குடுகற்கமைந்த கற்பினையும்,

கற்பின் மிகுதிதோன்ற *மூல்லை குடுதல் இயல்பு. கதுப்பிற் கதுப்பென் பதுமுதல் இத்தினையும் இயையுத்தொடை சிரிந்து வந்ததென்றறிசு. + “இறு வாயொன்றல்” என்னுஞ் சூத்திரத்துட் கூறிலும்.

30-31. மெல்லியல் மடம் மாண் கோக்கின் வான் நுதல் விறலியர்—மெல் விய இயல்பினையும், மடப்பத்தினையுடைய மாண்போலும் பார்வையினையும், ஒளியையுடைத்தாகிய நுதலினையுமுடைய விறல்பட ஆடுமகளிர்,

கதுப்பினையும் (14) ஒதியினையும் (22) நுதலினையும் கோக்கினையும் (31) வயிற்றினையும் (28) மூலையினையும் (26) குதல்கினையும் (20) அடியினையும் (18) சாயலினையும் (16) மெல்லிய இயல்பினையும் கற்பினையு (30) முடைய விறலியரென்க.

32-3. கடை மெலிந்து அசையுந் மெல் சிறு அடி கல்லா இனையர் மெல்ல தைவர —கடையால் இளைத்து ஓய்ந்த நன்மையையுடைய மெல்லிய சிறிய அடிபைத் தம்மொழியையொழிய வேறுசல்லாத இனையர் மெத்தென்று வருட,

34-5. பொன் வார்த்தன்ன புரி அடங்கு நரப்பின் இன் குரல் சிறு யாழ் இடம் வயின் தழிஇ—பொற்கம்பியினையொத்த முறுக்கடங்கின நரப்பினது இனிய ஓசையையுடைய சிறிய யாழை இடப்பக்கத்தே தழுவி,

36-7. கைவனம் நீபமுசிய நயம் தெரி பாலை வல் பாண்மகன் கடன் அறிந்து இயக்* ஈட்பாடையென்னும் பண் முற்றுப்பெற்ற இனிமை தெரி கின்றபாலையாழை வாசித்தலைவல்ல பாணனாகியமகன் வாசிக்குமுறைமையை அறிந்து வாசிக்க,

38. இயங்கா லையத்து வள்ளியோர் நசைஇ—வள்ளியோரின்மையின் பரிசிலர் செல்வாத உலகத்தே பரிசில்தருவாறா விரும்பி,

இனி இயங்குந்நவையம் சகடமாகலின், உலகத்திற்கு இயங்காநவையமென வெளிப்படடை கூறிற்றுமாம்.

* “மூல்லையந்தொடை யருந்ததி” (பி. 31. கைவாய. 27.); “மூல்லைசாண் மணியுலோபா முத்தினை” (கீ. 3. கைவாய. 21.)

† தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், 96.

‡ விறல் - சத்துவம்; வேயுதினாராக்குத் தலைநடுங்குவதுபோல அஞ்ச, தக்கது முதலியவற்றைக்கேட்டவிடத்துப் பிறந்த உன்னகிழ்ச்சியால் துடிதோன்று நடுக்கமுதலாயின.

§ ‘பமுனிய’ ண்ணும் பிரதிபேதமுண்டு.

39. துணி வர் என்னவொரு துயர் ஆற்றப்படும்படி—தன்னை வெறுத்தல் மிக்க வருத்தத்தோடே வறுமை நின்னைக் கொண்டுபோகவழியில்,

40. முனிவு இசந்து இருந்த முது வீரப் இரவல—வழிவருத்த நீர்ந்திருந்த பேரறிவுவாய்த்தற்றொழியுடையயரவ இரவல,

துயர் ஆற்றப்படுக்கையினாலே போந்து (39) விரலியர் தம்முடைய (81) சிறுமையை (32) வெம்பரல் (8) அயிலுருப்பினையவாகிக் (7) கிழிக்கையினாலே (8) வரிநிலைசைஇப் (12) பின்னும் ஆற்றத்தகைபெற ஐதாடத்து (7) அக்கடையால் இளைத்து ஓய்ந்த அடியை (32) இளைபர் தைவரப் (33) பாண்மகன் (37) பாலைமை (36) இயக்க (37) வள்ளியேர் ஈசைஇச் (38) சிறியழ் இடவயிற்றழிஇ (35) முனிவிகந்திருந்த இரவலவென முடிக்க.

41-2. கொழு மீன் குறைய ஒதுங்கி வன் இதழ் கழுநீர் மேய்ந்த கய வாய் எருமை—கொழுவிய மீன் துணியாடத்து வளவிய இதழையுடைத்தாகிய செங்கழுநீர்ப்பூவைத் தின்ற பெரிய வாயையுடைய எருமை,

43-4. பைங்கறி சிவந்த பலவின் நீழல் மஞ்சள் மெல் இலை மயிர் புறம் தைவர—பசிய மினகுசொடி படர்ந்த பலாவின் நீழலிலே மஞ்சளினது மெல்லிய இலை தனது மயிரையுடைய முதுகைத்தடவ,

45. இன நாத மெல்லு பெயரா—முற்றாத இனையதென் நாத மென்று அசையிட்டு,

46. குளவி பள்ளி பாயல் கொள்ளும்—காட்டுமல்லிகையாகிய படுக்கையிலே துயில்கொள்ளும்,

47. குட புலம் காவலர் மருமான்—மேற்றிசைக்கணுள்ள நிலத்தைக் காதற்றொழியுடைய சேரர் குடியிலுள்ளோன்,

எருமை, நீழலிலே தைவரப் பெயராக் கொள்ளும் குடபுலமென முடிக்க.

47-1. ஒன்றார் வடபுலம் இமயத்து வாங்கு வில் பொறித்த எழு உறழ் தினி தோள் இயல் தோர் சூட்டுவன்—பகைவருடைய வடக்கின்கண் உள்ளதாகிய நிலத்திடத்தே விற்கும் இமவானின்கண்ணே விரையும் வில்லைவைத்த கணையத்தைமாறுபடும் தினிந்த தோளினையுந் நடக்கின்ற தேரினையுமுடைய சூட்டாட்டை யுடையோன்,

50. வரு புளல் வாயில் வஞ்சியும் வறிது—பெருகுநின்ற நீரையும், கோபுரவாயிலையுமுடைய வஞ்சியென்னுமரும் தரும்பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்;

மருமான் (47) சூட்டுவன் (49) அவனுடைய வஞ்சியும் வறிதெனமுடிக்க.

50. அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

51-2. நறவு வாய் உறைக்கும் நாகு முகிர் நுணவத்து அறை வாய் துணி—தேனைப் பூக்கள் தம்மிடத்தினின்று துளிக்கும் இளமைமுதிர்த்த நுணுமரத்தினது வெட்டின வாயையுடைய குறியகுறட்டை,

52-3. [அயிலுளி பொருத, கையினை செப்பல் கடைத்த மார்பின்:] அயில் உளி கடைத்த கை புனை செப்பம் பொருத மார்பின் மந்தி (56)—உர்மையையு

டைய உளிகள் உள்சென் றுடைந்த னாதிலிங்கர் தோய்ந்த ஈசேப்புச் செந்த மார்பின் மந்தி,

54. செம் [] முதல் திருத்தி—கிடேச்சையாற்செய்த பூவி னையுடைய மாலைமையச் செவியமுயிலே செற்றிமாலையாகக் கட்டி,

55. தோன் பகடு உமணர் இழுக்கையோடு வந்த மந்தி (56)—வலியினையு டைத்தாயிய எருத்தினையுடைய உப்புவாணிகருடைய சகலவொழுக்கோடே கடவந்த மந்தி,

56. மகாஅர் அன்ன மந்தி—அவர்கன் வளர்த்தலின் அவர்கள் [] கையொத்த மந்தி,

56-8. மடலோர் நகாஅர் அன்ன னளி நீர் முத்தம் வான் வாய் எருத்தின் வயிற்றகத்து அடக்கி—அவ்விடத்து மடப்பத்தையுடைய மகளிருடைய எயிற் றையொத்த செறிந்த நீர்மையையுடைய முத்தை வான்வாய்போலும் வாயையு [] கினிஞ்சிலின் வயிற்றிடத்தே இட்டுப் பொதித்து,

59-60. [தோன்புற மறைக்கு எல்குர் துசுப்பி, னுணரிய லைம்பா லுமட் டிய ரீன்ற:]

துசுப்பின் எல்குர் புறம் தோன் மறைக்கும் உமட்டியார்—துசுப்பினது எல் லுக்கத்த புறத்தைத் தோன் மறைக்கும் உமட்டியார்,

ஊற்றது:—இடை [] துண்ணமயால் செகிழுமயங்குங்காலத்து ஊற்றி ன்பம்பெருது மிடிப்பட்ட புறத்தினைத் தோன் இறகமுயங்கி அவ்வின்பத்தைக் கொடுத்தற்குக் [] உமட்டியரென்றவாறு.

ஊற்றின்பம் பெற்றறியாதென்னும் புறங்குற்றையென்றமாம்.

உளர் இயல் ஐம்பால் உமட்டியார் ஈன்ற—அசைகின்ற இயல்பினையுடைய ஐந்துபகுதியாகிய மயிரினையுடைய உப்புவாணிகத்தியார்பெற்ற,

61. கிளர் பூண் புதல்வரோடு கிலுகிலி ஆடும்—விளங்குகின்ற பூவினையு டைய பிள்ளைகளுடனே தானும் கிலுகிலுப்பை கொண்டு விளையாடும்,

62. தத்து நீர் வரைப்பின் கொற்கை கோமான்—முறிகின்ற நீரைக் தனக்கு எல்லையாகவுடைய கொற்கையென்னும் ஊர்க்கு அரசன்,

மந்தி முத்தையடக்கி உமட்டியாரீன்ற புதல்வரோடே ஆடும் கொற்சை யென முடிக்க.

63. தென் புலம் காவலர் மருமான்—தெற்கின் [] தாயிய நிலத்தைக் காத்தற் றெழிலையுடையார் குடியிலுள்ளோன்,

63-5. [ஒன்றாச், மண்மாறு கொண்ட மாலை வெண்குடைக், கண்ணாச் கண்ணிக் கடுந்தேர்ச் செழியன்:]

ஒன்றா மண் மாறு கொண்ட செழியன்—பகைவாநிலத்தை மாறுபாட் டாலே கைக்கொண்ட பாண்டியன்,

மாலை வெண்குடை கண் ஆர் கண்ணி கடு தேர் செழியன்—முத்தமாலை யையுடைய கொற்றக்குடையினையும் கண்ணிற்கு அழகு கிறைந்த கண்ணியினையும் கடிய தேரினையுமுடைய செழியன்,

■ சேப்பு - செம்மைநிறம்; “கழற்கால் சேக்குஞ், சேப்புடையார்” (திரு வரப்பணார்ப்புராணம், பாயிரம், 3.)

† புறம் - இடம்.

66-7. [தமிழ்நிலபெற்ற தாங்கரு மரபின், மகிழ்வினை மறவின் மறு
யும் வறிதே:] [மகிழ் தாங்கரு மரபின் தமிழ் நிலபெற்ற மறுவின் மறு
யும் வறிது—தன்னிடத்துத் தோன்றிய மனம்மிகுச்சி பொறுத்தற்கரிய முறை
மையினையுடைய தமிழ் வீற்றிருந்த தெருவினையுடைய மறுவையும் வறிது;

வினாவிழ்—வினைத்தொகை.

கோமான் (62) மருமான் (63) செழியன் (65) அவனுடைய மறுவையும்
தரும் பரிசில் நிறையிருக்கும்.

67. அதாஅன்ற—அவ்வூரன்றி,

68. [சுதாரீப் பொய்கை யடைகரை நிவந்த:] பொய்கை [நீர் அடை
நிவந்த—*பொய்கையிடத்து நறிய நீரடைகளையிலே நின்ற வளர்ந்த,

69. துறு நீர் கடம்பின் துணை ஆர் கோதை—நெருங்குகின்ற தன்மை
யையுடைய கடம்பினுடைய இணைதன்மைநீந்த மாலை,

கோதைபோலப் பூத்தலிற் கோதையென்றார்.

70-71. [ஒவத் தன்ன வுண்டுறை மருங்கிற், கோவத் தன்ன கொங்குசேர்
புறைத்தலின்:] கோவத்து அன்ன கொங்கு உறைத்தலின் சேர்பு ஒவத்து
அன்ன உண் துறை மருங்கின்—தன்னிடத்து இந்நிரசோபத்தைப்போத்த
தாதையுநிர்த்தலின் அத்தாதுசேர்ந்து இந்நிரத்தையோத்த உன்னும் துறை
யிடத்தே நின்ற,

72-3. [முலை அன்ன வன் முகை உடைத்து திரு முகம் அவிழ்த்த
தெய்வம் தாமரை—எழுமின்ற பெரியமுலையையொத்த பெரிய முகைகொழித்து
அழகினையுடைய முகம்போல மலர்ந்த தெய்வத்தன்மையையுடைய தாமரை
யிடத்து,

† “பொருளே புவமஞ் செய்தனர்” என்னுஞ் குத்திரத்தார் பொருளை உவ
மஞ்செய்தார்.

74-6. [இல் அகம் அகர்கு தோய்த்தன்ன செ இதழ் பொறித்த
செ பொன்கொட்டை ஏமம் இன் துணை தழீஇ—குற்றமில்லாத அக்கையைச்
சாதிவிஞ்சத்தோய்த்தாலொத்த வெந்த இதழ்க்குத்த செம்பொன்றும் செய்தா
லொத்த † பீடத்திலே தன்னுயிர்க்குத் காவலாகிய இனிய பெடையைத் தழுவி
த்துயில்கொண்டு,

76-8. [யு உளர்த்து காமர் தும்பி காமமர் செப்பும் நீதன் தழீ
இய தனா இருக்கை—அத்தயிலெழுந்து விரும்பாமருவினதும்பி கோங்கமென்
னும்பண்ணப்பாடும் மருதலிலஞ் சூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்பினையுடைய,

* பொய்கை—மாணிட ஈர்க்காத நீர் [நிவந்த. 337-௭.]

† தொல்காப்பியம், உவமவியல், 9.

‡ “பதுமபீடத் தன்னன்” (கம்ப. [...])

§ இதபோன்றஅடி, பெரும்பாணாறு, 242 - ஆம் அடியாலும் காணப்
படுகின்றது; “தன் தழீஇய விரக்கை”: “சுமரிகன”, “குருகுளா
யோடு”, என்னுஞ்செய்யுட்களிலுள்ளது; (ஊ-வி. மேற்)

79. குணபுஷ்பம் காவலர் மருமான்—கிழக்கின்கண்ணதாயி நிலத்தைக் காத்தற்றொழிவிட புடையார் குடியிலுள்ளோன்,

79-81. [ஒன்னார், ஒன்செயிற் கதவ முருமூச் கவல் சோறியுந், தூக்கெயிலெறிந்த தொழிலின்கு தடக்கை:] கதவம் ஒங்கு எயில் உருமூச் கவல் சோறியும் ஒன்னார் தூங்கு எயில் எறிந்த தொழிலின்கு தடக்கை—கதவத்தை புடைய உயர்ந்த மதிற்றலையிலே உருமேறு தன்கழுத்தைத் தினவாற்றேய்க்கும் பகைவர் தூக்கெயிலே அழித்த தொழிலின்கு பெருமையையுடைய கையினையும்,

82. சடா நல் இசை நல் தேர் செம்பியன்—ஐயுற்று ஆராயப்படாத கறிந்த நல்புகழினையும் நல்ல தேரினையுமுடைய சோழனது,

83. ஓடா பூட்டை உறந்தையும் வறிது—தன்னிடத்தருந்தோர் ஓடாமைக்குக் காரணமாகிய மேற்கோளினையுடைய உறந்தையென்னும் உரும்தரும்பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்;

அது †“முறஞ்செவி முன்சம முருக்கிய, புறஞ்சிறை வாரணம் புக்கனர் புரிந்தென” என்பதனுணர்.

அதாவது—அவ்வூரன்றி,

84-5. வானம் வாயத்த வனம் மலை கவாஅன் கானம் மஞ்ஞைக்கு கலிங்கம் நல்கிய—மழை பருவம்பொய்யாமற் பெய்கையினலே உண்டான செல்வத்தைபுடைய மலைப்பக்கத்திற் காட்டிடத்தேனியுமயில் கூவியதற்குக் குளிர்த்து கூவிற்றென்று அருள்மிகுதியார் போர்வையைக்கொடுத்த,

86. அரு திறல் அணங்கின் ஆவியர் பெருமகன்—பெறு தற்கரிய னையையுடைத்தாயி வடிவினையுடைய டீ.ஆவியர்குடியிற் பிறந்த பெரியமகன்,

87. பெரு கல் நாடன் பேகனு—பெரிய மலைகாட்டையுடைய பேகனென்னும் வள்ளலும்

நல்கிய பெருமகனைய பேகனுமெனமுடிக்க.

87-8. சுருப்பு உணர் லீ உறைக்கும் நாகம் கெடுவழி—சுருப்புண்ணுப் படி நறியபூத் தேனைத் துளிக்கும் சுரபுண்ணைய யுடைத்தாயி கெடிய வழிமினின்ற,

89. சிறு லீ முல்லைக்கு பெரு தேர் நல்கிய—சிறிய பூக்கையுடைய முல்லைக்கொடி தடுத்தற்கு அது வேண்டற்றுகக்கருதிப் பெரிய தேரைக்கொடுத்த,

■ செம்பியன் பகைவருடைய தூக்கெயிலெறிந்த பின்வருவனவற் குறும் வினங்கும்: “ஒன்னருக்குத் துன்னருங் கடுந்திறம், தூக்கெயிலெறிந்த ஓங்குகோன்” (புறநா. 33); “வீங்குகோட் செம்பியன் சிற்றம் வி விசம்பிற், தூங்கு மெயிலுத் தொலைத்தலால்” (பழ. 13); “தூக்கெயின் மூறெறிந்த சோழன்கா ணம்மாளை” (சில. வாழ்த்து); “தூக்கெயிலெறிந்த தொழித்தோட் செம்பியன்” (மணி. 1: 4.)

† சிலப்பதிகாரம், காடுகாண்காலை, 247-8.

‡ “அதமனெம் பரிசிலாவியர் சோவே” (புறநா. 147)

§ கிஷ்கிந்தவியில், பெருங்கடனாடு நெண மூலத்தாய் பெரிய கடனாடு நெண உரையிலும் வேறுபாடுண்டு.

90-91. பிறங்கு வென் அருவி வீழும் சாரல் பறம்பின் பாரியும்—மிருகின்ற வெள்ளிய அருவிக்குட்கும், பக்கத்தினையுடைய பறம்பென்னும் மலைக்கரசனாகிய *பாரியென்னும் வள்ளலும்,

91-3. கறங்கும் மணி வால் உணை புரவியொடு வையகம் ஈரம் நல் மொழி மருள இரவலர்க்கு ஈந்த காரி (95)—ஒலிக்கும் மணியினையும் வெள்ளிய தலையாடத்தினையுமுடைய குதிரையோடே தனது நாட்டினையும், அருளினையுடைய நன்றாகிய மொழியினையும் ஏனையோர்கேட்டு வியக்கும்படி இரவலர்க்குக் கொடுத்த காரி,

ஈரம்—மொழிமருள வென்றுமாறுக.

94-5. அழல் திகழ்த்து இமைக்கும் அஞ்சு வரு நெடு வேல் கழல் தொழுகுட காரியும்—தன்னிடத்துமையும் கொற்றவையுடைய கோபத்தின்கீழ் தியிலே தான்விளங்கும் அச்சந்தோன்றும் நெடியவேலினையும் உழவந்தொழியினையணிந்த பெருமையையுடைய கையினையுமுடைய காரியென்னும் வள்ளலும்,

95-7. [சிழறிகழ், நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்த்தனன் கொடுத்த:] நாகம் நல்கிய சிழல் திகழ் நீலம் கலிங்கம் ஆல் அமர் செல்வற்கு அமர்த்தனன் கொடுத்த ஆய் (99)—பாம்பு ஈன்றுகொடுத்த ஒளிவிளங்கும் நீலவிறத்தையுடைய உடையினை ஆவின்சீழிருந்த இறைவனுக்கு நெஞ்சப்பொருத்தித் கொடுத்தஆய்,

98-9. சாவம் தாங்கிய சாந்து புலர் திணி தோள் ஆர்வம் நல் மொழி ஆயும்—வில்லையெடுத்த சந்தனம் பூசிப்புலரும் திண்ணிய தோளினையும் கேட்டுடோர்க்கு விருப்பக்கைச்செய்யும் நன்றாகிய சொல்லினையுமுடைய ஆயென்னும் வள்ளலும்,

99-101. மால் வரை கமழ் பூ சாரல் சலினிய நெல்லி அமிழ்து திகழ்கணி—ஒளவைக்கு ஈந்த அதிகன் (103)—பெருமையையுடைய மலையிற் கமழும்பூக்கையுடைய பக்கமலையிலேநின்ற அழகுபெற்ற கருநெல்லியினது அமிழ்தின் சன்மை தன்னிடத்தேயுண்டான இனிய பழக்கைத் தான் துளந்து உடம்புபெருதே ஒளவைக்குக்கொடுத்த அதிகன்,

* “கொடுக்கிலா தாணப் பாரியேயென்றுகூறினுங்கொடும் பாரிலை” (தே. புகலூர். சுந்தர)

† “அழல்” என்பதற்கு ஈண்டு உரை எழுதப்பட்டிருத்தல்போல, இந்நூல் 102 - ஆம் அடியிலுள்ள ‘சினம்’ என்பதற்கும் பொருள் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

‡ திருக்குறள், 643 - ஆம் செய்யுளையும் அதனுரையையும் பார்க்க.

§ 100 - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரையையார்க்க. ஒளவை அதிகமானிடத்து நெல்லிக்கனி பெற்றமையைப் பின்வருஞ்செய்யுளானுணர்க. “வலம்படு வாய்வா னேத்தி யொன்னார், கணம்படக் கடந்த கழறொழித் தடக்கை, யார்கலி நறவி னதிகுற் கோமான், போரடு திருவிற் பொலந்தா ரஞ்சி, பால் புரை பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி, நீல மணியிடற் ரெருவன் போல, மண் பெரும நீயே தொன்னிலைப், பெருமலை விடாகத் தருமிசைக் கொண்ட, சிறியிலை நெல்லித் திங்கனி குறியா, தாதனின்னகத் தடக்கிச், சாத னீங்கு லொமக்கீத் தனையே” (புறநானூறு. 91.)

102-3. உரவு சினம் கனலும் ஒளி திகழ் செடு வேல் அரவம் கடல் தாளை அதிகனும்—தன்னிடத்தறையும் கொற்றவையது வலியினையுடைய சினம் நின்றொரியும் ஒளிவிளங்கும் செடிய வேலினையும் ஆரவாரத்தைபுடைய கடல்போலும் படையினையுமுடைய அதிகமானென்னும் வன்னலும்,

103-5. கரவாது ஈட்டோர் உவப்ப கடை பரிகாரம் முட்டாது கொடுத்த னன்னியும் (107)—தன்மனத்து நிகழ்கின்றனவற்றை மறையாதுகூறி ஈட்புச் செய்தோர் மனமகிழும்படி அவர்கள் இல்லறம் நடத்துதற்கு வேண்டும்பொருள் ஈடோறும் கொடுத்த னன்னியும்,

105-7. முனை விளங்கு தட துளி மழை பொழியும் ஊளி தஞ்சு செடு கோடு னளி மலைநாடன் னன்னியும்—படைப்புலத்தே கொலைத்தொழிலான் விளங்கும்பெருமையையுடைய கையினையும் துளியையுடையமழை பருவம் பொய்யாது பெய்யும் உயர்ச்சியார் காற்றுத்தங்கும் செடிய சிகரங்கனையுடைய செறிந்த மலைநாட்டையுமுடையனாகிய னன்னியென்னும் வன்னலும்,

107-9. னளி சினை நறு போது கருவிய நாகு முதிர் நாகத்து குறு பொறை நல் நாடு கோடியர்க்கு ஈந்த ஓரி (111)—செறிந்த கொம்புகளிடத்தே நறிய பூக் கள் நெருங்கின இனமையையுடைய முதிர்ந்த சுரபுன்னையையும், குறிய மலை கனையுமுடைய னன்றாகிய நாடுகளைக் கூத்தாவோர்க்குக்கொடுத்த ஓரி,

110-11. காரி குதிரை காரியோடு மலைந்த ஓரி குதிரை ஓரியும்—காரி யென்னும் பெயரையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய காரியென்னும் பெயரை யுடையவனுடனே போர்செய்த ஓரியென்னும் பெயரையுடைத்தாகிய குதிரை யையுடைய ஓரியென்னும் வன்னலும்,

காரி கரியகுதிரையென்றும் ஓரி பிடரிமயிரென்றும் கூறுவாருமுனர்.

111-13. [எனவாக், செழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணின்தோ, எழுமவர் பூண்ட லீகைச் செந்துகம்:]

என எழுவர் ஆங்கு பூண்ட ஈகை செ நுகம்—என்றுசொல்லப்பட்ட எழு வரும் அக்காலத்தே மேற்கொண்ட கொடையாகிய செவ்விய பாரத்தை,

எழு சமம் கடந்த எழு உறழ் திணின்தோள் எழுவர்—தம்மேலே வருகின்ற போர்களைக்கடந்த கணையத்தோடு மாறுபடுகின்ற திணிந்த தோளினையுடைய எழுவர்,

114-26. [விரிடல் வேலி வியலகம் விளங்க, வொருதான் றுக்கிய வுர னுடை நோன்ற, னறுவீ நாகமு மகிலு மாரமுந், துறையாடு மடலிர்க்குத் தோட் புனை யாகிய, பொருபுன றரூஉம் போக்கரு மரபிற், நென்மா விலங்கைக் கரு வொடு பெயரிய, னன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளும், மறுவின்றி விளங்கிய வடு வில் வாய்வா, ஞறுபுலித் துப்பி னேவியர் பெருமகன், களிற்றுத்தழும் பிருந்த கழறயங்கு திருத்தழப், பிடிக்கணஞ் சிதறும் பெயன்மழைத் தடக்கைப், பல்லி யக் கோடியார் புராவண் பேரிசை, நல்லியக் கோடனை நயந்த கொண்கையொடு:]

விரி கடல் வேலி வியலகம் விளங்க ஒரு தான் தாங்கிய நல்லியக்கோடனை நயந்தனிரி செவிந் (263)—பரந்த கடலாகிய வேலியையுடைய உலகமெல்லாம்

விளங்கும்படி ஒருவனாகியதானே பொறுத்த நல்லியக்கோடனை விரும்பிச் செல்லின்,

மறு இன்றி விளங்கிய உான் ஸ்ரீரோன்றான் வடு இல் லாய் லான் உறு புலி துப்பின் ஓவியர் பெருமகன்—குற்றமின்றி விளங்கிய அறிவையுடைத் தாகிய வலியையுடைய முயர்செயினையும் பகைவர்முகத்தினும் மாப்பினும்வெட்டின வாய்த்தவானையும் மிக்க புலிபோலும் வலியினையுமுடைய ஓவியருடைய குழியிலுள்ளோன்,

நறு வீ நாகமும் அகிலும் ஆரமும் துறை ஆடும் மகளிர்க்கு தோள் புனை ஆகிய பொரு புனல் தருடம் இலங்கை—நறிய பூக்களையுடைய சரபுன்னையையும் அகிலையும் சந்தனத்தையும் குளிக்குந்துறையிலே புனலாடுமகளிருடைய தோள்களுக்குத் தெப்பமாகக் கரையைக்குத்துகின்ற நீர்தருபிலங்கை,

கருவொடு போச்சரு மரபின் இலங்கை—*கருப்பதித்த முகூர்த்தத்தாலே ஒருவராலும் அழித்தற்கரிய முறைமையினையுடைய இலங்கை,

†தொல் மா இலங்கை பெயரிய நல் மா இலங்கை—பழையதாகிய பெருமையினையுடைய இலங்கையினது பெயரைப்பெற்ற நன்றாகிய பெருமையை யுடைய இலங்கை,

மன்னருள்ளும் ஓவியர் பெருமகன்—அவ்விவங்கைக்குரிய அரசர் பலருள்ளும் ஓவியர்குடியிற் பிறந்தோன்,

களிறு தழும்பு இருந்த கழல் தயங்கு திருந்து அடி—யானையைச்செலுத்துதலாலுளதாகிய தழும்புகிடந்த வீரக்கழல் கிடந்தசையும் பிறக்கிடாத அடியினையும்,

பிடி கணம் சிதறும் கை—பிடித்திரளைப் பலர்க்குங் கொடுக்குங்கை,

பெயல் மழை தட கை—பெய்தந்நொழிலையுடைய மழைபோன்ற பயனையுடைய பெரியகையினையுமுடைய,

பல் இயம் கோடியார் புரவலன்—பல வாச்சியங்களையுடைய கூத்தரைப் புரத்தலை வல்லவன்,

பெரு இசை நல்லியக்கோடனை நயந்த கொள்கையொடு—பெரிய புகழையுடைய நல்லியக்கோடனைக் காண்டற்குவிருப்பிய கோட்டாட்டுடனே,

பெருமகன் புரவலனாகிய நல்லியக்கோடனெனமுடிக்க.

127. தாங்கரு மரபின் தன்னும்—பிறரார் பொறுத்தற்கரிய குழப்பிற் தோர்க்குரிய முறைமைகளையுடைய தன்னையும்,

127-8. தந்தை வான் பொரு நெடு வரை வளனும் பாடி—அவலந்தந்தையுடைய தேவருகத்தை, ஈத்தின்று செடிய மலையிற் செவ்வதையும்பாடி,

129. முன் நாள் சென்றனம் ஆக—*நாலுபத்துநாளைக்குமுன்னே போனேமாக,

* கருப்பதித்தமுகூர்த்தம் - இரக்கரை அமைக்கத்தொடங்கியகாலம்.

† தொன்மாவிலக்கையென்றது இராவணனது இராசதானியாகிய இலங்கை.

‡ நாலுபத்துநாள் - சிவநாள்.

இந்நான்—இற்றைநான்,

180. திறவா [கூட] சாய் செவி குருளை—விழியாத கண்ணையுடைய வானிய வளைத்த செவியினையுடையிருத்த,

*“நாயே பன்றி புலிமூய் னான்கு, மாயுக் காலைக் குருளை யென்ப.”

181. கறவா பால் முலை சுவர்தல் கோளுது—பிறநாற் கறக்கப்படாத பாலினையுடைய முலையையுண்ணுதலைத் தன்பசுமிருதியாற் பொறுத்தலாற்றாது,

182. புனிது நாய் குரைக்கும் புல்லென் அட்டில்—சுன்றணிமையை யுடைய நாய்குப்பிடும் பொலிவழிந்த அடுக்கினையில்,

183. காழ் சோர் அட்டில் (132)—கீழிகள் †ஆக்கையற்றீ விழுமின்ற அட்டில்,

முது சுவர் கணம் சிதல் அரித்த அட்டில் (132)—பழைய சுவரிடத்தெழுந்த திரண்ட கதையான்தின்ற அட்டில்,

184. [பூழி பூத்த புழந்தா ஞாம்பி:] பூழி புழல் ‡ஞாம்பி பூத்த அட்டில்—(132) களைந்துபூழி உட்பொய்யாகிய கானாளைப் பூத்த அட்டில்,

185-6. [ஒல்குபசி யுழந்த வொடுக்குறண் மருங்குல், வளைக்கைக் [கூட] மகன்:] ஒடுக்கு பசி உழந்த ஒல்கு றண் மருங்குல் [கூட] கிணைமகன்—ஒடுக்குதற்குக் [கூட] பசியாலே வருந்திய துட்குறும் துண்ணிய இடையினையும் வளையலையணிந்த கையினையுமுடைய ‡கிணைவனுடையமகன்,

186-7. வன் உகிர் குறைத்த குப்பை வேளை உப்பிலி வெந்ததை—பெரிய உகிளாந்தின்னின குப்பையினின்ற வேளை உப்பின்றாய் அட்டிலிலே (132) வெந்ததனை,

188-9. மடவோர் காட்சி நாணி கடை அடைத்து இரு பெரு ஒக்கவொடு ஒருங்கு உடன் மிசையும்—வறமையுறுதலும் இயல்பென்றறியாது புறம்கூறுவோர் காண்டற்கு நாணித் தலைவாசலையடைத்து மிடியாற் கரிய பெரிய சுற்றத் தோடே கூடவிருந்து அடையத்தின்னும்,

140. அழி பசி வருத்தம் வீட—|| அறிவுமுதலியன அழிதற்குக் [கூட] மான பசியாலுனதாகிய வருத்தம்கன் விட்டுப்போம்படி,

■ தொல்காப்பியம், மரபியல், 8.

† ஆக்கை - கழிகளைக்கட்டும் கயிறுமுதலியன.

‡ “ஆடுகளி மறந்த கோடுய ரடுப்பி, னாம்பி பூப்ப” (புறநா. 164); “ஞாம்பல் கண்டறியா வாம்பி பூத்த, வெலிதுயி லடுப்பு” (காசிக்கலம்பகம், 57.)

■ கிணைவன்மகன் - கிணைப்பறைகொட்டுவோனுடைய மனைவி; மகன் மனைவி; (மணி, 21: 30)

|| பசி அறிவுமுதலியவற்றை அழிக்குமென்பதை, “அறிவுகெடவந்த கல் கூர்மையே” (புறநா. 266), “தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக, கல்குர வெண்ணு ககை” (குறள், 1043), “குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும், பிடித்த கல்லிப் பெருப்புனை விடுஉம், நாணனி களையு மாணெழில் சிதைக்கும், பசிப்பிணி யென்னும் பாலி” (மணி. 11: 76 - 80) என் பவற்றாலும், “மானக் குலக்கல்வி” என்னும் நல்வழிச்செய்யுளாலும் உணர்க.

140-43. பொழி கவுள் தறுகண் பூட்டை மணி தயங்கும் மருக்கின் சிறு கண் யானையொடு பெரு தேர் எய்தி யாம் அவண் நின்றும் வருதும்—மதம் வீழ் கின்ற கதுப்பினையும் கடுக்கக்கொல்லுதலாகிய மேற்கோளினையும் மணியணையும் பக்கத்தினையும் சிறியகண்ணையுமுடைய யானையுடனே பெரியதேனையும் பெற்று யாம் அவ்விடத்தினின்றும் வாராநின்றேம்,

இது நிகழ்காலத்து வருதல், * “உம்மொடு வருகல் கடதற” என்புழிற் கூறிலும்.

143-5. நியரும் ஈயத்து இவண இருந்த இரு பெரு ஒக்கல் செம்மல் உள்ளமொடு செல்குவீர் ஆயின் — நீங்கலும் ஸுவேந்தர்பாற்பெறும் விரும்பி இவ்விடத்திருந்த வறுமையாற் கரியவாகிய பெரிய சுற்றத்தினது தலை மையையுடைத்தாகிய நெஞ்சுடனே அவனிடத்தே போவீராயின்,

146-50. [அலைநீர்த் தாழை யன்னம் பூப்பவுள், தலைநாட் செருத்தி தமனிய மருட்டவுள், கடுஞ்சூன் முண்டகங் கதிர்மணி கழாஅலவு, செடுங்காற் புண்ணி நித்திலம் வைப்பவுள், காணல் வெண்மணல் கடலுலாய் நிமிர்தர:]

கடல் உலாய் நிமிர்தர அலை நீர் காணல் வெண்மணல்—கடல்பரந்து எழ்நிப் பொருதலாலே அலைபுரையுடையகரையில் வெண்மணல் மணவிடத்துகின்ற,

தாழை அன்னம் பூப்பவுள் - தாழை அன்னம்போலப் பூக்கையினாலும்,

தலை நாள் செருத்தி தமனியம் மருட்டவுள்—இனவேனிற்காலத் தொடங்குகின்ற நாளிலே † செருத்தி தண்ணீர்க்கண்டாரைப் பொன்னென்று மருள் பன்னுக்கையினாலும்,

கடு சூல் முண்டகம் கதிர் மணி கழாஅலவும்—முதற் சூலையுடைய கழி முன்னி ஓளையையுடைய நீலமணிபோலப் பூக்கையினாலும்,

‡ கண்ணியாய்கின்ற அரும்புதலிற் கடுஞ்சூல்.

கழாஅல்—கழற்ற,

செடு கால் புண்ணி நித்திலம் வைப்பவுள்—செடிய தாளினையுடைய புண்ணி நித்திலம்போல அரும்புகையினாலும்,

151. பாடல் சான்ற செய்தல் செடு வழி பட்டினம் (153) -புகழ்தலமைந்த செய்தனிலத்து செடியவழியிற் பட்டினம்,

152. மணி நீர் வைப்பு பட்டினம் (153)—நீலமணிபோலும் கழிசூழ்த்த னர்க்கையையுடைய பட்டினம்,

மதிலொடு பெயரிய பட்டினம் (153)—மதிலோடே பெயர் பெற்ற பட்டினம்,

என்றது எயிற்பட்டின மென்றதாம்.

153. பணி நீர் படுவின் பட்டினம் படின்—குளிர்ச்சியையுடைய பூயுடைய குளங்கையுடைத்தாகிய எயிற்பட்டினத்தே செல்வீராயின்,

* தொல்காப்பியம், வினாயியல், 5.

† “செருத்திபொன்னொரிதருத்திருசெல்வேலியுறைசெல்வர்” (தே. ஞான)

‡ “கண்ணியாய்” என்றும் பிரதிபேதமுண்டே.

■ - மடுவுமாம்.

154. ஓங்கு ■ ஒட்டகம் துயில் மடிந்தன்ன—உயர்ந்த தன்மையை யுடைய ஒட்டகம் உறக்கத்தேகிடந்தாலொத்த,

155. வீங்கு திரை கொணர்ந்த விரை மரம் விறகின்—மிக்குின்ற திரை கொண்டுவந்த மணத்தையுடைய அகிலாகிய விறகாலே,

156. கரு புகை செ தீ மாட்டி—சரிய புகையையுடைய சிவந்த கெருப் ■ யெரித்து,

156-8. பெரு தோள் மதி *வக்கறாடும் மாசு அறு திரு முகத்து நுதி வேல் நோக்கின் நுளைமகள் அரித்த—பெரிய தோளினையும் மதி இத்தன்மை பெற்றிலேமேயென்று விரும்புதற்குக் காரணமான மறுவறுகின்ற அமைதியினை யுடைய முகத்தினையும் முனையினையுடைசதாகிய வேல்போலும் பார்வையினை யுமுடைய நுளைச்சாதிதிற்பிறந்த மகளாலே அரிக்கப்பட்ட,

159. பழ படு தேறல் பரதவர் மடுப்ப—பழைதாகிய களிப்புமிருகின்ற கட்டெளிவைப் பரதவர் எடுத்துவந்து வாயிடத்தே வைக்க,

160-61. கிளை மலர் படப்பை கிடங்கில் கோமான தனை அவிழ் தெரியல் தகையோன் பாடி—கொத்திலெழுந்த பூக்களையுடையவாகிய தோட்டக் கிளையுடைய கிடங்கிலென்னும் ஊர்க்காசனாகிய அரும்புகெழுந்த மாலையினை யுடைய அழகையுடையோனைப் பாடி,

162. அறல் குழல் பாணி தூங்கியவரோடு—தள்ளவறுதியையுடைய குழ லோசையின் தாண்டித்தொப்ப ஆடின மகளிரோடே,

163. வறல் குழல் சூட்டின்—உலர்தலையுடைய குழன்மீனைச் சுட்ட லோடே,

வயின் வயின் பெறுகுவிர்—மனைதோறும் மனைதோறும் பெறுகுவிர் ;

பட்டினம் பட்டிற் (153) கிடங்கிற்கோமானாகிய (160) தகையோனைப் பாடி (161) ஆடினமகளிரோடே (162) நீக்களும் சூட்டோடே (163) தேறலைப் பரதவர்மடுப்ப (159) அவற்றை வயின்வயிற் பெறுகுவிரென முடிக்க.

164. பை நனை அவரை பவழம் கோப்பவும்—பசுத்த அரும்புகளையுடைய அவரை பவழம்போலப் பூக்களை முறையே தொடாநிற்கவும்,

165. கரு நனை காயா கணம் மயில் அவிழவும்—சரிய அரும்பினையுடைய காயாக்கள் நிரண்ட மயிலின் கழுத்துப்போலப் பூவாநிற்கவும்,

166. கொழு கொடி முகண்டை கொட்டம் கொன்னவும்—கொழுவிய கொடியினையுடைய முகண்டை †கொட்டம்போலும் பூவைத் தன்னிடத்தே கொன்னாநிற்கவும்,

கொட்டைறுற்கின்ற கொட்டையுமாம்.

167. செழு குலை காத்தன் கைவிரல் பூப்பவும் — வளவிய குலையினை யுடைய காத்தன் கைவிரல்போலப் பூவாநிற்கவும்,

* “கடைக்க ணைக்கற” (சீவக . 1622)

† கொட்டம் - பணங்குருத்தாற்செய்க்கப்படும் சிறியபெட்டி.

168. கொல்லு செடு வழி கோபம் ஊரவும்—கொல்லையிடத்து செடிய வழிகளிலே இத்திரகோபம் ஊராகிற்கவும்,

இச் செய்வெனெச்சமெல்லாம் ஈண்டு நீகழ்கால முணாததியே நின்றன ; ஞாயிறுபட வந்தானென்றத்போல.

169. முல்லை சானற *முல்லை அம் புறவின—இவைகாலமுணாததி இங் கணம் நீகழ்த்தாகிற்கவும் கணவன் கூறிய சொற்பியையாது இவ்விருந்து நல்ல தஞ்செய்து ஆற்றியிருந்த தனமையமைந்த முல்லைக்கொடிபடாந்த அழகினை யுடைய காட்டிடத்து,

இது, * “மாயோன மேய” எனனும் குத்திரத்தானுணாக

170-71. விடா கால அருவி வியல மலை சுடா மூழ்கி கானமாறிய செவ்வி கோக்கி—முழைஞ்சுகளிலே குதிகரும் அருவியினையுடைய பெரிய அத்திகிரியிலே ஞாயிறுமறைந்து அவன் கிரணங்களபோன அந்தக்காலத்தைப் பாரா, ”,

172-3 [திமல்வே னுதியிற பூசுத கேணி, விறல்வேல வெனறி வேலூ ரெய்தின] திமல் வேல நுதியின கேணி பூசுத விறல் வேல வெனறி வேலூ ரெய்தின—முருகன்கையில் வலியினை புடைசுதாகிய வேலினுதிபோலே கேணி பூக்கப்பட்ட வெற்றியையுடைய வேலாலே வெற்றியையுடைய வேலூரைச் சேரின,

எனறது நல்லியக்கோடன தனபகைமிருக்கு அஞ்சி முருகனைவழிபட்ட வழி அவன் இக்கேணியிறபூவைவாகிப பகைவரையெறியென்று கனவிநகறி அதிற் பூவைத் தனவேலாக நிருமித்தகொரு கதைகூறிற்று. இதனானே வேலூ ரென்று பெயராயிற்று.

174. உறு வெயிறகு உலையுய உருபு அவர் குரம்பை—மிருகினற வெயி லுக்கு உளஞ்ஹைகின்றோ வருந்தப்பட்ட பெயர் விளங்குகின்ற குழலிலிருக் கின்ற,

175 எயிறறியா அட இன புளி வெ சோறு — எயினக்குலத்தின் மகளிராலே அடப்பட்ட இனிய புளிகறியிடப்பட்ட வெவ்வியசோற்றை,

புளி - தித்திப்புமாம்.

176. தேமா மேனி சிலவளை ஆயமொடு—தேமாவின் தளிர்போலும் மேனியையும் †சிலவாகிய வளையினையுமுடைய நுடமகளிருடைய திரளுடனே

177. ஆமான குட்டின—ஆமானினது குட்டிநைச்சியை யுடைய,

அமைவர பெறுகுவீர—பசுடெப் பெறுகுவீர,

வேலூரெய்திற (176) குட்டினையுடைய (177) சோற்றை (175) ஆயத் தோடே (176) அமைவரப் பெறுகுவீரெனமுடிசு

* “முல்லைசானறடிநடி” (மதுரை 255) என்பதும் அதனுரையும் இங்கே அறிதற்பாலன.

† நொல்காப்பியம், அகத்திணையியல்,

‡ ‘சிலவளைவிறல்யெனறது பலவளையிடுவது பெதுமப்பை பருவத்தாக வின், அக்தனறிச் சிலவளையிடும பருவத்தானென அவன் ஆடமுதலியதுறை கஞரியனாதல கூறியவாறு’ (பதி. 57 - 6 உரை)

முல்லையும் குறிஞ்சியும் சேர்த்திருத்தலிற் சேர்க்குறினர்; *இரண்டுகூடியல்லது பாலைத்தன்மை பிறவாமையின்.

178-9. [சுறுப்புகளோதைத் தொடுத்த நாட்சினைக், குறுங்காற் காஞ்சிச் சொம்ப ரேறி:] நாள் கோதை தொடுத்த நறு பூ சினை குறு கால் காஞ்சி கொம்பர் ஏறி—நாட்காலத்தே மாலைகட்டினாற்போல இடையறாமற் ரெடுத்த நறிய பூக்களையுடைய சிறிய கொம்புகளையும் குறிய தாளினையுமுடைய காஞ்சிமரத்தின் பெரியகொம்பரிலேயேறி,

180. அரு குட்டம் நோக்கி நெடிது இருந்து — ஒருநாலத்தும் மலைப்படுதல் அரிதாகிய ஆழத்திற்றிளங்கன்ற மீன்களை எடுக்கும் காலத்தைக் கருதி நெடும்பொழுதிருந்து,

181-2. புலவு கயல் எடுத்த பொன் வாய் மணி சிரல் வன் உகிர் கிழித்த னுழ் பசு அடை—புலான்றற்கையுடைய கயலை முழுகியெடுத்த பொன்னிறம்போலும் வாயையுடைய நீலமணிபோன்ற சிச்சிலியினது பெரிய உகிர் கிழித்த வடுவமுந்தின பசிய இலையினையுடைய,

183. முள் அரை தாமரை முகிற் விரி நாள் போது—முன்னையுடைத்தாகிய தண்டினையுடைய வெண்டாமரையினது அரும்புவிரிந்த நாட்காலத்திற் பூவை,

184. கொங்கு கவர் நீலம் செ கண் சேவல்—கேளைநுகர்கின்ற நீலநிறத்தினையும் சிவந்த கண்ணினையுமுடைய வண்டொழுங்கு,

பூவைத் தேனையென்றது, †“தெள்ளிது” என்றகருணை முடிக்க.

185. மதி சேர் அரவின் னோன்றும் — திங்களைச் சேர்கின்ற கரும்பாம்பை யொப்பத் தோன்றும்,

186. மருதம் சான்ற மருதம் தண் பனை—ஊடியுக்கடியும் போக நுகருதன்மை யமைந்த மருதநிலத்திற் குளிர்த்த வயலிடத்து,

187-8. [அந்தண ரருகா வருங்கடி வியனக, ரந்தண் கிடக்கினவ னொழு ரெய்தின்:] அம் தண் கிடக்கின் அரு கடி வியன் நகர் அந்தணர் அருகா அவன் ஆழர் எய்தின்—அழகினையுடைய குளிர்த்த கிடக்கினையும் அரியகாவலையும் அகற்சியையுடைய அகங்கனையுமுடைய அந்தணர்சருங்கா, அவனுடைய ஆழரைச் சேர்வீராயின்,

189-90. [வலம்பட நடக்கும் வலிபுண ரெருத்தி, னுரன்கெழு நோன் பகட்டுழவர் கங்கை:] வலி புணர் எருத்தின் வலம் பட நடக்கும் நோன் பசு உரன் கெழும் உழவர் தங்கை—இழுத்தற்குரிய வலிபொருந்தின கழுத்தினாலே வெற்றிபுண்டாக நடக்கும் மெய்வலியினையுடைத்தாகிய எருத்தினையுடைய அறிவுபொருந்தின உழவருடைய தங்கையாகிய,

* “முல்லையும் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுகு குதய குறுத்துப், பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்” (கிலப. காடுகாண், 64 - 6.)

† “முதன்மு னைவரிற் கண்ணென் வேற்றுமை, சினைமுன் வருந் தெள்ளி தென்ப” என்பது தென்காப்பியம், வேற்றுமைமயங்கியல், 5.

191. — அறிவு; * “உரலோ ரெண்ணினும் மடலோ ரெண்ணினும்” என்ற துபால.

191-2. பிடி கை அன்ன பின்னு வீழ் சிறு புறத்து தொடி மகடே— பிடியினது கையை யொத்த பின்னிணையிர் வீழ்ந்து கிடக்கின்ற சிறிய முது கிணையும் தொடியனரிந்த கையினையுமுடைய மகள்,

192. மக முறை தடுப்ப— உழுவர் தங்கையாகிய (190) மகடே (192) தான் உன்னே யிருந்து தன்பின்னைகளைக்கொண்டு நம்மை அடைவே எல்லாரையும் போகாது விலக்குகையினாலே,

இனிமே பின்னைகளை உபசரிக்குமாறுபோல உபசரித்து விலக்கவேண்டுமாம்.

193-4. இரு காழ் உலக்கை இரும்பு முகம் தேய்த்த அனைப்பு மாண் அரிசி அமலை வென் சோறு— கரிய வயிரத்தையுடைய உலக்கையினது பூணி னையுடைய முகத்தைத் தேயப்பண்ணின குற்றதல்மாட்சிமைப்பட்ட அரிசியா லாக்கின் கட்டியாகிய வெள்ளியசோற்றை,

195. கவை தான் அலவன் கலவையொடு பெறுகுவீர்— கவைத்த காலி னையுடைய குன்னும் பீர்க்கங்காயுங்கலந்த கலப்புடனே பெறுகுவீர்;

தண்பணையின் (185) ஆமுரெய்தின் (188) உழுவர் தங்கையாகிய (190) மகடேத் தடுக்கையினாலே (192) சோற்றைக் (194) கலவையொடு பெறுகுவீரெ னமுடிக்க.

196-201. [எரிமறிந் தன்ன நாவி னிலங்கெயிற்றுக், கருமறிக் காதிற் கவையுடிப் பேய்மக, ணிணனுண்டு சிரித்த தோற்றம் போலப், பிணனுக்கத்துச் சிவந்த பேருகிர்ப் பிணத்தா, எண்ணல் யானை யருவிதுக ளவிப்ப, நீடங்கு தெருவினவன் சாமயர் மூதார்:]

எரி மறிந்தன்ன நாவின்— மேனோக்கியொளிகின்ற நெருப்புச் சாய்ந்தா லொத்த நாவினையும்,

கரு மறி காதின— வெளியாட்டுமறிகளை அணிந்த காதினையும்,

† அடி பேய் மகன்— கவைத்த அடியினையுமுடைய பேய்மகன்,

கிணன் உண்டு சிரித்த இலங்கு எயிறு தோற்றம் போல— கிணத்தைத் தின்று சிரித்த விளங்குகின்ற எயிற்றினது தோற்றமாய் போல,

பிணன் உகைத்து சிவந்த பேரு உகிர்ப் பிண தான் அண்ணல் யானை அருவி துகள் அகிப்ப நீறு அடங்கு தெருவின் ஊர்— தாம் கொன்ற பிணங்களின் தலை களைக் காலாலேதள்ளிச் சிவந்த பெரிய உகிரினையும் பெருமையையுடைய கால் கையுமுடைய தலைமையையுடையவாகிய யானைகளின் மதவருவி எழுந்த துகளை அவிக்கையினாலே புழுதியடங்கின தெருவினையுடைய ஊர்,

அவன் சாறு அயர் மூதார்— அவனுடைய விழாடல்கின்ற பழைய ஊர்.

202. சேய்த்தும் அன்று சிறிது கணியதவே— தாரிய இடத்ததமன்று; சிறிதாக அண்ணிய இடத்ததே.

மூதார் கணியதென்க.

* பதிற்றுப்பத்து, 73.

† “இரும்பே ருவகையி னெழுந்தோர் பேய்மகன், *** கண்டொட் கவையடி பெயர்த்துத், தண்டாக் களிப்பி னுடுங் கூத்துக், கண்டணன்” (மணி, 6: 123-7.)

203-6. [பொருநர்க் காயினும் புலவர்க் காயினும், மருமறை நாவின்னத்தணர்க் காயினும், கடவுண் மால்வரை கண்ணிடுத் தன்ன, வடையா வாயிலவ னருங் கடை குறகி:]

பொருநர்க்கு அடையா ஆயினும் புலவர்க்கு அடையா ஆயினும் அரு மறை நாவின் அந்தணர்க்கு அடையா ஆயினும் அரு கடை வாயில் குறகி—கிணைப் பொருநர்க்கு அடைக்கப்படாவாயினும், அறிவுடையோர்க்கு அடைக்கப்படாவாயினும், அரிபவேத்தை யுடைத்தாகிய நாவினையுடைய அந்தணர்க்கு அடைக்கப்படாவாயினும் எனையோர்க்கு உள்ளே சேறற்கரிய தலைவாயிலையணகி,

அடையாவென்றபன்மை நான்குவாயிலையுங்கருதியது.

கடவுள் மால் சண் விடுத்தன்ன அவன் வாயில்—அதுதான் தெய்வங்களிருக்கின்ற பெருமையையுடைய மேரு ஒரு கண்ணை விழித்துப்பார்த்தாலொத்த அவனுடைய கோபுரவாசல்.

அன்றிப் பொருநர்க்காயினும் புலவர்க்காயினும் அருமறைநாவின்னத்தணர்க்காயினும் அடையாவாயிலென்றாற் பொருளின்மையுணர்க.

207. செய் நன்றி அறிதலும்—பிறர் தனக்குச்செய்த நன்றியை யறிந்து அவர்க்குத் தானும் நன்மைசெய்தலையும்,

*சிற்றினம் இன்மையும்—அறிவும் ஒழுக்கமுமில்லாத மாக்கள் திரள் தனக்கு இல்லாமையையும்,

208. இன் முகம் உடைமையும்—நோக்கினுர்க்கு இனியமுகத்தை எக்காலமும் உடையதலையும்,

இனியன் ஆதலும்—முகத்தி னினிய நகாஅ அகத்து இன்றாதவனாகாமல் நெஞ்ச முகத்திற்கேற்ப இனியதலையும்,

209. செறிந்து விளங்கு சிறப்பின் அறிந்தோர் எத்த—எக்காலமும் தன்னுடனே செறிந்து விளங்குகின்ற தலைமையினையுடைய பலகலைகளையுணர்ந்தோர் புகழ்,

210. அஞ்சினர்க்கு அளித்தலும்—தன்வீரத்தைக்கண்டு அஞ்சிவந்து அடிவீழ்ந்தார்க்கு அருள்செய்தலையும்,

வெ னினம் இன்மையும்—கொடிய சினமில்லாமையையும்,

கோபம் நீட்டித்து நிற்கின்றது சினம்.

211. ஆண் அணி புருதலும்—வீரர் நின்ற அணியிலேசென்று அவ்வணியைக் குலைத்தலையும்,

§ “ஆண்பா லெல்லா மாணென்ற குரிய” என்றுகூறி, ||“பெண்ணு மாணும் பின்னாயு மவையே” என்றதனால் ஆணென்றது ஆண்பாலையே யுணர்ந்துமேனும் அணி புருதலென்றதனால் ஈண்டு வீரரையுணர்த்திற்று.

* ‘சிறியவினமாவது நல்லகன்வலனும் தீயதன் தீமையும் இல்லென்போரும் விடரும் தூர்த்தரும் நடருமுள்ளிட்டகுழு; அறிவைத்திரித்து இருமையுங் கெடுக்குமியல்பிற்று’ என்பர் பரிமேலழகர்; நீருக்குறள், 46 - ஆம் அதி. அவ.)

† “முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்றா, வஞ்சகர் யஞ்சப் படும்.” (நீருக்குறள், 824.)

‡ புறநானூறு, 10, 73 - ஆம் பாட்டுக்களைப்பார்க்க.

§ தொல்காப்பியம், மரபியல், 50.

|| “ ” ” ” 69.

௩.—சிறுபாணாற்றுப்படை.

அழி படை தாங்கலும் - தனது கெட்ட படையிடத்தே தான்சென்று வரைப் பொறுத்தலையும்,

212. வான் மீ கூற்றத்து வயவர் ஏத்த - வான்வலியாலே மேலாகிய சொல்லைபுடைய வீரர் புகழ்,

213. கருதியது முடித்தலும் - தன்னெஞ்சு கருதிய புணர்ச்சியைக் குறைகிடவாமல் முடிக்கவல்ல தன்மையையும்,

நுகர்த்தருகிய மகளிரை நுகர்ந்து பற்றாக்காற் பிறப்பருமையிற் கருதியது முடிக்கவேண்டுமென்றார்.

காமுறு படுத்தலும் - அங்ஙனம் தானே இன்பமுறாதே அம்மகளிரும் தம் மாலே மிக்கவிற்பத்தைப்பெறும் தன்னை விரும்பப்பட்டிருத்தலையும்,

214. ஒரு வழி படாமையும் - அவர்கள் அங்ஙனம் விரும்பினார்களென்று அவர்கள் வசத்தனாகாமையும்,

ஒடியது உணர்தலும் - தான் அவர்வசத்தனாகாமையின் அவர் வருந்திய தன்மையையுணர்ந்து அவரைப்பாதுகாத்தலையும்,

இனி அவர்கள் நெஞ்சில் நிகழ்ந்ததையுணர்ந்து அவர் குறைமுடித்தலென்றுமாம்.

215. அரி ஏர் உண் கண் அரிவையர் எத்த - செவ்வாரிபொருந்தின மையுண்கண்ணினையுடைய மாளிர்புகழ்,

216. அறிவு மடம் படுதலும் - தான்கூறுகின்றவற்றையுணரும் அறிவில் லாதார்மாட்டுத் தான் அறியாமைப்பட்டிருத்தலையும்,

அறிவு நன்கு உடைமையும் - தன்னைப்போல அறிவுடையார்மாட்டு நன்றாக அறிவுடையையிருத்தலையும்,

*“ஒளியார்மு றென்றிய ராதல் வெளியார்முன், வான்சுதை வண்ணங் கொளல்” என்றார்பிறரும்.

217. வரிசை அறிசலுட் - பரிசிலருடைய தரமறிந்து அவர்பெறுமறை மையே கொடுத்தலையும்,

கொடுக்கல் இரந்தருங்கூட்டுக.

வரையாது கொடுத்தலும் - அங்ஙனம் கல்விமிகுதியில்லாத பரிசிலர்க்குக் கொடாநருத்தலை மேற்சொன்னாகே அவர்களளிவிற்குத் தக்கனவற்றைக் கொடுத்தலையும்,

இனித் தனக்கென ஒன்றுட் வரைந்துவையாமற் கொடுத்தலென்றுமாம்.

218. பரிசில் வாழ்க்கை பரிசிலர் எத்த - பிற்கையிலேற்ற பொருளால் இவ்வாழ்க்கை நடத்துதலையுடைய பாணர் கூத்தர் முதலியோர் புகழ்,

219. பல்மீன் நடுவண் பால் மகிபோல பவீன களுக்கு நடுவிற்குத் பால் போலும் ஒளியையுடைய கலிவிதைந்த மற்போல,

220. இன் நகை ஆயமோடு இருந்தோன் குறுகி - இயலிசைநாடகம் அலும், இனிய மொழிகளாலும் இனிமமகிழ்ச்சியைச் செய்யும் சிரனோடே இருந்தவனையணுகி,

கலைகள் சிறைந்திருந்தமைபற்றித் தலைவற்கு நண்டு மத உவமையாயிற்று.

221-2. பைங்கண் ஊகம் பாம்பு பிடித்தன்ன அம் கோடு செறிந்த அவிழ்த்து வீங்கு திவவின் - பசியகண்களையுடைய கரியகுரங்கு பாம்பின் தலை

யைப் பிடித்தகாலத்து அப்பாம்பு ஒருகாலிறகவும் ஒருகால் நெகிழவும் அதன் கையைச் சுற்றமாறுபோன்ற அழகினையுடைய தண்டிடத்தே செறியச் சுற்றினை நெகிழவேண்டுமிடத்து நெகிழ்ந்தும் இறுகவேண்டுமிடத்து இறுகியும் நரம்பு துவக்கும் வார்க்கட்டினையும்,

223. [மணிநிரைத் தன்ன வனப்பின்வா யமைத்து:]

மணி நிரைத்தன்ன வனப்பின்—இரண்டுவிளிம்புஞ் சேரத்தைத்துமுட்கினை ஆணிகளாலே மணியை நிரைத்துவைத்தாலொத்த அழகினையும், வாயமைத்து—பொருத்தப்பண்ணி,

224. வயிறு சேர்பு ஒழுகிய வகை அமை அகனத்து—வயிறுவேந்து ஒழுங்குபட்ட தொழில்வகை யமைந்த பத்தரினையும்,

வயிறு - பத்தரினது. தாழிபோலப் புடைபட்டிருத்தலின், அகனமென்றார்.

225-6. காணம் குமிழின் கனி நிறம் கடுப்ப புகழ் வினை பொலிந்த பச்சையொடு—காட்டிடத்துக் குமிழினுடைய பழுத்தினது நிறத்தையொப்பப் புகழப்படுங் துவருத்தின கைத்தொழிலாற் பொலிவுபெற்ற போர்வையோடே,

226-7. [தேம்பெய், தமிழ்துபொதிந் திலிற்று மடங்குபுரி நரம்பின்:]

தேம் பெய்து புரி அடங்கு நரம்பின்—தேனெழுதுகின்ற தன்மையைத் தன்னிடத்தே பெய்துகொண்டு முறுக்கடங்கின நரம்பினையுமுடைய,

அமிழ்து பொசிந்து இலிற்றும் நரம்பு—அமிழ்தத்தைத் தன்னிடத்தே பொதிந்து துளிக்கும் நரம்பு,

இஃது ஓசையினிமைக்குக் கூறிற்று. *“தீந்தே, னணிபெற வொழுகி யன்ன வமிழ்தமழ் நரம்பி னல்யாழ்” என்றார் பிறரும்.

228. பாடு துறை முற்றிய—நீர் பாடுந்துறைகளெல்லாம் முடியப்பாடு தற்கு,

முற்றிய - செய்யியவென்னும் வினையெச்சம்

228-9. பயன் தெரி கேள்வி கூடு கொள் இன் இயம்—தனது பயன் விளங்குகின்ற இசைகளைத் தான் கூடுதல்கொண்ட இனியயாழை,

பச்சையோடே (226) வாயமைக்கப்பட்டு வனப்பினையும் (223) திவவினையும் (222) அகனத்தினையும் (224) நரம்பினையுமுடைய (227) இன்னியமென முடிக்க.

229-30. [குரல்கூர லாக, துனெறி மரபிற் பண்ணி:] தூல் நெறி மரபின் குரல் குரல் ஆக பண்ணி—இசைதூல் கூறுகின்ற முறைமையாலே செம்பாலை யாக வாசித்து,

பாடு துறை முற்றுத்தற்கு இன்னியத்தைக் குரல் குரலாகப் பண்ணியென முடிக்க.

230-31. [ஆனது, முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை யெனவும்:] முதுவோர்க்கு ஆனது முகிழ்த்த கையினை எனவும்—†அரசன் உவாத்தியாயன்

■ கீலகசிந்தாமணி, 722.

† அரச னுவாத்தியான் ருய்தத்தை தப்மு, நிகரில் குரவ் ரிவரிவரைத், தேவரைப் போலத் தொழுதெழுக் கென்பதே, யாவருங் கண்ட நெறி.” (பூதாக்கோவை, 17)

தாய் தந்தை தம்முன்முதலியோர்க்குப் பலகாலங் குவித்த கைகளை யுடைய யென்றும்,

232. இளையோர்க்கு மலர்ந்த மார்பினை எனவும்—வீரரேறிதற்கு மகிழ்ந்து கொடுத்த மார்பினையுடையயென்றும்,

*“விருந்தாயினை யெறிநீயென விரைமார்பகங் கொடுத்தார், கரும்புணற வெறிந்தாங்கவ னின தூழினி யெனவே” என்றார் பிறரும்.

இளையோர் மகளிருமாம்.

†“வணங்குசிலை பொருதரின் மணங்கமழ்கல, மகளிர்க் கல்லது மலர்ப் பறி யலைவே”, ‡“மகளிர் மலைத்த லல்லது மன்னார், மலைத்தல் போகிய சிலைத் தார் மார்ப்” என்றார்.

233. எரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை எனவும்—எரினையுடைய குடிமக்க ளுக்கு நிழல் செய்த செங்கோலையுடையயென்றும்,

234. தேரோர்க்கு அழன்ற வேலினை எனவும்—தேரினையுடைய அரசர் க்கு வெம்மை செய்த வேலையுடைய யென்றும்,

235. நீ சில மொழியா அளவை—^௧ சிலபுகழினைக் கூறுதற்கு முன்னே,

235-6. [மாசில், காம்புசொலித் தன்ன வறுவை யுடஇ.] காம்பு சொலி த்தன்ன மாச இல் அறுவை உடஇ--பூங்கில் ஆடையையுரித்தாலொக்க மாசில் லாத உடையினை உடுக்கப்பண்ணி,

இனி பூங்கின்முளையிற் பட்டையுமாம்.

237. பாம்பு வெகுண்டு அன்ன தேறல் நல்கி—பாம்பேறி மயக்கினுற் போல மயக்கின கட்டெளிவைத் தந்து,

238-40. [காவெரி யூட்டிய கவர்க்கணை, தூணிப், பூவிரி கச்சைப் புகழோன் தன்முன், பணிவரை மார்பன் பயந்த.] கா எரி ஊட்டிய கணை கவர் தூணி பூ விரி கச்சை புகழோன் தன்முன் பணிவரை மார்பன் பயந்த—சாண்டவ வனத்தை நெருப்புண்ணுப்படியெய்த கணையை உள்ளடக்கின ஆவநாழிகை யினையும் பூத்தொழில் பரந்த கச்சையினையுமுடைய அருச்சுனன் தமையனாகிய இமவான் போலுமார்பனான வீமசேனன் உண்ட,

240-41. நான் பொருள் பணுவலின் வழி அப் வேறு அடிசில்— கூரியபொருளையுடைய மடைதூனெறியிற் தப்பாத பலவேறுபாட்டையுடைய அடிசில்,

242-4. [வாணிற் விசம்பிற் கோண்மீன் குழந்த, வினங்குநர் ஞாயி மென் றுத் தோற்றத்து, வினங்குபொற் கலத்தில:] விசம்பில் வாள் கிறம் கோண் மீன் குழந்த இன கதர் ஞாயிறு என்றும் தோற்றத்து வினங்கு பொன் கலத்தில்— ஆகாயத்தில் ஒளியையுடைத்தாகிய கிறத்தினையுடைய கோளாகிய மீன்கள் குழந்த இனைய கிரணங்களையுடைய ஞாயிற்றை இகழுந் தோற்றாவையுடைய வினங்குகின்ற பொற்கலத்திடத்தே,

விரும்புலன பேணி—நீவிரும்புலனவற்றை விரும்பியுட்கொண்டு,

245. விருப்பின் தான் நின்று ஊட்டி—நுமமிடத்து மிகுகின்ற விருப்பத்தாலே தான் நின்று உண்ணப்பண்ணி,

* சீவகசிந்தாமணி, 2265.

† பதிற்றுப்பத்து, 63.

‡ பழையதா, 10.

§ பாம்பு - பாம்பின்விடம்.

ஆனமாயினென்றும் பாடம்.

நீ சிலமொழியாவனவை(235) விரும்புவன பேணி(244) உடனடி (236) (237) அடிசிலைக் (241) கலத்தேயிட்டுத் (244) தான்நின்று ஊட்டியென்க.

246. திறல் சால் வென்றியொடு தெவ்வு புலம் அகற்றி—வலியமைந்த வெற்றியோடே பகையைத் தத்தம் நிலத்தைக் கைவிட்டுப் போகப்பண்ணி,

247. விறல் வேல் மன்னர் மன் எயில் முருக்கி—வெற்றியையுடைய தாகிய வேலினையுடைய முடிவேந்தர்மன்னும் அரண்களை யழித்து,

248. நயவர் பாணர் புன்கண் தீர்த்தபின்—அவ்விடங்களிற் பெற்ற பொருளாலே விரும்பிவந்தவர் புன்கண்மையையும், பாணர் புன்கண்மையையும் போக்கினபின்பு,

249. வயவர் தந்த வான் கேழ் நிதியமொடு—தன்படைத்தலைவர் மிக்கன வாய்க் கொண்டுவந்து தந்த நன்றாகிய நிறத்தினையுடைய பொருட்டிதானே,

தன்படைத்தலைவர், குறுநிலமன்னரையும் அரசரையுமழித்து நயவர்க்கும் பாணர்க்குங்கொடுத்து மிக்குக்கொண்டுவந்த நிதியமென்க.

250-51. [பருவ வானத்துப் பாற்கதிர் பரப்பி, யுருவ வான்மதி யூர்கொண்டாங்கு:] பருவ வானத்து உருவ வான் மதி பால் கதிர் பரப்பி ஊர்கொண்டாங்கு—கதிர்க்காலத்தையுடைய வானிடத்தே வடிவுநிறைதலையுடைய வெள்ளிய மதி பால்போலுங்கிரணங்களைப் பரப்பிப் பரத்தலைக் கொண்டாற்போல,

252-3. கூர் உளி பொருத வடு ஆழ் நோன் குறடு ஆரம் சூழ்ந்த அயில் வாய் நேயியொடு—கூரிய சிறுநளிசன் சென்று செத்தின உருக்களமுந்தின வல்லியினையுடைய குறட்டிடத்திறைத்த ஆர்களைச்சூழ்ந்த சூட்டினையுடைய உருளையோடே,

குறடு—அச்சுக்கோக்குமிடம். அயில்வாய்—கூரியவாய்; என்றது சூட்டிற்கு ஆகுபெயர்.

254-5. [சிதர்நனை முருக்கின் சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத், ததர்பிணியவிழ்ந்த தோற்றம்போல:] முருக்கின் சேண் ஒங்கு நெடு சினை ததர்நனை சிதர் பிணி அவிழ்ந்த தோற்றம் போல—முருக்கினுடைய விசம்பிலே செல்ல வளர்ந்த நெடியகொம்பிற் செறிந்க அரும்புகள் வணடிற்குப் பிணியவிழ்ந்த தோற்றரவுபோல,

ததர்—கொத்துமாம். சிதர்—சிந்துதலுமாம்; சிச்சிலியுமாம்.

256-8. [உள்ளரக் கெறிந்த வருக்குறு போர்வைக், கருந்தொழில் வினைஞர் கைவினைமுற்றி, யூர்த்துபெயர் பெற்ற வெழினடைப் பாகரொடு:]

கரு தொழில் வினைஞர் கை வினை முற்றி உருக்குறு அரக்கு உள் எறிந்த போர்வை பாகர்—வலிய தொழிலைசெய்யுந் தச்சருடைய கையாற்செய்யும் உருக்களெல்லாம் முற்றுப்பெற்று உருக்கப்படுஞ் சாதிவிங்கம் உள்ளேநிரம்ப வழித்த பலகையையுடைய பாகர்,

தேர்த்தட்டுவெளி மறையப் பாலின பலகையைப் போர்வையென்றார். அதன் மேலே சுற்றுச்சுவராகப் பலகையாற்செய்த சுவரைப் பாகரென்றார். பாகரையுடையதேரைப் பாகரென்றார், ஆகுபெயரால்.

ஊர்ந்து பெயர் பெற்ற எழில் நடை பாகரோடு—ஏறிப்பார்த்து உண்மையாக ஓட்டமுண்டென்று பெயர்பெற்ற அழகினையுடைத்தாகிய நடையினை யுடைய தேரோடே,

நேமியோடே (253) போர்வையையுடைய (256) பாகரெனமுடிக்க.

259-60. மா செலவு ஒழிக்கும் மதன் உடை நோன்றான் வான் முகம் பாண்டில்—தன்சடுமையாற் குஞ்சரையின்செலவைப் பின்னேநிறுத்தும் வனப் புடைத்தாகிய வலியினையுடைய தாளினையும், ஒளியினையுடைத்தாகிய முகத் தினையுமுடைய நாரையெருகதையும்,

260. வலவனோடு—அதனைச்செலுத்தும் பாகனோடு,

260-61. [தரீஇ, யன்றே விடுக்குமவன பரிசில்] பரிசில் தரீஇ அவன் அன்றே விடுக்கும்—யானை குதிரை அணிகலமுதலியபரிசில்களையுந்தந்து அவன் அன்றேவிடுக்கும்.

நிதியத்தோடே (240) பாகரோடே (258) வலவனோடே பாண்டிலையும் (260) பரிசிலையும் (261)தரீஇ (260) அவன் அன்றேவிடுக்குமென முடிக்க.

261-3. மெல் தோள் துகில் அணி அல்குல் துளவரு இயல் மகளிர் அகில் விரித்த அம மெல் கூந்தலின்—மெல்லிய தோளினையும், துகில் சூழ்ந்த அல்குலினையும், அசைந்த இயல்வினையுமுடைய மகளிர் அகிற்புகையை உண்ணும்படியாக விரித்த அழகையுடைய மெல்லிய கூந்தல்போலே,

264-5. [மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பி, துணிமழை தவழும் துயல்கழை நெடுங்கோட்டு]

துணி மழை மணி மயில் கலாபம் இடை மஞ்சு பரப்பி தவழும் கோடு—தெளிந்தமேகம் நீலமணிபோலும் மயிலினுடைய விரிந்த தோகைக்கு நடுவே தனது மஞ்சைப்பரப்பித் தவழுமலை,

சிறிதுநீர் உட்கொண்டு பக்கம் வெள்ளியமாசாயிருத்தலின், மேகம் மஞ்சைப்பரப்பியென்றார்.

இனி 'மணிமயில் கலாபம்' என்று பாடமாயின, மயில் தன்கலாபத்தை மஞ்சிடையிலே பரப்புதலைச்செய்து துயல்வோடெனக. துயலல் - ஆடுதல்.

துயல் கழை நெடு கோடு—அசைகின்ற மூங்கிலையுடைய நெடிய மலையிடகையுடைய குறிஞ்சி (267)

266. [எறிந்துரு மிற்ற த வேற்றருஞ் சென்னி] ஏற்று அரு உரும் ஏறிந்து இறந்த சென்னி கோடு (265)—ஏறுதற்றொழில் அரிதாகிய உருமேறு தான் ஏறுதற்காக இடித்து வறிபாக்கிப்போன சிகரத்தையுடையமலை

இக்குஞ்சரையேற்றித்தென்ப.

267. குறிஞ்சி கோமான்—குறிஞ்சியாகிய ஒழுக்ககையுடைய நிலத்திற்கு அரசன்,

267-9. கொய் தளிர் கண்ணி செல் இசை நிலையுய பண்பின் கல்லியக் கோடனை—கொய்யப்பட்ட தளிர்விரவின மாலையினையும், பிறரிடத்து நிலலாமற் போகின்ற புகழ் தன்னிடத்தே நின்றற்குக் காரணமான குணத்தினையுமுடைய கல்லியக்கோடனை,

269. நயந்தனிர செலின் — விரும்பிச்செல்லின்,

முதுவாயிரவல (116) பெருமகன் (122) புரவலனாகிய (125) நல்லியக் கோடனை நயந்தனொள்கையோடே (126) முன்னாட்சென்றனமாக, இந்நான் (129) அழிபடுவருத்தம்வீட (140) யானையோடே தேரெய்தி (142) யாம் அவனின் றும்வருகின்றேம்; இனி நீயிரும் (143) மூவேந்தரிடத்துச் செல்குவிராயின் (145) வஞ்சியும் வறிது; அதுவன்றி (50) மதுரையும்வறிது; அதுவன்றி (67) உறந்தையும் வறிது; அதுவன்றி (83) எழுவர்பூண்ட நகைச்செந்துகம் (113) ஒருதான்றாகிய (115) குறிஞ்சிக் கோமானாகிய (267) நல்லியக்கோடனை நயந்தனிரசெலின் (269) வழியிற் பெறுமவற்றை யாங்கூறக்கிணமின்; பட்டினம்படரின் (153) வயின் வயிற்பெறுகுவிர் (163); அதன்பின்னர் வேலுரெய்தின் (173) அமைவரப் பெறுகுவிர் (177); அதன்பின்னர் அவன் ஆழரெய்திற் (188) கலவையொடுபெறுகுவிர் (195); அவற்றைப்பெற்றபின், அவன் மூதூர் (201) சேய்த்துமன்று; சிறிது நணியதுவேயாயிருக்கும் (202); ஆண்டுசேன்று முன்னர் அவன் கடைவாயிலைக்குறுகிப் (206) பின் அறிந்தோரேத்த (209) வயவரேத்த (212) அரிவையரேத்தப் (215) பரிசிலரேத்த (218) இருந்தோனையனுகிப் (220) பாடுதுறைமுற்றுதற்கு (228) இன்னியத்தைப் (229) பண்ணிக் (230) கையினையென்றும் (231) மார்பினையென்றும் (232) கோலினையென்றும் (233) வேலினையென்றும் (234) சிலமொழியா அளவை (235) அவன் (261) நீவிரும்புவனபேணி (244) உட்கு (236) நல்கி (237) அடிசிலைக் (241) கலத்தேயிட்டுத் (244) தான்நின்ற ஊட்டி (245) நிதியுத்தோடே (249) பாகரோடே (258) வலவனோடே பாண்டிலையும் (260) பரிசிலையும் (261) தரி (260) அன்றேவிடுக்கும் (261) என வினைமுடிவுசெய்க.

* ஐயமாநாட்டு நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்த னார்பாடிய சிறுபாணுற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாாத்துவாசி நக்கி னுக்கிளியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

1 அணியிழையார்க் காரணங் காஹிற் றநீநாய்
தணிமருந்துந் தாமேபா மென்ப—மணிமிடைபூ
ணிம்மென் முழவி னெயிற்பட்ட டினாடன்
செம்மல் சிலைபொருத தோள்.

■ நெடுவரைச் சந்தன நெஞ்சங் குளிர்ப்பா
படுமடும் பாம்பேர் மருங்கு—* விடுகென
யோடிய ட்மார்ப னுயர்நல் லியக்கோடன்
குடிய கண்ணி சுடும்.

■ 'ஏறுமாநாடு' என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† 'இடுகிடையாய்' என்றும் பாடம். ‡ 'மார்பின்' என்றும் பாடம்.

பெரும்பாணாற்றுப்படை

பெரும்பாணாற்றுப்படை
பெரும்பாணாற்றுப்படை
பெரும்பாணாற்றுப்படை
பெரும்பாணாற்றுப்படை
பெரும்பாணாற்றுப்படை
பெரும்பாணாற்றுப்படை
பெரும்பாணாற்றுப்படை
பெரும்பாணாற்றுப்படை

■ பெரும்பாணா - குதலர் பாணர்முதலாய பெரிய இசைக்காரர்; (சில.
5 37. அடிபார்.); "பெரும்பாணாருக்கையும்" (மது 342.)

1. கார்த்திகை பதினாழ்வந்தொழுகாலவந்ததற்கு (தொல். செய். ■
50 - இள), நேரும் நிறையுமொன்றி நேரொன்றிரசியத்தனை நிறையொன்றிரசிய
யத்தனையுதற்கும் (ஹெ. ஹெ. ஹெ. 56 - பேர். 8) இவ்வடி மேற்கோள்.

2. "பகனாகியதுபோலப் படுசுடர் கல்சேர" (கலி. 119 - க.) என்பதற்
கும், 'கதிர் காற்றியும் - கிரணங்களைக் கக்கியும்' (கல். செய். "சண்ணியபாதி"
மயிலேறு.) எ - ம், 'கான்று என்னுமிடக்கர் அணிகுறிகதுப் பிறிதொரு
பொருளிலும் கிற்றலின் மறைக்கப்படாது; தன்பொருண்மேல் கின்றழி
மறைக்கப்படும்' (தொல். எச்ச. கு. 47 - சே. 8, நன் - வி ■ 267;
இ - வி. கு. 168; நன். கு. 267 - இராமானுச.) எ - ம் இது மேற்கோள்

1 - 2. அடியெதுகைக்கும் வறக்கொடுபட்ட மரபுபிறழவும் செய்யுளின்
பம்படிச் சுவரொறு செய்க (தொல். செய். கு. 93, ஹெ. மா ■ 1 - உரை.)
எ - ம், செய்தென்னும்வாய்பாடு செய்யாநின்றெனசொறுபான்மை கிழங்கால்
பொருளிலும் வரும் (தொல். வினை கு. 31 - 8; இ - வி. கு. 246. கல். செய்.
"பாய்திரை", "கண்டகாட்சி" மயிலேறு.) ■ - ம், கட்டினையடிச்சீர்வரையடி
தொடுத்த அடியெதுகைக்கும் (தொல். செய். கு. 93 - 8.) சமாதியென்னுமலங்
காதத்திற்கும் (தொல். பொது. 25; இ - வி. கு. 635) இவ்வடிகள் மேற்
கோள். "வெயில்களன்றிருந்தெழுமொங்கொர்ச்செல்வன்" (கூ. 1 ம. இராவண
வதை. 17.) அட்டிமயிலுள்ள இலக்கணக்கு இவ்வடிகள் தாரணமாகக்காட்டப்
படும்; (நன். கு. 267 - இராமானுச.)

பெரும்பாணாற்றுப்படை

பெரும்பாணாற்றுப்படை

பெரும்பாணாற்றுப்படை

பெரும்பாணாற்றுப்படை

- பரியரைக் கழுகின் பாணையம் பசும்பூத்
கருவிரூர் தன்ன கண்கூடு செறிதுனை
யுருக்கி யன்ன பொருத்துறு போர்வைப்
- 10 சனைவறந் தன்ன விருதீங்கு வறுவாய்ப்
பிறைபிறந் தன்ன பின்னேந்து கவைக்கடை
நெடும்பிணைத் திரடோண் மடந்தை முன்கைக்
குறுந்தொடி யேய்க்கு மெலீந்துவிங்கு திவயின்
மணிவார்ந் தன்ன மாயிரு மருப்பிற்
- 15 பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
ஞெடையமை கேள்வி பிடவயிற் றழீஇ
வெந்தெறந் கனலிபொடு மதிவலந் திரிதருந்
தண்கடல் வரைப்பிற் றுங்குநர்ப் பெறுது
பொழிமழை துறந்த புகைவேப் குன்றத்துப்
- 20 பழுமார் தேரும் பறவை போலக்
கல்லென் சுற்றமொடு கால்கிளர்ந்து திரிதரும்
புல்லென் யாக்கைப் புலவுவாய்ப் பாண
பெருவறந் கூர்ந்த காணந் கல்லெனக்
கருவி வானந் துளிசொரிந் தாங்குப்

7. பா. பாணையின்பசும்பூ, பாணையின்பசுங்காய்.
8. பா. சிறுதுனை.
7 - 8. அன்ன, மெய்யுவமவுருபு; (தொல். 13 - இள. மேற்.)
9. 'விசிபுறபோர்வை' என்பதற்குத் தெரியாமற் போர்த்தபோர்வை
யெனப் பொருள்கூறி இவ்வடியைமேற்கோள்காட்டினர்; (சீவந. 559 - ஈ.)
10. வறுவாய்: பொருந. 12.
13. ஏய்க்குமென்பது, உவமவுருபு (தொல். உவம. 17 - இள) எ - ம்,
வினைபுவமவுருபு (ஷெ. ஷெ. ஷெ. 12 - பேர்.) எ - ம் மேற்கோள்.
12 - 3. பொருந. 14 - 5; மலை. 21.
15 - 6. சிறுபாண். 34 - 5 ஆம் அடிகளின்குறிப்பைப்பார்க்க.
17. பா. வெங்கதிர்க்கனலி, வெந்திறத்தனலி.
18. பா. தண்கடல்வையத்து.
17 - 8. முக்காலத்துமுள்ள இயல்பையுடையபொருளை மிகமுக்காலத்த
மெய்ச்சிலைப்பொதுச்சொல்லாற்சொல்லவேண்டும் (தொல். 13 - இள. 43 - 1;
இ - வி. 303.) என்பதற்கு இவை மேற்கோள்.
20. பொருந. 64 - ஆம் அடிக் குறிப்பைப்பார்க்க.
24. பா. தனிசொரிந்தாங்கு.

- 25 பழம்பசி கூர்ந்தவெம் மிரும்பே ரொக்கலொடு
வழங்கத் தவாஅப் பெருவள னெய்தி
வாஹீனப் புரவியொடு வயக்கன்று முகந்துகொண்
டியாமவ னின்றும் வருது நீயிரு
மிருநிலங் கடந்த திருமறு மார்பின்
- 30 முந்நீர் வண்ணன் பிறந்தடை யந்தீர்த்
திரைதரு மரபி ஹாவோ னும்பன்
மலர்தலை யுலகத்து மன்னுயிர் காக்கு
முரசுமுழங்கு தாணை மூவ ருள்ளு
மிலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும்
- 40 வலம்புரி யன்ன வசைநீங்கு சிறப்பி
னல்லது கடிந்த வறம்புரி செங்கோற்
பல்வேற் றிரையற் படர்குவி ராயிற்
கேளவ னிலையே கெடுகநின் னவல
மத்தஞ் செல்வோ ரலறத் தாக்கிக்
- 40 கைப்பொருள் வெளவுங் களவேர் வாழ்க்கைக
கொடியோ ரின்றவன் கடியுடை வியன்புல
முருமு முரறு தரவுந் தப்பா
காட்டுமாவு முறுகண் செப்பா வேட்டாங்
கசைவுழி யசைஇ நசைவுழிக் தங்கிச்
- 45 சென்மோ விரவல சிறக்கநின் னுள்ளங்
கொழுஞ்சூட் டருந்திய திருந்துநிலை யாரத்து
முழவி னன்ன முழுமர வருளி
பெழுலப்புணர்ந் தன்ன பருடக்கை நோன்பார்
மாரிக் குன்ற மழைசுமந் தன்ன
- 50 வாரை வேய்ந்த வறைவாய்ச் சகடம்

25. பா. என்னிரும்பேர்.

28. மு. சிறுபாண். 143; மலை. 53.

27 - 8. சிறுபாண். 142 - 8 ஆம் அடிகளின்குறிப்பைப்பார்க்க.

30. பா. புறங்கடை.

■ = பொருள். 54; மு. புறகா. 35 - அடி 4.

36. பா. அல்லவை.

38 = மறு. 208.

39 - 44. சேருத்த: மலை. 17 - 8; ■ 12. 5 - 13.

50 = மு. அகரா. 301 - அடி. 7. பா. வார்வைவேய்த்த.

சிறுவனைப் பெரும்புதல் கடுப்ப நெரியற்
புணர்ச்சொறை தாங்கிய வடுவாழ் கோன்புறத்
80 துணர்ச்செவிக் கழுதைச் சாத்தொடு வழங்கு
முல்குடைப் பெருவழிக் கவலைக் காக்கும்
வில்துடை வைப்பின் வியன்காட் டியவி
னீளரை யிலவத் தலங்குவினை பயந்த
பூனாயம் பன் ிரித் தன்ன

81 அரிப்புற வணிலொடு கருப்பை யாடா
தியாற்றறல் புரையும் வெரி றுடைக் கொழுமடல்
வேற்றலை யன்ன வைந்துதி நெடுந்தக
ரீத்திலே வேர்ந்த வெர்ப்புறக் குரம்பை
மான்றோற் பன்னி மகவொடு முடங்கி
90 யீன்பிணை வொழியப் போகி கோன்கா
ழிரும்புதலை யாத்த வுருந்துகனை விழுக்கோ
துணிவாய்ச் சுரையின் மினிர மிண்டி
யிருநிலக் கரம்பைப் படுநீ ருடி
துண்பு லடக்கிய வெண்ப லெயிற்றியர்

78. பா. கடுப்பநெரியல், கடுப்பமிரியல்.

79 - 80. பா. கோன்புறக்கணர்ச்செவி.

83. பா. நீள்வரை.

83 - 5. இலவங்காய் அணிலுக்கு உவமை (நிலக. 1701.)

87. "கருவிதுதிக்கொணையிலயீந்து" (கல். செய். "பொருப்பு")

88. தொல். மாபு. கு. 87 - உரை, மேற்.

87 - 8. பா. நெடுந்தோட்டிநீலை, நெடுந்திடீர்த்திலை

85 - 8. "நந்துமேய்த்திடைக், கருப்பையாடாக்குழல்சூல்வ" (துணைக் கடிப்பு. காடு 102.)

88 - 8. (தொல். பா. கு. 84 - உரை, மேற்.)

89. மான்றோற்பன்னி: "வரியதட் படுத்த சேக்கைத் தெரியழை" (அகநா. 58 - 4.) மகவென்பது மக்களில் ஆண்பாலினமப்பெயர்: (தொல் மாபு. 28 - உரை, மேற்.)

88 - 9. நத்திலேயெய்த்தகுரம்பை, தோற்பன்னி: (மது. 310.)

90. பிறை உயர்திணைப்பெண்பான் மரபுப்பெயர்: (தொல். மாபு. கு. 61 உரை, மேற்.)

91. பா. இலவிக் கரம்பை.

94. பா. துண்புலக்கிய.

- 95 பார்வை யாத்த பறைதான்
 னீழன் முன்றி னிலவுதற் பெய்து
 குறுங்கா மூலக்கை போச்சி நெடுங்கிணற்று
 வல்லூற் துவரி தோண்டித் தொல்லை
 முாவுவாய்க் குழிசி முரியடுப் பேற்றி
- 100 வாறு தட்ட வாணே புழுக்கல்
 வாடாத் தும்பை வயவர் பெருமக
 னோடாத் தானை யொண்டொழிந் கழற்காற்
 செவ்வரை நாடன் சென்னிய மெனினே
 தெய்வ மடையிற் நேக்கிலைக் குவைஇறும்
- 105 பைதீர் கடும்பொடு பதமிசுப் பெறுகுவிர்
 மானடி பொறித்த மயங்கதர் மருங்கின்
 வான்மடி பொழுதி னீர்நகைஇக் குழித்த
 வகழ்சூழ் பயம்பி எனத்தொளித் தொடுங்கிப்
 புகழா வாகைப் பூவி னன்ன
- 110 வளைமருப் பேனம் வரவுபார்த் திருக்கு
 மரைநாள் வேட்ட மழுங்கிற் பகனாட்
 பருவாய் ஞமலிபொடு பைம்புத லெருக்கித்
 தொருவாய் வேலித் தொடர்வலை மாட்டி
 முள்ளரைத் தாமரைப் புல்லிதழ் புரையு
- 115 நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக்கற வளை இக்
 கடுங்கட் கானவர் கடற்கூட் டெண்ணு
 மருஞ்சர மிறந்த வம்பர்ப் பருந்துபட

95. பா. பறைத்தான்.
 89 - 96. தொழிற்நன்மையணி: (தண்டி. பொருளணி. கு. II மேற்.)
 97. ஒச்சி - குத்தி; (பெரும்பாண். 118.)
 100. பா. ஆறுதட்ட.
 102. ஓடாத்தானை: "ஓடாததானையுருமுக்குரலோடையானை" (கீவக. 7); "ஓடாததானை எனனென்றுனனொருவன்" (நள. சுயம். 18.) பா. ஒன்
 பொறித்.
 104. இலை - மரத்துறப்பினைச்சொல்லும்வாய்பாடு; (தொல். மாடி. கு.
 11 - உரை. ௪. மேற்.)
 103 - 5. ஒத்தகருத்து: மலை. 164 - 9.
 107. பா. 'வானமடி' என்றும் கொள்ள இடமுண்டு;
 110. பா. வளையெயிற்றேனவரவு.
 117. இறத்தவம்பர்.

- வொன்னாத் தெவ்வர் நடுங்க வோச்சி
வைந்ததி மழுங்கிய புலவுவா யெலிகம்
130 வடிமணிப் பலகையொடு நிரைஇ முடிநாட்
சாபஞ் சார்த்திய கணைதுஞ்சு வியனக
ருகம் வேய்ந்த வுபாரிலை வரைப்பின்
வரைத்தேன் புரையுங் கவைக்கடைப் புறையொடு
கடுந்துடி தூங்குங் கணைக்காற் பந்தர்த்
125 தொடர்நா யாத்த தூன்னாநுங் கடிநகர்
வாழ்முன் வேலிச் சூழ்மினைப் படப்பைக்
கொடுநகந் தழீஇய புதவிற் செந்நிலை
நெடுதுதி வபக்கழு நிரைத்த வாயிற்
கொடுவி லெயினர் குறும்பிற் சேப்பிற்
130 களர்வன ரீந்தின் காழ்கண் டன்ன
சுவல்வினை நெல்லின் செவ்வமிழ்ச் சொன்றி
ஞமலி தந்த மனவுச்சு னுடும்பின்
வதைகால் யாத்தது வயின்னொறும் பெறுகுவிர்
யாளை தாக்கினு மரவுமேற் செலினு
135 நீனிற விசும்பின் வல்லேறு கிலைப்பினுஞ்
சூன்மகண் மாறா மறம்பூண் வாழ்க்கை
வலிக்கடட் டெணவின் வாட்குடிப் பிறந்த
புலிப்போத் தன்ன புல்லணற் காளை
சென்ன யன்ன கருவிற் சுற்றமொடு
140 கேளா மன்னர் கடிபுலம் புக்கு
நாளா தந்து நறவுநொடை தொலைச்சி

121. பா. சாத்திய.

132. “மனுவனைய மென்குன் மடவுடும்பு” (கீவக. 2781.) ஞமலி,
திசைச்சொல் : (தொல். மொழி. சூ. 31 - 8 ; இ - 91. சூ. 27 - மேற்.)

135. நீனிறவிசும்பு : (முநந. 116 ; மலை. 1.)

134 - 6 அணங்கும் விலங்கும் பொருளாக அச்சம்பிறத்தல் இயல்பென்
பதற்கு இவ்வடிகள்மேற்கோள் ; (தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. 8 - உரை.)

138. போத்தென்னும்பெயர் இனமைக்கும் ஆண்டாற்கும்முறையேபுரி
ந்து : (தொல். மரபு. சூ. 24, 41 - உரை, மேற்.) பா. அணர்க்காளை.

139. பா. செக்காய்.

141. நாளா : “தாளித்தண்பவர் நாளாமேயும்” (குறந். 104.)

யில்லதி ஸ்ரீராமன் ஸ்ரீராமன்
மல்லன் மல்லன் மல்லன் மல்லன்
மல்லன் மல்லன் மல்லன் மல்லன்

- 145 சிலைநகி லெறுத்தீநா னோச்சி வலன்வலன்
பகன்மகிழ் துங்குந் துங்கா விரகங்கை
முண்டலை கழிந்த பின்னை மறிய
குளகரை யாத்த குறங்காந் குரம்பைச்
செழ்றை வாயிற் செறிசுழிக் கதீநிற்
150 கற்றை வேபந்த கழிதலைச் சாம்பி
னதனோன் றுஞ்சன் காப்பி னுதன்
நெரிந்தாம்பு தொடுத்த குறுத்தறி முன்றிற்
கொடுமுகத் துருவையொடு வெள்ளை சேக்கு
மிடுமுள் வேலி பெருப்படு வரைப்பி
155 னள்ளிருள் விடியப் புள்ளெழப் போகிப்
புலிக்குரன் மதத மொலிப்ப வாங்கி
யாம்.9 வான்முனி முன்ன கூம்புமுறை
புறையமை தீர்ந்தயிர் கலக்கி றுரைதெரிந்து
புகாவாய்க் குழிசி புஞ்சுமட் டிரீ இ

142. தோப்பி “தோப்பிக்கள்ளொடுகுறையுப்பலி கொடுக்கும்” (அகநா. 35 - அடி 9.) பா தோப்பியென்றுக்கொன்ன இடமுண்டு

143 மத (இ - வி. கு 282 - மேற்) விடை (முநகு. 232.) பா விடைதெண்டி.

142 - 3. “நறவுச் தொடுமின விடையும் வீழ்மின” (அகநா. 262, 1). செக்கன் மழவிடை கெண்டிச் சிலைமதநர். கெய்கண் மகிழ்த்து விழுவயர்” (பெரும்பொருள்.)

146. பா. முனைதலையிருககை.
134 - 46 மறங்கடைகட்டிய குழிசிலையென்னும் புறத்தினைத்துறை
க்கு இவை மேற்கோள்; (தொல் புறத்தினை. கு. 4 - இன.)

151 - 2. உதன் (தொல் மாபு கு. 47 - உரை, மேற்.)
155. “புலி விடியப் புள்ளோர்த்துக் கழியின்” (மலை. 448.)

156. “கடையவக் குரல வான்னி யுழவை” (அகநா. 277 - 5); “இரும் புலிக் கிரித்த கருங்கட் செஞ்சாரு, நாட்டயிர் கடைகுரல் கேட்டொலும் செஞ்சும்” (தொல். அசத் கு. 41 - 1; நயிபி. கு 182 - மேற்.); “தயர்கடையுழைந்த, சொல்புலிமுத்க்மென்னவயின்ருறுக்குளிறும்” (அகநா. 155)

157 - 8. தயர்க்குளையி; “அனைதெரியபோந், கிடந்தனவாயி” (கல். செங்கு. 4 அடியில்)

- 160 கண்ணன் மாறு கம்பு மேனிச்
சிறுஞ்ஞை துயல்வருக் களிற் பனைத்தோட்
குறுகெழிக் கொண்ட கந்த ஸாம்பக
கம்பு யுணவிற் கிளைபுட னருத்தி
மேயிபு கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளா
- 165 னெருமை நல்லான் கருநாகு பெறுவ
மடிவாய்க் கோவலர் குடிவயிற் சேப்பி
கிருங்கிளை ஞெண்டின் திறுபார்ப் பன்ன
பசுந்தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிற்
தொடுதோன் மீதுப வரிவாழ் நோனடி
- 170 விழுந்தன் னேந்திய மழுத்தின் வன்னை
புறிக்கா லுந்த மறுப்படு மயிர்ச்சுவன்
மேம்பா ளுரைத்த வோரி யோற்றுமிசைக்
கேட்டவுங் கொடியவும் விரைஇக் காட்ட
பழைய மிடைத்த படலைக் கண்ணி
- 175 பொன்றம ருடுக்கைக் கழா ரிடையன்
கன்றமர் நிரையொடு காணத் தல்கி
யந்து ணவிர்புகை கமழக் கைம்முயன்று
ஞெலிகோற் கொண்ட பெருகிறன் ஞெகிழிச்
செந்தித் தொட்ட கருத்துளைக் குழலி
- 180 னின்றீம் பாலை முனையிற் குமிழின்
புழற்கோட்டுத் தொடுத்த மாற்புரி நரம்பின்
கிடை யிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சிப்
பல்காற் பறவை கிளைசெத் தோர்க்கும்
புல்லார் விபன்புலம் போகி முள்ளுடுத்
- 185 தெழுநா டோங்கிய தொழுவுடை வரைப்பிற்
பிடிக்கனத் தன்ன குதிருடை முன்றிற்
களிற்றுத்தான் புறையுக் திரிமரப் பந்தர்க்

164, “செய்விலப்பசம்பொற்றேடும்” (இலக. 488.)

165, கரு : தொல். மாபு. 26, 62 - கம்பு, மேற்.

166, அகநா. 274; கம்பு 120.

174, பட பன்னலாடுகிய, பன்மலர்மிடைத்த.

177, பா. புறவழிப்ப.

179, “தொட்ட” என்றும் கொள்ள இடமுண்டு.

182, பந்தாற்பறவை “மழைப்பல்பந்தாற்பறவை” (அகநா. சேவியலா. 28.)

- குறஞ்சாட் றெனையொலி கலப்பை சாந்தி
நெடுஞ்சங் பகைநீத புக்கருழ் கொட்டிற்
- 190 பருவ வானத்துப் பாமழை கடுப்பக்
கருவை வேய்ந்த கவின்குடிச் சிறார்
நெடுஞ்சுரற் பூனைப் பூமி னன்ன
குறந்தாள் வரின் குறளவிழ்ச் சொன்றிப்
புகரிணர் வேங்கை வீகண் டன்ன
- 195 வான்புழுக் கட்டிப் பாயில்வுற்
றின்சுவை மூரற் பெறுகுவிர் ஞாங்கர்க்
குடிநிறை வல்விச் செஞ்சா னுழவர்
நடைநவில் பெரும்பகடு புதவிற் பூட்டிப்
பிடிவா யன்ன மடிவாய் நாஞ்சி
- 200 துடுப்புமுக முழுக்கொழு.மூழ்க லுன்றித்
தொடுப்பெறிந் துழுத துளர்படு துடவை
யரிபுகு பொழுதி னிரியல் போகி
வண்ணக் கடம்பி னறுமல ரன்ன
வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக் குறுங்காந்
- XXII கறையணற் குறும்பூழ் கட்டி சேக்கும்
வன்புல மிறந்த பின்றை மென்றோன்
மிதியுலைக் கொல்லன் முறிகொடிற் றன்ன
கவைத்தா ளலவ னளற்றனை சிதையப்
பைபஞ்சாய் சொன்ற மண்படு மருப்பிற்
- 210 காரேறு பொருத கண்ணகன் செறுவி
ஹுழாஅ துண்டொளி நிரவிய விளைஞர்

-
188. பா. சாட்டுருளி.
190. பா. பாமழை.
192. பா. நெடுஞ்சுரற்.
194 - 5. மலை. 434 - 6.
195 - 6. பா. அட்டிப் பயற்றின் நீஞ்சுவை மூரற்.
199. "வேழம், வறனுமுநாஞ்சில்போன் மருப்பூன்றிகிலஞ்சே" (கலி. 8); "தும்புடைத தடக்கை வாயொடு துமிந்து, நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப் புரள" (புறநா. 19.)
200. "உடுப்புமுசுதத கூர்க்கொழுவி ஹுழாந்செயல்" (கூரி. வரு அ. 15.)
XXII பா. பைஞ்சாய்.
XXII பா. ஹுழாதன்.

- முடிநா நாயன்மாருள் நாயன்மாருள் நாயன்மாருள்
களைஞர் தந்த களைக்கா னெய்துத்
கட்தமிழ் புதுப்பூ முனையின் முன்சின்
215 முகைசூழ் தகட்ட யிறழ்வாய் முள்ளின்
கொடுங்கான் மாமலர் கொய்துகொண் டவண்
பஞ்சாய்க் கோரை பல்விற் சுவட்டிப்
புணர்நார்ப் பெய்த புணையின் கண்ணி
யிருடை யிருந்தலை யரசு சூடிப்
220 பொன்காண் கட்டளை கடுப்பக் கண்பின்
புன்காய்ச் கண்ணம் புடைத்த மாப்பி
னிரும்புவடித் தன்ன மடியா மென்றோற்
கருங்கை கிளைஞர் காதலஞ் சிறுஅர்
பழஞ்சோற் றமலை முனைஇ வரம்பிற்
225 புதுவை வேய்ந்த கவிசூழன் முன்றி
லவலெறி யுலக்கைப் பாடுவிறந் தயல
கொடுவாய்க் கிள்ளை படுபகை வெளுஉ
நீங்கா யாணர் லாங்குசுதிரிக் கழனி
கடுப்புடைப் பறவைச் சாதி யன்ன
பைதற விளைந்த பெருஞ்செந் தெல்லின்
மூம்புடைத் திரடா முயித்த விளைஞர்
பாம்புறை மருதி சேங்குகினை நீழற்
பலிபெறு வியன்குள மலிய வேற்றிக்
கணங்கொள் சுற்றமொடு கைபுணர்ந் தாடுந்
235 துணங்கையம் பூதந் துகிலுடுத் தவைபோற்
சிலம்பி வானூல் வலந்த மருங்கிற்

220. கண்பு : மது. 172. பா. சண்பின்.

220 - 21. இரட்டைக்கிளவி இரட்டைவழித்தனைதற்கு மேற்கோள் ;
(தொல். உலம. கு. 22 - உரை)

VIV விறத்த : (தொல். வரி. கு. 50 - சே. 8; ஐ. கு. 283 - மேற்.)

VV - 7. உலக்கையிடுக்குப் பறவைகள் அஞ்சல்; "பாசவலிடித்த பெரு
ங்காமுலக்கைக், கடிதிடிவெரீஇய கமஞ்சுருவெண்குருகு" (அறநா. 141.)

XXV பா. வெய்கெல்லின்.

XXV - 80. "மென்செய்கெல்லி, னம்பணவனவை யுறைகுவித்ததஞ்
செய்கெய்தலினை வெய்கெய்தலுஞ்சம்" (புதிந். 71)

234. பா. துவையினந்து.

- சுருதியினைப் போலின் முழுமுதற் குருகிற்
பசுரே பிழிந்த பின்மைத் துடைய
கவையுள் துரும்பு நீக்கிப் பைதநச்
- 240 குடகாற் றெறிந்த ருப்பை வடபாற்
செம்பொன் மலையிற் றெப்பத் தோன் துந்
தன்பனை தழீஇய தனரா விருக்கைப்
பகட்டா லின்ற கொடுகடைத் குழவிக்
கவையத்தாம்பு தொடுத்த காழுன் நல்கு
- 245 பெய்தா நீனெடு
முகடுதமிழ் தடுக்கிப் பழம்பன் துணைவித்
குமரி மூத்த கூடோங்கு நல்லிற்
நச்சச் செருஅர் நச்சப் புனைந்த
வூரா நற்றே ருருட்டிய புதல்வர்
- 250 தளர்நடை வருத்தம் விட வலர்முலைச்
பெய்தியப் பெண்டிர் தழீஇப் பாலார்ந்
தமனித் தஞ்சு மழகுடை நல்லிற்
செல்பெ யறியாத் துளங்கா விருக்கை
மல்லற் பேரூர் மடியின் மடியா
- 255 வினாஞர் தந்த வெண்ணெல்
புனை முனகின் வாட்டொடும் பெறுகுவிர்
மழைவிளை யாடுந் துருத்த
தனங்குடை யாளி தாக்கலிற் பலவுடன்
கனஞ்சால் வேழம் கதழ்வுற் ருஅன்
- 260 செந்திரஞ் செலக்குந் துஞ்சாக் கம்பலை

239. பா. துரும்பும்போக்கி.

240 - 41. பொரு. 244.

242. மு. பொரு. 169.

243. பா. தளர்நடை.

248 - 4. முல்லை, 12.

248 - 9. "தச்சன்செய்த தொழையை, முந்தின்புருஅ

விந்தின்புருஅ யினை" (குற. 61.)

250. அறகு - சேழி: (தொலி. மாபு. கு. 56 - உரை, மேற்.) பா. பனை
முகை.

259 - 60. "சுருதியினெத்தவனிடத்தெறிப்பித்தம்" (முருகு. 55),

"திரும்பினான் துறியித்திங்கன்" (திருவிளை. திருமொ. 11.)

- மலேயம் புறநகர முகந்தொழும்
கரும்பின் திருநாறு விரும்பினிற் மிசைமன்
வேழ விதைத்து வெண்ணோடு விரைஇத்
முடித்துத் தருப்பை வேய்த்த
265 குறியிறைக் குரம்பைப் பறியுடை முன்றிற்.
சொடுங்காற் புன்னைக் கோடுதுமித் தியற்றிய
கைக்காய் தூங்கும் பாம்புமான் பந்த
நிலாபரு முதியரும் கிரோயுடன் றுவன்றிப்
புலையனைப் பசுழியஞ் சிலையு மானச்
270 செவ்விக் கயலொடு பச்சுறுப் பிறழ
கையிரும் குட்டத்து மகவொடு வழங்கிக்
கோடை நீடினுங் குறைபட லறியாத்
தோடாழ் குளத்த கோடுகாத் திருக்குங்
கொடுமுடி வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பி
275 னாவையா பங்கனித் துழவை
மலர்வாய்ப் பிழாவிற் புலா வாற்றிப்
பாம்புறை புற்றிற் குரும்பி யேய்க்கும்
பூம்புற நல்லடை யனைஇத் தேம்பட
வெல்லையு மிசவு மிருமுறை கழிப்பி
280 வல்வாய்ச் சாடியின் வழைச்சற விளைந்த
வெந்நீ ராயல் விரலை நறும்பிழி
தன்மீன் குட்டொடு தளர்த்தும் பெறுகுவிர்
பச்சுன் பெய்த கவல்பிணி பைந்தோற்
கோள்வல் பான்மகள் நலைவலித் தியாத்
285 நெடுங்கழைத் துண்டி னடுங்க நான்கொலீஇத்
கொடுவா விரும்பின் மடிதலை புலம்பப்
பொதியிரை கதுவிய போழ்வாய் வாளை
நீர்நணிப் பிரம்பி னடுங்குமிழல் வெருட
நீத்துடை நெடுங்கயல் தீப்பட மலர்ந்த
290 கடவு னொன்பு வடைத லோம்பி
புறநகரன் மடறிய வோங்குயர் நனந்தலை

291. பா. கிரோயுடன் குறிஇ.

292. பா. வல்தலை.

293. பா. 51 - 52, மேல்.

- யகலிரு வானத்துக் குறையிலேய்ப்ப
வாக்கிதழ்க் குறையொடு நீல நீடி
முரட்டி மலிந்த முதுநீர்ப் பொய்கைக்
- 295 குறந ரிட்ட கம்புலிடு பன்மலர்
பெருநா ளமயத்துப் பிழியின்
செழுங்கன் நியாத்த சிறுதூட் பந்தர்ப்
பைஞ்சேறு மெழுதிய படிவ நன்னகர்
மணியுறை கோழியொடு குமலி தன்னாறு
- 300 வளைவாய்க் கிழை மறைவினி பயிற்று
மறைகாப் பாள குறைபதிச் சேப்பிற்
பெருநல் வானத்து வடவயின் விளங்குஞ்
சிறுமீன் புரையுங் கம்பி னறுறுதல்
வளைக்கை மகடூஉ வயினறிந் தட்ட
- 305 சுடர்க்கடைப் பறவைப் பெயர்ப்படு வுத்தஞ்
சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின் மாதுளத்
துருப்புறு பசுங்காய்ப் போழொடு கறிகலந்து
கஞ்சக நறுமுறி யீளஇப் பைந்துணர்
நெடுமரக் கொக்கி னறுவடி விதித்த
- 310 தகைமாண் காடியின் வகைபடப் பெறுஞ்விர்
வண்ட லாயமொ டுண்டுறைத் தலைஇப்
புனலாடு மகளி ரிட்ட பொலங்குழை
யிரைதேர் மணிச்சிர விரைசெத் தெறித்தெனப்
புள்ளார் பெண்ணைப் புலம்புமடற் செல்லாறு
- 315 கேள்வி யந்தண ரருங்கட னிறுத்த
வேள்வித் தூணத் தசைஇ யவன
ரோதிம விளக்கி னுயர்மிசைக் கொண்ட
வைகுறு மீனிற் பைபயத் தோன்று
நீர்ப்பெயற் நெல்லைப் போகிப் பாற்கேழ்
- 320 வாதுளைப் புரையொடு வடவளந் தருஉ
நாவாய் சூழ்ந்த நளிரீர்ப் படப்பை
மாட மோங்கிய மணன்மலி மறுகிற்
பாதர் மலிந்த பல்வேறு தெருவிற்

292 - 4. பலகிறமலர்களுக்கு இத்திரவில்; "சிலைத்தார்" (புறநா.10, 36.)

305. பா. பெயர்ப்படுபத்தம்.

318. பா. பையத்தோன்றும்.

319. பா. நீர்ப்பெயர்த்தெல்லி போகிப்பொற்கேழ்.

- சிலதர் காக்குஞ் சேனையர் வரைப்பி
 330 நெல்லுழு பகட்டொடு தன்ன
 மேழகத் தகரோ டெகினங் கொட்டுங்
 கூழுடை நல்லிற் கொடும்பூண் மகளிர்
 கொன்றை மென்சின்னப் பனிதவழ் பவைபோற்
 பைங்கா முல்கு னுண்டுதி னுடங்க
 330 மால்வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந் தானும்
 பிலி மஞ்ஞையி னியலிக்
 தமனியப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வுயர்சிலை
 வான்கோய் மாடத்து வரிப்பந் தகைஇக்
 கைபுனை குறுந்தொடி தத்தப் பைபய
 335 முத்த வார்மணற் பொற்கழங் காடும்
 பட்டின மருங்கி னசையின் முட்டில்
 பைங்கொடி துடங்கும் பலர்புகு வாயிற்
 செம்பூக் தூய செதுக்குடை முன்றிற்
 கள்ளடு மகளிர் வள்ள துடக்கிய
 340 வார்ந்துகு சின்னீர் வழிந்த குழம்பி
 னீர்ஞ்சே றாடிய விரும்பல் குட்டிப்
 பன்மயிர்ப் பிணவொடு பாயம் போகாது
 நெண்மா வல்சி தீற்றிப் பன்னாட்
 குழிநிறுத் தோம்பிய குறுந்தா னேற்றைக்
 345 கொழுநிணத் தடியொடு கூர்நராப் பெறுகுவீர்
 வான மூன்றிய மதலை போல
 வேணி சாத்திய வேற்றருஞ் சென்னி
 விண்பொர நிவந்த வேபா மாடத்
 திரவின் மாட்டிய விலங்குசுடர் ஞெகிழி
 350 யுரவரீ ரழுவத் தோடுகலங் கரையுந்
 துறைபிறக் கொழியப் போகிக் கறையடிக்

325. பா. தன்னாது.

331. மகளிர் ஈடைக்கு மயில்சடை முருகு. 205 - ஆம் அடிக்குறிப்
 பைப்பார்க்க.

334. பா. கைப்புனை. பைப்பய.

335. “மகளிர், பொலுஞ்செய் கழங்கிற் நெற்றி யாடும்” (புறநா. 36.)

346. சிலை 1895 - மேற்.

349 - 51. “இலங்குரீர் வரைப்பிற் கலங்கரை வினக்கமும்” (சிலப். 6.
 141.)

- ருந்தறழ் மருங்கு லேய்க்கும்
வண்டோட்டுத் தெங்கின் வாடுமடல் லேய்க்கத்
மஞ்சள் மூன்றின் மணநாறு படப்பைத்
- 855 தண்டலை யழுவர் தனிமனைச் சேப்பிற்
குழிகோட் பலவின் குழகளைப் பெரும் பழம்
கீழி குழைக் குழவித் தீரீர்க்
கவைமுலை யிரும்பிடிச் கவுண்மருப் பேய்க்கும்
சூலைமுதிர் வாழைக் கூனி வெண்பழம்
- 360 திரளரைப் பெண்ணை தன்கொடு பிறவுந்
தீம்பகி ஞா முனையிற் சேம்பின்
முனைப்புற முதிர்கிழங் கார்குவீர் பகற்பெயன்
மழைவீழ்க் தன்ன மாத் தாட் கமுகின்
புடைசூழ் தெங்கின் முப்புடைத் திரள்கா
- 865 யாறுசெல் வம்பலர் காப்பகி தீரச்
சோறடு குழிசி யிளக கிழுவம்
வீயா பாணர் வளங்கெழு பாக்கத்துப்
பன்மர நீரிடைப் போகி நன்னகர்
கிண்டோய் மாடத்து கிளங்குசுவ ருடுத்த
- 370 வாடா வள்ளியின் வளம்பல தருட
நாடுபல கழிந்த பின்றை நீடுசூைக்
காந்தளஞ் சிலம்பிற் களிற்றுபடிந் தாங்குப்
பாம்பினைப் பள்ளி யமர்ந்தோ னுக்கண்
வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்க்
- 375 குறுங்காற் காஞ்சி சுற்றிய நெடுங்கொடிப்
பாசிலைக் குருகின் புன்புற வரிப்பூக்
காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த

357. குழவி ஓரறிவுயிரின் இளமைப்பெயர். (தொல். மாபு. கு. 24 - உரை, மேற்.)

359. “மேகமேய்க்கு மினக்கமுசம்பொழில்” (தே. பிரம்புரம், செய். “விளங்குயனார்”)

370. “வாடாவள்ளியவளாடு” (குறுந். 216); “வாடாவள்ளியவளர்” (தொல். புறத்திணை. 5.)

374. (மு. மணி. 4: 5); “கதிர்நழைசெய்கா மரம்பலிக்குழியினை” (புறநா. 21.)

377. 5: 24 - அடியார். மேற்.

- விழைஞ் ஷட்டம் பால்கலர் தவைபோ
விழைஞ் ஷட்டம் ஷட்டம் ஷட்டம் ஷட்டம் ஷட்டம்
380. புன்கால் கழிஇய பொழிறெறும் திரள்காற்
சோலைக் கழுமின் குல்வயிற் றன்ன
நீலப் பைங்குடற் தொலைச்சி நாளும்
பெருமகி ழிருக்கை மரீஇச் சிறுகோட்டுக்
குழவித் திங்கட் கோணார் தாங்குச்*
385 சீறவுவா யமைத்த சுரும்பு குழ் சுடர்ந்து
ஊறவுபெயர்த் தமைத்த நல்லெழின் மழைக்கண்
மடவரன் மகளிரொடு பகல்விளை யாடிப்
பெற்றசுருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேம்க்கும்
பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறைச்
390 செவ்விகொள் பவரோ டசைஇ யய்வயி
னாருந்திறற் கடவுள் வாழ்த்திச் சிறிது நங்
கருங்கோட் டின்னிப மிபாவினரி கழிமின்
காமோ ரிகழ்பத நோக்கிக் கீழ
நெடுங்கை யாவின நெய்ம்மிதி கவளங்
395 கடுஞ்சூன் மந்தி கவருங் காவிற
களிறுகத னடக்கிய வெளிநில கந்திற்
றிண்டேர் குழித்த குண்டுநெடுந் தெருவிற்
படைதொலை பறியா மைநதுமலி பெரும்புரிக்
கடைகால் யாத்த பல் குடி கெழீஇக்
400 கொடையுங் கோளும் வழங்குநர்த் தந்தக
வடையா வாயின் மிளகுந் படப்பை
நீனிந வுருவி னெடிபோன் கொப்பூழ
நான்முக வொருவற் பபந்த பல்லிதழ்த்
தாமரைப் பொருட்டிற் காண்வரத் தோன்றிச்

380. "புன்கால் கழிஇய மணல்வா புறவு" (மலை. 48.)

390. "பா. கொள்பவரொடும்"

392. கண். கு. 350 - மயிலை; நன் - வி கு. 351 - மேற்.

394. "செய்ம்மலி கவளவகொள்ளா" (சீவக 1078.); "செய்ம்மிதி

எந் தெவிட்டியின் தடாக்கு கிழல்களி தறுகண்மால் யாண". "கைம்முகத்
தெடுத்த செய்ம்மிதி கவளங் களித்தெறி மும்மதக் களிது" (கூர்ம. சூரியன்
மாடி. 8, 22) பா. செய்மிதி.

402. "நீனிநவுருவினேமியோனும்" (முருகு. 58 - 15.)

402 - 4. முருகு. 161 - 5.

- 405 சுடும னோங்கிய நெடுநகர் வரைபி
 னிழமென் புள்ளி னீண்டுகளைத் தொழுதித்
 கொழுமென் சிணைய கோளி யுள்ளும்
 பழமீக் கூறும் பலாஅப் பேரால்ப்
 புலவுக் கடலுடுத்த வானஞ் சூடிய
- 410 மலர்தலை யுலகத் துள்ளும் பலர்தொழ
 விழவுமேம் பட்ட பழவிறன் மூதா-
 ரவ்வாய் வளர்பிறை சூடிச் செவ்வா
 யந்தி வானத் தாடுமழை கடுப்ப
 வெண்கோட் டிரும்பிணங் குருதி யீர்ப்ப
- 415 னீரைம் பதின்மரும் பொருதுகனத் தவிபப்
 பேரமர்க் கடந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தே
 ராராச் செருவி னைவர் போல
 வடங்காத தானோரோ டுடன்றமேல் வந்த
 வெண்ணாத் தெவ்வ ருலைவிடத் தார்த்துக்
- 420 கசுகி யோனே கைவண் டோன்ற
 னச்சிச் சென்றோர்க் கேம மாகிய
 வளியுந் தெறலு மெளிய வாகலின்
 மலைந்தோர் தேள மன்றம் பாழ்பட
 நயந்தோர் தேள நன்பொன் பூப்ப
- 425 நட்புக்கொளல் வேண்டி நயந்திசு னோருந்
 துப்புக்கொளல் வேண்டிய துணையி லோருந்

405. பா. நெடுமதில்வரைப்பு.

102 - 5. “மாயோன் கொப்பூழ் மலர்த்த தாமரைப், பூவொடு புரையுஞ்
 சிறார் பூவி, னிதழகத் ஓணைய தெருவே யிதழகத், தரும்பொருட் டணையதே
 யண்ணல் கோயில்” (புப்பாடல்); இராசகிரியநகரத்தைத் தாமரைமலராகவும்
 அந்நகரின் உறுப்புக்களை அம்மலரின் உறுப்புக்களாகவும் (பெருங்கதையுள்
 50 - அடிகளாற் கூறியிருத்தல் இங்கே அறிந்து மகிழத்தக்கது; (3 - மக
 காண்டம், 3 - இராசகிரியம்புக்கது.)

407. பா. சிணையு.

415. “சுரைம் பதின்மரும் பொருதுகனத் தொழிய” (புறநா. 2.)

419. மு. மலை 386.

421. பா. ஏமமாக.

422. பா. அளியுந்தெறலுத்தனக்கெளிய.

423 - 4. கருத்து: “நீ உடன்றோக்கும் வாபெரிதவழ, ^P நயந்து
 றோக்கும் வாய்பொன்புப்ப” (புறநா. 38.)

- கல்வி முருவி கடற்படார் தாங்குப்
பல்வேறு வகையிற் பணிந்த மன்ன
ரிமையவ ருறையுஞ் சிமையச் செவ்வரை
- 430 வெண்டிறை கிழித்த விளங்குசுடர் நெடுங்கோட்டிப்
பொன்கொழித் திழிதரும் போக்கநுங் கங்கைப்
பெருநீர் போகு மிரியன் மாக்க
ளொருமாப் பாணியிற் தூங்கி யாங்குத்
தொய்யா வெறுக்கையொடு துவன்றுபு குழிஇச்
- 435 செவ்வி பார்க்குஞ் செழுநகர் முற்றத்துப்
பெருங்கை பாணைக் கொடுத்தொடி படுக்குங்
கருங்கைக் கொல்ல விரும்புவிசைத் தெறிந்த
கூடத் திண்ணிசை வெளி இ மாடத்
திறையுறை புறவின் செங்காற் சேவ
- 440 லின்றுயி லிரியும் பொன்றுஞ், விபினகர்க்
குணகடல் வரைப்பின் முந்நீர் நாப்பட்
பகல்செய் மண்டிலம் பாரித் தாங்கு
முறைவேண்டு நர்க்குங் குறைவேண்டு நர்க்குப்
வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி
- 445 யிடைத்தெரிந் துணரு மிருடர் காட்சிக்
கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பா வுள்ளத்
தூரும்பில் சுற்றமோ டிருந்தோற் குறுகிப்
பொறிவரிப் புகர்முதந் தாக்கிய வயமான்
கொடுவரிக் குருளை கொளவேட் டாங்குப்
- 450 புலவர் பூண்கட னூற்றிப் பகைவர்
கடிமதி லெறிந்து குடுமி கொள்ளும்

428. மலை. 52.

429. பா. இமையோர்.

132. பா. நீர்ப்போகும்.

443 - 5. ‘முறைவேண்டினார்க்கும் குறைவேண்டினார்க்கும் காண்டற்
கெளியனாய்’ (குறள், 386 - புரி); “முறைவேண்டுபொழுதிற் பதனெளியோர்”
(புறநா. 35 - 15.)

445. பா. இடைத்தெரிந்து.

446. “கொடைக்கடனிறுத்தசெம்மலோய்”. (மலை. 543); “கொடைக்
கடனிறுக்குகிக்குவாருப்பெயர்ப்பெரியோன்” (கூர்ம. குரியன்மரபு. 8.)

447. “உரும்பில்குற்றத்தன்ன” (பதிற். 26 - 13.)

- வென்றி பல்லது வினாயுடம் படிது
மொன்றல் செல்லா வுரவாட் டடக்கைக்
கொண்டி யுண்டித் தொண்டையோர் மருது
- 455 மன்னர் மன்ன மறவர் மறவ
செல்வர் செல்வ செருமேம் படுந
வெண்டிரைப் பரப்பிற் கடுஞ்சூர் கொன்ற
பைம்பூட் சேளப் பயந்தமா மோட்டுத்
துணங்கையஞ் செல்விச் கணங்குநொடித் தாங்குத்
- 460 தண்டா வீகைநின் பெரும்பெய ரேத்தி
வந்தேன் பெரும வாழிய நெடிதென
விடனுடைப் பேரிபாழ் முறைபுனிக் கழிப்பிக்
கின்னநீ மரபிற் கைதொழுதுப் பீழ்ச்சி
நின்னிலை தெரியா யந்நிலை
- 465 நாவலர் தண்பொழில் விவின்று விளங்க
நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கி
யந்நிலை யணுகல் வேண்டி நின்னரைப்
பாசி யன்ன சிதர்வை நீக்கி
யாவி யன்ன வவிறுந் கவிங்க
- 470 மிரும்பே ரொக்கலொ பொருங்குட னுடஇக்
கொடுவாள் கதுவிய வடுவாழ் நேன்கை
வல்லோ னட்ட பல்லான் கொழுங்குறை
யரிசெத் துணங்கிய பெருஞ்செந் நெல்லின்
மெரிகொ ளரிசித் திரனெழும் புழுக்க
- 475 லருங்கடித் தீஞ்சுவை பழுதொடு பிறவும்
விருப்புடை மரபிற் காப்புடை யடிசின்

455 - 6. இடையினவெதுகை: (தொல். செய். கு. 63 - உரை, மேற்.)

457. கடவிந்ருங்கொன்றமை: (பதிந். 11 - பார்க்க.)

454 - 8. 'தொண்டையோர்மருது சேளப்' என்றற்போல்வன
எகரத்தின்பொருள்குறுமாறு உணர்க; (தொல். வினி. கு. 34 - 8. மேற்.)

459. "பெருங்காட்டுக்கொற்றிக்குப் பேய்நொடித்தங்கு" (கவி. 89.)
பா. சொழித்தங்கு.

458 - 9. முருகு. 259.

461 முருகு. 285. பா. வாழியபெரிதென.

466. மு. பொருக. 176. பா. வையபெரிதென.

466 - 70. பொருக. 158 - 5.

பா. அறிவொழிபிறவும்.

- யின்பூர் தன்ன வான்கலம் பரப்பி
மகமுறை மகமுறை கோக்கி முகனமர்ந்
தாது விருப்பிற் றானின் தாட்டி
480 மங்குல் வானத்துத் திங்க னேய்க்கு
மாடுவன் டிமிசா வழலவீர் தாமரை
நீடரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி
யுலவுக்கடன் முகந்த பருவ வானத்துப்
பூதற்பெயற் றனியின் பின்னுமியிர் தாங்குப்
485 புண்பிருங் கதுப்பகம் பொலியப் பொன்னின்
ஒருடையமை மாலை விறவியர் மலைய
தாலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய மால்கடல்
தன்ன வானோர் புரிவி
துண்புணர் தொழில நால்குடன் பூட்டி
490 யரித்தேர் நல்கியு மமையான் செருத்தொலைத்
தொன்னத் தெவ்வ ருலைவிடத் தொழித்த
விசும்புசெ விவுனியொடு பசும்படை தரீஇ
யன்றே விடுக்குமவன் பரிசி லின்சீர்க்
கின்னர முரலு மணங்குடைச் சாரன்
495 மஞ்ஞை யரலு மாம்பயி லிறும்பிற்
கலைபாய்ந் துதிர்ந்த மலர்வீழ் புறவின்

-
- 178 - 9. மகமுறை' தொபான். 192 மலைபடு. 185.
479. மு தொபான். 245.
481. "ஆடுவன் டிமிசாத் தாமரை" (1 பருநா. 69.)
481 - 2. "வாடாமிஞ்நிமிசமுடிமாலை" (தக்க. 557) எனபதற்கு
இவை மேற்கோள். பா அழலவர். பித்திசைவிப்பசுருடி
483. பா. புலவுக்கடல்.
486. பா. விறவியர்மலைய.
485 - 6. "வாடாமாலை பாடினியினிய" (1 பருநா. 364 - 1.)
489. நால்கு - நான்கு; "நால்குபண்ணினா" (வேத. 1774.)
491. பா. ஒழிந்த.
492. பா. விசும்புதாயிவுனி.
490 - 92. தொபான். 246 - 8.
494. "பாடுகின் தனனின்னாமிதனம்கன்பாராய்" (கம்ப. சித்திரவுட. 12.)
496. பா. மலர்வீழ்.

மந்தி சீக்கு மாதஞ்ச முன்றிற்
செந்திப் பேணிய முனிவர் வெண்கோட்டுக்
களிமதரு விறகின் வேட்டு
500 மொளிநிலந் கருவிய மலைகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

1. அகல் இரு விசம்பில் பாய் இருள் பருகி—தன்னையொழிந்த காண்கு
பூதமும் தன்னிடத்தே அகன்று விரிதற்குக் காரணமாகிய பெரிது ஆகாயத்
திடத்தே தோன்றிப் பரந்த *இருளை விழுங்காநின்ற,
அகலிருவிசம்பென்பது. †“நோய்திருமருந்து” போனின்றது. பருகி
பென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் நிகழ்காலம் உணர்த்துகின்றது.

2. பகல் கான்று எழுதரு பல் கதிர் பருதி—மறைந்த பகற்பொழுதை
உலகத்தேதோன்றுவித்து எழுதலைசெய்யும் பலகிரணங்களை யுடைய கனலி.

3. காய் சினம் திருகிய கடு திறல் வேனில்—கோபிக்கின்ற சினமுற
கிய கடிய வலியையுடைய முதுவேனிற்காலத்தே,

4. பசு இலை ஒழித்த பரு அரை பாதிரி—பின்பனிக்காலத்தே பசிய
இலைகளை யுதித்த பரிய தாளினையுடைய பாதிரியினது,

5 - 6. வன் இதழ் மா மலர் வயிறு இலை—வருத்தன் உள் அகம் புரையு
யும் ஊட்டுறு பச்சை—பெருமையை யுடைய இதழையுடைத்தாகிய வண்டை
யுடைய பூவினுடைய வயிற்றிடத்தைப்பிளந்த ‡புலாவினுடைய உள்ளிடத்
தையொக்கும் கிறமூட்டுதலுற்ற தோல்.

7 - 8. பரிய அரை கமுகின் பாளை அம்பசு பூ கரு இருந்தன கண் கூடு
செறி துளை—பரிய தாளினையுடைய கமுகினது பாளையாகிய அழகினையுடைய
பசியபூ விரியாமற் கருவாயிருந்தாலொத்த இரண்டுகண்ணுங்கூழான செறித்த
துளை,

9. உருக்கி அன்ன பொருத்துறு போர்வை—உருக்கி ஒன்றாக வார்த்த
தாற்போன்ற தோல்களின் வேறுபாடுதெரியாமல் இசைத்தலுற்றுப் போர்வை
யினையும்,

பச்சைப்போர்வை; பொருத்துறுபோர்வை; துளையினையுடையபோர்வை.

500. மலைகிழவோன்: ருருகு. 317 - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க
என். 104 - மயிலை. மேற்.

497 - 500. “யானை தந்த முளிமர விறகிற், கானவர் பொத்திய நெலித்
வினக்கத்து, மடமான் பெருகிறை வைகுதயி லெடுப்பி, மந்தி சீக்கு மனை
ருடை முன்றில்”, “கானயானை தந்தவிறகின், கடுத்தெற்ற செந்திவேட்டு”
(புறநா. 247. 251.)

■ பி - ம். இருளைமறைத்து.

† கலித்தொகை, 60.

‡ பி - ம். பூவினுடைய.

10. சுனை வறந்தன்ன இருள் தாங்கு வறு வாய்—சுனை வற்தி உள்இருண் டாலொத்த இருள்செறிந்த உண்ணாக்கினையில்லாத வாயினையும்,

11. பிறை பிறந்தன்ன பின் எந்து கவை கடை—முதற்பிறை பிறந்து எந்தியிருந்தார்போன்ற பின்பு எந்தியிருக்கின்ற கவைத்தலையுடைய யினையும்,

12 - 13. நெடு பனை திரள் தோள் மடந்தை முன் கை குறு தொடி எய்க்கும் செலிந்து வீங்கு திவழின்—செடிய மூங்கிலையொத்த திரண்ட தோளினையுடைய மகளுடைய முஷ்காகயிற் குறிய தொடியையொக்கும் நெகிழ வேண்டியவழியெகிழ்ந்து இறுக்கேண்டியவழியிறகும் வார்க்கட்டினையும்,

14. மணி வார்த்தன்ன மா இரு மருப்பின்—கீலமணி ஒழுங்குலொத்த கருமைநிறத்தையுடைய பெரிய தண்டினையுமுடைய,

15 - 6. பொன் வார்த்து அன்ன புரி அடங்கு கார்பின் தொடை அமை கேள்வி—பொன் கம்பியாய் ஒழுங்குலொத்த முறுக்கடங்கின கார்பின் கட்டமைந்த யாதை,

கேள்வி, ஆகுபெயர்.

போர்வையினையும் (9) வாயினையும் (10) கடையினையும் (11) திவவினை யும் (13) மருப்பினையுமுடைய யாதையெனமுடிக்க.

16. இடம் வயின் தழீஇ—இடத்தோட்பக்கத்தே அணைந்து,

17. வெ தெறல் கணலியொடு மதி வலம் திரிதரும்—வெய்ய தெறுதற் றொழியையுடைய ஞாயிற்றோடே திங்களும் மேருவை வலமாகத் திரிதலைச் செய்யும்,

18. தண் கடல் வரைப்பில் தாங்குநர் பெறுது—குளிர்த்த கடல்குழந்த உலகில் நினைப்போர்ப்பாணைப் பெருமல்,

19. பொழி மழை துறந்த புறா வேய் குன்றத்து—பெய்கின்ற மழை துறத்தலால் நிலத்தின்கண்ணெழுந்த ஆவிகுழந்த மலையிடத்தே,

20. *பழு மரம் தேருந் பறவை போல—பழுத்த மரத்தைத் தேடித் திரியும்பறவைகளைப்போல.

21. கல்லென் சுற்றமொடு கால் கிளர்ந்து திரிதரும்—பசுமிகுதியால் அழுவின்ற சுற்றத்தாருடனே ஓரிடத்திராமற் பயணித்தி ஓடித் திரிதலைச் செய்யும்,

22. புல்லென் யாக்கை புலவு வாய் பாண—பொலிவழிந்த வடிவினையும் சுற்ற கல்லைய வெறுத்துக்கூறுகின்ற வாயினையுமுடைய பாண,

† “சில்செவித் தாகிய கேள்வி கொந்து” என்றார் பிறரும்; புலால் பாணுகின்ற வாயுமாம்.

கேள்வினைத் தழீஇத் (16) தாங்குநர்ப்பெறுது (18) குன்றத்தே (19) நெகிழ்நல் வேணிநாலத்தே (3) பறவைபோலத் (20) திரிதரும் பாணவென முடிக்க.

* “புட்பயில் பழுமரப் பொலிவிற்து” (சீவக. 93.)

† புறநானூறு, 68.

26 - 4. பெரு வறம் உபந்த கணம் கண்ணன் கருதி துளி
செளரித்தாக்கு — பெரிய சுவர்க்குயிர்க்க காடு உழவுத்தொழில் ஸ்தலியுந்
தும் ஆரவாரமும்படி தொகுதியையுடைய மேகம் துளியைச் செளரித்தாந்
போல,

25 - 6. பழ பசி உபந்த எம் பெரு ஒக்கலொடு வழங்க தீவாஅ
பெரு எய்தி—தொன்றதொட்ட அம்முடைய கரிய பெரிய
சுற்றத்தோடே யாங்கன் பிறர்க்குக்கொடுக்கவும் மாளாத பெரிய செல்வத்தைப்
பெற்றத,

27 - 8. வறல் புரவியொடு வய் களிது முகந்துகொண்டு யாம்
அவனின் தும் வருதும்—வெள்ளிய நிலையாட்டத்தையுடைய குதிரையோடே
வலியினையுடைய யானைகளையும் வாரிக்கொண்டு யாம் அவனூரின் தும்
சின்னேறம்;

28. நிலிதும்—நீங்களும்,

29 - 37. [இருநிலை கடந்த திருமறு மார்பின், முகரீர் பிறங்
யகரீர்த், திரைதரு மரபி னூரவோ னும்பல், மலர்தலை யுலகத்து மன
னுயிர் காக்கு, முரசுமுழங்கு தானை மூல ருன்னு, மிலங்குரீர்ப் பரப்பின் விரைமிக்
கூறும். வலம்புரி யன்ன வகைக்கு சிறப்பி, எல்லது கடிந்த வறம்புரி செங்
கோத், பல்வேற் திரையற் படர்குவி ராயின்:]

மலர் தலை உலகத்து மன் உயிர் காக்கும் முரசு முழங்கு தானை மூலருள்
ளும்—தூசுன்ற இடத்தையுடைய உலகத்தில் நிலைபெற்ற உயிர்களைப்பூரக்கும்
முரசுமுழங்குகின்ற காற்படையினையுமுடைய சேரசோழமாண்டியரென்னுமூல
ரிதும்,

இலங்கு ரீர் பரப்பின் மீ கூறும் வலம்புரி அன்ன நீங்கு சிறப்
பின்—வினங்குகின்ற நீரையுடைய கடலிடத்துப்பிறந்த சங்கில் மேலாக உல
கங்கூறும் வலம்புரிச்சங்கையொத்த குற்றநீங்குந் தலைமையினையும்,

அல்லது கடிந்த அறம் புரி செங்கோல்—மறத்தைப்போக்கின அறத்தை
விரும்பின செங்கோலினையுமுடைய,

இரு நிலம் கடந்த திரு மறு மார்பின் முகரீர் வண்ணன் பிறங்கடை
உரவோன் உம்பல்—பெரிய நிலத்தையளந்த திருவாகிய மறவையணிந்த மர
பினையுடைய கடற்போலுமிறத்தையுடையவன் பின்னிடத்தோனாகிய சோழன்
குடியித்பிறத்தோன்,

மூலருள்ளுஞ் சிறப்பினையும் செங்கோலினையுமுடைய உரவோனென்க.

† திருமால் குடியிற்றோன்றிய உரவோன்.

அ ரீ திரை தரு மரபின் பல் வேல் திரையன் — அக்கடையின் திரை
னென்னுமவ்வு ஏறவிட்டமரபாற் பல்வேற்படையினையுடைய திரையனென்
ளும் பெய்கையுடையவன்,

■ பி - ம். வறட்டையகிக்.

† “திருமறுமார்பி யருளல்வேண்டும்” (பரிபாடல், 1.)

‡ திருமாலென்றது, இராமபிரான.

என்றதனால், நாடாட்டினத்திற் சோழன் பிலத்துவாரத்தால் நாசலாகத் தே சென்று நாசகன்னியைப்புணர்ந்தகாலத்து அவன் யான் பெற்ற புதல்வனை என்செய்வேனென்றொழுது, தொண்டையை அடையாளமாகக்கட்டிக் கடலிலேவிட அவன்வந்து கரையேறின் அவற்கு யான் அரசவுரிமையை எய்து வித்து நாடாட்சி கொடுப்பலென்று அவன்கூற, அவனும் புதல்வனை அங்கனம் வரவிடத் திரைதருதலின், திரையெனென்று பெயர்பெற்றகதை கூறினார்.

திரையன் பட்டுவிராயின் நின் உள்ளம் சிறக்க—திரையனை நினைப்பீ ராயின் அவனினினைத்தலின், நின் னெஞ்சு சிறப்புக்களைப்பெறுக;

சிறக்கனின்னுள்ள (45) மென் மேல்வருவதனை இதுனெடுங்கூட்டுக.

38. [கேளவ னிலையே செடுகநின் னவலம்:]

நின் அவலம் கெடுக—நினதுமிடி கெடுவதாக;

அவன் கேள்—அங்கனம் அவனை நினைத்துப்போகின்றீ; *அவன் தன்மையைக் கேட்பாயாக;

39 - 41. [அக்தஞ் செல்வோ ரலறத் தாக்கிக், கைப்பொருள் வெனவுங் களவேர் வாழ்க்கைக், கொடியோ ரின்றவன் கடியுடை வியன்புலம்:] அவன் கடி உடை வியல் புலம் அத்தம் செல்வோர் அலற தாக்கி கை பொருள் வெனவும் களவு ஏர் வாழ்க்கை கொடியோர் இன்று—அவனுடைய காவலையுடைத்தாகிய அகலத்தைபுடைய நிலம், வழிப்போவாரைக் கூப்பிடும்படி வெட்டி அவர்கள் கையிலுள்ள பொருள்களைக் கைக்கொள்ளும் களவே உழவு போலும் இல்லாழ்க்கைப் பொருளாகவுடைய கொடுமையையுடையோரில்லை;

42 - 3. உருமும் உரறது அரசும் தப்பா காடு மாவும் உறுகண் செய்யா—உருமேறும் இடியாது; பாப்புகளும் கொல்லுதலைச்செய்யா; காட்டி டத்துப் புலமுதலியனவும் வருத்தஞ்செய்யா; ஆதலின்,

இஃது அவனானை கூறிற்று.

43 - 5. [வேட்டாங், கசைவுழி யசைஇ நசைவுழித் தங்கிச் சென்மோ:]

ஆங்கு அசைவுழி அசைஇ—அக்காட்டின்கண் இளைத்தவிடத்தே இளைப்பாறி.

நசைவுழி வேட்டு தங்கி சென்மோ — எங்காிடத்தே நீதங்கிப்போக வேண்டுமென்று நச்சினவிடத்தே நீயும் அதற்கு விரும்பித் தங்கிச் செல்வாயாக.

45. இரவல—இரத்தற்றொழிலை வல்லோய்,

15 - 7. [சிறக்கனின் னுள்ளம், சொழுஞ்சூட் டருந்திய திருந்துநிலை யாரத்து, முழவி னன்ன முழுமர வருளி:]

* பி - ம். அவ்வழியை அவன் தன்மையை.

† பி - ம். கூறினான்.

முழுவின் அன்ன முழுமாம் திருத்த நிலை கொழு நுட்கு அருத் திய உருளி—மத்தனத்தையொத்த குறட்டிபுத்தேனைத்த செக்கென்ற தன்மையையுடைய ஆரிடத்தே நன்றாகி விரைந்தமாம் குழந்தை பெட்கப்பட்ட உருளையையும்,

அச்சக்கோக்கின்ற இடமுமாம். அக்குறட்டிலே தைத்துக்கிடக்கின்றது ஆர். குட்டி - விளிம்பில் வைத்த விரைந்த மாம்.

48. எழுபு புணர்ந்தன்ன பருஉகை நோன் பார்—கணையமாம் இரண்டு சேந்தாலொத்த பருத்த கைகளைபுடைய வலிய பாரையமுடைய,

அச்சமரத்தின்மேலே நெடியவாய் இரண்டு பக்கத்தும் நெடுக்கிடக் கின்ற பருமரங்களைப் பருஉக்கை யென்றார். அம்மரங்கனிரண்டினையும் நெருந் தத் துணைத்துக் குறுக்கே ஏணிபோலக் கோத்ததனைப் பாரென்றார்.

49 - 50. [மாரிக் குன்ற மழை சுமந்தன்ன, வேய்ந்த வறை வாய்ச் சகடம்;]

குன்றம் மாரி மழை சுமந்தன்ன ஆரை வேய்ந்த அறை வாய் சகடம்—மலை மாரிக்காலத்து மேகத்தைச் சுமந்துமின்றும் போன்ற உதொத்துளிப்பா யாலே வேய்ந்த ஒலிக்கின்ற வரையையுடைய சகடம்,

‘ஆர்வை வேய்ந்த’ என்று பாடமாயின் நிறைந்த வரகுவைக்கோவாலே வேய்ந்த வென்க.

அந்த இரண்டு மரத்திலும் கால்களைகட்டுக் குழலாகக்கட்டி மேலே வசம்பு முதலியனவற்றைக் கயிற்றாலே கோத்தபாயெடுத்திலக்கறினார்.

உருளியையும், பாரையமுடைய சகடமென்க.

51 - 52. வேழம் காவலர் குரம்பை எய்ப்ப கோழி சேக்கும் கூடு உடை புதலின்—பாணையைப் புணத்தில் தின்னும் காக்கின்ற தொழிலையுடைய யார் இதண்மேலே கட்டின குழியையொப்பச் செறுக்கப்பட்ட கோழிகிடக்குக் கூட்டையுடைத்தாகிய குழலின் வாசலிலே.

53 - 4. முனை எயிற இரு பிடி முழந்தான் எய்க்கும் துனை அரை செறு உரல் தாவக தூக்கி—மூலகில் முனைபோலும் கொம்பினையுடைய கரிய பிடியி னது முழந்தானையொக்குத் துனையைத் தன்னிடத்தேயுடைய செறிய உரல் அசையும்படி தூக்கி,

கோத்து காற்றுதற்குத் துனையிடுதலின், ‘துனையரைச் சீறால்’ என்றார்

55 - 6. காடகம் மகளிர் ஆடு கனத்து எடுத்த விசி வீங்கு இன் இயம் கடுப்ப—காடகமாமுகளார் ஆடுங்கனத்தே கொண்டுவந்த வாகுரப்பிணித்தலிற் கின இனிய முழுவை யொப்ப,

56 - 7. கயிறு பிணித்து காடி வைத்த கலன் மூக்கின்—தகராற் படி கயிற்றாலே வரித்து காடிவைத்த மிடாவையுடைய அப்பாரித்தலையிலே,

க. பி - ம். தொத்தனி, கொத்தனி.

புத்திரபக்தாய் செவ்விக்ராய் ஸுதலியன ஊறவிட்டு வைத்ததனைச் சாழ்
யென்றார். இவ்விக்ராய் செய்யென்பாருமான், இனிப் பாரிற் கழுத்தானவிடத்
தேவனத்த மிடவென்றுமாம்.

58. உடை மகடு உபகடு புறம் தூப்ப—குழுவியைக் கைக்கொண்ட
மகனிருந்து பூண்ட வருத்தை முதுகிலே அடிப்ப,

சகடப் (50) புதவின் (52) மூக்கின்கண்ணே (57) வேப்பிலைமிடைந்த
(50) மகடு இருந்து தூப்பவென்றடிக்க.

59. கோடு இணர் வேம்பின் ஏடு இலை மிடைந்த மகடு (58)—கொம
பிடத்தே பூங்கொத்தையுடைய வேம்பினுடைய மேன்மையையுடைய இலை
யைப் பிள்ளுக்குக் காவலாகக்கொண்டிருக்கின்ற மகடு,

60. ஈபடலை கண்ணி—தழைவிரவின மாலையையும்,

பரு ஏர் ஏறுத் திணி தோள்—பரிய அழகினையும் வலியினையுமுடைய
இறவின தோளினையும்,

61. முடலை யாக்கை—முறுகருண்ட உடம்பினையும்,

முழு வலி மாக்கன்—நிரப்பி மெய்வலியினையுமுடையமாக கன்,

62 - 3 [சிறு துளைக் கொடுநக நெறிபட நிரைத்த பெருவகயிற்
செழுநகை] சிறு துளை கொடு நகம் பெரு வயிறு நெறிபட நிரைத்த ஒழுக்கை—
சிறிய துளையினையுடைய கொடிய நகத்தின்கண்ணே பெரியவயிற்றிலே ஏருது
களை ஒருவழிப்பட நிரைத்துக்கட்டின சகடவொழுநகனை,

துளைகளிற் செருகினகழிகள் கழுத்தசையப் பட்டுநின்றவின், கொடுநக
மென்றார். ஒருசகடத்தில் பலபூட்டுதல் கூறினார்

63. மருங்கில் காப்ப—ஏருதுகள் திருநாமல் அசமுறியாமற் பககத்தே
சாத்துச்செல்ல,

64. சில் பத உணவின்—இடப்படும பொருள்களுக்கெச சிறியவாக இடப்
படுமுணவின் து.

என்றது உப்பை. பதம் = பக்குவம்.

கொள்ளை சாற்றி—விலைசொல்லி,

65. பல் ஏருது உமணர் படு போரு கொடு நெறி—இளைத நூற்பூட்டுதற்
குப ஏருத்தையும் அடித்துக்கொண்டுபோம் உப்புவாணிகா ஊர்கள்தோறும்
செல்லும் கொடிய வழியினையும்,

படிபோலப் போருமென்றுமாம்.

மகடு உத்தரபப மாக்கன் ஈப்பை சாற்றிப்போம் கொடுநெறியையுமென்க.

66. எவ் இடை கழியுளர்க்கு ஏமம ஆக—பகற்பொழுதுபோவார்க்கு
இளைப்புத்தோ,

* "முறி மிடை படலை மாலை" (சீவக. 1889.)

67 - 76. [மலையவுங் கடலவு மாண்பயன் தருஉ, மரும்பொருளருத் துந் திருந்துதொடை நோன்ற, னடிபுதை யாண மெய்திப் படம்புக்குப், பொருகளை தொலைச்சிய புண்டர் மாப்பின், விரவுவரிக் கச்சின் வெண்கை யொள்வான், வரைபூர் பாம்பிற் பூண்டுபுடை தாங்கச், கரிகை நுழைந்த சுற்று வீங்கு செறிவுடைத், உருவி லேச்சிய கண்ணக நெழும்த்தோட், கடம்பமர் நெடுவே னன்ன மீளி, யுடம்பிடித் தடக்கை யோடா வம்பலர்:]

மலையவுங் கடலவும் மாண் பயன் தருஉம் அரு பொருள் அருத்தும் ஓடா வம்பலர்—மலையிலுள்ளனவும் கடலிலுள்ளனவுமாகிய மாட்சிமையையுடைய பயனைக் கொடுக்கும் பெறுதற்கரிய பொருள்களை உலகத்தோரெல்லாரையும் நுகர்ப்பண்ணும் பிறக்கிடாத புதியோர்,

என்றது - மாணிக்கமும், முத்தும், சந்தனமுதலியன கொண்டுபோய் விற்றுத் திரிவாரைக்கூறிற்று.

பொரு களை தொலைச்சிய புண்டர் மாப்பின்—பொருகின்ற அம்புகள் தகையைப்போக்கின புண்கள் தீர்ந்த மாப்பினையும்,

கரிகை நுழைந்த சுற்று வீங்கு செறிவு உடை—பத்திரம் செருகப்பட்ட கட்டுதலிறுக்கும் சேலையினையும்,

உரு வில் திருந்து தொடை ஒச்சிய கண் அகல் எழும் தோன்—கொடிய வில்லைத் தப்பாததொடையிலே கிரம்பவாங்கின இடமகன்ற வலியினையுடைத தாகிய தோளினையுமுடைய,

கடம்பு அமர் நெடுவேன் அன்ன வம்பலர்—கடம்பிடத்தேயிருந்த கொடிய முருகனையொத்த வம்பலர்.

மீளி உடம்பிடி தட கை ஓடா வம்பலர்—கூற்றவனையொத்த வேலைப் பெருமையைபுடைய கையிலேயுடைய பிறக்கிடாதவம்பலர்,

மாப்பினையும், உடையினையும், தோளினையுமுடைய வம்பலர்.

ஊர் பாம்பின் வெள் ளுன் வான் விரவு வரி கச்சில் பூண்டு புடை தாங்க—மலையிடத்தே பூர்கின்ற பாம்புபோலே யானைக்கொம்பாற் கடைத்திட்ட வெள்ளிய ஆசினையுடைய ஒள்ளியவான் தன்னிடத்தில்விரவின வரியை யுடைய கச்சினாலே தோளிலேகோக்கப்பட்டு ஒருபக்கத்தே தாங்காநிற்க,

கோன் தான் அடி புதை அரணம் எய்தி—நாட்து வலியையுடையவாகிய காலில் அடியையறைக்கின்ற செருப்பைக்கோத்து,

படம் புக்கு—சுட்டையிட்டு,

வம்பலர் (75) தாங்க (72) எய்திப் புக்கு (69) வழங்கும் (80) பெரிய வழி (81) என்க.

77 - 8. தடவு நிலை பலவின் முழுமுதல் கொண்ட சிறு களை பெரு பழற் கடுப்ப—பெருமையையுடைய நிலையினையுடைய பலாவின்மடியிலே குலை கொண்ட *சிலவாகிய களையினையுடைய பெரிய பழத்தையொப்ப,

நல்லபழம் சீனாமிக இராதென்றார்.

78 - 80. [நெரியம், புணர்ப்பொறை தாங்கிய வடுவாழ் கோன்புறத், தணர்ச்செவித் கழுதை:]

நெரியல் புணர் பொறை தாங்கிய கழுதை மிளகினது ஒத்தகனமாகச் சேர்த்த பாரத்தைத் தாங்கிய கழுதை,

வடு ஆழ் கோன் புறத்து அணர் செவி கழுதை - வடுவழுந்தின வலியினை யுடைய முதுகினையும் எடுத்தசெவியினையுமுடைய கழுதை,

80 ச81. கழுதை சாத்தொடு வழுங்கும் உல்கு உடை பெரு வழி கவலை காக்கும்—கழுதையிலே மிளகெடுத்துக் கொண்டபோகின்ற இரானோடே வம் பலர் (76) வழுங்கும் பெரியவழியில் கவர்த்தவழிகளையும் தத்திருக்கும்,

உல்கு - சுங்கம்.

82. வில்லுடை வைப்பின்—விற்படையிருக்கின்ற ஊர்களில்,

வியல் காடு இயவின்—அகன்ற காட்டுவழிகளில்.

83 - 5. நீர் அரை இலவத்து அலங்கு சினை பயந்த பூனை அம் பசு காய் புடை விரிந்தன்ன வரி புற அணிலொடு—நீண்ட காளினையுடைய இலவத் தினது அசைகின்ற கொம்பு காய்த்த பஞ்சியினையுடைய அழகினையுடைத் தாகிய பசிய காயினது முதுகு விரிந்து பஞ்சதோன்றினாலொத்த வரியை முதுகிலேயுடைய அணிலோடே,

85. கருப்பை ஆடாது—எலியும் திரியாதபடி,

86 - 8. [யாற்றறல் புரையும் வெரிதுடைக் கொழுமடல், வேற்றலை யன்ன வைந்துதி நெடுந்தக, நீத்திலை வேயந்த வெய்ப்புறக் குரம்பை:]

யாறு அறல் புரையும் வெரிந் கொழு மடல் உடை நெடு தகர் ஈந்து— யாற்றினது அறலையொக்கும் முதுகினையும் கொழுவிய மடலினையுமுடைய நெடிய மேட்டு சிலத்தினின்ற ஈந்து,

மடலினடி தன்னிடத்தேகிற்க மேலறுப்புண்டஈந்து அறல் போன்றிருக்கு மாறு உணர்க.

வேல் தலை அன்ன வை துதி ஈந்து இலை வேயந்த எய் புறம் குரம்பை— வேலின்முனையொத்த கூர்மையினையுடைய முனையினையுடைய ஈந்தினு டைய இலையாலேவேயந்த *எய்ப்பன்றிமுதுகுபோலும் புறத்தினையுடைய குடிலில்,

89 - 90. [மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடக்கி, யீன்பிண வொழியப் போகி:] ஈன் பிணவு மான் தோல் பள்ளி மகவொடு முடக்கி ஒழிய போகி— பிணவையப்பெற்றளயிற்றி மான்றோலாகிய படுக்கையிலே அப்பிணையோடே முடக்கிக்கிடக்க ஒழிந்தோர் போய்,

* பி - ம். எய்ப்பன்றிபோலும்.

பெண்ணும் பிணவு மக்கட் குடியி? அன்புதான் குந்த - பிணவுகளும் ஆகாத அன்புதான் வஞ்சகமன்னமயிற் திருநெல்வேலி இவற்றின் கெட்டு உதரம் பெருதுகின்றது.

90 - 92 [கோண்டாழ், இரும்புதலை யாத் திருத்தகளை விழுங்கோ, ஹரிவாய்ச் சரையின் மிளிர் மின்னடி;] இரும்பு தலை யாத் திருத்தகளை கோண்டாழ் விழு உளி வாய் சரையின் மிளிர் மின்னடி—பூண் தலையிலே அழுத்தின கன்னிய தாட்சியையும் வலியையுமுடைத்தாடுவ வயிரத்தினையு முடைய கோல்செருகின் உளிபோலும் வாயினையுடைய பாரைகளாலே சுட்டிக் கீழ்மேலாகக் குத்தகையினாலே.

கோல்செருகப்படுகின்ற சரையையுமுடைமையிற் சரையென்றார்; பெயர். சரை - குறுதுச்சு.

93. நிலம் கரமபை படு நீறு ஆடி—கருகிலமாயி கரம்பைநிலத்த லுண்டாயி புழுதியைஅணந்து,

94. தண் புல் அடக்கிய வென் பல் எயிற்றியர்—மெல்லிய புல்வரிசையை வாரிபெடுத்துக்கொண்ட வெள்ளிய பல்லையுடைய எயிற்றியுயிற்றித்த மகளிரா, போகி மின்னுகையினாலே அடக்கிய எயிற்றியரென்க.

மிகவிளைந்து உதிர்ந்தபுல்லு எறம்பிழுத்துச் சேவிட்டுவைத்த இடமறிந் தெடுத்தல் அந்நிலப்பண்பு.

95 - 96. பார்வை யாதத பறை தான் விளவின் கீழல் முன்தில் நிலப உரல் பெய்து பார்வைமாண்கட்டினத தேய்த்தாளினையுடைய விளவினது விழையுடைய முற்றத்திடத்தத தோண்டின நிலவுரலிலே அப்புல்லரிசையைச் சேரிக்து,

97. காழ் உலக்கை ஓசரி—குறிய வயிரமாயி உலக்கையாலே துருத்தி,

97 - 98. கிணறு வல் ஊற்று உவரி தோண்டி—ஆழ்ந்த கிணற்றிற் கில்லாற்றுகிய உவரிக்கோ முகத்துகொண்டு,

98 - 99. தொல்லை முரவு னாய் குழிநி முரி அடுப்பு ஏற்றி—பழைய துறவாய்போன பாணியிலே வார்த்தவுலையை முரித்த அடுப்பிலேவைத்து,

100. [வாரு தட்ட வானே புழுக்கல்] வாரது அட்ட புழுக்கல்—அரியாது ஆக்கின சோற்றை, எயிற்றியர் (94) பெய்து (96) ஓசரி (97) தோண்டி (98) ஏற்றி (99) அட்ட புழுக்கலெனமுடிக்க.

வாரு ஊன்—உப்புக்கண்டத்தோடே,

தேவல்காரியாந், மாயியல், 61.

↑ உயிர்ப்பயங்கியல், 32.

↓ பி - ம். குத்து.

↓ பி - ம். வெறுவாய்.

103 - 3. [தூயத் தும்பை வடிவப் பெருமை, தோடத் தாயினு] ஓடா தாய் வடிவத் தும்பை வடிவப் பெருமையின்—முதலொத்தபடையினையுடைய செ டாத தும்பைமுடிவ போவாகல்ல விரகுடைய தலைவகுடைய

103 - 3. ஒன் தொழில் கழல் தால் செ வரைநாடன் சென்னியம் எனின்— ஒன்விய தொழில்செய்யுடைத்தாகிய வீரக்கழலணிந்த சாலினையுடைய செவ் விய மலையாட்டையுடையவனுடைய *பாணச்சாதிமேமன்று கூறுவியின்,

104. தெய்வம் மடையின் தேக்கிலை குவைஇ - தெய்வக்கருக்குச் சேர இட்டுவந்த பல்போலே புழுக்கிலையும் வாடுனையும் (100) தேக்கிலையிலே குவிக்கையினாலே,

104 - 5. [தும் பைதீர் கடும்பொடு பதமிகப் பெறுகுவிர்:] பதம் தும் பைதீர் கடும்பொடு மிக பெறுகுவிர்—அவ்வுணவை தும்முடைய பசுமைதீர்ந்த சுற்றத்தோடே மிகப்பெறுகுவிர்;

வியன்காட்டியவர்களில் (82) உல்குடைத்தாகிய (81) கெடுகெறியையும் (65) வம்பலர் (76) கழுதைச்சாத்தொடுவழங்கும் (80) உல்குடைப்பெருவழிக் கவலையையும் காத்திருக்கும் (81) விலுடைவைப்பின் (82) குரம்பையில் (88) எயிற்றியர் (94) தாங்கனட்டபுழுக்கிலையும் வாடுனையும் (100) எல்லிடைக்கழியு னர்க்கு எமமாகத் (66) தேக்கிலையிலே குவிக்கையினாலே (104) அப்பதத்தைப் (105) பெருமகனாகிய (101) வரைநாடன் சென்னியமெனின் (103) தும் (104) கடும்பொடு மிகப்பெறுகுவிர் (105) எனமுடிக்க.

உல்கு - இரண்டுவழிக்குக்கொள்க. குவைஇயென்னுள் செய்தெனெச்சம் காண்காரியப்பொருட்டு.

106. [மானடி பொறித்த மயங்கதர் மருங்கின்:] மயங்கு அடி பொறித்த அதர் மருங்கின்—சீரின்மையின் மயங்கித்திரியும் மானடி அழுந்திக் கிடக்கின்ற வழியிடத்திலே,

107 - 8. வான் மடி பொருதில் நீர் கைசுஇ குழித்த அகழ்—மழை பெய் னைத்தவிர்ந்த காலத்தே நீர்நிற்கவேண்டுமென்று ஈச்சதலாலே குழித்தருளம்,

அகழப்படுதலின் அகழென்றது ஆகுபெயர்.

108. குழ் பம்பியின் அகத்தா ஒளித்து ஒடுக்கி—அதனைச் குழப்பறித் துக்கிடக்கின்ற மட்டுக்குழிகளினுள்ளே முறைத்தொதுங்கி,

தண்ணீர்க்குக்கவருமென்று குளத்தைச்சுழப்பறித்தகுழி.

109 - 10. புதுது பூவின் அன்ன வளை மருப்பு எனம் வரவு பார் தது இருக்கும்—அகத்திப்பூவினையொத்த வளைந்த கொம்பினையுடைய பன்றி யினது நீருண்ணவரும் வரவைப்பார்த்திருக்கும்,

111. அரை நாள் வேட்டம் அழுக்கின்—நடுவியாமத்து வேட்டை ஒழிந் தார்களுயின்,

பகல் நான்—அதன் பிற்பிறையாளிலே,

112 - 5. [பருவாய் நுமலியொடு பைம்புத லெருக்கித், தொகுவாய் வேலித் தொடர்விலை மாட்டி, முன்னரைத் தாமரைப் புல்லிதழ் புரையு, நெடுஞ் செவிச் குறுமுயல் போக்கற வளைது:]

முன் அரை தாமரை புல் இதழ் புரையும் நெடு செவி குறு முயல் போக்கு அற — முன்னைத் தண்டிலேயுடைய தாமரையினது புறவிதழையெகரும் நெடிய செவியினையுடைய குறிய முயல்களை ஓரிடத்தும்போக்கில்லாதபடி,

தொகு வாய் வேலி தொடர் விலை மாட்டி வளைது—குவிந்த இடத்தை யுடையவேலியிடத்தே ஒன்றோடொன்றுபிணைத்த விலைகளை *மாட்டிவளைத்து,

பரு வாய் நுமலியொடு பைம்புதல் எருக்கி—அங்காந்த வாயையுடைய நாய்களுடனேசென்று பசியதுறுகையடித்து அவற்றிற்கிடவாமலோட்டி,

116 - 7. [கடுங்கட் கானவர் கடறுகூட்டுண்ணு, மருஞ்சரம்:]

கடறு கூட்டுண்ணும் அரு சுரம்—காட்டிலுள்ள முயல்களைக் கொள்ளை கொண்டுண்ணும் அரிய பாலைநிலம்.

கடுங்கண் கானவர்—தறுகண்மையையுடைய கானவர்,

கானவர் (116) பயம்பின் ஒடுங்கிப் (108) பார்த்திருக்கும் (110) இரா வேட்டமழுங்கிற் பசுனாளிலே (111) முயலைப் போக்கறவளைத்து (115) எருக்கி (112) கூட்டுண்ணும் (116) அருஞ்சரமெனமுடிக்க,

117. அரு சுரம் இறந்த †அம்பர் குறும்பில் சேப்பின்—இவ்வரியநிலம் தைக் கைவிட்ட மற்றைநிலத்திற் குறும்பிற்றங்கில்,

குறும்பிற்சேப்பின் (120) என்பதனை இவ்விடத்துக்கூட்டுக.

இதனால் என்பதனும் வேனிலுமாகிய பாலைநிலங்கூறி அதனைக்கலந்தநில மும் கூறினார்.

இனி நீங்கள் அருஞ்சரத்தைக்கடந்தபின்னரென்றுமுறைப்பார்.

117 - 8. [பருந்துபட, வெண்ணைத் தெவ்வர் நடுங்க வோச்சி:] ஒன்றை தெவ்வர் நடுங்க பருந்து பட ஓச்சி --பொருந்தாதபகைவர் அஞ்சப் பருந்துகள் ‡படியக் குத்தி,

119 - 20. ■■■ நுதி மழுங்கிய புலவு வாய் எலகம் வடி மணி பலரை யொடு நிரைஇ—கூர்மையையுடைய முனைமழுங்கின புலான்றும் வாயையுடைய வேலை வடித்த மணிகட்டின பலகைகளோடே நிரைத்துவைத்து,

120 - 21. முடி நாண் சாபம் சார்த்திய கணை துஞ்ச வியல் நகர்—தலையிலே முடிந்த நாணையுடைய வில்லைச்சார்த்திவைத்த அம்புதங்கும் அகந்சியையுடைய வீடுகளையும்,

* பி - ம். முட்டிவளைத்து.

† பி - ம். உம்பர், அம்பல்.

‡ பி - ம். மடிய.

122. ஊகம் வேய்ந்த உயர் ஊகம்புல்லாலேவேய்ந்த உயர்ந்த நிலைமையினைபுடைய மதிலையும்,

123 - 4. தேன் புரையும் கடை புதையொடு கடு துடி துங்கும் எல் பந்தர்—மலையிற்றேனிரூலையொக்கும் குடைவினையுடைத் தாகிய அடியினைபுடைய அம்புக்கட்டுகளுடனே ஓசைகடிய துடியுந்தாங்கும் திரண்ட காலையுடைய பந்தரினையும்,

125. தொடர் நாய் யாத்த துன் அரு கடி நகர்—சங்கிலிகளாலே நாய் களைக்கட்டிவைத்த கிட்டுதற்கரிய ஞாலையுடைய வீட்டினையும்,

126. [வாழ்முன் வேலிச் சூழ்மினைப் படப்பை:] முன் வாழ் வேலி சூழ் மினை படப்பை—முன்னையுடைய வாழ்வேலியினையும் அதனைச்சூழ்ந்த காவற் காட்டினையுடைத்தாகிய பக்கத்தினையும்,

127. கொடு நுகம் தழீஇய புதலின்—கொடிய கணையமரம் ஏறட்ட உட்கதவைபுடைய வாயிலினையும்,

127 - 8. செ நிலை செடு நுதி வய கழு நிரைத்த வாயில்—செவ்விய நிலையினையும் செடிய முனையினையுமுடைய வலியையுடைய கழுக்கன் நிரைத்த ஊர் வாசலினையுமுடைய.

பகைவரைக்குத்துதற்குக் கழுவைத்தார்.

129. கொடு வில் எயினர் குறும்பில் சேப்பின்—கொடிய வில்லையுடைய எயினர்சாத்தியிலுள்ளாருடைய அரணிலேதங்கின்,

கணைதுஞ்சவியனகர் (121) முதலியவற்றையுடைய குறும்பென்க.

130 - 31. களர் வளர் ஈந்தின் காழ் கண்டன்ன சவல் வினை செல்லின் செ அவழிச் சொன்றி—களர்நிலத்தேவனார்த் ஈந்தினதுவிதையைக் கண்டார் போன்ற மேட்டுநிலத்தேவினைத்த செல்லினது சிவந்த அவழிசொன்றி,

132 - 3. குமலி தந்த மணவு சூல் உடும்பின் வறை கால்பாத்தது வயின் தொறும் பெறுகுவர்—நாய்கடித்துக்கொண்டுவந்த அக்குமணிபோலும் முட்டை கையுடைய உடும்பினது பொரியலாலே மறைத்தகளை மனைகடோறும் பெறுகுவர்;

சேப்பிற் பெறுகுவிரென்க.

134 - 6. யானை தாக்கினும் அரவு மேல் செலினும் நீல் நிறம் விசம்பின் வல் ஏறு சிலைப்பினும் சூல் மகன் மாரு மறம் பூண் வாழ்க்கை—யானை தன் எதிரே செல்லினும் பாம்பு தன்மேலே செல்லினும் லிரைத்தையுடைய மேகத் திடத்தே வலிய உருமேறு இடிப்பினும் சூற்கொண்டமகன் அவையிற்றிற்கு அஞ்சி மீள மறத்தைப்பூண்ட வாழ்வினையும்,

137. வலி கூட்டுணவின் வான் குடி பிறந்த—தமது வலியாற் கொள்ளை கொண்டுண்ணும் உணவினைபுமுடைய வாட்டொழிலேசெய்யுங் குடியிற் பிறந்த,

138. புலி போத்து அன்ன புல் அணல் காளை—புலியினது போத்தை பாத்த புல்லென்ற தாடிபையுடைய அந்நிலத்துத்தலைவன்,

பகல் னான்—அதன் பிற்பிறையினிலே,

112 - 5. [பருவாய் ஞமலியொடு பைம்புத லெருக்கித், தொருவாய் வேலித் தொடர்வலை மாட்டி, முன்னரைத் தாமரைப் புல்லிதழ் புரையு, செடுஞ் செவிச் குறுமுயல் போக்கற வளைது:]

முன் அரை தாமரை புல் இதழ் புரையும் செடு செவி குறு முயல் போக்கு அற — முன்னைத் தண்டிலேயுடைய தாமரையினது புறவிதழையொக்கும் செடிய செவியினையுடைய குறிப் முயல்களை ஓரிடத்தும்போக்கில்லாதபடி,

தொரு வாய் வேலி தொடர் வலை மாட்டி வளைது—குவிந்த இடத்தை யுடைய வேலியிடத்தே ஒன்றோடொன்றுபிணைத்த வலைகளை ஈமாட்டிவளைத்து,

பருவாய் ஞமலியொடு பைம்புதல் எருக்கி—அங்காந்த வாயையுடைய நாய்களுடனேசென்று பசியதுறுகையடித்து அவற்றிற்கிடவாமலோட்டி,

116 - 7. [கடுங்கட் கானவர் கடறுகூட் டுண்ணு, மருஞ்சரம்:]

கடறு கூட்டுண்ணும் அரு சுரம்—காட்டிலுள்ள முயல்களைக் கொன்றி கொண்டுண்ணும் அரிய பாலைநிலம்,

கடுங்கண் கானவர்—தறுகண்மையையுடைய கானவர்,

கானவர் (116) பயம்பின் ஒடுங்கிப் (108) பார்த்திருக்கும் (110) இரா வேட்டமழுங்கிப் பகளுளிலே (111) முயலைப் போக்கறவளைத்து (115) எருக்கி (112) கூட்டுண்ணும் (116) அருஞ்சரமெனமுடிக்க,

117. அரு சுரம் இறந்த அம்பர் குறும்பிற் சேப்பின்—இவ்வரியநிலத் தைக் கைவிட்ட மற்றைநிலத்திற் குறும்பிற்றங்கிள்,

குறும்பிற்சேப்பின் (129) என்பதனை இவ்விடத்துக்கூட்டுக.

இதனால் கண்பகலும் வேனிலுமாகிய பாலைநிலங்கூறி அத்தனைக்கலந்தநில மும் கூறினர்.

இனி நீங்கள் அருஞ்சரத்தைக்கடந்தபின்னரென்றுமுறைப்பர்.

117 - 8. [பருந்துபட, வெண்ணைத் தேவ்வர் ஈடுங்க வோச்சி:] ஒன்றோ தேவ்வர் ஈடுங்க பருந்து பட ஓச்சி—பொருந்தாதபகைவர் அஞ்சப் பருந்துகள் படியப் குத்தி,

119 - 20. வை நுதி மழுங்கிய புலவு வாய் எகிகம் வடி மணி பலரை யொடு கிரைது—கூர்மையையுடைய முனைமழுங்கின புலாளுறும் வாயையுடைய வேலை வடித்த மணிகட்டின பலகைகளோடே கிரைத்துவைத்து,

120 - 21. முடி நாண் சாபம் சார்த்திய கணை துஞ்ச வியல் நகர்—தலை யிலே முடிந்த நாணையுடைய வில்லைச்சார்த்திவைத்த அம்புதங்கும் அகர்சியை யுடைய வீடுகளையும்,

■ பி - ம். முட்டிவளைத்து.

† பி - ம். உம்பர், அம்பல்.

‡ பி - ம். மடிய.

122. ஊதம் வேய்ந்த உயர் [121] வரைப்பின்—ஊதம்புல்லாலேவேய்ந்த உயர்ந்த நிலையையினையுடைய மதிலையும்,

123 - 4. வரை தேன் புரையும் [122] கடை புதையொடு [123] துடி தூங்கும் [124] கால் பந்தர்—மலையிற்றேனிருவையொக்கும் குதையினையுடைத் தாடிய அடியினையுடைய அம்புக்கட்டுகளுடனே ஓசைகடிய துடியுந்தூங்கும் இரண்ட காலையுடைய பந்தரினையும்,

125. தொடர் நாய் யாத்த துன் அரு கடி நகர்—சங்கிலிகளாலே நாய் களைக்கட்டிவைத்த கிட்டுதற்கரிய காவலையுடைய வீட்டினையும்,

126. [வாழ்முன் வேலிச் சூழ்மினைப் படப்பை:] முன் வாழ் வேலி சூழ் மினை படப்பை—முன்னையுடைய வாழ்வேலியினையும் அதனைச்சூழ்ந்த காவற் காட்டினையுடைத்தாடிய பக்கத்தினையும்,

127. கொடு துகம் தழீஇய புதவின்—கொடிய கணையமரம் ஏறட்ட உட்கதவையுடைய வாயிலினையும்,

127 - 8. செ நிலை கொடு நுதி வய கழு கரைத்த வாயில்—செவ்விய நிலையினையும் கொடிய முனையினையுமுடைய வலியையுடைய கழுக்கன் கிரைத்த ஊர் வாசலினையுமுடைய.

பகைவரைக்குத்துதற்குக் கழுவைத்தார்.

129. கொடு வில் எயினர் குறும்பில் சேப்பின்—கொடிய வில்லையுடைய எயினசாதியிலுள்ளாருடைய அரணிலேதங்கின்,

கணை தஞ்சுவியனகர் (121) முதலியவற்றையுடைய குறும்பென்க.

130 - 31. களர் வளர் ஈந்தின் காழ் கண்டன்ன சுவல் வினை செல்லின் செ அவிழ் சொன்றி—களர்நிலத்தேவனார்த ஈந்தினதுவிதையைக் கண்டாற் போன்ற மேட்டுநிலத்தேவினைந்த செல்லினது சிவந்த அவிழாகியசோற்றை,

132 - 3. குமலி தந்த மணவு சூல் உடும்பின் வரை கால்பாத்தது வயின் தொறும் பெறுகுவிர்—நாய்கடித்துக்கொண்டுவந்த அக்குமணிபோலும் முட்டை கையுடைய உடும்பினது பொரியலாலே மறைத்ததனை மனைகடோறும் பெறு குவிர்;

சேப்பிற் பெறுகுவிரென்க.

134 - 6. யானை தாக்கினும் அரவு மேல் செலினும் சீல் நிறம் விசம்பின் வல் ஏறு சிலைப்பினும் சூல் மகள் மாறா மறம் பூண் வாழ்க்கை—யானை தன் ஏதிரே செல்லினும் பாம்பு தன்மேலே செல்லினும் சீலநிரத்தையுடைய மேகத் திடத்தே வலிய உருமேறு இடிப்பினும் சூற்கொண்டமகள் அவையிற்றிற்கு அஞ்சி மீளா மறத்தைப்பூண்ட வாழ்வினையும்,

137. வலி கூட்டுணவின் வான் குடி பிறந்த—தமது வலியாற் கொள்ளிச் சொண்டுண்ணும் உணவினையுமுடைய வாட்டொழிலேசெய்யுங் குடியிற்பிறந்த,

138. புலி போத்து அன்ன புல் அணல் காளை—புலியினது போத்தை யொத்த புல்லென்ற தாடியையுடைய அந்நிலத்துத்தலைவன்,

139 - 40. செல்வாய் அன்ன கரு சந்நமொடு கேள் மன்னர் கடி புலம் புக்கு—தான் குறித்தவிலக்கின்மேலே செல்கின்றவாய் அதனைத் தப்பாமற் கொள்ளுமாறுபோன்ற சொடியலில்லையெடுத்த காவலாணருடனே தன் வார்த்தைகளைப் பணவருடைய காவலையுடைய நிலத்தேசென்று,

141. என் தந்து நறவு சொடை தொலைச்சி—விடியற்காலையிலே அவர்கன்பகக்களை அடித்துக்கொண்டுபோந்து அவற்றைக் கன்னுக்கு விசைவாகப் போக்கி,

142. இல் அடு கன் இன் தோப்பி பருகி—அதற்குப் பின்புதான் தமது இல்லிலே சமைத்த கன்னுக்களில் இனிதாவிய நெல்லாற்செய்த கண்ணியுண்டு.

143. 'மல்லல் மன்றத்து மத விடை கெண்டி—வளப்பத்தினையுண்டி டுன்றிலே வலியையுடைய ஏற்றை அறுத்துத்தின்று,

144. மடி வாய் தண்ணுமை நடுவண் சிலைப்ப—தோலை மடித்துப் போர்த்த வாயையுடைய மத்தனம் தங்களுக்குகடுவே முழங்காநின்ப,

145 - 7. [சிலைகவி லெழும்த்தோ னோச்சிலவன் வரினயூஉப், பகன் மகிழ் தாங்குத் தாங்கா விருக்கை, முரண்டலை கழிந்த பின்றை:] சிலை கவிய் றெழும் தோள் ஓச்சி வலன் வரினயூஉ பகல் மகிழ்தாங்கும் தாங்கா முரண் தலை இருக்கை கழிந்த பின்றை—வில்லுப்பயின்ற வலியையுடைய இடத்தோனை யெடுத்து வலப்பக்கத்திலேவளைந்து பரற் பொழுதிலே 'மகிழ்ச்சியுடனே டாடும் அசையாப்பொருதலையுடைய குடியிருப்பினைக் கடந்தபின்பு,

இதனால் குறிஞ்சிசிலம் முற்கூறி அதன்படைப்புலமும் பிற்கூறினர்.

147 - 8. மறிய குளகு அரை யாத்த குறு கால்—சூட்டுமறிகள் நின்று தின்னுந் தன்மையையுடைய தழைகளைத் தம்மிடத்தேசட்டின குறிய கால் களையும்,

148 - 9. [குரம்பைச், செற்றை வாயிற் செறிகழித் கதவின்:]

செற்றை வாயில்—சிறுதுன்றையையுடைய வாயிலினையும்,

குரம்பை—குரம்பையினையும்,

கழி செறி கதவின்—கழிகளாற் கட்டப்பட்ட கதவினையும்,

150. [கற்றை வேய்ந்த கழித்தலைச்சாம்பின்:], கழித்தலை கற்றை வேய் ந்த சாம்பின்—வரிந்த கழிகளிடத்தே வாகுகற்றைகளாலே வேய்ந்த சேக்கையையும்,

151. [அதனோன் துஞ்சங் காப்பி னுதன:] உதன அதனோன் துஞ்சங் காப்பின்—சொடியினுடைய தோல்களைப் பாயலாகவுடைய முதியோன் தாயில் னென்றும் காவலையுமுடைய,

* "மோத்தையுந் தகரு முதனா மப்பரும், யாத்த வெண்ப யடிமுகன் கண்ணே" என்றார்மடியலில்.

■ தொல்காப்பியம், மடியல், 47.

காணியும் (148) வாயிலினையும் கதலினையும் (149) சாயினையும் (150) காயினையும் (151) முடைய குழம்பை (148) பென்க.

152. கொடு தாம்பு தொடுத்த குறு தறி முன்றில்—தாமனிதொடுத்த தொழி தாம்புகள்கட்டின குறியமுனைகையுடைய முற்றத்தினையும்,

153 - 4. கொடு முகம் துருவையொடு வெள்ளை சேக்கும் இடு முன் வேலி ஒரு படு வரைப்பின்—வரைந்த முகத்தினையுடைய செம்மறியாட்டுடனே வெள்ளாடுக்கிடக்கும் கட்டுமுள்ளாகிய வேலியினையுமுடைய ஒருயிருகின்ற ஊரிடத்து,

குழம்பையினையும் (148) முன்றிலினையும் (152) வேலியினையுமுடைய வரைப்பென்க.

155. [நள்ளிருள் விடியற் புன்னெழப் போகி.]

நன் இருள் விடியல் புள் எழ—செறிந்த இருள்போகின்ற காலத்தே பறவைகள் துயிலெழாநிற்,

போகியென்பதனை மேலேகூட்டுக.

156. புலி குரல் மத்தம் ஒலிப்ப வாங்கி—புலியினது முழக்கம்போலும் முழக்கத்தைபுடைய மத்தை ஆரவாரிக்கும்படி கயிற்றைவலித்து,

157 - 8. ஆம்பி வால் முகிழ் அன்ன கூம்பு முகை உறை அமைநீ தயிர் கலக்கி—குடைக்கள்ளானுடைய வெள்ளிய முகைகையொத்த குவிந்த முகிழ்கையுடைய உறையாலே இறுகத்தோய்ந்த இனிய தயிரைக்கடைந்து,

முகை - மொட்டு. முகிழ் - ஆடையின்மேல் புடைத்துநிற்பது.

158. துறை தெரிந்து—வெண்ணெயையெடுத்து,

159. புகர் வாய் குழிசி பூ சுமடு இரீஇ போகி (155)—தயிர் புள்ளியா கத்தெறித்த கவாயையுடைய மோர்ப்பானையைப் பூவாற்செய்த சுமட்டைத் தலையிலேவைத்து முற்கூறிய குறிஞ்சிலித்தேறப்போய்,

160. நான் மோர் மாறு—காலையிலே மோரைவிற்கும்,

நல் மா மேனி—நன்றாகிய மாமையாகிய நிறத்தினையும்,

161. சிறுகுழை துயல்வரும் காதின்—தானுருவியசையும் காகினையும் பிணை தோள்—மூங்கில்போலும் தோளினையும்,

162. கொடு கொண்ட கூந்தல்—குறிதாகிய அறிலைத் தன்னிடத்தே கொண்ட மயிரினையுமுடைய,

ஆய் மகள்—ஆய்ச்சாநியற்பிறந்தமகள்,

மேனி முதலியவற்றையுடையமகள்.

163. அனை வனை உணவின் கிளை உடன அருததி - மோர்விறந்தன லுண்டாகிய செல் முதலியவற்றாலே சுற்றத்தாலெல்லாரையும் உண்ணப் பண்ணி;

164. செய் விலை தட்டி பசு பொன் கொன்னான்—பின்பு தான் செய்யை விற்கின்றவிலைக்குக் கட்டியாகப் பசும்பொன்னை வாங்காளாய்,

165. ஏருமை நல் ஆன் கரு நாகு பெறுஉம் குடி (166)—பாலெருமையைப், நல்லபசுவையும், கரிய ஏருமைநாகினையும் செய்க்கு ஒப்பாகச்சொல்லி வாங்குங்குடி,

* அட்டியென்றுபாடமோதி வார்த்தென்றுகூறுதலுமாம்.

குறிஞ்சிநிலத்தே செய்வையிற்று அவர்கள் அடித்துக்கொண்ட ஏருமை முதலாயவற்றை விலையாகவாங்கினுள்ளென்க.

166. மடி வாய் கோவலர்—சீழ்க்கைபிடித்துலாலே மடித்த வாயையுடைய இடையர்.

குடி வயின் சேப்பின்—குடியிருப்பிலே தங்குவீராயின்,

167 - 8. [இருங்கினை ஞெண்டின் சிறுபார்ப் பன்ன, பசுந்தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர்:] ஞெண்டின் இரு கினை சிறு பார்ப்பு அன்ன பசு தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர்—ஞண்டினது பெரிய சுற்றமாகிய சிறிய பார்ப்பை யொத்த செவ்வித்திளையரிசியாலாக்கின சிலுத்தசோற்றைப் பாறுடனேபெறு குவிர்;

புன்னெழாநீர்க் (155) வாங்கிக் (156) கலக்கித் தெரிந்து (158) இரீஇப் (159) போகி (155) மாறும் (160) ஆய்மகன் (162) என்க.

மடிவாய்க்கோவலர் (166) வரைப்பிடத்து (154) ஆய்மகன் (162) அருத்திக் (163) கொள்ளாளாய்ப் (164) பெறுஉங் (165) குடிவயிற்சேப்பின் (166) மூரல் பாலொடும்பெறுகுவிரெனமுடிக்க.

169. தொடுதோல் மரீஇய வடு ஆழ் தோன் அடி—செருப்புவிடாமற் கிடந்த வடுவழந்தின வலியையுடைய அடியினையும்,

170. விழு தண்டு ஊன்றிய கை—பசுக்களுக்கு வருத்தஞ்செய்யும் தடியையுள்ளின கை,

மழு தின் வல் கை—மாக்களை ஒடியெறித்து கொடுக்கும் கோடாரியால் தழும்பிருந்த வலிய கையினையும்,

171. உறி கா ஊர்ந்த மறு படு மயிர் சுவல்—இரண்டுதலைகளிலும் உறியினையுடைய காக்கள் மேலேயிருந்ததனால் உண்டாகிய தழும்புமிக்க மயிரெழுந்த தோட்கட்டினையும்,

172. மேம் பால் உரைத்த ஓரி—எல்லாமணமும் பொருத்தும் பசுக்கறத்த பாற்கையைத் தடவின மயிரையும்,

172 - 4. [ஓங்குமிசைக், கோட்டவுங் கொடியவும் விரைஇக் காட்ட, பல்பு மிடைந்த படிலக் கண்ணி:] காட்ட ஓங்கு மிசை கோட்டவும் கொடியவும் பல் விரைஇ மிடைந்த படில கண்ணி—காட்டிடத்தனவாகிய உயர்

■ 'செய்விலைக்கட்டி' (164) என்பதை செய்விலைக்கு அட்டியெனப்பிரிக்க.

இன்ற உச்சியினையுடைய கொம்புகளிலுள்ளவும் கொடிகளிலுள்ளவுமாகிய பன்
பூக்கள் கலந்துசெருங்கிய கலம்பகமாகிய மாலையினையும்,

175. ஒன்று அமர் உடுக்கை—ஒன்றாய்ப்பொருந்திய உடையினையு
முடைய,

கூழ் ஆர் இடையன்—பாற்சோற்றையுண்கின்ற இடையன்,
அடிமுதலியவற்றையுடைய இடையன்.

176. கன்று அமர் கிரையொடு காணத்து அல்கி—கன்றுகன்பொருந்தின
பசுத்திரனோடே காட்டிலேதங்கி

177 - 9. [அந்து ணவிர்புகை கமழக் கைம்முயன்று, ஞெலிகோற்
கொண்ட பெருவிறன் ஞெகிழிச், செந்தீத் தொட்ட கருந்துளைக் குழவின்:]

ஞெலிகோல் அம் நுண் அவிர்புகை கமழ கை முயன்று கொண்ட செ தீ
ஞெகிழி தொட்ட கரு துளை குழவின்—தீக்கடைகோலாலே அழகிய து
ணியுதாய்வினங்கும் புகை முற்பப்பிறக்கும்படி கையாலேகடைந்துகொண்ட
சிவந்த நெருப்பினையுடைய கடைக்கொள்ளியால் துளையிட்ட கரிய துளையினை
யுடைய குழவிலெழுப்பின,

பெருவிறவென்பதனை இடையனென்பதனொடு முன்னேகூப்படியென்

■

இனி, ஞெலிகோல் படுத்தகோல், ஞெகிழி கடைகின்றகோலென்று
முரைப்பர்.

180. இன் தீ பாலை முனையின்—மிகவுமினிய பாலையென்கின்ற பண்
னைத் தான் வெறுக்கில்,

180 - 82 [குமிழின், புழற்கோட்டுக் தொடுத்த மர்ப்புரி நரம்பின்,
விய்யாழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சி:] குமிழின் புழல் கோடு தொடுத்த மரல்
புரி விரல் எறி நரம்பின் வில் யாழ் இசைக்கும் குறிஞ்சி—குமிழினது உட்
பொய்யாகிய கொம்பிடத்தே வளைத்துக்கட்டின மரர்க்கயிராகிய விரலாலேதெறி
த்துவாசிக்கும் நரம்பினையுடைய வில்லாகிய யாமொலிக்குங் குறிஞ்சியென்கின்ற
பண்ணை,

183. பல் கால் பறவை கிளை செத்து ஓர்க்கும்—பலகாலினையுடைய
வண்டுகள் தம் சுற்றத்தினோசையாகக்கருதிச் செவிகொடுத்துக்கேட்கும்.

* “கண்டுக்தும்பியும்” என்னுஞ் சூத்திரத்திற் செவிப்பொறியான் இவை
புணர்தல்கூறிலும்.

184. புல் ஆர் வியல் புலம் போகி—புல்லுவிதைத் அகற்சியையுடைய
சிலத்தைக்கூட்டுபோய்,

முன்னர் இடையார்குழயிருப்புகூறிப் பின்னர் அவர்பசுக்கள்முதலியன
விற்கின்ற முல்லையிலமுக்கூறினார்.

* தொல்காப்பியம், மரபியல், 31.

184 - 5. மூன் உடுத்த எழு னாடு ஒக்கியதோழு உடை உடைப்பின்—
மூன்றை தன்னிடத்தேழுந்து எழுவின்ற * விடத்தேதொடரி முத்திக்கு
கஞ்சுவனர்த்த தொழுக்கையுடைய ஊர்களில்,

இது, பசுக்கள்முதலியனமேயாமற் காக்கின்ற இனங்காட்டையுடைய
படைத்தலைவரிருப்புக்கறிற்று.

186. பிடி கணத்து அன்ன குதிர் உடை முன்றில்—பிடித்திரள்கின்ற
போன்ற வாகுமுதலியனகிற்கு குதிர்க்கையுடைய முன்றிலினையும்,

187. களிறு தான் புரையும் திரிமரம் பந்தர் — யானையென்று காலை
யொக்கும் வாகுதிரிகை கட்டுகிற்கும் பந்தரினையும்,

188 - 9. குறு னாடு உருளையொடு கலப்பை சாத்தி நெடு சுவர் பஞ்றந்த
புகை குழி கொட்டில்—குறிய சகடத்திலுருளைகளோடே கலப்பையையு
சார்த்திவைக்கையினாலே நெடிய சுவரிடத்தில் தேய்ந்த புகைகுழந்த கொட்டி
வினையுமுடைய,

நெடுகக்கட்டி ஒருபக்கத்திலே அடுப்பெரித்தது ஒருபக்கத்திலே தொழிலொ
ழித்த நாளில் சகடையிலுருளையையு கலப்பையையுஞ்சார்த்தி ஒருதுகளு
கட்டிநின்றலிற் கொட்டிலெனறா.

190 - 91. பருவ வானத்து பா மழை கடுப்ப கரு வை வேய்ந்த கவின
குடி சிறு ஊர்—மாரிக்காலத்தையுடைய விசம்பிடத்தே பார்த்த மேகத்தையொப்ப
வாகுவைக்கோலாலேவேய்ந்த அழகினையுடைய குடியிருப்பினையுடைய சிறிய
ஊர்களிலே,

சேறர். அம்முல்லிலத்தது உழுதுண்பாரிருப்பு.

192 - 3. நெடு குல் பூனை பூவின அன்ன குறு தான் வரகினை குறள
அவிழ் சொன்றி—நெடிய கொத்தினையுடைய சிறுபூனையினது பூவையொத்த
குறிய தானினையுடைய வரகினது சிறிய அவிழ்களாகிய சேற்றை

194 - 5. புதர் இணர் வேங்கை வீ கண்டன்ன அவரை, வால் புழுக்கு
அட்டி—கிறத்தையுடைய ரொத்தினையுடைய வேங்கைப்பூவைக் கண்டா
லொத்த அவரைவிதையினது கன்றாகியபருப்பை மிகவிட்டு,

வேங்கைப்பு வரிகினையுடைய விதைகரு புழுக்கு - புழுங்கலெந
த்து; கும்மாயமுமாம்; பருப்புச்சோறமென்ப.

195 - 6. † [பயில்புற, நின்சுவை மூரற் பெறுகுநா]

இடையன் (175) அல்கிப் (176) பாலையைத் தான்முனையின் (180) அத
கைவிட்டு வீரலாலே வாசிக்குக்குறிஞ்சியப் (182) புறவையோர்க்கும்

* விடத்தே தொடரி - ஒருவகை மூன் மாம்; விடத்தர், விடத்தேரை,
விடத்தேரை இப்பெயர் வழங்கும்,

† பி - ம். சாத்தி.

இதற்கு ஒருபிரதியிலும் உரைகிடைத்தலித. கலத்தலினாலே இளிய
சுவையினையுடையபுரையோடே, பெறுகுநிசென் க.

(182) புலங்குதல் போகி (184) வரைப்புக்களின் (185) முன்றில் (186) முதலியவற்றையுடைய தோர்களிலே (191) வாகிச்சொன்றியைப் (193) புழுக்கையட்டி (195) மூலோடே பெறுகுவிரைமுடிக்க.

196. ஞாங்கர்—அந்நிலத்திற்குமேல்,

197. குடி நிறை வல்சி செ சால் உழவர்—அக்குடியிருப்புகிறைந்த வினையுடைய செவ்விய சாலாகவுழுகின்ற உழவுத்தொழிலையுடையோர், ஒருசால் இருசாலென்றல் உழவுத்தொழிற்குமாய்.

198. கடை நவில் பெரு பகடு புதவில் பூட்டி—உழவுத்தொழிலிலே பயின்ற பெரிய ஏருதுகளை வாயிலிலே நுகத்தைப் பூட்டிக் கொண்டுசென்று,

199 - 200. பிடி வாய் அன்ன மடி வாய் காஞ்சில் உடுப்பு முகம் முழு கொழு மூழ்க ஊன்றி—பிடியினது வாயையொத்த வளைந்தவாயையுடைய கல்பையினுடைய உடுப்பினது முகக்கையொத்த பெருக்கொழு மறைய அமுக்கி

201. தொடுப்பு எறித்து உழுத துளர் படு துடவை—மும்பட வளைய வழுது விதைத்தபின்னர் இடையே உழுத களைகளைக் களைக்கொட்டுச்செத்திய தோட்டத்தை,

202. அரி புரு பொழுதின—அறுக்கும்பருவம் வருங்காலத்தே,

202 - 5. [இரியல் போகி, வண்ணக் கடம்பி னறுமல ரன்ன, வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக் குறுங்காற். கறையணற் குறுப்பூழ் கட்டி சேக்கும்:]

203. கால் கறை அணல் குறும்பூழ்—அதன்கட்டங்குல் குறுங்காலினையும் கருமையையுடையகழுத்தினையுமுடைய குறும்பூழ்,

வண்ணம் கடப்பின் கறு மலர் அன்ன வளர் இன பிள்ளை தழீஇ—வெள்ளிய நிறத்தையுடைய கடப்பினது கறுகாற்றத்தினையுடைய பூவையொத்த வளருகின்ற இனையபிள்ளைகள் மிகவும் பறததலாற்றதனவற்றையும் கட்டிக் கொண்டு,

*“பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் நினைமை” என்றார்.

இரியல் போகி கட்டி சேக்கும்—அவர்களாரவாரத்திற்கஞ்சிக் கெடுதற்றன் மையையுடையவாய் ஆண்டுநின்றும்போய்க் காட்டிலேதங்கும்,

206. வல் புலம் இறந்த பின்றை—முல்லைநிலத்தைப் போனபின்பு,

இதனால், முற்றங்குடிச்சிறாருழவரால் உழுதற்குரிய முல்லைநிலமுகடறி னர். இது மருதநிலத்தைச்சேர்ந்த முல்லைநிலம்.

உழவர் பூட்டி ஊன்றி உழுததுடவை அரிபுருபொழுதில் குறும்பூழ் பிள்ளை தழீஇப் போகிச் சேக்கும் வண்புலமென்க.

206 - 7. மெல் தோல் மிதி உலை கொல்லன் முறி கொடிது அன்ன மெத்தென்ற துருத்தியை அமுக்கி ஊதுகின்ற உலையில் கொற்றொழில்செய் கின்றவனுடைய முறிந்த கொடிற்றையொத்த,

* தென்காட்டியில், மடியியல், 4.

208: கணை தான் அலவன் அளறு அனை சிதைய—கப்பித்த காலையுடைய
ஞெண்டினது சேற்றின் கண்டண்டாகிய முழைகெடும்படி,

209 - 10. பை சாய் கொன்ற மண் படு மருப்பின் கார் ஏறு பொருத
அகல் செறுவின்—பசியகோரையை அடியிலே குத்தியெடுத்த மண்கிடக்
கின்ற கொம்பையுடைய கரிய கடாக்கள் தம்மிற்பொருத இடமகன்ற செய்
யின்கண்,

211. உழாஅ நண் தொளி நிரவிய வினைஞர்—தாம் உழப்படாத அந்த
நண்ணிய சேற்றை ஒக்கமிதித்தஉழவர்,

212. முடிநாறு அமுத்திய நெடு நீர் செறுவில்—முடியாகக்கிடக்கின்ற
நாற்றைநாட்ட செடியநீரையுடைய செய்களில்,

சிதையக் கொன்ற மருப்பின் ஏறுபொருத செறுவில் தொளியைநிரவிய
வினைஞர் நாற்றையமுத்திய செறுவென்க.

213 - 4. களைஞர் தந்த களை கால் நெய்தல் கள் கமழ் புது பூ முனை
யின்—அச்செய்யில் களைகளைப்பறிப்பார் பறித்து ஏறட்ட நிரண்டனாளினை
யுடைய செய்தவினது தேனாகின்ற புதியபூவை வெறுத் தாராயின்,

214 - 6. [முட்சினை, முகைசூழ் தகட்ட பிறழ்வாய் முள்ளிக், கொடுங்
கான் மாமலர் கொய்து கொண்டு:] முகைசூழ் முள் சினை முள்ளி தகட்ட
கொடு கால் பிறழ் வாய் மா மலர் கொய்து கொண்டு—அரும்புகள் சூழ்ந்த முள்
சையுடைய கொப்புசையுடைய முள்ளியின் இதழையுடையவாகிய வளைந்த
காலையும் மறிந்தவாயையும் கருமையையுமுடைய பூவைப்பறித்துக்கொண்டு,

216 - 8. அவண பஞ்சாய் கோரை பல்லின் சவட்டி புணர் நார் பெய்த
புனைவு இன் கண்ணி—அந்நிலத்திலுண்டாகிய தண்டாளுகிய கோரையைப்
பல்லாலே மென்றுமென்று கிழித்து முடிந்த நாராற்கட்டின புனைதற்கினிய
மாலையை,

219. ஈர் உடை இரு தலை ஆர சூடி—ஈருடைத்தாகிய கரிய தலைநிறை
யும்படி சூடி,

220. பொன் காண் கட்டளை கடுப்ப *சண்பின்—பொன்னையுரைத்து
மாற்றுக்காணும் உரைகல்லையொப்பச் சண்பினது,

221. புல் காய் சண்ணம் புடைத்த மார்பின்—புல்லிய காயிற்றேன்றின்
நாலை அக்கதிரைமுறித்து அடித்துக்கொண்ட மார்பினையும்,

தாதுநீனக்கிடந்தது உரைத்தாற்போன்றது.

222. இருப்பு வடித்தன்ன மடியா மெல் தோல்—இரும்பைத் தகடாக்
கினாலெத்த திரையாத மெல்லிய தோலினையுமுடைய,

223. கரு வினைஞர் காதல் அம் கிராஅர்—வலிய கையால் தொழில்
செய்வாருடைய விருப்பத்தையுடைய அழகிய சிறுபிள்ளைகள்,

224. பழ னோறு அமலை முனைது — பழைய னோற்றினது கட்டியை
வெறுத்த,

224 - 6. வரம்பில் புது வை வேய்ப்த கவி குடல் முன்றில் அவல் எறி
டல்களை பாடு விறந்து—வரம்பிடத்தாப் புதிய வைக்கோலாலேவேய்ப்த கவிந்த
முழலினுடைய முற்றத்தே அவலையிடிக்கும் உலக்கையினது ஓசை செறிக்கை
ரிலே,

குடல்கள், பன்றிமுதலியனவற்றைக் கரத்தற்குக் கட்டினவை.

226 - 7. அயல கொடு வாய் படு பகை வெருஉம்—அதற்கு அய
விடத்தனவாகிய வீனந்த வாயையுடைய கிளிகள் தமக்குண்டாகின்ற பகையாக
வினத்த அஞ்சும்,

228. நீங்கா யானார் வாங்கு கதிர் கழனி—இடையறாத புதுவருவாயின
யுடைய வீனயுங்கிளியினையுடைத்தாகிய கழனியிடத்து.

229. கடுப்பு உடை பறவை சாதி அன்ன — எறியப்பட்டார்க்குக் கடுக்குந்
தன்மையைக் கொடுத்தலை யுடைய குளவித்திரையொத்த,

230. பைது அற வீனந்த பெரு செ செல்லின் — பசுமையறும்படி
முற்றின பெரிய செச்செல்லினுடைய,

231. தூம்பு உடை திரள் தான் துமித்த வினஞ்—உள்ளுப்பொம்பை
யுடைத்தாகிய திரண்டதாளையறுத்த தொழில்செய்வார்,

232. பாம்பு உடை மருதின் ஓங்கு கினை நீழல்—பாம்புவிடக்கின்ற மரு
தினது உயர்ந்த கொம்பாலுண்டாகிய நிழலிலே,
பழையமரமாதவிந் பாம்புவிடக்குமென்றார்.

233. பவி பெறு வியல் களம் மலிய எற்றி — ஆண்டுறையுந்தெய்வங்கள்
பலிபெறுகின்ற அகன்ற களங்களிலே மிகவுகிறையப் போராகவிட்டு.

234 - 5. [கணங்கொள் சுற்றமொடு கைபுணர்ந் தாடுந், துணங்கையம்
பூதந் துதிவெடுத்தவைபோல்:] கணம் கொள் சுற்றமொடு கை புணர்ந்து துணங்
ஆமெ அம் பூதம் துதில் உடுத்தவைபோல்—திரட்சிகொண்ட தம்முடைய
சுற்றத்தோடே ஒழுங்காகச்செறிந்துகின்று துணங்கைக்கூத்தாடுகின்ற அழகினை
யுடையபூதங்கள் வெள்ளிய துகிலையுடுத்ததின் தவைபோல,
என்றது, த.மில் வீனையாடுவதற்குத்திரண்ட பூதமென்றவாறு.

236 - 7. சிலம்பி வால் தூல் வலந்த மருங்கின் குழுமு கிலை *போரின்
முழு முதல் தொலைச்சி — சிலந்தியினது வெள்ளியதூல்குழந்த பக்கத்தினை
யுடைய பல்வாகத்திரண்ட தன்மையினையுடைய போர்களினுடைய பெரிய
அடியை வாங்கிவிரித்து,

238. பகடு ஊர்பு இழிந்த பின்றை—ஏர்கள் கடாவிட்டுப் போனபின்பு,

238 - 9. துகள் தப வையும் துரும்பும் நீக்கி—குற்றமறும்படி, வைக்
கோலையும் கூனத்தையும் அதனிடத்துகின்றநீக்கி,

பி - ம். போர்பின்.

239. அந்நாடு உலகநிதிக்;

240. குடகாற்று எறித்த குப்பை - மேல்காற்றுலே கையாலே தாழித்தூத்
பெய்தலி.

240 - 43. வடபால் செம்பொன் மலையின் கிரம்பு தோன்றும் - வட
நிலைக்கணுதாவிய மேருவாவிய மலையோலே மிகும்புடி தோன்றும்,

241. தன் பால் தழீஇய தனரா இருக்கை - மருததிலஞ்சும்பத்
யாத குழயிருப்பக்களில்,

மார்பினையும் (221) தோலினையுமுடைய (222) விளைஞ்செஞ் (223)
(224) அவலெழியலக்கைப்பாடுவிதக்கையாலே (225) வெகுடம
(227) கழனிகளில் (228) விளைந்த செல்லினைத் (230) தாமிரத் விளைஞ் (231)
எறிந்த (233) தொலைச்சி (237) நீக்கி (239) எறித்தகுப்பை (240) தோன்றும்
இருக்கை யெனக்கூட்டுக.

243 - 4. பகடு ஈன்ற கொடு குழவி கவை தாம்பு தொடுத்த
காழ் ஊன்று அல்குல் - பெருமையையுடைய பசுக்களீன்ற விளைந்த அடியை
யுடைய கன்றுகளைக் கட்டின தாமணியையுடைய கெடியதாம்புகன் கட்டிக
கிடக்கின்ற தறிகள் கட்ட பக்கத்தினையும்,

முழுவலி தஞ்சும் கோய்து கோன்றொடை, நுண்கொடி யுழினை
வெல்போ றறுகை" என்றாற்பிறந்தும். கலை-ஆகுபெயர்.

245. [எனினி யெய்தா நினோடு மார்பின்:] எனினி எய்தா நோடு மா
ர்பின் - நீண்ட எனினிக்கு எட்டாத கெடிய வடிவினையும்,

246. முகடு தாமித்து அடுக்கிய பழ பல் உணவின் - தலையைத்திறந்து
உள்ளே சொரியப்பட்ட பழையவாவிய பல செல்லினையுமுடைய,

பல்லுணவென்றார், செக்கென்முதலிய சாதிப்பன்மைகருதி.

247. குமரி மூதத கூடு ஓங்கு கல் இல் - அழியாத்தன்மையவாய் முநி
ந்த கூடுகள் வளர்ந்த கல்ல இல்லினையும்.

அல்குலினையும், மார்பினையும், உணவினையுமுடைய கூடென்க.

248 - 9. தச்சச்சொஅர் தச்ச புனைந்த கல் தேர் உருட்டிய புதல்
வர் - தச்சச்சா நிறிப்பிறந்த தொழில்செய்தற்றாரிய சிதியோள் பிறர்விருப்பும்படி
பண்ணின பிறராலே ஏறப்படாத கல்ல இறுதகரை உருட்டிக்கொண்டுகிரிந்
தபிழைகள்,

250. தனார் கடை வுருத்தம் வீட கமது தனார்கடையாலுண்டானவருந்
தம் தம்மைவிட்டு நீங்கும்படி,

250 - 52. அனார் முலை செவிலி அம் பெண்ணார் தழீஇ பால் ஆர்த்த
அமளி தஞ்சும் உடை கல் இல் - பால்காரத் முலைபினையுடைய செவிலித்
தாயராவிய அழகினையுடைய மகளிரைத் தழுவிக்கொண்டு அம்முலைபிற் பால்

செவ்வியல் தருமபுலவையே துயில்கொள்ளும் அழகியுடைத்தாயி

செவ்வியல் பெண்டிரென்பது ஒருமைபன்மைமயசீகம்.

253 - 4. தொல் பரி அறியா துணங்கா இருக்கை மல்லல் பெரு
யின்—வினாபாட்டிற்கு இயல்பாயி பழையமிழையறியாத அசையாத
யிருப்பினையுடைய ஸீப்பத்தை யுடைத்தாஹி பெரிய ஊரின் கண்ணே
தங்கின்,

254 - 5. மடியா வினாஞர் தந்த வெளி செல் வல்சி மனை வாழ் அன்னை
வாட்டோரும் பெறுஞ்விர்—தொழிலொழிந்திராத தொழில்செய்வார் செல்வரு
வந்த வெள்ளிய செற்சேத்தற மனையின்கண்ணேவாரும் கோழிப்பெண்டியி
றத் சமைத்த பொரியலோடு பெறுஞ்விர்;

*1 கோழி யாயிரன் டல்லவை. குழங் காலை யனசென லமையா”
என்றார்.

செறுவிற (212) புதுப்பமுனையின் (211) மாமல் சொய்துகொண்டு (216)
சுவட்டிப் (217) பெய்தகண்ணியைச (218) குடித் (219) தனாவிருக்கை
காசிற் (242) கடோங்கு கல்ல இல்லையும் (247) அழகினையுடைய கல்ல இல்ல
யும் (252) துவிக்காவிருக்கை யினையுமுடைய (253) பேருரிலே தங்குவீராயின்
(254) வல்லியை (255) வாட்டோடும்பெறுகுவிரெனக் கூட்டுக.

257 - 9. [முதுவிரி யாடுங் கழைவன் றடுக்கத், தணங்குடை யாளி
நாககலிற் பலவுடன், கணஞ்சால் வேழங் கதழ்வுற் றுஅங்கு:] மழை வினையா
டும கழை அடுக்கத்து அணங்கு உடை யாளி தாக்கலின் கணம் சால்
வேழம் உடன் கதழ்வு உற்றுங்கு—மேகங்கள் வினையாடித்திரியும் மூங்
கில்லவன்கின்ற பக்கமலையிலே தம்மைவருத்தகணையுடைய யாளிபாய்ணையின
லே திரட்சியமைந்த யானைபலவுங்குடிக் கலங்கிக் கூப்பிட்டாற்போல.

260 - 61. எந்திரம் சிலைக்கும் துஞ்சா கம்பலை விசயம் அடுபம் புணர் சூழ்
ஆல்தொறும்—ஆலையாசலாசிலைக்கும் மாருத ஓசையையுடைய கருப்பஞ்சுற்றைக்
கட்டியாகக் காய்ச்சம் புணைகூழ்த்த லொட்டில்கடோறும்,

ஆல ஆகுபெயர்.

262. கரும்பின் தீ சாறு விரும்பினிர் மிசையின்—கரும்பின் தீ நுணிய
சாற்றை முற்படக்குடித்துப் பிசைனர் அக்கரும்பின் கட்டியைத் தின்பீர்த்.

† “மூக்கின் மிசைத்த முழத்தா ளிரும்பிடி,” † “வீழ்களிறு மிசையாப்
புலியினும்” என மிசைதல் தின்றற்றொழின் மெனின்றது.

263 - 5. [வேழ சிணர்த்து வெண்கோடு விணர்த்து, தாண்டி முடித்துத்
தருப்பை வேய்த்த, குறியிறைக் குரம்பை:] வெண்கோடு விணர்த்து வேழம்
சுணர்த்து தாண்டி முடித்துத் தருப்பை வேய்த்த குறியிறை குரம்பை—வஞ்சிமா

■ தேவலிங்கப்பேரம், மரபியல், 55.

† கலித்தொகை, 50.

‡ அகநானூறு, 28.

மும் காஞ்சிமாநாட்டிய வெள்ளிய கொம்புகளைக் கைகளுக்கூடுவே கலந்து
நாற்றி வேழக்கோலை வரிச்சாகசிகளைத்துத் தாழைநாளைக்கட்டித் தருப்பைப்
புல்லாலே வேயப்பட்ட குறிய இறப்பையுடைய குழலினையும்து,

முடித்து முடித்தெனவிசாரம். குறியிறை பண்புத்தொகையாதலின், மரு
வின்பாத்தியதாய் கின்றது.

265. பறி உடை முன்றில்—மீனாவாரியெடுக்கும் பறிகளையுடைய முற்
றத்தினையுமுடைய,

266 - 7. கொடு கால் புன்னை கோடு துமித்த இயற்றிய பைங்காய் தூங்
கும் பாய் மணல் பந்தர்—விளைந்த காலையுடைய புன்னைகளினது கொம்புகளை
வெட்டியிட்ட பசியகாய்கள்காலும் பரத்த மணலையுடைய பந்தரிலே,

பைங்காய் - சரைக்காய்முதலியன; புன்னைக்காயுமாம்.

268. இளையரும் முதியரும் கிளையுடன் துவன்றி—இளையவர்களும்
முதிர்ந்தவர்களும் சுற்றத்துடனே நிறைந்திருந்து பின்பு,

269 - 71. புலவு துனை பகழியும் சிலையும் ■■■ செ வரி கயவொடு
பசு இரு பிறமும் மை இரு குட்டத்து மகவொடு வழங்கி—புலாளுறமுனையினை
யுடைய அம்பையும்விலையுமொப்பச் சிவந்தவரியினையுடைய கயல்களோடே
பசியஇருப் பிறமும் கருமையையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த குளங்களைப் பிள்ளை
களோடேயுலாவி மீனைப்பிடித்து,

272 - 3. கோடை நீடினும் குறைபடல் அறியா தோள் தாழ் குளத்த
கோடு காத்திருக்கும்—கோடைக்காலம் நீட்டித்துநின்றதாயினும் வற்றுதலையறி
யாத கையை மேலே கூப்பிடுமுழுதி நீர்நிலைகாட்டுங்காலத்துக் கையமிழ்த்து
குளங்களினுடைய கரையைக்காத்திருக்கும்,

* “வெளிந்துடற் குருதிவெள்ள நிலையிது வென்ப வேபோற், களிற்
றுகிற் பிறழ்பற் பேய்கள் ■■■ யுச்சிக் கூப்பி, யளித்தவை பாடி யாட”
என்றாற்பிறரும்.

274. கொடு முடி விலைஞர் குடி வயின் சேப்பின்—விளைந்த முடியினை
யுடைய விலையை வீசவாருடைய குழயிருப்பிலே தங்குவாராயின்,

பந்தரிலே (267) துவன்றி (268) வழங்கிக் (271) காத்திருக்கும் (273)
விலைஞரொழுதுக்க.

குளம்பையினையும்து, முன்றிலினையு (265) முடைய குடி (274) யென்க.

275. அவையா அரிசி அம் களி தழுவை—குற்றாத கொழியலரிசியை
அழகினையுடைய களியாகத் தழுவாவி யட்ட கூழை,

276. மலர் வாய் பிழாவில் புலா ஆற்றி—அகன்ற வாயையுடைய தட்டுப்
பிழாவிலே உலாவாற்றி,

277 - 8. பாம்பு உறை புற்றின் குரும்பி வய்க்கும் பூ புறம் ■■■ அடை
அனைது—பாம்புக்கிடக்கின்ற புற்றின்கூட்டிடக்கும் புற்றும்பழஞ்சோற்றையொக்

ச.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

சூழல் மாற்றம் குறித்து அமைச்சர் கருத்து

கனம் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இப்பொழுது சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், உலகமே சூழல் மாற்றத்தைப் பற்றி ஆய்ந்து வருகிறது. அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதில் எல்லா நாடுகளும் ஒத்திருக்கின்றன. இந்த நிலையில், தமிழக அரசு மிக முன்நிற்கிற ஒரு நடவடிக்கையை மேற்கொண்டுள்ளது. அதாவது, சூழல் மாற்றம் குறித்து அமைச்சர் கருத்து

செல்லடையும் பாடம்

278 - 9 [தேம்பட, எவ்வையும் இரவும் இருமுறை கழிப்பி] தேம்பட
இரு எவ்வையும் இரு இரவும் முறை கழிப்பி—இனிமையிறக்கும்படி இரண்டு
பதிலும் இரண்டிரவும் அரியாமல் வைத்து,

280 - 81 [வல்லாயச சாமுயின வணிகசுத வினாத, வெங்கீ சரியல்
விசலிலை துறமுடி]

வல வாய சாடியின வழுச்சு அற வீளைத—வலியவாயினையுடைய சாடியினகண்ணே இளமையறமபடி முற்றின,

விரல் அலை அரியல் வெ றீ நறு பிழி—விரவாலே அலைத்து அரிஞ்சுர்
குளமையையுடைத்தாசிய வெவவிய ிமைப்புகடய நறியகன்னை,

282 தண மீன சூடோடு களாதலும் பெறுகுவீர்—மிகவும் உவராத
மீனைச் சட்டதனோடே இளை சுவனவிலே பெறுகுவீர்,

ஆறநி (276) அனைஇக (278) கழிப்பி (271) வினைந் (280) பிழியெனக
முடிவயிறு சேப்பின (271) பிழி யப் பெறுகுவினெனுமுகக

283 பசு உான் பெய்த சுவல பிணி பைநதோல - செவவியான இறைச்சி
யிடடுவைத்த தோளிததே சோத்து நாமறின பசியதோலினையுடைய,

எனந்து தூண்பலி கொடுக்கு முரையிடுமை கருந் தோர்ப்பைய

284 கோள வல பாண ம ன மீனைத் தப்பாமற்பிழைக்கவல்ல பாணசாதி
யிற்பிறந்தவன,

281 7 [தலைவரவர்களே, கெடுகதைத் துணடி எடுக்க நாளை கொள்ளிக், கொடுவா யிருமபின் மடிதலை புலம்பப், பொதுவிரை கதுவிய போழ வாய வாளை]

நெடு கழை தலை வலித்து யாதத என்ன தூண்டில் கொலீஇ பொதி
 ளுரை—நெடிய மூங்கிற்கோலைத் தலையிலேவலித்துக்கட்டின கயிறறிததே
 தூண்டிலைக் கொளுத்தி அதனை மறையப் பொதிந்த இரையை

கொடு வாய் இருமயின் மடி தலை புலம்ப நடுங்க கதவிய போழ வாய
வாளை—வளைந்த வாயினையுடைய தூண்டலினது மடித்தலை இளையினித
தனிகருமபடியாகக் கயிறுநடுங்க அவ்விரையைக் கௌவியுதப்பாதுபோன
அங்காந்தவாயையுடையவாளைமீன்,

288 - 9 நீர் கணி பிரம்பின் கடுவகு கிழல் வெருடம் நீதது உடை செடு
க்யம்—நீர்க்கு அணித்தாய்கின்ற பிரம்பினது காற்றாலுசையுநிழில் நீரிற் கண்டாடு
சும பெருகினையுடைய செடியருளததிலே,

289 - 90 தீபட மனாந்த கடவுள் ஒரு ஆண்டைவழியி—ஒருபின்
மனமை ~~மனமை~~ யுணடாகபூதத கடவுளுக்குத்தந்திரிய ஒன்றிய தாமரைப்
பூவைப்பறித்தமுதத்தலைப் பரிகரித்து,

291 - 2. [உறைநான் மாறிய வேளையுள் ஈனந்தலை, யலிற் றான் தத் குறைவி லேய்ப்ப:]

ஒருகு உறை கால் மாறிய உயர் அகல் [291] வானத்து குறை [292] ஏய்ப்ப— ஒன்றின் தனி காங்கியுதல்தலிந்த உயர்ச்சியையுடைய அகன்ற பெரிய வானத்திடத்துக் குறையில்காலிய இத்திரவியலையொப்ப,

291 - 4. [அரக்கிதழ்க் குவையொடு லீல கீழ். முாட்டி மலிந்த முதுநீர்ப் பொய்கை:] அரக்கு [291] குவையொடு லீலம் கீழ் முாண் பூ மலிந்த முதுநீர் [292] தலை (291) பொய்கை—சாதிலிங்கம்போன்ற இதுமையுடைய * குவையொடு லீலப்பூவுமவனாந்து ஒன்றற்கொன்று கிதம் மாறுபடுதலையுடைய ஏனைப் பூக்களுமிக்க முதிய லீலையுடைத்தாகிய அகன்ற இடத்தை யுடைய பொய்கை களித்தே,

295 - 6. குறையர் இட்ட கூம்பு விடு பல் மலர் பெரு ளன் அமரத்து பிணையினிர் கழியின்—பறிப்பார் நங்குன்கிட்ட குவிதல்கெழிந்த பல்பூக் களைப் பெரிதாகிய நாட்காலத்தேருப் போமின்;

வாண (287) வெருமம் (289) கயத்திலே மலர்ந்த (283) பூவை ஓம்பித் (290) குறைவிலேய்ப்ப (292) பூமலிந்த பொய்கைகளிடத்தே (294) குறையரிட்டமலரைப் (295) பிணையினிர்கழியினெனமுடிக்க.

297. செழு கன்று யாத்த சிறு ளன் பந்தர்—வளவிய கன்றைக்கட்டின சிறியகால்களையுடைய பந்தரினையும்,

298. [பைஞ்சேறு மெழுதிய படிவ நன்னகர்:]

பைஞ்சேறு மெழுதிய நல் நகர்—ஆப்பியான் மெழுதிய நன்றாகிய அகல் களையும்,

படிவம்—தாம் வழிபடுக்தெய்வங்களையுமுடைய உறைபதி (301) யென்க.

299. மனை உறை கோழியொடு குமலி தன்னொது—மனைகளிலேதங்கும் கோழிகளுடனே காயஞ்சேராமல்,

300. [299] வாய் கிள்ளை மறை விளி பயிற்றும்—வளைந்தவாயினையுடைய கிளிக்கு வேதத்தின் ஓசையைக் கற்பிக்கும்.

301. மறை காப்பாளர் உறை பதி சேப்பின்—வேதத்தைக் காத்தற் றோழியைச் செய்வார் இருக்கின்ற ஊரிடத்தே கங்குலீராயின், தன்னாமல் (299) உறையும்பதியென்க.

302. பெரு கல் வானத்து வடவயின் வினங்கும்—பெரிய நன்றாகிய விசம்பட்டத்து வடதிசைக்கண்ணே வின்றுவினங்கும்.

303. சிறுமீன் புரையும் கற்பின்—அருத்ததியையொக்கும் கற்பினையும், நற ததல்—நறிய ததலினையுமுடைய,

304. வளை கைமகடு உவயின் அதிர்ந்து அய்யம்—வளையையுடையவாகிய கையையுடைய பளப்பினி பதமறித்தட்டவந்தை, என்றது பாற்சேறு பருப்புச்சேறுமுதலியவந்தை;

305. சுபர் கடை—ஞாயிற்றுபட்ட காலத்தே,

பெயர் படு வத்தம்—பறவையினது பெயரைப்பெறுகெல்லு,

என்றது—இராசன்னைமென்னும் பெயர்பெறுகின்ற கெல்லென்றவாறு. ஆகுதி பன்னனுதற்கு இந்தகெல்லுச்சோறே சிறந்ததென்று இதனைக்கறினார். இனி மின்மினி கெல்லென்பாருமுளர்; இப்பெயர் வழக்கின்மையும் ஆகுதிக்குச் சிறவாமையுமுணர்ச்சு.

306 - 8 [சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின் மாதளத், துருப்புறு பசுங் காய்ப் போழொடு கறிகலத்து, கஞ்சக நறுமுறி யினை:] மாதளத்து பசு காய் கறி கலந்து கஞ்சகம் நறு முறி அனைஇ சேதா நறு மோர் வெண்ணெயின் உருப்பு போழொடு—கொம்மட்டிமாதளையினுடைய பசியகாய் மிளகு பொழுகலக்கப்பட்டுக் கருவேம்பினது நறியஇலை அளாவப்பட்டுச் சிவந்தபசு வினது கறியமோரின் கணெடுத்த வெண்ணெயின் உண்ணெகிட்டு வேகலின் வெம்மையுறுகின்ற வகிரோடே,

308 - 10. [பைந்துணர். நெடுமரக் கொக்கி னறுவழி விதிர்த்த. தகை மாண் காடியின்:] நெடு மரம் கொக்கின் பைந்துணர் நறு வழி விதிர்த்த தகை மாண் காடியின்—நெடிய மரமாகிய மாவினது பசியகொத்திடத்து நறிய வடு வினைப் பலவாகப்போகட்ட அழகுமாட்சிமைப்பட்ட ஊறுகறியோடே.

310. வகைபட பெறுகுவர்—சோற்றின் கூறுகளுண்டாகப் பெறுகுவர்;

பேப்பின் (301) மகடுஉ (304) வத்தத்தானுண்டான அரிசியை (305) அட்டனவற்றைச் (304) சுடர்க்கடையிலே (305) போழோடே (307) காயு போடே பெறுகுவிரெனச்.

311 - 2. வண்டல் ஆயமொடு உண்துறை தலைபு னுனல் ஆடும் மகளிர் இட்ட பொலங்குழை—வினையாட்டினையுடைய நிரள்களோடே நீருண்ணுந் துறையிலேகூடி ிராடுகின்ற மகளிர் போகட்டுப்போன பொன்னாற்செய்த மக ராக்குழையினை,

313. இரை தேர் மணி சிரல் இரை செத்து எறிந்தென—இரையைத் தேடுகின்ற நீலமணிபோலும் சிச்சிலி தனக்கு இரையாகத்துணிந்தெடுத்தாக,

314. புன் ஆர் பெண்ணை புலம்பு மடல் செல்லாது—பறவைகள் நிறைந் திருக்கின்ற பணியில் தனித்தமடலின்போகாமல்,

315 - 6. கேள்வி அந்தணர் அரு கடன் இறுத்த வேள்வி தூணத்து அசைஇ—நூற் கேள்வியையுடைய அந்தணர் செய்தற்கரிய சடனாசச் செய்து முடித்த யாசகாலையிடத்துடாட்ட யூபத்தின்மேலேயிருந்து.

316 - 7. [யவன, ரோதிம விளக்கி னுயர்மிசைக் கொண்ட.] யவனர் உயர்மிசை கொண்ட ஓதிம விளக்கின்—சோனகர் கூம்பின்மேலிட்ட அன்ன விளக்குப்போல,

ஈண்டுக் ககாசன்னமென்றுணர்ச்சு.

■ காரணம் இனஞ்சுட்டியபண்பென்பார்; (வேக. 930 - உரை.)

318. வைகுறம் மீனின்—இராக்காலம் விடிதற்குக்காரணமான *வெள்ளியாகிய மீன்போல,

பைபய தோன்றும்—ஒளி விட்டுவிளங்காது தோன்றும்,

319. நீர்ப்பெயற்று எல்லை போகி—நீர்ப்பெயற்றென்னும் ஊரினெல்லை யிலேபோய்,

அசைஇ விளக்கின் மீனிற்றோன்றும் நீர்ப்பெயற்றென்க.

319 - 21. பால் கேழ் வால் உளை புரவியொடு வடவனம் தருஉம் நாவாய் குழ்த் தளரி நீர் படப்பை—பால்போலும் வெள்ளியகிறத்தினையும் வெள்ளி தாகிய தலையாட்டத்தினையுமுடைய மேற்றிசைக்கணுளவாகிய குதிரைகளுடனே வடதிசைக்கணுளவாகிய நுகர்ப்படும்பொருள்களைக் கொண்டுவந்துதரும் மரக்கலங்கன்குழ்த்துகிடக்கப்பட்ட பெருமையையுடைய கடற்பக்கத்தினையும்,

322 - 1. [மாட மோங்கிய மணன்மலி மறுகிற், பரதர் மலிந்த பல்வேறு தெருவிற், சிலதர் காக்குஞ் சேணுயர் வரைப்பின் :]

மணல் மலி மறுகின் சிலதர் காக்கும் சேண் உயர் வரைப்பின்—மணல் மிக்க தெருவுகளில் தொழில்செய்வார்காக்கப்படும் மிகவுமுயர்ந்த பண்டசாலைகளையும்,

தொழில்செய்வார் - கம்மகாரர்.

பரதர் மலிந்த மாடம் ஓங்கிய பல் வேறு தெருவின்—பரதவாமிக்க மாடங்களுயர்ந்த பலவாய்வேறுபட்ட தெருக்களையும்,

325 - 7. நெல் உழு பகட்டுபுடு கறவை துன்னு மேழகம் தகரோடு எனினர் கொடும் கூழ் உடை நல் இல்—நெல்லினைப் பெறுதற்குஉழுகின்ற எருதுகளுடனே பசுக்கள்கெருங்காவாய் மேழகத்திடையோடே நாயும் சுழன்று திரியும் சோறுடைய நன்றான அகங்களையுமுடைய பட்டினம் (336).

இது திலிர்முதலியோரிருப்புக்கூறிற்று.

327. [கொடும்பூண் மகளிர்:]

உயர் நிலை (332) வான் தோய் மாடத்து (333) கொடு பூண் மகளிர்—உயர்ந்தநிலைமையையுடைய தேவருலகத்தைத்தீண்டும் மாடத்துறையும் வளைந்த பேரணிகலங்களையுடைய மகளிர்,

328 - 9. கொன்றை மெல் சினை பணி தவழ்பவை போல் பைங்காழ் அல்குல் துன்னதுகில் நுடங்க—கொன்றையிடத்து அரும்புகளையுடைய மெல்லிய கொம்புகளிலே பணிமாசுகிடத்து தவழ்கின்றவைபோலப் பசிய மணிகள்கோத்த வடங்களையுடைய அல்குல்கிடக்கின்ற மெல்லியதுகிலசைய.

330 - 31. மால் வரை சிலம்பின் மகிழ்சிறத்த ஆலும் பீலி மஞ்ஞையின் இயல்—பெருமையையுடைய பக்கமலையிலே மனவெழுச்சிமிக்கு ஆரவாரிக்கும் தோகையையுடையமயில்போலே உலாவி,

* வெள்ளிதாகிய மீனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† பி - ம. துன்னு தேழகத் தகரோடு.

331 - 3. [கால, தமனியப் பொற்சிலம் பொலிப் வயர்நிலை, வான்ரோய் மாடத்து *வரிப்பத் தசைது:]

தமனியம் கால பொன் சிலம்பு ஒலிப்ப வரி பந்து அசைது—பொற்பூண் களையுடைய கால்களிடத்தனவாகிய பொன்னாற்செய்த சிலம்புகளாவாரிப்ப நூலால்வரிநிலையுடைய பந்தையடித்து இளைத்து,

334 - 5. [கைபுனை குறுந்தொடி தத்தப் பைபய, முத்த வார்மணற் பொற்கழல் காடும்:] முத்தம் வார் மணல் பைபய கை புனை குறு தொடி தத்த பொன் கழல்கு ஆடும்—முத்தையெடுத்த வார்ந்தமணலிலே மெத்தென மெத்தெனக் கையிற் புனைந்த குறுந்தொடியசையப் பொன்னாற்செய்த கழல்க்கொண்டு விளையாடும்,

மாடத்து (333) மகளிர் (327) நுடங்க (329) இயலி (331) ஒலிப்ப (332) அசைதுப் (333) பின்னர்க் கழல்காடும் (335) பட்டின (336) மென்க.

இது வணிகரிருப்பைக்கூறிற்று.

படப்பையினையும் (321) வரைப்பினையும் (324) தெருவினையும் (322) இல்லினையு (327) முடைய பட்டின (336) மென்க.

336. பட்டினமருங்கின் அசையின்—பட்டினந்திடத்தே இளைப்பாறுவீராயின்,

முட்டு இல்—முட்டில்லையாகப் பெறுகுவி (315) ரெனமேலே கூட்டுக.

337. †பைக்கொடி நுடங்கும் பலர் புரு வாயில்—பசியகொடிகளையையும் கன்னுண்பார்பலரும் புகுகின்ற வாயிலிடத்து,

338. [செம்பூத் தூய செதுக்குடை முன்றில்] தூய செ பூ †செதுக்கு உடை முன்றில்—தெய்வத்திற்குத்தூவின செய்யபூவாடையுடைய முற்றத்தில்,

339 - 40. கள் அடு மகளிர் வள்ளம் நுடக்கிய வார்ந்து உரு சில் நீர் வழிந்த குழம்பின்—கண்ணாச்சமைக்கின்றமகளிர் வட்டில்சமுன்ன வடிந்துகிந்துர் சிலநீர் பலகால்வடிதலின் கிறைந்துவழிந்த குழம்பிடத்து,

341 - 2. ஈர்ஞ்சேறு ஆடிய இரு பல் குட்டி பல் மயிர் பிணவொடு—ஈரத் தையுடைய சேற்றையனைந்த கரிய பலவாகிய குட்டியையுடைய பலவாகிய மயிர்களையுடைய பெண்பன்றிகளுடனே,

வாயிலிடத்து (337) முற்றத்துக் (338) குழம்பிடத்துச் (340) சேறு (341)

342. நீபாயம் போகாது—புணர்ச்சியைக் கருதுங்கருத்தாம் போகாமல்.

* “வரிப்பத்துகொண்டோடி” (கலி. 51.)

† கன்னித்தோர் கடைவாயிலிற் செம்பூச்சிதழிக் கொடிசுட்டுதல், பட்டினபாலையின் 178 - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும், “கட்கொடி நுடங்கு மாவணம் துக்கு” (பதிற். 68) என்பதனாலும் அறியலாகும்; மதுரை. 372.

‡ “செதுகருமணத்தாள்” (தே. திருப்பூற்றுருக்கி.)

நீபாயம் = மனத்திற்கு விருப்பமானதென்று பொருளுழுவர்; (குறி. 58.)

என்றது புணரிற் கொழப்பின்றமென்றவாறு.

343. கொல் வல்சி திற்றி—கொல்லையிடித்த மாவாகிய உணவைத் தின்னப்பண்ணி,

343 - 5. பல் நான் குழி நிறுத்த ஒம்பிய குறு தான் ஏற்றை கொழுநிணம் தடியோடு - பலநான் குழியிலேநிறுத்திப் பாதுகாத்த குறியகாயுடைய ஆண்பன்றியின் கொழுவிய நிணத்தையுடைய தசையோடே,

*“ஆற்றலொடு புணர்ந்த வாண்பால்” ஆதலின் ஏற்றையென்றார்.

345. கூர் நறு பெறுகுவிர்—களிப்புமிக்க கள்ளைப் பெறுகுவிர்;

போகாமற் (342) குழிநிறுத்து (344) என்க.

அசையிற் (336) பெறுகுவிரென்க.

346 - 8. [வான மூன்றிய மதலை போல. வேணி சாத்திய வேற்றருஞ் சென்னி, வின்பொர நிவந்த வேயா மாடத்து:]

வானம் ஊன்றிய மதலை போல வின்பொர நிவந்த மாடம்—ஆகாயத்தே திரிகின்ற தேவருலகுக்கு முட்டுக்காலாக ஊன்றிவைத்த ஒருபற்றுக்கோடு போல விண்ணைத்தீண்டும்படி ஒக்கினமாடம்,

சாத்திய ஏணி ஏற்று அரு சென்னி மாடம்—தன்னிடத்துச்சாத்திய ஏணியால் ஏறுதற்கரிய தலையினையுடையமாடம்,

வேயா மாடத்து—கற்றைமுதலியவற்றால் வேயாது சாத்திட்ட மாடத்திடத்தே.

349. இரவில் மாட்டிய இலங்கு சுடர்—இராக்காலத்தேகொளுத்தின விளக்குகின்ற விளக்கு.

349 - 51. [கெகிழி, யுரவுரீ ரழுவத் தோடுகலங்க கரையுந், துறை:] உரவுரீர் அழுவத்த கெகிழி ஓடு கலம் கரையும் துறை—உலாவுகின்ற கடற்பரப்பிலேவந்து நாம்சேரும் துறையன்றென்று நெகிழ்ந்து வேறொருதுறைகண் ஓடுங்கலங்களை இது நம்துறையென்று அழைக்கும் துறை.

இனி, கெகிழியைக் கடைக்கொள்ளியாக்கி அதனைளரித்துக்கொளுத்தின இலங்குசுடரென்றுமுரைப்பர்.

351. பிறக்கு ஒழிய போகி—பின்னெகிடக்கப்போய்,

351 - 3. [கறையடிக்க, குன்றுறழ் யானை மருங்கு வேய்க்கும், வண்டோட்டுத் தெக்கின்:]

குன்று உறழ்க்கை அடி யானை மருங்குல் ஏய்க்கும் தெக்கின்—மலையோடு மாறுபடுகின்ற உரல்போன்ற அடியினையுடைய யானையினுடம்பையொக்கும் சுருச்சரையையுடைத்தாகிய தெக்கினுடைய,

353. [வாடுமடல் வேய்த்த:]

* தெல்காப்பியம், மாயியல், 49.

† கலங்கரையினக்கமென்னும்பெயர் அறியற்பாலது.

வன் தோட்டு (353) வாடு மடல் வேய்ந்த—வளவிய இலையினையுடைய உயர்ந்த *பழுதகலை முடைந்துவேய்ந்த தனிமனை (355) யெனக.

354. மஞ்சள் முன்றில்—மஞ்சளையுடைய முற்றத்தினையும்,

பாறு பட்டை—மணநாறுகின்ற பூந்தோட்டங்களை யுமுடைய,

355. தண்டலை உழவா தனி மனை சேப்பின—தோப்புக்குட்களுடைய ஒப்பில்லாத மனைகளிலேதவகின

356. [தாழ்கோட் பலவின் குழ்சனைப் பெருமபழம்]

தாழ் கோள் பலவின் பழம்—தாழ்த்த குலைகளையுடைய பலாவின் துபழம், குழ்சனை பெரு பழம்—தினபா விருமபிசருமூ சனையையுடைய பெரிய பழத்தையும்,

357. †வீழ் இல் தாழை ‡குழவி தீ ரீ—விழுதில்லாத தாழையாகிய தெவகின இனாதாய இனியரீரையும்,

§“பினனை குழவி எனறே போத்தெனக கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிர்க்கே” என்றதனாற் குழவித்திரீரெனறா.

358 கலை முலை இரு பிடி கவுள மருப்பு எய்க்கும்—கவைத்த முலையையுடைய பெரிய பிடியினுடைய கவுளிடத்துக கொம்புகளையொக்கும்,

359 [குலைமுதிர வாழைக கூனி வெண்பழம்] குலை கூனி முதிர் வாழை வெண் பழம்—குலைகள் தும்பெருமையாலே கிலத்தே தாழவனின் து முற்றின வாழையினது வெள்ளிய பழத்தையும்

360 - 61 திரள அரை பெண்ணை நுககோடு பிறவும் தீ பல் தாரம முனையின்—திரண்ட அடியையுடைய பனையினது நுககோடே வேறு இனிய பலபண்டங்களை யும வெறுக்கின்.

361 - 2. [சேமபின் முளைப்புறம்] முளை புறம் சேமபின்—முளையை இடத்தேயுடைய சேமபினது இலையோடே

362 முதிர கிழகரு ஆரகுவா—முற்றின வளளிமுதலிய கிழகருகளைத் தனபீர,

சேப்பிற் (355) பழத்தையும் (356) ரீரையும் (357) பழத்தையும் (359) நுககோடே (360) பலபண்டங்களை யுமுனையிற் (361) கிழங்காருவிரெனக

362 - 4. பகல் பெயல் மழை வீழத்தன்ன மா தான் கருகின் புடை குழ் தெவகின்—பகற்பொழுதிலே பெய்தலையுடைய மழை கால்வீழுந்தாலொத்த பெரிய தண்டினையுடைய கருகுகளின் பகலத்தேகுழ்ந்த தெவகினுடைய,

* பழுததல் - பழுப்பு; கீழ்த்து இதனால் முடையப்பட்டது கீற்ற

† வீழித்தாழையெனபது தென்னகருவெளிப்படை, மற்றொன்று “வீழ் தாட்டாழை” (நற் 78) “வீழ்தாழ் தாழை யுழுறு கொழுமுகை” (துறு 228), “தாழை வீழையிற்றுசல்” (அகநா 20) எனக் கூறப்படுதல்காண்க

‡ குழவித்திரீர - இனரீர.

§ தொல்காப்பியம், மரபியல், 24.

364. குப்புடை திரள் காய்—சுண்டபுண்டப்பிணையுடைய திரண்டகாய், பழுத்தால் அடி முன்றாப்படைத்தல் அத்தனியல்பு. இனி குப்புடைப் திரள் காயும் பாடம்.

365 - 6. செல் வம்பவர் காய் பசி தீர சோற அம் குழிச் செல் விழுஉம்—வழிச்செல்கின் றபுதியோர் தமது மிக்கபசிதிரும்படி சோற்றை ஆக்கு கின்றபாண அடுப்பினின்றும் அசைந்துவிழும்படி கிலத்தேவிழும்,

367. வியா பாணர் வணம் கெழு பாக்கத்து—விடாத புதுவருவாயினை புடைய செல்வம்பொருள்களை பாக்கத்திடத்து,

368. பல் மரம் கீள் இடை போகி—பலமரங்கன்வளர்ந்த இடத்திலேபோய்,

368 - 9. [கண்ணகர், விண்டோய் மாடத்து விளங்குவ ருடுத்த] விளங்கு சுவர் உடுத்த விண் தோய் மாடத்து நல் நகர்—விளங்குகின்ற மதில் குழந்த விண்ணத்தீண்டும் மாடங்கனையுடைய கன்றாகிய ஊர்களிலே,

370 - 71. வாடா வள்ளியின் வணம் பல தருஉம் காடு பல கழிந்த பிணை—வாடுக்கொடியினையுடைய வள்ளியன்வாத வள்ளிக்கூத்தின் வணப்பம்பல வற்றையுந் தருதற்குக்காரணமாகிய புறநாடுபலவற்றையும் போனபின்பு.

வணம்பலவென்றார், இக்கூத்து ஆண்பாற்கும்பெண்பாற்கும் பொதுவாய் வருதலின்.

என்றது-சிறப்புடையநாடுகளைப்பாடித் தாழ்ச்சிபெற்ற இழிகுலத்தோரு றையும் புறநாடுகளைப் பாடாமல்தொருக்கின்றார், அவைபுறநாடுன்பதுதோன்ற அவர்கள் காண்டாருரிய வள்ளிக்கூத்தனைக்கூறி அதுனைவெளிப்படுத்தினா இது. புறத்தினையிலில் * 'வெறியறிசிறப்பு' என்னுஞ்ஞத்தித்த. 'வா டாவள்ளி' என்பதனாலும். † 'மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடை' என்னு முதாரணத்தாலும் உணர்க.

371 - 2. நீடு குலை காந்தன் அம் சிலம்பில் களிது படிந்தாங்கு—நீண்ட பூக்கொத்துக்கனையுடைய காந்தனையுடைய அழகிய பக்கமலையிலே யானைகிடந் தாற்போல.

373. பாம்பு அணை பள்ளி அமர்த்தோன ஆங்கண்—பாம்பினையாகிய படுக்கையிலே துயில்கொண்டோனுடைய திருவெகிகாவிடத்து.

காந்தனென்றதற்கேற்பப் பாம்பினையென மெலித்தார்.

374. [வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்:] வெயில் தழைபு அறியா பொதும்பர்—ஞாயிற்றின்கதிர் தோன்றியகாலத் தும் படுகின்றகாலத்தமுட்பாச் சிறிதும் செல்லுதலறியாத பொதும்பர்,

* தொல்காப்பியம், புறத்தினையிலில், 5.

† "மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக் - கண்ட முருகனுங் கண்களிக் தான் - பண்டே - குறமகன் வள்ளிதன் கோலங்கொண் டாடப் - பிறமகன சோற்றான் பெரிது."

‡ திருவெகிகாவென்பது திருமாலினுடைய துற்றெட்டுத் திருப்பதியு னென்று. இஃது காஞ்சிப்பதியிலுள்ளது.

குறிப்பு—பொதுமரீ—இலங்கைருக்கத்தாலே குயின்சன் நுழைந்தசென் னும் இலங்கைவாயில்,

375 - 3. குறு கால் காஞ்சி சுற்றிய செடு கொடி இலை குருகின் புன் புறம் — குறிய னாலினையுடைய காஞ்சிமரத்தைச்சூழ்ந்த செடியகொடி யினையும் பசிய இலையினையுமுடைய குருக்கத்தியினுடைய புழக்கென்றபுறத் தினையும் வரிகையுமுடைய பூக்கள் உறைப்ப (373) வெண்க.

377 - 8. கார் அகல் கூலியன் பாகொடு பிடித்த இழை சூழ் வட்டம் பால் ஊத்தலை போல்—கரிதாடியசட்டியிலே அப்பவாணிகள் பாருடனே வேண்டுமனசுட்டிச் சேர்க்கப்பட்ட தூப்போலச் சூழ்ந்துகிடக்கின்ற அப்பம் பாலிலே கிடந்தவைபோல,

சட்டியிலே கிடந்த அப்பம் பின்பு பாலிலேகிடந்தவைபோலவென்க.

பிடித்தவட்டமென்க.

379. கிழல் தாழ் வார் மணல் நீர்முகத்து உறைப்ப—நிறங்கின்கின்ற வார்த்த மணலிடத்துக் குழிகளினின்ற நீரிடத்தே மிகவிழும்படி,

உறைப்பவென்றதனைத் துளிப்பவென்றால் காண்டு ஒப்பன்மையான், உப் புறைப்ப என்றார்போலக்கொன்க.

380. புனல் கால் கழிஇய பொழில் தொறும்—கா பெருகியகாலத்தே ஏறிய இடத்தைத் தூய்தூக்கிப்போன பொழில்கடோறும்,

என்பதனால், முன்பு கிரிசுறுபோகலிற் பூத்தவென்றார்.

381 - 82. திரை கால் சோலை கமுகின் குல் வபிற அன்ன லீலம் பைங் குடம் தொலைச்சி—திரண்ட தண்டினையுடைய சோலையிடத்துநிற்கும் கமுகி னுடைய குர்கொண்ட வயிற்றையொத்த பச்சைக்குப்பிண்ண உண்டு போக்கி,

382 - 3. நாளும் பெரு மகிழ் இருக்கை மரீஇ கடோறும் பெரிய மகிழ்ச்சியையுடைய இருப்பைமருவி,

383 - 4. ஓறு கோடு குழவி திங்கள் கோள் நோர்தாகு - சிறிய கோட் டையுடைய இலையினையுடைய பிறையைச் செம்பாம்பு திண்டிமுற்போல,

இஃது இப்பொருளுவமை.

385. சுறவுவாய் அமைத்த சுருப்பு சூழ் சுடர் நுகல் முசுரையாகிய கிலைக்கோலத்தைச் சேர்த்தின சுருப்புகள்குழும் ஒளியையுடைய நதலினையும்,

386. சுறவு பெயர்த்து அமைத்த கல் எழில் மழை கண் கள்ளினை உண்டொருத்திய அன்றாட அழகினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைக்காபிண்ண னையுமுடைய,

* புற்கென்ற - அழகில்லாத; (சீவக. 2823.)

† இலையுடைய - இலையுடைய; “இலையுடைய முண்மரக் கொல்க” (திருக் குறள், 873.)

‡ “மகாப் பருவாய் தாழ்மண் ஊர்த்த” (முருகு. 25.)

வள்ளத்தினறவைத் தம்முள்ளே ஆகினமையிற் பெயர்த்தேன்றார்.

387. *மடவரல் மகளிரோடு பகல் விளையாடி—மடப்பம் தோற்றுநிலையுடைய மகளிரோடே பகற்பொழுது விளையாடி,

388 - 9. பெறற்கு அரு தொல் சீர் துறக்கம் ஏய்க்கும் பொய்யா மரபின் பூ மலி பெரு துறை—பெறுதற்கரிய பழமையையுடைத்தாகிய புகழினையுடைய துறக்கத்தையொக்கும் தப்பாமல் நீர்வருமுறைமையினையுடைய பூ மிகுதின்ற பெரிய துறையிடத்தே,

துறை, நூர்பொருளுஞ்ஞாறவினமையின், துறக்கமேய்க்குமென்றார்.

390. செவ்வி கொள்பவரோடு அசைஇ—இனவேளிற்செவ்வியை நுகர்வாரோடு இனப்பாறி,

390 - 91. அவ்வயின் அரு சிறல் கடவுள் வாழ்த்தி—அத்திருவெஃகா வுணையில் அரியதிறவினையுடைய திருமாலேவாழ்த்தி,

391 - 2. [சிறிதுநங், கருங்கோட் டின்னிய மியக்கினிர் கழிமின்:] நம் கரு கோடு இன் இயம் சிறிது இயக்கினிர் சழிமின்—நம்முடைய கரிய தண் முனையுடைய இனியயாழைச் சிறிதுவாசித்து அவ்விடத்துகின்றும் போயின்;

ஆங்கட் (373) பொதும்பர் (374) குருகின்பூ (376) உறைப்பக் (379) கழியுயர்பொழிற்சொறு (380) மகளிரோடேபகல்விளையாடிப் (387) பெருங் துறைச் (381) செவ்விகொள்பவரோடசைஇ (390) லைப்பைங்குடற் தொலைச்சி (382) மரீஇக் (383) கடவுள்வாழ்த்தி (391) இயக்கினிர்கழிமின்னெழுமிக்.

393 - 6. [காமோ ரிசுப்பத நோக்கிச் சீழ், நெடுங்கை யானை நெய்ம்மிதி கவனங், கடுஞ்சூன் மந்தி கவரும் காவிற், களிற்றுத்த னடக்கிய வெளிநில் கந்தின்.]

†வெளிநு இல் கந்தின் சதன் அடக்கிய களிற்று சீழ் நெடு யானை
* * * களுந்தின்கின்ற:

நெய் மிதி கவனம்—நெய்யைவார்த்து மிதித்த கவனங்களை,

‡கடு சூன் மந்தி காமோர் இகழ் பதம் நோக்கி கவரும் காவின்—முர்ப்பட்ட சூலையுடைய மந்தி பரிகோலையுடையோர் நெகிழ்த்தசெவ்வியைப்பார்த்து எடுத்துக்கொண்டுபோய்தகின்னுந் சோலையினையும்,

397. தின் தோர் குழித்த குண்டு நெடு தெருவின் திண்ணியதேர்கன் பலகால் ஓடிக்குழித்த தாழ்ச்சியையுடைய நெடியநெருவினையும்,

* “மடவரல்வள்ளியோடு” (முநு. 102); மடவரலென்பதற்கு மடப்பமென்று பொருள்கூறுவாருமுண்டு; (புறநா. 89.)

† இரத்தபாகத்துக்கு எந்தப்பிரதிகளிலும் உரைகிடைத்திலது. வயிர் முள்ளகந்தினர் கோபத்தையடக்கிய ஆண்யானைகளும், சீழேதாழ்ந்த நெடிய கையையுடைய பெண்யானைகளுந்தின்னின்றவென்க.

‡ “கடுஞ்சூன் மகளே” (ஐங்குறு. 386.)

398 - 400. [படை தொலை பறியா மைந்துமலி பெரும்புகழ்த், கடை கால் யாத்த பல்குடி கெழீஇத், கொடையுங் கோளும்:]

தொலைபு அறியா மைந்து மலி பெரு புகழ் படை—கெடுதலறியாத வலி மிகுநின்ற பெரிய புகழினைபுடைய படையினையும்,

*கொடையும் கோளும் கெழீஇ கால் யாத்த பல்குடி கடை—பண்டங் களை விற்கலும் கொள்ளலும்பொருந்தி அவ்விடத்து நெருங்கின பல்குடிகளை புடைய கடையினைபுமுடைய மூதூர் (411.)

401. †வழங்குநர் தடுத்த அடையா வாயில்—உலகத்துக் கொடுப் பாரைக் கொடாமல் தடுத்த பரிசிலர்க்கு அடையாத வாசலினையும்,

இவன் கொடைப்பெருமையாற் பிறர் தவிர்த்தாரென்றார்.

401. மிளை சூழ் படப்பை—காவற்காடுசூழ்ந்த பக்கத்தினையும்.

402 - 4. [நீனிற வருவி னெடியேன் கொப்பூழ். நான்முக வொருவற் பயந்த பல்லிதழ்த், தாமரைப் பொருட்டிற் காண்வரத் தோன்றி:] நான்முக ஒருவன் பயந்த நீல நிற உருவின் நெடியேன் கொப்பூழ் பல் இதழ் தாமரை பொருட்டின் காண் வர தோன்றி—நாண்குமுகத்தையுடைய ஒருவனைப்பெற்ற ிலநிறத்தையுடைத்தாகிட வடிவினைபுடைய திருமாலுடைய திருவுந்தியாகிய பலவிதழையுடைய தாமரையினது கொட்டைபோலே அழகுவிளங்குத்தோன்றி, இதனாற் †பழமையும் சிறப்பும் தூய்மையுங் கூறினார்.

105. ‡சுடுமண் ஓங்கிய நெடு நகர் வரைப்பின்—செங்கலாற்செய்யப்பட்டு உயர்ந்த புறப்படைவீட்டைச்சூழ்ந்த மதிவினையும்,

406 - 7. [இழுமென் புள்ளி னீண்டுங்ளைத் தொழுதிடக், கொழுமென் சினைய கோளியுள்ளும்:] கொழு மெல் சினைய இழுமென் புள்ளின் ஈண்டு தொழுதி கோளியுள்ளும்—கொழுவிய மெல்லிய கொம்புகளிடத்தனவாகிய இழு மென்னும் ஓசையையுடைய புறவினுடைய சிரளுகின்ற சுற்றத்திரட்சியை யுடைய பூவாமற் காய்க்கு மரங்களில் விசேடித்தும்.

408. பழம் மீ கூறும் பலா போல—பழத்தின் இனிமையால் மேலாகச் சொல்லும் பலாமரத்தையொக்க,

409 - 10. புலவு கடல் உடுத்த வானம் சூழிய மலர் தலை உலகத்துள் றும்—புலால்நாற்றத்தையுடைய கடல்கூழ்ந்த ||ஆகாயங்கவிந்த அகன்ற இடத் தையுடைய உலகத்து நகரில் விசேடித்தும்,

* “கொள்வது உ மிகைகொளது கொடுப்பது உங் குறைபாது” (பட். 210.)

† இதன் பொருள்மயம்பாராட்டத்தக்கது.

‡ பெருமையுமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

§ “சுடுமணைக்கியநெடுநிலமனை” (மணி. 3. 127.)

|| “வான் கவிந்த வையகமெல்லாம்” (நாலடி. பொறை. 10.)

410.-11. சுபன் தொழிலியை மேம்படுத்தல் விதமுடன் பணியைத் தரும் தொழில்படி அடுத்த விழாத்தளமே விவரமாகக் கீழ்க் குறிப்பிட்டுள்ள கெற்றிவினாயுடைய பழைய ஊராகிய,

412 - 8. அ வாய் வளர் பிறை முடி செ வளநத்து அந்தி வாய் துறும்
 கடுப்ப - அழகிய இடத்தை யுடைய வளநம்பிறையைத் தன்மேலேயுழர்
 செக்கர்வானமாயி அந்திக்காலத்தே உலாவின்ன த் மேகந்தையொப்ப,

சொம்பும் யானையும் குருதியும் உலமிக்கப்படும்பொருள்.

414-7. [வெண்கோட் டிருப்பினங் குருதி வீர்ப்ப, வீணைப்புகின்
மரும் பொருதுகனத் தலியப், பேரமர் கடத்த சொடுஞ் சொழிந்தே, ~~செருவினைவர் போல:~~
செருவினைவர் போல:]

மேல் கோடு பின்னம் குருதி சர்ப்ப பொருது—வெள்ளிய சொம்பினை
புடைய கரியாயிணைப்பிணத்தைக் குருதியாகிய ஆறு இழுத்துக்கொண்டுபோம்
பொருது.

சார்பற்றவரும் கனத்த அபிய பெரு அமர் ஈடந்த ஐவக் போல—தூசி யோதனன் முதலிய னூற்றாவரும் கனத்திலே படுப்படி பெரியபோனாவென்ற தருமன் முதலியோரைப்போல,

கொடுஞ்சி செடு தேர் ஆசாசெருவின் ஐவர்—முன்னேதாமரை முகையின
யுடைய கொடியதேரினையும் தொலையாத போரினையுமுடைய ஐவர்,

418. அடங்கா தனையோடு உடன் று மேல் வந்த—ஒரோண்ணிங்கள்
அடங்கா த டையுடனே கோபிதஜத் தன்மேல்வந்த,

419. ஒன்று தெவ்வர் உலையிடத்து ஆர்த்து—தண்ணேவரிப் பொருள் தாது பகைவர் தோற்றமிடத்தே வெற்றிக்களிப்புத்தோன்ற ஆரவாரித்து,

420 - 21. [கச்சி யோனே கைவண் டோன்ற, னச்சிச் சென்றோர்க்
தேம மாகிய.] கை வண் டோன்றல் னச்சி சென்றோர்க்கு எமம் ஆகிய கச்சி
யோனே—கைவண்ப்பத்தைமுடைய தலைவன் தன்பரிசிலைநிறுப்பித் தன்பாற்
சென்றோர்க்குப் பாதுகாவலாகிய காஞ்சிபுரத்துயேருக்கின்றோன்.

பட்பயிரினையும் (401) காலினையும் (395) வகைப்பிரினையும் (405)
அடையாளாலினையும் (401) தெருவினையும் (397) கடைபிரினையும் (399)
பட்பயிரினையு (398) முடைய முதுர் (411) என்க.

காண்டாத்தேதான்றிப் (401) பலா அப்போல (408) விழவுமேம்பட்ட
(411) புதுதான்.

கைவண்டோனரல் (420) ஐவர்போலக் (417) குருதியிர்ப்பப் (414)
பொருது (415) ஆர்த்து (419) ஏமமாயிய (421) மூதாயிய (411) கச்சியிடத்
தேயிருக்கின்றோனெனக்.

■ பலசமயப்பெயர்களுக்கும் காஞ்சி இடமாக இருந்ததின், பல்பெயர்பதற் குப் பலசமயத்தாளோர் து பொருள் செய்தனர்; “பலபெயர், சுத்தி: குமரீமால் புறத்தோர் பலகும்பீர் திருப்பலப் பதியே” (புறநா. 90.)

424. [அளியுக் தெறலு வாசலின், மலைத்தோர் தேன மும் னுழித்தலும்]

மலைத்தோர் தேனும் மன்றம் பரம்பல தெறலும்—தன்னுடனே பொருதார் தேயுத்தொழிநின்மன்னுதன் மக்களின்ருய்ப் பாழாம்படி அழித்தலும்,

424. [நயத்தோர் தேன கன்பொன் பூப்ப:] நயத்தோர் தேனம் பொன் பூப்ப அளியும் (422)—தன்னை விரும்பியிருத்தோர் தேயம் திரு மடத்தை பொலியுபெற்றிருப்ப அளித்தலும்,

425. எளிய ஆசலின்—தனக்கு எளியவாய் நடக்கையினாலே,

425. நட்டி கொளல் வேண்டி. நயத்தினாலேரும்—மலையலானதென்று உறவுகொள்ளுதலையேண்டி அவன்ருளைவிரும்பினவர்களும்கூடும்,

426. துப்பு கொளல் வேண்டிய துணையினாலும்—அவன் பகையைத் தெறும் வலியைத் தமக்குப்பெறவேண்டின வேறோர் உதவியில்லாதவர்களுமாய்,

427. கல் வீழ் அருவி கடல் படர்ந்தாங்கு—மலையினின்றும்விழுகின்ற அருவி அம்மலையிலுள்ளபண்டங்களை வாங்கிக்கொண்டு கடலுக்குக்கொடுப்பதா கச் சென்றாற் போல,

428. பல் வேறு வகையின் பணிந்த மன்னர்—பலவாகிய வேறுபட்ட னிறைகளின் உறுபாட்டோடே சென்று வணங்கின அரசர்,

429 - 31. [இமையவ ருறையுஞ் சிமையச் செவ்வரை, வெண்டிறை கிழித்த வினங்குசுடர் கெடுங்கோட்டுப், பொன்கொழித் திழிதரும் போக்கருக் கங்கை:]

இமையவர் உறையும் சிமையம் செ வரை வினங்கு சுடர் கெடு கோடு—தேவர்களிருக்கும் உச்சியையுடைய சிவந்த மேருவினது வினங்குகின்ற ஒளியையுடைய செடிய சிகரத்தினின்றும்,

பொன் கொழித்து இழிதரும் போக்கு அரு கங்கை—பொன்னைக்கொழித் துக் குதிக்கும் மாக்கட்குக் கடத்தலரிதாகிய கங்கையாகிய ஆற்றிலே,

வென் திறை கிழித்த கங்கை—கடலிடத்து வெள்ளியதிரையைக் கிழித் துச்சென்ற கங்கை,

432. பெரு நீர் போரும் இரியல் மாக்கள்—பெரிய நீரைக்கடந்துபோம் கெடுதலையுடையமாக்கள்,

கெடுபட்டுப்போவார் ஒருவர்க்குமுன்னே ஒருவர் விரைந்தபோதலைக் கரு துவர்.

433. ஒருமரம் பாணியில் துங்கியாங்கு—விடுகின்ற தோணியாகையினாலே வருங்காலம் பார்த்திருத்து துங்கினாற்போல,

434 - 5. தொய்யா வெறுக்கையொடு துவன்று குழிஇ செவ்வி பார்த்தும் செழுநகர் நூற்றத்து—கெடாத யானைமுதலிய செல்வங்களோடே கெருக்கா சின்று திசைநினைவால்பார்த்திருக்கும் வளவிய நகரின்முற்றத்தினையுடைய வியன்கள் (440),

எளியவாகலின் (422), ஈயந்திசினோரும் (425) துணையிலோருமாய்ப் (426) பணிந்தமன்னர் (428) தூங்கியாங்குசு (433) செவ்வியார்க்குமுற்றமென்க.

436 - 7. பெருகையானை கொடுதொடிபடுக்கும் கருகை கொல்லன் — பெரிய கையினையுடைய யானைக்கு வளைத்துகிடக்கும் பூணச்சேர்க்கும் வலிய கையினையுடைய கொல்லன்,

437 - 8. இருப்பு விசைத்து எறிந்த கூடம் திண் இசை வெரீஇ—இரும்பைக் கையை உரத்துக்கொட்டின கூடத்தெழுந் திண்ணியழையை வெருவி,

138 - 10 [மாடத், திறையுறை புறவின் செங்காற் சேவ. வின்றியி விரியும் பொன்றஞ்சு வியனசர்:]

மாடத்து புறவின் செ காற் சேவல் இன் துயில் இரியும் நகர்—மாடத்திடத் துப் புறவினுடைய சிவந்த காலையுடையசேவல் இனிய துயிலை நீங்குநகர்;

இறை உறை நகர்—இறைவனிருக்கு நகர்,

பொன் துஞ்சு வியல் நகர்—திருத்தங்குளின் அகலத்தையுடைய கோயிற் கண்ணே இருந்தோன் (417)

441 - 2. குணகடல் வரைப்பில் முந்நீர் நாப்பண் பகல் செய் மண்டிலம் பாரித்தாவரு—கீழ்கடலாகிய எல்லையிடத்து நிலத்தைப் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்றுதொழிலையுடைய நீர்க்குாவே *பகற்பொழுதைச் செய்யுஞாயிறு தன்கிரணங்களைப்பரப்பித் தோன்றினுற்போல,

443 - 50. [முறைவேண்டு நர்க்குங் குறைவேண்டு நர்க்கும், வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி, யிடைத்தெரிந் துணரு மிருநர் காட்சி, கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பாவன்னத், தரும்பில் சுற்றமோ டிருந்தோற் குறுகிப். பொறிவரிப் புந்முநக் தாக்கிய வயமான், கொடுவரிந் குருளை கொளவேட்டாங்குப். புலவர் பூண்ட ஓற்றி:]

இடை தெரிந்து உணரும் இருள் தீர் காட்சி—செயுநிலையை ஆராய்ந்தறி யும் மயக்கந்தீர்த் அறிவாலே,

†முறை வேண்டுநர்க்கும் குறை வேண்டுநர்க்கும் வேண்டுப வேண்டுப அருளி—முறைப்பாட்டைவிரும்புவார்க்கும் காரியங்களைவிரும்புவார்க்கும் அவரவர் விரும்புவனவற்றை விரும்புவனவற்றை அருளிச்செய்து.

புலவர் பூண் கடன் ஆற்றி—புலவர்க்குப் பேரணிகலங்களையும் கொடுத்ததற்குரிய பிரகலங்களையுந் கொடுத்து,

வேண்டினர்க்கு கொடை கடன் இறுத்த கூம்பா உள்ளத்து உரும்பு இல் சுற்றமோடு இருந்தோன் குறுகி—வேண்டிவந்த பரிசிலர்க்குக் கொடையாகிய கடனை முடித்த குவியாத நெஞ்சத்தோடே கொடுமையில்லாத மீம்திரிச்சுற்றத் தோடே இருந்தோனையணுகி,

* “பகற்செய்யுஞ்செஞ்ஞாயிறும்” (மதுரை. 7.)

† முறைவேண்டுநர் - வறியரால் நலிவெய்தினர்; குறைவேண்டுநர் - வறுமைபுற்றிர்த்தார்; 386 - ஆம் திருக்குறளுரையைப்பார்க்க.

‡ “மந்திரச் சுற்றத்தாரும்” (கம்ப. கும்ப. 5.)

ஞாயிற்போல இருளைக்கடித்த முறைவேண்டுகூர்க்கும் குறைவேண்டுகூர்க்கும் வேண்டுவன வேண்டுவன முடித்துக்கொடுத்தலின், அதனை உவமித்தார்.

கடலைச் சுற்றத்திடீட்சிக்கு உவமையாக்கலுமொன்று.

*பொறி வரி புகர்முகம் தாக்கிய வயமான் கொடுவரி குருளை கொள் வேட்டாங்கு—ஒளியினையும் வரியினையுமுடைய யானையைப்பாய்ந்த வலியையுடைய லிங்கத்தினுடைய வளைந்தவரியினையுடைய குருளை அவ்வியானையின் மத்தகத்தைக் கொள்ளவிரும்பினாற்போல,

450 - 52. பகைவர் கடி மதில் எறிந்து குடுமி கொள்ளும் வென்றி அல்லது—பகைவரது காவலையுடைய மதில்களையழித்து ஆண்டிருந்த அரசருடைய முடிக்கலமுதலியவற்றை வாங்கிக்கொண்டு வீரமுடிபுனையும் வெற்றியினை விரும்புதலல்லது,

இதனால் †“இகன்மதிற் குடுமி கொண்ட மண்ணுமங்கலம்” என்னுந்துறை கூறினார்; ‡குடுமிகொள்ளும் வென்றியெனவே மண்ணுமங்கலமாயிற்று

452 - 4. உடம்படினும் ஒன்றல் செல்லா உரவு வான் தட கை கொண்டி. உண்டி தொண்டையோர் மருக—அம்மதிலரசர் ிசந்துசெய்தற்கு உடம்பட்டாராயினும் அதற்கு மணம்பொருந்துதல் நிசுழாமைக்குக்காரணமாகிய உலகெங்கும்பரக்கும் வானையுடைத்தாகிய பெருமையையுடைய கையினையும் பகைப்புலத்துக் கொள்ளையாகிய உணவினையுமுடைய தொண்டையைச்சுடி நேருடைய குடியிலுள்ளவனே,

455. மன்னர் மன்ன—வீரர்க்கு வீரததைக்கொடுக்கின்றவனே,

மறவர் மறவ—கொடியோர்க்குக் கொடியவனே.

456. செல்வர் செல்வ—செல்வமுடையோர்க்குங் கொடுத்தலைவிரும்புபவனே,

செரு மேம்படுக—போர்தொழிலிலே மிக்கவனே.

பெரும் (461)—பெருமானே,

457 - 8. வென் திரை பரப்பில் உடு ஞா சொன்ற பைம்பூண சேளய் பயந்த மா மோடு—வெள்ளிய திரையினையுடைய கடலிலேசென்று கடியஞாணைக்கொன்ற பசிய பூணினையுடைய முருகனைப்பெற்ற பெருமையையுடைய வயிற்றினையும்,

459. துணங்கை அம் செல்விக்கு அணங்கு கொடுத்தாங்கு—பேய்களாடுங் ||துணங்கைக்கூத்தினையும் அழகினையுமுடைய இறைவிக்குப் பேய்மகள் சில கொடிசொன்றாற்போல,

* பொறி = ஒளி; (புறநா. 161)

† “தொல்லிலங்கை குடுமிகொண்டு” (கூடீம. சுவேத. 5.)

‡ “குடுமிகொள்ளு மண்ணுமங்கலம்” (கூடீம. 27-5.)

§ சந்துசெய்தல் = பொருத்துதல்.

|| துணங்கை : (முநு. 56.)

மாட்சிய துணை புணர் தொழில் மால் கடல் கண்டன்ன வால் புரவி
நாளுக்கு உண் பூட்டி—குதிரைதால்கற்றோர்புகழ்த்த அழகினையுடையவாய்த்
தனித்துத்தொழில்செய்யாமல் இனங்கனோடேகூடும் தொழிலையுடையவாய்க்
கருமையையுடையகடலிற் சங்கைக்கண்டாற்போன்ற வெள்ளிய கழுத்தின்
மயிரையுடைய குதிரைகளான்கைச் சேரப்பூட்டி.

நான்கு நால்கெனப்பெயர்த்திரிசொல்.

490. அரி தேர் நல்கியும் அமையான்—பொன்னுற்செய்த தேரைத்தந்
தும் கொடை மேல் விருப்பந்தவிராயும்,

490 - 92. செரு தொலைத்து ஒன்றை தேவவர் உலவிவிடத்து ஒழித்த
விசம்பு செல் இவுளரியோடு பசு படை தரிது—தர்முடனவந்து பொருதோரு
போர்க்கினை மாண்பண்ணித் தன்னேவலைப்பொருந்தாத பகைவர்முத
கிட்டவிடத்து விட்டுப்போன ஆகாயத்தேசெவ்கின்ற குதிரைகளுடனே பசிய
பொன்னுற்செய்த பக்கரைகளையுந்தந்து,

493. [அன்றே விடுக்குமவன் பரிசில்:] அவன் அன்றே பரிசில் விடுக
கும்—அவன் நீசென்ற அற்றைநாளே இவைவெழிந்த பரிசில்களையுந்தரும்;

493 - 4. இன் சீர் கின்னரம் முரலும் அணங்குடை சாரல்—இனிதா
னத்திலே கின்னரமென்னும் பறவைகன்பாடுங் தெய்வங்களையுடைய சாரவி
டத்து,

495. மஞ்ஞை ஆலும் மரம் பயில் இறம்பின்—மயில்களாரவாரிக்கு
மரம்சொருங்கின இளமரக்காட்டினையுமுடைய,

496. கலை பாய்ந்து உதிர்ந்த மலர் வீழ் புறவின்—முசுக்கலைகன்பாய்ந்து
உதிர்ந்த மலர்க்கன்சின்ன காட்டினையும்து,

497. மந்தி சீக்கும் மா தஞ்சம் முன்றில்—மந்திகன் அவ்விடத்துச்
கிடந்த துறாவைவாரும் மானும்புலியுந் தயில்கொள்ளும் முற்றத்தே,

புறவினையும் (496) இறம்பினையு (495) முடைய சாரவிடத்து (494)
முன்றிலிலே (497) வேட்டு (499) மென்க.

498. செ தி பேணிய முனிவர்—சுவர்த்ததியைக் கைவிடாமற்காத்துப்
போந்த இருடிகள்,

498 - 9. வென் கோடு களிறு தரு விறகின் வேட்கும்—வெள்ளிய
கொம்பினையுடைய களிறு முறித்துக்கொண்டுவந்த சமிதையாலே வேள்வி
யைச்செய்யும்.

மந்தி சீத்தலும், மா துஞ்சலும், களிறு விறகுதருதலும் இருடிகளானை
யால் கிசுழ்த்தனவென்றணர்க.

500. [ஒளிறிலங்க் கருவிய மலைகிழ வோனே:]

ஒளிறு மலை—இவற்றால்விளங்குமலை.

இலங்கு அருவிய மலை—விளங்குகின்ற அருவிகளையுடையமலை.

மலை கிழவோன்—இசு கிற்றை மலைபையாளும் உரிமையையுடையோன்.

* பொருந. 165.

† பக்கரை - சேணம்.

‡ கழுத்தின்மயிர் தலைபாட்டமெனவும்வழங்கும். § தூதல் - செத்தை.

புலவாப்பாண (22), பெருவனெய்தி (26) முகத்துகொண்டு (27) யாம் அவனாரினின்றும் வருகின்றோம்; நீயிருந்த (28) திரையம்பட்டுவிராயின் (37) கின்னன்னஞ்சிறக்க (45); நின்னவலங்கெடுக (38); இரவல (45). அவனிலேகேள் (38); அவன்புலம் கொடியோரின்று (41); அதுவேயன்றி அப் புலத்தில் உருமுமுரூது; அரவுத் தப்பா (42); மாவும் உறுகண்ணெய்யா ஆசலின், ஆங்கு (43) அசைவுழி அசைஇத் தங்கிச் (44) சென்மோ (45); அகவனஞ்செல்லுங்கால் வில்லுடைவைப்பிற் (82) குரம்பையில் (88) எயிற் றியர் (94) தாங்கண்ட புழுக்கலையும் வாணையும் (100) எவ்விடைக்கழியுநர்க்கு எமமாகத் (86) தேக்கிலையிலேருவிக்கையினாலே (104) அப்பதத்தைப் (105) பெருமகனைய (101) வரைநாடன் சென்னியமெனின் (103) கடும்போடே மிகப்பெறுகுவீர் (105); பின்னர் அருஞ்சாமிந்ந அன்புக் (117) குறும்பிற் சேப்பின் (129) சொன்றியை (131) வறையகால்யாத்ததுவயின்றொறுப்பெறு குவீர் (183); பின்னர்த் தாங்கா (146) முரண்டலே (117) யிருக்கை (146) சுழிந்தபின்மைத் (147) குடிவயிற்சேப்பின் (166) ஸூரல் பாலொடும்பெறுகுவீர் (168); பின்னர்ப் பறவையோர்க்கும் (183) புலத்தைப்போய்ச் (184) சிறார் களிலே (191) வரகின் சொன்றியைப் (193) புழுக்கையடி (195) ஸூரலோ டேபெறுகுவீர் (196); பின்னர் ஞாங்கர் (196) வன்புலமிந்நபின்மை (206) மல்லற்பேரூர்மடியின் (254) வல்சியை (255) வாட்டொடும் பெறுகுவீர் (256); பின்னர்த் தருப்பின் தீஞ்சாறுவிரும்பினிர் மிசையின் (262); பின்னர் வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பின் (274) பழியைச் (281) குட்டொடும் பெறுகுவீர் (282); பின்னர்த் தீப்பட மலந்த (289) பூவையோம்பிச் (290) குறுநரிட்டமலரைப் (295) பிணையினிர் சுழியின் (296); பின்னர் மறைகாப்பாளர் உறைபதிச்சேப் பின் (301) வத்தத்தாலுண்டான அரிசியை (305) வளைக்கைமசுடே வயினநிற் கட்டனவற்றைச் (304) சுடர்க்கடையிலே (305) போயோடே (307) காடி யோடே பெறுகுவீர் (310); பின்னர் நீர்ப்பெயற்றெல்லே போகிப் (319) பட் டினமருங்கி னசையின், முட்டும்பாடின்றாகத் (336) கொழுநின் தடியொடு கூர்நறுப்பெறுகுவீர் (345); பின்னர்த் துறைபிறக்கொழியப்போகி (351) தனி மனைச்சேப்பின் (355), ஆண்டைத் தீம்பொருமுனையிற் போயிலையோடே (361) முதிர்கிழங்கார்குவீர் (362); இவற்றை இவ்வழியின் கண்ணே பெற்றுப் பின்னர்ப் பன்மாரிடைப்போய் (368) நாடுபலகழிந்தபின்மைப் (371) பன்னி யமர்ந்தோன் ஆங்கட் (373) பொழிறொறும் (380) ஆடி (387) அசைஇத் (390) தொலைச்சி (382) மரீஇக் (383) கடவுள்வாழ்த்தி (391) இயக்கினிர் சுழியின் (392); இவ்வனஞ்சென்று கைவண்டோன்றல் (420) இப்பொழுது ஐவர்போலக் (417) குருதியீர்ப்பு (411) பொருது (415) ஆர்த்துப் (419) பகைமேற் செல்லுதலின்றி நச்சிச்சென்றோர்க்கு எமமாகிய (421) பட்டை முதலியவற்றையுடைய (401) விழவு யேம்பட்ட மூதூராகிய (111) கச்சி யிடத்தே யிருந்தோன் (420); அவ்வூழிற் பணிந்த மன்னர் (128) செவ்வியார்ச் சும் முற்றத்தினையுடைய (435) பொன்றுஞ்ச வியனகர்க்கண்ணே (440) கல்செய் மண்டிலம் பாரித்தாங்கு (442) மிக்ககாட்சியாலே (445) அருளிப்

மாட்சிய துணை புனர் தொழில் மால் கடல் கண்டன்ன ஈவால் உணை புரவி
நாளுக்கு உடன் பூட்டி—குதிரைதால்கற்றோர்புகழ்ந்த அழகினையுடையவாய்த்
தனித்துத்தொழில்செய்யாமல் இனங்கனோடேகூடத் தொழிலையுடையவாய்த்
கருமையையுடையகடலிற் சங்கைக்கண்டாற்போன்ற வெள்ளிய †சமுத்தின்
மயிரையுடைய குதிரைகளான்கைச் சேரப்பூட்டி.

நான்கு கால்கெனப்பெயர்த்திரிசொல்.

490. அரி தேர் ஈல்கியும் அமையான்—பொன்னுற்செய்த தேரைத்தத்
தும் கொடை மேல் விருப்பத்தவிரானும்,

490 - 92. செரு தொலைத்து ஒன்றை தெவ்வர் உலவிவிடத்து ஒழித்த
விசம்பு செல் இவுளியொடு படை தரிது—தர்முடன்வந்து பொருதோரு
டைய போர்களை மாண்பண்ணித் தன்னேவலைப்பொருந்தாத பகைவர்முத
கிட்டவிடத்து விட்டுப்போன ஆகாயத்தேசெல்லின்ற குதிரைகளுடனே பசிய
பொன்னுற்செய்த ‡பக்கரைகளையுந்தந்து,

493. [அன்றே விடுக்குமவன் பரிசில்:] அவன் அன்றே பரிசில் விடுக்
கும்—அவன் நீசென்ற அற்றைநாளே இவைபொழிந்த பரிசில்களையுந்தரும்;

493 - 4. இன் சீர் கின்னாம் முரலும் அணங்குடை சாரல்—இனியதா
னத்திலே கின்னாமென்னுர் பறவைகள்பாடுந் தெய்வங்களையுடைய சாரவி
டத்து,

495. மஞ்ஞை ஆலும் மரம பயில் இறும்பின்—மயில்களாரவாரிக்கும்
மரங்கொருங்கின இளமரக்காட்டினையுமுடைய,

496. கலை பாய்ந்து உதிர்கத டலர் மீழ் புறவின்—முசுக்கலைகள்பாய்ந்து
உதிர்ந்த மலர்க்கனித்தின காட்டினையும்,

497. மந்தி சீக்கும் மா துஞ்சும் முன்றில்—மந்திகள் அவ்விடத்துக்
கிடந்த துறாவைவாரும் மாணும்புலியுந் துயில்கொள்ளும் முற்றத்தே,

புறவினையும் (496) இறும்பினையு (495) முடைய சாரவிடத்து (494)
முன்றிலிலே (497) வேட்கு (499) மென்க.

498. செ தீ பேணிய முனிவர்—சிவந்ததியைக் கைவிடாமற்காத்துப்
போந்த இருமுகன்,

498 - 9. வென் கோடு களிற் தரு விறகின் வேட்கும்—வெள்ளிய
கொம்பினையுடைய களிற் முறித்துக்கொண்டுவந்த சமீபையாலே வேள்வி
யைச்செய்யும்.

மந்தி சீத்தலும், மாஃ துஞ்சலும், களிற் விறகுதருதலும் இருமுகனான
யால் கிழந்தனவென்றுணர்க.

500. [ஒளிறிலக் கருவிய மலைகிழ வோனே:]

ஒளிறு மலை—இவற்றால்விளங்குமலை.

இலங்கு அருவிய மலை—விளங்குகின்ற அருவிகளையுடையமலை.

கிழவோன்—இசு சிறந்த மலையையாளும் உரிமையையுடையோன்.

* பொருக. 185.

† பக்கரை - சேணம்.

‡ சமுத்தின்மயிர் தலைபாட்டமெனவும்வழங்கும். § தூதல் - செத்தை.

புலவுவாப்பாண (22), பெருவனனெய்தி (26) முகந்துகொண்டு (27) யாம் அவனாரினின்றும் வருகின்றேம்; நீயிரும் (28) திரையற்படர்குவிராயின் (37) சின்னாள்னஞ்சிறக்க (45); நின்னவலங்கெடுக (38); இரவல (45). அவனிலேகன் (38); அவன்புலம் கொடியோரின்று (41); அதுவேயன்றி அப் புலத்தில் உருமுமுரறது; அரவுந் தப்பா (42); மாவும் உறுகண்ணையா ஆகலின், ஆங்கு (43) அசைவுழி அசைஇத் தங்கிச் (44) சென்மோ (45); அங்குனஞ்செல்லங்கால் சில்லுடைவைப்பிற் (82) குரம்பையில் (88) எயிற் றியர் (94) தாங்காட்ட புழுக்கலையும் வாணையும் (100) எல்லிடைக்கழியுநர்க்கு ஏமமாகத் (86) தேக்கிலையிலேருவிக்கையினாலே (101) அப்பதத்தைப் (115) பெருமகனைய (101) வரைநாடன் சென்னியமெனின் (103) கடும்போடே மிகப்பெறுகுவிர் (105); பின்னர் அருஞ்சுரமிறந்த அர்ப்பக் (117) குறும்பிற் சேப்பின் (129) சொன்றியை (131) வறைகால்யாத்ததுவயின்றொறுப்பெறு குவிர் (133); பின்னர்த் தூங்கா (146) முரண்டலை (117) யிருக்கை (146) கழிந்தபின்றைத் (147) குடிவயிற்சேப்பின் (166) ஞால் பாலொடும்பெறுகுவிர் (168); பின்னர்ப் பறவையோர்க்கும் (183) புலத்தைப்போய்ச் (184) சிறார் களிலே (191) வாகின் சொன்றியைப் (193) புழுக்கையட்டி (195) ஞாலோ டேபெறுகுவிர் (196); பின்னர் ஞாங்கர் (196) வன்புலமிறந்தபின்றை (206) மல்லற்பேரூர்முடியின் (254) வல்சியை (255) வாட்டொடும் பெறுகுவிர் (256); பின்னர்த் கருப்பின் தீஞ்சாறுவிரும்பினிர் மிசையின் (262); பின்னர் வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பின் (274) பிழியைச் (281) குட்டொடும் பெறுகுவிர் (282); பின்னர்த் தீப்பட மலர்ந்த (283) பூவையோம்பிச் (290) குறுகரிட்டமலரைப் (295) பிணையினிர் கழியின் (296); பின்னர் மறைகாப்பாளர் உறைபதிச்சேப் பின் (301) வத்தத்தாலுண்டான அரிசியை (305) வளைக்கைமேசுடே வயிற்றிற் கட்டனவற்றைச் (304) சுடர்க்கடையிலே (305) போழோடே (307) காடி யோடே பெறுகுவிர் (310); பின்னர் நீர்ப்பெயற்றெல்லு போகிப் (319) பட் டினமருங்கி னணையின், முட்டும்பாழன்றாகக் (336) கொழுநிணத்தடியொடு கூர்நரூப்பெறுகுவிர் (345); பின்னர்த் துறைபிறக்கொழியப்போகி (351) தனி மனைச்சேப்பின் (355), ஆண்டைத் தீம்பஃரொழுநையிற் றேம்பிலையோடே (361) முதிர்கிழங்கார்குவிர் (362); இவற்றை இவ்வழியின் கண்ணே பெற்றுப் பின்னர்ப் பன்மரணிகைப்போய் (368) நாடுபலகழிந்தபின்றைப் (371) பள்ளி யமர்ந்தோன் ஆங்கட் (373) பொழிநொறும் (380) ஆடி (387) அசைஇத் (390) தொலைச்சி (382) மரீஇத் (383) கடவுள்வாழ்த்தி (391) இயக்கினிர் றியின் (392); இங்குனஞ்சென்று கைவண்டோன்றல் (420) இப்பொழுது ற்போலக் (417) குருதியிர்ப்பப் (411) பொருது (415) ஆர்த்தப் (419) கைமேற் செல்லுதலின்றி நச்சிச்சென்றோர்க்கு ஏமமாகிய (421) பப்பை நலியவற்றையுடைய (401) விழவு யேம்பட்ட ஞதூராகிய (111) கச்சி டத்தே யிருத்தோன் (420); அவ்வுழிற் பணிந்த மன்னர் (128) செவ்வியார்க் குற்றத்தினையுடைய (435) பொன்றுஞ்ச வியனகர்க்கண்ணே (440) ல்லசெய் மண்டிலம் பாரித்தாங்கு (442) மிக்ககாட்சியாலே (445) அருளிப்

(444) பூண்டனாழ்த்திக் (450) கடனிறத்த உன்னத்தோடே (448) சுற்றத்
தோடேயிருத்தோனைக் குறகுத் (447) தொண்டையோர் மருகனே (454),
மன்னனே, மறவனே (455), செவ்வனே, செருமேம்படுகனே (456), பெரு
மானே (461), செவ்விக்கு அணங்கு னொழித்தாங்கு (459) நின் பெயருட் னில
வற்றைச் சொல்லிப் புழித்த (460) வந்தேன்; வாழியவெனச் சொல்லிக் (461)
கழிப்பிப் (462) பழிச்சி (463) நின்னுடைய கலைகளெல்லாம் தனக்குத்தொரிவ
தற்கு முன்னே (464) மலைமேலோன் (500) நில்லாவுலகத்துநிலைமை துக்கி
(466) அந்நிலையனுக்கல் வேண்டி அழைத்துச் (467) சிதர்வைரீகி- (468)
வடிது (470) அமுதோடே (475) குறையும் (472) புழுக்கலும் (474) பிறவு
மாகிப் (475) அடிசிலைக் (476) கலங்களைப் பாப்பித் (477) தான் (479) முக
னமர்ந்து மகமுறைநோக்கி (478) முன்னின்றாட்டி (479) விதலியர் மலை
வேபாநிற்க (486) நமக்குத் தாமரை (481) பொலியச்சூட்டி (482) அரித்தோர்
நல்கியும் அமைமயானம் (490) இவுளியொடு பசும்படைநீஇ (492) அவன்
அன்றே (493) அந்நிலையிலே (464) நாவலத்தண்டொழில் வீவின்றவினங்கும்
படி (465) இவையொழிந்த பரிசில்களையும் தரு (493) மெனவினைமுடிவு
செய்க.

இப்பாட்டில் ஒருமைபன்மை மயக்கம், “ முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக்
* * * போற்றல் வேண்டும் ” (தொல். எச்ச. 66.) என்பதனாற்சொன்க.

தொண்டைமாளினத்திரையனைக் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார்
பாடிய பெரும்பாணாற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நகீ
சிவரீக்கினியர் செய்யவுரைமுற்றிற்று.

வெண்பா.

கங்குலா நண்பகலுந் துஞ்சா வியல்பெற்றப்
மங்குலுக்கும் மாக்கட லார்ப்பதாடம்—வெஞ்சினவேற்
கான்பயந்த கண்ணிக் கடுமான் றிரையனை
யான்பபந்தே நென்னுஞ் செருக்கு.

ஐத்தாவது முல்லைப்பாட்டு.

- நனந்தலை யுலகம் வீனாது நேம்பொடு
வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடத்தை
நீர்செல நிமிர்ந்த மாஅல் போலப்
பாடிமிழ் பணிக்கடல் பருகி வலனேர்பு
5 கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி
பெருப்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை
பருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி
யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
10 பரும்பசி முலரி தூஉய்க் கைதொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்
சிறுதாம்பு தெரிடுத்த பசலைக் கன்றி
ஹதுய ரலமா னேக்கி யாப்மக
ண்டுஞ்சுவ லசைத்த கையாள் கைய

1. “நனந்தலை யுலகம்” (பத்நி. 63 - 18); ‘நன’ என்னும் அற
வீற்றரிச் சொல், அகலமென்னுங் குறிப்புப்பொருளை யுணர்த்ததற்கும் உரிச்
சொல் எழுத்துத்திரிச்சிசைத்ததற்கும் இவ்வடி மேற்கோள்; (தொல். உரி. 78
ந; இ - வி. சூ. 282, 289.)

2 - 3. “நீர்விரி கமலச் செவ்வை நீர்செல நிவந்த மாயோன்” (பாக.
வாமனாவதார. 64.) கம்ப. வேள்வி. 35 - ஆம் பாடலையும் பார்க்க.

4. ‘வலனேர்பு’ (முருகு. 1; முல்லை. 91; நெடுநல். 1).

7. மு. “வான் போழ்” (நாந். சூ. 147 - உரை) என்னுஞ் செய்யு
லும் ஒரடி இப்படி வந்துள்ளது.

8 - 10. “செவ்வு மலருந் தூஉய்க்கை தொழுது” (நெடுநல். 43).
அரும்பவழி முல்லை, நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்” (சிலப. 9 : 1 - 2); தொல்.
அகத். சூ. 5 - இள. மேற்.

11. பெருமுது பெண்டிர்: துயந். 181.

8 - 11. “நென்னி ரொறித்த விரிச்சி யோர்க்குஞ், செம்முது பெண்
டிண் சொல்லு நிரம்பா” (புறநா. 280.)

12 - 4. இவ்வடிகளுடன், “எம்மனை மாரினி” (சீவக. 425) என்னும்
செய்யுளை ஒப்பிடுக.

- 15 கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தா
வின்னே வருகுவர் தாய ரென்போ
ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனா
னல்ல நல்லோர் வாய்ப்புட் டெவ்வர்
முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
- 20 வருத நலைவர் வாழ்வது நீரின
பருவா லெவ்வங் களைமா யோயெனக்
காட்டவுங் காட்டவுங் காணுள் கலுழ்சிறந்து
பூர்போ லுண்கண் புலம்புமுத் துறைபட்ட
காண்டாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற்
- 25 சேணாறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி
வேட்டுப்புழை யருப்ப மாட்டிக் காட்ட
விடுமுட் புரிசை பேமுற வீளஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி
புலலைக் கூரை யொழுக்கிய தெருவிற்
- 30 கவலை முற்றங் காவ னின்ற
தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை
யோங்குநிலைக் கரும்பொடு கடிர்மிடைந் தியாத்த
வயல்விளை யின்குள குண்ணது துதறுடைத்

16. இன்னே வருகுவர் (நெடுநல் 155.)

15 - 6. சாதல் பற்றியும், உவப்புப்பற்றியும் ஆகிறினை உயர்திணை மயங்கியதற்கு இவ்வழிகள் மேற்கோள் ; (தொல் கிளவி. கு. 27 - 8 ; இ - கு. 299.)

20 - 21. “பொய்ம்மை யுடன் புணரார் மேலவர் பொய்ம்மையு, மெ
மைகூழ் மேலவரை மேவாவாம் - இம்முறையால், பூவலருந் தாரார் பிரிந்
பொலவ குழையார். காவல்சொற் போற்றல் கடன்” (இ - வி - கு. 658-660.
பா. வருவா சாதல் வாய்வது.

21. பா. மாயோனென.

20 - 22. “இன்னே வருகுவர் நின்றினை யோரென, முகத்தவை மெ
யவு மொல்லான் மிகக்கலுழ்ந்து” (நெடுநல். 155 - 6)

24 - 8. தொல். புறத. கு. 6. இள ந. மேற்.

28. பா. பரந்த பாசனற.

29. உவலு தழையென்னும் பொருளையுணர்த்து மென்பதற்கு இ
மேற்கோள். (தஞ்சை. 363.)

30 - 31 “எவலை நின்ற வென்றி யானை யென்ன நின்ற...வாய்
(கம்ப. நகர. 22.)

தயினுனை மருப்பிற்றங் கையிடைக் கொண்டெனக்

35 கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்

கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்பக்

கற்றேய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்

முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ

ரோடா வல்விற் றாணி நாற்றிக்

40 கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கைப்

பூந்தலைக் குந்தங் குத்திக் கிடுகுநிரைத்து

வாங்குவி ~~மரண~~ மரண மாக

வேறுபல் பெரும்படை நாப்பண் வேறோர்

நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோவி யகநேர்பு

45 குதந்தொடி முன்கைக் கூந்தலஞ் சிறுபுறத

திரவுபதற் செய்புந் திண்பிடி யொள்வாள்

விரவுவரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்

நெய்யுமிழ் கரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக

~~மரண~~ விளக்க நந்துதொறு மாட்ட

50 நெடுநா வொண்மணி நிழற்றிய நடுநா

ளதிரல் பூதத வாடுகொடிப் படாஅர்

சிதர்வர லசைவளிக் கசைவந் தாங்குத்

துகின்முடித்துப் போர்கத துங்க லோங்குநடைப்

பெருமு தாள ரேமஞ் சூழப்

55 பொழுதளந் தறியும் பொர்பா மாக்க

டொழுது காண்கையர் தோன்ற வாழ்த்தி

யெறிநீர் வைபகம் வெலீஇய செல்வோய்நின்

35. “கவை முட் கருவியு மாகிக் கடிக்கொள ” (மணி. 18 164.)

36. “காதோர் கடுங்களிறு கவளங் கைப்ப ” (மதுரை. 658 - 9.)

41. “கிடுகுநிரைத் தெக்கூன்றி ” (பட. 78.)

43. வேறுபல் பெரும்படை “பன்னா தடுக்கிய வேறுபடு பஞில, மிடக் கேட வீண்டிய வியன்கட் பாசறை ” (புறநா. 62.)

44. “நெடுங்காழ்க் கண்ட சிரல்பட நிரைத்த, கொடும்பட நெடுமதில்” (சிலப். 27: 151 - 2.)

48. “சொரிசறை கவரு செய்வழி புராவில்” (பத்ந். 47. அடி - 5.)

49. பா. மாட்டி.

50. “நெடுநா வொண்மணி கடிமனை யிரட்ட”, “யாமல் கொள்பவர் நெடுநா வொண்மணி, யொன்றெறி பாணியி னிரட்டும் ” (நந். 40, 132.)

குறுநீர்க் கன்ன வினைத்தென் நினைப்ப
மத்தினை வனைநுய மறிந்துவிந்து செதிவுடை

60. மெய்ப்பு புக்க வெருவருந் தோற்றத்து
வலிபுணர் பாக்கை வன்கண் யவனர்
புலித்தொடர் விட்ட புனைமா னால்நிற்
நிருமணி விளக்கங் காட்டித் திண்ணா
ணெழினி ஈங்கிய வீரதைப் பள்ளியு

61. குடம்பி டுரைக்கு முரையா நாவிற
படம்புரு மிலேச்ச ருழைய
மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெருஅ
தெடுத்தெறி பெய்கம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்து
பிடிக்கண மறந்த வேழம் வேழத்துப்
70. பாம்புபதைப் பன்ன பருஉக்கை துமியத்
தேம்பாய் கண்ணி நல்வலந் திருத்திச்
சோறுவாய்த் தொழிந்தோ ருள்ளியுந் தோறுமிபு

58. “குநர் வாழ்த்த யாகநர் துவல, வேதா ளிகரொடு நாழிகை யிசைப்ப”, (மதுரை. 670 - 71); “குறுநீர்க் கன்ன லெண்ணுக் கல்லது, கதிர்மருங் கதிரிய தஞ்சவாப் பாயு” (அகநா. 43 - 6); “குறுநீர்க் கன்னலின் யாமங் கொள் பவர்” (மணி. 7 : 64 - 5); “புனலுற் றருவு செப்பின், காலமறி வுற்றுணர்தல் கன்னலவல்லான், மாலைபக லுற்றதென வோர்வரிது மாதோ” (கம்ப. கார் காலப். 73); இவ்வடி, சிலப். 5 : 49 - அடியார் மேற்கோள்.

66. படம் புரும்: (பெரும்பாண். 89.) = செங்கட் புன்மயிர்த் தோறியை செம்முக, வெங்க னைக்கிற்குப் பாயமி லேச்சினாச், செங்கட் கவிழி யாத் தெழித்தான்” (கீவக. 431.)

67. “போரெனிற்புகலும் புனைகழன் மறவர்”, = பொதுவிற னாக்கும் விசியுறு தன்னுமை, வளிபொரு தென்கண் கேட்டி, னதுபோரென்னு மென் னையு முளனே”, “வான்வடு விளங்கிய சென்னிச், செருவெஞ்சரிசில்” (புறநா. 31, 89, 321.) பா. மிலேச்சர்.

69. பா. வேழமும்.

70. “யானைதன், வாய்விதை கொண்ட வலிதேய்பு தடக்கை, குன்றுபுரு பாய்பிற் றோன்றும்” (அகநா. 391: அடி. 11 - 2); “கிரைகதிர் நீளெனக் கீட்டி வயவர், வரைபுரை யானைக்கைத் தூற - வரைமே, லுருமெறி பாய்பிற் புனருஞ் செருமொய்யிற், சேய் பொரு தட்ட கனத்த” (கனவழி. 18.)

71-72. “புரத்தார்கண் னீர்மல்கச் சாகற்பிற் சாக்கா, டிபத்துகோட் பக்க துடைத்த” (தூன். 780); “குஞ்சாந் தலையடுத்துக் கடத்தன்மாங் காலையாச், செஞ்சோற்றுக் கட்டிக்குச் சிவவுவான் பிடித்துடுத்த, பஞ்சுமெந்

ஸ்வஸ்துணைப் பகழி மூழ்கலிற் செவிசாய்த்

துண்ணு துயங்கு மாகிற் தித்து

75. மொருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை

முடியொடு கடகஞ் சேர்த்தி நெடிதுரினைந்து

பகைவர்ச் சுட்டிய படைகொ ணேன்விர

னகைதாழ் கண்ணி நல்வலந் திருத்தி

யாசிருந்து பணிக்கு முரசுமுழங்கு பாசறை

80. யின் றாயில் வதியுநந் காணு நியருழந்து

நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு

நீடுநினைந்து தேற்றியு மோடுவளை திருத்தியு

மையல் கொண்டு மொப்பென வுயிர்த்து

மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்நது

85. பரவை விளக்கிற் பருஉச்சுட ரழல்

கிடஞ்சிறந் துயரிய வெழுநிலை மாடத்து

முடங்கிறைச் சொரிதரு மாத்திர ளாருவி

யின்ப விமிழிசை யோர்ப்பனன் கிடந்தோ

ளஞ்செவி நிறைப வாலின வென்றுநிறர்

கிடந்துடைஞாண் பதைத்திலவக கிடந்தாரா” (தீவக. 2240); “செஞ்
சோற்றுக் கடனின்தே கழியே னுயிற் றிண்டோன் ன வளர்த்ததனற் செயல்
வே துண்டோ” (பாடநம், 17 - ஆம போ. 20.)

73. “வேனிதத் தீர்க்க வயவரா வேறுனது, ானிலங் கொள்ளக கலங்
கிச் செவிசாய்த்த, மாலிலங், கூறு மறைகேட்ப” (கனவழி, 11); “சுர்மை
யாகிய குறிப்புப்பொருளையுணர்த்துமெனற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (தொல்.
உரி. கு. 91 - சே; 89. க.)

74. பா. மாவஞ் சிந்திதது.

76. நெடிதுரினைந்து முல்லை. 82.

75 - 6. (தொல். கற்பியல். கு. 34. க. மேற்)

88. ஒருபிரதியில் இவ்வடியின்பின் “அஞ்சி லோதி யாய்கவி னனைஇ,
யேவுறு” என்னும்பகுதி காணப்படுகின்றது.

85. “யவன ரியற்றிய வினைமாண் பாலை, கையேந் தையக னிநைய
செய் சொரித்து, பருஉத்திரி கொளியுய குருஉத்தலை நியிரெரி”. “பாண்டில்
விளக்கிற் பருஉச்சுட ரழல்” (நெடுநல். 101-3, 175); “பாண்டில் விளக்குப்
பருஉச்சுட ரழல்” (பதிந். 47. அடி - 6.)

86. “எழுநிலை மாடஞ் சேர்ந்தம்” (தீவக. 2840.)

89. ‘அவ்வழிச்சுட் கசாரமும் அசாரம்கெடுதற்கு இது மேற்கோள்;
(தொல். குந். கு. 78 - க.)

- 90 வேண்டுகுலங் கவர்ந்த வீண்டுபெருந் தானையொடு
விசயம் வெல்கொடி யுயரி வலனேர்பு
வயிரும் வளையு மார்ப்ப வயிர
செறியிலைக் கரைய வஞ்சன மலர
முறியினர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக்
- 95 கோடற் குவிமுதை யங்கை யவிழத்
தோடார் தோன்றி குருதி பூப்பக்
காலை நந்திய செந்நிலப் பெருவழி
வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வாகிற்
நிரிமருப் பிரையொடு மடமா னுகள
- 100 வெதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்
முதிர்காய் வள்ளியங் காழ்பிறக் கொழிபத்
துணைபரி தூக்குஞ் செலவினர்
வினை விளங்கு நெடுந் தேர் டூண்ட மாலே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு முல்லைவென்று பெயர்கூறினார்; முல்லைசான்ற கற்புப்பொருத்தியதனால். இல்லறநிகழ்த்து சற்குப் பிரிந்தவருந்துணையும் ஆற்றியிருவென்று கணவன் கூறிய சொல்லைப் பிழையாமல் ஆற்றியிருந்து இல்லறநிகழ்த்திய இயற்கை முல்லையாமென்றுகருதி இருத்தலென்னும்பொருடா முல்லை

90 - 91. "நீரொலித் தன்ன நிலவுவேர் றுணையொடு. புலவுப்படக் கொன்று மிடைதோ லோட்டிப், புசுழ்செய் தெடுத்த விறல்சா னன்கொடி" (மதுரை. 369 - 371.)

91. "வென்றெழு கொடியொடு வேழஞ் சென்றபுக" (நெடுநல். 87.)

94. "கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்" (அகநா. கடவுள்); "கொன்றைகள் பொன்னொரிய" (நெவாயம், திருப்புகள்.)

95. சிறுபாண். 167. "சைவிரித்தனசாந்தனும்" (குணா. நாட்டு. 11.)

96. "குருதிப் பூவின் குலுக்கார் தட்டே" (குறுந். 1.)

99. "பெருங்குவின பெற்ற சிறுதலை நொவி. மடக்கட் பிணையொடு மறுகுவன வுகள்" (மதுரை. 275 - 6); "அறகோட் டிரையொடு மான்பிணை யுகளவுந்" (பட். 245); "மறியுடை மடப்பிணை தழீஇப் புறவிந். நிரிமருப் பிரலை பைப்பயி ருகள்" (அகநா. 314. அடிகள் 5 - 6.)

100. வெண்மழை. (நெடுநல். 19)

102. 'துணை' என்னுஞ்சொல் விரைவென்னும் பொருளை யுணர்த்து மென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள், (நெய். உரி. கு. 17 - 8.)

பென்று இச்செய்யுட்டு எப்போது பெயர்கூறினமையிற் கணவன் வருந்துவான் ஆற்றியிருந்தானாகப் பொருள்கூறலே அவர்கருத்தாயிற்று. * “நானே சேறல்” என்னும்விதியால், அரசன் தானே சென்றது இப்பாட்டு.

இது, தலைவன் வினைவியிற் பிரியக் கூறுதியதனை அவன்குறிப்பானுணர்ந்து ஆற்றினாய் தலைவியது நிலைமைகண்டு அவன் வர்ப்புறுப்பவும் உடம்பாதவனைப் பெருமுதுபெண்முர் அவன் வினைமுடித்துவருதல் வாய்வது. நீவருத்தநீக்குவதெனக்கூற, அதுகேட்டு ஓவன் நீடுகிணந்து ஆற்றியிருந்தவழித் தலைவன் அக்காலத்தே வந்ததனைக் கண்டு வாயில்கள் தம்முட்கூறியது. இது, † “வாயிலுசாவே” தம்முளு முரிய” ‡ “எல்லா வாயிலு மிருவர் தேளத்தும் - புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள வென்ப” என்பனவற்றார் கூறினார்.

1. கண தலை உலகம் வளைஇ—அகலத்தை இடக்கேயுடைய உலகத்தை வளைத்து,

1 - 2. [கேமியோடு, வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை:]

கேமியோடு வலம்புரி காங்கு தடக்கை மால் (3) —சக்கரத்தோடே வலம்புரியைத்தாங்கும் பெரியகைகளையுடையமால்.

மா 5 பொறித்த மால் (3) —திருமார்பிடத்தே திருமகளைவைத்த மால்,

3. நீர் செல நிமிர்ந்த மாஅல் போல மாவலிவார்த்த நீர் தன்கையிலே சென்றதாக உயர்ந்த திருமாலேப்போல,

இனி, கேமியோடே வலம்புரியையுமுடைய உத்தம விலக்கணங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற திருமகனையிணைத்தகையிலே நீர்செல்லவென்றுமாம்.

இதனானே முல்லைக்குரிய தெய்வங்கூறினார்.

4 - 5. [பாடியிழ் பணிக்கடல் பருகி வலனேர்பு, கோடுகொண்டெழுந்த கொடுஞ்செல வழிலி:]

பாடு இயிழ் பணி கடல் பருகி வலன் எர்பு கோடு கொண்ட—ஒலிமுழங்கு கின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலைக்குடித்து வலமாகவெழுந்து மலைகளை இருப்பிடமாகக்கொண்டு,

உலகம் வளைஇ (1) எழுந்த கொடு செலவு எழிலி—பெய்யுங்காலத்தே உலகத்தைவளைத்தெழுந்த அடிய செலவினையுடைய மேகம்.

மால் நீர் செல நிமிர்ந்தாற்போல மேகமும் நீர்செலநிமிர்ந்த தென்றார்

இனி, உலகத்தைத் திருவடிகளிலே அணைத்துக்கொண்டுநிமிர்ந்த மா லென்று முறைப்பார்.

6. பெரு பெயல் பொழிந்த சிறு புல் மாலு - பெரிய மழையைப்பெய்த சிறுபொழுதாகிய வருத்தஞ்செய்கின்ற மாலுக்காலத்துப் பாவவிலக்கு (85) எனக்கூட்டுக.

* தொல்காப்பியம்: அகத்தினையியல், 27.

† “செய்யுளியல், 201

‡ கற்பியல், 37.

§ பொறித்தல்-வைத்தல். இதனைச் சிறுபாணுற்றுப்படை, “வடபுல் விமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த” (48) என்பதனுரையானுணர்க்க.

தாய்ந்தா, விண்ணை தாய் ரென்போ, ணன்னர் கன்மொழி கேட்ட
மற்றும், ணல்ல வாய்ப்புள்:]

நன்னர் வாய்ப்புள்—அவர்கேட்ட கன்னுகிய நற்சொல்,

ஆய் மகன் கடுக்கு அசைத்த கையன்—இடைச்சா தியின்மகன் குளிர்
ரால் கடுக்குகின்ற தோளின்மேலே கட்டின கையனாய்கின்ற,

சிறு தாம்பு தொடுத்த பசுவை கன்றின் உறு தாய் அலமால் நோக்கி—சிறிய
தாம்பாலே ளாலிலே கட்டப்பட்ட வருத்தத்தையுடைத்தாகிய கன்றினுடைய
முலையுள்ளுமலுறுகின்ற தாயராலே தாய்வருமென்று சமூலுகின்ற தன்மை
யைப்பார்த்து,

கைய கொடு கோல் கோவலர் பின் நின்று உய்த்தா—கையிட்டதனவாகிய
கொடிய கோலையுடைய இடையர் பின்னேகின்ற செலுத்துதலேசெய்கை
யினாலே,

தாயர் இன்னே வருகுவர் என்போன் கன்மொழி கேட்டனம்—நிரம்ப
மேய்த்து தம்முடைய தாய்மார் இப்பொழுதேவருவரென்று கூறுகின்றோ
ருடைய கன்னுகிய வார்த்தையாக யாவன்கேட்டோம்;

அதனால்—அவன்கூறிய நற்சொல்லின் கருத்தால்,

18 - 20. [தெவ்வர், முனைகவர்த்த கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து,
வருத நிலைவர் வாய்வது:]*தலைவர் தெவ்வர் முனை கவர்த்த கொண்ட திறையர்
வினை முடித்து வருதல் வாய்வது—நம் தலைவர் வருகிமுடிச் சென்று பகைவர்
மண்ணைக்கொண்டு பின் அவரிடத்தேவாங்கிக்கொண்ட திறையினையுமுடைய
ராய் இங்ஙனம் தாமெடுத்துக்கொண்ட வினையை முடித்துவருவாரென்று நாம்
கருதிய தன்மையிலே அவர்கிற்தல் உண்மை,

நல்ல—அவர் அங்ஙனம் வினைமுடித்துவருதல் நமக்கு இல்லறம் நிகழ்த்தற்
குக்காரணமாகலின் கல்காரியம்;

20 - 21. [நீ நின், பருவா லெவ்வ வகளைமர யோபென.] மாயோய் நீ
நின் பருவால் எவ்வம் என—நாமமைகிறத்தையுடையோளே, நீ நின் மனத்
தடுமாற்றத்தான் உளதான வருத்தத்தைப் போக்கென்றுகூற, அதுகேட்டு,

செலவுக்குறிப்பறிந்து வேறுபட்டதுணர்ந்தமையின். மனத்தடுமாற்றமெ
ன்றார்.

பெருமுதுபெண்டிர் (11), நல்லோர் (18) போகித் (7) துடய்த தொழுது
(10) விரிச்சிநிப்ப (11) அவர்கேட்ட கன்னர் (17) வாய்ப்புள் (18) ஆய் மகன்
(13) கையனாகித் (14) கன்றின் (12) அலமாரினைக்கித் (13) தாயர் இன்னே வரு
குவரென்போளுடைய (16) கன்மொழியாக யாவன்கள் கேட்டனம்; அதன் கருத்
தால் (17) தலைவர் வருதல் வாய்வது (20); நல்காரியம் (18); மாயோய் (21)

* மாமைகிறம் - நாகுரித்த ஆம்பற்றண்டுபோன்றகிறம்; “நீர்வன ராம்பற்
தாம்புடைத் திரங்கா, னுருகித் தன்ன மதனின் மாமை” (நற். 6.)

■ (20) பருவாவெவ்வம் கனையென்று கூற (21) அதுசேட்டு கீடு கினைந்து (82) என்க.

இங்ஙனம்பொருள்கூறாமல் தலைவியது இரக்கமிருதிகண்டு பெருமுது பெண்டிர் விசிச்சிகேட்டுவந்து தலைவர் வருவாராதல் வாய்வது; நின்னெவ்வம் கனையென்று பல்காலும் ஆற்றாவிக்கவும் ஆற்றினாய்த் துயருழந்து (80) புலம் பொடு (81) தேற்றியும் திருத்தியும் (82) மையல்கொண்டும் உயிர்த்தும் (83) ஈடுக்கொழித்து (84) கடல்தோள் (88) எனப் பொருள்கூறியக்கால் செய்தற் குரிய இரங்கற்பொருட்டன்றி முல்லைக்குரிய இருத்தற்பொருட்டாகாமை யுணர்க. அன்றியும் தலைவன் காலங் குறித்தல்லது பிரியானென்பதாஉம் அவன்குறித்தகாலங்கண்டால் தலைவிக்கு வருத்தமிருமென்பதாஉம், அது பாலையாமென்பதாஉம். அவ்வாற்றாமைக்கு இரங்கல் கிகழ்த்தால் செய்தலாமென் பதாஉம் தூர்க்குத்தாதலுணர்க.

22. [காட்டவுங் காட்டவுங் காணான் கலுழ்சிறித்து:] காட்டவும் காட்ட வும் *கலுழ்சிறிந்து காணான்—தலைவன் †புகழும் மானமும் எடுத்துக்காட்டி வற்புறுத்தவும் தோன்றல் சான்ற மாற்றார் பெருமைகூறிக்காட்டி வற்புறுத்த வும் அன்புமிருதியார் கலக்கமிக்கு இவை அரசற்கு வேண்டுமென்று மணத் திற் கருதாதவன்,

23. பூ போல் உண் கண் ‡புலம்பு முத்து உறைப்ப—புப்போலும் ■ யுண்கண்கள் தாநரயாகச் சொரியாது தனித்துவீழ்கின்ற முத்துப்போலும் துளியைத் துளிப்ப அதுகண்டு,

24. காண் யாறு தழீஇய அகல் நெடு புறவின் — காட்டாறுகூழ்த்த அகன்ற நெடிய காட்டிடத்தே,

25. சேண் நாறு பிடவமோடு பைம்புதல் எருக்கி — தூரியலிலத்தே நாறு கின்ற பீடவமோடே வளைப் பசியதுறுகனையும் வெட்டி,

26. வேடு புறழ அருப்பம் மாட்டி—பகைப்புலத்துக்குக் காவலாகநிற்கு கும் வேட்டுவச்சாதியினுடைய அரண்களையழித்து,

26 - 7. [காட்ட. விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇ:] காட்ட முன் இடு புரிசை எமம் உற வளைஇ—காட்டின் கண்ணவாகிய முன்னாலிடுமதிலைக் காவ லுறும்படி வளைத்து.

28. [படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி:] புணரி படம் ிரின் பரந்த பாடி— திரையொலிக்கின்ற ||கடல்போற்பரந்த பாசறைக்கண்ணே கண்படைபெறாது (67) என்க.

* பி - ம். 'சலிழ் சிறந்து'

† “புகழு மானமு மெடுத்துவற் புறுத்தலும் தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேன்மையும்” (தொல். அகத்திணை. கு. 41.)

‡ “புலம்பே தனிமை” (தொல். உரி. கு. 33.)

§ இது பிராவென வழங்கும்.

|| “கடன்மருள் பெரும்படை”, “படைநிலா விலக்குங் கடன்மரு டான” (அகநா. 116, 212.); “கடலென, வாலீரீக் கடக்குந் தான” (புறநா. 17.)

புறவிடத்தே (24) எருக்கி (25) மாட்டி (26) வளைஇப் (27) பரந்த பாடி யென்க.

29. உவலை கூரை ஒழுகிய தெருவில்—தழையாலேயேயந்த ~~கூரை~~ ஒழுகுபட்டதெருவிடத்து,

30 - 31. கவலை முற்றம் காவல் நின்ற தேம் படு கவுன சிறு கண் யானை — நாற்சந்தியானமுற்றத்தே காவலாகநின்ற மதம்பாய்கின்ற கதப்பினை யுடையவாகிய சிறியகண்ணையுடைய யானை,

32 - 3. [ஓங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைச் சியாத்த, வயல்விளை யின்ஞள குண்ணை:] ஓங்கு நிலை கரும்பொடு வயல் விளை கதிர் மிடைந்து யாத்த இன் குளகு உண்ணை—வளர்கின்ற தன்மையையுடைய கரும்புகளோ டே வயலிலேவிளைந்த நெற்கதிரிடையே நெருங்கப்பட்டுக் கட்டிப்போகட்ட சா வியையும் இனிய *அதிமதுரத்தழையையும் தின்னாமல்,

33 - 4. நுதல் துடைத்து அயில் றுனை மருப்பில் தம் கையிடை கொண் டென—அவற்றாலே துநெற்றிபைத்துடைத்துக் கூர்மையையுடைய முனை களையுடைய கொம்பினிடத்தே, ஏறட்ட தம் கையிடத்தே கொண்டுநின்றனவாக,

35 - 6. [கவைமுட்ட கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக், சல்லா விளைஞர் அவளங் கைப்ப:] சல்லா இளைஞர் வடமொழி பயிற்றி கவை முள் கரு வியின் தகவளங் கைப்ப—வடமொழியை அடியிலேகல்லாத இளைஞர் யானைப்பேச்சான வடமொழிகளைக்கற்றுப் பலகாற்சொல்லிக் கவைத்தமுள்ளையுடைய ஸ்பரிசுக் கோலாலே கவளத்தைத் தின்னும்படி குத்த.

யானைக்குச்செய்யும் தொழில்களொழிய வேறொருதொழிலைக் கல்லாத இளைஞரென்றமாம்.

37 - 40. [கற்றோயத் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான், முக்கோ லைகநிலை கடுப்ப னுற்போ, ரோடா வல்விந் றாணி நாற்றிக், கூடங் குத்திக் கயிறுவாக றிருக்கை:]

கூடம் குத்தி கயிறு வாங்கு இருக்கை—கூடமாகக் கால்களைநட்டுக் கயிற்றை வலித்துக்கட்டின இருப்பின்கண்ணே,

என்றது || படங்கு களை.

சல் தோய்த்து உடுத்த படிவப் பார்ப்பான் முக்கோல் அகை நிலை கடுப்ப— துதிலைக் காண்க்கல்லைத் தோய்த்துடுத்த விரகங்களையுடைய முக்கோலத்தணன் அர்முக்கோலிலே அந்தஉடையினை இட்டுவைத்த தன்மையையொக்க.

* யானைக்கு அதிமதுரத்தழையில் விருப்பமுண்டென்பதை. லீவந. 750 ஆம் செய்யுளாழ்முணர்க. பி - ம். அட்டிமதுரத்தழை.

† பி - ம். 'கவழமைகைப்'

‡ யானைப்பேச்சான வடமொழிகளாவன, அப்புது அப்புது, ஆது ஆது,

■ ஐ என்பன. (லீவந. 1834 - உரை.)

ஸ்பரிசுக்கோல் - குத்துக்கோல்.

|| படங்குகள் - கூடாரங்கள்.

¶ "உரைசான்ற முக்கோல்" (கலி. 9.)

எல் போர் ஓடா — பி. துணி காற்றி—அறத்தாற்பொருகின்றபேசரிற்ரு ஓடாமைக்குக் காணாமாண வலியவிலங்குச் சோலுன்றி அதிலே துணிகின்ற துக்கி,

41. பூதலை குந்தம் குத்தி—பூத்தொழிலைத் தலையிலேயுடைய எழில்கொல் கணபுமுன்றி,

பூத்தலை, விகாரம்.

கிடுகு நிரைத்து—கிடுகுகளையும் நிரையாகக் குத்தி,

42. வாங்கு வில் அரணம் அரணம் ஆக—இங்கனஞ்ருமும் விழ்படையா கிய அரணே தங்களுக்கு அரணாக, இதற்குள்ளேவிட்ட,

கயிறுவாங்கிருக்கைக்கண்ணே (40) காற்றிக் (39) குத்தி நிரைத்து (41) வாங்குநில்காணமென்க.

43. வேறு பல் பெரு படை காப்பண்—பாடையேறுபட்ட பல்வாகிய பெரியபடைக்குகடுவே,

43 = 4. [வேறோர், கெடுங்காழ்க் கண்டங் கோவியக கேர்பு.]

வேறு ஓர் அகம் கேர்பு—வேறோரிடத்தை அரசனுக்குக் கோயிலாக எல் னருமுடம்பட்டு,

கெடு காழ் கண்டம் கோலி—கெடிய குத்துக்கோலுடனேபண்ணின பல நிறத்தாற் கூறுபட்ட *மதிட்டிறையைவளைத்து,

கண்டம், ஆகுபெயர்.

45. குறு தொடி முன்கை கூத்தல் அம் சிறு புறத்து மங்கையர் (47)— குறியதொடியையுடைய முன்கையினையும் கூத்தலகைத்துகிடக்கின்ற அழகினை யுடைய சிறியமுதுகிளையுமுடைய மங்கையர்,

46 - 7. இரவு பகல் செய்யும் திண் பிடி ஒன் வான் விரவு கச்சின் பூண்ட மங்கையர்—இரப்பொழுதைப் பகற்பொழுதாக்கும் திண்ணிய டுசினையுடைய ஒள்ளியவாளை விரவினநிறத்தினையுடைய கச்சினாலேபூண்ட மங்கையர்,

48 - 9. செய் உமிழ் சுரையர் கெடு திரி கொளீடு அமை வினக்கம கத்துதோறும் மாட்ட—செய்யைக்காலுகின்ற திரிக்குழாயையுடைய சிற்றூட்சன் கெடிய திரியை எங்குங்கொளுதகி ஒழுங்காயமைந்த வினக்குக்கள் அவிபுத் தோறும் தம்கையிற்பத்தத்தைக்கொளுத்த,

50 கெடு கா ஒன் மணி நிழற்றிய கார்—கெடிய காக்கிளையுடைய ஒள்ளியமணி எழிந்துவிட்ட கடுயாமத்தும்,

கோயில் பூணிமடங்கினால் மணியெழிந்துவிடுதல் இயல்பு.

* மதிட்டிறை, கண்டத்திரையெனவும் பல்வண்ணத்திரையெனவும் வழங் கும்; (சீவக. 647, 873.)

† பி - ம. (க) கவிசினையுடைய (உ) வாய்ச்சினையுடைய.

‡ பணி - வேலை.

தமிழ்நாடு குடிசைமுதலியன தயங்கோடலின், அங்கத்தின்,
 பேரவை அமைப்பின் காரணத்தால்,

51-2. அதில் பூத்த ஹி கோடி டபா அர் சிதர் வரம் ஹிக்கு அனைத்தாய்கு—நபுனலிபூத்த அனைகின்ற கோடியினைபுண்டய நெததுகள் தவிரியோடே வருதலிபுண்டய அனைத்த காற்றிற்கு அனைத்தாயோல,

சிதர் - மெத்தெனவுமாம்.

33 - 4. துணை முதல்துறை போர்த்த துணைக் குழுக்கு பிறகு முதல்துறை
 ஏழை குழு-1 மையிட்டுக் கொடுத்த சட்டம் அன்றையதும் பெரிய குழுக்
 கத்தினையுமுடைய மெய்க்காப்பாளர் காவலகச் சூழ்ந்துதிரிய,

55 - 6. [பொழுதளம் தறியும் பொய்யா மாக்க, பொழுது காண்கையி
தோன்ற வாழ்த்தி:]

மாக்கள் பொழுது அளந்து அறிபும பொய்யா காண்னையா - அறிவில்லா
தோருடைய வாழ்நாளை இத்துணையென்று அளத்தறியும் பொய்யாத காட்சியை
புடையார்,

தொழுது தோன்ற வாழ்த்தி—அரசனேலணங்கி விளங்க வாழ்த்தி.

57. எந் தீர்வைகடம் வெலீஇய செல்வோய்—திரையெறினீந்ற கடல்
கூழ்த் தவலகத்தே பகைவரை வெல்லுதற்குச் செல்கின்றவனே,

57 - 8. . குறுநீர் கண்ணல் இரினதது என்று இசைப்ப—பிபாதது
நீரிலேகாண்மிசைந ரினது காழிகைகாட்டிற்சென்றகாழிகை இத்துணையென்று
சொல்லுவையிலே,

59. [மத்திகை வரிசையுடைய மறிந்துவீங்கு செறியுடை:]

மத்தியை விடாமல் உடை—பூவியை யடிக்கின்ற சம்மட்டி விளக்கு
கிடக்கின்ற உடை,

மறிந்து வீங்கு செறிவு உடை—அச்சமமட்டி மறையும்படி வடிவமுதலித்து
பெருக்குஞ் செறிதலையுடைய ஓட்டையையுடையினையும்,

60. மெய்ப்பை புள்ள வொரு வரும் தோற்றத்து-சுடையிட்ட அச்சம் வரும் தோற்றவினையும்,

61. வலி புணர் யாத்கை—இயல்பான வலிகட்புண மெய்யினைபுமுடைய,
வன் னுள் யவனர்—தறுதன்மையினைபுடைய சோனகர்,

62. புலி தொடர் விட்ட புனை மாண் நல் இல்—புலிச்சகலிவிடப்பட்ட
கைசெய்தமாட்சிமைப்பட்ட நன்றாகிய இல்லிலே,

புனலி - மேசமல்லிகை; (சிலப். 13: 156 - அடியார்.)

† “பெருமூ தாளோ மாகிய வெம்க்கே” (புறநா. 243.)

† மயிர்க்கட்டு - தலைப்பாசை.

§ அந்நியர்களையும் புலன்கொள்வதற்கு பண்டக்காவலுக்கு.

63 - 4. திரு மணி விளக்கம் காட்டி தின் னூண் எழினி வந்திய சான்ற பன்னியுள்—அழகிணயுடைய மணிக்கமையினினைக் கரியவழைத்துத் தின் னிய கயிற்றிற்றியாயவளைத்த புறவறைக்குள்ளறையிற் படுக்கைக்கண்ணோ சென்ற,

65 - 6. [உடம்பி னுரைக்கு முறையா காவிற், படம்புரு மிலேச்சு ருழையாக:] உடம்பின் உரைக்கும் படம் புரும் மிலேச்சு உழையா ஆக—வார்த்தை சொல்லாத காவியிணயுடைய கையாலும் முகத்தாலும் வார்த்தைசொல்லும் சுட்டையிடும் *அசாரவாகிகள் பன்னிகொள்ளுமிடத்தைச் சூழ்த்திரிய,

உரை ராவென்றார், ஊமைகளைன்றற்கு.

67. மண்டு அம் சையொடு கண்படை பெருஅது—பகைவர் மனமறி யாமல் மிக்குச்செல்கின்ற போரை சச்சதலாலே கண்ணுறக்கம்பெருமல்,

68 - 9. எடுத்து எறி ஏகிகம் பாய்தலின் புண் கூர்த்து பிடி கணம் மறந்த வேழம் உள்ளியும் (72)—ஒசைவெட்டுகின்ற வானமுர்த்துகையினாலே புண்மிக் குப் பிடித்திரிமறந்த வேழத்தை உள்ளியும்,

69 - 70. [வேழத்துப், பாம்புபதைப் பன்ன பருஉக்கை துமிய:] வேழ த்து பருஉ பாம்பு பதைப்பன்ன துமிய—யானையினுடைய பரியகைகள் பாம்பினது பதைக்கின்ற தன்மையையொத்த பதைப்பினையுடையவாக அற்று விழும்படி,

71 - 2. தேம் பாய் கண்ணி கல் வலம் திருத்தி சோது வாய்த்து ஒழிந் தோர் உள்ளியும்—தேன்பாக்கும் டுவஞ்சிமாலைக்கு நன்றியை வெற்றியை புண் டாக்கிச் செஞ்சோற்றுக்கடனிறுத்துப் பட்ட வீரரைகினைத்தும்,

72 - 4. தோல் துமிபு துனை பகழி மூழ்கலின் செவி சாய்த்து உண்ணாது உயற்கும் மா சித்தித்தும்—பக்கரைகளை யறுத்துக் கூரியமுனையினை யுடைய அம்புகள்வந்த அமுர்த்துகையினாலே செவிசாய்த்துப் புல்லண்ணாதே வருத்தம் குதிரைகளைகினைத்தும்,

75 - 6. [ஒருகை புள்ளி யொற்றி யொருகை, முடியொடு கடகஞ் சேர் த்தி:] ஒருகை பள்ளி ஒற்றி ஒருகை கடகம் முடியொடு சேர்த்தி—ஒருகையைப் படுக்கையின்மேலேவைத்து ஒருகையிற்கடகத்தை முடியோடேசேரவைத்து, என்றது, கையிலே தலையைவைத்தென்றாயிற்று.

செடிது கினைந்து—இப்படைகொத்தவனவுக்கு காண எவ்வாறு பொரு மென்று செடிதாகுகினைத்து,

77. பகைவர் சுட்டிய படை கொள் கோன் விரல்—பகைவரைக்கருதி வைத்த வானப்பிடித்த வலியினையுடைய கையாலே வெட்டிவென்று (89) என்க.

* பி - ம். சரவாகிகள்.

† வஞ்சிமாலை - பகைமேற்செல்வோர்க்குரிய அடையாளமாலை.

‡ “தெவ்வூர்த் கோக்கிய, வேல்” (பட். 299-300) என்பதனுரை இங்கே அடியுற்பாஸ்து.

76. தாழ் கண்ணி கல் வலம் திருத்தி—தனக்கு எக்காவழும் கிண்கி
கத்தற்கும் கண்ணிக்கு கண்ணிய வெற்றியை நிலப்பெறுத்தி,

79. அகல் இருத்த பணிக்கும் பாசறை - பகையாசிருத்த எடுக்குதற்குக்
காசணமான பாசறை.

பணிக்கும் பாசறை, †கோய்திருமருத்துபோனின்றது.

முரசு முழங்கு பாசறை — வெற்றிக்கனிப்புத்தோன்ற முரசுமுழங்கும்
பாசறை,

80 - 84. [இன்றயில் வதியுநர் காணு மெருமுந்து, செஞ்சாந்துப் படுத்த
நிறைதது புலம்பொடு, நீடுநினைந்து தேற்றியு மோடுவநீடு திருத்தியு, மையல்
கொண்டு மொய்யென வயிர்த்து, மேவுது மஞ்ஞையி னடுகி யிழைநெகிழ்ந்து]

வதியுநன் இன் துயில் காணான்—தன்னிடத்தேதற்குகின்றவனை இனிய
துயில் கொள்ளுதலைக் காணாநாய்,

செஞ்ச ஆற்றுப்படுத்த புலம்பொடு—அவன் தன்னெஞ்சம் தான்போகின்ற
வழியிற் செலுத்துதலால் தனக்குண்டான தனிமையாலே,

81. †“நிகழ்த்து நினைத்தற் கேதுவு மாகும்” என்பதாம்.

நிறை தது புலம்பு—தனதுநிறைகெடுத்ததனிமை,

நீடு நினைந்து—இங்கனம் பிரிந்தாலன்றி இவ்வாசியல் நிகழாதென்று
நினைத்து,

ஒடு வனை திருத்தியு—சமூகுகின்றவனையைக் கழலாமற் செறித்தும்,

மையல்கொண்டும்—மயக்கக்கொண்டும்,

ஒய்யென வயிர்த்தும்—விசைய நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டும்,

வவு மஞ்ஞையின் ஈடுகி இழை நெகிழ்ந்து—அம்புதைத்த மயில்
போல எடுங்கி அணிகலங்கன் நெகிழ்ந்து கண் புலம்புமுகுதைப்ப (23) எனக்
கூட்டுக.

துயர் உழந்து தேற்றியும்—அதனைக்கண்டு தானும் வருத்தமுற்று இவன்
ஆற்றியானேன்று துணிந்தும்

85. பாவை வினக்கில் பரூஉ கூடர் அழல—பொற்பாவை எந்திரின்ற
தகனியிலே பரியவினக்கு நின்றெரிய,

* மேற்சென்றுபொருது பகைவரை அவரிடத்தே வெல்ல நினைந்தானென்
பது இதன்கருத்த; “சிறுபடையான்”, “சிறைகலனும்” என்னும் தீருக்
குறள்களும், “சண்டவ ருடுதலு மொல்லா னாண்டவர், மாணியை மகளிர் காணி
னர் சழியத், தந்தை தம்மு நாங்கட், டெண்ணினை கறங்கச்சென னாண்டட் பன
னே” என்னும் புறநானூறும் (78) இதனைவலியுறுத்தும்.

† கலித்தொகை, 60.

‡ தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், 43.

§ தகனி - அகல்; “வைபத் தகனியா” (திவ். முதந்நிரு. 1); இப்பெயர்
தாளியென்றும் வழங்கும்.

விளக்கு, ஆடுபெயர்.

86. இடம் சிறத்த உயரிய எழுநிலை மாடத்து—தனக்குள்ள இடமெல் லாம் பொன்னாலும் மணிபாலும் சிறப்புப்பெற்று உயர்ந்த எழுநிலையினையுடைய மாடத்திடத்து,

87. முடக்கு இறை சொரிதரும் மா திரன் அருவி—சூழ்ந்ருவாய்களரி னின்றும் சொரிதலைச்செய்யும் பெருமையையுடைய திரண்ட அருவிகளி னுடைய,

88. இன் பல் இமிழ் இசை ஒப்பணன் கிடத்தோன்—இனிய பலவாகிய முழங்குகின்ற ஓசைக்கண்ணே தலைவன் தான்கூறிய பருவம் பெய்யாமல் வருவனென்னுங் கருத்தினளாகலின் அவன்வரவினையே கருதிக்கிடத்தோ னுடைய,

89. அஞ்செவி கிறைய ஆலின் —அகஞ்செவி நிரம்பும்படி ஆரவாரித்தன;

89 - 91. [வென்றுபிறர், வேண்டுபுலக் கவர்ந்த வீண்டுபெருந் தானை யொடு, விசயம்:]

வென்று—வெட்டிவென்று,

பிறர் வேண்டு புலக் கவர்ந்த விசயம்—பகையரசர் எக்காலமும் விரும்பும்

கைக்கொண்ட வெற்றியாலே,

சுண்டு பெரு தானையொடு—திரளுகின்ற பெரிய படையோடே,

அரசன் வினைமுடிந்தகாலத்தே விரைந்துபோந்தானாகலின், அதுதோட்டு வருகின்ற படையென்பதுதோன்ற சுண்டுபெருந்தானை யென்றார்.

91. வெல் கொடி உயரி—எக்காலமும் வென்றெடுக்கின்ற கொடியை எழுத்து,

91 - 2. வலன் ஏர்பு வயிரும் விரையும் ஆர்ப்ப—வெற்றிதோன்றிக் கொம் பும் சூக்குழங்க,

92 - 3. அயிர செறி இலை காயா அஞ்சனம் மலர்—துண்மணவிடத்தன வாகிய நெருக்கின இலைபினையுடைய காயா அஞ்சனம்போல அவிழ,

94. முறி இணர் கொன்றை கல் பொன் —தூிரினையும் கொத தினையுமுடைய கொன்றை நன்றாகிய பொண்ணிச்சொரிய,

95. †கோடல் குவி முகை அக்கை அவிழ—கோடலினது குவிந்தமுகை கன் அகக்கைபோலவிரிய,

96. †தோடு ஆர் தோன்றி குருதி பூப்ப—திரட்சிவிறைந்த தோன்றி உதிரம்போலப் பூப்ப,

97. காணம் ஈந்திய செ நிலம் பெரு வழி—காடுதழைத்த சிவந்தநிலத்திற் பெருவழியிலே,

● பி - ம், கூடுவாய்.

† கோடல் - வெண்காத்தன்.

‡ தோடு - தொகுதி; (புறநா. 238.)

98 - 100. [வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வாகிற், நிரிமருப் பிரையொடு மடமா வெதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்:]

வானம் வாய்த்த வரகு—மழை வேண்டப் பெய்தவரகு,

எதிர் செல் வென் மழை பொழியும் திங்களில் வாங்கு கதிர் வாகின்— எதிர்காலத்துக்குப் பெய்யச்செல்கின்ற வெள்ளியமழை சிறுதுவலையைப்பொழியும் முன்பளிதொடங்குத்திங்களிலே வளைகின்ற கதிரையுடைய வரகிடத்தே,

* திரி மருப்பு இரையொடு மடமான் உகை—முறுக்குண்ட கொம்பினை யுடைய புல்வாய்க்கலையோடே மடப்பத்தையுடைய மான் துள்ள,

மழையால் தண்ணீரும் புல்லும் கிறையப்பெற்றுப் புணர்ந்து திரியுமென்ற கருப்பொருளால், அவற்றைக்கண்ட அரசனுக்கு வேட்கை மிகுதி கூறிற்று.

மலரக் (93) கால (94) அவிழப் (95) பூப்ப (96) உகைக் (99) காணந் திய பெருவழி (97) யென்க.

இவையெல்லாம் வேட்கைவிளைதற்குக் காரணமாயின.

101. முதிர் காய் டவள்ளி அம் காடு பிறக்கு ஒழிய—தன்பருவம் வந்தால் முதிருங்காயையுடைய வள்ளியங்காடு பின்புக,

102. துனை பரி தூக்கும் செலவினர்—விரைந்துசெல்லும் பரியை அத னுன் அமையாமற் கடிதாகச்செலுத்தும் செலவினையுடையராய் வந்தவருடைய,

என்றது:— † “வினையிற் பிரிந்தோன் மீண்டு வரு காலை, யிடைச்சர மருங்கிற் தவிர்ந்த லில்லை, யுள்ளம் போல வற்றுழி யுதவும், புள்ளியற் கவிமா வுடைமை யான” என்பது தோன்றக் கூறிற்று.

103. வினை விளங்கு நெடு தேர் பூண்ட மாவே—தான் எடுத்துக்கொண்ட வினை எக்காலமும்விளங்கும் நெடிதாகிய தேரைப்பூண்டருதிரை.

தலைவி தன்னிடத்தே வதிக்கின்றவனை இன்றுயிலைக்காணைய் (80) நெஞ் சாற்றுப்படுத்த புலம்பாலே (81) ஒடுவனை திருக்கூயும் (82) மையல்கொண்டும் உயிர்த்தும் (83) நடுங்கி நெகிழ்த்து (84) புப்போலுண்கண் புலப்புமுத்ததைப்ப (23) அதுகண்டு துயருழந்து (80) தேற்றியும் (82) வற்புறுத்திப் பிரிதல் வேண்டுமெனக் கருதித் காட்டவும் காட்டவும் காணாதவன் (22) பெருமுது பென்மீர் (11) எவ்வாற் களையெனக்கூற (21) அதுகேட்டு நீடுவினைந்து (82) பெரும்பெயல்பொழிந்த சிறுபுன்மாவையில் (6) இட்டசுடர் அமுலாநிக்க (85) இமிழிசை ஓர்ப்பணன் கிடத்தோளுடைய (88) அஞ்செவிறையப் (89) பார்த்த பாடியிலே (28) அரசிருந்து (79) ஒருகை பள்ளியொற்றி ஒருகை (75) முடி யொடுசேர்த்தி (76) வேழத்தை (69) உள்ளியும் (72) மாவைச்சிந்தித்தும் (74)

* “இரும்பு திரித்தன்ன மாயிரு மருப்பின், இரலைதெறிப்ப” (அகநா. 4.)

† வள்ளி - ஒருவகைக்கொடி.

‡ தொல்காப்பியம், கற்பியல், 53.

குழித்தோரை உள்ளியும் (72) நினைந்து (76) நடுக்குதற்குக்காரணமான பரிசுறையிற் (79) பெரும்படைநாப்பன் வேரோர் (43) அகம் நோபு கண்டபக்கோலி (44) யவனர் (61) புனித்தோடர்விட்ட நல்லில்லிலே (62) பொழுதனத்தறியும் (55) ஊண்ஊயர் (56) கன்னல் இளைத்தென்றிசைக்கையினாலே (58) மங்கையர் (47) திருமணிலினக்கக்காட்டி (63) எழினிவாக்கிய பள்ளியிலே சென்று (64) இளைவர் கவளங் கைப்பச் (36) ஈரையர் (48) மாட்டப் (49) பெருமூதாளர் அமஞ்சுறு (54) மிலேச்சர் உழையநாக (66) வெண்மணிகிழற்றிய நடுநாளினும் (50) மண்டமர்கையாற் கண்படைபெருதிருந்து (67) மந்தைநாட்படைகொணோன்விரலாலே (77) வென்று (89) கண்ணிவலந்திருத்திப் (78) பிறர் வேண்டுகுலங்கவந்த (90) விசயத்தாலே வெல்கொடியுயரிக் (91) காடுபிறக்கொழியப் (101) பெருவழியிலே (97) வயிரும் விரையுமார்ப்ப (92) ஈண்டு பெருந்தானையோடே (90) துணைபரிதாக்குஞ் செல்வினையுடையாய் வந்தவருடைய (102) தோழன்டமா (103) ஆலின (89) வென வினைமுடிக்க.

* “செல்லிடை யழுங்கல் செல்லாமை யன்றே, வன்புறை குறித்த மலர்ச்சி யாகும்” என்பதனால் வற்புறுத்திப்பிரிதல்வேண்டுமென்றுணர்க.

தொல்காப்பியனார் கருத்திற்கேற்ப அப்பூதனார் செய்யுள் செய்தாரென்றணர்க. இவ்வாறன்றி ஏனையோர்கூறும்பொருள்கள் இலக்கணத்தோடு பொருத்தாமைபுணர்க.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வாணிகளுர்மகனார் நப்பூதனார் பாடிய முல்லைப்பாட்டிற்று மதுரைஆசிரியர் பாத்துவாசர் நச்சினூர்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

1. வண்டடைந்த கண்ணி வளராய்ச்சி வானெடுங்கண் சென்றடைந்த நோக்க மினிப்பெறுவ - தென்றுகொல் கன்றெடுத்த தோச்சிக் கனிவிளவின் காயுகுத்துக் குன்றெடுத்து நின்ற நிலை.

■ புனையும் பொலம்படைப் பொங்குனைமான் நிண்டேர் துணையுந் துணைபடைத் துன்னார் - முனையு ளடன்முகந்த தானை யவர்வரா முன்னக் கடன்முகந்து வந்தன்று கார்.

(பு - வெ. பொதுவியத். 2.)

ஆ ர வ து

* ம து ர க் க ர ன் றி சி.

ஒங்குதிரை வியன்பாப்பி
 னெலிமுந்நீர் வரம்பாகத்
 தேன்றாங்கு முயர்சிமைய
 மலைநாறிய வியன்ஞாலத்து
 வலமாதிரத்தான் வளிகொட்ப
 வியனாண்மீ நெறியொழுகப்
 பகற்செய்யுஞ் செஞ்ஞாயிறு
 மிரவுச்செய்யும் வெண்டிங்களு
 மைதீர்ந்து கிளர்ந்துவிளங்க

10 மதைதொழி லுதவ மாதிரங் கொழுக்கத்
 தொடுப்பி னாயிரம் வித்தியது வினைய
 நிலனு மரனும் பயனெதிர்பு நந்த
 நோயிகந்து நோக்குவிளங்க
 மேதக மிகப்பொலிந்த

*வீடுபெறுகியித்தமாகச் சான்றோர் பல்வேறுநிலையாமையை அதைந்த
 மதுரைக்காஞ்சி காஞ்சித்திணைத்து உதாரணமென்பர்; (தொல். புறத். கு.
 23 - ௬.)

1. தொல். செய். கு. 14 - பேர். ௩; ஷே 40 - ௩. மேற்.

1 - 2. வழிமோனைக்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள். (தொல். செய். கு.
 94 - பேர்.)

4. “மாமலை ஞாறிய ஞாலம்” (பரி. “வானுரெழிலி”); “கற்றேன்றி
 மண்டோன்றாக் காலத்தே” (பு - வெ. கரந்தை. 14.)

1 - 4. யர - வி. செய். கு. 2 - உரையைப்பார்க்க.

3 - 4. இவ்வடிகள் பதினெட்டெழுத்தான் வந்த தென்பர்; (தொல்.
 செய். கு. 50 - இன.) (3) = பா. துங்கியவுயர்.

5. “வளியலக் கொட்டு மாதிரம் வளம்படும்” (மணி. 12: 91.) தொல்.
 செய். 38 - ௬. மேற்.

6 - 10. “மீன்வலி னிற்ப வானம் வாய்ப்ப” (பதிந். 90.).

10 - 11. “வான மின்னு வசியு பொழிய வானு, திட்ட வென்வாம்
 பெட்டாங்கு வினைய” (மலைபடு. 97 - 8.)

12. பா. எதிர்புந்த.

14. பா. மேதகப்பொலிந்த.

15 வோங்குநிலை வபக்களிறு
கண்டுதண்டாக் கட்கின்பத்
துண்டுதண்டா மிருவளத்தா
னுயர்பூரிம விழுத்தெருவிற
பொப்பறியா வாப்பொழியாற்

புதழ்விறைந்த நன்மாந்தரொடு
நல்லாழி யடிப்படாப்
பல்வெள்ள மீக்கூற
வுலக மாண்ட வுயர்ந்தோர் மருக
பிணக்கோட்ட களிற்றுக்குழும்பி

25 னினம்வாப்பெய்த பேய்மகளி
ரிணையொலியிமிழ் துணங்கைச்சீர்ப்
பிணையூப மெழுந்தாட
வஞ்சுவந்த போர்க்களத்தா
னாண்டலை யணங்கடுப்பின்

30 வயவேந்த ரொண்குருதி
சினத்தீயிற் பெயர்புபொங்கத்
தெறலருங் கடுந்துப்பின்
விறல்விளங்கிய விழுச்சூர்ப்பிற்
றொடித்தோட்கை துடுப்பாக

35 வாடுற்ற லுன்சோறு
நெறியறிந்த கடிவாலுவ
னடியொதுங்கிப் பிற்பெயராப்
படையோர்க்கு முருகயர

17. பா. தண்டாவிரு.

18. பா. பூரியவிழுத்தெரு.

21. “கல்லாழி யாவர்க்கும் பிழையாது வருதலின்” (கலி. 99); “முத
லாழி யின்பம், வரவிப் படிதன்னை வாழ்வித்த வாணன்” (தஞ்சை. 286.)

22. “ஆயிர வெள்ளம் வாழிய பல்வே” (பதிற். 21.)

24. பிணக்கோட்ட களிற்று: “வேலான் முகத்த களிற்று” (குறள். 500.)

25. பா. பேய்ய.

28. பா. வந்த.

29 - 38. “முடித்தலை யடுப்பிற் பிடர்த்தலைத் தாழித், தொடித்தோட்
டுடுப்பிற் துழையு லுன்சோறு, மறப்பேய் வாலுவன் வயினறித் துட்ட”
(சிலப். 26: 242 - 4.)

37. “பிறக்கடி யொதுக்காப் பூட்கை” (பதிற். 80: 8.)

38. பா. படையோர்முருகயர.

- வமர்கடக்கும் வியன்றனைத்
 40 தென்னவம் பெயரிய துன்னருந் துப்பிற்
 நென்முது கடவுட் பின்னர் மேய
 வரைத்தா முருவிப் பொருப்பிற் பொருந
 விழுச்சூழிய விளங்கோடைய
 கடுஞ்சினத்த கமழ்கடாஅது
 45 தளறுபட்ட நறுஞ்சென்னிய
 வரைமருளு முயர்ந்தோன்றல
 வினைநவின்ற பேர்யாளை
 சினஞ்சிறந்து களனுழக்கவு
 மாவெடுத்த மலிகுருஉத்துக
 50 ளகல்வானத்து வெயில்கரப்பவும்
 வாய்பரிய கடுந்திண்டேர்
 காற்றென்னக் கடிதுகொட்பவும்
 வாண்மிசு மறமைந்தர்
 தோண்முறையான் வீறுமுற்றவு
 55 மிருபெரு வேந்தரொடு வேளிர் சாயப்
 பொருதவரைச் செருவென்று

40 - 42. "மறைமுது முதல்வன் பின்னர் மேய, பொறையுயர் பொதியிற் பொருப்பன்" (திலப். 12.)

45. பா. அயம்பட்டாறுஞ்.

48. பா. உழக்க.

44 - 8. "செல்சமத் தொலைத்த வினைநவில் யாளை, கடாஅம் வார்த்து கடுஞ்சினம் பொத்தி, வண்டுபடு சென்னிய பிடிபுணர்க் தியல்" (பதிந். 82 அடி 4 - 6.)

50. பா. வெயிற்காப்ப.

51. பா. வாய்பரிய.

52. பா. காற்றெனக்.

55 - 6. "கொய்குவற் புலிக் கொடித்தேர்ச் செழிய, னுலங் கானத் தகன்றலை சிவப்பச், சேரல் செம்பியன் சினங்கெழு திதியன், போர்வல் வியாணப் பொலம்பூ னெழினி, காரரி நறவி நெருமை யூரன், தேங்கம முகலத்துப் புனர்த் தசாந்தி, னிருங்கோ வேண்ம னியதேர்ப் பொருநனென், நெழுவர் எல்ல மடங்க வொருபகல், முரைசொடு வெண்குடை யகப்படுத் துரைசெலக், கொன்று" (அகநா. 36); "எழுவர் எல்லவல் கடந்தோய்", "புனைகழ லெழுவர் எல்ல மடங்க, வொருதா னுவிப் பொருதுகனத் தடலே" (புறநா. 19, 76.)

- மிலக்கருவிப வரைநீந்திச்
சரம்போழந்த விகலாற்ற
துயர்ந்தோங்கிய விழுச்சிறப்பி
- 60 னிலந்தந்த பேருதவிப்
பொலந்தார் மார்பி னெடியோ னும்பன்
மார்த்தின் னூஉ வரையுதிர்க்கு
நரையுருமி னேறண்பை
யருங்குழுமினைக் குண்டுக்கிடங்கி
- 65 துயர்ந்தோங்கிய நிரைப்புதவி
னெடுமதி னிரைஞாயி
லம்புமி முயிலருப்பந்
தண்டாது தலைச்சென்று
கொண்டுநீங்கிய விழுச்சிறப்பிற்
- 70 நென்குமரி வடபெருங்கல்
குணகுடகட லாவெல்லைத்
தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ப
வெற்றமொடு வெறுத்தொழுகிய
கொற்றவர்தங் கோணுகவை
- 75 வானியைந்த விருமுநீர்ப்
பேளநிலைய விரும்பெனவத்துக்
கொடும்புணரி விலங்குபோழக்
கடுங்காலொடு கரைசேர
நெடுங்கொடியிசை யிதையெடுத்
- 80 தின்னிசைய முரசமுழங்கப்
பொன்மலிந்த விழுப்பண்ட

57. பா. மலைநீந்தி.

61. தார்: “வண்ணமார்பிற்றார்” (புறநா. 1); கெடியோன்: “மூத்
|| விழவி னெடியோன்” (புறநா. 9 அடி 10.)

64 - 7. “கடியினைக் குண்டு கிடங்கின், னெடுமதி னிரைஞாயி, லம்புண்ட
யானெயில்” (பதிந். 20 அடி 17 - 9.)

70 - 72. “வடாஅது பணிபடு நெடுவரை வடக்கும், தெனாஅ துகுகெழு
குமரி|| நெற்குங், கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குங், குடாஅது
தொன்றுதிர் பெனவத்தின் குடக்கும்”, “நென்குமரி வடபெருங்கற்,
குணகுடகட லாவெல்லை, குன்றமலை காடுநா, பொன்றுபட்டு வழிமொழிய”
(புறநா. 6, 17.)

72. மூ: (மதுரை. 124; பதிந். 90 அடி 8); “தொன்றுபட்டு வழி
மொழிய” (புறநா. 17 அடி 4.)

நாடார நன்கிழிதரு

மாடியற் பெருநாவாய்

மழைமுற்றிய மலைபுரையத்

85 துறைமுற்றிய துளங்கிருக்கைத்

தெண்கடற் குண்டகழிச்

சீர்சான்ற வுயர்நெல்லி

ஊர்கொண்ட வுயர்கொற்றவ

* நீர்த்தெவ்வு நிரைத்தொழுவர்

90 பாடுகிலம்பு மிசையேற்றத்

தோடுவழங்கு மகலாம்பியிற்

கயமகைய வயனிறைக்கு

மென்றொடை வன்கிழாஅ

ரதரி கொள்பவர் பகடுபுண் டெண்மணி

95 யிரும்பு ளோப்பு மிசையே யென்று

மணிப்பூ முண்டகத்து மணன்மலி கானற்

பரதவர் மகலிர் குரவையொ டொலிப்ப

ஒருசார், விழவுநின்ற வியலாங்கண்

முழவுத்தோண் முரட்பொருநர்க்

100 குருகெழு பெருஞ்சிறப்பி

னிநுபெயர்ப் பேராயமொ

டிலங்கு மருப்பிற் களிநு கொடுத்தும்

பொலந்தாமரைப் பூச்சூட்டியு

நலஞ்சான்ற கலஞ்சிதறும்

105 பற்குட்டுவர் வெல்கோவே

82. பா. நாடாரக் கரைசேர நெடுக்கொடியிசை நன்கிழிதரும்.

89. தெவ்வு கொள்ளுதலாகிய குறிப்புப்பொருளை உணர்த்துமென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (தொல். உரி. கு. 49 - சே; நை. நை. நை. 47 - 8; இ - வி. கு. 290.) பா. நீர்த்தெவுநிரை.

90. பா. ஏத்தத்.

92. பா. கயனகைய.

89 - 93. கிழார் பூட்டைப்பொறி என்னும் பொருளில் வருமென்பதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; (சிலப். 10: அடி 110 - அடியார்.)

94. பா. அதரிகொள்பவரிசை.

96. திறுபாண். 148.

98. மதுரை. 828.

- கல்காயுங் கடுவேனிலொ
 டிருவானம் பெயலொளிப்பினும்
 வரும்வைதன் மீன்பிறழினும்
 வெள்ளமா ருது விளையுள் பெருக
- 110 நெல்லி னேதை யரிநர் கம்பலை
 புள்ளிமிழர் தொலிக்கு மிசையே யென்றுஞ்
 சலம்புகன்று சுறவுக்கலித்த
 புலவுநீர் வியன்பெளவத்து
 நிலவுக் கானன் முழவுத் தாழைத்
- 115 குளிர்ப்பொதும்பர் நளித்தூவ
 னிரைதமில் வேட்டுவர் கரைசேர் கம்பலை
 யிருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்புப் பகர்நரொ
 டொலியோவாக் கலிபாணர்
 முதுவெள்ளிலை மீக்கடும்
- 120 விபன்மேவல் விழுச்செல்வத்
 திருவகையா னிசைசான்ற
 சிறுகுடிப் பெருந்தொழுவர்
 குடிகெழீஇய நானிலவரொடு
 தொன்றுமொழிந்து தொழில்சேட்பக்
- 125 காலென்னக் கடிதூராஅய்
 நாடுகெட வெரிபரப்பி
 யாலங்கானத் தஞ்சவரவிறுத்
 தரசபட வமருழக்கி
 முரசுகொண்டு களம்வேட்ட
- 130 வடுதிறலுயர் புகழ்வேந்தே

115. பா. குளிர்ப்பொதும்பு.

124. மு: மதுரை. 72.

126. “முனையெரி பரப்பிய”, “ஊரெரி ■■■ வருத்தெழுந் துரைஇப்,
 போர்சுடு கமழ்புகை மாநிர மறைப்ப” (பதிந். 15, 71); “வாடுக விதைவநின்
 கண்ணி யொன்னூர், நாடுசுடு கமழ்புகை யெறித்த லானே”, “பகைவ, ஞர்சுடு
 விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலைக், கொள்ளை மேவலை”, “பெருத்தண்பனை
 பாழாக, வேம நன்னா டொன்னெரி யூட்டினை” (புறநா. 6, 7, 16.)

127 - 9. மதுரை. 55 - 6 ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

129. முறைசொடு வெண்குடை யகப்படுத் துரைசெலக், கொன்று களம்
 வேட்ட ஞான்றை” (அகநா. 36) முருகு. 99 - 100 கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

- நட்டவர் குடியுயர்க்குவை
செற்றவ ரரசுபெயர்க்குவை
பேருலகத்து மேளந்தோன்றிச்
சீருடைய விழுச்சிறப்பின்
- 135 வினோந்துமுதிர்ந்த விழுமுத்தி
னிலங்குவனே யிருஞ்சேரிக்
கட்கொண்டிக் குடிப்பாக்கத்து
நூற்கொற்கையோர் நகைப்பொருந்
செற்ற தெவ்வர் கலங்கத் தலைச்சென்
- 140 நஞ்சுவரத் தட்கு மணங்குடைத் துப்பிற்
கோழுஉன்குறைக் கொழுவல்சிப்
புலவுவிற் பொலிகுவை
யொன்றுமொழி யொலியிருப்பிற்
றென்பாதவர் போரேறே
- 145 யரிய வெல்லா மெளிதி னிற்கொண்
டுரிய வெல்லா மோம்பாது வீசி
நனிபுகன் றுறைது மென்னு தேற்றெழுந்து
பனிவார் சிமையக் கானம் போகி
யகநாடு புக்கவ ராற்பம் வெனவி

128 - 30. “அரசுபட வமுழுக்கி, யுரசசெல முரசு வெனவி, முடித்
தலை யடுப்பாகப், புனற்குருதி யுலைக்கொளீஇத், கொடிதோட் குடுப்பிற் துழந்த
வல்லியி, னடுகனம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய” (புறநா. 26.)

131 - 2. “நட்டாரை யாக்கிப் பகைகணித்து” (பழமொழி, 398.)

135. “முதிர்வா ரிப்பி முத்தம்” (புறநா. 53.)

135 - 8. “நகரா அன்ன நளி”ர் முத்தம். வான்வா யெருந்தின் வயிற்
தகத் தடக்கித், தோன்புற மறைக்கு நல்குர் றுகப்பி. னுனரிய லைம்பா லுயம்பிய
ரீன்ற, கிளர்முட் புதல்வரொடு கிலுவிவி யாடுந், தத்துரீர் வரைப்பிற் கொற்கைக்
கோமான்” (சிறுபாண். 57 - 62.)

137 - 8. பாக்கமென்பதற்கு அரசுனிருப்பென்று பொருள்கூறி இவ்வடி
களை மேற்கோளாகக் காட்டினர்; (பதிற். 13 - உரை.)

140. பா. அஞ்சுவரக்கடக்கும்.

144. “தென்பாதவர் மிடல்சாய” (புறநா. 378.)

149. அகமென்பதற்குப் பொருள் மருதமென்பதற்கும் (சீவக. 1613-௯),
மதில் பெரும்பான்மையும் மருதத்திடத்தென்பதற்கும் (தொல். புறத். 9 - ௯.) இவ்வடி மேற்கோள்.

- 150 யாண்டுபல கழிய வேண்டுபுல்தி திறுதிநி
மேம்பட மரீ இய வென்போர்க் குஞ்சி
துறசெறுநர் புலம்புக்கவர்
கடிசாவி னிலைதொலைச்சி
யிழிபறியாப் பெருந்தண்பனை
- 155 குருடக்கொடிய வெரிமேய
நாடெனும்பேர் காடாக
வாசேந்தவழி மாசேய்ப்ப
வூரிருந்தவழி பாழாக
விலங்குவனை மடமங்கையர்
- 160 துணங்கையஞ்சித் தழுதமறப்ப
வவையிருந்த பெரும்பொதியிற்
கவையடிக் கடுநோக்கத்துப்
பேய்மகனார் பெயர்ப்பாட
வணங்குவழங்கு மகலாங்க
- 165 னிலத்தாற்றுங் குழுதப்புதவி
னரந்தைப் பெண்டி ரிணந்தன ரகன்க்
கொழும்பதிய குடிதேம்பிச்
செழுங்கேளிர் நிழல்சேர
நெடுநகர் வீழ்ந்த கரிசுதிர்ப் பள்ளிக்
- 170 குடுமிக் கூகை குராலொடு முரலக்
கழுநீர் பொலிந்த கண்ணகன் பொய்கைக்
களிறுமாய் செருந்தியொடு கண்பமன் றார்தர
நலலேர் நடந்த நகைசால் வினாவயற்
பன்மயிர்ப் பிணவொடு கேழ னுகள
- 175 வாஅ மாமையின் வழிதவக் கெட்டுப்
பாழர் யினதின் பகைவர் தேள
மெழாஅத்தோ ளிமிழ்முழக்கின்
மரஅத்தா ஞாபர்மாப்பிற்

150. "யாண்டுலைப் பெயர வேண்டுபுலத திறுத்து" (பதிந். 15.)

153. பா. கடிசாவு.

154 - 5. "பெருந்தண்பனை பாழாக, வேமன்னா டொன்னெரி
யினை" (புறநா. 10.)

172. பா. கண்பமன்று.

- கடுஞ்சினத்த களிதுபுரம்பி
 180 விரிகடல் வியன்ருழிபெரடு
 முருகுமழத் தலைச்சென்
 நகல்விசும்பி னூர்ப்பிமிழப்
 பெயறுமழத் தலைதெறிப்
 பலபுரவி நீறுகைப்ப
 185 வளைகூல வடிவார்ப்பப்
 புடழியக் கடந்தட்டவர்
 ஈரழிய வெயில்வெளவிச்
 சுற்றமொடு தாவறுத்தலிற்
 செற்ற தெவ்வர் நின்வழி நடப்ப
 190 வியன்கண் முதுபொழின் மண்டில முற்றி
 யரசியல் பிழையா தறநெறி காட்டிப்
 பெரியோர் சென்ற வடிவழிப் பிழையாது
 குடமுதற் றோன்றிய தொன்றுதொழு பிறையின்
 வழிவழிச் சிறக்கின் வலம்படு தொற்றற்
 195 குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற்
 நேய்வன கெடுகநின் நெவவ ராக்க
 முயர்நிலை யுலக மமிழ்தொடு பெறினும்
 பொய்சே ணீங்கிய வாய்நட் பிண்பே
 முழங்குகட லேணி மலர்தலை யுலகமொ
 200 டுயர்ந்த தேளத்து விழுமியோர் வரினும்
 பகைவர்க் கஞ்சிப் பணிந்தொழு கலைபே
 தென்புல மருங்கின விண்டு நிறைப

187. பா. காடுகெடவெயில்.

194 மு. சிலப. 25: அடி 92.

193 - 6. “வனர்பிறை பேரல வழிவழி பெருகி” (குறுந். 299), “பெரி யவர் கேண்மை பிறைபோல நானும், தரிசை வரிசையா நந்தா - வரிசையால், வாணர் மதியம்போல் வைகலந் தேயுமே, தானே சிறியார் தொடர்பு” (நாலடி. தீவின. 5); “கிறைநீர் நீர்வர் கேண்மை பிறைமதிப் பின்னீர் பேரையார் எட்டி” (குறுந். 782).

195 - 6. “நீன்கதி கவிர்மதி திறைவுமோ னிலையாது. நானினு நெகிழ் போடு லெனா னிலையுமோ” (குறு. 17.) சிலப. 10 1 - 3 அடியார். மேற்.

201. பா. புதைவாஞ்சி.

202. புதுமென்பதற்கு நிலமென்று பொருள்கறி இவ்வடியை மேற் கோண்கட்டினர்; (திவக. 28 - 8.)

- வாணன் வைத்த விழுநிதி பெறினும்
பழிகமக் கொழுக வென்னாய் விழுநிதி
- 205 வீத லுள்ளமொ டிகைவேட் குவையே
யன்னாய் நின்னொடு முன்னிலை யெவனோ
கொன்னென்று கிளக்குவ லடுபோ ரண்ணல்
கேட்டிசின் வாழி கெடுகநின் னவலங்
கெடாது நிலைஇயர்நின் சேண்விளங்கு நல்லிசை
- 210 தவாப்பெருக்கத் தறாபாண
ரழித்தானாக் கொழுந்திற்றி
யிழித்தானாய் பலசொன்றி
யுண்டானாக் கூர்நறவிற்
றின்றானு வினவைக
- 215 னிலனெடுக் கல்லா வொண்பல் வெறுக்கைப்
பயனற வறியா வளங்கெழு திருநகர்
நரம்பின் முரலு நபம்வரு முரற்சி
விறலியர் வறுங்கைக் குறுந்தொடி செறிப்பப்
ருவப்பக் களிற் பலதரீ இக்
கலந்தோ ருவப்ப வெயிற்பல கடைஇ
மறங்கலங்கத் தலைச்சென்று
வாளுழந்ததன் றுள்வாழ்த்தி
நாளீண்டிய நல்லகவர்க்குத்
தேரோடு மாசிதறிச்
- 225 குடுமற் சுடர்ப்பூவின்
பாடுபுலர்ந்த நறுஞ்சாந்தின்
விழுமிய பெரியோர் சுற்ற மாகக்
களளி னிரும்பைக் கலஞ்செல வுண்டு
பணிந்தோர் தேளந் தம்வழி நடப்பப்
- 230 பணியார் தேளம் பணித்துத்திறை கொண்மார்
பருந்துபறக் கல்லாப் பார்வற் பாசறைப்

204. பா. பழிகமக்கொழுக. 208. பெரும்பாண். 38.

215. மலைபடு. 575; "கிலம்பொறுக் கலாத செய்பொ லீனிதி" (கீவக

223 - 4. பு-வே. பாடாண். 18 - ஆம் செய்யுள்பார்க்க. [402]

224. கருத்து: சிறுபாண். 142.

231. "பருத்திருந் துக்கும் பன்மா ணல்லில்" (மதுரை. 502)

"பருத்துயிர்த், திடையுநிற் சேக்கும் புரிசை" (புறநா. 343); பார்வல்: "பா
வற் பாசறை" (பதிற். 84); "பார்வ விருக்கை" (புறநா. 3.)

- படுகண் முரசுங் காலை யியம்ப
வெடிபடக் கடந்து வேண்டியுலத் திறத்த
பணிகெழு பெருந்திறப் பல்வேன் மன்னர்
235 கரைபொரு திரங்குங் கணையிரு முந்நீர்த்
திரையிடு மணவினும் பலரே யுரைசெல
மலர்தலை யுலக மாண்டுகழிந் தோரே
அதனால், குணகடல் கொண்டு குடகடன் முற்றி
பிரவு மெல்லையும் விளிவிட னறியா
240 தவறு மிசையு நீர்த்திரள் பிண்டிக்
கவலையங் குழும்பி னருகி யொலிப்பக்
கழைவளர் சாரற் களிற்றின நடுங்க
வரைமுத லீரங்கு மேறெடு வான்னெயிர்ந்து
சிதரற் பெரும்பெபல் சிறத்தலிற் ருங்காது
245 குணகடன் கிவர்தருங் குளுட்புன லுந்தி
நிவந்துசெ னீத்தங் குளங்கொளச் சாற்றிக்
களிறுமாய்க்குங் கதிர்க்கழனி
யொளிறிலஞ்சி யடைநிவந்த
முட்டாள சுடர்த்தாமரை
250 கட்கமழு நறுநெய்தல்
வள்ளித முழிநீல
மெல்லிலை யரியாம்பலொடு
வண்டிறை கொண்ட கமழ்பூம் பொய்கைக்

232. "தழங்குரான் முரசுங் காலை யியம்ப" (ஐங்குறு. 448); "கோயி
லிற், காலை முரசுங் கணையு லியம்பும்" (சிலப். 17.)

235. "கரைகொன் திரங்குங் கடல்" (சீவக. 1063.)

235 - 7. "தொல்லைமப் பிறவி யெண்ணிற் றெடுகடன் மணலு மாற்று"
(சீவக. 27.)

244. பா. சிதரற்பெயல்கான்றழிதலிற்.

247. மாய்தல் மறைதலென்பதற்கு இவ்வடி. மேற்கோள். (சிலப். 9 :
2. அடியார்; சீவக. 453); "களிறுமாய் சழனி", "களிறுமாய் கதிர்ச்
செநெற் சழனி" (சீவக. 53. 1617); "களிறு மாய்க்குஞ் செந்நெலங்குலை"
(நைடகம். சுயம்வர. 138); "யானை மறையக் கதிர்த்தலைச் சாலிநீடி" (பிரபு.
மாயையுற். 11); "களிறு மாய்ப்ப கதழ்ந்தெழு பூட்பயிர்" (தணிகை.
சாட்டு. 114.)

248 - ■ "அடைவிறத் தவிழ்ந்த வள்ளிதழ்த் தாமரை" (பரி. 13.)

249 - 53. முருகு. 73 - 6.

- கம்புட் சேவ வின்றுயி லீரிய
 255 வள்ளை நீக்கி வயுமீன் முகந்து
 கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்
 வேழப் பழனத்து நூழி லாட்டுக்
 கரும்பி நெந்திரம் கப்பி னேதை
 யள்ளற் றங்கிய பகடுறு விழுமங்
 260 கள்ளார் களமர் பெயர்க்கு மார்ப்பே
 பொலிந்த பகன்னை விளைந்த நழனி
 வன்னை வினைஞ ரரிப்பறை மின்னூற்
 தனிமலை பொழியுந் துண்பாக் குன்றிற்
 கலிகொள் சும்மை பொலிகொ ளாயந்
 265 ததைந்த கோதை தாரொடு பொலியப்
 புணர்ந்துட னுடு மிசையே யனைத்து
 மகலிஞ வானத் திமிழ்ந்தினி திசைப்பத்
 குருகுநாவ மனைமாத்தான்
 மின்சீவும் பாண்சேரிபொடு
 270 மருதஞ் சான்ற தண்பனை சுற்றி யொருசார்ச்
 சிறுதினை கொப்பக் கவ்வை கறுப்பக்
 கருங்கால் வரகி னிருங்கூல் புலர
 வாழ்ந்த குழம்பிற் றிருமணி கிளர
 வெழுந்த கடற்றி னன்பொன் கொழிப்பப்

255 - 7. நூழில் கொன்றுருவித்தலென்னும் பொருளில் நுருமென்ப தற்கு இவ்வடிசுள் மேற்கோள் ; (தொல். புரத். 17. ௭.)

259 - 60. “அள்ளற் பட்டுத் துள்ளுபு தூப்ப, எல்லெருது முயலு மனற போரு விழுமத்த, சாகாட் டாளர் கம்பலை” (பத்ற. 27 அடி 12 - 4); “ஆரைச னாகாட் டாழ்ச்சி போக்கு, முரனுடை னோன்பகட் டன்ன வெங்கோன்”, “அச சொடு தாக்கிய பாரும் றியங்கிய, பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொலிய, வரி மணன் னெமாச் சுற்பக டடக்கும். பெருமிதப் பசட்டுக்குத் துறையு முண் டே” (புறநா. 60, 90); “மடுத்கவா யெல்லாம் பசுடன்னுன்” (குறள். 624); “சிரம்பாத றீரியாற் றிடுமணலு ளாழ்த்து, பெரும்பா ளாடகன்போல் புல்லுண்ணு பொன்றும்” (சீவக. 2784); “குண்டுகுறை யிடுமணற் றொடுற லுழுந்திய, பண்டுகுறை யேற்றும் பசட்டிணப்போல” (பெருங்கதை, பிடிவீழ் 53 - 4.)

263 - 4. கலி செருக்கிண்புணர்த்துதற்கும் (தொல். அரி. 51. ௭), சும்மை அவமாதிய இசைப்பியாகுண்மையை உணர்த்துதற்கும் இவ்வடிசுள் மேற்கோள் ; (தொல். அரி. 51 - ௭ ; - வி. கு. 235 = 6.)

- 275 பெருங்கவின் பெற்ற சிறுத்தை நெளவி
மடக்கட் பிணையொடு மறுருவன் வுளாச்
சுடர்ப்பூங் கொன்றை தாஅய நீழற்
பாஅ பன்ன பாறை யணிந்து
நீலத் தன்ன பைம்பயிர் மிசைதொறும்
- 280 வெள்ளி யன்ன வெள்ளி யுதிர்ந்து
சுரிமுகிழ் முசுண்டையொடு முல்லை தாஅய்
மணிமரு ணெய்த லுறழக் காமர்
துணிநீர் மெல்லவற் றெய்யிலொடு மலர்
வல்லோன் றைஇய வெறிக்களங் கடுப்ப
- 285 முல்லை சான்ற புறவணிக் தொருசார்
நறுங்காழ் கொன்று கோட்டின் வித்திய
குறுங்குதிர்த் தோரை நெடுங்கா லையவி
பைவன வெண்ணெலொ டரில்கொள்பு நீடி
யிஞ்சி மஞ்சட் பைங்கறி பிறவும்
- 290 பல்வேறு தாரமொடு கல்லகத் தீண்டித்
திணைவினை சாரற் கினிகடி பூசன்
மணிப்பூ வவரைக் குருஉத்தளிர் மேயு
மாமா சடிபுங் கானவர் பூசல்
சேனோ னகழ்ந்த மடிவாப்ப் பயம்பின்
- 295 விழ்முசக் கேழ லட்ட பூசல்
கருங்கால் வேங்கை யிருஞ்சினைப் பொங்கர்
நறம்பூக் கொப்பும் பூச லிருங்கே

275 - 6. முல்லை. 99; பட். 245.

278. "படுத்தவைத்தன்னபாறை" (மலைபடு. 15.)

279. "நீலத் தன்ன விதைப்புனம்" (மலைபடு. 102.)

281. "சுரிமுகிழ் முசுண்டை" (அகநா. 235.) பா. சுரிமுக.

282. "மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ் செய்தல்" (பதிந். 30.)

279 - 84. "பல்விதழ் தாஅய், வெறிக்களங் கடுக்கும் வியலறை" (மலைபடு. 149 - 50.)

296 - 7. "தலைகாட் பூத்த பொன்னிணர் வேங்கை, மலைமா ரிடுஉ. மேயப் பூசல்" (மலைபடு. 305 - 6); "ஒலிசின வேங்கை கொய்குவஞ் சென் றழிப், புலிபுலி யென்னும் பூச றேன்ற", "கிளர்ந்த வேங்கைச் சேனெடும் பொங்கர்ப், பெருன்னோர் புதுமலர் வேண்டிய மகளி, நின்னா விசைய பூசல் பயிற் றவின்" (அகநா. 48, 52.)

297 - 8. பா. இருக்கேழலேனு.

- மேறடு வயப்புலிப் பூசலெர் டனைத்து
மிலங்குவெள் ளருவியொடு சிலம்பகத் திரட்டக்
- 300 கருங்காற் குறிஞ்சி சான்ற வெற்பணிந்
தருங்கடி மாமலை தழீஇ யொருசா
ரிருவெதிர்ப் பைந்துறு கூரெரி நைப்ப
நிழத்த யானை மேய்புலம் படாக்
கலித்த விபவ ரியந்தொட் டன்ன
- 305 கண்ணிடு புடையூஉத் தட்டை கவினழிந்
தருவி யான்ற வணியின் மாமலை
வைகண் டன்ன புன்முளி யங்காட்டுக்
கமஞ்சூழ் கோடை விடாக முகந்து
காதுறு கடலி னெலிக்குஞ் சம்மை
- 310 மிலவேய் குரம்பை யுழையதட் பள்ளி
யுலகைக் கண்ணி வன்சொ லிளைஞர்
சிலையுடைக் கையர் கவலை காப்ப
நிழலுரு விழந்த வேனிற்சூன் றத்துப்
பாலை சான்ற சுரஞ்சேர்ந் தொருசார்
- 315 முழங்குகட றந்த விளங்குகதிர் முத்த
மரம்போழிந் தறுத்த கண்ணை ரிலங்குவளைப்
பாதர் தந்த பல்வேறு கூல
மிருங்கழிச் செறுவிந் தீம்புளி வெள்ளுப்புப்
பார்தோங்கு வரைப்பின் வன்கைத் திமிலர்
- 320 கொழுமீன் குறைஇய துடிக்கட் டுணியல்
விழுமிய நாவாய் பெருநீ ரோச்சுநர்
நனந்தலைத் தேளத்து நன்கல னுய்ம்மார்
புணர்ந்துடன் கொணர்ந்த புரவியொ டனைத்தும்
வைக றேறும் வழிவழிச் சிறப்ப
- 325 நெய்தல் சான்ற வளம்பல பரின்ருங்

300. தொல். உகத். கு. 5 - ந. மேற்.

303. நிழத்தலென்பது நுணுக்கமாகிய குறிப்பை யுணர்த்துமென்றற்கு இவ்வடி மேற்கோள். (தொல். உரி. கு. 31, 32. சே. ந; இ - வி. கு. 281.)

310. உழையதட்பள்ளி: "மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி" (பெரும்பாண். 89.)

314. பாலைத்திணைக்கும் நிலமுண்டென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (நம்பி. கு. 6 - உரை; இ - வி. கு. 382.)

- கைம்பாற் றிண்புங் கவினி யமைவர
முழவியிழு மகலாங்கண்
விழவுநின்ற வியன்மறுகிற்
றுணங்கையர் தழுதவின் மணங்கமழ் சேரி
- 330 யின்கலி யாணர்க் குழுதபுல பயின்றாங்குப்
பாடல் சான்ற நன்னாட்டு நடுவட்
கலையாய வுபர்சிமையத்து
முயிலகவு மலபொங்கர்.
மந்தி யாட மாவிசம் புகந்து
- 335 முழங்குகால் பொருத மாம்பயில் காவி
னியங்குபுனல் கொழித்த வெண்டலைக் குவவுமணற்
கான்பொழி நழீஇய வடைகரை தோறுந்
தாதுகுழ் கோங்கின் பூமலர் தாஅய்க்
கோதையி னொழுதும் விரிநீர் நல்வர
- 340 லவிரறல் வையைத் துறைதுறை தோறும்
பல்வேறு பூத்திரட் டண்டலை சுற்றி
யழுந்துபட் டிருந்த பெரும்பா ணிருக்கையு
நிலனும் வளனுங் கண்டமை கல்லா
வினங்குபெருந் திருயின் மான விறல்வே
- 345 ளமும்பி லன்ன நாடிழந் தனருங்
கொழும்பல் பதிய குடியிழந் தனருந்
தொன்றுகறுத் துறையுந் துப்புத்தர வந்த
வண்ணல் யானை யடுபோர் வேந்த
ரின்னிசை முரசு மிடைப்புலத் தொழியப்

328. மதுரை. 98.

339 - 40. “கோதைபோற் கிடந்த கோதாவிரி” (கம்ப. ஆறசெல். 27.)

342. “அழுந்துபட் டலமரும்” (மலைபடு. 219.)

344. மானவிறல்வேன் (மலைபடு. 161.) பா. வானவிறல்வேன்.

345. அமும்பில்—“பெருப்பூட் சென்னி, யாழ்ப்பி லன்ன வழுஅ
பாணர்” (அகநா. 14); “அறைபறை யென்றே யாழ்ப்பில்வே ஞாப்ப”
(சிலப். 25: 177.) பா. அமும்பி னன்ன.

349. (மதுரை. 129.) பகைவருடையமுரசை வெளவல்: “வேந்தரை,
யணங்கரும் பறந்தலை யுணங்கப் பண்ணிப். பிணியுறு முரசுவ கொண்ட காலை”,
“அரசுட வமருழக்கி, யுரைசெல் முரசுவெளவி”, “சிறுசொற் சொல்லிய
சினங்கெழு வேந்தரை, யருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசுமொ, டொருங் ககப்
படேள ஞயின்”, “மலைத்தோர், விசிபிணி முரசுமொடு மண்பல தந்த
பாண்டியன்” (புறநா. 25, 26, 72, 179.)

- 350 பன்மா றேட்டிப் பெயர்புறம் பெற்று
மண்ணுற வாழ்ந்த மணிகீர்க் கிடங்கின்
விண்ணுற வோங்கிய பல்படைப் புரிசைத்
தொல்வலி நிலைநுய வணங்குடை கெடுநிலை
நெப்படக் கிரிந்த திண்போர்க் கதவின்
- 355 மழையாடு மலையி னிவந்த மாடமொடு
வைபை பன்ன வழக்குடை வாயில்
வகைபெற வெழுந்து முழுகிச்
சில்காற் றிசைக்கும் பல்புழை நல்லில்
யாறுகிடந் தன்ன வகனெடுந் தெருவிந்
- 360 பல்வேறு குழாஅத் திசையெழுந் தொலிப்ப
மாகா லெடுத்த முந்நீர் போல
முழங்கிசை நன்பனை யறைவனர் துவலக்
கயங்குடைந் தன்ன வியந்தொட் டிமிழிசை
மகிழ்ந்தோ ராடுங் கலிகொள் சும்மை
- 365 போவுக்கண் டன்ன கிருபெரு நியமத்துச்
சாறயர்ந் தெடுத்த வுருவப் பல்சொடி
வேறுபல் பெயர வாரெயில் கொளக்கொள
நாடோ நெடுத்த நலிப்பெறு புனிகொடி
நீரொலித் தன்ன நிலவுவேற் றுணையொடு
- 370 புலவுப்படக் கொன்று மிடைதோ லோட்டிப்
புகழ்செய் தெடுத்த விறல்சா னன்கொடி

351. “மணிமகு டெண்ணீர்” (மலைபடு. 250.)

353-4. “புரைதீர்க், தையவி யப்பிய செய்யணி செடுநிலை” (நெடுநல். 86),
“செய்யோ டிமைக்கு மையவித் திரங்காழ், விளங்குநகர் விளங்க” (நந். 370.)

354. போர்க்கதவு: (பட். 40.)

355. மலைபுரைமாடத்து (மதுரை. 406)

358. பா சில்காற்றசைக்கும்.

353. மு. நெடுநல். 30; நந். 200; “யாமெனக் கிடத்த தெரு”
(மலைபடு. 481); “நீத்தியாற் தன்ன செடுங்கண் வீதி” (பெருங்கதை. 5. 7. 23.)

363. “குடைதொறுச், தெரியமிழ் கொண்டநும் மியம்போ விண்ணிசை”
(மலைபடு. 295 - 6); “தண்ணுமை முழுவ மொந்தை தருணிச்சம் பிறவு
மோசை, யெண்ணிய விரலோ டங்கை புறங்கையி னிசைய வாக்கித், தின்
னிதிந் நெறித்து, மோவார் கொட்டியுங் குடைத்து மாடி” (கீவக. 965.)

369 - 71. “வேண்டுகூலக் கவர்த்த வீண்டுபெருந் தானையொடு, விசயம்
வென்னொடி யுயரி” (முல்லை. 90 - 91.)

- கன்னின் களிகளில் கொடியொடு நன்பல
பல்வேறு குழுஉக்கொடி பதாகை நிலைஇப்
பெருவரை மருங்கி னருவியி னுடங்கப்
375 பனைமீன் வழங்கும் வளைமேய் பரப்பின்
விற்கு நோன்கயி றீ இயிதை புடையுக்
கம்பமுதன் முருங்க வெற்றிக் காப்ப்துடன்
கடுங்காற் றெடுப்பக் கல்பொரு துரைஇ
நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல
380 கிருதலைப் பணில மார்ப்பச் சினஞ்சிறந்து
கோலோர்க் கொன்று மேலோர் விசி
மென்பிணி வன்றொடர் பேணுது காழ்சாப்ததுக்
கந்துநீத் துழிதருங் கடா ஆ யானையு
மங்கண்மால் விசும்பு புதைப வளிபோழ்ந்
385 தொண்கதிர் ஞாயிற் றாறனாவத் திரிதருஞ்
செங்கர லன்னத்துச் சேவ லன்ன
குருஉமயிர்ப் புரவி புராலிற் பரிமிர்ந்து
காலெனக் கடுக்குங் கவின்பெறு தேருங்
கொண்ட கோலன் கொள்கை நலிற்றலி
390 னடிபடு மண்டிலத் தாதி போகப்
கொடிபடு சுவல விடுமயிர்ப் புரவியும்
வேழத் தன்ன வெருவரு செலவிற்
கன்னார் களம ரிருஞ்செரு மயக்கமு
மரியவும் பெரியவும் வருவன பெபர்தலிற்
395 தீம்புழல் வல்கிக் கழற்கான் மழவர்
பூந்தலை முழவி னேன்றலை கடுப்பப்
பிடகைப் பெய்த கமழ்நறும் பூவினர்
பலவகை விரித்த வெதிர்பூங் கோதையர்
பலர்தொகு பிடித்த தாதுகு சுண்ணத்தர்
400 தகைசெய் திஞ்சேற் றின்னீர்ப் பசுங்காய்

372. பெரும்பான். 337 - ஆம் அடி உரையின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.
378 - 4. "வேறுபட்டவிலி னுடங்கி இழிசுருமருவி" (முருத.
376. பா. வீக்குவினிகோன்கயிறு. [206 - 316.)
380 - 83. பொருந. 171 - 2 - ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.
385. பா. ஞாயிறுளவா.
398 - 9. "சாத்தினர் புகையினர் தயங்கு கோதையர், இடித்த
சுண்ணத்தர்" (சிலப். மங்கலவாழ்த்து.)
400. சீவக. 31 - 8, மேற்கோள்,

- நீடுகொடி யிலையினர் கோடுசுடு னூற்றின
 ரிருதலை வந்த பகைமுனை கடுப்ப
 வின்னுயி ரஞ்சி யின்னா வெய்துயிர்த்
 தேங்குவன ரிருந்தவை நீங்கிய பின்றைப்
 405 பல்வேறு பண்ணியந் தழீஇத்திரி விலைஞர்
 மலைபுரை மாடத்துக் கொழுநிழ லிருந்தா
 விருங்கடல் வான்கோடு புரைய வாருற்றுப்
 பெரும்பின் னிட்ட வானரைக் கூந்தலர்
 நன்னர் நலத்தர் தொன்முது பெண்டிர்
 410 செந்நீர்ப் பசும்பொன் புனைந்த பாவை
 செல்சுடர்ப் பசுவெயிற் றேன்றி யன்ன
 செய்யர் செயிர்த்த நோக்கினர் மடக்க
 ணைஇய கலுமு மாமைபர் வையெயிற்று
 வார்ந்த வாயர் வணங்கிறைப் பணைத்தோட்
 415 சோர்ந்துகு வன்ன வபக்குறு வந்திகைத்
 தொய்யில் பொறித்த சுணங்கெதி ரிளமுலை
 மையுக் கன்ன மொய்யிருங் கூந்தன் ,
 மயிலிய லோரு மடமொழி யோருங்
 கைஇ மெல்லிதி னெதுங்கிக் கையெறிந்து
 420 கல்லா மாந்தரொடு நகுவனர் திளைப்பப்
 புடையமை பொலிந்த வகையமை செப்பிற்
 காம ருருவிற் றும்வேண்டும் பண்ணியங்
 கமழ்நறும் பூவொடு மனைமனை மறுக
 மழைகொளக் குறைபாது புனல்புக மிகாது
 425 கரைபொரு திரங்கு முந்நீர் போலக்
 கொளக்கொளக் குறைபாது தரத்தர மிகாது
 கழுநீர் கொண்ட வெழுநா ளந்தி
 யாடுதுவன்று விழவி னுடார்த் தன்றே
 மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூட
 430 னுளங் காடி நனந்தலைக் கம்பலை
 வெயிற்கதிர் மழுங்கிப் படர்கூர் ஞாயிற்றுச்

406 - 7. “வலம்புரி புசரையும் வானரை முடியினர்” (முருகு. 127.)

410. “செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த” (புறநா. 9 அடி 9.)

411. சிலப். 4: 5 - 8. அடியார். மேற்.

419, பா. தைஇமெல்லிதின்.

- செக்க ரன்ன சிவந்து துணங் குருவிற்
கண்பொரு புகூஉ மொண்பூங் கலிங்கம்
பொன்புனை, வாளொடு பொலியக் கட்டித்
485 திண்டேர்ப் பிரம்பிற் புரளுந் தானைக்
கச்சந் தின்ற கழறபங்கு திருந்தடி
மொய்ம்பிறந்து திரிதரு மொருபெருந் தெரியன்
மணிதொடர்ந் தன்ன வொண்பூங் கோதை
யணிகிளர் மார்பி னூரெ டீனேஇக்
440 காலியக் கன்ன கதழ்பரி கடைஇக்
காலோர் காப்பக் காலெனக் கழியும்
வான வண்கை வளந்தெழு செல்வர்
நான்மகி ழிருக்கை காண்மார் புணைதி
தெள்ளரிப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வொள்ளழந்
445 ழுவற விளங்கிய வாப்பொ னவிரிழை
யணங்குவீழ் வன்ன பூந்தொடி மகளிர்
மணங்கமழ் நாற்றந் தெருவுடன் சுமழ
வொண்குழை திகழு மொளிரெழு திருமுகந்
தின்கா மேற்ற விபலிந் வி லைநந்
450 தென்கடற் றிளையி னரைவனி புடைப்ப
நிரைநிலை மாடத் தாமியந் தோறு
மழைமாய் மதியிற் றேன்றபு மறைய
நீரு நிலனுந் தீபும் வளியு
மாக விசும்போ டைத்துட ரிபற்றிய
455 மழுவா னெடிபோன் றலைவ னாக
மாசற விளங்கிய யாக்கையர் குற்கடர்
வாடாப் பூவி னிமைபா நாட்டத்து
நாற்ற வுணவி னுருகெழு பெரிப்போர்க் கு
மாற்றந் மரபி னுயர்பலி சொடுமா
460 ரந்தி விழவிந் றாரியங் சறங்கத்
தின்கதிர் மதாணி பொண்குறு மாக்களை
யோம்பினர்த தழீஇத் தாம்புணர்ந்து முபங்கித்
தாதுணி தாமரைப் போதுபிடித் தாங்குத்

448. பா. குழையிருந்தவொள்கெழு

456. “மாசற விமைக்கு முருவினா” (புரந. 128.)

461 - 3. குழந்தைகளுக்குத் தாமரைப்போது: “நீரு, னடைமறை யாய்தழ்ப் போதுபேர்ந் கொண்ட, குடைநிழற் றேன்றகின் செம்மலை” (கலி. 84); “பொய்கையுண் மலரென வளர்ந்து” (சீவக. 2756.)

- தாமு மவரு மோரங்கு விளங்கக்
 465 காமர் கவினிய பேரிளம் பெண்டிர்
 பூவினர் புகையினர் தொழுவனர் பழிச்சிச்
 சிறந்துபுறக் காக்குங் கடவுட் பள்ளியுள்
 சிறந்த வேதம் விளங்கப் பாடி
 விழுச்சி ரெய்திய வொழுக்கமொடு புணர்ந்து
 470 நிலமமர் வையத் தொருதா மாகி
 புயர்நிலை யுலக மிவணின் நெய்து
 மறநெறி பிழைபா வன்புடை நெஞ்சிற்
 பெரியோர் மேள யினிதி னுறைபுங்
 ஞன்றுகுயின் நன்ன வந்தணர் பள்ளியும்
 475 வண்டுபடப் பழுவிய தேனார் தோற்றத்துப்
 பூவும் புகையுஞ் சாவகர் பழிச்சுச்
 சென்ற காலமும் வருஉ மமயமு
 மின்றிவட் டோன்றிய வொழுக்கமொடு நன்குணர்ந்து
 வானமு நிலனுந் தாமுமு துணருஞ்
 480 சான்ற கொள்கைச் சாயா யாக்லக
 யான்றடங் கறிஞர் செறிந்தனர் நோன்மார்
 கல்பொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் காண்டைப்
 பப்புரிச் சிமிலி நூற்றி நல்குவரக்
 கயங்கண் டன்ன வயங்குடை நகரத்துச்
 485 செம்பியன் நன்ன செஞ்சுவர் புனைந்து
 நோக்குவிசை தவிர்ப்ப மேக்குபர்ந் தோங்கி
 யிறும்பூது சான்ற நறும்பூஞ் சேக்கையுங்
 குன்றபல குழிஇப் பொலிவன தோன்ற

470. பா. ஒருதிரையாகி.

455 - 74. "நுதல்விழி காட்டத் திறையோன் கோயிலு, முவணச் சேவ
 லுயர்த்தோ னியமமு, மேழிலல னுயர்த்த வெள்ளை நகரமுங், கோழிச் சேவற்
 கொடியோன் கோட்டமு, மறத்துறை விளங்கிய வறவோர் பள்ளியும்" (சிலப்
 14: 7 - 11); "நுதல்விழி காட்டத் திறையோன் முதலாப், பதிவாழ் சதுக்கத்
 தத் தெய்வீ ருக" (மணி. 1: 54 - 5.)

485. "செம்பியன் நன்ன செய்வுற செஞ்சுவர்" (நெடுநல். 112);
 "செம்புறம் புரிசை" (அகநா. 375); செம்புறம் புரிசை", "செம்புபுனை
 தியற்றிய சேனேடும் புரிசை" (புறநா. 37, 201); "செம்பைச்சேரிஞ்சி"
 (தே. பிரம. ஞான.)

வச்சமு மவலமு மார்வமு நீக்கிச்

490 செற்றமு முவகையுஞ் செய்பாது காத்து

ஒருமன்கோ லன்ன செம்மைத் தாகிச்

கொக்க கொள்ளை யறங்கு ரவையமு

நறுஞ்சாந்து நீவிய கேழ்க்கி ரகலத்

தாவுதி மண்ணி யவிர்துகின் முடித்து

495 மாவிசம்பு வழங்கும் பெரியோர் போல

தன்றுந் தீதுங் கண்டாய்ந் தடக்கி

யன்பு மறனு மொழியாது காத்துப்

பழியொரீ இ யுயர்ந்து பாப்புகழ் நிறைந்த

செம்மை சான்ற காவிதி மாக்களு

500 மறநெறி பிழையா தாற்றி னொழுகிச்

குறும்பல் குழுவிற் குன்றுகண் டன்ன

பருந்திருந் துகக்கும் பன்மா ணல்லிற்

பல்வேறு பண்டமோ ணேமலிந்து கவினி

மலையவு நிலத்தவு நீரவும் பிறவும்

505 பல்வேறு திருமணி முத்தமொடு பொன்கொண்டு

சிறந்த தேளத்துப் பண்ணியம் பகர்நரு

மழையொழுக் கறையுப் பிழையா விளையுட்

பழையன் மோக ரவையகம் விளங்க

நான்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன

510 தாமேளந் தோன்றிய நார்பெருங் குழுவுங்

கோடுபோழ் கடைநருந் திருமணி குயினருஞ்

குழிறு நன்பொன் சுடரிழை புணரும்

பொன்னுரை காண்மருங் கலிங்கம் பகர்நருஞ்

செம்புநிறை கொண்மரும் வம்புநிறை முடிநரும்

515 பூவும் புகையு மாயு மாக்களு

489 - 92. “காய்த லுவத்த லகற்றி யொருபொருட்க. னாய்த வறி வுடையார் கண்ணதே - காய்வதன்க, னுற்றருணர் தோன்ற தாகு முவப்ப தன்கட், குற்றமுத் தோன்ற கெடும்” (அறநெறி. 22.)

493. கெழுவுவென்னும் உரிச்சொல் சிறப்பண்பை உணர்த்துமென்ப தற்கு இவ்வுடி மேற்கோள். (தொல். உரி. கு. 5 - 8; இ - வி. கு. 283.)

494. மண்ணுதல் என்பதற்குப் பண்ணுதல் எனப் பொருள்கூறி இவ் வடிவை மேற்கோளாகக் காட்டினர்; (சீவக. 202, 785, 1808.)

502. இத்தல் 231 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

- மெவ்வகைச் செய்திபு முவமங் காட்டி
 றுண்ணிதி னுணர்ந்த றுழைந்த நோக்கித்
 கண்னுள் வினைஞரும் பிறருங் கூடித்
 தெண்டிரை யவிரறல் கடுப்ப வொண்பல்
- 520 குறியவு நெடியவு மடிதருஉ விரித்துச்
 சிறியரும் பெரியருங் கம்மியர் குழீஇ
 நால்வேறு தெருவினுங் காஹ நிற்றரக்
 கொடும்பறைக் கோடியர் கடும்புடன் வாழ்த்துந்
 தண்கட னுட னொண்பூங் கோதை
- 525 பெருநா ளிருக்கை விழுமியோர் குழீஇ
 விழைவுகொள் கம்பலை கடுப்பப் பலவுடன்
 சேறு நாற்றமும் பலவின் சுளையும்
 வேறுபடக் கவினிய தேமாங் கணியும்
 பல்வே றுருகிற் காயும் பழனுங்
- 530 கொண்டல் வளர்ப்பக் கொடிவிடுபு கவினி
 மென்பிணி யவிழ்ந்த குறுமுறி யடகு
 மமிர்தியன் றன்ன தீஞ்செற்றுக் கடிதையும்
 புகழ்படப் பண்ணிய பேருன் சோறுங்
 கீழ்செல விழ்ந்த கிழங்கொடு பிறவு
- 535 மின்சோறு தருநர் பல்வயி னுகர
 வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வங்கம்
 பல்வேறு பண்ட மிழிதரும் பட்டினத்
 தொல்லெ னிமிழிசை மானக் கல்லென
 நனந்தலை வினைஞர் கலங்கொண்டு மறுகப்
- 540 பெருங்கடற் குட்டத்துப் புலவத்திரை யோத
 மிருங்கழி மருவிப் பரப்பப் பெரிதெழுந்
 துருகெழு பானான் வநவன பெபர்தலிற்
 பல்வேறு புள்ளி னிசையெழுந் தற்றே
 யல்லங் காடி யழிதரு கம்பலை
- 545 பொண்கட ருருப்பொளி மழுங்கச் சினந்தணிந்
 சென்ற ஞாயிறு நன்பகற் கொண்டு

516. பா. எண்வகைச்செய்தியும்.

524. பா. தெண்கடனுடன்.

531. பா. குறுமுறியடரும்.

- குடமுதற் குன்றஞ் சேரக் குணமுத
 னுண்முதிர் மதியந் தோன்றி நிலாவிரிபு
 பசலுந் வற்ற விரவுவர நயந்தோர்
- 550 காத வின்றுணை புணர்மா ராயி, தழை
 தண்ணறுங் கழுநீர் துணைப்ப விழைபுனையூஉ
 நன்னெடுங் கூந்த னறுவிரை குடைய
 நரந்த மரைப் ப நறுஞ்சாந்து மறக
 மென்னுற் கலிங்கங் சம்ழ்புகை மடுப்பப்
- 555 பெண்மகிழ் வற்ற டிணைநாக் கு மகளிர்
 நெடுஞ்சுடா விளக்கங் கொநீஇ நெடுநக
 ரெல்லை யெல்லா னொபொடு புருந்து
 கல்லென் மாலை நீங்க நாணுக்கொள
 வேழ்புணர் சிறப்பி வின்றெடைச் சிறியாழ்
- 560 தாழ்பெயற் கன்குரல் கசிப்பப் பண்ணுப்பெயர்த்து
 வீழ்துணை தழீஇ விபல்விப்பி கமழ
 நீர்திரண் டன்ன கோதை டிறக்கிட்
 டாப்கோ லவிந்தொடி விளங்க வீசிப்
 போதவிழ் புதுமலர் தெருவுடன் கமழ
- 565 மேதகு தகைய மிஞ்நல மெம்திப்
 பெரும்பல் குவளைச் சநுட்டிடு பன்மலர்
 திறந்துமோந் தன்ன சிறந்துகமழ் நாற்றத்துக்
 கொண்டன் மலர்ப்புதன் மாநப்பூ வேபந்து
 துண்டி னாகம் வடுக்கொள முயங்கி
- 570 மாயப் பொப்பல கூட்டிக் கவவுக்கரந்து
 சேபரு நணிய ந நலனாந்து வந்த
 விளம்பல் செல்வர் வளர்த்தப வாங்கி
 துண்டா துண்டு வறும்புத் துறர்கு
 மென்சிறை வண்டின மாணப் புணர்ந்தோர்
- 575 நெஞ்சே மாப்ப வின்றுயி றுறந்து

560. “திருமழை தலைஇய விருணிற விசயபின், விண்ணகிரிமிழிசை
 கடுப்பப் பண்ணமைத்து” (மல்லபு. 1-2; கோல். புள்ளி. கு 11. க. மேற்.)
 பா. தாழ்பயல்.

562. “மாள்விறுர்கோவிமழை” (11 - வே பாடாண். 16.)

572 - 5. “நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை, வறும்புத் துறக்கும் வண்டு
 போல்குவம்”, “பயன்பல வாங்கி வண்டிற் றுறக்குங், கொண்டி மகளிரை”
 (மணி. 18: 13 - 20, 108 - 9.)

- பழந்தேர் வாழ்க்கைப் பறவை போலக்
கொழுங்குடிச் செல்வரும் பிறரு மேய
மணம்புணர்ந் தோங்கிய வணங்குடை நல்லி
லாய்பொன் னவிர்தொடிப் பாசிழை மகளி
- 580 ரொண்சுடர் விளக்கத்துப் பலருடன் றுவன்றி
நீன்றி விசம்பி லமர்ந்தன ராடும்
வானவ மகளிர் மானக் கண்டோர்
நெஞ்சு நடுக்குறுகக் கொண்டி மகளிர்
யாம நல்யாழ் நாப்ப ணின்ற
- 585 முழுவின் மகிழ்ந்தன ராடிக் குண்டுநீர்ப்
பனிததுறைக் குவவுமணன் முனை இ மென்றளிர்க்
கொழுங்கொம்பு கொழுதி நீர்நனை மேவா
நெடுந்தொடர்க் குவளை வடிம்புற வடைச்சி
மணங்கமழ் மனைதொறும் பொப்த லயரக்
- 590 கணங்கொ ளவுணர்க் கடந்த பொலந்தார்
மாயோன் மேய வோண நன்னாட்
கோணந் தின்ற வடுவாழ் முகத்த
சாணந் தின்ற சமந்தாங்கு தடக்கை
மறங்கொள் சேரி மாறுபொரு செருவின்
- 595 மாறு துற்ற வடுப்படு நெற்றிச்
சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்புகன் மறவர்
கடுங்களி றேட்டலிற் காணுந ரிட்ட
நெடுங்கரைக் காழக நிலம்பர லுருப்பக்
கடுங்கட் டேறன் மகிழ்சிறந்து திரிதரக
- 600 கணவ ருவப்பப் புதல்வர்ப பயந்து
பனைத்தேந் திளமுலை யமுத முறப்
புலவுப்புனிறு தீர்ந்து பொலிந்த சுற்றமொடு
வளமனை மகளிர் குளநீ ரயரத்

576. பொருந. 64 - ஆம் அடியின் கீழ்க் குறிப்பைப்பார்க்க. "வள்ளி யோர்ப்படர்த்துபுள்ளிம்போகி" (புறநா. 47.)

584. யாமநல்யாழ்: "விசைவார்ந் துழந்த கவர்வி னல்யாழ், யாமமுய யாமம்" (நற். 335; பரி. 14.) "யாமயாழ் மழையான்" (கம்ப. நாடனிட்ட. 31)

602 - 3. "புதல்வரைப் பயந்த புனிறுதீர் கயக்கத், தீர்க்கினை மகளிர் டாவமும்" (மணி. 7: 75 - 6 - ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் குறிப் பையும் பார்க்க.)

- திவவுமெய்ப் நிறுத்துச் செவ்வழி பண்ணிக்
 605 குரல்புணர் நல்பாழ் முழுவோ டொன்றி
 நுண்ணீ ராகுளி யிரட்டப் பலவுட
 னொண்சுடர் விளக்க முந்தற மடையொடு
 நன்மா மயிலின் மென்மெல விபலிக்
 கடுஞ்சூன் மகளிர் பேணிநீ கைதொழுது
 610 பெருந்தோட் சாலினி மடுப்ப வொருசா
 ளருங்கடி வேலன் முருகொடு வளை இ
 யரிக்கூ டின்னிபங் கறங்கநேர் நிறுத்துக்
 கார்மலர்க் குறிஞ்சி சூழக் கடம்பின்
 சீர்மிகு நெடுவேட் பேணித் தழுதப்பிணையூ
 615 மன்றுதொறு நின்ற குவை சேரிதொறு
 முரையும் பாட்டு மாட்டும் விரைஇ
 வேறுவேறு கம்பலை வெறிநொன்பு மபங்கிப்
 பேரிசை நன்னன் பெறும்பெயர் நன்னுட்
 சேரி விழவி னூர்ப்பெழுந் தாங்கு
 620 முந்தை யாமஞ் சென்ற பின்றைப்
 பணிலங் கலியவிர் தடங்கக் காழ்சாப்த்து
 நொடைநவி நெடுங்கடை யடைத்து மடமத
 ரொள்ளிழை மகளிர் பள்ளி யயர
 நல்வரி யிறுஅல் புரையு மெல்லடை
 625 யயிருருப் புற்ற வாடமை விசபங்
 கவவொடு பிடித்த வதைபமை மோதகந்
 தீஞ்சேற்றுக் கூவியர் தூங்குவன நறங்க
 விழவி னாடும் வயிரியர் மடியப்
 பாடான் றவிர்த பனிக்கடல் புரையப்
 630 பாயல் வளர்வோர் கண்ணினிது மடுப்பப்
 பாணுட் கொண்ட கங்கு விடையது
 பேயு மணங்கு முருவுகொண் டாப்கோற்

604. புறநா. 149 - ஆம் பாடல் பார்க்க.

605 - 6 "நல்யா ழாகுளி பதையொடு சுருக்கி" (புறநா. 64.)

608. முருகு. 205 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

618. பா. பெரும்பெயர்.

624. அடைக்கு இரால்: "தேனி ருலன தீஞ்சுவை யின்னடை"
 (சீவக. 2674.)

பத் துப் பாட்டு.

- கூற்றக் கொலிறோர் கழுதொடு கொட்ப
 விரும்பிடி மேளந்தோ லன்ன விருள்சேர்பு
 635 கல்லு மாணுந் துணிக்குங் கூர்மைத்
 தொடலை வாளர் தொடுதோ லடிபர்
 குறங்கிடைப் பதித்த கூர்நுனைக் குறும்பிடிச்
 சிறந்த கருமை நுண்வினை நுணங்கற
 னிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர்
 640 மென்னு லேணிப் பன்மாண் சுற்றினர்
 நிலனக முளியர் கலனசைஇக் கொட்குங்
 கண்மா ரூடவ ரொடுக்க மொற்றி
 வயக்களிது பார்க்கும் வயப்புசி போலத்
 துஞ்சாக் கண்ண ரஞ்சாக் கொள்கைய
 645 ருறிந்தோர் புதந்த வான்மையர் செறிந்த
 நூல்வழிப் பிழையா நுணங்குநுண் டேர்ச்சி
 யூர்காப் பாள னுக்கருங் கணையினர்
 தேர்வழங்கு தெருவி னீர்திரண் டொழுக
 மழையமைந் துற்ற வரைநா ளமபழு
 650 மசைவில ரொழுந்து நயம்வந்து வழங்கலிற்
 கடவுள் வழங்குங் கையறு கங்குலு
 மச்ச மறியா தேம மாகிய
 மற்றை யாமம் பகலுறக் கழிப்பிப்
 போதுபிணி விட்ட கமழ்நறம் பொன்சைத்
 655 தாதுண் டும்பி போது முரன்றாங்
 கோத லந்தணர் வேதம் பாடச்
 சீரினிது கொண்டு நரம்பினி தியக்கி

635 - 6. “குன்று துளனாக்குங் கூர்ங்கணையான்” என்பது பா. 13-ம்; (தொல். புறத். கு. 21 - ந. மேற்); “வேறிரண் டனவும் வில்லு மிடைத்தவும் வெற்பென் றாலுங், கூறிரண் டாக்கும் வாட்டைக் குழுவையுங் குணிக்க லாற் றேம்” (கம்ப. சுந்தர. பா. 6.)

639 - 42. “நிலனக முளிய னீலப் தானையன், கலனசை வேட்டையிற் கடும்புலி போன்று” (சிலப். 16: 204 - 5 அடியார். மேற்.)

653. பசுலென்பதற்கு, அரையாமம் எனப் பொருள்கொண்டு இவ்வடி யை மேற்கோள் காட்டினர்; (சிலப். 4: 81 - அரும்பத. அடியார்.)

655. சீவக. 893 - 8. மேற்.

- யாமோர் மருதம் பண்ணக் காமோர்
கடுங்களிற் கவளங் கைப்ப நெடுந்தோப்
- 660 பனைநிலைப் புரளி புல்லுணை நெடுவிட்டப்
பல்வேறு பண்ணியக் கடைமெழுக் குறுப்பக்
கள்ளோர் களிநொடை நுவல வில்லோர்
நபந்த காதலர் கவவுப்பிணிந் துஞ்சிப்
புலர்ந்துவிர் விடிய லெப்த விநுமீசுக்
- 665 கண்பொரா வெறிக்கு மின்னுகொடி புரைய
வெரண்பொ னவிரிழை தெழிப்ப வியலித்
திண்சுவர் நல்லிற் கதவங் கரைய
வுண்டுமகிழ் தட்ட மழலை நாளிற்
பழஞ்செருக் காளர் தழங்குதூ ரோன்றி
- 670 குநர் வாழ்த்த மாகநர் துவல
வேதா ளிகரொடு நாழினை யிசைப்ப
விமிழ்முர சிரங்க வேறுமாறு சிலைப்பப்
பொறிமயிர் வாரணம் வைகறை யியம்ப
யானையங் குந்தின் சேவொடு காம
- 675 ரன்னங் கரைய வணிமயி லாவப்
பிடிபுணர் பெருங்களிற் முழங் முழுவாயிக்
கூட்டுறை வபமாப் புலியொடு குழை
வான நீங்கிப் நீனிற் றிம்மின்
மின்னுமிமிற் தனை ராகி நறவுமகிழ்ந்து
- 680 மாணிழை மகளிர் புலந்தனர் பரிந்த
பருடக்கா மாரஞ் சொரிந்த முத்த மொடு
பொவ்ஃடு நெருப்பி னிலமுத் தென்ன
வம்மென் குரும்பைக் காப்பிடுபு நிறவுந்

-
658. புறநா. 117 - ஆம் பாடல் பார்க்க
659. “கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்ப” (முல்லை 36.)
666. பா. தெளிர்ப்பவியலி. 670. பா. குதரேத்த.
671. பா. வேதாளியர்
670 - 71. சிலப் 5. 12. அடியார் மேற்
673 - 4. “யானையங் குருதின் கானலம் பெருந்தோடு” (குறுந். 34);
“களிமயில், குஞ்சரக் குரல குருகொ டாலும்” (அகநா 115); “கிசுகிசென்
தெங்குமாயிண்சாத்தக்கலந்து” (திருப்பாவை. 7.)
678. நீனிதவிசம்பு; (மதுரை. 581.)

- தருமணன் முற்றத் தரிஞ்மி ரூர்ப்ப
685 மென்பூஞ் செம்மலொடு நன்கலஞ் சீப்ப
விரவுத்தலைப் பெயரு மேம வைகறை
மைபடு பெருந்தோண் மழவ ரோட்டி
யிடைப்புலத் தொழிற் த வேந்துகோட் டியானை
பகைப்புலங் கவர்த்த பாப்பரிப் புரவி
690 வேல்கோ லாக வான்செல னூறிக்
காய்சின முண்டிற் கடுங்கட் கூளிய
ஞர்சுடு விளக்கிற் றந்த வாயமு
நாடுடை நல்லெயி லணங்குடைத் தோட்டி
நாடொறும் விளங்கக் கைதொழுதப் பழிச்சி
695 நாடா வந்த விழுக்கல மனைத்துங்
கங்கைபம் பேரியாறு கடற்படர்ந் தாஅங்
களந்துகடை யறிபா வளங்கெழு தாரமொடு
புத்தே ஞாலகங் கவினிக் காண்வர
மிக்குப்புக் கெழ்திய பெரும்பெயர் மதுரைச்
700 சீனநிலை மணந்த சுரும்புபடு செந்தி
யொண்பும் பிண்டி யவிழ்ந்த காவிற்
சுடர்பொழிந் தேறிய விளங்குகதிர் ஞாயிற்
றிலங்குகதி ரிளவெயிற் றேன்றி யன்ன
தமனியம் வளைஇப் தாவில் விளங்கிழை
705 நிலம்விளக் குறுப்ப மேதகப் பொலிந்து
மயிலோ ரன்ன சாயன் மாவின்
தளிர்ரோ ரன்ன மேனித தளிர்ப்புறத்
தீர்க்கி னாரும்பிய திலைபர் கூரெயிற்
றெண்குழை புணரிய வண்டாழ் காதிற்
710 கடவுட்கயத் தமன்ற சுடரிதழ்த் தாமரைத்
தாதுபடும் பெரும்போது புரையும் வான்முதத்
தாப்தொடி மகளிர் நூறந்தோள் புணர்ந்து
கோகையிற் பொலிந்த சேக்கைத் துஞ்சித்
திருந்துதுயி லெடுப்ப வினிதி னெழுந்து

695 - 7. மலைபடு. 526 - 9.

706. பா. மயிலோடன்ன.

707 - 9. “சன்றவடிதலைபோ லீர்பெய்புர் தளிர்ொடு” (கலி. 32.)

- 715 திண்கா ழார கதிர்விடு
மொண்கா ழாரங் கவைஇய மார்பின்
வரிக்கடைப் பிரச முசுவன மொய்ப்ப
வெருத்தந் தாழ்ந்த விரவுப்பூந் தெரியந்
பொலஞ்செயப் பொலிந்த நலம்பெறு விளக்கம்
- 720 வளிகெழு தடக்கைத் தொடியொடு சுடர்வரச்
சோறமை வற்ற நீருடைக் கலிங்க
முடையணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ
வல்லோன் றைஇய வரிப்புனை பாவை
முருகியன் றன்ன வருவினை யாகி
- 725 வருபுனற் கற்சிறை கடுப்ப விடையறுத்
தொன்னு ரோட்டிய செருப்புசன் மறவர்
வாள்வலம் புணர்ந்தநின் றுள்வலம் வாழ்த்த
வில்லைக் கவைஇக் கணைதாங்கு மார்பின்
மாதாங் கெறுழ்த்தோண் மறவர்த தம்மின்
- 730 கல்லிடித் தியற்றிய விட்டுவாய்க் கிடங்கி
னல்லெயி லுழந்த செல்வர்த் தம்மின்
கொல்லேற்றுப் பைந்தோல் சீவாது போர்த்த
மாக்கண் முரசு மோவில கறங்க
வெரிநிமிர்ந் தன்ன தானை நாப்பட்
- 735 பெருநல் யானை போர்க்களந் தொழிய
விழுமிய வீழ்ந்த சூரிசிலர்த் தம்மின்
புரையோர்க்குத் தொடுத்த பொலம்பூந் தும்பை
நீர்யா ரென்னாது முறைகருதுபு சூட்டிக்
காழ்மண் டெஃகமொடு கணையலைக் கலங்கிப்
- 740 பிரிபிணை யரிந்த நிறஞ்சிதை கவயத்து

715 - 6. “இருபே ராரமு மெழில்பெற வணியுந். திருவிழ் மார்பிற்
றென்னவர்.” (அகநா. 13.)

727. பா. தாள்வலம்பழிச்ச.

726 - 7. சிலுபாண். 211 - 2

731. கலி. 92; சீவக. 906 - ௪ மேற்.

732 - 3. “ஓடாகல் லேற்றுரிவை தைஇய, பாடுகொண் முரசம்” (அகநா.
334); “வானூத் குடையு மயிர்க்கண் முரசம்” (சிலப். 5. 91.)

734. பா. (அ). அரிபரத்தன்ன (உ) அரிநிகழ்த்தன்ன.

- வானத் தன்ன வளநகர் பொற்ப
 நோன்குமட் டன்ன லுன்சாய் மார்பி
 னுபர்ந்த வுதவி யூக்கலர்த் தம்மி
 னிவந்த யானைக் கணநிரை கவர்ந்த
- 745 புலர்ந்த சாந்தின் விரவுப்பூந் தெரியற்
 பெருஞ்செ யாடவர்த் தம்மின் பிறரும்
 யாவரும் வருக வேளேருந் தம்மென
 வரையா வாயிற் செறாஅ திருந்து
 பாணர் வருக பாட்டியர் வருக
- 750 பாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென
 விருங்கினை புரககு மிரவலர்க் கெல்லாவ
 கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் களிற்றொடும் வீசிக
 களங்கோறுங் கள்ளரிப்ப
 மரந்தோறு மைவிழ்ப்ப
- 755 நிணலுன்குட் டிருக்கமைய
 நெய்கனிந்து வறையார்ப்பக்
 குருஉக்குப்புகை மழைமங்குலிற்
 பரந்துதோன்றி வியனகராற்
 பல்சாலை முதுகுடுமியி
- 760 னல்வேள்வித துறைபோகிய
 தொல்லாணை நல்லாசிரியர்
 புணர்கூட் டுண்ட புகழ்சால சிறப்பி
 னிலந்தரு திருவி னெடியோன் பீபால
 வியப்புளு சால்புளு செமமை சானோர்
- 765 பலர்வாய்ப் புகரறு சிறப்பிற் றோன்றி
 யரியதநது குடியகற்றிப்
 பெரியகற் றிசைவிளக்கி
 முந்நீர் நாப்பண் ஞாயிறு போலவும்

742. “என்கா னுன கடுபபமெய் கிதைத்து” (பதிற் 67 17.)

747. பொருந். 101 - அடி மேற்.

760. “பரந்தோள்விததுறைபோய பைந்தா மாபன” (கீவக. 717)

760 - 761. பட். 169 - 170.

763. “கிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன்” (தொல். பாயிரம்.)

- பன்மீ னடுவட் டிங்கள் போலவும்
 770 பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்தினிது விளங்கிப்
 பொய்யா நல்லிசை நிறுத்த புனைதார்ப்
 பெரும்பெயர் மாறன் தலைவ னாகக்
 கடந்தடு வாய்வா னிளம்பல் கோச
 ரியனெறி மரபினின் வாய்மொழி கேட்பப்
 775 பொலம்பூ ணைவ ரூட்படப் புகழ்ந்த
 மறமிகு சிறப்பிற் குறுநில் மன்ன
 ரவரும் பிறநூற் துவன்றிப்
 பொற்புவிளங்கு புகழவை நிற்புகழ்ந் தேத்த
 விலங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
 780 மணங்கமழ் தேறன் மடுப்ப நாளு
 மகிழ்ந்தினி துறைமதி பெரும
 வரைந்துநீ பெற்ற நல்லு ழியையே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு மாங்குடிமருதனார் மதுரைக்காஞ்சியென்று மதுரைப்பெயரானன்றித் திணைப்பெயரார் பெயர்கூறினார். இத்திணைப்பெயர் பன்னிருபடல முதலிய துல்கனார்கூறிய திணைப்பெயரன்று; தோல்காப்பியனுரிகூறிய திணைப்பெயர்ப்பொருளே இப்பாட்டிற்குப் பொருளாகக் கோடலின். வஞ்சி தேர்ச்செல்லலானார், காஞ்சி எஞ்சாதெதிர்ச்சென்றானல்லானும் “வஞ்சியும் காஞ்சியுந் சம்முண் மாறே” எனப் பன்னிருபடலத்திற்கூறிய திணைப்பெயர் இப்பாட்டிற்குப் பொருளன்மையுணர்க. அவர் முதமொழிக்காஞ்சிமுதலியவற்றைப் பொதுவியலென்று ஒருபடலமாக்கிக்கூறலின், அவை திணைப்பெயராகாமையுணர்க.

இனி, மதுரைக்காஞ்சியென்றதற்கு மதுரையிடத்து அரசற்குக் கூறிய காஞ்சியென விரிக்க. இஃது உருபும்பொருளும் உடன்றொக்தது. *“(காஞ்சி சானே பெருந்திணைப் புறனே” என்பதனும் காஞ்சி பெருந்திணைக்குப் புறனா

769 - 70. சிறுபாண். 219 - 20 ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.
 “பன்மீ னுப்பட் டிங்கள் போலப், பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து தோன்றலை”
 (பதந். 90: 17 - 8.)

775. பா. உளப்பட.

779 - 81. பொருந். 85 - 7 ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க;
 “ண்டொடி மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய, தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்
 ன், தாங்கினி தொழுமுகதி பெரும.” (புறநா. 24.)

* தோல்காப்பியம், புறத்திணையியல், 22.

யிற்று. அது, ***“பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பல்லாற் றானு, நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே.”** என்பதாம். இதன்பொருள் : பாங்கு அரு சிறப்பின் - தனக்குத் துணையில்லாத வீடுபேறுமிகித்தமாக, பல் ஆற்றானும் - அறம் பொருள் இன்பமென்னும் பொருட்பகுதியானும், அவற்று உட்பகுதியாகிய உயிரும் யாக்கையும் செல்வமும் இளமையுமுதலியவற்றானும், நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்து - நிலைபேறில்லாத உலகியர்க்கையப்பொருத்திய நன்னெறியினை உடைத்து அக்காஞ்சியென்றவாறு. எனவே வீடுபேறு மிகித்தமாகப் பல்வேறு நிலையாமை சான்றோரையுங்குறிப்பினது காஞ்சித்திணையென்பதுபொருளாயிற்று.

இச்செய்யுட்புலவர் இப்பொருளேகோடவின், யாம் இப்பொருளேதா உரைகூறுகின்றாம்.

1 - 2. [ஒக்குதிரை வியன்பாப்பி, ஞெலிமுக்கீர் வரம்பாக:] வியல் பரப்பின் ஒக்கு திரை ஒலி முக்கீர் வரம்பு ஆக—அகலத்தையுடைத்தாகிய நீர்ப்பரப்பின் கண்ணே ஒக்குதிரையொலிக்குங்கடல் எவ்வையாக,

3 - 4. தேன் னாங்கும் உயர் ிமையம் மலை நாரிய வியல் ஞாலத்து—தேனினால் னாங்கும் உயர்ந்த உச்சியையுடைய மலைகள்தோன்றிய அகலத்தையுடைய ஞாலத்தின்கண்ணே,

5. விலம் மாதிரத்தான் வளி கொட்ப—வலமாக ஆகாயத்தின்கண்ணே காற்றுச்சுழல்,

6. வியல் நான்மீன் நெறி ஒழுக—அகலத்தையுடைய நான்மீன்கள்தாம் கடக்கு நெறியின்கண்ணே கடக்க,

7. பகல் செய்யும் செ ஞாயிறம்—பகற்பொழுதை உண்டாக்கும் சிலந்த பகலோனும்,

8. இரவு செய்யும் வென் திங்களும்—இராப்பொழுதை உண்டாக்கும் வெள்ளிய மதியும்.

9. தோந்து விளர்ந்து விளங்க—குற்றமற்றுத் தோன்றிவிளங்க,

10. மழை தொழில் உதவ—மேகம் தானே பெய்தற்றொழிலை வேண்டுகாலத்தேதா,

† உழவுத்தொழிற்கு உதவவென்றுமாம்.

மாதிரம் கொழுக்க—திசைகளெல்லாம் தழைப்ப,

மலைகள் விளைத்துகொழுக்கவென்றுமாம்.

11. [தொடுப்பி னாயிரம் வித்தியது வினாய:] தொடுப்பின் வித்தியது ஞாயிரம் வினாய—ஒருவிதைப்பின்கண்ணே விதைத்தவிதை ஆயிரமாக வினாய,

12. சிலனும்—விளைசிலங்களுந்,

* தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், 23.

† “காணமாரிபெய்துதொழிலாற்றி” (பதிந். 84.)

மனனம்—மாங்கனம்,

பயன் எதிர்பு கத்த — பல்லுயிர்க்கும் தம்பயன்னொடுத்தலை ஏற்றுக் கொண்டு தழைப்ப,

13. *சோய் இகந்து சோக்கு விளங்க—மக்கட்குப் பசியும்பிணியுரிக்கி அழகுவிளங்க,

14 - 5. [மேதக மிகப்பொலிந்த, வோங்குநிலை வயக்களிறு:] மிக பொலிந்த ஒங்கு நிலை வய களிறு மே தக—அறவும்பொலியுபெற்ற உலகத்தைத்தாங்குதல் வளருத்தன்மையையுடைய வலியையுடையவாகிய திக்கயங்கள் இவர் தாங்குதலின் வருத்தமற்று மேம்பாடுதக.

சுருளும் படியுமாகப் பண்ணினவிடத்துப் பண்ணிதிற்கும் யானையென்ற றாப்பாருமுளர்.

16 - 7. [கண்டுதண்டாக் கட்கின்பத், துண்டுதண்டா மிருவளத்தான்:]

உண்டு தண்டா மிரு வளத்தான்—உண்டு அன்மையாத உணவுமிருகின்ற செவ்வத்தோடே.

கண்டு தண்டா கட்டு இன்பத்து—சோக்கியமையாத †கட்டு இனிமை யினையும்,

18. உயர் பூரிமம் விழு தெருவில்—உயர்த ‡சிறுகளையுமுடைய சீரியதெருவிலிருக்குமாதர் (20),

பூரிமம் - சாத்திட்ட தொட்டிகளென்பாருமுளர்.

19 - 20. [பொய்யறியா வாய்மொழியாத், புகழ்நிறைந்த கண்மார்தொடு:] வாய் மொழியால் புகழ் நிறைந்த பொய் அறியா நல் மாந்தொடு - §உய்யம் மொழியே ஏக்காலமும் கூறுதலாற்பெற்ற புகழ்நிறைந்த ||பொய்யைக் கேட்டறி யாத நல்ல அமைச்சருடனே,

21. நல் ஊழி அடி படா—கண்ணுவி ஊழிக்காலமெல்லாம் தமக்கு அடிப் பட்டுகடக்க,

22. பல் வெள்ளம் மீ கூற—பல||வெள்ளமென்னும் எண்ணப்பெற்ற காவமெல்லாம் அரசாண்டதன்மையை மேலாகச்சொல்லும்படி,

* “சோயொடு பசியகத்து”. “சோயிகத்தொ”இய நாடு” (பத்நீ. 13, 15.) “பசியும் பிணியும் பனசய நீகி” (சிலப். 5: 72; மணி. 1: 70.)

† கட்டு - கண்ணுக்கு.

‡ சிறகு - தெருவின் இருபுறத்தமுள்ள வீடுகளின் வரிசை; வழக்கு.

§ “பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை” (குறன். 296.)

|| “பொய்ச்சொற் கேளா வாய்மொழி மன்னன்” (உம்ப. கைகேசி குழ வினை. 31.)

¶ வெள்ளம் - ஒருபேரென்.

28. உலகம் ஆண்ட உயர்த்தோர் மருக—உலகத்தையாண்ட உயர்ந்தோர் பெற்றோர் குடியிலுள்ளவன.

மாதிரம் கொழுக்க (10) வித்தியதவினாய (11) நிலனும் மரனும் கத்த (12) வளிகொட்டையினாலே (5) மழை தொழிலுதவ (10) எனமுடிக்க.

வியன்னாலத்திடத்தே (4) மழைதொழிலுதவ (10) காண்மீன் நெறி பொழுத (6) ஞாயிறம் (7) திங்களம் (8) வினங்க (9) நோக்குவினங்க (13) களிது (15) மேதக (14) கண்மார்த்தரோடே (20) ஊழி அடிப்பட்டு நடக்கு படி (21) மீக்கூற (22) முந்நீர்வரம்பாக (2) உலகமாண்ட உயர்த்தோர்மருக (23) எனமுடிக்க.

*இவர்கள் தருமத்தில் தப்பாமல் நடத்தவே இக்கூறியவையும் நெறிதப்பாமல் நடக்குமென்றார்.

24 - 5. பிணம் கோட்ட களிது குழம்பின் நிணம் வாய்ப்பெய்த பேய் மகளிர்—பிணங்களை யுடைய கொம்புகளையுடையனவாய்ப் பட்ட ஆணையினுடைய திரளின் நிணத்தைத்தின்ற பேய்மகளிருடைய துணங்கை (26),

26. இணை ஒலி இயிழ் துணங்கை சீர்—இணைத்த ஆரவாரம் முழுவதும் இன்ற துணங்கைக்கத்தின் சீர்க்கு,

27. பிணை யூபம் எழுந்து ஆட—செறிந்த குறைதலைப்பிணம் எழுந்து நின்று ஆடுகையினாலே,

28. அஞ்ச வந்த போர்க்களத்தான்—அஞ்சதலுண்டான போர்க்களத்திடத்தே,

29. ஆண் தலை அணங்கு அடுப்பின்—ஆண்மக்கள் தலையாகிய நோக்கி குறைவருத்தம் அடுப்பின்கண்ணே,

30 - 31. உய வேந்தர் ஒன் குருதி சினம் தீயின் பெயர்பு போங்க—வலியையுடையவேந்தருடைய ஒள்ளிய குருதியாகிய உலை சினமாகிய தீயின் மறுகிப் பொக்குகையினாலே,

32 - 8. [தெலருங் கடுத்துப்பின். விறல்வினங்கிய விழுச்சூர்ப்பிர, நெடித்தோட்கை தடுப்பாக, வாடுற்ற ஆன்சோறு. நெறியறிந்த கடிவாலு, னடியொதுங்கிப் பிப்பெயராய், படையோர்க்கு முருகையர்]

தொடி தோள் தடுப்பு ஆக ஆடு உற்ற ஊன் சோறு—வீரவிரையை உடையவாகிய தோளையுடையகைகள் தடுப்பாகக்கொண்டு துழாவி அடுத்தலுற்ற ஊனினாகியசோற்றை,

நெறி அறிந்த கடி வாலுவன்—இடுமுறைமையறிந்த பேய்மடையன்.

* “இயல்புளிக் கோலோச்ச மன்னவ னாட்ட, பெயலும் வினையுஞ் சொக்கு” (குறள். 545.) மணி. 7: 8 - 10; சீவக. 255 பார்க்க.

† துணங்கையினியல்பு இப்புத்தம் 26 - ஆம் பக்கத்தால் அறியலாகும்

‡ மடையன் - சோருக்குவான்.

தெய்வம் அரு ளை துப்பின் விநல் விளங்கிய விழு குரப்பின் ௭ தங்கி பின் பெயரடி பட்டையோர்க்கு அயா—பகைவராத் கோபித்தற்கு அரிய கடிய வலியினையும் வெற்றிவிளங்கிய சீரிய கொடுந்தொழிலினையுமுடையாய் இட்ட அடிவாங்கிப் பின்போகாத வீரர்க்கு வேன்விசையும்படி,

39. அமர் கடக்கும் வியல் தானை—போராவெல்லும் அகலத்தையுடைய படைபிணையுடைய,

போர்க்களத்தே (28) ஆடுமற்சேர்த்தை (35) வாலுவன் (36) அடிபெயரா (37) வீரர்க்கு முரு கயரச் (38) கடக்குந்தானையென்க,

40 து 42. [தென்னவன் பெயரிய துன்னருந் துப்பிற், ரென்முது கடவுட் பின்னர் மேய, வரைத்தா முருவிப் பொருப்பிற் பொருச:]

வரை தாழ் அருவி பொருப்பின் கடவுள்—பக்கமலையிலே விழுவின்ற அருவியினையுடைய பொதியின்மலையிலிருக்கும் கடவுள்,

தென்னவன் பெயரிய துன் அரு துப்பின் தொல் முது கடவுள் பின்னர் மேய பொருச—*இராவணனைத் தமிழ்காட் டையாளாதபடிபோக்கின கிட்டுதற் கரிய வலியினையுடைய பழமைமுதிர்ந்த அகத்தியன்பின்னே எண்ணப்பட்டுச் சான்றோரையிருத்தற்கு மேவின ஒப்பற்றவனே,

† திசைநிலைக் கிளவியி னாஅ குகவும்' என்றகனல், இராவணன் தென் றிசைபாண்டமைபற்றித் †தென்னவனென்றா; இப்பெயர் பாண்டியற்கும் கூற் றுவற்குந் ஏற்றநின்றாற்போல. அகத்தியனைக் தென்றிசையுயர்ந்த நொய்ம் மைபோக இறைவனுக்குச் சீரோப்படுந் தானென்பதுபற்றிக் கடவுளென் றார். இராவணனாளுதல் பாயிரக்குதிர்த்த உடையாசிரியர்கூறிய உரையாலு முணர்க.

இனி, †“முத்தேர் முறுவலாய் நாமணம் புக்கக்கா, லிப்போழ்துபோழ் தென் தறுவாய்ப்பக் கூறிய, வெக்கடவுண் மற்றக் கடவுள்” என ||இருடிகளை யும் கடவுளென்ற கூறியவாற்றாலும் காண்க.

* அகத்தியமுனிவர், பொதியின்மலை உருகும்படி இசைபாடி இராவண னைவென்றுபோக்கினரென்பது பண்டைஉரலாறு; அவர் இசையில் வல்லுந ரென்பது முதலியவற்றைப் பின்னுள்ளவற்றாலும், இசையில்க்கணதுவாகிரிய ரென்பதாலுமுணர்க;—“மன்னு மகத்தியன் யாழ்வா கிப்ப”-(தற்குகைகளாய் ஞானவுலா), ‘இராவணனைக் கந்தருவத்தாற்பிணித்த’ (தோல். பாயிரம், உரையாசிரியருரை), “இனிய பைந்தமிழின் பொதியமால் வரைபோ லிசைக் குரு காது”, (சோணாசைல. 26), “மலை, முன்ன னாருக்கு முனிக்நவை - இந்நான், அசையா தடுத்த பழமலையை யன்ன, மிசையா லுருக்குவா யென்ன” (வேங்கையுலா, 319), “இசைக்குருகப்படுகிலை - இராவணனைப்பிணித்தக் குது முனிபாரும் இசைக்கு உருகிய பொதியின்மலை” (தஞ்சை. 345 - உரை.)

† தொல்காப்பியம், எச்சவியல், 53.

† “தென்னவன் மலையெ டுக்கச் சேயிழை நடுங்கக் கண்டு, மன்னவன் விரா லுன்ற மேற் தளியி னாசே” என்புழியும் தென்னவன் இராவணனாதல்காண்க; (தற்குகைச்சீமேற்றளி. திருநா. தே.)

‡ கலித்தொகை, 93.

|| “கந்தன் பள்ளிக் கடவுளர்க் கெல்லாம்” (சிலப். 11: 5) என்பதும் இதனை வலியுறுத்தும்.

இதனால், அகத்தியனுடன் தலைச்சங்கத்துப் பாண்டியனுக்குத் தமிழாசாய்ந்த தென்புக்கறிஞர்.

கற்றவனைபுதைத்தகடவுளென்று இறைவனுக்கி, அவன்பின்னரென் அகத்தியனென்று பொருள்கூறின், இறைவனுக்குத் தம்பியென்றல் சாலாமையானும், அப்பொருட்குங்காலத்து, முன்னவன் பின்னவன், முன்னேன் பின்னோனென்றல்லது அச்சொல் நிலாமையானும் அது பொருந்தாது. * “முன்னரே சாரான் முனிதக்க மூப்புள. பின்னரும் பீடமுக்கு கோயுள” எனப் பிறுண்டும் முன்னர் பின்னரென்பன இடமுணர்த்தியே சிற்றுமென்றுணர்க.

பொருளுென்றது †தான் பிறர்க்கு உலமிக்கப்படுவானென்னும்பொருட்டி.

43. விழு குழிய—சிரிபமுதபடாத்தையுடையவாய்,

விளங்கு ஓடைய—விளங்குகின்ற பட்டத்தையுடையவாய்,

44. உடு சினத்த—உடிய சினத்தையுடையவாய்,

45 - 5. கமழ் கடாத்து அன்று பட்ட நறு சென்னிய — †கமழுமின்ற மத்தாலே செறுண்டான நறிய தலையினையுடையவாய்,

46 மருளும் உயர் தோன்றல—வரையென்றமருளும் உயர்க்க தோற்றத்தினையுடையவாய்,

47. வினை நலின்ற பேர் யான—‡போர்த்தொழிலிலேயின்ற பெரிய யான,

இச் செய்தெனெச்சக்குறிப்பாகிய வினையெச்சமுற்றுக்கன் அடுக்கிவந்தன வற்றை நலின்றவென்னும் பெயரெச்சத்தோடு முடிக்க.

48. சினப் சிறத்து ான்ன உழக்கவும்—சினமிக்குக் களந்துவிரரைக் கொன்றுதிரியவும்,

13 - 5. மா எடுத்த மலி (நாளுடனுகன் அகல் நானத்து வெயில் கரப்பவும் (நற்றைத்திரன் பாகவரமே செல்லு தல லுண்டான மிக்கிற தையுடைய வாகியதுளி || அஃது தற்குக் காரணமான ஆகாயத்திடத்தே வெயிலைமறைக்கவும்,

51 - 2. வாய் பரிய கடு தின் தேர் காற்று என்ன கடிது கொட்பவும்—தாவும் குதிரைகளையுடைய செலவுகடிய தின்னியதேர் காற்றுச்சுற்றியடித்த தென்னக் கடிதாகச்சமுலவும்,

■ நாலடியார், நகை, 2.

† “பிறர்க்கு வாயி னல்லது நினக்குப், பிறருவம மாகா வொருபெரு வேந்தே” (பதிந். 73.)

‡ யானைதம்கமழுதல், “துன்னருந்திறற் கமழ்சடாஅத்து”, “மிஞ் றர்க்குக் கமழ்சடாஅத், தயறு சோறு மிருஞ் சென்னிய களிற்” (புறநா. 3, 22) என்பவற்றாலும், காஞ்சிப் புராணம், உடவுள்வாத்து, 5-ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றாலும் அறியலாகும்.

“தொழினவில் யானை” (பதிந். 84.)

“அகலிருவிசம்பு” (பெரும்பாண். 1) என்பதன்பொருள் பார்த்த.

53 - 4. [வாண்மிரு மறமைந்தர், தோண்முறையான் வீறுமுற்றவும்:]
வான் மிரு மறம் மைந்தர் தோன் வீறு முறையான் முற்றவும் - வாட்போரான்
மிருகின்ற மறத்தைபுடைய வீரருடையதோன் வெற்றி முறையாகவெட்டுக
லான் முற்றுப்பெறவும்,

* “விருந்தாயின யெறிநீயென விரைமார்பகங் கொடுத்தார், கருப்பூணை
வெறிந்தாங்கவ னின துழினி யெனவே” என்றார் பிறரும்.

55 - 6. இரு பெரு வேந்தரோடு வேளிர் சாய பொருது அவரை செரு
வென்றும்—சோன்சோழனாகிய இருவராகிய பெரிய அரசருடனே குறுமலி
மன்னரீம் இளைக்கும்படி பொருது அவரைப் போரைவென்றும் அமையாமல்,
உம்மை சிறப்பும்மை.

57 - 9. [இலங்குருவிய வரைநீந்திச், சுரம்போழ்ந்த விகலாற்ற, லுயர்ந்
தோங்கிய விழுச்சிறப்பின்:]

உயர்ந்து இலங்கு அருவிய னீந்தி ஓங்கிய விழு சிறப்பின்—உயர்ந்து
விளங்குகின்ற அருவிகளையுடைய மலையிற் குறிஞ்சிலிமன்னரையெல்லாம்
வென்று உயர்ந்த சீரிய தலைமையினாலே,

இகல் ஆற்றல் சுரம் போழ்ந்த சிறப்பின்—மாறுபாட்டை கடத்துதலை
புடைய பகைவர்காடுகளைப் பலவழியாகப்பிளந்த சிறப்பினாலே,

60. நிலம் தத்த பெரு உதவி—நாட்டிலிருக்கின்ற அரசர்களையெல்
லாம்கொண்ட பெரிய உதவியையும்,

†மலையும் பாடுர் அராணுகிருந்தஅரசரை அழித்தவலியாலே நாட்டிலிருக்
கின்ற அரசர் தத்தம் நாடுகளைவிட்டாரென்றதாம்.

61. பொலத்தார் மார்பின் நெடியோன் உம்பல்—பொன்னாற்செய்த
தாசையணிந்தமார்பினையுமுடைய நீவடிம்பலம்பநின்றபாண்டியன் வழியில்
வந்தோனே,

யானை (47) கன்னுழக்கவும் (48) துகள் (49) வெயில்காப்பவும் (50) தேர்
(51) கொட்பவும் (52) மைந்தர் (53) முற்றவும் (54) பொருது செருவென்
றும் அமையாமல் (55) விழுச்சிறப்பின் (56) நிலத்தந்த உதவியினையும் (60)
மார்பினையுமுடைய நெடியோனென்க.

* கீவகசிந்தாமணி, 2265.

† குறுமலிமன்னர் - திதிபன்முதலானோர்; இர்தால் 128 - 9 ஆம் அடி
களின் விசேடவுரையைப்பார்க்க.

‡ “உண்டாகிய வுயர்மன்னுஞ், சென்றுபட்ட விழுக்கலனும், பெறல்
கூடுமிய னெஞ்சறப்பெறின்” (புறநா. 17) என்பதன்கருத்து இவ்விசேடவுரை
புடன் ஒப்புக்கொக்கற்பாலது.

§ “அடியிற் மன்னன வரசர்க் குணர்ததி” (சிலப். 11 - 17), “ஆழிவடிம்
பலம்பின்றுனு” (நுண. சயம். 137) என்பனவும், “வென்றிபட”, “யானை
முடியோன்” (திருவால. 21: 6 - 7) என்னும் செய்யுட்களும், “கடல்வடிம்
பலம்ப ின்ற கைதவன்” (வி - பாரதம். 15 - ஆம் போர். 18) என்பதும்
இங்கே அறியத்தக்கன,

62-3. மரம் தின்னா உ உதிர்க்கும் கரை உருமின் ஏறு அனை யை—மாங்கனைச்சுட்டு மலைகளைநீருக்கும் பெருமையினை யுடைய உருமேற்றை ஒப்பை,

* “கருகரைகல்லேறு” என்றாற்பிறரும். இன். அசை.

64. குழு மினை—பகைவர்சேர்த்தற்கரிய திரட்சியையுடைய காவற் காட்டினையும்,

குண்டு கிடங்கின்—ஆழத்தினையுடைய கிடங்கினையும்,

65. உயர்ந்து ஓங்கிய கிரை புதலின்—உயர்ந்துவளர்ந்த கோபுரங்களிட த்து வாயில்களையும்,

கிரை, ஆகுபெயர். உயர்ச்சி ஓங்குதலையிசேடித்துநின்றது.

66. கெடு மதில்—கெடிய மதிலினையும்,

கிரை ஞாயில்—கிரைத்த குட்டினையுமுடைய,

அஃது எய்தால்மறைதற்கு உயரப்படுப்பது.

67. [அம்புமி ழுயிலருப்பம்:] அயில் † அம்பு உயிழ் ‡ அருப்பம்—கூர்மையையுடைய அம்புகளையுமீழும் அரண்களை,

மினை (64) முதலியவற்றையுடைய அருப்பமென்க.

68 - 9. தண்டாது தலை சென்று கொண்டு நீங்கிய விழு கிறப்பின்—அமையாமல் அவ்விடங்களிலேசென்று கைக்கொண்டு அங்கிடங்காளினின்றும் போன சரிய தலைமையினையுடைய கொற்றவர் (71),

70 - 71. [தென்குமரி வடபெருங்கல், குணகுடகட லாவெல்லை.] தென்குமரி எல்லை வட பெரு கல் எல்லை குண குட கடல் எல்லை ஆ—தெனறிசைக்குக் குமரி எல்லையாக வடறிசைக்குப் பெரியமேரு எல்லையாகக் கீழ்க் கிசைக்கும் மேற்றிசைக்கும் கடல் எல்லையாக இடையிட்வாழ்வோரெல்லாம்,

72. தொன்று மொழிந்து தொழில் சேட்ப—தம்முடன் பழமையைச் சொல்லி ஏவல்கேட்கும்படி,

73. வெற்றமொடு வெறுத்து ஒழுகிய—வெற்றியோடே செறிந்துகடர்,

74. கொற்றவர்தம் கோன் ஆகுவை—வெற்றியுடையோர்தம்முடைய தலைவனான தன்மையையுடையை,

75 - 6. வான் இயைந்த இரு ஸ்ரீமுகீர் பேஎம் நிலையு இரு பெள வத்து—மேகர்ப்படிந்த பெரிதாகிய மூன்றுமுகீர்மையையுடைய அச்சம்நிலைபெற்ற கரியகடவிடத்து,

* குறுந்தோகை, 317.

† “அம்புமிழ்வ வேறுமிழ்வ” (கீவக. 103.)

‡ “அவரருப்பம் வெனவி” (மதுரை. 149.)

ஸ்ரீ ‘முகீர்’ என்பதன்பொருள், ‘‘ முகீர்ப்பிறந்த’’ (கீவக. 5) என்பதன விசேடவுரையாலும், புறநானூறு, 9 - ஆம் செய்யுளுரையாலும், ‘‘ முகீரி ளுள்புக்கு’’ (கிலப். ஆய்ச்சியர்) என்பதனுரையாலும் விளங்க அறியலாகும்.

77 - 9. [கொடும்புணரி விலங்குபோழக், கடுங்காலொடு கரைசேர, நெடு
ங் கொடியிசை யிதையெடுத்து:]

கடு காலொடு கொடு புணரி விலங்கு போழ இதை எடுத்து—கடிய காற்
ருலே வளைகின்ற சிரையைக் குறுக்கே பிளந்தோடும்படி பாய்விரிக்கப்பட்டது.

80. இன்னிசைய *முரசம் முழங்க—இனிய ஓசையையுடைய முரசம்
முழங்காநிற்க,

81 - 2. 'பொன் மலிந்த விழு பண்டம் நாடு ஆர—பொன்மிகுதற்குக்
காரணமாகிய சீரிய சரக்குக்களை நாட்டிலுள்ளார் நுகரும்படியாக,

[நன்கிழிதரும்:] கரை சேர (79) நன்கு இழிதரும் — கரையைச்சேர
வானிகம்பவாய்த்துவந்து இழி நிலைச்செய்யும்.

83. [ஆடியப் பெருநாவாய்] நெடு கொடி மிசை (79) ஆடு இயல்
பெரு நாவாய்—கெடியகொடி. பாய்மரத்தின்மேலே ஆடும் இயல்பினையுடைய
பெரிய மரக்கலம்.

இதையெடுத்து (79) முழங்க (81) ஆர இழிதரும் (82) நாவாயென்க.

81 - 5. மழை முற்றிய மலை புரைய துறை முற்றிய துளங்கு இருக்
கை—கருமேகஞ்சூழ்ந்த மலைபோலக் கடல்சூழ்ந்த அசைகின்ற இருப்பினையும்,

துறை ஆடுபெயர். சரக்குப்பறித்தற்குக் கடலினின்றமரக்கலங்கள் அக்
கடல்குழிந்ததற்கு மாழமுற்றியமலை உவமமாயிற்று.

நாவாய் துளங்கிருக்கையென்க.

86. நென் கடல் குண்டு அகழி—தெளிந்த கடலாகிய ஆழத்தையுடைய
கிடங்கினையுமுடைய,

97 - 9. ஈர் சான்ற உயர் செல்லின் ஈர் கொண்ட உயர் கொற்றவ—
தலைமையமைந்த உயர்ந்த செல்லின் பெயரைப்பெற்ற சாலியுரைக்கொண்ட உய
ர்ந்த வெற்றியையுடையவனே,

இதனால், தனக்குடலாகிறோர் ஈர்சொண்டானென்றார்.

இன்ன அசையாக்கி செல்லுரைப்பாருமுளர்.

இருக்கையினையு (95) கிடங்கினையு (96) உடைய உரென்க.

80 - 92. [ஈர்த்தெவ்வு நிரத்தெழுநவர், பாடுசிலம்பு மிசையேற்றத்,
சோடுவழங்கு மகலாம்பியிற், கயமகைய வயனிதைக்கும்.]

வயல் அரைய நிறைத்கு கயம் ஈர்த்தெவ்வுநிரை தோழுவர் பாடு சிலம்
புற இசை — வயல் கழைக்குப்படி நிரை நிறைந்ததற்குக்காரணமான குளங்களில்

* “கோடுபதையாப்ப” (நீலக. 501.)

† ‘தெவ்வு’ என்றபாடமே நேரானது; ‘எடுதகல் படுத்தல்’ (பிர
யாக. 10) என்பதன் உரையைப்பார்க்க; ‘‘சோனாத்தெவ்வுதலும்’’ என்றார்,
‘‘நீ கச்சியபாபுளிவரும்; (காஞ்சி. நதரேற்று. 112.)

‡ தொழில் செய்வாரென்னும் பொருளில் தொழுவரென்பது, (மது. 122.)
“நெல்லியு மிருந்தொழுவர்”, “நெல்லரிதொழுவர்” (புறநா. 24, 209) என்
புழியும் வந்துள்ளது.

ரீரை *இடாவான்முகத்தகொள்ளும் கிண்பாககின்றதொழிற்செய்வாரிடத்தே ஒலிக்குமோசை,

ஏற்றத்தோடு வழக்கும் அகல் ஆம்பியின் இசை—ஏற்றத்துடனே உலாவும் அகன்ற பன்றிப்பத்தலிங்ஞசை,

93. மெல் தொடை வல் கிழாஅர் இசை (95)—மெத்தென்ற கட்டுக கிண்புடைய வலிய டுட்டைப்பொறியினோசை,

94. அதரி கொன்பவர் இசை (95)—கடாவிடுகின்றவரோசை,

பகடு பூன் தென் மணி இசை (95)—எருதுகன்பூண்ட தென்னிய மணியினோசை,

95. புன் ஒப்பும் இசையே—பயிர்களிற் பெரியகிளிமுதலியவற்றை ஒட்டுமோசை,

எகரம் சுற்றசை,

என்றும்—எங்காளும்.

96 - 7. மணி முண்டகத்து மணல் மலி காணல் பாதவர் மகளிர் குரவையொடு ஒலிப்ப—மீலமணிபோலும் பூக்கிண்புடையவாகிய கழிமுள்ளிகிண்புடைய மணற்குன்றுகன்மிக்க கடற்கரையிலிருக்கும் பாதவருடைய மகளிளாடும் குரவைக்கத்தின் ஓசையோடேகடி ஆரவாரியாசிப்ப,

98. ஒருசார் விழவு கின்ற வியல் ஆககண்—ஒருபக்கம் விழாக்கொண்டாடுதலாற் பிறந்த ஓசைகள் மாறுமணின்ற அகலத்தையுடைய ஊர்களிடத்தே விருத்து,

பாடுசிலப்புமிசை (90) முதலியன குரவையொடு (97) என்றும் (95) ஒலிப்ப ஒருசார் விழவுகின்ற ஊரென்க.

99. முழவு தோள் முரண் பொருகர்க்கு—முழவுபோலும் தோளினை யுடையராய்க் கல்வியால் மாறுபடுதலையுடைய டுடாரிப்பொருகர்க்கு,

100 - 102. உரு செழு பெரு சிறப்பின் இரு பெயர் பெரு ஆயமொடு இலங்கு மருப்பின் களிற் கொடுத்தும்—அச்சம்பொருந்நிய பெரிய தலைமையை யுடைய டுகன்றும்பிடியுமென்னும் இரண்டுபெயரையுடைய பெரியதிரளுடனே விளங்குகின்ற கொம்பிண்புடைய களிற்களைக்கொடுத்தும்.

■ இடா - இறைகூடை; “பேரிடர்க்கொன்னமுன்கவித்து” (பெய் இணையாங்குடி. 17.)

† “காலை யங்கத்திற் பூட்டையங் கடமதொன் றமிழி, மேலெ முத்தசெல் சென்றோர் கடமென மேலை, வேலை வெண்கதி ரமிழ்ந்தற முழுமதி வின் னின், பாலெ டுத்தது விரிகதி ருலகெலாம் பாப்பி” (கீகாணத்தி. கன்னியா 119.) என்பதனால், பூட்டைப்பொறியினியல்பை அறிந்துகொள்க. இது காரூர் புரத்தின் பக்கத்தின் ஊர்களிற் பெரும்பாலும் காணப்படும்.

‡ தாரி - கிண்ப்புறை. (பு - டு.)

§ “கன்றொடு, கறையடி யானை யிரியல் போக்கும், ஆப்” (புநாந். 185), “கன்று டைப்பிடி களிற்றினம், வன்றொடும் படுகரும் வணவாரி” (கம்ப. காட்டு. 32) என்பன இங்கே ஆராயத்தக்கவை.

இருபுறக்கு ஆடும் மாமென்பாருமுள்.

103. பொலந்தாமரை குட்டியும் — பொன்னாற்செய்த தாமரைப் பூவைக் குட்டியும்,

104 - 5. [கலஞ்சான்ற கலஞ்சிதறும். பங்குட்டிவர் வெல்கோவே.]

நலம் சான்ற கலம் சிதறும் கோவே—கன்மையமைந்த பேரணிகலங்களை எல்லார்க்கும்கொடுக்கும்கோவே,

ஊர்சுரிடத்தே யிருந்து (98) பொருநர்க்குத் (99) கொடுத்துத் (102) குட்டியும் (103) அமையாது கலஞ்சிதறும்கோவேயென்க.

பல குட்டிவர் வெல் கோவே—பலவாகிய குட்டநாட்டிலுள்ளாரை வெல்லுங்கோவே.

என்பது. அடை.

இகலால், தன்னாட்டிலுள்களிலிருந்து கொடுக்கின்ற சிறப்புக்கூறினார்.

106. கல் காயும் கடு வேனிலொடு—*மலைகள் காயுதற்குக்காரணமாகிய கடிய முதுவேனிலாலே,

107. இரு வானம் பெயல் ஒளிபயினும்— பெரியமேகம் மழையைத் தன்னிடத்தே மறைத்துக்கொள்ளினும்,

108. [வரும்வைகன் மீன்பிறழினும்:] எவகல் வரும் மீன் பிறழினும்— தான் தோன்றுதற்குரிய நாளிலேதோன்றும் *வெள்ளி தென்றிசையிலே எழினும்,

109. வெள்ளம் மாறாது விளையுள் பெருக—யாறுகள் வெள்ளமாறாமல் வந்து விளைதல் பெருகுமையினாலே.

110. சொல்லின் ஓதை—முற்றினசெல்லுக் கார்நடித்து அசைத்தாலே எழுந்த ஓசை,

அரிகர் கம்பலை—அதனை அறுப்பாருடைய ஓசை

111. புன் இயிழ்ந்து ஒலிக்கும் இவச—பறவைகள் கத்துமையினாலே ஆரவாரிக்கும் ஆரவாரம்,

* “மலைவெம்ப” (கலி. 13.)

+ வெள்ளிக்கோள் தென்றிசையில் எழுதல் தியக்கித்தர்; இது, “வசையில்புழை வபங்குவெண்மீன், நிசைதிரிந்து தெழேகினுந், டர்பாடிய தனி யுணவிற், புட்டேம்பப் புயன்மறி, வானபொய்ப்பினுந் தானபொய்யா, மலைத் தலைய கடந்தகாவிரி” (பட. 1-6), “வறிதுவடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி, பயங்கெழு பொழுதோ டாகிய நிற்ப”, “நிலம்பயம் பொழியச் சுடர்சினத் தனியப், பயங்கெழு வெள்ளி யாகிய நிற்ப” (பதி. 24, 69), “மைமீன் புனை யினுந் தாமத் தோன்றினுந். தென்றிசை பருவகின் வெள்ளி யோடினும், பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே”, “வெள்ளி தென்புலத் துறைய விளைவாயற், பள்ளம் வாகிய பயனில் காவை” (புறநா. 117, 388), “சரியவன் புனையினும் புனைக்கொடி தோன்றினும், விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் பட ரினும், சாவிரிப் புதுநீர்க் கடுவால் வாய்த்தலை” (சிலப். 10: 102-8.) என்பனவற்றுள் அறியலாகும்.

என்றும்—எங்காளும்,

112 - 3. சலம் புகன்று சுறவு கலித்த புலவு நீர் வியல் பௌவத்து—
தம்முன் மாறுபாட்டைவிருப்பிச் சுறாக்கள் செருக்கித்திரிகின்ற புலாளுற்றத்
தையுடையதாகிய நீரையுடைய அகற்சியையுடைய கடலிடத்துத் துவலை(115),

114 - 5. நிலவு ஊனல் முழவு தாழை ருளிர் பொதும்பர் நளி துவல்—
*நிலாப்போலும் மணலையுடையகரையினிற் குடமுழாப்போலும் †தாழையுடை
யதாழையை வேலியாகவுடைய ருளிர்ச்சியையுடைய இளமரக்காவின்கண்ணே
வந்து செறிதலையுடைய துவலையினேசை,

116. நிரை †திமில் வேட்டுவர் கரை சேர் கம்பலை—நிரைத்த மீன்பட
காலே வேட்டையாடுவார்வந்து கரையைச்சேரும் ஆரவாரம்,

117. இரு கழி செறுவின் வெள் உப்பு பகர்நரோடு—பெரியகழியிடத்து
உப்புப்பாத்தியிலே வெள்ளிய உப்பைவிற்றும் ‡அளவரொலியோடே,

118 - 24. [ஒலியோவாக் கலியாணர், முதுவெள்ளிலே மீக்கடும், வியன்
மேவல் விழுச்செல்வத், திருவகையா னிசைசான்ற, சிறுகுடிப் பெருந்தொழு
வர், குடிசெழீஇய நானிலவரோடு. தொன்றுமொழிந்து தொழில் கேட்ப:]

சிறு குடி பெரு தொழுவர் ஒலி ஓவா கலி யாணர் முதுவெள்ளிலே—சிறிய
குடிகளாய்ப் பெரியதொழில்களைச் செய்வாருடைய ஆரவாரமும் ஒழியாக
பெருக்கினையுடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுடைய முதுவெள்ளிலேயென்று
மர்,

இது குறுகிலமன்னரிருப்பு

பகர்நரொலியோடே (117) நெல்லினேதை (110) முகலியஒலி என்றும்
(111) ஓவாத முதுவெள்ளிலேயென்க,

|| மீ கடும் இரு வகையான் வியல் மேவல் விழு செல்வத்து இசை சான்ற
குடி செழீஇய நானிலவரோடு—உலகத்தத்தொழில்களில் மேலாகச்சொல்லும்
உழவு வாணிகமென்கின்ற இரண்டுகூற்றருவே அகலம்பொருந்துகலையுடைய
செரியசெல்வத்தாலே புகழ்நிறைந்த குடிமக்கள் பொருந்தின நான்குநிலத்த
வாழ்வாருடனே,

தொன்று மொழிந்து தொழில் கேட்ப—பழமைகூறிகின்று ஏவலுக்கேட்
கும்படியாக,

125 - 7. கால் என்ன கடிது உராய் நாடு கெட எரி பரப்பி ஆவங்க
னத்து அஞ்சுவா இறுத்து—காற்றென்னும்படி கடிதாக்கப்படுத்துசென்று பகை

* “நிலவுக்குவித்தன்ன வெண்மணல்” துறந். 123); “நிலாவினிலங்கு
மணல்” (அகநா. 200.)

† பி - ம. தாழையுடைய.

‡ “பன்மீன் வேட்டத் தென்னையர் திமிலே”, “கொடுந்திமிற்பாதவர்”
(துறந். 123, 304.) “திமில்வாழ்நர்” (சிலப். 7, 11.)

§ அளவர் = கெய்தனிலமாக்களுள் ஒருவகையார்.

வள்ளுகெடும்படி செருப்பைப்பாப்பித் *தலையாலங்கானமென்கின்ற பைகவர்க்கு அச்சந்தோன்றும்படி †விட்டா.

‡“எரிபாந்தெடுத்தல்” என்னுந் துறைகூறிற்று.

128 - 9. அரசு பட அமர் உழக்கி முரசுகொண்டு களம் வேட்ட—செரு நிலமன்னரிருவரும் குறுநிலமன்னரைவரும் படும்படி போரிலேவென்று அவர் முரசைக் கைக்கொண்டு களவேள்வியேட்ட,

எழுவராவார்:—§சேரன், செம்பியன், திதியன், எழினி, எருமைபூரன், இருங்கோவேண்மான், பொருநென்பார்

130. அடு திறல் உயா புகழ் வேந்தே—||கொல்லுகின்ற வலியுயர்ந்த புகழையுடைய வேந்தனே.

நாளிலவரோடே (123) முதலெள்ளிலை (113) தொழில் கேட்பத் (124) திறலுயர்ந்த வேந்தையென்க.

இது *தலையாலங் காணத்து வென்றமைகூறிற்று.

131. கூட்டவர் குடி உயர்க்குவை கின்னுடனே ஈட்புக்கொண்டவ ருடையகுழியை உயர்த்தலைச்செய்வை,

132. செற்றவர் அரசு பெயர்க்குவை நீசெறப்பட்டவர் அரசரிமையை வாங்கிக்கோடலைச் செய்வை,

133 - 4. பெரு உலகத்து மேளத்தோன்றி சீர் உடைய விழு நிறப்பின்— பெரிய நன்மக்களிடத்தே மேலாய்த்தோனறுகையினாலே புகழையுடைய விழு மிய தலைமையினையும்,

* இவ்வூர் தலையாலங்காடென்று வழங்கும்; இது தேவாரம்பெற்ற ஒரு சிவதலம்; சோழநாட்டிலுள்ளது; இவ்வூரிற் பைகவரொழுவரையும் வென்றது பற்றியே தலையாலங்கானத்துக் செருவேன்று நெடுஞ்செழியனென்று இப் பாண்டியன் கூறப்படுவான்; சிலப்பதிகாரத்திற் கூறப்படுபவன் ஆரியப்படை கடந்த ரொடுஞ்செழியன்.

† விட்டா - தகவி; விடுதலென்பது பைகமேற்சென்றோர்தங்குவதற்கே பெரும்பாலும் வழங்கும்; (பு - வெ.)

‡ தொல்காப்பியம், புறத்தினையியல், கு. 8.

§ இர்தால் 55, 56 - ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

|| “மறம்விக்குபல்புகழ்” (பதிந். 12 - 8) என்பதும் அதனுரையும் ஈண்டு அறிதர்பாலான.

* நெடுஞ்செழியன் தலையாலங்கானத்துக் செருவென்றமை பின்னுள்ள செய்யுட்களாலும் விளங்கும். “காலிய னெடுந்தோர்க் கைவண் செழிய, ஞாலங் கானத் தமர்கடற் துயர்த்த, வேலினும் பல்லூழ் மின்னி”, “தென்னர் கோமா, னெழுவுறழ் தினிதோ வியமேற்ச செழிய, னோரா வெழுவ ஈடிபபடக் கடந்த, வாலங் கானத் தாரப்பினும் பெரிது” (அகநா. 175, 209.)

§ (பெரும்பாண். 423 - 4); “செற்றோரை வழிதபுத்தன, னட்டோ யுயர்புகுறினன்” (புறநா. 233); “கட்டாரை யாக்கிப் பைகதணித்த” (சிலப்பதிக. 18.)

135. முதிர்ந்த மீழு முத்தின்—முன்முற்றி ஓளிமுதிர்ந்த மீய முத்தினையு

136. சேரி—விளக்குகின்ற சங்கினையுமுடைய பெரிய சங்குருளிப்பாரிருப்பினையும்,

முத்தினையும் சங்கினையுமுடைய சேரியென்க.

137. கன் கொண்டி குடி பாகத்த—கன்னாகிய உணவினையுடைத்தா இழிந்த குடிகளையுடைய சேறர்களையுமுடைய,

கொண்டி - கொள்ளப்படுதலின் உணவாயிற்று; கொள்ளியுமென்ப.

138. கல் கொற்கையோர் கலை பொருந—கன்றாகிய கொற்கையென னும் ஊரிலுள்ளோர் கச்சதலைச்செய்யும் பொருளானே.

இதனாற் கொற்கைக்குரியோனென்றார்.

சிறப்பினையும் (134) சேரியினையும் (136) பாகத்தினையு (137) முடைய கொற்கை.

139 - 40. செற்ற தெவ்வர் கலங்க தலை சென்று *அஞ்சு தட்டும் அணங்கு துப்பின்—தாங்கன்செறப்பட்ட பகைவர்மனங்கலங்கும்படி அவர்களிடத்தேசென்று அவர்க்கு அச்சத்தோன்றத்தங்கும் வருத்தத்தையுடைத் தாகிய வலியினையும்.

141. கொழு ஊன்குறை கொழு வல்கி—கொழுத்த இறைசகியை யுடைய கொழுத்திருக்கின்ற சோற்றினையும்,

இதனைக் கூலிட்டு ஆக்குதலிற் கொழுவல்கியென்றார். கொழுவல்கி—கொழுவிலாகிய வல்கியென்றமாம்; இஃது ஆகுபெயர்.

142. புலவு வில்—எய்த அம்புதன்னை மீண்டும் தொடுத்தலிற் புலவனாற் றுத்தையுடைய வில்லினையும்,

பொலி கூவை—பொலிந்த டிகுவைக்கிழங்கினையும்,

— திரளுமாம்.

143. ஓதன்மொழி—வஞ்சினக்கூறுதலையும்,

ஒலி இருப்பின்—ஆசுவாததையுடைய குழியிருப்பினையுமுடைய,

144. தென்பாதவர்போர் ஏறே—தென்றிசைக்கணவாரமும் பாதவர்க்குப் போர்த்தொழிலைச்செய்யும் ஏறையவனே,

இதனாற் பாதவரைத் தனக்குப் அடிப்படுத்தினமைகூறினார்.

* அஞ்சு - அஞ்சதல்; (மதுரை. 28)

† “ஊன்சோற்றமலை”, “பைஞ்ஞினம் பெருத்த பசுவென் எமலை (புறநா. 88, 177), “ஊன்களோடவைபதஞ்செய்ய” (கந்த. கண்புரு. 29.)

‡ மலைபடு. 137; புறநா. 29.

§ “ஒன்றுமொழிக்கோள்” (குறுந். 73.)

தப்பு (144) முதலியவற்றையுடைய பாதவரேன்.

பாதவர் - தென்றிசைக்கட்டுறுவிலமன்னர். "தென்பாதவர் மிடல் சாய, வடவருள் வானோட்டிய" என்னும் புறப்பாட்டானுமுணர்க.

145. அரிய எல்லாம் எளிதின் கொண்டு - பிறர்க்கு அரிய நூற்பொருள்களெல்லாம் எளிதாக கின்னூரிடத்தேயிருந்து மனத்தாக்கைக்கொண்டு,

146. உரிய எல்லாம் ஒம்பாது வீசி - அப்பொருளையெல்லாம் கிணக்கென்று பாதுகாத்து ஊரிடத்தேயிருந்து பிறர்க்குக்கொடுத்து,

என்றது: - "கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றம்" கூறிற்று.

147. கனி புகன்று உறைதும் என்னுது ஏற்று எழுந்து - மிகவும்பிறவின் கண்ணேயிருந்து உறையக்கடவேமென்றுகருதாதே பகைவர்மேற்செல்லுதலை ஏதட்டுக்கொண்டு போக்கிலே ஒருப்பட்டு,

இது ||வஞ்சிகூறிற்று.

148. பனி வார் சிமையம் காணம் போகி - பனியொழுருகின்ற உததனவாகிய காடுகளைக்கடந்து,

சிமையம் - ஆகுபெயர்.

149. அகம் நாடு புக்கு - அவர்களுண்ணுகளிலே புகுத்து,

இதனால் "தொல்லெயிற்றிவர்தல்" கூறினார்.

அவர் அருப்பம் வெளவி - அப்பகைவரண்களைக் கைக்கொண்டு அலுமமையாமல்,

இது கிருடுமிகொண்ட மண்ணுமங்கலக கூறிற்று. இதனால் அரண்னை அழித்தமை கூறினார்.

150. [யாண்டுபுல கழிய வேண்டுபுலத் திறத்து:] வேண்டு புலத்து பல்லுயாண்டு கழிய இறுத்து - அழித்தநாடுகளிற் கொள்ளவேண்டும் நிலங்களிலே பலயாண்டுகளும் போம்படி தவகி,

151. மேம்பட மரீஇய வெல் போர் குரில் - அந்நிலங்கள் பண்டையின் மேலாதற்கு அடிப்படையிருந்த வெல்லுப்போரினையுடைய தலைவனே,

இது பகைவர்காட்டைத் தன்னாடாக்கினமைகூறிற்று.

|| புறநானூறு, 378.

† "ஒன்னு, சாரெயி லவர்கட் டாகவு நுமதெனப், பாண்கட னிறக்கும் வள்ளியோய்" (புறநா. 203.)

‡ தொல்காப்பியம், புறத்தினையியல், கு. 12.

§ ஏதட்டுக்கொள்ளல் - மேற்கொள்ளல்.

|| வஞ்சி - மண்ணையாற் பகைமேற்சேறல்.

¶ தொல்காப்பியம், புறத்தினையியல், கு. 12.

§ 13.

152. செறுகர் புலம் புக்கு—தொன்றதொட்டுவந்த பணவர்கிலத் தே விட்டு.

152 - 3. அவர் *கடி காவின் தொலைச்சி—அவர் காவலையுடைய பொழில்களின் கிற்கின்ற நிலைகளைக் கெடுத்து,
என்றது வெட்டியென்றவாறு.

154 - 5. இழிபு அறியா பெரு தண் பனை குருஉ கொடிய எரி மேய—
வளப்பங்குன்றதலை ஒருகாலத்தமறியாத பெரிய மருதநிலங்களை நிறத்தை
யுடைய ஒழுக்கினையுடைய ரெருப்புண்ண,

156. காடு எனும் பேர் காடு ஆக—காடென்னும்பெயர்போய்கீ காடென்
னும் பெயரைப்பெற,

157. சேந்த வழி மா சேப்ப—பசுத்திரன் தங்கின இடமெல்லாம் புலி
முதலியனதங்க,

158. ஊர் இருந்த வழி பாழ் ஆக—ஊராயிருந்த இடங்களெல்லாம்
பாழாய்க்கிடக்க,

ஊராயிருந்த இடமென்றுமாம்.

159 - 160. இலங்கு வளை மடம் மங்கையர் துணங்கை அம் சீர் தழும்
மறப்ப—விளங்குகின்ற வளையினையும் மடப்பத்தினையுமுடையமகளிர் துணங்
கைக்கத்தினையும், அழகினையுடைய தாளஅறுதியையுடைய †குரவைக்கூத்
தினையுமறப்ப,

தழும், ஆகுபெயர்.

161 - 3. அவை இருந்த பெரு †பொதியில் டீகவை அடி கடு கோக்ககது
பேய் மகளிர் பெயர்பு ஆட—||சான்றோரிருந்த பெரிய அம்பலங்களிலே இரட்
டையான அடிகளையும் கடியபார்வைகளையுமுடைய பேயாகியமகளிர் உலாவி
யாட,

161. அணங்கு வழங்கும் அகல் ஆங்கண்—இல்லுறைதெய்வங்கள் உள
வும் அகன்ற ஊரிடத்து,

* “காவுதொறுங், கடிமரந் தடிபு மோசை”, “கடிமரந்தடிதலோயு”
(புறநா. 36, 57.)

† குரவை - மகளிர் எழுவரோனும் எண்மரோனும் ஒன்பதினமரோனும்
கையிணைந்தாடுங்கூத்து, (சிலப 3: 12 - உரை.)

‡ திருநடுகாற்றுப்படை, 226.

§ (சிறுபாண். 197) “கவையடி பெயர்த்துத், தண்டாக் களிப்பி னாடு
கூத்து” (மணி. 6: 125 - 6.)

|| சான்றோர் - குடிப்பிறப்புமுதலிய எண்குணங்களமைத்தோர்; “எட்டு
தலைய அவையத் தானும்” (தொல். புறத்திணை. கு 21) எனபத்
துரையாலும், “குடிப்பிறப்புக்கல்லி” (பு - வெ. 19 - மேற்) எனபத்
தொலும் அறியலாகும்,

165. நிலத்து ஆற்றும் குழி புதவின்—நிலத்திலுள்ளாரையெல்லாம் போக்கும் வாசல்காப்பாரையுடைய வாசலின்கண்ணேயிருந்து,

குழை. ஆகுபெயர். இனிச் *குடுமிதேய்த்துபோதவின் மண்ணைக் கொழித்துவருமென்பாருமனர்.

166. அரத்தை பெண்டிர் இளைத்தனர் அகவ -- மனக்கவற்சியையுடைய பெண்டிர் வருந்திக் கூப்பிட,

167 - 8. கொழு பதிய குடி தேய்மி செழு தேளிர் நிழல் சேர - வளவிய ஊர்களிடத்தனவாகிய குடிகளெல்லாம் பசிமாலுலர்ந்து புறநாட்டிலிருக்கும் வளவியு சுற்றத்தார் தமக்குப் பாதுகாவலாகச் சென்றுசேர,

169 - 70. நெடு நகர் வீழ்ந்த சரி குதிர் பன்னி டுருமி கூடை குராலொடு முரல - பெரியயானிகைகளிலே வெந்துவீழ்ந்த கரிந்த குதிரிடம் விலே குட்டியையுடைய கூடைச்சேவல் பேட்டுடனேயிருந்து கதற,

171 - 2. கழுநீர் பொலிந்த கண் அகல் பொய்கை டுகளிறு மாய் செருந்து யொடு டிகண்பு அமன்று ஊர்தர - செங்கழுநீர்மிக்க இடமகன்ற பொய்கைகளிடத்தே யானைகின்றால்மறையும் வாட்கோரையுடனே சண்பக்கோரையும் நெருக விவளர,

செருந்தி - நெட்டிக்கோரையுமாம்.

173 - 1. நல் வர் டுடந்த நசை சால் வினை வயல் பல் மயிர் பிணவொடு தேழல் உகன - நன்றாகிய எருதுஎருமுத நச்சுதலமைந்த விளைகின்ற வயலிடத்தே பலமயிரினையுடைய பெண்பன்றியுடனே ஆண்பன்றி ஓடித்தரிய,

பிணவென்னும் அகரவீற்றுச்சொல் வசரவுடம்படுமெய்பெற்றது; || "பன்றி புல்வாய் நாயென மூன்று, மொன்றிய வென்ப பிணவென் பெயர்க்கொடை" - ன்றார்.

175. [வாழா மையின் வழிதவக் கெட்டு:] தவ வழி வாழாமையின கெட்டு - மிக நீசின் எவல்செய்து வாழாமையினலே கெட்டு,

இனித் தவக்கெட்டெனக் கூட்டி மிகக்கெட்டெனறலுமாம்.

176. பாழ் ஆயின - பாழாய்விட்டன,

நின் பகைவர் தேனம் - நின்றொடு பகைத்தலைச்செய்தவருடைய நாடுகள்,

* குடுமி - கதவைத்தாங்கிசிற்பதாயுள்ள ஒருறுப்பு; "திருஞக குடுமி விடி வுந் தேயுந் சுபாடம்" (கலிங்க. கடைசிறப்பு, 13.)

† "துய்த்தலைக் கூடை, கவலை கவற்றுந் குராலம் பறத்தலை" (பதி. 44.)

‡ மதுரை. 247.

§ கண்பு: (பேதும்பாணி. 220; மலைபடு. 154); "கண்பகத்தின் வார மே" (திருத்தொணிபுரம், திருஞான. 106.)

|| நெல்காப்பியம், மாயியல், கு. 58.

¶ "தொன்று மொழிந்து தொழில்சேட்ப" (மதுரை. 72) என்பது இங்கே உதம்பாலது.

177 - 9. [எழாஅத்தோ வியிழ்முழக்கின், மாஅத்தா முயர்முடிநீ, கடுஞ்சினத்த களிதபடிப்பி:]

இமிழ் முழக்கின் மா தான் உயர் மருப்பின் கடுஞ் சினத்த களித படிப்பி— முழக்குகின்ற ஒசையையும் பெருமையையுடைய கால்களையும் தலைகளேத்தின கொம்புகளையுமுடைய கடியசினத்தவாகிய யானைகளை எங்கும்பரப்பி,

180. [விரிகடல் வியன்றானையோடு:] †எழா தோன் (177) கிடல் தானையோடு—முதுகிட்டார்மேற் செல்லாத தோளினையுடைய விரிசின் டீசுடல்போலும் அகற்சியையுடைய படையோடே,

181. முருகு உறழ் தலை சென்று—முருகன் பகைவர்மேற் செல் லுமாறுபோலத் தடையறப் பகைவரிடத்தே சென்று,

முருகு - தெய்வத்தன்மை; ஆகுபெயராய்வின்றது.

182. அகல் விசம்பின் ஆர்ப்பு இமிழ—அகன்ற ஆகாயத்தின்கண்ணே படையெழுந்த ஆவாசமொலிப்ப,

விசம்பெனவே ஆகுபெயராய்த் தேவருவகையுணர்த்திற்று.

183. பெயல் உறழ் சிதறி—மழையோடே மாறுபடுப்படி அம்பு களைத்துவி,

184. புரவி நீறு உகைப்ப—||பலகுதிரைத்திரள் ஓடுகின்ற விசையால் துகள்களை எழுப்ப,

185. கால—சங்கமுழங்க,

வயிர் ஆர்ப்பு—கொம்பு ஒலிப்ப,

186. பீடு அழிய கடந்து அட்டு—பெருமைகெடுப்படி வென்று கொன்று.

186 - 7. அவர் காடு அழிய எயில் வெனவி—அவருடைய காடுகளழியும் படியாக அவரிருக்கின்ற மதிலைக்கொண்டு,

188. சுற்றமொடு அறுத்தலின்—அவர்களுக்கு உதவிசெய்யும் சுற்றத் தாளோடேகூட அவர்கன்வலியைப் போக்குதலாலே,

189. செற்ற தெவ்வர் நின்வழி நடப்ப—நின்னும் சிறிதுசெறப்பட்ட பகைவர் நின் வலக்கேட்டு நடக்கையினாலே,

“கடுக்கண்ண கொல்களிறு”, “கடுஞ்சினத்த கொல்களிறு” (புறநா. 14, 55.)

† “எழாஅத் துணைத்தோன்” (பதிந். 90 - 27) என்பதும் அடியும் இதனோடு ஒப்பிடத்தக்கன.

“தெவ்வர்தேனத்தூத், கடற்படைகுளிப்பமண்டி.” (புறநா. 6.)

“ஒடுக்க ருடன்றவன் ருளை வில்விசை, விடுக்களை பொப்பிற் தே முறை சிதறுஉ” (பரி. 22: 5 - 6); சீவக. 451 - ஆம் செய்யுளும் இதனுடன் ஒப்பினைக்கப்படலது.

“மாவெடுத்த மலிருருஉத்துகள்” (மதுரை. 49.)

130. கியல் மூத பெற்றில் மண்டலம் முற்றி—அகலத்தை இடத் தேய்ந்த பழைய நாவலத்தின் கண்களாகிய சோழமண்டலம் தொண்டை மண்டலம் மென்கின்ற மண்டலங்களை கிணவாக விரைத்துக்கொண்டு,

மண்டலம் மண்டலமென மருவிற்று.

191. அரசு இயல் பிழையாது — தூல்களிற்கூறிய அரசிலக்கணத்தில் தப்பாமல்,

191 - 2. [அறநெறி காட்டிப், பெரியோர் சென்ற வழியிற் பிழையாது:] பெரியோர் சென்ற அடி வழி பிழையாது அறநெறி காட்டி—கின்றவர்க்குத் திற்போரியோர்கட்கு அடிப்பாட்டின்பவழியைத் தப்பாமல் அறநெறியிருக்கும் படி இதுவென்று அவர்களுக்கு விளக்கி,

களிபுகன்றதை மென்றது எற்றெழுத்து (147) களிபுகாப்பித் (179) தானையோடே (180) தலைச்சென்று (181) அரசமண்டலமுற்றிச் (190) சென்ற தெய்வர் கின்வழிகடக்கையினாலே (180) நீ எட்டவர்க்குடியையுயர்க்குவை (131) யாகையினாலே அவர்களுக்கு அறநெறிகாட்டிப் (191) பின்னர் அம்மண்டலங்களைச் சூழவிரும்பு குறையிலமன்னர் அரண்களிலுள்ளனவற்றை எளிதிற்கொண்டு (145) வீசிப் (146) போகிப் (148) புக்கு அவாருப்பங்களைவெனவிப் (149) பின்னர் உறுசெய்தார் (152) கின்வழிவாழாமையினாலே (175) அவர்புலம் புக்கு (152) நீகரையுருமேறியை (63) யாகையினாலே அரசியல் பிழையாமல் (191) ஆர்ப்பிழி (182) கிறைசுப்ப (134) நால ஆர்ப்பக் (185) கண்கிதறித் (183) தொலைச்சி (153) அவரைக்கடந்து அட்டு (186) அவரெயிலவெனவி (187) அவரைத் தவறுத்தலின் (188) அப்பகைவந்தேனம் (176) எரிமேயக் (155) காடாக (156) மா சேப்பப் (157) பாழாக (159) மறப்ப (161) ஆட (163) அகவச் (166) சேச (168) முரல (170) ஊர்தா (172) உகனக் (174) கெட்டுப் (175) பாழாயின (176); அங்கனம் பாழாயினபின்பு சென்றவராக பெயர்க்குவை (182) யாகையினாலே வேண்டிபுலத்திறுத்து (150) அக்காடுகள் மேம்படு தற்குமருவின குருகில் (151) வினைமுடிக்க.

193 - 4. [குடமுதற் றோன்றிய தொன்றுதொழு பிறையின், வழிவழிச் சிறக்கின் வலம்படு கொற்றம்:] குடமுதல் தோன்றிய தொன்று தொழு பிறையின் வலம்படு கொற்றம் வழிவழி சிறக்க—மேற்றிசைக்கட்டோன்றிய கின்னலத்திற்குப் பழையாகிய எல்லாரும் தொழும்பிறை காடோறுஞ்சிறக்குமா போல கின்னுடைய வெற்றியாலே கின்பின்னுக்கோர்க்குண்டாகக்கொற்றம் அவர்கள் வழிவழியாக மிகுவதாக;

195 - 6. [குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற், தேய்வன கெடுக கின் தெய்வ நாக்கம்:] குணமுதல் தோன்றிய ஆர் இருண் மதியின் தெய்வ நாக்கம் தேய்வன கெடுக—மேத்திசைக்கட்டோன்றிய கிறைத்த இருளைத்தரு

* “முன்றியை முதல்வர்போலவன்று” (பதிந். 85), “தொல்லோர் சென்ற தெய்வ போலவும்” (புறநா. 58.)

† “குணமுதிக் கதிரோன மாங்க வென்றவம்” (கந்த. மார்க்கண்டேய. 59.)

மதி நாடோறும் தேயுமாறுபோல நிற்பவைவருடைய ஆக்கம் நாடோறும் தேய் வனவாய்க் கெடுவனவாக;

197 - 8. உயர் னுலகம் அமிழ்தொடு பெறினும் பொய் சேண் நீங் கிய வாய் நட்பினையே—*ஒருபொய்யாலே உயர்ந்தநிலைமையையுடைய தேவ ருலகை அவர்தரும் அமுதத்தோடே பெறுவையாயினும் அவற்றைத்தரு கின்றபொய் நின்னைக்கைவிட்டுநீங்க மெய்யுடனே சப்புச்செய்தலையுடைய;

இனி, 'பொய்சே னீங்கிய வாய்நடப் பினையே' என்று பாடமாயின், மெய்யை நடத்தலைச் செய்தனையென்க.

199 - 201. முழங்கு கடல் எணி மலர் தலை உலகமொடு உயர்ந்த தேஎத்து விழுமியோர் வரினும் பகைவர்க்கு அஞ்சி பணிந்து ஒழுகலையே— முழங்குகடலாகிய எல்லையையுடைய அகன்றஇடத்தையுடைய உலகத்துள்ளா ருடனே உயர்ந்த தேவருலகத்துத்தேவரும் பகைவராய்வரினும் பகைவர்க்கு அஞ்சித் தாழ்ந்து ஒழுகலைச்செய்யாய்;

202 - 4. தென்புலம் மருங்கின் விண்டு நிறைய வாணன் வைத்த விழுநிதி பெறினும் பழி நமக்கு எழுக என்னாய்—தென்றிகைநிலத்தி¹ர் மலைகளெல் லாம் நிறையபும்பழ வாணனென்னுஞ்ஞாண்வைத்த தீசிரிய பொருட்டிளன்களினைப் பெறுவையாயினும் பிற்குறுப்பழி நமக்கு வருவதாகவென்று கருதாய்;

204 - 5. நீவிழுநிதி ஈதல் உள்ளமொடு இசை வேட்டுவையே—சீரி தாகியபொருளைக் கொடுத்தலையுடைத்தாகிய நெஞ்சுடனே புகழை விரும்புவை;

206. அன்னாய்—அதன்மையையுடையாய்.

[நின்றொடு முன்னிலை யெவனோ] முன்னிலை நின்றொடு எவனோ— ஐயப்பொருள்க்கும் நுகரப்படுவனவாய் முன்னிற்கப்படுவனவாகிய இத்தா பொருள்செட்டு நின்றொடு என்ன உறவுண்டு;

நின்னென்றது சீவான்மாவை. முன்னிலை ஆகுபெயர்.

207 - 8. [கொன்னென்று கினக்குவ லடுபோ ரண்ணல், கேட்டிசின் வாழி கெடுகின் னவலம்:]

நின் அலலம் கெடுக—நின்னிடத்துண்டாகியமையை இனிக்கெடுவதாக;

அடு போர் அண்ணல் அம்மாயையைக்கொல்கின்ற போர்த்தொழில்வல்ல தலைவனே,

கொன் ஒன்று கினக்குவல்—பெரிதாயிருப்பதொருபொருளை யான் கூறு வன்; அஃது என்னாக்காட்டுதற்கறிது;

* நாலடி. பொறையுடைமை, 10.

† “வலியொன வழிமொழியலன்” (புறநா. 239.)

‡ “புகழெனி னுயிருந் கொடுக்குவர் பழியெனி, னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளன்” (புறநா 182); “வங்கம்போழ் முந்நீர் வளர்பெறினும் வேருமோ, சங்கம்போல் வான்மையார் சால்பு” (பு - வெ. வாகை. 31.)

§ திருக்குறள், 231.

என்றது *கத்தியினை.

கேட்டினை—அதனைத் தோல்லாணை நல்லாசிரியரிடத்தே கேட்பாயாக;
வாழியென்பதனைச் சுற்றமொடுவினங்கி (770) என்பதன்பின்னேகூட்டிக்.

209. [கொது நிலையின் தீர்ச்சினைவினங்கு கல்வினைச்] தீர்ச்சினை வினங்கு நின் கல்வினைசெய்து கொது நிலையின்—தீர்ச்சினைவினங்கும் சென்றுவினங்கும் கின்னைய கல்வினைச் ஒருகாலமும் கொதுதே நிலையெனவதாக;

210 - 216. [தவாப்பெருக்கத் தருயாண, தரித்தானைக் கொழுத்திற்றி, யிழித்தானைப் பலசொன்றி, யுண்டானைக் கூர்நறவிற். நின்றானை வினவைக, நிலைநெடுக கல்வா வொண்பல் வெறுக்கைப், பயனற வறியா வளங்கொழு திருநகர்:]

தவா பெருக்கத்து தரு யாணர் வளம் கொழு திருநகர்—கொதுத பெருக்கத்தினையுடைய நீங்காக புதுவருவாயாலே செல்வம்பெருத்தின் திருமகனை யுடைய நகர்,

அழித்து ஆளு கொழு திற்றி தின்று அழிக்கப்பட்டு விருப்பு அமை யாத கொழுவிய தசையைத்தின்று,

“ஆழிக்க” என்ப.

ஆளு பல சொன்றி இழித்து ஆளு கூர் நறவின் உண்டு - விருப்பமையாத பலவகைப்பட்ட சோர்வைத் தீடுதென்றுகூறிக் கூறிப்பமையாத மிக்க கண்ணு உண்டு.

ஆளு இனம் பாணர் (219)—அவ்விண்ணிலும் விருப்பமையாத திடமினையுடைய பாணரென்க.

தின்று உண்டு ஆளு இனம் பாணரென்க.

வைகல் - நாடோறும்.

நிலன் எடுக்கல்லா ஒள் பல் வெறுக்கை—நிலஞ்சுமக்கமட்டாத ஒன்றிய பலவாகிய பொருட்டிரள்களையும்.

என்றது பூண்களையும் பொன்னையும்.

பயன் அறவு அறியா நகர் - எக்காலமும் பயன்கொடுதலறியாத நகர்,

217 - 8. நரம்பின் முரலும் நயம் வரும் முரற்சி விறலியர் வறு குறு தொடி செறிப்ப - யாழ்வாசித்தாற்போலப் பாடும் நயப்பாடுதோன்றும் ||பாட்டினையுடைய விறல்பட ஆடுதலையுடையார் தம்முடைய பூணணியாத கைகளிலே குறிய தொடிகளையிட,

“நரம்பொடு வீணை நாகி னவின்மதோ வென்று கைந்தார்” என்றார் பிறரும்

* இப்புத்தகம் 56 - ம் பக்கம்பார்க்க.

† மதுரை. 761; பட்ட. 170.

‡ “சேணர் கல்வினைச் சேயிழை கணவ” (பதிற். 88); “வின்பொரு புதம்” (புறநா. 11), “வானேற நீண்ட புகழான்” (கீவக. 6.)

§ பொருந. 1.

|| “பாடனல் விறலியர்” (பரி. 17: 15.)

¶ கீவகசிந்தாமணி, 658.

219. பாணர் உவப்ப களிது பல தரிது—பாணர்மகிழும்படி பாணர்கள் பலவற்றையுங்கொடுத்து,

கலியே யிருத்து (216) காடோறும் (214) கிதலியர் தொழ்செநியாநிற் பம் (218) பாணருவப்ப (219) வெறுக்கையையும் (215) பாணையுங் கொடுத்தென்க.

தரிது' என்றதனைச் *செலவினும் உவவினும்" என்னும் பொதுக்குத் திரத்தாற்கொன்க.

220. கலந்தோர் உவப்ப எயில் பல கடைது—தம்முடன் கட்டிப்பொண்டோர் மனமகிழும்படி அழித்த டுஅரண்களிற்கொண்ட பலபொருள்களையும் அவர்க்குச் செலுத்திக்கொடுத்து,

என்றது - அவர் டுவேண்டாவென்றமறுக்கவும் தாம் வலியுயிர்ப்பாசவிட்டுண்டவாறு.

221. மறம் கலங்க தலை சென்று—பகைவர்மறம் கிலைகுலையும்படி அவர்களிடத்தேசென்று,

222. வான் உழந்து அதன் தான் வாழ்த்தி—அவர்க்கு வாட்போரிலே வருத்தினபடியாலே அவ்வருத்தத்தினால் பின்பும் அதன்கட்பிறக்கின்ற முயற்சியைவாழ்த்தி,

என்றது, வாட்போரின்கட்பெற்ற இனிமையைப் பின்னுமவிரும்பி அதிலேமுயல்கின்றாரென வீரச்சிறப்புக்கறிற்றும்.

உழத்தென்னுஞ் செய்தெனச்சம் காணப்பொருட்டு. டு“விழுப்புன் பாததா எல்லாம் வழுக்கினான், வைக்குந்தன் னுளை யெடுத்து.” என்றாபிறரும்.

உழத்த தன்னெனப் பெயசெச்சமாயின், தன்னென்னுமொருமை மேல் வருகின்ற மன்னர் (234) என்னும் பன்மைக்காகாமையுணர்க.

223 - 4. நான் ஈண்டிய கல் அகவர்க்கு ||தேரோடு = கிதறி—விடியற் காலத்தே வந்துதிரண்ட அரசர்விரும்பப்பட்ட சூதர்க்குத் தேருடனே குதினா களையும் பலவாகக் கொடுத்து,

என்றது, “தாவி எல்லிசை கருதிய கிடத்தோர்க்குச் - சூத ரோத்திய தயிலெடை கிலையும்” என்னுமவியாற் சூதர் இருகடர்தொடங்கி இன்றுவாறு

■ தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. 28.

† “அவ்வெயிற் கொண்ட செய்வுறு ஈன்கலம், பரிசின் மாக்கட்டு வரிசையி னங்கி” (புறநா. 6.)

‡ “கொள்ளே னென்ற வதனி னுயர்த்தன்று” (புறநா. 206.)

§ திருக்குறள், 776.

|| “தேர்வீ கிருக்கை செடியோன்” (புறநா. 114), “மாசிற திருக்கை” (பதிநீ. 70.)

¶ தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. 36.

வருகின்ற தம்முதல்தல்களோர்புகழை அரசர் கேட்டற்குவிரும்புவரென்றதருநி
வியுயர்வலத்தே பாசறைக்கண்வந்து துயிலெய்யாடுவரென்பது

அகலரென்றார், குலத்தோரெல்லாரையும் அழைத்துப் புகழ்வரென்பது
பற்றி; ஆகுபெயர்; * “அகவல்” போல.

இனி வைகறைபாடும் பாணரென்பாருமுனர்.

வாழ்த்தித் திரண்டஅகலரென்ச.

225 - 8. [குடும்ப சுடர்ப்பூவின், பாடுபுலர்த்த நறுஞ்சாத்தின், விழுமிய
பெரியோர்க்குச் சற்றமாகக், கன்னி னிரும்பைக் கலஞ்செல வுண்டு:] கன்னின்
இரு பைக்கலம் செல உண்டு குடி உற்ற சுடர் பூவின் பாடு புலர்த்த நறு சாத்தின்
விழுமிய பெரியோர் சற்றம் ஆக — கன்னியையுடைத்தாகிய பெருமையினை
யுடைய ரூப்பிகள் வற்றும்படியாகக் கன்னியையுண்டு குடுத்தலுற்ற வினக்கத்தை
யுடைத்தாகிய கருஞ்சிவியையும் பூசினபடியே புலர்த்த நறிய சந்தனத்தினையு
முடைய சீரியபடைத்தலைவரைத் தமக்குச் சற்றத்தாசாகக்கொண்டு,

உண்டென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் உடையவென்னும் வினைக்குறிப்போடு
முடிந்தது.

229. பணிந்தோர் தேனும் தம் வழி நடப்ப சம்மைவழிப்போருடைய
தேசங்கன் தம் ஏவலைக்கேட்டு கடக்கையினாலே,

230. பணியார் தேனும் பணித்துத் திறை கொண்மார்—தம்மை வழிபடா
தோருடைய தேசக்கிளைத் தம்மேவல் கேட்கும்படியுண்ணி அவர்களைத் திறை
வாகருத்தரு,

231. பருத்து பறக்கல்லா பார்வல் பாசறை—உயரப்பறக்கும் பருத்து
களும் பறத்தலற்றாத உயர்ச்சியையுடைய அரசர்களையுடைய பாசறைக்
கண்ணே,

பார்வல், ஆகுபெயர்.

232. படு கண் முாசம் காலை இயம்ப—ஒலிக்கின்ற கண்ணையுடைய
பள்ளியெழுச்சிமுாசம் காட்காலத்தே ஒலிப்பவிருத்து,

233. வெடி பட கடத்து—பகைவர்படைக்குக் கேடுண்டாக வென்று,
வெடி - ஒசையுமாம்.

||வென்று புலத்து இறத்த—பின்னும் அழிக்கவேண்டுமென்ற நிலை
களிலே சென்றவிடம்,

■ தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. 81.

† கன்னுணல் இங்கே வீசானம்; (திருவ. 1874.)

‡ வஞ்சி - வஞ்சிப்பு - அல்லது வஞ்சிமலை; பகைமேற்செல்வோர்
அணிதற்கு வரியது.

§ பார்வல் - அரசர், தம்பகைவர் செய்குமக்கண்வருதலைப் பார்த்திருத்தற்
குரிய உயர்ச்சியையுடைய அரசர்.

|| “வாழ்ந்து தலைப்பெயர வேண்டு புலத்திறத்து” (பதிற்றுப்பத்து, 15.)

234. பனை கெழு பெரு திறல் பல் வேல் மன்னர்—வெற்றிமுரசு பொருத்தின பெரியவலியினையும் பலவேற்படையினையுமுடைய அரசர்கள்,

235 - 6. [கரைபொரு திரங்குக் கணையிரு முந்நீர்த், திரையிடு லினும் பலரே:] களை இரு முந்நீர் பொருது இரங்குத் திரை இடு மண லினும் பலரே—செறிதலையுடைய உரிய கடலிற் கரையைப் பொருது ஒலிக்கும் திரைகுவிக்கின்ற மணலினும் பலரே.

ஊகாரம், பிரிநிலை.

236 - 7. உரை செல மலர் தலை உலகம் ஆண்டு கழித்தோரே—புரழ் வங்கும்பாக்கும்படி அகன்ற இடத்தையுடைய உலகங்களைத் தமது வீல்களை நடத்தி மக்கட்குரிய மனனுணர்வின்கையிற் பிறப்பறமுயலாது பயனின்றி மாண்டோர்,

ஊகாரம், சுற்றசை. * “மக்க டாமே யாற்றி வுயிரே” என்றதனால், மன னுணர்வின்கையினென்றாம்.

தரீஇக் (219) கடைஇச் (220) செறிப் (221) பணிந்தோர்தேளம் தம்வழி கடக்கையினாலே (229) பணியார்தேளம் பணித்துத் திறைகொள்ளுதற்குப் (230) பெரியோர் சுற்றமாகக்கொண்டு (227) பாசமையிலே (231) முரசியம்ப இருந்து (232) கடந்து இறுத்த (233) மன்னர் (234) உலகமாண்டுகழிந்தோர் (237) திரையிடுமணலினும்பலர் (235) எனமுடிக்க.

இது † “மாற்றருக் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமை” அன்றிப் பிறவியறமுய ளாமையிற் கழிந்தமைகூறிற்று.

238. அதனால்—பயனின்மையாலே,

238 - 44. [குணகடல் கொண்டு குடகடன் முற்றி, யிரவு மெல்லையும் விளிவிட னறியா, தவறு மிசையு நீர்த்திரள் பீண்டிக், கவலையக் குழும்பி னருவி யொலிப்பக். கழைவளர் சாரற் களிற்றின நடுங்க, வரைமுத விரங்கு மேறொடு வானஞ்ஞெரிந்து, செரற் பெரும்பெயல் செந்தலின்:]

வான் குணகடல் கொண்டு ‡ குடகடன் வரைமுதல் முற்றி—மேகம் கீழ், நிசைக் கடலிடத்தே நீரைமுதல்து மேற்றிசைக் கடலருகின் மலையிடத்தே தங்கி,

இரவும் எல்லையும் விளிவு இடன் அறியாது—இரவும்பசுளும் ஒழிந்தஇட த்தை அறியாது.

அவலும் மிசையும் நீர் திரள்பு ஈண்டி கவலை அம் குழும்பின் அருவி ஒலிப்ப—பள்ளமும் மேடுமாகிய பலகிலத்துண்டாகிய நீரினாலே திரண்டு சோக் குவித்து கவலைக்கிழங்கு கல்லின அழகியகுழியிலேவீழ்ந்த அருவியொலிச் சும்படி,

* தொல்காப்பியம், மரபியல், கு. 33.

† “ ” புறத்தினையியல், 24.

‡ “மேன்மலைமுற்றி” (பரி. 12.)

கழை வளர் சாலை களிது இனம் எடுங்க இரங்கும் ஏறெடு ஞெமிர்ந்த—
மூங்கில்வளர்ந்த மலைப்பக்கத்திலே யானைத்திரள் எடுங்கும்படி ஒலிக்கும் உரு
மேற்றோடே பார்து,

சிறல் பெரு பெயல்—சிறுதலையுடைய பெருமழை,

சிறத்தலின்—மிகுதலையினாலே,

வான் முற்றி ஞெமிர்ந்து அருவியொலிக்கும்படி பெரும்பெயல் விளிவிட
னறியாது சிறத்தலினெனமுடிக்க.

244 - 6. [தாங்காது, குணகடற் கிவர்தரும் குருஉப்புன லுந்தி, நிலந்து
செ னீத்தங் குளங்கொளச் சாற்றி.] தாங்காது உந்தி நிலந்து செல் நீத்தம்
குளம் கொள சாற்றி குணகடற்கு இவர்தரும் குருஉ புனல்—யாறுகள் தாங்கா
டல் யாற்றிடைக்குறையிலே ஓங்கிச்செல்கின்றபெருக்கைக் குளங்கன்கொள்
ளும்படி நிறைத்துக் கீழ்த்திசைக் கடலுக்குப் பார்த்துசெல்லும் நிறத்தையுடைய
ராலே,

247. களிது மாய்க்கும் கதிர் கழனி—யானைகள் கின்றால் அவற்றை
மறைக்கும்படிவிளைந்த கதையுடைய கழனியிலும்,

248. ஒளிது இலஞ்சி—விளங்கும் மடுக்களினும்,

248 - 9. அடை நிவந்த முள் தாள் சுடர் தாமரை—இலைக்குமேலான
முள்ளையுடைய தாங்கலையுடையவாகிய ஒளியினையுடைய தாமரைப்பூவினையும்,

250. கன் கமழும் நறு செய்தல்—தேனறும் நறிய செய்தற்பூவினையும்,

251. வன் இதழ் அவிழ் லீலம்—பெருமையையுடைய இதழ்விரிந்த லீல்ப்
பூவினையும்.

252. மெல் இலை அரி ஆம்பலொடு—மெல்லிய இலையினையும் வண்டு
கையுமுடைய ஆம்பற்பூவோடே.

அரி - மென்மையுடைய.

253. வண்டு இறை கொண்ட கமழ் பூ பொய்கை—வண்டிகள் தங்குதல்
கொண்ட மணநாறும் பிறபூக்கையுமுடைய பொய்கைகளிலும்,

254 - 5. கம்புள் சேவல் இன் தயில் இரிய வள்ளை நீக்கி *வய மீன்
முகந்து — †கம்புட்கோழி இனிய உறக்கங்கெடும்படி வள்ளைக்கொடிகளைத்
தள்ளி வலியையுடையமீன்களை முகந்துகொண்டு,

256 ‡கொள்ளை சாற்றிய கொடு முடி வலைஞர்—விலகாநிலிற்ற கொடிய
முடிகளையுடைய வலையான்மீன்பிடிப்பார்,

கழனியிலும் (247) இலஞ்சியிலும் (248) பொய்கைகளிலும் (253) மீன்
முகந்துசாற்றிய வலைஞரென்க.

* “வயவலியாகும்” (தொல். உரி. 68.)

† கம்புட்கோழி - சம்பங்கோழி.

‡ “பாதமாக்கன் கொள்ளைசாற்றி” (அகநா. 30.)

257. வேழம் பழனத்து துழிலாட்டு (258) — கொறுக்கைச்செய்ய யுடைய மருதலிலத்தூயினைக் கொன்றுருவித்தலாற் பிறத்த ஓசை,

258. கரும்பின் எந்திரம் ஒதை—கரும்பிற்கு இட்ட ஆலையிடத்து ஓசை, கப்பின் ஒதை—களைபறிப்பிடத்தோசை,

259 - 260 அன்னல் தங்கிய பசுடு விழுமம் கள் ஆர் களமர் பெயர்க்கும் ஆர்ப்பே—மூத்தலான் அன்னலிலே வலியற்றத்தங்கிய எருதுற்றவருத்தத்தைக் கண்ணபுண்ணுங்களமர் பெயர்க்குமாவாரம்,

261 - 2. ஒலித்த பகன்றை விளைந்த கழனி வல் கைவிளைஞர் அரி பறை—தழைத்த பகன்றையின்புடைய நெல்லுமுற்றியகழனியில் அக்கோல்லை வலியகையினாலே அறுப்பாருடைய அரித்தெழுதின்ற பறையோசை,

262 - 4. இன் குரல் தளி மழை பொழியும் தண் பாங்குன்றில் கவி கொள் சும்மை — இனியஓசையின்புடைய துளிகளைபுடைய மேகத்தக்குருளிர்த்த திருப்பாங்குன்றில் விழாக்கொண்டாடுமாவாரம்,

† “வயிரியர், முழுவதிர்த் தன்ன முழக்கத் தேரோடு” என்றார்பிறரும்.

264 - 6. ஒலி கொள் ஆயம் ததைத்த கோதை தாரோடு பொலிய புணர்ந்து உண் ஆடும் இசையே—புதுநீர்வழுவின் ஆரவாரத்தைத் தம்மிடத்தே கொண்ட டீமகளிர்திரன் தம்மிடத்து நெருக்கினகோதை தம்மணவார்மார்பின் மாலைபுடனே அழகுபெறக் கூடி அவர்களுடனே நீராடுமோசை,

266 - 7. அனைத்தும் அகல் இரு வானத்து இமிழ்ந்து இனிது இசைப் ப—அவ்வோசைமுழுவதும் தன்னையொழிந்தபூதங்கள் விரிதற்குக்காரணமாகிய பெருமையையுடைய ஆகாயத்தேசென்று முழங்கி ஆண்டுவாழ்வார்க்கு இனிதாக ஒலிப்ப,

268 - 9. குருகு கால மனை மரத்தான் மீன் சீவும் பாண் சேரியோடு—குருகென்னும்பறவைகள் கூப்பிடும்படி மனையிடத்து மரங்கடோறும் மீனைத் திருத்தும் பாணர்குடியிருப்பிற் பாடலாடலால் எழுந்த ஓசையோடே,

270. மருதம் சான்ற—ஊடலாகிய உரிப்பொருளமைத்த, தன்பனை சுற்றி—மருதலிக்கு சூழப்பட்டு,

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (270) சேரியிலோசையோடே (269) ஒதை (258) ஆர்ப்புப் (260) பறையோசை (262) சும்மை (264) இசையாகிய அவ்வோசைமுழுவதும் (266) இசைக்கும்படி (267) தன்பனை சுற்றப்பட்டு (270) என்க.

271. றெ தினை கொய்ய—சிறியதினையைவறுக்க,

■ கொறுக்கைச்செ - கொறுக்காத்தட்டை

† 328; “முழவுளர்கொள்” (பெரிய. திருக்குறிப்பு. 10)

‡ “மகளிர் கோதை கைத்தர் புணையவு, கைத்தர் தண்டார் மகளிர் பெய்யவும்” (பரி. 20.)

273. ஆழ்ந்த குழம்பில் திரு மணி கிளா—ஆழ்ந்தகுழியிலே திருவினை யுடையமணிவிடத் தவிளங்க,

277 சுடர் பூ கொன்றை தாடிய நீழல்—ஒளியினையுடையவாயிவ பூச்
சினையுடைய கொன்றைபரந்த நிழலிடத்தே,

278. பாடியன்ன பாதை அணிந்து—பாப்பினுலெத்த பாதை அழகு பெற்று,

282 - 4. [மணிமருணெய்த லுறழக் காமர், துணிநீர் மெல்லவற் றெய்
யிலொடு மலர், வல்லோன் னறையு வெறிக்கனங் கடுப்ப:] வல்லோன் னறையு
வெறி களம் கடுப்ப காமர் துணி நீர் மெல் லுவல் மணி மருள் றெய்தல் தொய்யி
லொடு உதழ மலர்—இழைத்தல்வல்லவன் இழைத்த கூத்தினையுடைய களத்
தையொப்ப விரூப்பத்தையுடைய தெளிந்த நீரையுடைத்தாகிய நெகிழ்த பன்
ளத்திலே நிலமணியென்றமருளும் றெய்தல் தொய்யிற்கொடியோடே மாறுபட
மலர்.

285. மூலம் சான்ற புறவு அணிந்து ஒருவர்—இருத்தலாகிய உரிப்
பொருளமைந்த அடையும் ஒருபக்கம்,

ஒருவர் (285) அணிந்து (278) தாஅய்க் (281) கொய்யக் கதப்பப் (271)
புலக் (272) [redacted] (278) [redacted] (276) மலரப் (283) புதவுருழ்ப்பட்டி (285)
எனமுடிக்க.

*“பங்குமுறைபாளும்” என்பதனூற் பலவினையெச்சம் விராஅய் அமுகி
அணித்தென்னுயர்வின்கொண்டன.

286 - 7. காழ் கொன்ற கோட்டின் வித்திய குறு கதிர் தோரை—
கறியஅனிலையும் கந்தனத்தையும்வெட்டி மேட்டுநிலத்தேவிதைத்த குறியகதிர்
கொடியுடைய தோரைசெல்லும்,

287. செடு கால் ஐயலி—செடியதாளினையுடைய வெண்சிறுகடிகும்,

288. ஐயனம் வெண் செல்லோடு அரில் கொள்பு நீடி—ஐயனசெல்
லென்னும் வெள்ளியசெல்லோடே பிணக்கக்கொண்டு வளரப்பட்டு,

289 - 90. இஞ்சி மஞ்சள் பைக்கறி பிறவும் பல் வேறு தாரமோடு கல்
அகத்த ஈண்டி— இஞ்சியும் மஞ்சளும் பசுத்தமிளகுசொடியும் ஒழிந்த பல
வாய் வேறுபட்டபண்டங்களும் கற்றறையிடத்தே குவியப்பட்டு,

291. †தினை வினை சாரல் கிளி கடி பூசல்—தினையும்வினையப்படுகின்ற
மலைப்பக்கத்திற் படியும் கிளியைஒட்டும் ஆரவாரம்,

நீடி ஈண்டியென்னுஞ் செய்தெனெச்சங்கன் வினையுமென்னும் பிறவினை
கொண்டன; ‡“அம்முக கிளவி” என்னுஞ் சூத்திரவியால்,

292 - 3. மணி பூ அவரை நீருருட தளிர் மேயும் ஆமா கடியும் கானவா
பூசல்—பன்மணிபோலும்பூவினையுடைய அவரையினது நிறவியதளிரைத் தின
னும் ஆமாவையோட்டும் கானவருடையஆரவாரம்,

294 - 5. சேனோன் அகழ்ந்த மடி வாய் பயம்பின் ||வீழ் முகம் கேழல்
அட்ட பூசல்—மலையிசையுறையுக்குறவன் சல்லப்பட்ட சூழனவாயையுடைய
பெய்க்குழியிலேவிழுப்பக்குவத்தினையுடைய ஆண்பன்றியைக் கொன்றதனா
லுண்டான ஆரவாரம்,

சேனோன் அகழ்ந்த பயம்பு, இழிருலத்தோனுகியவன் அகழ்ந்தபயம்
பென்பாருமுள்.

296 - 7. கரு கால் வேங்கை ஈஇரு சினை பொக்கர் நறு பூ கொய்யும்
கானவர் (293) பூசல்—கரியதாளினையுடைய வேங்கையிடத்துப் பெரிய கவடு
களிற் றோன்றிய சிறியகொம்புகளிற்பூத்த கறியபூவைப்பறிக்குமகளிர் புலிபுலி
யென்றுகூறுமாறவாரம்,

297 - 8. இரு கேழ் ஏறு அடு — புலி பூசலோடு—கரியநிறத்தை
யுடைய பன்றியைக்கொல்லுகின்ற வலியினையுடைய புலியினது ஆரவாரத்
தோடே,

ஏறு நீ - ஆனேறுமாம்.

298. அனைத்தும்—முழுவதும்,

299 - 301. [இலக்குவென் னருவியோடு சிலம்பகத் திரட்டக், **கருங்
காற் குறிஞ்சி சான்ற வெற்பணிர். தருக்கடி மாமலை தழீஇ:]

■ “வெண்ணெ லருத்திய வரிநுதல் யானே” (நற். 7.)

† பி - ம். தினைவளர்.

|| பி - ம். விழுமுகக்.

‡ தொல்காப்பியம், வினையியல், கு. 34.

¶ பி - ம். பெருஞ்சினைப்.

§ பி - ம். குருடத்திரன்.

§ பி - ம். ஆனையுமாம்.

** பி - ம். கருங்கோற்குறிஞ்சி.

*இலங்கு [] அருவியொடு கரு கால் வெற்பு அணிந்து--விளங்கு
என்ற வெள்ளிய அருவிவீழ்கின்றவாற்றாலே கரிய நீரோடுக்கால்விளையுடைய
பக்கமலைகள்குழித்து,

சிலம்பு அகத்த இரட்ட--மலையிடத்தே மாறிமாரியொலிப்ப,

குறிஞ்சி சான்ற--புணர்ச்சியாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

[] கடி -- மலை தழீஇ--பெறுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய பெரியமலை
தழுவுப்பட்டு,

301. ஒருசார்--ஒருபக்கம்.

ஒருசார் (301), அருவியாற் (299) கருங்காலையுடையவொப்பணிதலாலே
(300) கீழ் (288) ஈண்டி (290) விளையுஞ் சாலைநீர் விளிகழ பூசல் (291), []
வாழ்சல் (293), அட்டபூசல் (295), நொய்யும்பூசலாகிய (297) அனைத்துப்பூச
லும் புவிப்பூசலோடே (298) சிலம்பகத்து இரட்டச் (299) குறிஞ்சிசான்ற
(300) அருங்கடியினையுடைய மலைதழுவுப்பட்டு (301) எனமுடிக்க.

302. [இருவெதிர்ப் பைந்துற கூரெரி நைப்ப:] இரு வெதிர் கூர் எரி
பைந்துற †நைப்ப--பெரியமூங்கிலிற்பிறந்த மிக்கநெருப்புப் பசியதுறுகளைச்
கடுகையினாலே,

303. நிறுத்த யானை மேய் புலம் படா--ஓய்ந்தயானைகள் தமக்கு மேயலா
மிடங்களிலே போக,

304. கலித்த இயவர் இயம் †தொட்டன்ன--மகிழ்த்த வாச்சியக்காரர்
தம்வாச்சியத்தை வாசித்தாலொத்த.

305. கண் விடுபு உடைபூ தட்டை கவிர் அழிந்து --மூங்கிலின் நீகண்
சிறக்கப்பட்டு உடைத்து †இயந்தொட்டன்ன (304) ஓசையையுடைய தட்டை
அழகழிகையினாலே,

தப்பப்படுதலிற் தட்டையென்றார்.

நெருப்பு நைக்கையினாலே (302) பயிரிற்றித் தட்டை கவினழிகையி
னாலே (305) ஓய்ந்தயானை மேய்புலம் படரும்படி (303) அருவியான்ற []
(306) யென்க.

கவினழியவெனத் திரித்துமுடித்தலுமாம்.

306. அருவி ஆன்ற அணி இல் மா மலை--அருவிகளில்லையான அழ
கில்லாத பெரியமலையிடத்து விடாகம் (308.)

* "இலங்கு மருவித் திலங்கு மருவித்தே.....மலை" (கலி. 41.)

† "கோடெரிநைப்பவும்" (பொருந. 234.)

‡ பி - ம், தொட்டென்ன.

§ கண் - கணுக்கள்.

|| இயம் - வாத்தியம்.

307. ஊகம் ஊகம் புல் முளி அம் காட்டு—வைக்கோலைக்கண்டதற்
போன்ற ஊகம்புல்லுலர்ந்த அழகியகாட்டிடத்தில்,

308. கம ரும் †கோடை விடர் அகம் முகத்து—நிறைவினையுடைய
‡சூரவளியை முழைஞ்சிடங்கள் முகத்துகொண்டையினாலே,

309. கால் உற கடலின் ஒலிக்கும் சும்மை—காற்றுமிருந்த கடல்போல்
ஒலிக்கும் ஆவாரத்தையுடைய வேணிற்ருன்றம் (313).

310 - 11. இலை வேய் குரம்பை உடை ■ அதன் பன்னி ■■■ கண்ணி
வல் சொல் †இளைஞர்—குழையாலேவேய்ந்த குழிலிலிருக்கும் மான்றோலாகிய
படுக்கையினையும், தழைவிரவினகண்ணியினையும். கடியசொல்லினைபுமுடைய
இலையோர்,

312. நிலை உடை கையர் கவலை காப்ப—விவிலையுடைய கையைபுடை
யராய்ப் பலவழிகளில் ஆறலைவரைக் காக்கும்படி காஞ்சேர்ந்து (314) என்க.

313. கிழல் உரு இழந்த வேனில் ருன்றத்து—||கிழல் தன்வடிவையிழை
தற்குக்காணமான முதுவேனிர்காலத்தையுடைய மலையிடத்துச் ■■■ (314),

314. பாலை சான்ற—பிரிவாகிய உரிப்பொருளமைந்த.

காற் சேர்ந்து—அருகிலுஞ் சேர்ப்பு.

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (314). மலை (316) விடாகம் கோடையைமுக்கையினாலே (309)
கடலினொலிக்குஞ் சும்மையையுடைய (309) வேணிற்ருன்றத்துப் (313) பாலை
சான்ற காஞ்சேர்ப்பு (314) என்க.

பாலைக்கு †கடுவனதென்னும் பெயர்கூறியவதால், ■■■ தத்தம்பொரு
ளானும் †“மலையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து, கல்லியல் பழிந்து
கடுங்குதைய குறுத்துப். பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்” என *சமுதா
பொருள்பற்றிப் பாலைகிழ்தலானு'ம் பாலையையும் வேரோர்சிலமாக்கினார்.

■ “ஊகம் வேட்கத் வயர்கிலை” (பெரும்பாண். 122.)

† பி - ம். கொட்டை.

‡ சூரவளி - சுழல்காற்று.

§ பி - ம் இளையர்.

|| “முருகு காதுபொன் னிதழியார் முண்டகப் பதத்தி, நெருவு மாருயிர்
பருவத்தின் மீனவுற் றிடல்போற், பருதி வானவ னுச்சமம் பதத்துமென்
மலர்ப்பூக், தருவி வீங்கிய கிழலெலாற் தருவடி யடைந்த” (காஞ்சி, பன்னிரு
பா. 340.)

■ கடுவனதென்னும்பெயர் பாலைக்குண்மையையும் அப்பெயர்க்காணத்
தையும் “அவற்றான், கடுவனது” (தொல். அகத்திணை. 2) என்னும் குத்தி
கடையுடையார்.

■ சிலப்பதிகாரம், காடுகாண்காதை, 64 - 6.

■ முதற்பொருளென்றது கண்டு கிழமுதற்பொருள்கலை.

315. முழங்கு உடல் தந்த வினங்கு களிர் முத்தம்—ஒலிக்குங்கடத்தந்த வினங்குகின்ற ஒளியிணையுடையமுத்து,

316. *அரம் போழ்த்த அறுத்த [] ரேர் இலங்கு விரை—வானரம் டேறியறுத்த இடம் கோரிதானிய வினங்கும்விரை,

கேர்த்தவிரையுமாம்.

317. பரதர் தந்த பல் வேறு உலம்—செட்டிகள் கொண்டுவருதலால் மிக்க பலவாய் வேறுபட்ட பண்டங்கள்,

தந்ததென்றும் பாடம்.

318. [இருக்கழிச் செறுவிற் நீம்புனி வென்றாப்பு.]

[] கழி செறுவின் வென் உப்பு—கரிய கழியிடத்துப் பாத்தியில்வினைந்த வெள்ளிய உப்பு,

நீ புனி—†கருப்புக்கட்டி கூட்டிப் பொரித்தபுனி,

319. பர்த்து ஒங்கு வரைப்பின்—மணற்குன்று பர்த்துயருக் காண விடத்தே,

319 - 20. வல் [] தியிலர் †கொழு மீன் குறைஇய துடி கண் துணி யல்—வலியகையிணையுடைய தியிலர் கொழுவிய மீன்களையறுத்த துடியின் கண்போலுருண்ட துணிகள்,

என்றது கருவாடுகளை.

தீம்புனியினையும், உப்பினையும், ||கருவாட்டினையுமேற்றின காவா (321) யென்க.

321. விழுமிய காவாய்—சீரியமரச்கலம்.

பெருநீர் ஓச்சுளர்—மரச்கலமீகாமர்,

322. கன தலை தேடித்து—அகன்ற இடத்தைபுடைய யவனமுதலிய தேயத்தினின்றும்,

[] கலன் உய்ம்மார்—இவ்விடத்துண்டானிய பேரணிகலங்களை ஆண்டுச் செலுத்துதற்கு,

323. புணர்ந்து பலருங்கடி,

உடன் கொணர்ந்த புரவிபொடு—சேரக்கொண்டுவந்த குதிரைகளோடே, அனைத்தும்—முழுவதும்,

■ “அரம்போழவ்விரை” (அகநா. 6, 125.)

† கருப்புக்கட்டி - கரும்பின் வெல்லம்.

‡ கொழுமீனென்றே ஒருவகை மீனென்பென்பர்; “செய்த்தலைக் கொழு மீன்”, “கொழுமீன் கடுபுகை” (நற். 291, 311.); “துணையர்கள் கொடுப்பன கொழுமீன்” (பெரிய. திருக்குறிப்பு. 35.)

§ “வாற்றாடிக்கட்கொழுங்குறை” (அகநா. 196.)

|| கருவாடு - உலர்ந்தமீன்.

324. வைகல் தோறும் *வழி வழி செறப்ப—நாடோறும் முறைமையே முறைமையே மிகுதையினாலே வளம்பல பயின்று (325) என்க.

325. செய்தல் சான்ற—இரங்கலாகிய உரிப்பொருளமைந்த.

வளம் பல பயின்று—பலசெல்வமும் நெருங்கப்பட்டு.

ஒருசாரா, பெருகோசசாரா (321) கலனும்மாரா தேஎத்துக் (322) கொணர்ந்த புலியோடே (323) முததம் (315) (316) கூலமானவை (317) அனைத்தும் (323) வழிவழிச்செறப்ப (324) வளம்பல பயிலப்பட்டு (325) என்க

செய்தல்சான்ற (325) பரந்தோங்குவரைப்பின்கண்ணே (319) பயிலப்பட்டு (325) எனமுடிக்க.

325 - 6 ஆக்கு ஐம்பால் இணையும் கவினரி—அமமணடல்தின்கண ஐந்துகூற்றினையுடைய நிலங்களும அழகுபெற்று,

அமை வர - பொருந்துதல்தோன்ற,

327 - 8 [முழுவியிரு மகலாவகண் †வழிவழிநின்ற வியனமறுகிற்]

முழவு இமியும் விழவு சினற வியல் மறுகினை—முழவுமுழங்குந் திருநாள நிலைபெற்ற அகற்செயையுடைய தெருவினையும்,

329. துணங்கை—துணங்கைக்கூத்தினையும்,

அம தழுவினை—அழகினையுடைய குரவைக்கூத்தினையும்,

மணம் கமழ சேரி—மணநாறுகின்ற பரங்கையாசேரியினையும்,

330. †இன கவி யாணா—இனிய செருக்கினையுடைத்தாகிய புதுவருவா யினையுமுடைய,

327 அகல் ஆககண்—அகன்ற ஊரிடத்தே,

330 [குழைப்பல பயின்று] பல குழை பயின்று—பலகுடித்தோள நெருகி,

ஆககு—அநகாட்டில்

331. பாடல் சான்ற நல் காட்டு நடுவண்—புலவாற் பாடுதல் முற்றுப் பெற்ற நல்லகாட்டிற்கு நடுவண்தாய,

ஒருசார் தண்பனை சுற்றப்பட்டு (270) ஒருசார் மலைதழுவப்பட்டு (301) ஒருசார் காடுதழுவப்பட்டு (285) ஒருசார் காஞ்சேரப்பட்டு (314) ஒருசார் செய்தல்சான்ற (325) வரைப்பின்கண்ணே (319) வளம்பல பயிலப்பட்டு ஆககு (325) ஐந்தாற்றினையுங்கவினரி (326) அநகாட்டிடத்து (330) அகலாவகை (327) குழைப்பலயின்ற (330) அமைவரப் (326) பாடல்சான்ற நனனாடு நடுவண்தாய (331) என்க

* வழிவழிச்செறக்க: (மதுரை. 194.)

† (மதுரை. 98.)

‡ பி - ம். இன்கண்.

336 - 7. [விவாதம் உயர்சமையத்து, மயிலவடி மலிபொங்கர், மத்தியாட-
மாவிலம்புத்து, முழங்குநால் பொருத மரம்பயில் காவி. னியங்குபுனல் கொழி-
த்த வெண்டலைக் குவவுமணம், கான்பொழில்:]

தாய் பொங்கர் மத்தி ஆட மரம் பயில் கா - முகக்கிளையன் தாவின்
மிக்கசொம்புகளிலே அவற்றின்மத்திகள் விளையாடும்படி மரம்பொருங்கினசோலை,

மா விசம்பு உகத்து - பெரிய ஆகாயத்தேசெல்ல உயர்கையினுலே,

முழங்கு நால் பொருத மரம் - முழங்குகின்ற பெருங்காற்றடித்த மரம்.

மயில் அகவும் காவின் - மயில் ஆரவாரிக்குங் காவோடே,

உயர் சமையத்து இயங்கு புனல் கொழித்த வெள் தலை குவவு மணல்
கான் பொழில் - உயர்ந்த மலையுச்சியிடத்திலின்றும் வீழ்த்தோடுகின்ற நீர் கொழி-
த்து ஏறட்ட வெள்ளிய சேலியினையுடைத்தாகிய திரட்சியையுடைய மணற்குன்
றிடத்த மணந்தையுடைய பொழில்,

337. தழீஇய அடை கரை தோறும் - காவோடே பொழில்குழந்த்
நீரடையும் கரைகடோறும்,

338 - 42. [தாதுஞ் சோங்கின் பூமலர் தாஅய்க், சோதையி னொழுகும்
*விநீர் ஈல்வர, லவிதரல் வையைத் துறைதுறை தோறும், பல்வேறு பூத்
செட்டண்டலை சுற்றி, யழுத்துபட் டிருத்த பெரும்பா னிருக்கையும்:]

தாதுஞ் சோங்கின் பூ மலர் தாஅய் சோதையின் ஒழுகும் விநீர் ஈல்
வரல் வையை - தாதுக்கன்குழந்த சோங்கினுடையபூவும் ஏனைமலர்களும்பாந்து
மாவையொழுதினாற்போல ஓடும் பெருநீர் கன்றாகிவருதலையுடைய
யிடத்து,

அவிர் அறல் துறை துறை தோறும் பல் வேறு பூ திரள் தண்டலை சுற்றி
அழந்து பட்டு இருகத ப் பெரும்பாண் இருக்கையும் - விளங்குகின்ற அறலை
யுடைய துறைகடோறும் துறைகடோறும் பலவாய்வேறுபட்ட பூத்திரை
யுடைய பூத்தோட்டங்கள் சூழப்பட்டு ஓடுகாலம் அடிப்பட்டிருத்த பெரிய
பாண்சாதியின் குடியிருப்பினையும்,

343 - 5. நிலனுந் வானுந் கண்டு அமைகல்லா விளங்கு பெரு திருவின்
மாணவிறல்வேள் அழும்பில் அன்ன நாடு இழந்தனரும் - நிலத்தையும் அதிற்
பயிர்களையும் பார்த்தபார்வை மாறுதலமையாத விளங்கும் பெரியசெல்வத்தினை
யுடைய மாணவிறல்வேளென்னுங் குறுசிலமன்னனுடைய அழும்பிலென்னும்
வாறையொத்த நாடுகளையிழந்தவர்களும்,

346. கொழு பல் பதிய குடி இழந்தனரும் - செல்வத்தினையுடைய பல
ளர்களிடத்தனவாகிய குடிக்கையிழந்தவர்களும்,

* பி - ம். விநீர் ஈவிதர ஈல்வரல் வையை.

† பி - ம். பூவின் தண்டலை

‡ பெரும்பாண்சாதியினிலக்கணத்தை இப்புத்தகம் 181 - ஆம் பக்கத்
தில்

324. வைகல் தோறும் *வழி வழி சிறப்ப—நாடோறும் முறைமையே முறைமையே மிருகையினாலே வளம்பல பயின்ற (325) என்க.

325. நெய்தல் சான்ற—இரங்கலாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

வளம் பல பயின்ற—பலசெல்வமும் நெருங்கப்பட்டு.

ஒருசார், பெருரோச்சார் (321) கலனும்மார் தேளத்துக் (322) கொணர்ந்த புரவியோடே (323) மூத்தம் (315) வளை (316) கூலமானவை (317) அனைத்தும் (323) வழிவழிச்சிறப்ப (324) வளம்பல பயிலப்பட்டு (325) என்க.

நெய்தல்சான்ற (325) பரந்தோங்குவரைப்பின்கண்ணே (319) வளம்பல பயிலப்பட்டு (325) எனமுடிக்க.

325 - 6. ஆங்கு ஐம்பால் இனையும் கவினியி—அம்மண்டலத்தின்கண்ணே ஐந்துகூற்றினையுடைய நிலங்களும் அழகுபெற்று,

அமை வர—பொருந்ததல்தோன்ற,

327 - 8. [முழவியிழு மகலாங்கண், †விழவுநின்ற வியன்மறுகிற்:]

முழவு இமீழும் விழவு நின்ற வியல் மறுகின்—முழவுமுழங்குந் திருநாள் நிலைபெற்ற அகற்செயையுடைய நெருவினையும்,

329. துணங்கை—துணங்கைக்கூத்தினையும்,

அம் தழுஉவின்—அழகினையுடைய குரவைக்கூத்தினையும்,

மணம் கமழ் சேரி—மணநாறுகின்ற பரந்தையர்சேரியினையும்,

330. ‡இன் கலி யாணர்—இனிய செருக்கினையுடைத்தாகிய புதுவருவா யினையுமுடைய,

327. அகல் ஆங்கண்—அகன்ற ஊரிடத்தே,

330 [குழுவ்பல பயின்று:] பல குழுவ பயின்று—பலகுடித்தீரள் நெருங்கி,

ஆங்கு—அந்நாட்டில்,

331. பாடல் சான்ற நல் நாட்டு நடுவண்—புலவரார் பாடுதல் முற்றுப் பெற்ற நல்லாட்டிற்கு நடுவணதாய்,

ஒருசார் தண்பனை சுற்றப்பட்டு (270) ஒருசார் மலைதழுவுப்பட்டு (301) ஒருசார் காடுதழுவுப்பட்டு (285) ஒருசார் சுரஞ்சேரப்பட்டு (314) ஒருசார் நெய்தல்சான்ற (325) வரைப்பின்கண்ணே (319) வளம்பல பயிலப்பட்டு ஆங்கு (325) ஐம்பாற்றினையுங்கவினிய (326) அந்நாட்டிடத்து (330) அகலாங்கட் (327) குழுவ்பலயின்ற (330) அமைவரப் (326) பாடல்சான்ற நன்னாட்டு நடுவணதாய் (331) என்க.

* வழிவழிச்சிறக்க: (மதுரை. 194.)

† (மதுரை. 98.)

‡ பி - ம். இன்கண்.

337 - 7. [சீலநாய வுயர்செய்யத்து, மயிலவடி மலிபொக்கர், மந்தியாட மாவியம்புகந்த, முழங்குளால் பொருத மரம்பயில் காவி, னியங்குபுனல் கொழித்த வெண்டலைக் குவவுமணல், கான்பொழில்:]

■ நாய மலி பொக்கர் மந்தி ஆட மரம் பயில் கா—முசக்கலைகந்தாவின் மிக்ககொம்புகளிலே அவற்றின்மந்திகள் விளையாடும்படி மரம்பெருக்கினசேலை,

■ விசம்பு உகத்து—பெரிய ஆகாயத்தேசெல்ல உயர்கையினுலே,

முழங்கு கால் பொருத மரம்—முழங்குகின்ற பெருங்காற்றடித்த மரம்,

மயில் அகவும் காவின்—மயில் ஆரவாரிக்குக் காவோடே,

உயர் செய்யத்து இயங்கு புனல் கொழித்த வென் தலை குவவு மணல் காள் பொழில்—உயர்த்த மலையுச்சியிடத்துநின்றும் வீழ்ந்தோடுகின்ற நீர் கொழித்த ஏறட்ட வெள்ளிய சிலையினையுடைத்தாகிய திரட்சியையுடைய மணற்குள் றிடத்த ■ தையுடைய பொழில்,

337. தழீஇய அடை ■ தோறும்—காவோடே பொழில்குழந்த நீரடையும் கரைகடோறும்,

338 - 42. [தாதுகுழ் கோங்கின் பூமலர் தாஅய்க், கோதையி னொழுகும் *விரிநீர் கல்வர, லவிரதல் வையைத் துறைதுறை தோறும், பல்வேறு பூக் கிரட்டண்டலை சுற்றி, யமுந்துபட் டிருந்த பெரும்பா ணிருக்கையும்:]

தாது குழ் கோங்கின் பூ மலர் தாஅய் கோதையின் ஒழுகும் விரிநீர் கல் வரல் வையை—தாதுக்கன்குழ்த்த கோங்கினுடையபூவும் ஏனாமலர்களும்பார்து மாலையொழுதினற்போல ஓடும் பெருநீர் கன்றாகிவருதலையுடைய ■ யிடத்து,

அவிர் அறல் துறை துறை தோறும் பல் வேறு பூ திரள் தண்டலை சுற்றி அழுந்த பட்டு இருந்த ப் பெரும்பாண் இருக்கையும்—விளங்குகின்ற அறலையுடைய துறைகடோறும் துறைகடோறும் பலவாய்வேறுபட்ட பூத்திரளையுடைய பூத்தோட்டங்கள் குழப்பட்டு செடுங்காலம் அடிப்பட்டிருந்த பெரிய பாண்சாதியின் குடியிருப்பினையும்,

343 - 5. நிலனும் வானும் கண்டு அமைகல்லா விளங்கு பெரு திருவின் மானவிறல்வேன் அழும்பில் அன்ன நாடு இழத்தனரும்—நிலத்தையும் அதிற் பயிர்களையும் பார்த்தபார்வை மாறுதலமையாத விளங்கும் பெரியசெல்வத்தினையுடைய மானவிறல்வேன்னுங் குறுசிலமன்னனுடைய அழும்பிலென்னும் னாயையொத்த நாடுகளைவிழ்த்தவர்களும்,

346. கொழு பல் பதிய ■ இழத்தனரும்—செல்வத்தினையுடைய பல னார்களிடத்தனவாகிய குடிசைவிழ்த்தவர்களும்,

■ பி - ம். ■ ரவிரத னல்வரல் வையை.

† பி - ம். பூவின்றண்டலை

‡ பெரும்பாணச்சாதியினிலக்கணத்தை இப்புத்தகம் 199 - ஆம் பக்கத் திற் காண்க.

347. தொன்று கறுத்து உறையும் துப்பு தர வந்த—பழையதாய *செந் தங்கொண்டு தங்கும்வலி தம்மைக்கொண்டுவருகையினாலே எதிராய்வந்த,

348. அண்ணல் யானை அடு போர் வேந்தர்—தலைமையினையுடைய யானையினையும் பகைவரைக்கொல்லும் போர்த்தொழிலையுமுடைய வேந்தரை.

பல் மாறு ஓட்டி (350)—பலவாய் நெஞ்சிற்கிடந்த மாறுபாடுகளை முதற் போக்கிப் பின்னர்,

349 - 50. [இன்னிசை முரசு மிடைப்புலத் தொழியப், பன்மா ரோட் டிப் பெயர்புறம் பெற்று:]

இன் இசை †முரசும் இடைப்புலத்து ஒழிய பெயர் புறம் பெற்று—இனிய ஓசையினையுடைய முரசும் ‡உழிஞைப்போர்க்கு இடையே கிடக்கும்படி மீளாகையினாலுண்டான முதலகைப்பெற்று,

என்றது: உழிஞைப்போர்செய்யவந்த அரசர் நீருடுமிகொண்ட மண்ணு மங்கலமெய்தாது இடையேமீளும்படி காத்தகிடங்கு (351) என்றவாறு

351. ||மண்ணுறு ஆழ்த்த மணி நீர் கிடங்கின்— ||மண்ணுள்ளவளவுமாய்ந்த நீலமணிபோலும் நீரையுடைய கிடங்கினையும்,

352. விண் உற ஓங்கிய பல் கீபடை புரிசை—தேவருலகிலே செல்லும் படியுயர்ந்த பல கற்படைகளையுடைய மதிவீனையும்;

353. தொல் வலி நிலையு வாயில் (356)—பழைமையான வலி நிலைபெற்ற வாயில்,

அணங்கு உடை ரெடு நிலை—தெய்வத்தையுடைத்தாகிய ரெடிய நிலையினையும்,

354. செய் பட கரிந்த திண் போர் கதவின்—செய் பலகாலுமிடுதலாற் கருகின திண்ணிய செறிவியையுடைய கதவினையும்,

வாயிலில் தெய்வமுறைபுமாகவின், அதற்கு அணியுசெய்யுமாம்; **“ஐயவி யப்பிய ரெய்யணி கெடுநிலை = என்பதனுணர்சக.

* செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது; (முருகு. 132 - உரை)

† “இரங்கிசை முரசு மொழியப் பரந்தவ, ரோடுபுறங் கண்ட ஞான்றை” (அகநா. 116.)

‡ உழிஞைப்போரென்றது இங்கே புறத்துழிஞைப்போரை; (தொல். புறத்திணை. கு. 10.)

§ தொல். புறத்திணை. கு. 13 - பார்க்க.

|| பி - ம். மண்ணுறவீழ்ந்த.

¶ “நிலவரையிறந்தருண்டுண்ணகழி” (புறநா. 21.)

■ “படையார்புரிசைப்பட்டினம்” (பல்லவனிச்சேபம், ஞான. தே), “பன்மதில்” (பெருங்கதை, 3. மகதகாண்டம், 4: 3.)

** நெடுநல்வடி, 86,

355. மழை ஆடும் *மலையின் நிவந்த மாடமொடு—மேகமுலையுமலை போலே ஓங்கினமாடத்தோடே,

கோபுரமன்றி வாசலை மாடமாகவுஞ் சமைத்தலின், மாடமென்றார்.

356. [] அன்ன வழக்கு உடை வாயில்—வையையாறு இடை விடாது ஓடுமாறுபோன்ற மாந்தரும் மாவும் இடையராமல் வழங்குதலையுடைய வாயில்,

மாடத்தோடே (355) நிலையினையும் (353) கதவினையும் (354) வழக்கினையுமுடைய வாயில் (356.)

பெரும்பாணிருக்கையினையும் (342) கிடங்கினையும் (351) புரிசையினையும் (352) வாயிலினையு (356) முடைய மதுரை (633) என்க.

357 - 8. வகை பெற எழுந்து வானம் ஈழ்கி சில் காற்று இசைக்கும் பல் புழை கல் இல்—கூறுபாடாகியபெயர்களைத் தாம்பெறும்படியுயர்ந்து தேவருலகிலேசென்று தென்றற்காற்று ஒலிக்கும் பலசானங்களுையுடைய கன்றாகிய அகங்கனையும்.

மண்டபம் கூடம் †தாய்க்கட்டு அடுக்கையென்றற்போலும் பெயர்களைப் பெறுதலின். வகைபெறவெழுந்தென்றார்.

359. யாறு கிடந்தன்ன அகல் நெடு தெருவில்—யாறுகிடந்தாற்போன்ற அகன்ற நெடிய தெருக்களிலே,

இருகரையும் யாறும்போன்றன, இரண்டுபக்கத்தின்மனைகளும் தெருவுகளும்.

360. பல் வேறு குழாஅத்து இசை எழுத்து ஒலிப்ப— †நானங்காழிற் பண்டங்களைக்கொள்ளும் பலசாதிமாகிய பாடைவேறுபாட்டையுடைய மாக்கள் நிரளிடத்து ஒசையிக்கொலிக்கும்படி இருத்தா (406) என்க.

361 - 2. மா கால் எடுத்த முந்நீர் போல முழங்கு இசை கல் பனை அறைவனார் நுவல—பெருமையையுடைய காற்றெடுத்த கடலொலிபோல முழங்கும் ஒசையையுடைய கன்றாகிய முரசைச் சாற்றினராய் விழவினை காட்டிலுள்ளார்க்குச் சொல்லுவகையினுலே காடார்த்தன்றே (428) என்க.

‘அறைவன நுவல’ என்றுபாடமாயின், அறையப்படுவனவாய் விழாவைச் சொல்லவென்க.

363 - 4. கயம் குடைந்தன்ன இயம் தொட்டு இமிழ் இசை மகிழ்த்தோர் ஆடும் கலி கொள் சுந்மை—கயத்தைக் கையாற்றுகுடைத்துவிளையாடும் தன்மையவாக வாச்சியங்களைச் சாற்றுவான் முழங்கின ஒசையைக்கேட்டு மகிழ்த்தவர்க ளாடுஞ் செருக்கினைக்கொண்ட ஆரவாரத்தினையுமுடைய தெரு (359) என்க.

* “மலையுரைமாடத்து” (மதுரை. 406.)

† தாய்க்கட்டு - தாய்மனை.

‡ நானங்காழி - காலிக்கடை. (மதுரை. 430.)

365. பெரு வியமத்து—சித்திரத்தினைத் தீண்டிப் போன்ற கட்டு இனிமையையுடைய இரண்டாயி பெரிய அகங்காத்தெனில், காண்காடி, † அல்லங்காடியாயி இரண்டுகூற்றையுடைய தென்குருர்.

366. அபர்த்து எடுத்த உருவம் பல் கொடி—கோயில்களுக்கு விழாக்களை நடத்திக் கட்டின அழகினையுடைய பங்கொடிகளும்.

இதனால் அறங்கூறினார்.

367 - 8. வேறு பல் பெயர ஆர் எயில் கொள கொள என் தோறு எடுத்த கலம் பெறு புனை கொடி—வேறுபட்ட பலபெயர்க்கையுடையவாயி அழித்தற் கரிய அரண்களைத் ‡ தண்டத்தலைவர் அரசனேவலாற்சென்று கைக்கொள்ளக் கைக்கொள்ள அவர்கள் அவ்வெற்றிக்கு காடோறுமெடுத்த கண்மையைப்பெற்ற சயக்கொடியும்,

இதனால் புறத்துழிஞர்போர்கூறினார்.

368 - 71. ஒலித்தன்ன நிலவு வேல் தானையொடு புலவு டட கொன்று மிடை தோல் ஒட்டி புகழ் செய்து எடுத்த விறல் சால் கல் கொடி—சுடலொலித் தாற்போன்ற நிலைபெறுதலையுடைய வேற்படையோடே சென்று பகைவரைப் புலாற்றமுண்டாகக்கொன்று பிணனர் அணியாய்கின்ற யானைத்திரையுங் கெடுத்துத் தமக்குப் புகழையுண்டாக்கி எடுத்த வெற்றியமைந்த கண்ணுதிய கொடியும்,

இதனால் தம்மைப்போர்கூறிற்று.

372. கன்னின் களி || கலில் கொடியொடு கன்னினது களிப்புமிருதி எயச் சாந்துகின்ற கொடியும்,

372 - 3. கல் பல் வேறு குழை கொடி—கண்ணுதிய பலவற்றினாலே பலவாய் வேறுபட்ட திரட்சியையுடைய கொடிகளும்,

கண்பலவென்றார், கல்வி கொடை தவம் முதலியவற்றை.

373 - 4. பதாகை நீகிலைஇ பெரு மருங்கின் அருவியின் துட்க- பெருக்கொடிகளும் நிலைபெற்றப் பெரிய மலையிடத்து அருவியசையும் போல அசைய,

இக்கொடிகள் அருவியினுட்கும்படி வகைபெறவெழுந்த (357) முன்னேகட்டிக.

* ஓவு - ஓய்யம்; “ஓவுக்கன் டன்னலில்” (நந். 268), “ஓவுதழ் செடுஞ்சுவர்” (பதிந். 68.)

† அல்லங்காடி - மாலைக்கடை. (மதுரை. 544.)

‡ தண்டத்தலைவர் - சேனைத்தலைவர்.

§ புறத்துழிஞர்போர் - வேற்றவேந்தருடைய மதிவின்புறம் னைச்சூழ் தசெய்யும்போர்.

|| பி - ம். தவல், தவல்.

¶ பி - ம். நிலைஇய.

376. பிணையின் வழங்கும் பையப் பையன்—பிணையினேய்தரு
சாதினாவஞ் சங்குமேய்கின்ற கவிடத்தே,

377 - 7. வீங்கு பிணை வயிறு-அரிது இதை புடைபூ உப்பு
முதல் முருகை எந்தி—இறகும் பிணிப்பிணையுடைய வலியினையுடைய பாய்
கட்டினவியற்றையதத்துப் பாயையும்பிதிப் பாய்மரம் அடியிலேமுறியும்படி
அடித்து,

377 - 8. [காய்த்துடன், கடுகாற் றெடுப்ப:] கடு காற்ற உடன் காய்
ந்த எடுப்ப—கடியகாற்று காற்றிசையினும் சேரக் கோபித்தெடுக்கையிலே,

378. பொருது உரைஇ—சங்குரக்கல் கயிற்றுடனேகின்ற பொருது
உலாவி,

379. கெடு சழி பட்ட காவாய் போல—கெடியசழியிலேயகப்பட்டுச் சழ
லாகின்ற மாக்கலத்தையொக்க.

380 இருதலை பணிலம் ஆர்ப்ப - மூன்னும்பின்னுஞ் சங்கொலிப்ப.

யாணமீண்டாத பின்னின்றவன் ஊதுதற்குப் பின்னுஞ் சங்குசெல்லம்.

380 - 81. இனம் செந்து டிகோலோர் கொன்று மேலோர் வீசி—இன
மிக்குப் பீசிக்கோர்காரரைக்கொன்று பாகரைவீசிப் போட்டு,

382. மெல் பிணி வல் தொடர் பேணுது காழ் சாய்த்த—மெல்லிய
பிணிப்பினையுடைய வலிய ?கீர்வாரியென்று காலிற்கட்டுஞ் சங்கிலியை கமக்
குக் காவலென்று பேணுதே தகட்டின தறியைமுறித்து,

383. கந்த நீத்து உழிதரும் கடாஅ யானையும்—கம்பத்தைக் கவிட்
டுசசுழுவம் கடாத்தையுடைய யானையும்,

செந்து (380) கொன்று வீசிச் (381) சாய்த்து (382) நீத்து (383) ஆர்ப்ப
(380) உழிதருங்கடாமெனக் கடாத்தின்னொழிலாகவுரைக்க.

காற்றிற்குக் கடாம் உலமிக்கப்பட்டுப்பொருள்.

384. ||அம் மால் விசம்பு புதைய வளி போழ்த்து—அழகிய இடம்
களைத் தன்னிடத்தேயுடைய பெரிய ஆகாயமறையைக் காற்றைப்பிளந்து,

தேவருலகமுதலியவற்றைத் தன்னிடத்தேயுடைமையின், அங்கண்மால்
விசம்பென்றார்.

385 - 6. ஒன் கதிர் ஞாயிறு ஊறு அனவா திரிதரும் செ கால் அன்
னத்து சேவல் அன்ன - ஒன்றிய கிரணங்களையுடைய ஞாயிற்றைத் தாம்சேர்

* பி - ம். பாய்பின்.

† “உள்வளைத் துலைய இன்னை யொண்குரூப் பனைமீ தென்
விளித் திருக்கை தந்தி திமிக்கில மிரிந்து பாய்ந்த” (கந்த. கடல்பாய். 11)
இம்மீன், பிணைய னென்றும் வழங்கும்: “பிணையன்றேளி, யினையிருக்கப்பணி
தயின்றான்” (அருணகேசலம்பகம், 45.)

‡ பி - ம். காலோர்.

§ பரிக் கோல் - குத்துக்கோல்.

|| “அங்கண்விசம்பின்” (நாலடி. மேன்மக்கள், 1.)

தலை கொஞ்சலே கருதிக்கொண்டபதக்குஞ் செவ்வாயையுடைய அன்னத்தி னது செவ்வையெத்த,

387 - 8. மயிர் புரவி உராவின் பரி கிமிர்ந்து கால் என கடுக்கும் பெறு தேரும்—கிறவிய பலமயிர்களையுடைய குதிரைகளோடுதவிற் செவ்வயிக்குக் காற்றெனக் கடுக ஓடும் அழகினைப்பெறுகின்றதேரும்,

389. கொண்ட கோலன் கொன்னை நலிற்றலின்—கையிலேயெடுத்த மத்திகையையுடைய *வாசிவாரியன் †ஐந்துகதையையும் பதினெட்டுச்சாரியை யும் பயிற்றுகையினாலே,

390. அடி படு மண்டிலத்த ஆதி போகிய—குரங்கனழந்தின வட்ட இடத்திலும் ‡ஆதியென்னுங் கதையிலும் ஓடின,

391. கொடி படு சவல மயிர் புரவியும்—ஒழுங்குபடும் நீகேசாரியை யுடையனவாகிய இட்டவாசக்களையுடைய குதிரைகளும்,

392 - 3. [வேழத் தன்ன வெருவரு செவ்வீர், கன்னார் கனம் கிருஞ் செரு மயக்கமும்;] வெரு வரு வேழத்து அன்ன செவ்வின் கன் ஆர் கனம் இரு செரு மயக்கமும்—அச்சுத்தோன்றுகின்ற யானையையெத்த போக்கினை யுடைய கள்ளினை யுண்ணும் வீரர் தம்மிற் பெரியபோரைச்செய்யும் கலக்கமும். எனத்தேசேறலிற் கனம்சென்றார்.

394. அரியவும் பெரியவும்—சுண்டுப் பெறுதற்கரியனவுமாய் அவை தாஞ் சிறிதின்றி மிகவுன்னவமாய்ப் பலவாய் வேறுபட்ட பண்ணியம் (405) என மேலேகூட்டுக.

வருவன பெயர்தலின்—யானையும் (383) தேரும் (388) புரவியும் (391) கனம் செருமயக்கமும் (393) பல்காலும் வருவனவாய் மீளுகையினாலே,

395 - 6. [தீர்ப்புழல் வல்சிக் சழற்கான் மழவர், பூத்தலை முழவி னேன் தலை கடுப்ப:] ||தீ புழல் வல்சிக் பூ தலை சழல் கால் மழவர் முழவின் நோன் தலை கடுப்ப—இனிய பண்ணியாரங்களாகிய உணவிலையும் பொற்புக்களையுடைய தலையினையும் வீரக்கழலணிந்த காலினையுமுடைய மழவர் முன்கொட்டும் வீர மத்தனத்தினது வலியகண்ணையெசக்க உருண்ட.

¶தீர்ப்புழல் - இருப்பைப்பூவுமாம். பூத்தலை - விகாரம். பூமழவர் - சிலவீரர். **“உருவக் குதிரை மழவ ரோட்டிய” என்றார் பிறரும். கடுப்பவென்னுஞ் செயலெனெச்ச வுமவருபிற்கு உருண்டவென ஒருசொல்வருவிக்க.

■ வாசிவாரியன் - குதிரையைத் தன்வயப்படுத்தி நடத்துவோன்.

† “ஐந்துகதியுட்பதினெட்டுச்சாரியையும்”(பு-வே. வென்றிப்பெருந்.13.)

‡ ஆதி - கெடுஞ்செவவு; (கலி. 96.)

§ இப்பெயர் கேதாரியென்றும் வழங்கும்; (கலி. 96 - க.)

|| பி - ம். தீர்ப்புழல்.

¶ “இருப்பை, இழுதி னன்ன தீர்ப்புழல்”, “தீர்ப்புழ லுனீஇய. கருக்கோட் கருப்பை யுரும், பெருக்கை யென்ற” (அகநா. 9, 171.)

■ (மதுரை. 687 - உரை.)

** அகநாணா, 1.

397. *பிடைசை பெய்த கமழ் நறு பூவினா—பூத்தட்டிலே இட்டுவைத்த மிகவும்நாறுகின்ற நறிய பூவினையுடையாரும்,

398. பல் வகை ஈவிரித்த எதிர் பூ கோதையர்—பலவகையாக விரித்து வைத்த ஒன்றற்கொன்றுமாறுபட்ட பூமல்களையுடையாரும்,

399. பலர் தொகுபு இடித்த தாது உரு சண்ணத்தர்—இடிக்கவல்லவர் பலரும் திரண்டு இடித்த பூத்தாதுக்கள்போலப் பரக்குஞ் சண்ணத்தையுடையாரும்,

தாது - நீறுமாம். சுவமணிகளும், பொன்னும், சந்தனமும், கருப்பூரமுதலியனவும் புழுதிலும் பனிரீரிலும் நனையவைத்திடித்தவின். இடிக்கவல்லவர் ஈரம் வேண்டிற்று.

400 - 401. தகை செய் ஈதி சேறு இன் நீர் காய் நீடு கொடி இலையினர்—உடம்பிற்கு உழகைக்கொடுக்கும் இனிய நீகருங்காலிசெவிகாய்ச்சின களிக்கலந்த இனிய நீரினையுடைய பசியபாக்குடனே வளர்ந்தகொடியின்ற வெற்றிலையினையுடையாரும்,

“அங்கருங் காலி செவி பூறவைத் தமைக்கப் பட்ட, செங்கனி விராய காயும்” என்றார். இளங்கனியனனம் நீராயிருத்தவின் இன்னீரென்றார்.

401. கோடு சுடு துற்றினர் -- சங்குசுடுதலாலுண்டான சுண்ணாம்பை யுடையாரும்.

402 - 4. [இருதலை ஈவந்த பகைமுனை கடுப்ப, வின்னுயி ஈஞ்சி யின்னா வெய்துயிர்த், தேங்குவன ரிருத்தவை நீங்கிய பிண்மை:]

இரு தலை வந்த பகை முனை கடுப்ப இன் உயிர் அஞ்சி ஏக்குவனார் இருந்து—இரண்டுபக்கத்தானும் படைவந்த பகைப்புலத்தையெக்கத் தம்முடைய இனியவுயிருக்கு அஞ்சி ஏக்குவாராயிருந்து,

அவை நீங்கிய பிண்மை இன்னா வெய்துயிர்த்து — அந்நாற்படையும் போனபின்னர் அவற்றானையுடைய பொல்லாவெப்பத்தைப்போக்கி,

எனவே அச்சத்தால் நெஞ்சிற்பிறந்த வருத்தத்தைப்போக்கியென்றார்.

405. பல் வேறு பண்ணியம் நீதழீஇ திரி விலைஞர்—பலவாய்வேறுபட்ட பண்டங்களைத் தம்மிடத்தே சேர்த்துக்கொண்டு திரிகின்ற விற்பாரும்,

கொள்ளக்கொள்ளக் குறையாமல் தரத்தா மிகாமல் (426) அரியவும் பெரியவுமாய்ப் (394) பலவாய் வேறுபட்ட பண்ணியமெனக்கூட்டுக.

* நெடுதல், 39.

† பி - ம. விரிந்த வெதிர்ப்பூங்கோதையர்.

‡ பி - ம. திஞ்சோற்று.

§ “பைங்கருங் காலிச் செங்கனி யனைஇ, நன்பகற் கமைந்த வந்துவர்க் காயும்” (பெருங்கதை, ஈலனாய்ச்சி. 81 - 2.)

|| சீவகசிந்தாமணி, 2473.

¶ பி - ம. வேந்தர்.

§ பி - ம. தரிசுயதிரிவினைஞர்.

406. மலை புறம் மாடத்த கொழு கிழல் இருத்தா—மலைமையெய்தும் மாடங்களிடத்துக் குளிர்த்தமிழலிலே இருத்திசைச்செய்ய, .

பூவிரும் (397) கோதையரும் (398) சன்னத்தினரும் (399) இலையினரும் துற்றினரும் (401) பண்ணியந்தழீஇத்திரிவிசைஞரும் (405) யானையும் (383) தேரும் (398) புரவியும் (391) கணம்மயக்கமும் (393) வருவனபெயர் தலிற் (394) படைமுனைகடுப்ப (402) அஞ்சி (408) ஏக்குவனரிருத்த ~~பு~~ கீகியபின்மை (404) இன்னவெய்துயிர்த்த (403) மாடகிழலிலே (406) இசையெழுந்தொலிப்ப (380) இருத்தா (406) எனக்கூட்டுக.

407. ~~பு~~ கடல் வான் கோடு புறைய - கரியகடலில் வெள்ளிய சத்தை யொக்க,

407 - 9. [வாருற்றப், பெரும்பின் னிட்ட வாணரைக் கூத்தலர், சன்னர் கலத்தர் தொன்முது பெண்டிர்:]

வாருற்று பின்னிட்ட வால் பெரு நரை கூத்தலர் தொல் முது பெண்டிர்—கோதிப் பின்னேழுடித்துப்போகட்ட வெள்ளிய பெரிய நரையயிரினை யுடையராகிய பழமைமுத்த பெண்டிர்,

சன்னர் கலத்தர்—சன்னாகிய வனப்பினையுடையராய்,

410 - 12. சே கீர் ~~பு~~ பொன் புனைத்த பாவை செல் கடர் பக வெயில் தோன்றியன்ன செய்யர்—சிவந்த கீர்மையினையுடைய கிளிச்சிறையென்னும் பொன்னுத்தெய்த பாவை வீழ்கின்றகிரணங்களிடத்துப் பசியவெயிலிடத்தே தோன்றினுற்போன்ற சிவந்தகிறத்தினையுடையராய்,

412. [செயிர்த்த கோக்கினர் மடக்கண்:] மட கண் செயிர்த்த கோக்கினர்—மடப்பத்தினையுடையகண்கள் ஆடவர்க்கு வருத்தத்தைச்செய்த பார்வையினையுடையராய்,

413. ஐஇய கலுமும் மாமையர்—வியப்பினையுடையவாய் கோக்கினுர் கைக்குதற்குத் ~~பு~~ மாமைகிறத்தினையுடையராய்,

கலுத்தல் - ஒருகுதலினம்.

413 - 4 [வையெயிற்று, †வார்த்த வாயர்:] †வார்த்த ~~பு~~ எயிறு வாயர்—சேரிதாகிய கூரிய எயிற்றினையுடைய வாயினையுடையராய்,

414 - 6. [வணக்கிறைப் பனைத்தோட், கோர்த்துரு வன்ன வயக்குறு வந்திசைத், தொய்யில் பொறித்த டுகணக்கெதி ரிளமுலை:]

வணக்கு இறை பனை தோன் வயக்குறு வந்திசை—வரைத்த சந்திரினையுடைய மூக்கிப்போலுத்தோளினையும் வினக்கமுற்றிய ||கைவந்தியினையுர்,

■ இப்புத்தகம் 201 - ஆம் பக்கத்தின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

† பி - ம். வாய்த்த.

‡ “வார்த்திலங்குவையெயிற்றுச்சின்மொழியிரவை” (குறுந். 14.)

§ பி - ம். தொழிலெழுதினமுலை

|| கைவந்தி - கையில் தோளின்கீழ் அணியப்படும் ஆபரணம்; இப்பெயர் வழக்கிலுள்ளது.

தொய்யில் பொறித்த சோர்த்து உருவன்ன சுணங்கு எதிர் இன முலை—
தொய்யிலால் வல்லியாக எழுதின செகிழ்த்துசிந்துமாறுபோன்ற சுணங்குதோற்
றிய இனையமுலையினையும்.

தொய்யில் - எழுதுங்குழம்பு.

417. மை உக்கன்ன ஈமொய் இரு கூந்தல் - மையொழுதினும்போன்ற
செறிந்த கரியமயிரினையுமுடைய,

418. மயில் இயலோரும் மடமொழியோரும் - மயிலின் தன்மையையுடை
யோரும் மடப்பத்தையுடைய வார்த்தையினையுடையோரும்.

419. ஈகைஇ மெல்லிதின் ஒதுங்கி கைபெறித்து - தம்மைக்கோலஞ்
செய்து மெத்தெனகடந்து கையைத்தட்டி,

420. கல்லா மாந்தரோடு நகுவனர் திளைப்ப - காமநுகர்ச்சியினையன்றி
வேறென்றையுங்கல்லாத இனையோருடனே மகிழ்க்கணாய்ப் புணரு ம்படி.

421. [புடையமை பொலிந்த ஈவகையமை செப்பிற்:]

புடை அமை செப்பில்—புடைபடுதலமைந் ௩ செப்பிடத்தில்.

பொலிந்த வகை அமை செப்பில் - பொலிவுபெற்ற கூறுபாடமைந்த செப்
பிடத்திற் பண்ணியம் (422) என்க.

422. ஈகாயர் உருவின் தாம் வேண்டும் பண்ணியம் - விருப்பமருவிய
வடிவினையுடைய நுகர்வார்தாம்விரும்புந் நுகர்பொருள்களை,

423. கமழ் நறு பூவோடு மனை மனை மறுக - மிகவுளறும் நறியபூவுட
னையேந்தி || மனைகடோறும் உலாவிகற்க.

சுலத்தராய்ச் (409) செய்யராய் கோக்கினராய் (412) மாமைபராய் (413)
வாயராய்த் தோளினையும் (414) வந்திகையினையும் (415) முலையினையும் (416)
கூந்தலினையுமுடைய (417) மயிலியலோரும் மடமொழியோரும் (418) கைஇ
ஒதுங்கி எறிந்து (419) மாந்தரோடு திளைக்கும்படி (420) தொன்முதுபெண்
டர் (409) பண்ணியத்தைப் (422) பூவோடே எந்தி மனைமனைமறுக (423)
எனக்கூட்டுக

424 - 5. மழை கொள குறையாது புனல் புக ஈமிகாது கரை பொருது
இரங்கும் முநீர் போல - மேகம் முகக்கக் குறைவுபடாமல் யாறுதன்பாய் அலின்
மிகுதலைச்செய்யாமற் கரையைப் பொருது ஒலிக்கும் சடல்போல,

■ பி - ம். ஐம்பாற்கூந்தல்.

† பி - ம். தைஇ.

‡ பி - ம். மடையமைசெப்பிற்காமவுருவிற்.

ஈ காயர் மருவும் உருவென விரிக்க; “காமருகோக்கினை” (கலி. 80)
என்பதன் விசேடவுரைகையப்பார்க்க; “காமரு குவளை” (திலப 4: 4) என்
புழி, ‘காமம் வருமென்பது விகாரத்தாம் காமருவென நின்று கண்டார்க்கு
விருப்பம்வருமென்பதாயிற்று’ என்பர், அடியார்க்குநல்லார்.

|| பி - ம். மனைகடோறும்மனைகடோறும்.

¶ பி - ம். கிறையாது.

428 - “கொன கொன குறையாது” தா தா மிகாது—பலரும்வந்து கொள்
ளக்கொள்ளக் குறையாமற் பலரும் மேன்மேலாகக் கொண்டுவரக் கொண்டுவர
மிகாமல்,

427 - 8. [கழுநீர் கொண்ட வெழுநா அந்தி, யாடுதுவந்து விழவி
ஞடார்த் தன்மே:]

கழுநீர் கொண்ட அந்தி - தீவினையைக் கழுவுதற்குக்காரணமான தீர்த்த
நீரைத் தன்னிடத்தேகொண்ட அந்திக்காலம்,

துவன்று விழவின் எழுநாள் “அந்திவேரோரிடத்தில்த வெற்றி
நெருக்குத் திருநாளினைத் தன்னிடத்தேபுடைய சிழாகாளந்தியில்,

தாவுகொன்னத்தொடங்கிய எழாநாளந்தியிலே தீர்த்தமாடுதல் மரபு.

நாடு—அவ்விழவிற்குத்திரண்ட நாட்டிலுள்ளார்,

ஆர்த்தன்றே—ஆர்த்தஆரவாரம்.

அந்தேயென்பது அன்றேயென மெலித்ததாக்கி உவமவுருபாக்கலு
மொன்று.

429. [மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கடல்:] பிறங்கிய மாடம் மலி புகழ்
கடல்—பெரிய தூண்மாடத்தாலே மலித்தபுகழைக் கூடுதலையுடைய மதரை
(699) மேலேகூட்டுக.

430. [நான்கு காடி தனத்தலை] நன தலை நான் அங்காடி—அகந்நியை
புடைத்தாகிய இடத்தினையுடைய நாட்காலத்துக் கடையில்,

கம்பலை—ஆரவாரம்,

* “மழைகொனக் குறையாது புனல்புக மிகாது”, “கொனக்கொனக்
குறையாச்செல்வத்து” (பதிற். 45, 82), “கொனக்குறைபடாஅக் கோடுவனா
ருட்டத்து” (அகநா. 162), “கொனக்கொனக் குறைபடாஅக் கூழுடை விய
னன்” (புறநா. 70.)

† எழுநாளிற் செய்யப்பெறுங் திருவிழா, “கணம்” எனப்படும்; திருப
பெருந்துறைப்பிராணம் புருவன் திருவிழாச்செய்த படலம், 50 - ஆம் பாடல்
பார்க்க; “ஆத்தமா மயனு மாலு மனநிமற் றொழிந்த தேவர், சோத்தமெம
பெருமா னென்று தொழுதுதோத் திரங்கன் சொல்லத், தீர்த்தமா மட்டமிழுந்
செருடையேழு நான்கு, கூத்தராய் வீதி போந்தார் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே”
(திருத்தருக்கை. திருநா. தே.) என்பதும் ஈண்டு ஆராயதக்கது.

‡ “நான் மாடக் கடன் மகளிரு மைத்தரு” (கலி. 92) என்பதும்,
“நான்குமாடம் கடலின் நான்மாடக்கடவென்றாயிற்று; அவை திருவாலவாய்
திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை. திருநடுவூர்; இனி, கண்ணி, கரியமால், காளி,
ஆலகாயென்றுமாம்” என்னும் அதன் விசேடவுரையும், “அம்புத நால்களா
விடுகூடல்” (திருநள்ளாறுத் திருவாலவாயும்; திருஞான. தே) என்னும் திரு
வாக்கும், “சசனார் மகிழ்த்தானாம்” (திருவால. நகர. 12) என்பது முதலிய
திருவிருத்தங்களு ளான்கும், “கண்ணிதிரு மால் காளி வீசன் னாக்குங் கழமதிவ
ரும் மாமதரை” (அக. பயன்மு. ஸ்ரீயன், 5) என்பதும் நான்மாடக்கடன் இன்ன
வென்பதைப் புலப்படுத்தும்,

உருவப்படுகொடியும் (366) புனைகொடியும் (368) என்னொடியும் (371) கனிவிளிக்கொடியும் (372) குழுஉக்கொடியும் பதாசையும்[†] சிலைஇ (373) அருவி யினுட்குடும்படி (374) வகைபெறவெழுந்து ழுழ்கி (357) இசைக்கும் பல் புணைபயபுடைய கல்ல இல்லனையும் (378) கம்மையினையுமுடைய (364) தெருவுகளில் (353) பெருகியமித்து (365) ளானங்காடியிலே (430) பூவினர் (397) முதலியோர் இருத்தருகையினல் (406) மறகுதலினல் (423) எழுத்த கம்பலை (430) என்பினையறைவனர் நவலுகையினலே (362) அதற்குத் திரண்டகாடு (428) அத்தியில் (427) ஆர்த்ததேயென வினைமுடிக்க.

‘ஆர்த்தன்று’ என்னுமுற்றுச்சொல் படுத்தலோசையாற் பெயர்த்தன்மை யாய்த் தேற்றேகாரம் பெற்றுநின்றது

431 - 2. வெயில் கதிர் ஈமுருகிய படர் கூர் ஞாயிறு செக்கர் அன்ன— வெயிலையுடைய கிரணங்கல் ஒளிமுருகிய செலவுமிக்க ஞாயிற்றையுடைய செக்கர்வாணத்தையொத்த.

432 - 3. சிவந்து நுணங்கு உருவின் கண் பொருபு †உகடும் ஒன் சலிக் கம்—சிவந்து நுண்ணிதாரும் வடிவாலே கண்களை †வெறியோட்பண்ணிச் சித்திவிழுமாறுபோன்ற ஒன்றிய பூத்தொழிலையுடைய சேலைகளை,

434. பொன் புனை வானொடு பொலிய கட்டி—பொன்னிட்ட உடைவா னோடே அழகுபெறக் கட்டி,

435 - 40. [‡இன்னேப் பிரம்பிற் புரளுந் தானைக் கச்சக் தின்ற கழ நயங்கு திருந்தடி, மொய்ம்பிற்று திரிதரு மொருபெருந் தெரியன், மணிதொ டாந் தன்ன லொண்புகு கோதை, யணிகிளர் மார்பி றாரமொ டனாகித். காலியக் கன்ன கழம்பரி கடைஇ:]

புரளும் தானை—தோளிலேகிடத்தசையும் ||ஒலியலினையும்,

கச்சம் திசை கழல் தயங்கு திருந்து அடி—கோத்துக்கட்டிய கச்சக்கிடத்து தழும்பிருந்த வீரக்கழலசையும் ¶பிறக்கிடாத அடியினையும்,

மொய்ம்பு இறந்து திரிதரும் ஒரு பெரு தெரியல் - உலகத்துன்னர்வலி களைக்கடத்து.புகழ்ச்சியால் எங்குந்திரியும் ஒன்றாகிய பெரிய வேப்பமாலே யினையுர்.

அணி கிளர் மார்பின ஆரமொடு அனைஇ மணி தொடர்த்தன்ன ஒன் பூ கோதை—அழகுவினங்கும் மார்பிச்சிக்கிடக்கின்ற ஆரத்தோடேகலந்து மாணிக்க மொழுதினொலத்த ஒன்றிய செங்கழுநீர்மாலையினையுமுடையராய்,

‡ பி - ம். முருகிய.

† பி - ம். கூடும்.

‡ வெறியோட்பண்ணி - மயக்கி.

§ பி - ம். தின்னேப்பிற்.

|| ஒலியல் - இக்கே மேலாடை; “உடையு மொலியலுஞ் செய்யை” (பா. 19: 97.)

¶ பிறக்கு - பின்.

பிரம்பின் திண் தேர் கால் இயக்கன்ன. கதழ் பரி கடைஇ—விளிம்பிலே வைத்த பிரம்பினையுடைய திண்ணிய தேரிற்பூண்ட காற்றினுடைய செலவினை யொத்த விரைந்த குதிரைகளைச் செலுத்தி,

441. காலோர் காப்ப காலென கழியும்—காலாட்கள் குழந்தகாப்பக் காற்றென்னுட்படி கடித்திற்செல்லுந்,

442 - 3. [வான வண்கை வளங்கெழு செல்வர், நாண்மகிழ்ருக்கை:] நாள் மகிழ் இருக்கை வானம் வன் கை வளம் செழு செல்வர்—நாட்காலத்து மகிழ்ந்திருக்கின்ற இருப்பிலே மேகம்போலே வரையாமற்கொடுக்கும் வளவிய கையினையுடையராகிய வளப்பப்பொருந்தின செல்வர்.

தானை (135) முதலியவற்றையுடையராய்க் கட்டிக் (134) கடைஇக (140) கழியும் (141) செல்வரென்க.

443 - 4. சாண்மார் பூனெடு தென் அரி பொன் சிலம்பு ஒலிப்ப—விழா வைக்காண்டற்குப் பூண்களோடே தென்னிய உள்ளின்மணிகளையுடைய பொன் னொற்செய்த சிலம்புகளொலிக்குட்படி மேனிலத்துநின்ற முழித்தலால்,

சிலம்பொலிப்பவென்பதனால் இழிவுப்பெற்றும்.

444 - 6. [ஒன்னழற். றுவற விளங்கிய வாய்பொ ணவிரழை, யணங்கு வீழ் வன்ன பூத்தொடி மகளிர்.] அணங்கு வீழ்வு அன்ன ஒன் அழல் தா அற விளங்கிய ஆய் பொன் அவிர் இழை பூ தொடி மகளிர்—வானுறைதெய்வங் களின் வீழ்ச்சியையொத்த ஒள்ளியநெருப்பிலே வலியறவிளங்கிய அழகிய பொன்னொற்செய்த விளக்குப்பூண்களையும் பூத்தொழிலையுடைய தொடியினையு டுடைய மகளிர்.

இவர் நாயன்மார் கோயில்களிற் சேவிக்குமகளிர்.

447. மணம் கமழ் நாற்றம் தெரு உடன் கமழ—புழுக்குமுதலியன நாறு கின்றநாற்றம் தெருவுகளெல்லாமணக்க,

மணம், ஆகுபெயர்.

448. ஒன் றுழை திகழும் ஒளி கெழு திருமுகம்—ஒள்ளிய மக1க்குழை யை உள்ளடக்கிக்கொண்ட ஒளிபொருந்திய அழகினையுடையமுகம்,

449 - 50. [திண்கா மேற்ற வியலிரு விலோதற், தெண்டடற் றிரையி னசைவளி புடைப்ப:] திண்காழ் ஏற்ற வியல் இரு விலோதம் அசை வளி தென் கடல் திரையின் புடைப்ப—திண்ணிய கொடித்தண்டுள்ளிலேற்ற அசைத் தினையுடைய பெருங்கொடிகளை அசைக்கின்ற காற்றுத் தெளிந்த கடற்றிரை போல எழுந்துவிழும்படி அடிக்கையினாலே,

451. நிரை நிலை மாடத்து அரமியம் தோறும்—ஒழுங்குபட்ட நிலைமை யினையுடைய மாடங்களின் நிலாமுற்றங்கடோறும்,

* பி - ம். வீழ்பன்ன.

† பி - ம். குழையிருத்த.

452: மழை மாய் மதியின் தோன்றுபு மறைய—மஞ்சிலேமறையுந் திங்
கண்போல ஒருகாற்றோன்றி ஒருகால்மறைய,

அரையிந்தோறுயிருந்து (451) விழாக்காணுமகளிர் முகம் (448) விலோ
தத்தை (449) வளிபுடைக்கையினாலே (450) தோன்றுபுமறையவென்க.

நாயன்மார் எழுந்தருளுங்காற் கொடியெடுத்தல் இயல்பு.

453 - 5. [நீரு நிலனுங் தீபும் வளியு, மாக விசம்போ டைத்துட னியற்
றிய, மழுவாணெடியோன் தலைவ னாக:] மாகம் விசம்போடு வளியும் தீபும்
நீரும் நிலனும் ஐந்து உடன் இயற்றிய *மழுவான் நெடியோன் தலைவனாக—
திக்குக்களையுடைய ஆகாயத்துடனே காற்றும் நெருப்புந் ுரும் நிலனுமாயிய
ஐந்தினையும் சேரப்படைத்த மழுவாகிய வானையுடைய பெரியோன் எனையோ
ரின் முதல்வனாகக்கொண்டு.

456. †மாசு அற விளங்கிய யாக்கையர்—தீர்த்தமாடிய வடிவியையுடைய
ராய்.

456 - 8. ‡சூழ் சுடர் ஓவாடா பூவின் இமையா நாட்டத்து ||நாற்றம்
வின் உரு கெழு பெரியோர்க்கு—தெய்வத் தன்மையாற்றுகூழ்த ஒளியினையுடைய
வாடாதபூக்களையும் இதற்குரியாத கண்ணியினையும் அவினாகிய உணவியையு
முடைய அச்சம்பொருந்திய மாயோன் முருகன் முதலாகிய தெய்வங்கட்கு,

457. மாற்றரு மரபின் உயர் பலி கொடுமார்—நிலக்குதற்கரிய முறை
மையினையுடைய உயர்ந்த பலிகளைக் கொடுத்தற்கு.

460. அந்தி விழவில்—அந்நிக்காலத்துக்கு முன்னா எடுத்த விழாவிலே.
தூரியம் கறங்க—வாச்சியங்கனொலிப்ப.

செல்வர் (442) மாசறவிளங்கிய யாக்கையராய்க் (456) கமழ (447)
மறைய (452) நெடியோன் தலைவனாகப் (455) பெரியோர்க்குப் (458) பலி
கொடுக்கைக்கு (459) அந்நியிற் கொண்ட விழவிலே தூரியங்கறங்கவென்க.

461 - 5. [திண்களிர் மதாணி யொண்குறு மாக்களை, யோம்பினர்த்
தழீஇத் தாம்புணர்ந்து முயங்கித், தாதணி தாமரைப் போதுபிடித் தாங்குத்,
தாமு மகரு மோராக்கு வினங்கக், தாமர் கவினிய பேரினம் பெண்டிர்:]

திண் கதிர் மதாணி காமர் கவினிய பெரு இள பெண்டிர்—திண்ணிய
ஒளியினையுடைய பேரணிகலங்கினையுடையராய் விருப்பம் அழகுபெற்ற பெரிய
இளமையினையுடைய பெண்டிர்,

* மழுவாணெடியோனென்றது சிவபிரானே; இக்கருத்தை, “ஏற்றுவல
னுயரிய” (புறநா. 56) என்னும் செய்யுள் வலியுறுத்தும்.

† “மாசற விமைக்கு முருவினர்” (முருகு. 128.)

‡ பி - ம. தாகடை.

§ “வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து, நாற்ற வுணவி னோரும்”
(புறநா. 62.)

|| பி - ம. கொற்றவுணவின்.

தாம் முயற்சி புணர்ந்து ஒம்பினர் தழீஇ—தாம் முயங்குதலுச்செய்த
கடிப் பாதுகாக்கும் கணவரையுக் கட்டிக்கொண்டு,

*தாது அணி தாமரை போது பிடித்தாங்கு ஒன் டு மாக்களை தழீஇ—
தாதுசேர்த செவ்வித்தாமரைப்பூவைப் பிடித்தாற்போல் ஒன்றிய நெயிள்ளை
களையும் ஈடுத்துக்கொண்டு,

தாமும் அவரும் ஓரங்கு விளங்க—தாமும் கணவரும் பிள்ளைகளும் சேரச்
சேலத்தாலேவிளங்கும்படியாக,

465 7. [பூவினர் புகையினர் தொழுவனர் பழிச்சிச், நெந்து:] பூவினர்
புகையினர் தொழுவனர் நெந்து பழிச்சி—பூசைக்குவேண்டும் பூவினையுடைய
ராய் துபங்கையுடையராய் வணங்கினராய் மிகுத்தத்துதித்து.

467. புறங்காக்கும் கடவுள் பள்ளியும்—பாதுகாத்துடத்தும் பெளத்தப
பள்ளியும்,

468. நெந்த வேதம் விளங்க பாடி—அதர்வவேதமொழிந்த முதன்மைப்
பட்ட வேதங்களைத் தமக்குப் பொருடெரியும்படியோதி,

அதர்வம் தலையாயவோத்தன்மை †பொருளிற்கூறினும்.

169 விழு சீர் எய்திய ஒழுக்கமொடு புணர்ந்து—விழுமிய நிலைமை
யோடுபொருந்தின யாகங்கண்முதலிய தொழில்களோடே சிலகாலம்பொருந்தி,

470 நிலம் அமர் வையத்து—நால்வகைநிலங்களைமர்ந்த உலகத்தே,

ஒரு தாம் ஆகி—ஒன்றாகியபிரமம் தாங்குனையாய்,

471. உயர் டு உலகம் இவண் நின்று எய்தும்—உயர்ந்த நிலைமையை
புடைய தேவருலகத்தை இவ்வுலகிலேநின்றுசேரும்,

472. அறம் நெறி பிழையா அன்பு உடை நெஞ்சின்—தருமத்தின்வழி
ஒருகாலுழந்தப்பாத பல்லுயிர்கட்கும் அன்புடைத்தாகிய நெஞ்சாலே,

473. பெரியோர் மேளம்—சேவனமுத்தராயிருப்பாரிடத்தே சிலகாலம்
பொருந்திநின்று.

‡இனிதின் உறையும்—ஆண்டுப்பெற்ற வீட்டின்பத்தாலே இனிதாகத்
தங்கும் பள்ளி (474),

474. [குன்று குயின்றன்ன வந்தணர் பள்ளியும்:]

குன்று குயின்றன்ன பள்ளியும்—மலையை உள்வெளியாகவாங்கி இருப
பிடமாக்கிறும்போன்ற பிரமவித்துக்களிருப்பிடமும்,

‡அந்தணர்—வேதாத்தத்தை எக்காலமும்பார்ப்பார்,

■ பி - ம். தாதவிழ்.

† நோக்காப்பியம், புறத்தினையியல், கு. 20 - ■ உரைபார்க்க; பி - ம.
பொருளியலிற்.

‡ பி - ம் இனிதினிது.

§ “அந்தத்தை அணவுவார் அந்தணர்; என்றது வேதாத்தத்தையே பொரு
ளென்றுமேற்கொண்டு பார்ப்பாரென்றவாறு” (கலி. கடவுள். 8.)

தேவருவதம் (474) பாடி (466) அன்புடைநெஞ்சாலே (472) தேவருவதத் தையும்தம் (471) ஒழுக்கத்தோடே லெகாலின்று (469) பின்னர் வேதாந் தத்துவமுணர்ந்த பெரியோரை மேனய் (473) வைபத்தே ஒருதாமாதி (470) உறையும் (473) பள்ளியும் (474) எனமுடிக்க.

475 - 6 வண்டு பட பழுதிய தேன் ஆர் தோற்றத்து பூவும் புகையும் *சாவகர் பழிச்ச - வண்டுகள் படியும்படி பருவமுதிர்ந்த தேனிருந்த தோற்றத் தையுடைய பூக்களையும் புகையினையுமேந்தி வீரதங்கொண்டோர் துதிக்க,

477 - 83. [சென்ற காலமும் நீவரு உந்மயமு மின்றிவட் டோன்றிய பொழுக்கமொடு கன்குணர்ந்து, வானமு நிலனுந் தாமமு துணருஞ், சான்ற கொண்கைச் சாயா யாக்கை, யான்றடங் கறிஞர் செறிந்தனர் நோன்மார், கல் பொளிர் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண்டைப், பல்புரிச் சிமிலி காற்றி கல்குவா:]

சென்ற காலமும் வருடம் அமயமும் இன்று இவண் தோன்றிய ஒழுக்க மொடு கன்கு உணர்ந்து கல்குவா—சென்றகாலத்தையும் வருகின்றகாலத்தையு ம் இன்று இவ்வுலகில் தோன்றிடக்கின்ற ஒழுக்கத்தோடே மிகவுணர்ந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லுதல்வரும்படி,

வானமும் நிலனும் தாம் முழுது உணரும் அறிஞர்—தேவருலகையும் அதன் செய்கைகளையும் எல்லாநிலங்களின் செய்திகளையும் தாம் நெஞ்சாலறிதற் குக்காரணமான அறிஞர்,

இஃது எதிர்காலங்கூறிற்று.

சான்ற கொண்கை—தமக்கமைந்த விரதங்களையும்.

யாக்கை—அவ்விரதங்களுக்கு இனையாக மெய்யினைபுமுடைய அறிஞர் (481),

ஆன்ற அடங்கு அறிஞர்—கல்விகளெல்லாநிறைந்து களிப்பின்றியடங்கின அறிவினையுடையார்,

செறிந்தனர்—நெருங்கினவருடைய சேக்கை (187) என்க.

நோன்மார்—கோற்கைக்கு,

கல் பொளிர் தன்ன இட்டு வாய் நீகரண்டை பல் புரி சிமிலி காற்றி— கல்லைப்பொளித்தாற்போன்ற ||இட்டியவாயையுடைய குண்டுகையைப் பல வடக்கையுடைய தூலுறியிலே தூக்கிச் செறிந்தன (191) ரென்க.

484. கயம் கண்டன்ன—குளிர்ச்சியாற் கயத்தைக் கண்டாற்போன்ற,

வயக்கு உடை நகரத்து—விளங்குதலையுடைய கோயிலிடத்துச் சேக்கை (487) என்க.

* சாவகர் - சைனரில் தறவாது விரதங்காக்கும் இவ்வறத்தார்.

† பி - ம். வருடஞ்சமயமும்.

‡ பி - ம். செறிவர்.

§ “சிமிலிக்கரண்டையன்” (மணி. 3: 88.)

|| இட்டிய - சிறிய.

485. செம்பு இயன்றன்ன செ கவர் புணந்து — செம்பாற்செய்தாலெத்த
செவ்விய கவர்களைச் சித்திரமெழுதி,

486. நோக்கு விசை தவிர்ப்ப மேக்கு உயர்ந்து — கண் பார்க்கும்விசை
யைத் தவிர்க்கும்படி மேக்லெழுந்து,

486 - 8 [ஒங்கி, யிறம்பூது சான்ற நறுப்பூஞ் சேக்கையுங், குன்றுபல
குழிஇப் பொலிவன தோன்ற:]

குன்று பல குழிஇ பொலிவன தோன்ற ஒங்கி — மலைகள் பலவுந்திரண்டு
பொலிவனபோலத் தோன்ற உயர்ந்து வயங்குடைநகரம் (484) என்க.

இறம்பூது சான்ற நறு பூ சேக்கையும் — அதிசயமமைந்த நறியபூக்
களைச் சூழவுடைய அமணப்பள்ளியும்,

சேக்கப்படுமிடத்தைச் சேக்கையென்றார். இவர்கள் வருத்தமதப் பறித்து
வழிபடுதற்குப் பலபூக்களைச் சூழவாக்குதலின், நறுப்பூஞ்சேக்கை யென்றார்.

புணந்து (485) உயர்ந்து (485) தோன்ற (488) ஒங்கிச் (486) சாவகர்
பழிச்ச (476), வயங்குதலையுடைய நகரத்திடத்துக் (484) கொள்கையினையும்
யாக்கையினையுமுடைய (489) அறிஞர் (481) உணர்ந்து (478) கல்குவா (483)
தோன்மார் (481) சிமிலியிலேநாற்றிச் (483) செறிக்கனருடைய (481) சேக்
கையுமெனக்கூட்டுக.

489. அசுமும் — நடுவாகக்கூறுவரோ கூறுவோவென்று அஞ்சிவந்த அசு
சுத்தையும்,

அவலமும் — அவர்க்குத் தோல்வியால் நெஞ்சிற்றேன்றும் வந்ததெ
தையும்.

ஆர்வமும் நீக்கி — அவர் தம்நெஞ்சுகருதின பொருள்கண்மேற்றேன்றின
பற்றுன்னத்தினையும் போக்கி,

என்றது - அவர்கள் நெஞ்சுகொள்ள வினக்கியென்றவாறு.

490. செற்றமும் உவகையும் செய்யாது காத்து — ஒருகூற்றிற் செற்றந்
செய்யாமல் ஒருகூற்றில் உவகைசெய்யாமல் நெஞ்சினிப்பாதுகாத்து,

491. நெண் தோல் அன்ன செம்மைத்தாகி — துலக்கோலையொத்த
நெடுவிலைமையையுடைத்தாய்.

492. நிறந்த சொன்கை அறம் கூறு அவையமும் — இக்குணங்களாற்
நிறந்த விரதங்கையுடைய தருமநூலைச் சொல்லுந்திரளார்.

493. சாந்து சீவிய சேழ் கிளர் அசலத்த பெரியோர் (495) - நரிய
சந்தனத்தைப்பூசிய நிறம் விளங்குமாற்பிணையுடைய பெரியோர்.

யாகத்திற்குச் சந்தனம்பூசுதல் மாபு.

494 - 8. [அவுதி மண்ணி யவிர்துதின் முடித்த, மாவிகம்பு வாழ்க்கும்
பெரியோர்போல, நன்றுத் தீதுங் கண்டாய்ந் தடக்கி, யன்பு மறனு மொழியாது
காத்துப், பழியொரீஇ யுயர்ந்து பாய்புகழ் நிறைந்த:]

507. [மழையொழுக் கருஅப் பிழையா வினையுன்:] அருஅ ஒழுக்கு மழை பிழையா வினையுன்—இடைவிடாமற் பெய்கின்ற மழையால் தவறாத விளைதலையுடையதாகிய மோகூர் (508),

508. பழையன் மோகூர் — பழையனென்னுங் குறையில்மன்னனுடைய மோகூரிடத்து,

508 - 9. [அவையகம் விளங்க, நான்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன:] அவை அகம் விளங்க நாத்கோசர் மொழி தோன்றி அன்ன — நன்மக்கள் திரளிடத்தே விளங்கும்படி அறியக்கூறிய நான்குவகையாகியகோசர் வஞ்சின மொழியாலே விளங்குகுற்போன்ற,

510. தாம் மேளத்தோன்றிய நால் பெரு குழுவும்—தமதுமொழியால் தாம் மேலாய்வினங்கிய நால்வகைப்பட்ட பெரியதிரளும்,

ஐங்கு குங்குழுவில் அமைச்சரைப்பிரித்து முற்கூறினமையின். ஈண்டு எனை நாத்பெருங்குழுவையும்கூறினர். ஐம்பெருங்குழுவாவன. “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர், தூத ரொற்ற ரிவரென மொழி.”; இளங்கோவடி களும், * “ஐம்பெருங் குழவு மென்பே ராயமும்” என்றார்.

511. [கோடுபோழ் கடைநரும்:] போழ் கோடு கடைநரும்—அறுத்க சங்கை வளைமுதலியனவாகக் கடைவாரும்,

திரு மணி சூயினரும்—அழகிய மணிகளைத் துளையிடுவாரும்,

512. குடு உறு நல் பொன் சுடர் இழை புனைநரும்—சுடுதலுற்ற நன்றாகிய பொன்னை விளங்கும்பணிகளாசப்பண்ணும் கட்டாரும்,

513. பொன் உரை காண்மரும்—பொன்னையுரைத்தவுகையை அறுதியிடும் பொன்வாணிகரும்,

கலிங்கம் பகர்நரும்—புடைவைகளை விற்பாரும்,

514. செம்பு நிறை கொண்மரும்—செம்பு நிறுக்கப்பட்டதனை வாகவிக் கொள்வோரும்,

வம்பு நிறை முடிநரும்—கச்சுக்களைத் தம் தொழின்முற்றுப்பட முடிவாரும்,

515. பூவும் புகையும் ஆயும் மாக்களும்—பூக்களையும் (?) சாத்தையும் நன்றாக ஆராய்ந்த விற்பாரும்,

516 - 7. [எவ்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி. நுண்ணிதி னுணர்ந்த] நுண்ணிதின் உணர்ந்த செய்தியும் உவமம் காட்டி—பலவகைப்பட்ட கூரிதாவுணர்ந்ததொழில்களையும் ஒப்புக்காட்டி,

சித்திரமெழுதுவார்க்கு வடிவின்ரொழில்கடோன்ற எழுதுதற்கரிதென பதுபற்றிச் செய்தியுமென்றார்.

517 - 8. † நுழைந்த னோக்கின் கண்ணுள் வினைஞரும்—கூரிய அறிவினையுடைய சித்திரகாரிகளும்,

* சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவுரெடுத்தகாதை, 157.

† “நுழைபுவம்” (நிருத்தமன், 407.)

சோக்கிராக்கண்ணிடத்தே தம் தொழிலைத் துத்துவதில் கண்ணுள்வீணரு
ரென்றார்.

பிறரும் கூடி—யான் கூறப்படாதோரும் திரண்டு.

519 - 20. தென் திரை அவிர் அறல் கடுப்ப ஒன் பல் குறியவும் செடிய
வும் மடி தருஉ விரித்து—தெளிந்த திரையில்விளங்குகின்ற அறலையொப்ப
ஒள்ளிய பவவாகிய சிறியனவும் செடியனவுமாகிய மடிப்புடை வைகளைக் கொண்
டுவந்து விரித்து,

மடித்தது அறலுக்குவமை.

521. சிறியரும் பெரியரும் கம்மியர் குழீஇ—சிறியோரும் பெரியோரு
மாகிய செய்தற்றொழினைச்செய்வார் திரண்டு,

522. நால் வேறு தெருவினும் கால் உற நிற்றர—நான்காய்வேறுபட்ட
தெருவுகடோறும் ஒருவர்காலோடு ஒருவர்கால் கெருகை நிற்றலைச்செய்ய,

கம்மியர் (521) விரித்துக் (520) குழீஇ (521) நிற்றலைச்செய்ய.

இஃது அந்நிக்கையில் தெருவின் புடைவைவிற்பாளைக் கூறிற்று.

கோயிலைக்குழந்த ஆடவர்கெரு நான்காதலின், நால்வேறுதெருவென்றார்.
இனிப் பொன்னும் மணியும் புடைவைகளும் *கருஞ்சாக்கும்விற்கும் நால்
வகைப்பட்ட வாணிகர்கெருவென்றுமாம்.

523 - 5. கொடு பிறை கோடியர் கடுப்பு உடன் வாழ்த்தும் தண் கடல்
நாடன் ஒன் பூ கோதை பெரு நாள் இருக்கை—கண்கள்வளைந்த பறையினை
யுடைய கூத்தருடையசுற்றம் சேரவாழ்த்தும் குளிர்த்த கடல்சேர்ந்த நாட்டை
யுடையவருகிய ஒள்ளிய பனந்தாழையுடைய சேரனுடைய பெரிய நாளோலக்க
இருப்பிலே,

525 - 6. †விழுமியோர் குழீஇ விழைவு கொள் கர்பலை கடுப்ப கல்
லென (538)—எல்லாக்கலைகளையுமுணர்ந்த சரியோர் திரண்டு அவன்கேட்பத்
தருக்கங்களைக்கூறி விரும்புதல்கொண்ட ஆரவாரதையொப்பக் கல்லென்ற
ஒசை நடக்க,

பலசமயத்தோரும் தம்மிற்றும் மாறுபட்டுக்கூறுத் தருக்கத்தைச் சேரக்
கூறக் கேட்டிருக்கின்ற கம்பலைபோலவென்றார்.

526. பலவுடன்—கூறாதன பலவற்றுடனே,

527. சேறும் நாற்றமும் பலவின் சுளையும்—தேனும் நாற்றமும் உடைய
வாகிய பலாப்பழத்தின் சுளையும்,

சேறென்றார், சுளையிலிருக்கின்ற தேனை.

528. வேறுபட கவினிய தேம் ■ கனியும்—வடிவுவேறுபட அழகு
பெற்ற இனிய மாதிர்பழங்கனியும்.

* கருஞ்சாக்கு - செழுமதலியகூலங்கள்; (சில. 5: 23 - அரும்பத்)

† சேரனவையும் தருக்கமும்: (மணி. 26: 63 - 4.)

“சேறு காற்றழம் வேறுபட் கவினிய, ~~கவினிய~~ சினாயுத் தேயாக ~~கவினிய~~ யும்” என்றும் பாடம்.

529. பல் வேறு உருவிற் காயும்—பலவாய் வேறுபட்ட, வழவினாயுடைய பாக்காய் காயைக்காய் கவழுதணக்காய் முதலியகாய்களையும்,

பழனும்—வாழைப்பழம் முத்திரிகைப்பழமுதலிய பழக்களையும்,

530 - 31. கொண்டல் வளர்ப்ப கொடி விடுபு கவினி மெல் பினி அவிழ்ந்த குறு முறி அடரும்—மறை பருவத்தேபெய்துவளர்க்கையினாலே கொடிகள்கவிட்டு அழகுபெற்று மெல்லிய சுருள்விளிந்த செறிய இலைகளையுடைய இலைகறிகளையும்,

கொடியென்றார், ஒழுக்குபட விடுகின்ற கிளைகளை.

532. [அயிர்தியன் தன்ன தீஞ்சேற்றுக் கடினையும்:] தீ சேறு அயிர்து இயன்றன்ன கடினையும்—இனிய பாகினுறக்கடின அயிர்தம் தேருகணீண்டாந் போன்ற டகண்டசருக்களைத்தேற்றையும்.

533. புகழ் பட பண்ணிய பெரு ஊன் சோறும்—புகழ்ச்சிகள் உண்டாகச்சமைத்த பெரிய இறைச்சிகளையுடைய சோற்றையும்,

534. கீழ் செல வீழ்ந்த கிழக்கொடு—பாணவாகவீழ்ந்த கிழக்குடனே,

534 - 5. [பிறவு, மின்சோறு தருநர் பல்வாயி னுகை:] பல் வயின் நுகர இன் சோறு பிறவும் தருநர்—பலவிடங்களினும் அநபவிக்க இனிய பாத்சோறு பால் முதலியவற்றைபுக கொண்டுவந்து இடுவாரிடத்த எழுந்த ஓசையும், என்றது, சோறிடுஞ்சாலைகளை.

536 - 44. [வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வகம், பல்வேறு பண்ட யிழிதரும் பட்டினத், தொல்லெ னியிழிசை மாணக் கல்லென, ஈனந்தலை வினைஞா கலக்கொண்டு மறுகப், பெருக்கடற் குட்டத்துப் புலவுத்தினை யோத, மிருக்கழி மருவிப் பாயப் பெசிகெழுந், தருகெழு பாற்றன் வருவன பெயர்தலித், பல்வேறு புள்ளி னிசையெழுந் தற்றே, யல்லக் காடி யழிநரு கம்பலை:]

~~தலை~~ தலை வினைஞர் கலம் கொண்டு மறுக—அகன்ற இடத்தைபுடைய தேசங்களின்வாணிகள் ஈண்டுச்செய்த பேரணிகலக்களைக் கொண்டுபோய்க்

வால் இதை எடுத்த வளி தரு வகம்—என்றாகிய பாய்விரித்த காற்றைக் கொண்டு வருகின்ற மறக்கலம்.

பெரு கடல் குட்டத்து புலவு தினை ஓதம் ~~கழி~~ கழி மருவி பாய பெரிது எழுந்து உரு கெழு பால்கான் வருவன—பெரிய கடல்குழந்த இடத்தினின்றும் புலாணைத் திணையையுடையஓதம் சரியகழியிற் புகார்முகத்தேயெறிப் பரக்கினை அளவிலே மிக்கெழுந்து அச்சம்பொருத்திய எடுவியாமத்தே வருகின்றவற்றின் பண்டம் (537) என்க.

பெரிதெழுந்தென்றார், பாயும்வாங்கிச் சரக்கும்பறியாமல் வருகின்றன
தோன்ற, ஓதாமருவிப்பாயவென்றார், அவ்வோதம் ஏற்றத்திலே கழியிலேவரு
மென்பதுணர்த்தற்கு.

பல் வேறு பண்டம் இழிதரும் பட்டினத்து ஒல்லென் இயிழ் இசை
மான—வங்கம்வருகின்றவற்றிற் பலவாய் வேறுபட்ட சரக்கு இறங்குதலைச்
செய்யும் பட்டினத்து ஒல்லெனமுழக்குகின்ற ஓசையையொக்க,

மறுகுதர்ருவந்த வங்கம் குட்டத்தினின்றும் வருவனவற்றிற் பண்டமிழி
யும் பட்டினத்து ஓசைமானவென்க.

பெயர்தலின் பல் வேறு புள்ளின் இசை எழுந்தற்று—இரையை நிறைய
மேய்த்து பாப்பிற்கு இரையொண்டு அந்நிக்காலத்துமிருதலிற் பலசாதியாய்
வேறுபட்ட பறவைகளினோசை எழுந்த கண்மைத்து;

அல் அங்காடி அழி தரு கம்பலை—அந்நிக்காலத்துக் கடையில் மிகுதி
யைத்தருகின்ற ஓசை,

கடவுட்பன்னியிடத்தும் (467) அந்தணர்பன்னியிடத்தும் (474) சேக்கை
யிடத்தும் (487) அவையத்திடத்தும் (492) தாவிதிமாக்களிடத்தும் எழுகின்ற
வோசை (499) கோதை (524) யிருக்கையில் (525) விழுவுகொள்கம்பலைகடுப்
பக் (526) கல்லென (538) எனமுடிக்க.

பண்ணியப்பகர்சரித்தோசையும் (506) நாற்பெருங்குழுவிடத்தோசை
யும் (510) பல்லவினுசை இன்சோறு (535) பிறவும் (534) தருகரிடத்தெழுந்த
வோசையும் (535) கோடுபோழ்கடைசர் (511) முதலாகக் கண்ணுன்னினைரு
ரீறுகவுன்னாரும் பிறருக்கடிக் (518) கம்மியருவகுழி (521) நிற்கா (522)
எழுந்தவோசையும் பட்டினத்து (537) ஒல்லெனியழிசைமானக்கல்லென (538)
எனமுடிக்க.

இவ்வனமுடித்தபின், நியமதது (365) அல்லங்காடியில் அழிதருகம்பலை
(544) தூரியங்கறக்குகையினாலும் (460) மம்பலைகடுப்பக் (526) கல்லென
கையினாலும் (538) ஒல்லெனியழிசைமானக்கல்லென்கையினாலும் (539) பல்
வேறுபுள்ளின்இசையெழுந்தற்றே (513) எனச்சேவினைமுடிக்க

கல்லெனவென்பதனை இரண்டிடத்திற்குக்கூட்டுக.

*இவ்வோசைகளின் வேறுபாடுகளைநோக்கிப் பல்வேறுபுள்ளோசைகளை
உவமக்கறிஞர்.

545 - 6. [ஒன்சுட ருருப்பொளி மழுங்கச் சினந்தணிந்து சென்ற
ஞாயிறு:] ஒன் சுடர் உருப்பு ஒளி சினம் தணிந்து மழுங்க சென்ற ஞாயிறு—
ஒன்னிய மிரணைக்கையுடைய வெப்பத்தையுடைய ஒளி சினமாறிக் குறையும்
படி ஒழுகப்போன ஞாயிறு.

546 - 7. எல் பகல் கொண்டு குடமுதல் குன்றம் சேர பின்னர் என்
ருகிய பரற்பொழுதைச் சேரக்கொண்டு மேற்றிசையிடத்து அதக்கிரியைச்
சேருகையினாலே,

547 - 9. குணமுதல் நான் முதிர் மதியம் தோன்றி சிலா வீர்பு பகல் உரு உற்ற இரவு வர—சீழ்த்திசையிடத்தே பதினாறுநாட்சென்றுமுதிர்ந்த நிறைமதி எழுந்து சிலாப்பரசனையினாலே பகலின்வழியையோத்த இராக்காலம் வரும்படி,

549. நயந்தோர்—கணவர்பிரிதலிற் கூட்டத்தை விரும்பியிருந்தார்க்கு,

550. காதல் இன் துணை புணர்மார்—தம்மேற் காதலையுடைய தமக்கு இனிய கணவரைக்கூடுதற்கு.

550 - 51. ஆய் இதழ் தண் நறு கழுநீர் துணைப்ப -- ஆராய்ந்த இதழ் களையுடைய குளிர்த் நறிய செங்கழுநீர்களை மாலைகட்டுப்படியாக

551. இழை புனையுடைய -- எணிகளை மணிர்த்,

552. நல் நெடு கூட் தல் நறு விரை குடைய--நன்றாகிய நெடிய மயிரிற் பூசின நறிய மயிர்ச்சந்தனத்தை அலைத்து நீக்கு படியாக,

553. நர்த்தம் அரைப்ப--கத்தாரியை அரைக்கும்படியாக.

நறு சாந்து மறுச--நறியசந்தனம் அரைக்கும்படியாக,

554. *மெல் தூல் கலிங்கம் கமழ் புனை மடுப்ப--மெல்லிய தூவாற்செய்த கலிங்கங்களுக்கு மணக்கின்ற அகிற்புகையை ஊட்டும்படியாக.

555 - 6. பெண் மகிழ்வு உற்ற பிணை நோக்கு மகளிர் நெடு கூட் விளக்கர் கொளீஇ--குணச்சிறப்பால் †உலகத்துப்பெண்காதி விருப்பமுற்ற மான்பிணை போலும் நோக்கினையுடையமகளிர் நெடியஒளியினையுடைய விளக்கினையேற்றி,

556 - 8. [நெடுநக. ரெல்லையெல்லா நோயொடு புருந்து, கல்லென் மாலை நீங்க:]

நெடு நகர் எல்லை எல்லாம்--பெரிய ஊரின்எல்லையாகிய இடமெல்லாம்,

கல்லென் மாலை நோயொடு புருந்து நீங்க--கல்லென்னுமோசனையையுடைய மாலை நயந்தோர்க்கு (549) நோயைச்செய்தலோடே புருந்துபோலையினாலே முந்தையாமஞ்சென்றபின்றை (620) என்ப.

நெடுநக (556) ரெல்லையெல்லாம் (557) மகளிர் (555) விளக்கர்கொளீஇக் (556) காதலின்றதுணைபுணர் தர்க்குப் (550) புனையுடைய துணைப்பக் (551) குடைய (552) அரைப்ப மறுச (553) மடுப்ப (554) இரவுவருப்படி (549) ஞாயிறு (546) குன்றஞ்சேருகையினாலே (547) மாலை (558) நயந்தோர்க்கு (549) நோயொடு புருந்து (557) பின்னர் நீங்க (558) முந்தையாமஞ்சென்றபின்றை (620) எனக்கூட்டுக.

558 நானு †கோன--புணர்ச்சிநீங்கிற்றாகத் தமக்கு நீயிரினுஞ்சிறந்த காணத் தம்மிடத்தே தடுத்துக்கொள்ள,

559 - 61. [ஏழ்புணர் சிறப்பி னின்றொடைச் சீறியாழ், தாழ்பெயற் கணைகுரல் கடுப்பப் பண்ணுப்பெயர்த்து, வீழ்துணை தழீஇ:]

* சீவக. 71. † சீவக. 587. 2417; பர். 21: 22 - உரை.

‡ பி - ம. கொளீஇ.

§ “உயிரினுஞ்சிறந்தன்றுகாணே” (தொல். உன. 22.)

எழ் புணர் சிறப்பின் இன் தொடை சிறு யாழ் பண்ணு பெயர்த்து — இசை யேழும் தன்னிடத்தேகூடின தலைமையினையுடைய இனிய நரம்பினையுடைய சிறிய யாழைப் பண்களை மாறிவாசித்து,

வீழ் துணை தழீஇ — கம்மைவிருப்பின கணவரைப் புணர்ந்து காணுக் கொள் (568),

பாட்டுக் காமத்தைவினைவித்தலின, யாழைவாசித்து வீழ்துணைதழீஇ யென்றார்.

561 - 2. [வியல்விசம்பு கமழ, நீர்நிரண்டன்ன கோதை பிறக்கிட்டு:] நீர் நிரண்டன்ன கோதை வியல் விசம்பு கமழ பிறக்கிட்டு — நீர்நிரண்டாற் போன்ற வெள்ளியபூக்களாற்செய்த மாலைகளை அகற்சியையுடைய விசம்பிலே சென்றுநாறும்படி கொண்டையிலே முடிதது,

563. ஆய் கோல் அவர் கொடி விளங்க வீசி—அழகிய திரட்சியை யுடைய விளங்குகின்ற கொடி மிகவிளங்கும்படி கையை வீசி மனைதொறுஞ் சென்று பொய்தலயா (589) என்க.

564. போது அவிழ் புது மலர் தெரு உடன் கமழ — அலரும்பருவமாக மலர்ந்த புதிய விடுபூக்கள் தெருவுகளெங்கும் நாத.

565. மே தகு தகைய மிகு நலம் எய்தி—முற்படப் பலருடன் புணர்ந்த புணர்ச்சியாற்றுவதை ஒப்பனைகளைப் பின்னுந் பெருமைதருகின்ற அழகினை யுடைய மிகுகின்ற நன்மையுண்டாக ஒப்பித்த.

566 - 7. [பெரும்பல் குவளைச் சுரும்புபடு பன்மலர், திறந்துமோற் தன்ன சிறந்துகமழ் நாற்றதது:]

திறந்து மோற் தன்ன சிறந்து கமழ் நாற்றத்து—அலர்கின்றபருவத்தே கை யாலலர்க்கி மோந்துபார்த்தாலொத்த மிக்துநாறுகின்ற நாற்றத்தினையுடைய,

பெரு பல் குவளை சுரும்பு படு பல் மலா—பெரிய பலவாகிய செவகமுரீநிற் சுரும்புகளுக்கு அலர்கின்ற பலபூக்களையும்,

568. [கொண்டன் மலர்ப்புதன் மானப் பூவேய்த்து:]

கொண்டன் மலர் புதல் மான வேய்த்து — மழைக்குமலர்க் மலரையுடைய சிறுதூற்றையொக்கச் சூடி,

பூ—எனைப்பூக்களையும்,

பலநிறத்துப்பூக்களை நெருங்கப்பினைதல்பற்றிச் *சிறுதூற்றை உவமை கூறினார்,

569 - 72. [நுண்பூ னாகம் வடுக்கொன முயக்கி, மாயப் பொய்பல கூட் டிக் தவவுக் கரந்து, சேயரு நணியரு நலனயந்து வந்த விளம்பல் செல்வர் வளர்த்தப வாக்கி:]

* சிறுதூறு மெய்காப்பாளர்க்கு உவமை கூறப்பெற்றது; (முல்லை. 51-4.)

† பி - ம். தவவுக்கவர்த்து.

சேயரும் கணியரும் — நயந்து வந்த இன பல் செல்வர்—புறமண்டலத் தாரும் உன்னரிதுன்னாருமாய்த் தம்முடைய வடிவழகைவிரும்பிவந்த இனையா கிய பலசெல்வத்தைபுடையாரை,

மாயம் போய் கூட்டி நுண் பூண் ஆகம் கொள முடக்கி—பல வஞ் சணிகளையுடைய பொய்வார்த்தைகளாலே முதர்கூட்டிக்கொண்டு அவருடைய நுண்ணிய பூண்களையுடைய றார்பைத் தம்மார்பிலே வடுப்பதும்படியாக முயக் கிப் பின்னர்,

கவலு கரந்து வளர்ந் தப வாக்கி—அங்ஙனம் அன்புடையார்போலே முயக் கினமுயக்கத்தை அவர் பொருந்தருமளவுமுறைத்து அவருடைய செல்வமெல் லாம் கெடும்படியாக வாக்கிக்கொண்டு,

573 - 4. நுண் தாத உண்டு வறுபூ துறக்கும் மெல் னெற வண்டு இனம் மாள—பூ அலருங்காலமறிந்து அதன் நுண்ணிய தாகையுண்டு தாதற்ற வறுவியபூவைப் பின்னர் கிணையாமல் துறந்துபோம் மெல்லிய சிறகையுடைய வண்டின்நிரையொப்ப,

இது, தொழிலுவமம்.

574 - 5. புணர்ந்தோர் நெஞ்சு ஏமாப்ப இன் துயில் துறந்து—தம்மை நுகர்ந்தோருடைய நெஞ்சு கலக்கமுறும்படி அவரிடத்து இனியகூட்டத்தை நோக்கக்கவிட்டு,

576. பழம் தேர் வாழ்க்கை பறவை போல—பழுமாமுள்ள இடந்தேடிச் சென்று, அவற்றின் பழத்தையே ஆராய்ந்து வாக்கி நுகர்தலைத் தமக்குத் தொழி லாகவுடைய புள்ளினம்போல,

தம்முயிரைப் பாதுகாக்கின்ற வாழ்க்கைத்தொழிலை வாழ்க்கையென்றார்.

577 - 8. [கொழுங்குடிச் செல்வரும் பிறரு மேளைய, மணம்புணர்ந்தோக் கிய வணங்குடை கல்லில்:]

சொழு குடி செல்வரும் பிறரும் மேளைய அணங்கு உடை கல் இல்—வள விய குடியிற்றிறத் செல்வரும் அவர்களாற்றேன்றிய பிறசெல்வரும் மேவப் பட்ட இல்லுறை தெய்வங்களுையுடைய நன்றாகிய அசங்களில்,

*குடிச்செல்வரென்றார், நான்குவருணத்தை; பிறரென்றார், அவர்களாற் றேன்றிய ஏனைச்சாதினை.

578 - 9. மணம் புணர்ந்து ஒக்கிய ஆய் பொன் அவிர் தொடி பசு இழை மகளிர்—வரைத்துகொள்ளப்பட்டு உயர்ச்சிபெற்ற ஓடவைத்தபொன்றும்செய்த விளங்குகின்ற தொடியினையும் பசியபூணினையுமுடைய மகளிர்,

580. ஒன் கூடர் விளக்கத்து—ஒன்றிய விளக்கினுடைய ஒளியிலே,

பலர் உடன் துவன்றி - பலருஞ் சேரநெருங்கி.

581 - 2. நீல் நிற விசம்பில் அமர்த்தனர் ஆடும் ஈவானவமகளிர் — நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தே நெஞ்சமர்த்துவினையாரும் தெய்வமகளிர் வருத் துமாறபோல.

111 - 3. கண்டோர் நெஞ்சு நடுக்குறாட கொண்டி மகளிர்—தம்மைக் கண்டோருடைய நெஞ்சை வருத்தமுறுவித்துப் பொருள்வாங்குதலையுடைய பரத்தையர்,

584 - 5. [யாம நல்யாழ் நாப்ப ணின்ற, முழுவின் மகிழ்ந்தனாடி:] யாமம் நல்யாழ் நாப்பண் தாழ்பு அயல் கினை குரல் கடுப்ப நின்ற முழுவின் மகிழ்ந்தனர் ஆடி—முதற்சாமத்தில் வாசித்தற்குரிய, கன்றாகிய யாழ்களுக்குநடுவே அவற்றிற்கேற்பத்தாழ்ந்து தம்வயிற்செறிந்த ஓரையையொக்ககின்ற முழவாலே மனமகிழ்ந்தாடி,

தாழ்பெயற் கினைகுரல் கடுப்ப (560) என்று முன்னர்வந்ததினை இவ் விடத்துக்கூட்டுக.

585 - 6. குண்டு நீர் பளி துறை குவவு மணல்—ஆழ்ந்த நீரினையுடைய குளிர்த்த துறையிடத்துக் குவிந்த மணலிலே,

முனைஇ—வெறுத்து.

586 - 7. [மென்றளிர்க், கொழுங்கொம்பு கொழுதி:] கொழு கொம்பு மெல் தளிர் கொழுதி—கொழுவிய கொம்புகளினின்ற மெல்லிய தளிர்களைப் பறித்து,

587 - 8. [நீர்களை மேவா, கெடுந்தொடர்க் குவளை வடிம்புற வடைச்சி:] குவளை நீர் களை மேவா கெடு தொடர் வடிம்பு உற அடைச்சி—குவளையை நீர்க் கீழரும்புகளோடே பொருத்துதல்வரக் கட்டின கெடியதொடர்ச்சியை வடிம்பி லேவிழும்படி உடுத்து.

589. மணம் கமழ் மனை தொறும் பொய்தல் அயா—மணநாறுகின்ற மனைதொறும் சென்று பொருடருதற்குரிய இளையரோடு விளையாடுதலைச்செய்ய,

அங்கனம் விளையாடிவாகிரித்து உறவுகொண்டு பொருள்வாங்குதல் அவர் க்கு இயல்பு.

வானவாமகளிர்மான (582) நெஞ்சுநடுக்குறாடக் கொண்டி மகளிர் (583) ருடன்றுவன்றிக் (580) குவவுமணலிலே (586) முழுவின் மகிழ்ந்தனாடி (585) அதனைமுனைஇக் (586) குவளையையடைச்சிக் (588) கோதையை (562) விச ம்புகமழப் (561) பிறக்கிட்டு (562) இளம்பல்செல்வரைக் (572) கூட்டி (570) முயங்கிப் (569) பின்னர்க் கவவுக்காந்து (570) வளர்தபவாங்கித் (572) தாதுண்டுதுறக்கும் (573) வண்டினமான (574) இன்றுயில்துறத்து (575) பின் னரும் மிருகலமெய்திச் (565) சுரும்புபடுபண்மலரையும் (566) எனப்பூக்கினை யும் புதன்மானவேய்ந்து (568) புதுமலர் தெருவுடன் கமழத் (564) தொடியை வீசி (563) மணங்கமழ் மனைதொறும் (589) பறவைபோலச் (576) சென்று பொய்தலயா (589) எனக்கூட்டுக.

செல்வரும் பிறரும் மேவப்பட்ட (577) அணங்குடைசல்ல இல்லிலே மணம்புணர்ந்தோங்கிய (578) பாசியைழமகளிர் (579) ஒண்குடர்விளக்கத்தே

* பி - ம். நெஞ்சு நடுக்குறாடக் கொண்டி மகளிர்.

(580) சித்யாணந்தம் (559) பண்ணப்பெயர்த்த (560) வீழ்துணைதழிஇ (561) காணுகொள (558) எனக்கட்டிக.

590 - 91. கணம் கொள் அவுணர் கடத்த பொலம் தார் மாயோன் மேய ணும் — திரட்சியைக்கொண்ட அவுணாவென்ற பொன்னுற்செய்த மாயையினையுடைய மாமையையுடையோன் பிறத்த ணுமாயினானுளில் ஊரி லுன்னாரெடுத்த விழவிடத்தே,

592 - 5. [கோணம் தின்ற வடுவாழ் முகத்த, சூணர் தின்ற சமந்தாவரு தடக்கை, மறக்கொள் மாற மாறபொரு செருவின், மாறு துற்ற வடுப்படு செற்றி:]

மறம் கொள் மாறு பொரு செருவில் மாறுது உற்ற படு செற்றி— இற்றைகாட் போர்செய்தமென்றுகருதி மறத்தைக்கொண்டிருக்கின்ற தெருவு களில் தம்மிற்றும் மாறப்பொருகின்ற போரின் கண்ணே தின்ற அடிமாறுமை யாப்பட்ட வடுவாழ்தின் செற்றியினையும்,

596. சுருப்பு ஆர் கண்ணி பெரு புகல் மறவர்—சுருப்புகள்கிறைந்த *போர்ப்புவினையும் பெரியவிரும்பத்தினையுமுடைய மறவர்,

அத்திருகாளிற்பொரும் +சேரிப்போர்குறினார், அவ்வூர்க்கு இயல்பென்று.

597. [செடுக்களிறோட்டலின்:] கோணம் தின்ற வடு ஆழ் முகத்த (592) காணம் தின்ற சமம் தாங்கு தட கை (593) களிறு ஓட்டலின்—தோட்டி வெட்டின அமுந்தின முகத்தையுடையவாய்க் கொலைபழக்கும் போர்யாண பலகாலமெடுத்தலால் தழும்பிருந்த போரைத்தாங்கும் பெரியகையினையுடைய கடியகளிறை ஓட்டுகையினாலே,

597 - 8. [காணுக ரிட்ட, செடுக்கரைக் காழக நிலம்பர லுறுப்ப'] காணுகர் செடு காழகம் இட்ட பரல் நிலம் உறுப்ப—அவ்வியாணக்குமுன னேயோடி அதன்விசையைக்காணும் பரிக்காரர் அவ்வியாண பிடித்துக்கொள் ளுங்காலத்து மேல்வாராமல் அஞ்சி மீளுதற்குச் சமைப்பித்து கெடிய கரையை யுடைய நிலநிறத்தையுடையவைகளிலே வைத்துச் சித்தினகப்பணம் நிலத தேகிட்டு வால்களைப் +பொதுக்கும்படி.

செருஞ்சிமுன்னுப்போல முனைபட இரும்பால் திரைச்சமைத்துத் தாவற்கு யானையஞ்சமென்று அவர்மடியிலேவைத்த கப்பணத்தைப் பரப்போறலிற் பா லென்றார்; §“வேழம், காய்தனைன் கெடுவந்திச் கப்பணஞ் சிதறினானே” என்றார்பிறரும்.

■ போர்ப்பூ - தம்பைப்பூ; (பு - வெ. பொதுவியற். 2.)

+ “கூத்தரு வெல்வல்லார் கொற்றங்கொள் சேரிதனிற், காத்தரு சோலைக் கபாலச் சாமரந்தா, ஐதிரைகாள் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்” (நீ மயிலை. திருஞான. தே. 4.)

† பொதுத்தல் - துணைத்தல்; “அண்டத் தைப்பொதுத் தப்புறத் தப்பில லாடும்” (கம்ப. இரணியன். 4); பொதிர்த்தலெனவும் வழங்கு; “கைபொதிர்ப்பத் தேன்சொரித்த” (கீவக. 2778.)

§ கீவகசிந்தாமணி, 285.

599: தேரல் மகிழ் நெந்து திரிதா—மடியகட்டெளிவையுண்டு மகிழ்ச்சிக்குத் திரிதலைச் செய்ய,

ஒண்காளிற் (591) பொருது வடுப்படும் நெற்றி (595) முதலியவற்றை யுடைய மறவர் (596) மகிழ்நெந்து (599) பாலுறுப்பத் (598) திரிதா (599) எனக்கட்டிக.

600. கணவர் உவப்ப புதல்வர் பயந்து—தம்கணவர் இம்மைமறுமையில் பெறும்பயன்பெற்றேமென்று மகிழும்படி பிள்ளைகளைப்பெற்று,

601. பணைத்து ஏந்து இன முலை அமுதம் ஊற—பாலால்இடங்கொண் டேந்திய இனையமுலை பால்க்காக்கும்படி,

602 - 8. [புலவுப்புனிது தீர்த்து பொலிந்த சுற்றமொடு, வளமனை மகளிர் குளநீரையா:]

புலவு புனிது தீர்த்து குளம் நீர் அயா—புலாநற்றந்தையுடைய ஈன்றனி மைநீர்நீத் தெய்வத்தினருளால் ஓரிடுக்கணுமற்றதக் குளத்துநீரிலே குளிக்கையி னாலே,

603. குல் மகளிர் பேணி (609)—முதர்குல்கொண்டமகளிர் இவ்வாறே இடுக்கணின்நிப்பதல்வர்ப்பயத்தல்வேண்டுமென்று தெய்வத்தைப்பாவித் குறை தீர்த்தபின்,

பொலிந்த சுற்றமொடு—மிக்க சுற்றத்தாருடனே,

வளம் மனை மகளிர்—செவ்வத்தையுடைய மனைமகளிர்,

இல்லிருக்குங் குடிப்பிறந்த மகளிர்.

604. திவவு மெய் நிறுத்து செவ்வழி பண்ணி—வலிக்கட்டினை யாழிற் றண்டிலேகட்டிச் செவ்வழியென்னும் பண்ணைவாசித்து,

திவவுக் கூறவே அதினார்பும் கூறினார்.

605. குரல் புணர் கல் யாழ் முழுவோடு ஒன்றி—குரலென்னுதர்ப்பு கூடின வன்னம் ஈன்றாகிய யாழுடனே முழவுப்பொருத்தி,

606. துண் நீர் ஆகுளி இரட்ட—மெல்லியநீர்மையினையுடைய சிறுபறை யொலிப்ப,

பலவுடன்—பூசைக்குவேண்டும் பொருள்கள் பலவற்றுடனே,

607. ஒன் கூடர் விளக்கம் முற்றும்—ஒள்ளிய கூடர்விளக்கம் முற்பட,

மடையொடு—பாற்போனகமுதலிய சோறுகளை,

608. கல் மயிலின் மென்மெல இயலி—ஈன்றாகிய பெருமையை யுடைய மயில்போலே மெத்தென மெத்தென ஈடர்த்து,

609. [செருஞ்சூன் மகளிர் பேணிக் கைதொழுது:]

கை தொழுது—கையாற்றொழுது,

610. [பெருத்தோட் சாலினி மடுப்ப வோருசார்:]

பெரு தோன் சாலினி மடுப்ப—பெரிய தோளினையுடைய *தேவராட்டி யோடே மடுப்ப,

வனமனைமகளிர் சிலர் (603) புதல்வர்ப்பயந்து (600) புனிறுதீர்த்து (602) குளநீராடுதலாலே (603) அதுகண்டு கடுஞ்ஞன்மகளிர் பேணிக் (609) குறை தீர்த்தபின் பொலிந்தசுற்றத்தோடே (602) பலவுடன் (606) சாலினியோடே (610) பண்ணி (604) ஒன்றி (605) இரட்ட (606) இயலிச்சென்று (608) கைதொழுது (609) மடையை (607) மடுப்ப (610) எனக்கூட்டுக.

610. ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

611. அரு கடி வேலன் முருகொடு வளைஇ—அரிய அச்சத்தைச்செய்யும் வேலன் இவ்விடுக்கண் முருகனால்வந்ததெனத் தான்கூறிய சொல்லின்கண்ணே கேட்டோரை வளைத்துக்கொண்டு,

† பின்னையார்வேலையெடுத்தலின், வேலனென்றார். என்றது - † கழங்கு வைத்துப் பின்னையாராலவந்ததென முற்கூறிப் பின் வெறியாடுவனென்று ஆடு முறைமை கூறிற்று.

61½. அரி கூடு இன் இயம் கறங்க — அரித்தெழுந்தொசையையுடைய சல்லி கடிமுதலியவற்றோடேகூடின இனிய ஏனைவாச்சியங்கள் ஒலியாநிற்க,

612 - 4. [நோர்நிறுத்துக், கார்மலர்க் குறிஞ்சி சூழக் கடம்பின், சீர்மிகு நெடுவேட் பேணி:]

கார் மலர் குறிஞ்சி சூழ—கார்காலத்தான் மலரையுடையவாகிய நீகுறிஞ்சி யைச்சூழ,

கடம்பின் சீர் மிகு நெடுவேன் நோர் நிறுத்து பேணி—கடம்புகூடுதலால் அழகுமிகுகின்ற முருகனைச் செவ்விதாகத் தன்மெய்க்கண்ணேநிறுத்தி வழிபடு கையினாலே,

|| தழுவ பிணையூஉ—மகளிர் தம்முட்டமுலிக் கைகோத்து,

■ தேவராட்டி - தெய்வமேற்பெற்றவன்; “காடுபலி மகிழ ஆட்டத், தலை மரபின் வழிவந்த தேவ ராட்டி தனையழையின்” (பெரிய. கண்ணப்ப. 47.)

† பின்னையாரென்றது, முருகக்கடவுளை; இப்புத்தகம் 39 - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

‡ கழங்குவைத்து - கழற்கொடிக்காயைவைத்து; வேலன் கழங்குவைத் துப்பார்த்தலை, “கட்டினுக் கழங்கினும்” (தொல். களவு. கு. 24) என்பத னுரையாலும், “பெய்ம்மணன் முற்றம்” (ஐங்குறு. 248) என்பதனாலுமுணர்க.

§ குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பூ.

|| “மாதர் மகளிரு மைந்தரு மைத்தற்றத், தாதெரு மன்றத் தயர்வர் தழுவ” (கலி. 103.)

615. *மன்றதொறும் நின்ற குரவை—மன்றகடோறும்நின்ற குரவைக் கூத்தும்,

சேரிதொறும்—சேரிகடோறுநின்ற,

616. உரையும்—புணர்துரைகளும்,

பாட்டும்—பாட்டுக்களும்,

ஆட்டு—பலவகைப்பட்ட கூத்துக்களும்,

வினாஇ—தம்மிற் கலக்கையினாலே

617. வேறு வேறு கர்ப்பலை—வேறுவேறுகிய ஆரவாரம்,

வெறி கொள்பு மயங்கி—ஒழுங்குகொண்டு மயங்கப்பட்டு,

618. பேர் இசை ஈன்னைன் பெறும் பெயர் நன்னான்—பெரியபுகழை புடைய என்னன்கொண்டாடுகின்ற பிறந்தநாளிடத்து,

அவன்பெயரை அந்நான் பெறுதலின், பெயரைப்பெற்ற நன்னானென்றார்.

619. சேரி விழுவின் ஆர்ப்பு எழுந்தாங்கு—சேரிகளிலுள்ளார் கொண் டாடுகின்ற விழாவாலே ஆரவாரமெழுந்தாற்போல.

620. முந்தையாமம் சென்ற பின்றை—முற்பட்டாமம் கடந்தபின்பு,

௧ † (583) பொய்தலையர் (589) பாசிழைமகளிர் (579) வீழ் துணைதழுவ (501) நாணுக்கொள் (558) மறவர் (596) மகிழ்சிறந்துதிரிதரக் (599) கடுஞ்சுண்மகளிர் கைதொழுது (609) மடுப்ப ஒருசார் (610) கெடுவேட் பேணுகையினாலே (614) மன்றதொறுநின்ற குரவையும் சேரிதொறுநின்ற (615) உரையும் பாட்டும் ஆட்டும் விரவுகையினாலே (616) வேறுவேறுபட்ட கம்பலை (617) சேரிவிழுவின் ஆர்ப்பெழுந்தாங்கு (619) வெறிகொள்புமயங்கப் பட்டு (617) முந்தையாமஞ்சென்றபின்றை (620) எனக்கூட்டுக.

ஒருசார் (610) வினாஇ (616) என்க.

621. பணிலம் கவி அவிந்து அடங்க -- சங்குக்கள் ஆரவாரமொழிந்து அடங்கிக்கிடக்க,

621 - 2. காழ் சாய்த்து நொடை நவில் நெடு கடை அடைத்து—சுட்டக் காலவாங்கிப் பண்டங்களுக்கு விலைகூறும் நெடியகடையையடைத்து.

622 - 3. மட மதர் ஒன் இழை மகளிர் பள்ளி அபர—மடப்பத்தினையும் செருக்கினையும் ஒன்றிய அணிகலங்களைபுமுடைய மகளிர் துயிலுதலைச்செய்ய,

624 - 6. [சல்லவரி யிருஅல் புரையு மெல்லடை, யயிருருப் புற்ற வாடமை விசயங், கவ்வொடு பிடித்த ~~மேதகம்~~ மோதகம்:]

விசயம் ஆடு அமை சல் வரி இருஅல் புரையும் மெல் அடை—பாகிலே சமைத்தலமைந்த சல்லவரினைபுடைய தேனிருவையொக்கும் மெல்லிய அடையினையும்,

* “எருமன்றத்து, மாயவனுடன் தம்முழைய, பாலசரிதை நாடகங்களில், வேனெ டிகுட் பிஞ்சுஞ்சொடாமுய, குரவையாடுதம்” (சிலப். 17); “இனையா ரொடுமன்றிற் குரவைபிணர்தமால்” (பெரியதிருமொழி, 11. 2. 1.)

† ~~மேதகம்~~ - ஒரு குறுகிலமன்னன்.

கவலொடு அயிர் பிடித்த ~~புலவர்~~ உருப்பு உற்ற மோதகம்—பருப்பும் தேக்கையுமாகிய ஈஉன்ளிடுகளோடே †கண்டசருக்கலைகூட்டிப்பிடித்த வரும் பணைந்த வெம்மைபொருந்தின அப்பங்கிலையும்,

627. நீ சேற கூவியர் துக்குவனர் உறக்க—இனிய பாகோடு சேர்த் துக்கலைத்த மாவியையுமுடைய அப்பவானிகரும் அவற்றோடேயிருந்து துக்கு வளையுதற்கு,

628. விழவின் ஆடும் வயிரியர் மடிய—திருநாளின்கண்ணே கூத்தாடுவ கூத்தர் அதனையொழிந்து துயில்கொள்ள,

629. பாடு ஆன்று அவிந்த பனி கடல் புரைய—ஒலிநிறைந்தடங்கின குளிர்த்த கடலையொத்த,

630. பாயல் வளர்வோர் கண் இனிது மடுப்ப—படுக்கையிலே துயில் கொள்ளுவோர் கண் இனிதாகத் துயில்கொள்ள,

631. [பாண்ட கொண்ட சங்கு விடையது:]

பால் நான் கொண்ட சங்குல்—பதினைந்தாநாழிகையை முடிவாகக்கொண்ட சங்குல்.

632 - 3 [பேயு மணங்கு முருவுகொண் டாய்கோற், கூற்றக் கொஃ தேர் கழுதொடு கொட்ப-]

பேயும் அணங்கும் உருவுகொண்டு கழுதொடு கொட்ப—பேய்களும் வருத தந்தெய்வங்களும் வடிவுகொண்டு கழுதுடனே சுழன்றுதிரிய,

கழுது, பேயில் ஒருசாதி.

ஆய் கோல் கூற்றம் கொல் தேர் அச்சம் அறியாது ஏமமாயி (652) ~~புலவர்~~ (699) யெனக்கூட்டி, யாக்கைநிலையாதென்றறிந்து மறுமைக்குவேண்டு ~~புலவர்~~ செய்துகொண்டமையின, அழகிய கோலையுடைய கூற்றத்தின் கொலைக்கு அஞ்சாமற் காவலுண்டாயிருக்கின்ற மதுசையென்க

‡“கரும்பாட்டிக் கட்டி இறுகாலைக் கொண்டார், துரும்பெழுந்து வேக காத் துயரான் முழுவர், வருந்தி யுடர்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம், வருக காற் பரிவ இவர்” என்றார் பிறரும். கொஃதேர் - காலசக்கரம்.

634. இரு பிடி மேளத்தோல் அன்ன இருள் சேர்பு—சரியபிடியின்கண் ணேமேவின் தோலையொத்த கருமை தமக்கு இயல்பாகச்சேரப்பட்ட,

இருள் - கருஞ்சட்டையுமாம்.

635. கல்லும் மரனும் துணிக்கும் கூர்மை நிலன் அகழ் உளியர் (641)— கல்லையும் மரத்தையுமறக்கும் கூர்மையையுடைய நிலத்தையகழும் உளியை யுடையராய்,

■ உன்ளிடு - உன்னேஇடப்பெற்றபொருள்கள்.

† கண்டசருக்கலை - கற்கண்டு; ஒருவகைச்சருக்கலையுமாம்.

‡ நாலடியார், அறன்வலியுறத்தல், 5.

கிள்தந்த அகழுங்காலத்து இடைப்பட்ட கற்களுக்கும் மாற்களுக்கும் வாய் மடியாதென்றார்.

636. தொலை வானார்—தூக்கிட்ட வாளினையுடையராய்,
தொழுதோல் அடியார்—செருப்புக்கோத்த அடியினையுடையராய்

637 - 41. [குறங்கிடைப் பதித்த கூர்நுனைக் குறும்பிடிச், சிறக்க கருமை நண்வினை நுணங்குற, னிறங்கவாழ் புனைத்த நீலக் கச்சினார், பெண்ணு லேணியிப் பன்மாண் சுற்றினார், கிலனக முளியார்:]

சிறத்த கருமை நண் வினை நுணங்கு அறல்—யிக்கருமையினையுடைய நண்ணிய தொழில்களையுடைய நுண்மை தன்னிடத்தே பற்றுதலையுடையது,

என்றது இறைமுடிந்த சேலையென்றவாறு; ஆகுபெயர்.

குறங்கிடை பதித்த கூர் நுனை குறு பிடி—அச்சேலகட்டின மருங்கிற் குறங்கிடைத் தெரியாமற் கிடக்கும்படியமுத்தின கூரிய முனையினையுடைய *சிலசொட்டை,

கிறம் சவர்பு புனைத்த நீலம் கச்சினார்—பலகிறங்களைத் தன்னிடத்தே கைக் கொண்டு கைசெய்யப்பட்ட நீலகிறத்தையுடைய கச்சினையுடையராய்,

என்றது:—கட்டின சேலையிடத்தே செருகித் துடையுடனேசேர்ந்து கிடக்குஞ் சொட்டையின்மேலே கட்டின நீலக்கச்சினரென்றவாறு. அதுதெரியாமல் துடையுடனே சேர்ந்துகிடத்தலிற் குறங்கிடைப்பதித்தவென்றார்.

மெல் தூல் வணி பல் மாண் சுற்றினார்—மெல்லிய தூலாற்செய்த எணியை அறையிலே பலவாய் மாட்சிமைப்படச்சுற்றிய சுற்றினையுடையராய்,

மதிற்றலையிலே உள்ளேவிழுவெறிந்தாற் கைபோல மதிலைப்பிடித்துக்கொள்ளும்படி இரும்பாற்சமைத்ததனைத் தலையிலேயுடைய தூற்கயிற்றை உள்ளே விழுவெறித்து அதனைப் புறம்பேசினுறு பிடித்துக்கொண்டு அம்மதிலை ஏறுவதாக வின், எணியென்றார்.

641. கலன் கசைஇ கொட்கும்—பேரணிகலங்களை கச்சதலாலே அவற்றை எடுத்தற்கு இடம்பார்த்துச் சுழன்றுதிரியும்,

642. கண் மாறு ஆடவர் ஒடுக்கம் ஒற்றி—விழித்தகண்ணுமைக்குமளவிலே மறைகின்ற கள்வர் ஒதுங்கியிருக்கின்ற இடத்தை வேய்த்து.

செருப்பைத்தொட்டுக் கச்சைக்கட்டி தாலேணியைச்சுற்றி உளியையெடுத்து வானைப்பிடித்துக்கொட்குங்கள்வரொன் விளையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று விளையெச்சமாய் கிற்றுவாறு, †“முன்னத்தி னுணருங் கிளவியுமுளவே” என்னுஞ்ஞத்திரத்தானுணர்க.

■ சிலசொட்டை - ஒருவகைவளைவுக்கத்தி; உடைவாளுமாம்; “சொட்டைவான் பரிசை” (வி - பாரதம். கிருட்டிண. 101)

† வேய்த்து - பிறந்தேறித்து நொன்னாதபடி அறித்து.

‡ தொழுகாப்பியம், எச்சவியல், 63.

643- வய களிறு பார்த்தும் வய புலி போல ஒற்றி (642) —வலியகளிற்
றை இரையாகப்பார்க்கும் வலியபுலியைப்போலே வேய்க்கையினாலே,

644. தஞ்சா கண்ணர்—துயில்கொள்ளாத கண்ணையுடையவராய்,

அஞ்சா கொள்கையர்—பேய்முதலியவற்றிற்கு அஞ்சாத கோட்பாட்டை
யுடையவராய்.

645. அறிந்தோர் புகழ்ந்த ஆண்மையர்—கனவிற்கொழியுறியறிந்தவர்களா
லே புகழப்பட்ட கனவிற்கொழியுற ஆளுந்தன்மையையுடையவராய்,

645 - 7. [செறிந்த, நூல்வழிப் பிழையா நுணங்குநுண் டேர்ச்சி, யுர்
காப் பாளர்:] நுணங்கு செறிந்த நூல் வழி பிழையா நுண் டேர்ச்சி ஊர் காப்
பாளர் — நுண்மைசெறிந்த நூலின்வழியைத்தப்பாத நுண்ணிய ஆராய்ச்சியை
யுடைய ஊரைக் காத்தற்கொழியுற ஆளுதலையுடையவராய்.

†கனவுகாண்டற்கும் காத்தற்குங்கூறிய நூல்கன்போவாரென்றார்.

நூல்வழிப்பிழையா ஊரெனக்கூட்டி நூலிற்சொன்னபடி சமைந்தவூரென்
றுமாம்.

ஊக்க அரு கணையினர்—தப்பக்கருதியுமல்வார்க்குத் தப்புதற்கரிய அம்
பினையுடையவராய்.

648 - 9. தேர் வழங்கு தெருவில் நீர் திரண்டு ஒழுக மழை அமைத்
துற்ற அரை நாள் அமயமும்—தேரோடுந்தெருவின்கண்ணே நீர்திரண்டொழு
கும்படி மழைமிகப்பெய்த நடுநாளாகிய பொழுதிலும்,

650. அசைவிலர் எழுந்து நயம்வந்து வழங்கலின்—காவலில் தப்பிவ
ராய்ப்போந்து விருப்பந்தோன்றி உலாவுகையினாலே,

651. [சடவுள் வழங்குங் கைவறு கங்குலம்:] இடையது (631) சட
வுள் வழங்கும் கை அறு கங்குல்—இரண்டாஞ் சாமத்திற்கும் நான்காஞ் சாமத்
திற்கும் நடுவிடத்தாகிய தெய்வங்களுலாவஞ்செயலற்றகங்குல்,

உம்மையை யாமமுமெனப் பின்னேகூட்டுக.

652 - 3. [அச்ச மறியா தேம மாகிய, மற்றை யாமம் பகலுறக் கழிப்பி']
மற்றையென்பதனை முந்தையாமஞ் சென்றபின்றை யென்பதன்பின்னும்
முன்னாஞ்சாமத்தினோடுங் கூட்டுக.

அச்சமறியாதேமமாகிய என்றும், மற்றையென்றும் யாமமென்றும் பிரித்து
முன்னே கூட்டுக.

பகல் உற கழிப்பி —இங்ஙனம் பகுத்தலுறும்படி போக்கி,

* பி - ம். சிறந்த.

† கனவுகாண்டற்குரியநூல் - காவடநூலெனவழங்கும்; இதனைக்கூறுநூல்
ஸ்தேயசூல்திரமெனப் பெயர்பெறமென்றும், அந்நூலைச்செய்தவர் கசரென்
பவரின் ஆசிரியராகிய கீ. ஸீ. ஸுதரென்பவரென்றும் வடமொழியாளர் கூறுவர்.

முந்தையாமஞ் சென்ற பிண்ணை (620) மற்றைப் (653) பாண்டுகொண்ட கங்குல் (631) யாமத்தையும் மற்றை (653) இடையதானிய (631) கடவுள்வழங்குக் கங்குல் (651) யாமத்தையும் (653) கலியவிர்த்தங்கப் (621) பன்னியபா (623) உறங்க (627) வயிரியர்மடியப் (628) பேயும் அணங்கும் உருவகொண்டு (632) கழுதொடுகொட்ப (633) ஊர்காப்பாணர் (647) புலிபோலக் (613) கண் மாறாடவர் ஒடுக்கம் ஒற்றுக்கயினிலே (612) கண்ணராய்க் கொண்கையராய் (644) ஆண்மையராய்க் (645) கண்ணராய் (647) அரைநாளமயமும் (649) எழுத்து நயம்வந்துவழங்கலிற் (650) பணிக்கடல்புரையப் (629) பாயவில்லவளர் வோர் கண்ணினிதமுட்ப்ப (630) பகலுறக்கழிப்பி (653) எனமுடிக்க

இங்ஙனம் கழிக்கின்றது, இராப்பொழுதென்றுணர்க.

654. [போதுபிணி விட்ட கமழ்கறும் பொய்கை:] பிணி விட்ட போது கமழ் நறு பொய்கை—தனையவிழ்ந் பூக்களநாறும் நறிய *பொய்கைகளிலே,

655. [தாதன் டும்பி போதுமுான் றுங்கு:] போது தாது உண் தும்பி முன்றாங்கு—அப்பூக்களில் தாதையுண்ணுந்தும்பிகள பாடிஞர்போல,

656. [ஓத லந்தணர் வேதம் பாட:] †வேதம் ஓதல் அந்தணர் பாட—வேதத்தை முற்ற ஓதுதலையுடைய அந்தணர் வேதத்தில் செய்வாங்களைத் துதித்தவற்றைச் சொல்ல,

657 - 8. [சிரினிது*கொண்டு நரம்பினி டியக்கி. யாமோர் மருதம் பண்ண:] யாமோர் சீர் இனிது கொண்டு நரம்பு இனிது இயக்கி மருதம் பண்ண—யாமோர் தானவறுதியை இனிதாக உட்கொண்டு நரம்பை இனிதாகத்தெறித்து மருதத்தைவாசிக்கு,

658 - 9. காமோர் கடு களிறு ‡கவனம் கைப்ப—பரிக்காரர் கடியகளிற் றைக் கவனத்தைத்தீர்த்து,

659 - 60. கெடு தேர் பீண நிலை புரவி புல் உணு || தெவிட்ட—கெடிய தேரிலேபூணும் பந்தியில் நின்றலையுடைய குதிரைகள் புல்லாகிய உணவைக் குதட்ட,

661. பல் வேறு பண்ணியம் கடை மெழுக்கு உறுப்ப—பண்டர்விற்பார் பலவாய் வேறுபட்ட பண்டங்களையுடைய கடைகளை மெழுக்குகிலச்செய்ய,

* பொய்கை - மானிடராகாத நீர்நிலை.

† மதுரையிற் பண்டைக்காலத்திலேவிடியலில் அந்தணர் வேதமோதிவற் றனரென்பதைப் பின்னுள்ள பரிபாடலுறுப்பும் வலியுறுத்தும்: “பூவினுட் பிறந் தோ னுவினுட் பிறந்த. நான்மறைக் கேள்வி நவில்குர லெடுப்ப, வேம வின்றுயி லெழுக்க லல்லதை, வாழிய வஞ்சியுட் கோழியும் போலக், கோழியி னெழாநெம் பேருர் துயிலே.” பரிபாடல், பக்கம், 174 - 5.

‡ பி - ம். கவழமகைப்ப.

§ தீற்ற - உண்பிக்க; “தீற்றதோ நாய்கட்டா னல்ல முயல்” (பழ. 128.)

|| பி - ம். தெவிட்டி.

¶ குதட்ட - மெல்ல.

662. கள்ளோர் ககளி சொடை துவல்—கண்ணவிற்போர் களிப்பினை யுடைய கள்ளிற்கு விலைசொல்ல,

உளி, ஆகுபெயர்.

662 - 3. †இல்லோர் நயந்த காதலர் கவவு பிணி துஞ்சி—கற்புடை மகளிர் தாங்கள் விரும்பின கணவருடைய முபக்கத்திற் பிணிப்பாலே துயில் கொண்டு,

664. புலர்ந்து விரி விடியல் எய்த விரும்பி—இருள்மாய்த்து கதிர்விரி இன்ற விடியற்காலத்தைப் பெறுகையினாலே அக்காலத்து இல்லத்திற்செய்யக் தருவனவற்றைச் செய்தற்குவிரும்பி,

665. ‡கண் பொரா எறிக்கும் மின்னு கொடி புரைய—கண்ணை வெறி யோட்பண்ணினவனக்கும் மின்னொழுங்கை யொப்ப,

666. §ஒன் பொன் அவர் இழை தெழிப்ப இயலி—ஒள்ளிய பொன்றா செய்துவிளங்குஞ் சிலம்புமுதலியன ஒலிப்பப் புறம்போதுகையினாலே,

667. திண் சுவர் நல் இல் கதவம் கரைய—திண்ணியசுவர்களையுடைய நல்ல அகங்களிற் கதவுகளொலிப்ப,

668 - 9. உண்டு மகிழ் தட்ட மழலை நானில் பழ செருக்காளர் தழுவரு குரல் தோன்ற—கண்ணையுண்டு களிப்பினைத் தம்மிடத்தேதடுத்தகொண்ட மழ லைவார்த்தையையுடைய நாவினையுடைய பழையகளிப்பினையுடையாருடைய முழங்குகின்ற குரல்கள் தோன்ற,

670. சூதர் வாழ்த்த மாகதர் துவல்—நின்றேத்துவார்வாழ்த்த இருந்தேத் துவார் புகழைச்சொல்ல,

671. வேதாளிகரொடு நாழிகை இசைப்ப—வைதாளிகர் சுத்தம் துறைக குரியனவற்றையிசைப்ப நாழிகைசொல்லுவார் நாழிகைசொல்ல,

நாழிகை, ஆகுபெயர்.

672. இமிழ் முரசு இரங்க—ஒலிக்கின்ற பள்ளியெழுச்சிமுரசு ஒலிப்ப, ஏறு மாறு சிலைப்ப—ஏறுதன் தம்முன்மாறுபட்டு முழங்க,

673. பொறி மயிர் வாசணம் வைகறை இயம்ப—பொறியினையுடைய மயிரினையுடைய கோழிச்சேவல் விடியற்காலத்தை அறிந்துகூவ,

674 - 5. யானையக்குருகின் சேவலொடு சாமர் அன்னம் கரைய—வாண டாழ்க்குருகினுடைய சேவல்களோடே விருப்பத்தையுடைய அன்னச்சேவல் களும் தமக்குரிய பேடைகளை யழைக்க,

அணி மயில் அகவ—அழகியமயில்கள் பேடைகளையழைக்க,

676. பிடி புணர் பெரு களிறு முழங்க—பிடியோடேகூடின பெரிய யானைகள் முழங்க,

* பி - ம். கன்கொடை

† பி - ிர். கண்பொருபெறிக்கும்.

‡ பி - ம். கல்லோர்நயந்த,

§ பி - ம். ஒன்ப லவிரிழை.

676 -7. [முழுவலி, கூட்டுறை வயமாப் புலியோடு குழும்:] ஊ மா கூடு உறை முழு வலி புலியோடு குழும்—காடிமுதலிய வலியவிலங்குகள் கூட்டிலேயுறைகின்ற மிக்கவலியையுடைய புலியுடனே முழங்க,

678. வானம் நீங்கிய நீல் நிறம் விசும்பின்—ஆகாயத்தனக்குவடிவின் நென்னும் தன்மைநீங்குதற்கு மேகபடலத்தால் நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத் தின்கண்ணே,

இனிச் செக்கர்வானம்போன விசும்பென்பாருமுளர்.

679. மின்னு நிமிர்ந்தனையர் ஆகி — மின்னுநுடங்கின தன்மையினை யுடையராய்,

நறவு மகிழ்ந்து — மதுவையுண்டு,

680 - 81. மாண் இழை மகளிர் புலந்தனர் பரிந்த பருஉ காழ் ஆரம் சொரிந்த முத்தமொடு—மாட்சிமைப்பட்ட பேரணிகலங்களை யுடைய மகளிர் கணவரோடேபுலந்தனராயறுத்த பருத்தலையுடைய வடமாகிய ஆரஞ்சொரிந்த முத்தத்தோடே.

மகளிர் மகிழ்ந்து புலந்தனராய்ப் பரிந்த முத்தமென்க.

682. [பொன்சுடு நெருப்பி ஃனிலமுக் கென்ன:] பொன் சுடு நெருப்பு உக்க நிலம் என்ன—பொன்னையுருக்குகின்ற நெருப்புச்சிந்தினை நிலம்போல.

என்றது - கரியும் தழுவும் பொன்னுஞ் சிந்திக்கிடந்தாற்போல வென்ற தாம்.

683. [அம்மென் றுரும்பைக் காய்படுபு பிறவும்:]

பிறவும்—முத்தொழிந்த மாணிக்கமும் மரகதமும் பொன்னும் மணிகளும்.

அம் மென் குரும்பை காய்—அழகிய மெத்தென்ற இளைதாசிய பச்சைப் பாக்கும்.

படுபு—விரும்பு,

684. தரு மணல் முற்றத்து—கொண்டுவந்திட்ட மணலையுடைய முற் றத்தே,

அரி னிமிறு ஆர்ப்பு—வண்டுகளும் மிஞிறகளும் ஆரவாரிப்ப.

685. மெல் செம்மலொடு நல் கலம் சீப்ப—மெல்லிய பூவாடல்களுட னே நல்ல பூன்களையும் பெருக்கிப்போகும்படி.

முத்தத்தோடே பிறவும் காயும் முற்றத்தேவிழுக்கையினாலே அவற்றையும் செம்மலோடே கலங்களையும் அரிமிஞிறார்ப்பச் சீப்பவென்க.

686. இரவு தலை பெயரும் ஏமம் வைகறை—இரக்காலம் தன்னிடத் தில்கின்றும்போகின்ற எல்லாவயிர்த்தும் பாதுகாவலாகிய விடியற்காலத்திலே,

* பி - ம். நிலம்படுபுக்க.

† பி - ம். குருப்பைக்காயும்.

பாடப் (656) [] (658) ஸைப்பத் (659) தெயிட்ட (660) உறப்ப (661) துறலக் (662) கலையத் (667) தோன்ற (669) வாழ்த்த துறல (670) இசைப்ப (671) இரக்கச் சிலப்ப (672) இயம்பப் (673) [] அகல (675) முறக்கத் (676) குழமச் (677) சிப்பத் (685) தலைப்பெயருமெனமுடிக்க.

687 - 8. மைபடு பெரு தோன் மழவர் ஓட்டி இடைப்புலத்து ஒழிந்த வந்து கோடு யாண — பிறத்தோன் குற்றப்படுதற்குக்காரணமான பெரிய தோளையுடைய மழகரைக்கெடுத்து அவர்விட்டுப்போகையினாலே போர்க்களத் தேறின்ற ஏந்தினனொம்பினையுடைய யாணகளும்,

*மழவர் = சிலவீரர்.

689. பகை புலம் கவரந்த பாய் பரி புரவி—பகைவரநாட்டிலே கைக் கொண்டுவந்த பாய்ந்துசெல்லும் செலவினையுடைய குதிரைகளும்.

690 - 92. [வேல்கோலாக வான்செல துறிக், சாய்சின முண்பீற் கடுவ ஆட் கூளிய, ஞர்சடு விளக்கிற் றந்த வாயமும்:] சாய் சினம் முண்பின் கடுவ கண் கூளியர் ஞர் கடு விளக்கின் ஆன் செல துறி வேல் கோல் ஆக தந்த ஆய மும் — எரிசின்ற சினத்தையுடைத்தாகிய வலியினையும் தறுகண்மையினையு முடையவாயக்கரையிலிருந்த வேட்டுவர் பகைவருரைச்சடுகின்ற விளக்கிலே நிரைகாத்திருந்தவீரரை மானவெட்டி வேல்கோலாக அடித்துக்கொண்டுவந்த பசுத்திரளும்,

693. நாடு உடை கல் எயில் அணங்கு உடை தோட்டி—அகநாட்டைச் சூழவுடைத்தாகிய முழுவாண்களிலிட்ட வருத்தத்தையுடைய தலவுகளும்,

694 - 5. நாள் தொறும் விளங்க கைதொழுஉ பழிச்சி நாள் தர வந்த விழு உலர்—நாடொறும் தமக்குச்செல்வமிருப்படியாகக் கையாற்றொழுதுவாழ் த்தி நாட்காலத்தே திறையாகக்கொண்டுவர வந்த சீரியகலக்களும்,

அனைத்தும்—அத்தன்மையனபிறவும்,

696 - 7. கங்கை அம் பெரு யாறு கடல் படர்த்தாங்கு அளந்து கடை அறியா மதுரை (699)—கங்கையாகிய அழகிய பெரியயாறு துயிரிழைமுகமாகக் கடலிலேசென்றற்போல அளந்து முடிவறியாத மதுரை.

வனம் கெழு தாரமொடு—வனப்பம்பொருந்தின அரும்பண்டகுகளோடே,

698. [புத்தே ஞலகக் கவினிக் காண்வர:] புத்தேன் உலகம் காணவர கவினி—தேவருலகம்வந்து காணுதலுண்டாகத் தான் அழகைப்பெற்று,

கூற்றக் கொகிறேர் (683) அச்சமறியாதேமமளிய (652) மிக்குப்புகழெய றிய மதுரையென்க.

■ மதுரை. 395 - உரை.

† முழுவான் - முழுமுதலானம்; நேரல். புறத்தின். 10 - கு. விசேட வுரையப்பார்க்க.

■ *கங்கை, தரைகளை [] முகமுஞ் சூழல்" (கல். "உழைநின் றீரும்")

பாடல்பாள் ஈனாட்டு அழைப்பை (331) இருபெருகியமத்து (365) ஈனங்காழிக்கம்பலை (430) காடார்த்தந்தேயாய் (428) அல்லங்காழிதருகம் பலை (544) புள்ளினிணையெழுந்ததேயாய் (543) ஞாயிறு (546) குந்தரு செருகையினுலே (547) மாலை (558) புருந்து (557) பின்னாரீங்க (558) முத் தையாமஞ்சென்றபின்றை (620) மற்றைப் (653) பாளுட்கொண்டகங்குல் (631) யாமத்தையும் மற்றை (653) விடையதாயி (631) கடவுள் வழக்குக்கங் குல் (651) யாமத்தையும் பகலுறக்கழிப்பிச் (653) சீப்ப (685) இராக்காலத் தன்னிடத்தினின்றும் போகின்றவைகறையிலே (686) வளங்கெழுதாரத்தோ டே (697) யாணையும் (688) புரவியும் (683) ஆயமும் (692) தேட்டியும் (693) கலமும் அனைத்துங் (695) சங்கையாறுகடற்படர்ந்தாற்போல (696) அனந்து முடிவறியாத (697) மதுரை (699) என்க

கவிளிப் (698) புகழெய்திய (699) பெரும்பாணிநுக்கை (342) முதலிய வற்றையுடைய மதுரை (699) என்க.

699. மிக்கு புகழ் எய்திய பெரு பெயர் மதுரை—மிருத்துப் புகழைப் பெற்ற பெரும்பொருளையுடைய மதுரை,

பெரும்பொருளென்றது, வீட்டினு: * “பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரியு” என்றார் பிறரும்.

700 - 701. [சினைதலை மணந்த சுரும்புபடு செந்தி, யொண்பும் பிண்டி யவழிந்த காவில்.] தலை மணந்த பிண்டி சுரும்பு படு செ தி ஒன் ற அவிழ்ந்த காவில்—கொம்புகள் தம்மிற்றலைகூடின அசோகனுடைய சுரும்புக ளுண்டாஞ் செந்திப்போலும் ஒள்ளியபூவிரிந்த பொழிவிடத்தே,

702 - 3. சுடர் பொழிந்து எறிய விளங்கு கதிர் ஞாயிறு இலங்கு கதிர் இள வெயில் தோன்றி அன்ன—ஒளியைச்சொரிந்து அத்தகிரியிலே போக விளங்குகின்ற கிரணக்களையுடைய ஞாயிற்றினுடைய விளங்குகிரணங்களின் இளவெயில் தோன்றினவொத்த மகளிர் (712),

என்றது, பூத்த அசோகம்பொழிவிடத்தே இளவெயில் எறித்தாற்போலப் புணர்ச்சியாற்பெற்ற நிறத்தையுடைய மகளிரென்க.

704. [தமனியம் வளைஇய தாவில் விளக்கிழை:] தாவு இல் தமனியம் வளைஇய விளங்கு இழை—ஒட்டற்ற பொன் அடமுத்தினமணிகளைச்சூழ்ந்த விளங்குகின்ற பேரணிகலங்களையும்,

705. நிலம் விளக்கு உறுப்ப மேதக பொலிந்து—நிலத்தையெல்லாம் விளக்கமுறுத்தும்படி கற்புமெம்படப் பொலிவுபெற்று,

706. மயில் ஓர் அன்ன சாயல்—மயிலோடு ஒருதன்மைத்தாகிய மென் மையினையும்,

* பதந்நுப்பத்து, 90.

† “தேன மொளியுக் திகழ் கோக்கி” (பரி. 12: 21) என்பதன் உரை யைப்பார்க்க.

706 - 7. மாவின் தளிர் ஏர் அன்ன மேனி—மாவின் தளிரினது அழகை யொத்த கிதத்தினையும்,

707 - 8. தளிர் புறத்த ஈர்க்கின் அருப்பிய திதலையர்—தளிரினது புறத்தில் ஈர்க்குப்போலத் தோன்றிய திதலையையுடையராய்,

கூர் எயிறு—கூரிய எயிற்றினையும்,

709. ஒன் குழை புனரிய வன் தாழ் காதின்—ஒன்றிய மகாக்குழை பொருந்திய வளவிய தாழ்ந்த காதினையும்,

710 - 11. [கடவுட்கயத் தமன்ற சுடரிதழ்த் தாமரைத், தாதுபடுர் பெரும்போது புரையும்வாண் முகத்து:] கயத்து அமன்ற கடவுள் *சுடர் இதழ் தாமரை தாது படும் பெரு போது புரையும் வான் முகத்து —குளத்திலே நெருங் கின +தெய்வங்கட்குரிய நெருப்புப்போலுமிதழ்களையுடைய தாமரையினது தா துண்டாம்பெரியபூவை ஒக்கும் ஒளியினையுடைய முகத்தினையும்,

712. ஆய் தொடி மகளிர் — நன்றாக ஆராய்ந்த தொடியினையுமுடைய மகளிருடைய,

பொலிந்து (705) திதலையராய் (708) இழையினையும் (704) சாயலினை யும் (706) மேனியினையும் (707) எயிற்றினையும் (708) காதினையும் (709) முகத்தினையும் (711) தொடியினையுமுடைய மகளிர் (712) என்க.

712. நறு தோன் புணர்ந்து—நறிய தோன்றியவங்கி,

713. கோதையின் பொலிந்த சேக்கை துஞ்சி — தூக்குமாலைகளா பொலிவுபெற்றபடுக்கையிலே துயில்கொண்டு.

புணர்ந்து பின்னைத் துயிலுங்காலத்துத் தனியேதுயிலுதல் இயல்பென பதுதோன்றப் புணர்ந்து துஞ்சியென்றார்.

† “ஐந்துமூன் மடுத்த செல்வத் தமனியி னியற்றி” என்றார் பிறரும்.

714. திருந்து துயில் எடுப்ப இனிசின் எழுந்து—செல்வத்தைநினைந்து இன்புறுகின்ற பற்றுள்ளம், உறக்கத்தையுணர்த்துகையினாலே அதுநினைத்து இனிதாகப் பின் எழுந்து,

என்றது. தன்செல்வம் இடையறாதொழுதுதற்கு வேண்டுங் காரியங்களை விடியற்காலத்தே மனத்தானாயவேண்டுதலின், துயிலெடுப்புக்கு இது காரண மாயிற்று: † “வைகறை யாமம் துயிலெழுந்து தான்செய்யு, நல்லறனு மொன் னொருநஞ் சிந்தித்த.” என்றார் ஆசாரக்கோவையில்.

இனி நன்றாகிய துயிலென்றமாம்.

715 - 24. [கிண்கா ழாந் நீலிக் || கதிர்விடு, மொண்கா ழாந் கவைஇய மாப்பின், வரிக்கடைப் பிரச சூசவன மொய்ப்ப, வெருத்தந் தாழ்ந்த விரவுப்பு]

* “சுடர்த்தாமரை” (மதுரை, 249.)

† “கடவு ளொண்பு” (பெரும்பாண், 290.)

‡ சிலகசுத்தாமணி, 838.

|| சூசாரக்கோவை, 5.

|| பி - ம். கதிர்விடுபொண் காழ்.

தெரியம், பொலஞ்செயப் பொலிந்த நலம்பெறு விளக்கம், வலிகெழு தடக்கைத் தொடியொடு கூடர்வரச், சோறமை வுற்ற நீருடைக் கலிங்க, முடையணி பொலியக் குறையின்று கவைஇ, வல்லோன் னைஇய வரிப்பினை பாவை, முரு கியன் மன்ன வருவினை யாகி:]

வல்லோன் தைஇய வரி புனை முருகு இயன்றன்ன உருவினை ஆகி—சித்திரகாரி பண்ணப்பட்ட எழுதிக்கைசெய்த பாவையிடக்கே தெய்வத் தன்மை நிகழ்ந்தாற்போன்ற வடிவினையுடையாய்,

என்றதனால், நாட்காலையில் அரசர்க்குரிய கடன்கள்கழித்துக் செய்வவழி பாட்டோடிருந்தமை கூறினர்.

திண் காழ் ஆரம் நீவி கதிர் விடும் ஒன் காழ் ஆரம் கவைஇப மார்பின்— திண்ணிய வயிரத்தைபுடைய சந்தனத்தைப்பூசி ஒளிவிடும் ஒள்ளியவடமாகிய முத்துச்சூழ்த்த மார்பிலே,

நீவியென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் பிறவின்கொண்டது.

வரி கடை பிரசம் மூசவன மொய்ப்ப—வரியையுடைத்தாகிய பின்னையுடைய தேனினமும் மற்றும் மொய்க்கப்படுவனவாகிய வண்டுமுதலியனவும் மொய்ப்ப,

எருத்தம் தாழ்ந்த விரவு பூ தெரியல்—கழுத்திடத்தினின்றின்றுத்தாழ்ந்த விரவுதலையுடைய பூமாணையுடைத்தாகிய மார்பென (716) முன்னேகூட்டுக,

பொலம் செய பொலிந்த நலம் பெறு விளக்கம் வலி கெழு தட தொடியொடு கூடர் வர—பொன்னாற்செய்கையினாலே பொலிவுபெற்ற மணிகளமுக்கின மோதிரம் வலிபொருக்கின் பெரியகையில் வீரவனையோடு விளக்கம்வர,

சோறு அமைவு உற்ற நீர் உடை கலிங்கம்—சோறு கன்னிடத்தே பொருந்துதலுற்ற நீரையுடைய துகில்,

என்றது கஞ்சியிட்டதுகிலே.

உடை அணி பொலிய குறைவு இன்று கவைஇ—உடைக்குமேலணியும் அணிகலங்களாலே அதுபொலிவுபெறுமாப்படி தாழ்வின்றாகவுடுத்து,

புணர்ந்து துஞ்சி எழுந்து உருவினையாகி மார்பிலே பிரசமும் மூசவனவும் மொய்ப்ப விளக்கம் தொடியொடுகூடர்வரக் கலிங்கத்தைக் கவைஇயெனமுடிக்க

725 - 6 டுவரு புனல் கல் சிறை கடுப்ப இடை அறுத்து ஒன்றா ஓட்டிய செரு புகல் மறவர்—மிக்குவருகின்ற யாற்றாரீரடத்துக் கல்லணிகின்ற தாகுகினாற்போலத் தம்படையைக்கெடுத்து மிக்குவருகின்ற பகைவர்படையை எடுவேதவிர்த்து அவரைக்கெடுத்த போரைவிரும்பும் படைக்கலைவர்,

* பி - ம், சுடர வுறையமைவுற்ற சோறுடைக்கலிங்கம்.

† “காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்து” (நெடுநல். 134); = காடியுண்ட பூந்துகில்” (நீவக. 71); = காடி கலந்த கோழிக் கலிங்கம்” (பெருங்கதை, வயந்தகனகன்றது, 9.)

‡ பு - வெ. வஞ்சி. 19.

“கருவியைப் புனைவது துன்புற போல், கொருவர் குந்திய மெருமை யாதும்” என்னும் வஞ்சித்துறை கூறினார். இதுகூறவே முன்னர் ஈமானாயர் பெற்றவர்களே இப்போரைச்செய்வதென்பது ஆண்டுப் பெற்றோமாகலின், இவரால் எழுதிப்பட்டமுதலிய நெய்ப்புப்பெற்ற படைத்தலைவரென்பது பெற்றோம்.

727. ஈவான் வலம் புணர்ந்த தான் வலம் வாழ்த்த—வான்வெற்றியைப் பொருத்தின நினது முயற்சியின்வெற்றியை வாழ்த்த.

728 - 9. வில்லை கவைஇ தாக்கும் மார்பின் மா தாக்கு எறழ் தோள் மறவர் தம்மின்—வில்லை நிரம்பவலிக்கையினாலே தன்னுள்ளேயுட்க்கிக் கொண்ட அம்பின் கிசையைத்தாக்கும் மார்பினையும் குகிரையைச்செலுத்தி வேண்டாமனவிலேபிடிக்கும் வலியையுடைய தோளினையுமுடைய வீரரைக்கொணர்மின்;

தம்மின், முன்னிலை முற்றவிறைத்திரிசொல். இது தம்பையிற் றிருநிலைகூறிற்று. கண்ணதாக்குமாறு கூறவே ||கண்ண துணையுறமொய்த்தலு|| கூறிற்று.

730 - 31. கல் இடித்து இயற்றிய இட்டு வாய் கிடக்கின் நல் எயில் உழந்த செல்வர் தம்மின்—||கற்றையைப் பொளிந்துபண்ணின இட்டிதாடிய நீர்வரும்வாறையுடைய கிடக்கினையுடைய முழுமுதலாணத்தேகின்ற வருத்தின வீரச்செல்வத்தையுடையாரைக் கொணர்மின்;

இஃது ||“ஊர்ச்செரு வீழ்த்த மர்ததன் மறனும்” என்னும் புறத்துழி னொத்துறை கூறிற்று.

732 - 3. கொல் ஏறு பைந்தோல் சீவாது போர்த்த ஈமா கண் முரசு ஒலி இல கறங்க—மாறுபாட்டையெற்றுக் கோதற்றொழிலையுடைய ஏற்றினது செவ்வித்தோலை மயிர் சீவாமற்போர்த்த பெரிய கண்ணையுடையமுரசும் காரணமின்று ஒலியாநிற்க.

734 - 6. எரி நியிர்த்தன்ன தானை நாப்பண் பெரு நல் யானை போர்க் களத்து ஒழிய விழுமிய வீழ்த்த குரிசிலர் தம்மின் - கொருப்புடந்தாற்போன் படைவார்படைக்குடுவேசென்று பெரிய நல்ல யானையைப் போர்க்களத்தே பட வெட்டிச் சரிய புண்ணினால்வீழ்த்த தலைவரைக் கொணர்மின்;

■ தொல்காப்பியம், புறத்தினையியல், கு. 8.

† மாறாயம் - அரசனாற்செய்யப்படும் நெய்ப்பு.

‡ வான்வெற்றியைவாழ்த்துதற்கு வீரரே உரியவென்பது, சிறுபாணம் நுப்படை 210 - 12 ஆம் அடிசொல்லும் அறியப்படும்.

§ தொல்காப்பியம், புறத்தினையியல், கு. 17.

|| “ ” ” ” ” 16.

¶ “தோட்டை னமைத்த கருங்கை யாடவர், கண்பொறி பிறப்ப நூறி விளையாந்து, கல்லுதத் தியற்றிய வல்லுவர்ப் படுவின்” (அகநா. 79.)

■ தொல்காப்பியம், புறத்தினையியல், கு. 18.

■ பி - ம். மயில்கு முரசு மோவாது சிலைப்பு.

*“கனிமெதிர் தெறிந்தோர் பசு” என்னும் தும்பைத்துறை உதிற்று. பாடு, பெருமையாகவின் அதுதோன்ற ஈண்டுக் குரிகிலென்றார்.

முறைநகுதுபு (738)—முன்னுனோர் காத்தமுறைமையை நாளும் உட்கொண்டு,

737. புரையோர்க்கு—கப்பிற் குற்றத்தீர்த்தோர்பொருட்டு,

737 - 8. [தொடுத்த பொலம்பூந் தும்பை, ரீர்யா ரென்றது முறைநகுதுபு ரூபி:]

தொடுத்த பொலம் பூ தும்பை ரூபி—கட்ப்பட்ட பொண்ணுச்செய்த பூவினையுடைய தும்பையைச்சூட்டி எவுகையினாலே,

என்னாமுருபு ஈண்டு †அதற்பொருட்டு.

*739. காழ் மண்டு எஃகமொடு கணை அலை கலங்கி—காம்பு குழைச்சி னுள்ளே செருகின வேல்களுடனே அம்புகளுஞ்சென்று நிலைகுலைத்தலின் நிலைகலங்கி.

740 - 43. [பிரிபிணை யரிந்த நிறஞ்சிகை கவயத்து, வானத் தன்ன டுவனநகர் பொற்ப, நோனகுறட் டன்ன லுஞ்சாய் மார்பி, னுயர்ந்த வுதலி யூக்கலர்த் தம்மின் :]

பிரிபு இணை அரிந்த நிறம் சிதை கவயத்து னான் சாய்—பலவாய்ப் பிரிந்து இணைந்த சந்துவாய்களற்ற பழையநிறங்கெட்ட உவயதகோடே ஊன்கெட்ட.

நோன் ||குறடு அன்ன மார்பின்—வலிய சகடையிற்குறட்டையொத்த மார்பினையுடையராகிய ஊக்கல (713) ரென்க.

வேலும்அம்பும்பட்டு எங்கும் உருவிகின்றலிற் குறடும் அதிர்நடைத் தீ ஆர் களும் போன்றன மார்புகள்; குறடு பட்டடைமரமுமாம்

வானத்து அன்ன வனம் நகர பொற்ப உயர்ந்த உதலி ஊக்கலர் தம்மின்— தேவருலகையொத்த செல்வத்தையுடைய ஊர்கள் முன்புபோலே நட்புக்கொண்ட அகத்துழிகையோரானும்படி உயர்ந்த உதலியைச்செய்த முயற்சியையுடையாரைக் கொணர்மின்;

என்றது, தமக்குட்பாய் முற்றகப்பட்டோரை முற்றவிடுவித்தற்குத் தாமே உதவலின், மைந்துபொருளாகச்சென்று அம்முறவிடுவித்து அவ்வுரை அவர்க்கு மீட்டுக்கொடுத்தமை கூறிற்று. இதனானே உழிகைப்புறத்துத்

* தொல்காப்பியம், புறத்தினையியல், கு. 17.

† வேற்றுமையியல், 15 - ஆம் சூத்திரம்பார்க்க.

‡ பா. வளங்கெழுங்கானோன்.

§ கவயம் கவசம்.

|| வேலும் அம்பும் உருவிற்கும் வீரர்மார்பிற்குத் குறடு உவமையாதலைப் புறநானூறு, 283, 290 - ஆம் பாடல்களாலுமுணர்க.

¶ பி - ம். உருளிகளும்.

தும்பைகடிகுரு; கங்கை? இவ்வுருத்தியும் இவ்வருத்தியும் மெய்த்தவிற, சென்ற ஷபீரி னின்ற யாக்கை” கூறுதலானும் வணங்குந் பெருமப்படி, ஈயாநத உதவிசெய்தமை கூறுதலானும்.

744 - 6. சிவந்த யானை கணம் சிறை கவர்ந்த புலந்த சாந்தின் விரவு பூ தெரியல் பெரு செய் ஆடவர் தம்மின்—உயர்ந்த யானைத்திரைவினோழங்குகளை கைக்கொண்ட பூசிப்புலந்த சாந்தினையும், விரவுதலையுடைய விவன்பூமாவையினையும், பெரியசெய்கைகளைபுழுமடைய மண்டலங்களையாள்வின் தவணைக் கொணர்மின்

744 - 8. [பிறரும், யாவரும் வருக வேனோருத் தம்மென, வரையா வாயிற் செறுஅது:]

ஏனோரும் தம்மென வரையா—மண்டபத்தாரையும், அறம்கூறவையத தாரையுங் கொணர்மினென வரைத்துகறி,

வாயில் செறுது பிறரும் யாவரும் வருக என—வாயிலிடத்துத் தகையாமல இவர்களைப்போல்வாரும் படையானர்முதலியோரும் வருவாராகவெனக்கறி,

748. இருந்து—இவகனம் எளியையாயிருந்து.

749 - 50. [பாணர் வருக பாட்டியர் வருக, பாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென] பாணர் புலவரொடு பாணர் வருக பாட்டியர் வருக வயிரியர் வருக என—கவியாகிய புதுவருவாயினையுடைய புலவரோடே பாணர் வருவாராக, பாணிச்சியர் வருவாராக, கூகதர் வருவாராகவென அழைத்து,

751 - 2. [இருவகளை புரக்கு மிரவலர்க் கெல்லாக், கொடிஞ்சி கெடுதோ களிற்றொடும் வீசி]

இரு புரக்கும் இரவலர்க்கு எல்லாம் நீர் யார் என்னுது (738) கொடிஞ்சி கெடுதோ களிற்றொடும் வீசி—அவர்கள் சுற்றத்தாராய் அவர்கன்பாதுகாகும் பெரிய இரவலர்க்கெல்லாம் நீர்யாவரென்று அவர்களைக்கேளாதே அவர்கள் காட்டின அளவைக்கொண்டு கொடிஞ்சியையுடைய கெடியதேர்களை யானைகளோடுங் கொடுத்து,

கொடிஞ்சி - தாமரைப்பூவாகப்பண்ணித் தேர்த்தட்டின்முன்னே ஈடுவது

753. கனம் தோறும் கன் அரிப்ப—இடத்தோறும் கண்ணாயிர்ப்ப,

754. மரம் தோறும் ஸை வீழ்ப்ப—மரத்தடிகள்தோறும் செம்மறிசிடாய்ப்பு,

755. சினம் ஊன ருட்டு உருக்கு அமைய—சினத்தைபுடைய தசைகளெதுதலையே அச்சினம் உருகுதல்பொருத்த,

756. செய் களிந்து வரை ஆர்ப்ப—செய் சிறையப்பெற்றுப் பொரிசுகளாகவாரிப்ப,

757-¹ துரை சிதம்பரம் புகை மூலம் மருவின் பாரத நோன்றிதத் தையுடைய துளிப்பிலுமுந்த புகை மழையையுடைய திசைப்போலே பார்த்து நோன்றப்பட்டது.

758-² விவரம் கதரால் — அகநிளையுடைய வீடுகளாலே புகைப்புகை மழையையுடைய (699) என முன்னேகட்டுக.

நகர் - வீடுகள்.

அரிப்ப விழ்ப்ப அமைய ஆர்ப்பத் தோன்றப்பட்டு அகநிளையுடைய என உடைமையொடு முடிக்க.

759 - 62. [பல்சாலை நீழுதுருமியி, எல்லேவின்வித் துறைபோகிய, தொல்லாலை கல்லாசிரியர், புணர்குட் டுண்ட புகழ்சால் சிறப்பின்:]

நல்லேவின்வி துறை போகிய—நல்ல யாகக்கட்டுக்கூறிய துறைகளைல் லாம் முன்னர் மூற்றமுடித்துவிட்ட,

தொல் ஆனை நல் ஆசிரியர் புணர் கூட்டு உண்ட—பழைய ஆனைகளை யுடைய நல்ல ஆசிரியர் தாங்கள் பின்புகுடின சுந்தழியாகிய கொள்ளையை அவ ரிடத்தே பெற்று அனுபவித்த,

புகழ் சால் சிறப்பின் பல்சாலைமுதுருமியின்—புகழ்ச்சியமைந்த தலைமை யினையுடைய || பல்யாசகாலே முதுருமியிப்பெருவழிதையப்போலே நீயும் நல் லாசிரியரிடத்தே கேட்டிவின் (403) என முன்னேகட்டுக.

என்றது, அந்தணர்க்குக்கூறியமுறையே முன்னுள்ள கருமக்களைமுடித் துப் பின்னர்த் சத்துவக்களையாராய்ந்து மெய்ப்பொருளுணர்ந்து வீட்டின்ப மெய்திய ஆசிரியரிடத்தே தானும் அம்முறையேசென்று வீட்டின்பத்தைப் பெற்ற குடுமியென்றவாறு.

763. நிலம் தரு திருவின் ஹெடியோன் போல—எல்லாநிலக்களையும் தன் னிடத்தே காட்டின பெருஞ்செவ்வத்தையுடைய மாயோனைப்போலத் தொல் லாணையையுடைய கல்லாசிரியர் (761) முன்னேகட்டுக.

என்றது, கண்ணன் எப்பொருளும் தானாயிருக்கின்றபடியைக் காட்டி னுக் கையருளிச்செய்து எல்லாறையும் போதித்தாற்போல எல்லாறையும் போதி க்வல்லாசிரிய ஆசிரியரென்றவாறு.

ஆனை - ஆக்கினை.

764 - 5. [வியப்புஞ் சாப்புஞ் செம்மை சான்றோர், பலர்வாய்ப் புகரது சிறப்பிற் றோன்றி:]

■ பா. தோன்றிய.

† பா. வியன்சாலை.

‡ “சின்து நிலைப்பு புகழ்பூத்த லல்லது, குன்றுத் துண்டோ மதுரை” (பாபாடல், பக்கம், 175.)

§ பா. முதுருமியில்.

|| இப்பாசகமையன் பலயாகக்களைச்செய்து முடித்தவனென்பது, “ஊத் தோருழித்த” (15) என்னும் புறப்பாட்டால் அறியணும்.

வியப்பும்—நீ அவ்வாறியிரிடத்துப்பெற்ற கந்தழியின் அநிசயமும்,

சாப்பும்—பின்பு பெற்றமைந்த அமைதியும்,

புகர் [௨௨] சிறப்பின் செம்மை சான்றோர் பலர் வாய் தோன்றி—குற்றமற்ற சிறப்புக்களையுடைய தலைமையினெல்லாம் அமைந்தோர்பலரும் தம்மிலிருந்து சொல்லப்பட்டு,

பலர்வாயென்பதனோடும் பின்வரும் புதரறுசிறப்பைக் கூட்டுக. புகாறு சிறப்பிற் செம்மையாவன :— *—“நாலிரு வழக்கிற் ருபத பக்கமும்” என்புழிக் கூறப்பட்டவை.

766. அரிய தத்து—இவ்விடத்திற்கு அரியவாய் வேற்றுப்புலத்திலுள்ள பொருள்களைக்கொணர்ந்து எல்லார்க்கும்கொடுத்து,

குடி அகற்றி—நின்றொட்டில்வாழும் குடிமக்களைப் பெருக்கி,

என்றது, செல்வமுண்டாக்கியென்றதாம்.

767. பெரிய கற்று—நற்பொருள்களை விளக்கக்கூறிய நூல்களைக் கற்று.

இசை விளக்கி—நின்புகழே எவ்வுலகத்திலும் நிறுத்தி,

768. முந்தீர் நாப்பண் ஞாயிறு போலவும்—கடனடுவேதோன்றுகின்ற ஞாயிற்றையொக்கவும்.

769. பல் மீன் நடுவண் திங்கள் போலவும்—பலமீன்களுக்குநடுவே தோன்றுகின்ற நிறைமதியைப்போலவும்,

770. பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து இனிது விளக்கி—நீ பொலிவுபெற்ற சுற்றத்தாருடனே பொலிவுபெற்று இனிதாகவிளக்கி,

மண்டிலமாச்சன் தண்டத்தலைவர் முதலிய சுற்றத்தோர்க்குநடுவே ஞாயிறு போலவிளக்கி, பலகலைகளைக் கற்றோரிடத்தே மதிபோலவிளக்கியென்க.

771 - 2. பொய்யா நல் இசை நிறுத்த புனை தார் பெரு பெயர் மாறன தலைவனாக—உண்மையான நல்புகழை உலகிலேநிறுத்தின கைசெய்த மாலை யினையும் பெரிய பெயரினையுமுடைய மாறன்முதலாக,

மாறன் - இவன்குடியிலுள்ளபாண்டியன்; அன்றி ஒரு குறுநிலமன்னனென்றலுமொன்று.

773. கடந்த அடு வாய் வாள் இன பல் கோசர்—பகைவரை வென்று கொல்லும் தப்பாதவாளினையுடைய இனைய பலராகிய கோசரும்,

774 - 7. [இயனெறி மரபினின் வாய்மொழி கேட்பப், பொலம்பூ னைவ ருட்பப் புகழ்ந்த, மறமிரு சிறப்பிற் குறுநில மன்ன, ஈவரும் பிறரும்:]

புகழ்ந்த பொலம் பூண் ஐவர் உட்பட—எல்லாராலும் புகழப்பட்ட பொன் னுற்செய்த பேரணிகலங்களையுடைய ஐம்பெருக்கேளிருமுட்பட.

மறம் மிகு சிறப்பின் குறுநிலமன்னர் அவரும்—மறமிக்க நிலைமையினை யுடைய குறுநிலமன்னராகிய அவரும்,

பிறகும்—கருதொழிந்தோரும்,

இயல் செறி மரபின் லாய் மொழி கேட்ப—கடக்கின்ற செறிமுறை மையினாலே கின்னுடைய உண்மையானமொழியைக் கேட்டு அதன்வழியே கடக்க,

777 - 8. [துவன்றிப், பொற்பு விளங்கு புகழவை நிர்புகழ்த் தேத்த:] பொற்பு விளங்கு புகழ் அவை துவன்றி கின் புகழ்த்து எத்த — பொலிவு விளங்குகின்ற புகழினையுடைய அறங்கூறவையத்தார் நெருங்கி கின்னுடைய அறத்தின் தன்மையைப் பூத்த,

779 - 81. [இலங்கழை மகளிர் பொலங்கலத் தேத்தி, மணங்கமழ் தேறன் மடுப்ப நானு, மகிழ்த்து:]

இலங்கு இழை மகளிர் பொலம் சலத்து எத்திய மணம் கமழ் தேறல் மடுப்ப மகிழ்த்து—விளங்குகின்ற பூண்ணையுடையமகளிர் பொன்னாற்செய்த வட்டில்களிலேயெடுத்த மணநாறுகின்ற காமபாணத்தைத் தா அதுயுண்டு மகிழ்ச்சியெய்தி மகளிர் தோள்புணர்ந்து (712) என முன்னேகட்டுக.

நானுமென்பதனைப் பின்னேகட்டுக.

மணங்கமழ்தேறலென்றதனால் காமபாணமாயிற்று.

781 - 2. [இனிதுறைமதி பெரும, வரைந்து நீ பெற்ற நல்லுழியை யே:] பெரும நல் ஊழியை வரைந்து நீ பெற்ற நானும் இனிது உறைமதி பெருமானே! நன்றாகிய ஊழிக்காலத்தை இத்தனைக்காலமிருத்தியெனப் பால் வரைதெய்வத்தாலே வரையப்பட்டு நீ அறுதிடாகப்பெற்ற நான்முழுதும் இனிதாக இருப்பாயென்க.

* நல்லுழியென்றார், கலியுழியல்லாத ஊழியை.

உம்மை, முற்றம்மை.

உயர்ந்தோர் மருகனே (23) நெடியோனும்பலே (61) பொருகனே (42) கொற்றவனே (88) வெல்கோலே (165) புகழ்வேந்தே (130) கைப்பொருளே (138) போரேறே (144) குருளே (151) நீ கொற்றவர்தக்கோளுகவை (71) வாய்நட்பினே (198) பணீந்தொழுகலை (201) பழிநமக்கொழுவுவென்றாய் (204) இசைவேட்குவை (205) அன்றாய் (206) கின்கொற்றம் (194) பிறையிற் (193) சிறக்க (194) கின்தெவ்வராக்கம் (196) மதியிற் (135) கெடுக (196) கின்சல்லிசை கெடாதுகிலையார் (209) இனி நீ பாடல்சான்ற நன்னாட்டு நடுவணதாய் (331) இருபெருநியமத்து (365) நாளங்காடிக்கம்பலை (430) நாடார்த்தன்மேயாய் (428) அல்லங்காடி அழிதருகம்பலை (514) புள்வினரிசை யெழுந்தந்மேயாய் (543) ஞாயிறு (546) குன்றஞ்சேருகையினாலே (547) மாலை (558) புருந்து (557) பின்னரீங்க (558) முந்தையாமஞ் சென்றபின்பை (620) மற்றைப் (653) பாண்டுகொண்டகங்குல் (631) யாமத்தையும் மற்றை (653) இடையதாயி (631) கெடவுள்வழங்குக்கங்குல் (551) யாமத்தையும் பகலுறக்கழிப்பிப் (653) பாடப் (656) பண்ணக் (658) கைப்பத் (659) தெவிட்ட (660) உறப்ப (661) நவலக் (662) கரையத் (667) தோன்ற (669) பூ

தத் தயை (670) இசைப்ப (671) இரக்கன்-சிறப்பம் (672) துயல்பம் (673) கையய-புது (674) முழக்கம் (675) குழம் (676) சிப்பம் (677) இரக்காலம் தன்சிறித்தினிக்குப்போகின்ற வையகையிலே (678) வையகெழு தாத் தோடு (679) யாணையும் (680) புலியும் (681) ஆயுடும் (682) தோட்டியும் (683) சவமுனைத்தும் (684) கைகையாறுவடற்பட்டந்தாக்கு (685) அளந்த கையதரியாத (686) கவினிப் (687) புக்கெழியிய (688) பெருமாளினிருக்கை வினையும் (689) கிடக்கினையும் (690) புலியைவினையும் (691) வாயிலினையும் (692) முடைய கான்மாதத்தான் மலிந்தபுகழைக்கெடுதலையுடைய (693) மது கையிலே (694) மகளிர் தேறன்முடிப்ப (695) மகிழ்த்து (696) மகளிர்கேள் தோணப்பணர்ந்து (697) சேக்கைத்தஞ்சி (698) எழுந்து (699) உருவினை யாகி (700) மார்பிலே (701) பிரசமும் முகவணவுமொய்ய (702) விளக்கம் (703) தொடியொடுசுடர்வாக் (704) உலிங்கத்தைத் (705) கையெழு (706) மற வர் (707) தன்வலம் வாழ்த்த (708) மாதன்முதலாகக் (709) கோசரும் (710) கைமுட்பட்ட (711) குறுகிலமன்னாடிய (712) அவரும்பிறரும் (713) கிண வாய்மொழிசேப்ப (714) கிழங்குத்தேத்த (715) மறவர்த்தம்மின் (716), செல் வர்த்தம்மின் (717), குரிசிலர்த்தம்மின் (718). ஊக்கலர்த்தம்மின் (719), பெருஞ்செய்வர்த்தம்மின் (720), ஏனோருக் தம்மெனச் சிலரை (721) துகறி (722) வாயிலிட்டுத் தகையாமற் (723) பிறரும் (724) யாவரும் வருகவேணப் பொதுப்படக்கறி (725) கானோலக்கமிருக்குமண்டபத்தேயிரு த்து (726) புலவரோடு (727) பாணர்வருக, பாட்டியர்வருக (728), வயிரியா வருகவேணவழைத்து (729) அவர்காட்டின இரவலர்க்கெல்லாம் (730) கீர்யா ரென்னுதே (731) தேரைக் களிற்றொடும்வீசி (732) அரியதத்து குடியகற்றிப் (733) பெரியகற்றி இசைவினக்கி (734) ஞாயிறுபோலவுக் (735) திங்கன்போல வுரு (736) சுற்றமொடு பொலிந்து விளக்கி (737) வாழி (208); அகவணம் வாழ்த்து பிறப்பற முயலாது பயனின்றிக்கழிந்தோர் (209) திரையிறுமணலி னும் பவரேகாண் (210), அப்பயனின்மையாலே (211) அண்ணலே (212) நீயும் அவ்வாறுகழியலாகாதென்று இவ்வாழ்விற்செரிதகயிருப்பதொரு பொருளை யாண்கறவேண் (213); அஃது என்னாக்காட்டுதலறிது; அதனை நெடியோன போலத் (214) தொல்லாணையினையுடைய எல்லாசிரியர் (215) புணர்கூட்டுண்ட சிறப்பினையுடைய (216) பங்காகசாலைமுதுகுடுமியைப்போல (217) எல்லாச் சிரியரிடத்தே சேட்டினன் (218); சேட்டு அதனைநீண்டவியப்பும் சாட்டும் (219) புதுதிறப்பிற் (220) செம்மைசான்றோர் (221) பலர் தம்பிலிருந்து செங்குப் பட்டுப் (222) பெருமானே (223), என்னுகிய ஊழிக்காலத்தை இத்துணைக்க மிருத்தியெனப் பால்வரைதெய்வத்தாலே வரையப்பட்டு நீஅறுதியாகப்பெற், (224) காண்முழுதும் (225) இனிதாகப் பேசின்பத்தை தகர்த்திருப்ப (226); அதனைதகராது ஐம்பொறிக்கும் முன்னிதப்படுவனவாகிய இத்துப் பொருள்கு சின்னெடு என்ன உறவுண்டு (227); இனி கின்னிடத்துண்ட விய மாயைகெடுவதாக (228) ஸாட்டுறப்பானும் எச்சவுறப்பானும் வீ முழக்க.

புறப்பொருள் கிடப்பினு மணிய லிலையினு, மியன்பொருள் முடியத் தீதன் குணத்தன், மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்",
†“சொல்லெனக் குறிப்பொடு முடிவுகொ ளியற்கை, புல்லிய பெய்ச்
மாகும்.” அன்னுற்றுத்திரங்குளத் கூறிய இலக்கணம் ‡“சல்லிசைப் புலவர்
செய்யு ளுதப்பு” எனத் தொல்காப்பியனார் கூறினமையின், இவரும் சல்
லிசைப்புலவராவலின், இங்ஙனம் செய்யுள்செய்தாரென்றுணர்க.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை
மாங்குடிமந்தனாற்பாடிய மதுரைக்காஞ்சிக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாடித்துவாசி
நச்சினுக்கினியர் செய்தவரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

1 பைங்க ணினம்||பகட்டின் மேலாணைப் பான்மதிபோற்
றிங்க ணெடுங்குடையின் கிழாணை—பங்கிரந்து
கீநாம்வேண்ட நன்னெஞ்சே நாடுதிபோய் நானிலத்தோர்
தாம்வேண்டுங் கூடற் றமிழ்

■ சொல்லென்னும் பூம்போது தோற்றிப் பொருளென்னு
நல்லிருந் தீந்தாது நாறுதலான்—மல்லிகையின்
வண்டார் கமழ்தாம மன்றே மலையாத
தண்டாரான் கூடற் றமிழ்.

* தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. 211.

† “ ” ” ” 207.

‡ “ ” ” ” 1

பி - ம். பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற செழியன்.

|| பி - ம். பகட்டுமேலாணை.

பி - ம். தகாது.

பி - ம். சாம்வேண்டு.

ஏழாவது நெடுநல்வாடை.

- வைபகம் பனிப்ப வலனேர்பு வீனேஇப்
பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிந்தென
வார்களை முனைஇய கொடுக்கோற் கோவல
ரேறுடை யினகிரை வேறுபுலம் பார்ப்பிப்
- 5 புலம்பெயர் புலம்பொடு கலங்கிக் கோட
னீடிதழ்க் கண்ணி நீரலைக் கலாவ
மெப்க்கொள் பெரும்பனி நலியப் பலநுடன்
கைக்கொள் கொள்ளியர் கவுள்புடைபூட நடுங்க
மாமேயன் மறப்ப மந்தி கூரப்
- 10 பறவை படிவன வீழக் கறவை
கன்றகோ ளொழியக் கடிய வீசிக்
குன்றுகுளிர்ப் பன்ன கூதிர்ப் பாளுட்
புன்கொடி முசுண்டைப் பொறிப்புற வான்பூப்
பொள்போற் பிரமொடு புதற்புதன் மலரப்
- 15 பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி
யிருக்களி பரந்த வீர வெண்மணற்
செவ்வரி நாரையோ டெவ்வாயுப் கவாக்
கயலற லெதிரக் கடும்புனற் சாஅப்ப்
பெயலுலந் தெழுந்த பொங்கல் வெண்மறை

1. வலனேர்பு: (முல்லை. 4.)
5. பி - ம். புலம்பிற்கலங்கி.
9. சீவக. 1158 - க. மேற்கோள்.
14. பிரென்னுஞ்சொல் அம்முச்சாரியை பெற்றவருவதற்கு இவ்வடி
மேற்கோள்; (தொல். புள்ளியியல். கு. 70. க.)
18. சாயென்பது துணுக்கமாகிய குறிப்பை உணர்த்துமென்பதற்கு
இவ்வடி மேற்கோள்; (தொல். உரி. கு. 34 - சே. 8; இ - வி. கு. 281);
இவ்வடி பெயரின்பின் உரிச்சொல் நின்றதற்கு முதாரணம்; (இ - வி. கு. 280.)
19. "எதிர்செல் வெண்மறை பொழிபுந் திங்கன்" (முல்லை. 100);
"பெய்து புறத்தது பொங்க லாடி, விண்டுச் சேர்ந்த வெண்மறை" (பதிற். 55:
14-5); "பெய்துபுறத் தத்த பொங்கல் வெண்மறை" (அகநா. 217).
பா. பெயலுழந்து.

11) பகலிரு விசம்பிற் றுலலை கற்ப

வங்க ணகல்வய லார்பெயற் கலித்த
வண்டோட்டு நெல்லின் வருகதிர் வணங்க
முழுமுதற் கமுகின் மணியுற மெருத்திற்
சொழுமட லலிழ்ந்த குழுஉக்கொள் பெருங்குலை

25 துண்ணீர் தெவிள வீங்கிப் புடைதிரண்டு
தெண்ணீர்ப் பசுந்தாய் சேறுகொள முற்ற
நளிகொள் சிமைப விரவுமலர் வியங்காக்க
குளிக்கொள் சீனைய குருஉத்துளி தூங்க
மாட மோங்கிய மல்லன் மூதூ

30 ராறுகிடந் தன்ன வகனெடுந் தெருவிற்
படலைக் கண்ணிப் பரேரொறுழ்த் திணிதோண்
முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்
வண்டுமுகு தேறன் மாந்தி மகிழ்சிறந்து
துவலைத் தண்டுளி பேணார் பகலிறந்

35 திருகோட் டறுவைபர் வேண்டுவயிற் றிரிதர
வெள்ளி வள்ளி வீங்கிறைப் பீணத்தோண்
மெத்தென் சாயன் முத்துறழ் முறுவற்
பூங்குழைக் கமர்ந்த வேந்தெழின் மழைக்கண்
மடவான் மகளிர் பிடகைப் பெய்த

40 செவ்வி யரும்பின் பைங்காற் றிடுகதிகத்
தவ்வித முவிழ்பதங் கமழப் பொழுதறிந்
திரும்புசெய் விளக்கி னீர்த்திரிக் கொளீஇ
நெல்லு மலருந் தூஉய்க்கை தொழுது
மல்ல லாவண மாலையா

20. “மாரி கற்பான் றுலலைநாட் செய்வ தேபோல்” (ஐவக. 2070.)

30. மதுரை. 359 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

31 - 2. மு. பெரும்பாண். 60 - 61.

36. “வெள்ளிவள்ளியின் விளங்குதோன்” (ஐவக. 420.)

36 - 7. வழிமோனைக்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; (தொல். செய். கு. 94 - பேர்.)

39. மதுரை. 397.

39 - 40. செந்தொடையாவதன்றி மோனைத்தொடைப்பாடின்றென்ப தற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; (தொல். செய். கு. 94 - பேர்.)

43 - 4. “அகனக ரெல்லா மரும்பலிழ் மூல்லை, நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்ப் - புகன்மாய்த்து மாலே” (சிலபு. 9: 1 - 4 அடியார். மேற்.)

- 45 மணியுறை புறவின் செங்காற் சேவ
 லின்புறு பெடையொடு மன்றுதேர்ந் துண்ணு
 திரவும் பகலு மயங்கிக் கையற்று
 மதலைப் பள்ளி மாறுவன விருப்பக்
 கடியுடை வியனகர்ச் சிறுகுறுந் தொழுவர்
- 50 கொள்ளுறழ் நறுங்கற் பலகூட்டு மறுக
 வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டந்
 தென்புல மருங்கிற் சாந்தொடு துறப்பக்
 கூந்தன் மகளிர் கோதை புனையார்
 பல்லிருங் கூந்தற் சின்மலர் பெய்ம்மார்
- 55 தண்ணுறந் தகர முளரி நெருப்பமைத்
 திருங்கா முகிலொடு வெள்ளயிர் புகைப்பக்
 கைவல் கம்மியன் கவின்பெறப் புனைந்த
 செங்கேழ் வட்டஞ் சுருக்கிக் கொடுந்தறிச்
 சிலம்பி வானூல் வலந்தன தூங்க
- 60 வானுற நிவந்த மேனிலை மருங்கின்
 வேனிற் பள்ளித் தென்வளி தருஉம்
 நேர்வாய்க் கட்டளை திரியாது திண்ணிலைப்
 போர்வாய் கதவந் தாமொடு துறப்பக்
 கல்லென் றுவலை தூவலின் யாவருந்
- 65 தொகுவாய்க் கன்னந் தண்ணீ ருண்ணார்
 பருவாய்த் தடவிற் செந்நெருப் பார
 வாடன் மகளிர் பாடல்கொளப் புணர்மார்
 தண்மையிற் றிரிந்த வின்சூற் றீந்தொடை
 கொம்மை வருமுலை வெம்மையிற் றடைஇக்

49. “கடியுடை வியனகரவ்வே” (புறநா. 95.)

51. “வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டம்” (அகநா. 340), “வடமலைப்
 பிறந்த வான்கேழ் வட்டத்துத், தென்மலைப் பிறந்த சந்தன மறுக” (சிலப்.
 4: 37 - 8.)

56. “குடதிசை மருங்கின் வெள்ளயிர் தன்னொடு. குணதிசை மருங்
 கிற் காரகி றுறந்து” (சிலப். 4: 35 - 6.)

57. “கைவல் கம்மியன்” (நெடுநல். 85.)

66. “வடபான் முனியன் றடவினுட் டோன்றி” (புறநா. 201.) “தட
 வளர் முழங்கு செந்தி” (சீவக. 2373.)

68. பா. தண்மையிற் றிரிந்த. 69. சிலப். 23: 16.

- 70 கருக்கோட்டுச் சேரியாழ் பண்ணுமுறை நிறுப்பக்
காதலர்ப் பிரிந்தோர் புலம்பப் பெயல்களைந்து
கடிகிரின் தன்றாம் போதே மாதிரம்
விரிகதிர் பரப்பிய வியல்வாய் மண்டில
மிருகோற் குறிலிலை வழுக்காது குடக்கேர்
- 75 பொருதிறஞ் சாரா வரைநா னமயத்து
தூலறி புலவர் தண்ணிதிற் கயிறிட்டிடுத்
தேனங் கொண்டு தெய்வ நோக்கிப்
பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவகுத்
தொருங்குடன் வளை இ யோங்குரிலை வரைப்பிற்
- 80 பருவிரும்பு பிணித்துச் செவ்வாக் குரீ இது
துணைமாண் கதவம் பொருத்தி யிணைமாண்டு
நாளொடு பெயரிய கோளமை விழுமாததுப்
போதவிழ் குவளைப் புதுப்பிடி காலமைத்துத்
தாமொடு குயின்ற போரமை புணர்ப்பிற்
- 85 கைவல் கம்மியன் முடுக்கலிற் புரைதீர்ந்
தைபவி யப்பிய நெய்ப்பணி நெடுநிலை
வென்றெழு கொடியொடு வேழஞ் சென்றுபுகக்
குன்றருயின் தன்ன வோ வகுநிலை வாயிற்
நிருநிலை பெற்ற தீதுதீர் சிறப்பிற்
- 90 தருமணன் ஞெயிரிய திருநகர் முற்றத்து
நெடுமயி ரெகினத தூநிற வேற்றை
குறுங்கா லன்னமோ கெளு முன்கடைப்
பனைநிலை முனைஇய பல்லுளைப் புரவி
புல்லுணை தெவிட்டும் புலம்புவிடு குரலொடு
- 95 நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுவெண் புற்றத்துக்

70. கருக்கோட்டுச்சேரியாழ் : (புறநா. 127, 145.)

82. “நாளொடு பெயரிய கையி னாமரம்” (வாயு. பார்ப்பதி திருமணம். 9.)

86. 228 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

88. குன்றருயின்றன்ன : (மதுரை. 474.)

90. ஞெயிர்தலென்பதற்குப்பொருள் தந்தவென்பதறி இவ்வுரையை
மேற்சொனாகக் காட்டினர்; (நோல் உரி. கு. 65 - சே. ௪; ௫ - வி. கு. 281)
பா. ஞெயிரிய.

95. “வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த்தும்” (பட். 114); “பொகடுரைச்
காவு தோறும் புதுமணற் குன்று தோறும், பங்கயச் செங்க ணெம்மாள் பானி
பயன்னைண்டு” (பாடலவத. 10: சேவியரை. 23.)

- கீழ்ப்பிப் பருவா பம்பண நிறையத்
கறுத்ததுவி ழுருவிப் பாடுவிறத் தயல
வொலிநெடும் பீலி பொல்க மெல்லியத்
கலிமயி லகவும் வயிர்மரு ளின்னிசை
- 100 நனிமலைச் சிலம்பிற் சிலம்புங் கோயில்
யவன ரியற்றிய வினைமாண் பாவை
கையேந் தையக னிறையநெய் சொரிந்து
பருஉத்திரி கொளீஇய குருஉத்தலை நிமிரெரி
யறுவறு காலேதோ றமைவாப் பண்ணிப்
- 105 பல்வேறு பள்ளிதொறும் பாயிரு னீங்கப்
பீடுகெழு சிறப்பிற் பெருந், யல்ல
தாடவர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்
வரைகண் டன்ன தோன்றல வரைசேர்பு
வில்கிடந் தன்ன கொடிய பல்வயின்
- 110 வெள்ளி யன்ன விளங்குஞ் சதையுரீஇ
மணிகண் டன்ன மாத்திரட் டி ண்காழ்ச்
செம்பியன் தன்ன செய்யுறு நெடுஞ்சுவ
ருருவப் பல்பூ வொருகொடி வளை இக்
கருவொடு பெயரிய காண்பி னல்லிற்
- 115 நசநான் கெய்திய பணைமரு ணோன்ற
ளிகன்மீக் கூறு மேந்தெழில் வரி துதற்
பொருதொழி நாக மொழியெயி றருகெறிந்து
சீருஞ் செம்மையு மொப்ப வல்லோன்
கருளிக் குயின்ற வீரிலை யிடையிடுபு
- 120 தூங்கியன் மகளிர் வீங்குமுலை கடுப்பப்
புடைதிரண் டிருந்த குடத்த விடைதிரண்

99. பா. களிமயில்.

101 - 3. முல்லை. 85 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

107. “குழைமுடிப்பிசை” (கீவக. 275) என்பதற்கு இவ்வடி மேற்
கோள்; ‘ஆடவர்குறா அருங்கடிவரைப்பினுள்ளேவைத்தால்’ (கீவக. 1713 -
உரை.)

109. வித்திடந்தன்ன பலவயின்.

112. மதுரைக்காஞ்சி, 485 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க;
செய்ப்பொன் டன்ன விஞ்சித் திருநகர்” (கீவக. 439.)

115. (தொல். எச்ச கு. 6 - சே. ௭; இ - வி. கு - 175, 685; தக்க.
628 - மேற்.)

- மள்ளி நோன்முதல் பொருத்தி யடியமைத்துப்
 போள வெய்திய பெரும்பெயர்ப் பாண்டில்
 மடைமா ணுண்ணிழை பொலியத் தொடைமாண்டு
- 125 முத்துடைச் சாலேக நாற்றிக் குத்துறுத்துப்
 புலிப்பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ்த் தட்டத்துத்
 தகடுகண் புதையக் கொளீஇத் துகடர்ந்
 தூட்டுறு பன்மயிர் விரைஇ வயமான்
 வேட்டம் பொறித்து வியன்கட் கானத்து
- 130 முல்லைப் பல்போ துறழப் பூரிரைத்து
 மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை மேம்படத்
 துணைபுண ரன்னத் தூறித் தூவி
 யிணையணை மேம்படப் பாயணை யிட்டுக்
 காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்துத்
- 135 தோடமை தாமடி விரித்த சேக்கை
 யாரந் தாங்கிய வலர்முலை யாகத்துப்
 பின்னமை நெடுவீழ் தாமுத் துணைதுறந்து
 நன்னுத லுலறிய சின்மெல் லோதி
 நெடுநீர் வார்குழை களைந்தெனக் குறுங்கண்
- 140 வாபுறை யழுத்திய வறிதுவீழ் காதிற்
 பொலந்தொடி தின்ற மயிர்வார் முன்கை
 வலம்புரி வளையொடு கழிகைநூல் யாத்து
 வளைப் பருவாய் கடுப்ப வணக்குறுததுச்
 செவ்விரற் கொளீஇய செங்கேழ் விளக்கத்துப்
- 145 பூந்துகின் மரீஇய வேந்துகோட் டல்கு
 லம்மா சூர்ந்த வவிர்நூற் கலிங்கமொடு
 புனையா வோவியங் கடுப்பப் புனைவி
 றளிரோர் மேனித தாய சுணங்கி
 னம்பணைத் தடைஇய மென்றோண் முகிழ்முலை
- 150 வம்புவிசித் தியாத்த வாங்குசாய் நுகப்பின்
 மெல்லியன் மகளிர் நல்லடி வருட

134. மதுரை. 721 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க; பக். 311
 'பணைவிரற் புலைத்தி நெடிதுபிசைந் தூட்டிய, பூந்துகில்' (அகநா 387.)

140. பா. வாயறை.

147. "புனையா வோவியம் போல நிற்றலும்", "புனையா வோவியம்
 புறம்போர் தென்ன" (மணி. 16: 131; 22: 88.)

- நரைவிர வுற்ற நறுமென் கூந்தற்
செம்முகச் செவிவியர் கைம்மிகக் குழீஇக்
குறியவு நெடியவு முரைபல பயிற்றி
- 155 யின்னே வருகுவு ரின்றினை யோரென
வுகத்தவை மொழியவு மொல்லான் மிகக்கலுழந்து
றுண்சேறு வழித்த நோனிலைத் திரள்கா
ஹா வறுமுலை கொளீஇய காறிருத்திப்
புதுவ தியன்ற மெழுகுசெய் படமிசைத்
- 160 திண்ணிலை மருப்பி னுடுதலை யாக
விண்ணூர்பு திரிதரும் வீங்குசெலன் மண்டிலத்து
முரண்மிகு சிறப்பிற் செவ்வெனெடு நிலைஇய
வுரோகினி நினைவன ணேங்கி நெடிதுயிரா
மாயித மேந்திய மலிந்துவிழிப்பனி
- 165 செவ்விரல் கடைக்கண் சேர்த்திச் சிலதெறியாப்
புலம்பொடு வதியு நலங்கிள ரரிவைக்
கின்ன வரும்படர் தீர விறறந்
தின்னே முடிசுதில் லம்ம மின்னவி
ரோடையொடு பொலிந்த வினைநவில் யானே
- 170 நீடிர் டடக்கை நிலமிசைப் புளாக்
களிறுகளப் படுத்த பெருஞ்செய் யாடவ
ரொளிறுவான் விழுப்புண் காணிய புறம்போந்து
வடந்தைத் தண்வளி யெறிதொறு றுடங்கித்
தெற்கேர் பிறைஞ்சிய தலைய நற்பல்
- 175 பாண்டில் விளக்கிற் பருஉச்சுட ரழல
வேம்புதலை யாத்த நோன்கா மெல்கமொடு
முன்னோன் முறைமுறை காட்டப் பின்னர்
மணிபுறத் திட்ட மாத்தாட் பிடிபொடு

152. பா நரைவிரவுற்ற.

155. “இன்னே வருகுவர்” (முல்லை. 16.)

156. “காட்டவுன் காட்டவுங் காணன் கலுழ் சிறந்து” (முல்லை. 22.)

பா. முகைத்தவை.

169. “தாரொடு பெர்லிந்த வினைநவில் யானே” (முல்லை. 227),
“செல்சுமன் தொலைத்த வினைநவில் யானே” (பதிற்று. 82.)

175. முல்லைப்பாட்டு, 85 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழிலே.

† 4 போகம் வேண்டியப் பொதுச்சொற் பொருளின்” (புறநா, 8);
“பொது மொழி யிறக்கின்றி முழுதானஞ் செல்வர்க்கு” (கலி. 11).

போந்திருக்கின்ற இருப்பாகவின், அவற்கு நல்லதாகிய வாடையாயிற்று. எனவே காமத்திடத்து வெற்றியெய்தவின், கத்தினையாயிற்று; இப்பாட்டுச் சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொன்னாமையின் அகப்பொருளாமேனும் “வேம்புதலையாத்த ஷோன்கா முகிகம்” (176) அடையாளப்பூக்கறினமையின், அகமாகாதாயிற்று.

1 - 2. [வையகம் பணிப்ப வலனோப்பு வளைஇ, பொய்யா வானம் புதுப் பெயல் பொழிந்தென:] பொய்யா வானம் வையகம் பணிப்ப வலன் வளைஇ ளுபு புது பெயல் பொழிந்தென—பருவம்பொய்யாதமேகம் உலகெல்லாங்குளிரும்படியாகத் தாண்டிடந்தமலையை வலமாகவளைத்து எழுந்திருந்து ஊர்காலத்து மழையைப் பெய்த்தாக,

3. ஆர்வலி முனைஇய கொடு கோல் கோவலர்—வெள்ளத்தைவெறுத்த கொடிய கோலினையுடைய இடையர்,

4. ஏறு உடை இனம் கிரை வேறு புலம் பரப்பி—எந்தையுடைய இனங் ளையும் பசுக்களையும் மேட்டுநிலமாகிய முல்லைநிலத்தே மேயவிட்டு, *எருமையையும் ஆட்டையும் இனமென்றார்.

5. புலம் பெயர் புலம்பொடு கலங்கி—தாம் பயின்ற நிலத்தைக் கைவிட்டுப்போம் தனிமையினாலே வருத்தமெய்தி,

ஊர்க்கு அண்ணியுவிடத்தேமெய்த்து ஊரிற்றங்காணாயிற் புலம்பெயர் புலம்பென்றார்.

5 - 6. கோடல் நீடு இதழ் கண்ணி நீர் அலை கலாவ—காந்தளிளது நீண்ட இதழ்களாற்கட்டின கண்ணி நீரிலைத்தலாலே கலக்கமெய்த,

7 - 8. மெய் கொள் பெரு பணி நலிய பலருடன் கை கொள் கொள்ளியர் சவுள் புடையூஉ நடுங்க—கம் உடர் பிடத்தேகொண்ட பெரியகுளிரிச்சி வருத்துகையினாலே பலருங்கூடிக் கையிடதாலேகொண்ட நெருப்பினையுடைய ஈயப் பற்பறைகொட்டி நடுங்க,

சையை நெருப்பிலேகாய்த்தி அசிற்கொண்ட வெம்மையைக் சவுளிலே அடுத்தலிற் கைக்கொள்கொள்ளியென்றார்.

கோவலர் (3) பலருடன் (7) பரப்பித் (4) கலங்கித் (5) கலாவத் (6) கொள்ளியராய்க் சவுள்புடையூஉ நடுங்க (8) என்க

9. மா மேல் மறப்ப—விலங்குகள் மேய்குற்றொழிலை மறத்தொடுங்க, மந்தி கூட—குரங்கு குளிர்ச்சிமிக.

குன்னைக்கவென்பாருமுடார்.

10. [பறவை படிவன வீழ்] படிவன பறவை வீழ்—மாங்களிலே தங்குவனவாகிய புள்ளுக்கள் காற்றுகிடுதியால் கிலத்தேவீழ்,

* பசுத்திரன், எருமைத்திரன், ஆட்டின் திரன் இவை முக்கிரையெனவழங்கும்; “முக்கிரையு முடையேன் குழுவிக் கெனக்கில்லை” (6பரிய. சிறத்தொண்டர். 49.)

10 - 11. [கறவை, கன்றுகளை னொழியக் ிலீ:] கறவை கடிய ிலீ கன்று கோள் ஒழிய—பசுக்கள் குளிரின் மிருதியாற் கடியவாய் உதைத் தாக் கன்றை ஏற்றுக்கோடலைத் தவிர,

12. குன்று குளிர்ப்பன்ன கூதிர் பால் னான்—மலையைக் குளிர்ப்பெய்யு மாறபோன்ற கூதிர்க்காலத்து கடியாமத்தே புலம்பொவெத்புமரிவைக்கு (166) என கூட்டுக.

13 - 4. புல் கொடி முகண்டை பொறி புறம் வால் பொன் போல் பீர மொடி புற்புதல் மலர்—புல்லிய கொடியினையுடைய முகட்டையில் திரண்ட புறத்தையுடைய வெள்ளிய பூப் பொன்போன்ற சிறத்தையுடைய பீர்க்குடனே சிறுதுறகடோறும் விரிய,

15 - 9. [ஐயங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி, யிருக்களி பார்த லீர வெண்மணற், செவ்வரி னாரையோ டெவ்வாயுக் கவரக், கயலறவெதிரக் கடும்புணற் சாஅய்ப், பெயலுலக் தெழுந்த:]

கடு புணல் சாஅய் கயல் அறல் எகிர - கடிதாயோடினரீரீனின்றும் ஒரு கால் பற்றிக் கயல்கள் அற்றரீர்க்கு எதிரேவருகையினாலே,

பெயல் உலக்து எழுந்த ஐயங்கால் கொக்கின் மெல் பறை தொழுதி— மழையாலேவருந்தி அதுசிறிதுவிட்டவனவிலே எழுந்த பசியகாலையுடைய கொக்கினது மெல்லிய சிறகையுடைய திரன்,

செவரி னாரையோடு இரு களி பார்த ஈரம் வென் மணல் எவ்வாயும் கவர்— சிலந்த வரியினையுடைய னாரைகளோடே கரியவண்டலிட்ட சேறுபார்த ஈரத்தி னையுடைய வெள்ளிய மணலாகிய எவ்விடங்களிலுமிருந்து அக்கயலைத்தின்ன,

19 - 20. பொங்கல் வென் மழை அகல் இரு விசும்பில் துவலை கற்ப— பொங்குதலையுடைய வெள்ளியமேகம் அகன்ற பெரியஆகாயத்தே சிறுதுவலை யாகத்தாவ மேற் கற்கும்படியாகக் கூகிர் ஈண்டுவின்றது (72) எனமேலே கூட்டுக.

கற்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் ஈண்டு ிதிர்காலமுணர்த்திற்று.

துவலைகற்பவென்றார், மிகப்பெய்தலே தனக்கு இயல்பென்பது தோன்ற

21 - 2. அம் கண் அகல் வயல் ஆர் பெயல் கலித்த வன் தோடு செல் ிலு வரு கதிர் வணங்க—அழகியஇடத்தையுடைய அகன்ற வயனிதைக் க ிராலே மிக்கெழுந்த வனவிய இலையினையுடைய செல்லினின்றும் புறப்பட்ட கதிர் மூற்றிவரினய,

புல்லாதலின் தோடென்றார்.

23 - 4. முழு முதல் கழுமின் மணி உறழ் எருத்தின் கொழு மடல் அவி ழ்த்த குழுஉ கொள் பெரு குலை—பெரிய அடியினையுடைய கழுமினது ிலைமணி யையொத்த கழுத்திற் கொழுவிய மடலிடத்துப் பாணவிரிந்த திரட்டையைக்கொ ண்ட நரதுகளில்,

26. [தண்ணீர் தெவின வீங்கிப் புடைதிரண்டு, தெண்ணீர்ப் புடைய சேறுகளான முற்றம்:] தென் [புடைய] காய் நன் நீர் தெவின [புடைய] புடை திரண்டு சேறு கொள முற்றம்—தெளிந்தநீரை உள்செய்யுடைய பசியகாய் நண்ணிய நீர்நாள் இறங்கும்படியாகவீங்கிப் பக்கந்திரண்டு இனிமையென்றும்படி முற்றம்.

27. [சளிகொள் சிமைய விரவுமலர் வியன்கா:] விரவு மலர் சளி கொள் சிமையம் [புடைய] கா—முன்புவிசுவியுக்கள்செறிதலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட உச்சியினைபுடையவாகிய அகன்றபொழில்கள்,

28. குளிர் கொள் சினைய குருஉ துளி தூங்க--குளிர்ச்சியைத் தம்மிடத்தேகொண்ட கொம்புகளையுடையவாகி அவற்றில் ஏற்றுகின்ற கிறத்தையுடைய மழைத்துளி மாறாமல்வீழ்,

29 - 30. மாடம் ஓங்கிய மல்லல் மூதூர் ஆறு கிடத்தன்ன அகல் நெடு தெருவில்—மாடங்களுயர்ந்த வளப்பத்தையுடைய பழையவழியில் யாறுகிடத்தார் போன்ற அகன்றநெடியதெருவிலே திரிதா (35) என்க.

31 - 2. படலை கண்ணி பரு ஏர் ஏறழ் திணி தோள் முடலை யாக்கை முழு வலி மாக்கள்—தழைவிரவின மாலையினையும் பருத்த அழகினையுடைய வாகிய வலியினையுடைய இறுகினதோளினையும் முறுக்குண்ட உடம்பினையும் கிரம்பின மெய்வலியினையுமுடைய மிலேச்சர்,

33. வண்டு மூசு தேறல் மாந்தி மகிழ் சிறந்து—வண்டுகள்மொய்க்கும் கள்ளையுண்டு மகிழ்ச்சிபிக்கு,

34 - 5. [துவிலைத் தண்டுளி பேணுர் பகலிற், திருகோட் டறவையர் வேண்டுவயிற் திரிதா:]

துவிலை தன் துளி பேணுர் இரு கோடு அறவையர் வேண்டு வயின் திரிதா—சிறுதுவிலையாகிய தண்ணியதுளியை அஞ்சாராய் முன்னும்பின்னுந் தொங்கலாக காலவிட்ட துகிலினையுடையராய்த் தமக்கு வேண்டின இடத்தே திரிதலைச்செய்ய,

‘பகலிற்று’ என்பதனை மேலேகூட்டுக.

36 - 7. [வெள்ளி வள்ளி வீங்கிறைப் பனைத்தோன், மெத்தென்:] வெள்ளி வள்ளி வீங்கு இறை மெத்தென் பனை தோள்—வெளுக்கப்பட்டதாகிய சங்குவனை இறுகின இறையினையுடைய மெத்தென்ற பனைபோலத் தோளினையும்,

37. மெத்தென் சாயல்—மெய்முழுதும் கட்டிலையுத்தோன்றுகின்ற மெத்தென்ற சாயலினையும்,

முத்து உறழ் முறுஉல்—முத்தையொத்த பல்லினையும்,

38. பூ குழைக்கு அமர்ந்த எந்து எழில் மழை கண்—பொலியினை யுடைய மகரக்குழையிட்ட அழகிற்குப் பொருந்தின உயர்ந்துதோன்றுகின்ற அழகினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும்,

இனி உருபுமயக்கமாக்கிக் குழையிடத்தேசென்றமர்ந்த கண்ணினன்ற முரைப்ப.

39. எந்து (38) மடவரல் மகளிர்—உயர்ந்துதோன்றுகின்ற மடப்பத் தினையுடையமகளிர்,

தோன்முதலியவற்றையுடைய மகளிரென்க.

39 - 41. [பிடகைப் பெய்த, செவ்வி யரும்பின் பைங்காற் பித்திகத் தவ்வித முழிப்பதக்கமழ்] பிடகை பெய்த, பைங்கால் பித்திகத்து செவ்வி அரு ம்பின் அ இடத்த பசல் இறந்து (31) அவிழ் பதம் கமழ—பூந்தட்டிலேயிட்டு வைத்த பசிய காலினையுடைய பிச்சியினுடைய அலருஞ்செவ்வியையுடைய அரும்பினது அழகிய இதழ்கள் பகற்பொழுதைக்கடந்து விரியுஞ் செவ்வி மணக்கையினாலே,

செவ்வரியரும்பு பாடமாயிற் சிவந்த வரியினையுடைய அரும்பென்க.

41. பொழுது அறித்து—அந்திக்காலமென்றறிந்து,

என்றதன்ற கூடிரால் இரவும்பகலுந் தெரியாவென்றார்.

42. இரும்பு செய் விளக்கின் ஈர்த்திரி கொளீஇ—இரும்பார்செய்த தக ளியிலே நெய்தோய்த்த திரியைக்கொளுத்தி,

விளக்கு, ஆகுபெயர்.

43. நெல்லும் மலரும் தூஉய் கைதொழுது—நெல்லையுமலரையுஞ்சிதறி இல்லுறை தெய்வத்தைவணங்கி,

44. மல்லல் ஆவணம் மாலை அயர—வனப்பத்தையுடைய *அங்காடித் தெருவெல்லாம் மாலைக்காலத்தைக்கொண்டாட,

மகளிர் (39) கமழுகையினாலே பொழுதறிந்து (41) திரிக்கொளீஇத் (42) தாவித்தொழுது (43) அயரவென்க.

45 - 8. [மணையுறை புறவின் செக்காற் சேவ, விற்புறு பெடையொடு மன்றதேர்த்துண்ணு, இரவும் பகலு மயங்கிக் கையற்று, மதலைப் புள்ளி மாறு வன விருப்ப:]

இரவும் பகலும் மயங்கி—இராக்காலமும் பகற்காலமும் தெரியாமல் மயங் குகையினாலே,

மனை உறை புறவின் செ கால் சேவல் இன்பு உறு பெடையொடு மன்ற தேர்த்து உண்ணாது — மனையின்கண்ணையிருக்கும் புறவினுடைய சிவந்த காலினையுடைய சேவல் தான் இன்பதற்கும் பெடையொடு மன்றிலேசென்ற இராதேயுண்ணாமல்,

■ அங்காடித்தெரு - கடைத்தெரு.

■ அற்று மதலை பள்ளி மாறுவன இருப்ப—செயலற்றுக் கொடுக்கையைத் தாக்குதலுடைய பலகைகளிலே பறவாதிருந்து கடுத்தகால் ஆறும்படி மாறிமாறி இருக்க,

இனித் தலைமாதிரியிருப்பவென்பாருமுனர். மதலைப்பள்ளி-ஃபோதகத்தலை.

இறையுறைபுறவுப் பாடம்.

49 - 50. கடி உடை ஸ்யல் ஈகர் சிறு குறு தொழுவர் கொள் உறழ் நறு கல் பல கூட்டு மறுக—காவலையுடைய அகன்ற மனைகளில் சிறியநாகிய குற்றே வல்வினைஞர் †கருக்கொள்ளின் கிறத்தையொத்த நறிய ‡சாத்தம்மியிலே கத் தாரிமுதலிய பசுக்கூட்டரைக்க,

51 - 2. வடவர் கந்த வான் கேழ் வட்டம் தென்புலம் மருங்கில் ஈர் தொடு துறப்ப—வடநாட்டிலுள்ளார் கொண்டுவந்த வெள்ளியகிறத்தையுடைய §சொலவட்டம் தென்றிசையிடத்திற் சந்தனத்தோடே பயன்படாமற் கிடப்ப,

53. [கூந்தன் மகளிர் கோதை புனையார்:] மகளிர் கூந்தல் கோதை புனையார்—மகளிர் குளிர்ச்சிமிசுதியால் தம்மயிரிடத்து மாலையிட்டு முடியாரசாய்,

54. பல் இரு கூந்தல் சிலமலர் பெய்மார்—தம் பலவாகிய கரிய மயிரிடத்தே ||மங்கலமாகச் சிலமலரிட்டு முடித்தலைவேண்டி,

55 - 6. தண் நறு தகரம் முனரி நெருப்பு அமைத்து இரு காழ் அகிலொடு வெள் அயிர் புதைப்ப—தண்ணிய நறிய மயிர்ச்சந்தனமாகிய விறகிலே நெருப்பையுண்டாக்கி அதிலே கரிதாகிய வயிரத்தையுடைய அகிலோடே வெள்ளிய ¶சண்டசருக்கரையையுக் கூட்டிப்புகைப்ப,

57 - 8. கை வல் கம்மியன் கவின் பெற புனைக்க செ கேழ் வட்டம் சுருக்கி—கையாற்புனைதல்வல்ல உருக்குத்துகின்றவனாலே அழகுபெறப்பண்ணின சிவந்தகிறத்தையுடைய §ஆலவட்டம் உறையிடப்பட்டு,

58 - 9. [கொடுத்தரிச். சிலம்பி வாணல் வலந்தன தூங்க:] சிலம்பி வால் தூல் வலந்தன கொடு தறி தூங்க—சிலந்தியினது வெள்ளிய நூலாற் சூழப் பட்டனவாய் வரினந்த முனைக்கோலிலேதூங்க,

60 வான் உற கிவந்த மேல் நிலை மருங்கின்—தேவருரைத் தீண்டும்படி உயர்ந்த மேலாம்கிலத்திடத்து,

* ஃபோதகத்தலை - வீட்டின் ஒருறுப்பு

† கருக்கொள்: (நாலடி. சப்புடை. 7.)

‡ சாத்தம்மி = சாந்து அம்மி.

§ சொலவட்டம் - சந்தனக்கல்.

|| “மங்கலமாகி பூவே” (நன். பொது. 30.)

¶ பி - ம். கண்டுசருக்கரை.

■ ஆலவட்டம் - விசிறி.

61 - 2. வேளில் [] தென் வளி தருடம் [] வாய் கட்டின திரி
பாது—இவ்வேளிற்காலத்துத் துயிலும் படுக்கைக்குத் தென்றநகர்நறைத்தரும்
சாலேகத்திலேயின்ற உலாவாதே,

.கோவாய்க்கட்டினபென்றது மாடத்தின்கட்டாலேகத்தை; கட்டினதெரி
யாதென்று பாடமாயின், நிறவாதென்க,

62 - 3. தின் [] போர் வாய் கதவம் தாமோடு துறப்ப—சிக்கென்ற
நிலையியுடைய இரண்டேதவும் தம்முட்பொருதல்வாய்த்தகதவு தாழிட்டுக
கிடக்க,

64 - 6. கல்லென தவலை தாவலின் யாவரும் தொகு வாய் கன்னல்
தண்ணீர் உண்ணார் பகு வாய் தடவில் செ நெருப்பு ஆர—கல்லென்கின்ற ஓசை
யினையுடைய சிறுதுவலையை வாடைக்காற்று எங்கும் பரப்புகையினாலே இளை
யோரும் முதியோரும் குவித்தவாயையுடைய *காகத்திற்றண்ணீரைக் குடியா
ராய்ப் பகுத்தார்போன்ற வாயையுடைய †இத்தளத்திலிட்ட சிவந்த நெருப்பின்
வெம்மையை துசர,

67. ஆடல் மகளிர் பாடல் கொள புணர்மாள்—ஆடற்ருழியையுடைய
மகளிர் தாப்பாடுகின்றபாட்டினை யாழ் தண்ணிடத்தேகொள்ளும்படி கரம்பைப்
கூட்டுதற்கு,

68 - 9. தண்மையின் திரிந்த இன் குரல் தீ தொடை கொம்மை வரு
முலை வெம்மையில் தடைஇ—குளிர்ச்சியாலே தன் நிலைகுலைந்த இனியகுர
லாகிய கரம்பைப் பெரிய எழுமின்ற முலையின்வெப்பத்தே தடவி,

தீத்தொடை, ஆகுபெயர்.

70. கரு கோடு சிறு யாழ் பண்ணு முறை சிறுப்ப—கரியதண்டினை
யுடைய சிறியயாழைப் பண் சிற்ருமுறையிலே சிறுதத,

71. காதலர் பிரித்தோர் புலம்ப—கணவரைப்பிரித்தமகளிர் வருத்த

71 - 2. பெயல் கணைத்து கூடிக் கின்றன்றால்—காலமழைசெறித்து
கூடிக் காலமாய்நிலைபெற்றது; அவ்விடத்தி,

72 போது—பின்னர் கிழைத்தபொழுது,

வானம் கார்காலத்து மழையைப் பெய்ததாகப் (2) பின்னர் கிழைத்த
பொழுது (72) கோவலர் (3) நடுங்க (8) மறப்பக் கூர (9) வீழ் (10) ஒழிய (11)
மலரக் (14) சுவரக் (17) கற்ப (20) வணக்க (22) முற்றத் (26) தூங்கத் (28)
திரிதர (35) அயர (41) இருப்ப (48) மறுகத் (50) துறப்பப் (52) புனைப்பத
(56) தூங்கத் (59) துறப்ப (63) [] (66) சிறுப்பப் (71) புலம்பப் பெயல
செறித்து (71) கூடிக் காலமாய்நிலைபெற்றது; அவ்விடத்தெனமுடிக்க.

* “எகிகடர் நெருப்பைநீ ரென்ன வேட்டனர், தருகுளிக் கீரினைத் தழவி
எஞ்சினார்” (கீகாசத்தி, பொன்முகரி. 45.)

† இத்தளம் - தாபமுட்டி.

75-5. [மாதிரம், விரிகதிர் பரப்பிய வியல்வாய் மண்டிலம், மிருகோந்
குறிதிலை வழுக்காது குடக்கோர், பொருதிறஞ் சாரா எய்யத்து:]

மாதிரம் கதிர் பரப்பிய வியல்வாய் மண்டிலம் குடக்கு ஏர்பு—திசை
களிலேவிந் திரைக்கலைப்பாப்பினை அகன்ற இடத்தையுடைய ஞாயிறு
மேற்றிசைக்கட் சேற்றக்கொழுந்து,

கோல் குறிதிலை வழுக்காது ஒரு திறம் சாரா அமயத்து அரைநான்—
இரண்டிடத்துகாட்டின இரண்டு கோவிடத்துஞ் சாயாமிலால் தாரைபோக ஒடு
கின்றதிலையைக் குறித்துக்கொள்ளுதன்மை தப்பாதபடி தான் ஒருபக்கத்தைச்
சாரப்போகாத செத்திரைத்திங்கனின் கடுவிற்பத்தினின்ற யாதோளாளிற் பதி
னைத்தாகாழிகையிலே அங்குதார்ப்பணம்பண்ணி,

76. தூல் அறி புலவர் துணைநினை கயிறு இட்டு—செய்தலையறிந்த
தச்சர் கூரிதாக தூலை கோரேபிடித்து,

77. தேனம் கொண்டு தெய்வம் நோக்கி—திசைகளைக்குறித்துக்கொ
ண்டு அத்திசைகளில் நிற்குத் தெய்வகணையும் குறைவறப்பார்த்து,

78-9. [பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவருத்து, ஒருக்கு']
பெரு பெயர் மன்னர்க்கு ஒப்ப ஒருக்கு மனை வருத்து—பெரிய பெயரினை
யுடைய அரசர்க்கொப்ப மனைகளையும் வாயில்களையும் மண்டபங்கள் முதலிய
வற்றையுங் கூறுபடுத்தி.

79. உடன் வரீஇ ஒங்கு நிலை வரைப்பின்—இவ்விடங்கனையெல்லாம்
சேரவளைத்து உயர்ந்த மதிவின் வாயி (88) லென்க.

80. பரு இரும்பு பிணித்து—ஆணிகளும் பட்டங்களுமாகிய பரிய இரும்
பாலேகட்டி,

செவ்வாக்கு ஊர்இ—சாதிலிவகம்வழித்து,

81-5. [துணைமாண் கதவம் பொருத்தி யிணைமாண்டு, நானொடும்
பெயரிய கோளமை விழுமாத்துப், போதவிழ் குவளைப் புதுப்பிடி காலமைத்
துக், தாமொடு குயின்ற போரமை புணர்ப்பிற், கைவல் கம்மியன் முடுக்கலிற்
புரைநீர்த்து:]

தாமொடு குயின்ற துணை மாண் கதவம் பொருத்தி—தாமோடே சேரப்
பண்ணின இரண்டாய் மாட்சிமைப்பட்ட கதவைச்சேர்த்தி,

இணை மாண்டு புது போது அவிழ் குவளை பிடி கால் அமைத்து—இணை
தல் மாட்சிமைப்பட்டுப் புதியபோதாய் அவிழ்த்த குவளைப்பூவோடே பிடிகளையும்
தன்னிடத்தேபண்ணி,

என்றது, *கடுவேதிருவும் இரண்டுபுறததும் இரண்டுசெங்கழுநீர்ப்புவும்
இரண்டு பிடியுமாகவருத்த உத்தாக்கற்கலி.

* இரண்டு யானைகளின் இடையே திரும்பக் வீற்றிருத்தல், இக்காலத்
தல் காணப்படும் செப்பங்களாலும், கலித்தொகை, 44-ஆம் செய்யுளாலும்
அறியலாகும்.

நானோடும் பெயரிய விழுமரத்து கோன் அமை செடுகிலை (86)—உத்தர மென்னும் நாளின் பெயர்பெற்ற உத்தரக்கற்கவியிலே செருகுதல் பொருத்தினை செடுகிலையென்க.

அமைத்தென்னுமெச்சம் பெயரியவென்பதனோடு முடிந்தது.

கை வல் கம்மிடன் முடுக்கலின் புரை தீர்ந்து போர் அமை புணர்ப்பின் செடுகிலை (86)—கைத்தொழில்வல்லதச்சன் கடாவுகையினாலே வெளியற்றுப் பலமரங்களும் தம்மிற்கிட்டு கலமைக் கூட்டத்தினைபுடைய செடுகிலையென்க.

86. ஐயலி அப்பிய நெய் அணி செடு ■■■ — வெண்சிறுகடுகு அப்பி வைத்த நெய்யணிந்த நெடியகிலையினைபுடைய,

அதிற்மெய்வத்திற்கு வெண்சிறுகடுகும் நெய்யுமணிந்தது.

87. வென்று எழு கொடியொடு வேழம் சென்று புக—வென்றிகொண் டெழும் கொடிகளோடே யானைகள் சென்றுபுகு தம்படி யுயர்ந்த,

88. குன்று குயின்றன்ன ஓங்கு கிலை வாயில்—மலையை கடுவே வெளி யாகத்திறத்தாற்போன்ற கோபுரவாயில்களையும்,

ஓங்கின கிலைபுடைய கோபுரத்தை ஓங்குகிலையென்றார்; ஆகுபெயர்.

வரைப்பின் (79) வாயிலென்க.

கதவுபொருத்திக் கோளமைத்த புணர்ப்பினைபுடைய செடுகிலையினை புடைய வாயிலென்க.

89 - 92. [திருகிலை பெற்ற தீதுதீர் சிறப்பிற், 'நருமணன் ஞெமிரிய திருககர் முற்றத்து, செடுமயி ரெகினத் துகிற வேற்றை, குறுங்கா லன்னமோ டுகளு முன்கடை:]

செடு மயிர் எகினம் தூ கிறம் ஏற்றை குறு கால் அன்னமொடு உகளும் முன்கடை—செடிய மயிரினைபுடைய கவரிமாவில் தூபகிறத்தையுடைய ஏற்றை குறியகாவினைபுடைய அன்னத்தோடே தூவித்திரியும் வாசல்முன்பினைபுடைய.

கடைமுன், முன்கடையென மருஉமுடிபு. அன்னமும் தாவிப்பறத்தலின், உகளுமென்று கவரிமாவோடே ஒருவினாகுறினார்.

■ தரு மணல் ஞெமிரிய திரு ககர் முற்றத்து.

† தரு கிலைபெற்ற தீது தீர் சிறப்பின்—தருமகள் கிலைபெற்ற குற்றமற்ற தலைமையினைபுடைய,

வாயிலினைபுடைய முன்கடையினைபுடைய முற்றத்தினைபுடைய சிறப்பினைபுமுடைய கோயிலென முடிக்க,

93 - 4. பனை கிலை முனைஇய பல் உளை புரவி புல் உளு தெவிட்டு புலம்பு விடு குரலொடு—பந்தியிலேகிற்தலைவெறுத் பலவாகிய †கேசாரியை புடைய குதிரைகள் புல்லாகிய உணவைக் குதட்டுத் தனிமைதோற்று விக்கின்ற குரலோடே.

■ இத்தப்புகத்திற்கு உரைகடைத்திலது; கொண்டுவந்திட்ட மணல் பரத்த அழகிய வீட்டின் முன்னிடத்தையுமென்க.

† முருகு. 70.

‡ கேசாரி - குதிரையின் பிடரி மயிர்.

95 - 7. சிலவு பண்ணொன்றும் செரு வென் முற்றத்து கிம்புரி பருவாய் அம்மணம் சிறைய கலுழ்த்து வீழ் அருவி பாடு விறந்து—நிலாவின்பயினை அரசன் துகரும் கொடிய வெண்ணிய நிலமுற்றத்திலுள்ள நீர்வந்தலீழும் மகரவாயாகப் பருத்த வாயினையுடைய பந்தகிறைகையினாலே கலங்கிவிழுகின்ற அருவியினோ ளைச்செறிந்து,

97 - 9. அயல ஒலி செரு பீலி ஒல்க மெல் இயல் கலி மயில் அகவும் *வயிர் மருள் இன் இசை—அதற்கு அயலிடத்தனவாகிய தழைத்த கொடிய பீலி ஒதுங்க மெல்லிய இயல்பினையுடைய செருக்கின மயில் ஆரவாரிக்கும் கொம் பென்று மருளும் இனியவோசை,

100. களி மலை சிலம்பின் சிலம்புர் கோயில்—செறித்தமலையின் ஆரவாரம் போல ஆரவாரிக்கும் கோயில்,

புலம்புவிடுஞராலே அருவிப்பாடும் வயிர்மருளின்னிசையும் விறந்து மலைச்சிலம்பிற் சிலம்புங்கோயிலென முடிக்க.

அருவியும் மயிலும் மலைக்கும் உன்னளவாகலின், உவமைகொண்டார். புலம்புவிடுஞர் மழை மெத்தெனமுழங்கினார் போன்றிருத்தலின், கொண்டார்.

இனி அவற்றின் எதிரொலியெழுகின்ற கோயிலென்றுமாம்.

101 - 2. யவனர் இயற்றிய வினை மாண் பாவை கை ஏந்து அகல் சிறைய ரெய் சொரிந்து—சோனகர்பண்ணின தொழில்மாட்சிமைப்பட்டபாவை ண்கையிலே ஏந்தியிருக்கின்ற வியப்பையுடைய தகளிசிறையுட்படி செய்வார்க் கப்பட்டு,

103. பருஉ திரி கொளியு குருஉ தலை கிமிர் எரி—பருந்திரிகளைப் பந்தங்களிலே கொளுத்திவைத்த கிறத்தையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மேனோக்கியெளிகின்ற விளக்கை.

104. அறு அறு காலை தோறு அமைவா பண்ணி—நெய்வற்றினகாலந் தோறும் ஒளிமழுக்கின காலந்தோறும் நெய்வார்த்துத் தூண்டி,

105. பல் வேறு பள்ளி தொறும் பாய் இருள் நீங்க—பலவாய்வேறுபட்ட இடங்கடோறும் பார்த இருள்நீங்கும்படி,

106 - 7. பீடு கெழு சிறப்பின் பெருந்தகை அல்லது ஆடவர் குறுகா அரு கடி வரைப்பின்—பெருமைபொருந்தின தலைமையினையுடைய பாண்டிய னல்லது சிறுகுறந்தொழில்செய்யும் ஆண்மக்களுர் அணுகவாராத அரியகாவலை யுடைய கட்டுக்களின்,

108. வரை கண்டன்ன தோன்றல — மலைகளைக் கண்டாற்போன்ற உயர்ச்சியையுடையவாய்,

108 - 9. வரை சேப்பு வில் கிடத்தன்ன கொடிய—மலைகளைச்சேர்ந்து இத் திரவிட்கிடத்தாற்போன்ற பலகிறமாய் வீழ்ந்துகிடந்த கொடிகளையுடையவாய்,

மேலேகட்டினகொடி.

109. பல் வயின்—பலவிடங்கடோறும்,

* வயிரை அன்றிலினோசைக்கும் உவமைஉறப்படும்; (குறிஞ்சி. 219.)

110. வெள்ளி அன்ன விளக்கும் சதை உரீஇ—வெள்ளியையொத்த விளங்குகின்ற சாந்தை வாரி,

111. மணி கண்டன்ன — திரள் தின் காம்—கீலமணியைக்கண்டாற் போன்ற கருமையினையும் திரட்சியினையுமுடைய திண்ணிய தூண்டினையுடைய வாய்.

112. செம்பு இயன்றன்ன செய்வு உறு நெடு சுவர்—செம்பினாலே பண்ணினாலொத்த தொழில்கள்செய்தலுற்ற நெடியசுவரிலே,

113. உருவம் பல் பூ ஒரு கொடி வளைஇ—வடிவவழிநையுடைத்தாகிய பல்பூக்களையுடைய வல்லிசா தியாகிய ஒப்பில்வாத கொடியையெழுதி,

114. கருவொடு பெயரிய காண்பு இன் னல் இல்—புதைத்தகருவோடே பெயர்பெற்ற காட்சிக்கினிய நன்றுகிற இல்,

என்றது - கருப்பக்கிருகமென நவாறு.

தின்காழையுடையவாய்ச் (111) செய்வுறுநெடுஞ்சுவரிலே (112) விளங்குஞ் சதைபுரீஇப் (110) பல்வாயின் (103) ஒருகொடிவளைஇ (113) வரைகண்டன்ன தோன்றலவாய்க் (108) கொடிபவாய்ப் (109) பாயிருணைக்க (105) எரி (103) அனமவரப்பண்ணிக் (104) காட்சிக்கினியவாகிய னல்லில் (114) என முடிக்க.

கோயில் (100) வரைப்பின் (107) காண்பினல்லி (114) வெனமுடிக்க.

115. [தசநான் கெய்திய:] நான்கு தசம் எய்திய—நாற்பதற்றியாண்டு சென்ற,

பிணை மருள் நோன் தான்—முரசென்றமருளும் வலியகால்களையும்,

116. [இகன்மீக் கூறு மேந்தெழில் வரிதுதல்:]

எந்த எழில் வரி துதல்—உயர்ந்த அழகினையும் புதர்நிறைந்த மத்தகத் தினையுமுடைய நாகம் (117),

இகல் மீ கூறும் நாகம் (117)—போலில் மேலாகச்சொல்லும் நாகம்,

117. பொருது ஒழி நாகம்—பொருதுபட்ட யானையினுடைய,

117 - 8. [ஒழியெயிற்ருகெறிந்து, சீருஞ் செம்மையு மொப்ப:] ஒழி எயிறு சீரும் செம்மையும் ஒப்ப அருகு எறிந்து—தானேவீழ்ந்தகொம்பை மும் செம்மையுமொப்ப இரண்டுகூறத்தையஞ்செத்தி,

118 - 9. வல்லோன் கூர் உளி குயின்ற—தச்சன் கூரிய கிற்றளியாலே பண்ணின,

119. ஈரிலை இடை இடுபு—பெரிய இலைத்தொழிலை இடையேஇட்டு,

120 - 30. [தூங்கியன் மகனார் வீங்குமுலை கடுப்பப், புடைதிரண்டிருந்த குடத்த விடைதிரண், டுள்ளி கோன்முதல் பொருத்தி யடியமைத்துப், பேரூ செய்திய பெரும்பெயர்ப் பாண்டின், மடைமா ணுண்ணிழை பொலியத் தோ டைமாண்டு, முத்துடைச் சாலேக நாற்றிக் குத்துறுத்துப், புலிப்பொறிக் கோ ண்ட பூக்கேழ்த் தட்டத்துத், கசடுகண் புதையக் கொளீஇத் துகடர்க், தூட்டுந் பன்மயர் விரைஇ வயமான், வேட்டம் பொறித்து வியன்சட் காணத்து, முல் பல்போ துறழப் பூகிரைத்து:]

ஊட்டுறு பல் மயிர் விரைஇ—பலநிறம்பிடித்த மயிர்களை உள்ளேவைத்து அதன்மேலே,

வயமான் வேட்டம் பொறித்து—சிங்கமுதலியவற்றைவேட்டையாடுகின்ற தொழில்களைப் பொறித்த தகடுகளைவைத்து,

புலிமுதலியவற்றின் வரிகள்தோன்ற' உள்ளே மயிர் விரவின.

லியல் கண் காணத்து முல்லை போது உறழ் பல் பூ நிரைத்து—அகற்சியை இடத்தேயுடைய காட்டிடத்து முல்லைப்போதுடனே மாறுபடும்படி ஏனைப் பல பூக்களையும் நிரைத்து,

சாலேகம் தகடு குத்துறுத்து—சாணாங்கணாகத்திறந்த தகடுகளை ஆணிக ணாலே தைத்து,

மடை மாண் பாண்டில்—ஈட்டுவாய் மாட்சிமைப்பட்ட வட்டக்கட்டில்,

கொம்பைச்செத்தி உளியாற்சூயின்ற இலையை இடையிட்டுப் பொறித்து ன் ாத்துச் சாலேகத்தகடுகளைக் குத்துறுத்து மடைமாண்பாண்டிலெனருடிக்.

முத்து உடை நுண் இழை பொலிய காற்றி தொடை மாண்டு பெரு அளவு எய்திய பாண்டில்—முத்தைத் தன்னிடத்தேயுடைய மெல்லியநூல் அழகு பெறும்படி சுட்டிலின்கீழேயே காவுபுறமும்காற்றி அதனைத் தன்னிடத்தேகட் டுதல்மாட்சிமைப்பட்டப் பெரிய எல்லையைப்பெற்ற பாண்டிலெனக்கூட்டுக

என்றதனால், தந்தத் காற்சமைத்த சுட்டிலைக்குழு முத்துவா—காற்றியெ ன்றார்

புலி பொறி கொண்ட பூ கேழ் தட்டத்து சண் புதைப கொளிஇ துகள் தீர்ந்து பெரு பெயர் பாண்டில்—புலியினதுவரியைத் தன்னிடத்தேகொண் டொலிவுபெற்ற கிறத்தையுடைய கச்சாலே கடுவுவெளியான இடமறையும்படி கோக்கப்பட்டுக் குற்றமற்றுக் கச்சக்கட்டிலென்னும் பெரிய பெயரையுடைய பாண்டிலெனக்கூட்டுக.

தூக்கு இயல் மகளிர் கீங்கு முலை கடுப்ப புடை திரண்டு இருந்த குடத்த அடி—சூல்முற்றி அசைந்த இயல்பினையுடையாகிய மகளிரது பால்கட்டி ிக் கின முலையையொப்பப் பக்கமுருண்டிருந்த குடத்தையுடையவாயஅடி,

இஃது உருட்சிக்கு உவமைசுதிற்து.

இடை திரண்டு உள்ளிமுதல் கோன் அடி பொருத்தி அமைத்து—குடத் திற்கும் கட்டிற்குநடுவாகியஇடம் ஒழுக்கமெல்லிதாய்த்திரண்டு உள்ளிமுதல்போ லும் வலியினையுடையகால்களைத் தன்னிடத்தேதைத்துச்சமைத்துப் போள வெய்தியபாண்டிலென்க.

உள்ளிப்புட்டில்போல்வதனை உள்ளிமுதலென்றார்.

181 - 3. [மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை மேம்படத், துணைபுணர் ஈன்னத் தூகிறத் தூவி, யினை யினை மேம்படப் பாயனை யிட்டு:]

மெல்லிதின் விரிந்த இணை அணை சேக்கை—மெல்லிதாகவிரிந்த இணைத் தலணைந்த படுக்கையென்க.

மேம்பட துணை புணர் அன்னம் ■ கிறம் தூவி பாய்—அச்சேக்கைக்கு மேலாகத் தம்பேட்டைப்புணர்ந்த அன்னச்சேவலின் தூயநிறத்தையுடைய ருட் டாகியமயிர் பரக்கப்பட்டு,

“செய்யுளை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேனை, முறுதுவிச் சேக்கையொ
காந்து.” என்ற ஐந்தினையும்படுத்தென்பதுதோன்ற இணையினையென்றார்.
என்புருதி மிக்க அன்போடுபுணர்ந்தவீர் ருட்டிற்கு மென்மைபிறக்குமென்பது
தோன்றத் துணைபுணர் என்னத் தூவிக் தூவி யென்றார். பிறரும், இச்சுருத்தே
பற்றி * “ஆதாம் பெருகுவின்ற வன்பினு லன்ன மொத்தும்” என்றார்.

134 - 5. [காடி கொண்ட கழுவுறு கலிக்கத்துத், தோடமை தாமடி
விரித்த சேக்கை.] மேம்பட அணையிட்டு (133) காடி கொண்ட கழுவுறு கலிவ
கத்து தா மடி விரித்த தோடு அமை சேக்கை—அத்தூவிக்ருமேலாக அணைகளு
மிட்டுவைத்துக் கஞ்சியைத் தன்னிடத்தேதொண்ட கழுவுகலுற்றதுகலின்
மடித்ததுவிரித்த செங்கழுநீர்முதலியவற்றின் இத்தூக்கன்பொருத்தின படு
க்கை,

இணையின சேக்கை மேம்படத் தூவிபாய் அத்தூவிக்ரு மேம்பட அணை
யிட்டுத் தாமடிவிரித்த சேக்கையென்க.

136 - 7. ஆரம் தாங்கிய அலர் முலை ஆகத்து பின் அமை கொடு வீழ்
தாழ்—முன்பு முததாற்செய்த கச்சுச்சுமந்த பருத்தமுலையினையுடைய மார்பிட
தே இப்பொழுது குத்துதலமைந்த செடிப தாலிகாணொன்றமே தூங்க,

வீழ்த்துகிடத்தலின் வீழென்றார் இனிப் பின்னுதலமைந்த செடியவீழ்,
மயிரென்பாருமுளர்.

137. துணை துறந்து—அரசன் பிரிகையினாலே,

138 கல் ததல் உலறிய சில் மெல் ஒதி—நன்றாகிய ததலிடத்தே கை
செய்யாமல் உலறிக்கிடந்த சிலவாகிய மெத்தென்ற மயிரினையும்

இனித் துணை துறந்துலறிய ஒதியெனக்கூட்டிக் கூடிக்கிடந்த தன்மைகேகி
உலறிய ஒதியென்றார்ப்பாருமுளர்.

139 - 40. [செருநீர் வாரகுழை கணைதெனக் குறுங்கண், வாயுறை
யமுத்திய வறிதுவீழ் காதின்:]

செரு நீர் வார் குழை. கணைதென வறிது வீழ் காதின்—பெரிய ஒளி
யொழுமின மகாக்குழையைவாங்கிற்றாகச் சிறிதேதாழ்ந்த துணையும்,
நீர்மை, ஒளி.

குறு எண் வாயுறை அமுத்திய காது—சிறிய இடத்தைபுடைய தானருவி
அமுத்தியகாது,

வாயுறவென்றுபாடமாயின், கடுக்கணைவாயுறம்படியமுத்தினகாதென்க.

141 - 2. பொலம் தொடி இன்ற மயிர் வார் முன்னை வலம்புரி வளை
யொடு நீகடிகைதூல் யாத்து—முன்பு பொன்னாற்செய்த தொடிகிடந்து தழும
பிருத்த மயிர் ஒழுங்குபட்டுக்கிடந்த முன்னையிலே வலம்புரியையறுத்துப்பண்
வளையைஇட்டுக் காப்புநாணக்கட்டி,

ஒடு, வேறுவினையொடு.

143 - 4. நீவாளை பரு வாய் கடுப்ப வணக்குறுத்து செ விரல் கொளீடுய
சேழ் விளக்கத்து—வாணையினது பருத்தவாயையொக்க முடக்கத்தையுண்

* சிவகசித்தாமணி, 189. † உலறிய: சிறுபாண். 18. ‡ தூங்க. 218.

§ “வாணைப்பருவாய் வணக்குறுமோதிரம்” (சிலப். 6: 95.)

பாக்கித் திறந்த விரலிடத்தேயிட்ட கிவந்திறத்தையுடைய முடிக்கென்று
மேர்திரத்தையும்,

145 - 6. பூ துகில் மரீஇய எந்து கோடு அல்குல் மாக ஊர்த்த அவிர்
துல் கலிக்கமொடு—முன்பு பூத்தொழிபுடைய *துகில்கிடந்த உயர்ந்த
வினையுடையவர்க்குலில் இக்காலத்துடுத்த அழகிய மாசேறிய வினக்குவன்ற
நூலாற்செய்த புடைவையுடனே,

147. [புணையா கோவியக் கடுப்பப் புனைவில்:]

புணையா ஓவியம் கடுப்ப - வண்ணங்களைக்கொண்டமுதாத வடிவைக்
கோட்டினை சித்திரத்தையொப்ப.

புனைவில் கல்லடி (151) மேல்வருவதனைக்கட்டி, கழுவிச்செய்பஞ்
செய்துப் பூண்டுகண்ணியாத நன்றாகிய அடியென்க.

148. தனிர் எர் மேனி—மாந்தளிரையொத்த கிறத்தினையும்.

தாய சணங்கின்—பார்த்த சணங்கினையும்,

149. அம் பனை கடைஇய மெல் தோள் - அழகினைபுடைய மூங்கில்
போலத்திரண்ட மெல்லியதோளினையும்.

149 - 50. [முகிழ்முலை, வடபுவிசு, இயாத்த] வம்பு விசித்து யாத்த
முகிழ் முலை—சச்சை வலித்துக்கட்டின தாமரைமுறைபோலும் முலையினையும்,

150. வாக்ரு சாய் நசப்பின் வனையும் நுடங்குமிடையினையும்,

151. மெல் இயல் மகளிர் - மெத்தென்ற தன்மையினைபுமுடைய
சேழையர்,

கல் அடி வருட—துயிலுண்டாகுமோவென்று அடியைத் தடவ,

மேனி (148) முகவியவற்றையுடையமகளிர் (151) புனைவில் (147)
கல்லடி பூட்டுவென்க.

152 - 3. கரை விரவுற்ற நறு மெல் கூந்தல் செ முக செவிலியர் கை
மிக குழிது—கரை கலத்தலுற்ற நறிய மெல்லியமயிரினைபுடைய சிவந்தமுகத்
தையுடைய செவிலித்தாயர் இவனாற்றா வாழுக்கையிருகையினுலே திரண்டு,

154. குறியவும் செடியவும் உரை பல பயிற்றி—பொருளொடுபுணராய்
பொய்மொழியும் மெய்மொழியுமாகிய உரைகள் பலவற்றையும் பலகாற்
சொல்லி,

† “ஒன்றே மற்றஞ் செவிலித் குறித்தே” என்பது இலக்கணம்.

155 - 6. இன்னே வருகுவர் இன் துணையோர் என உசத்தவை மொழி
யவுள் ஒல்லான் மிக கலுழ்த்து—இப்பொழுதேவருகுவர் நினக்கினிய துணையாற்
தன்மையையுடையோரெனது அவன்மனத்துக்கு இனியவார்த்தைகளைக்கூறவும்
அதற்குப்பொருத்தானாய் மிகக்கலங்கி,

157 - 8. [நுண்சேற வழித்த கோனிலைக் கொள்கா. லாரு வறுமுலை
கொளீஇய:] லாரு வறுமுலை கொளீஇய நுண் சேற வழித்த கோன்

■ துகில் - ஆடைவகையுள் உயர்ந்தது; “புடைவீழ்ந்துகில்” (181) என்
பர் பின்னும்; “வாழ்வாதே, பட்டுந்தகிலுமுடுத்த” (நாலடி. கன்றியில். 4.)

† தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், 176.

திரள் கால்—குடங்களைக் கடைத்துதைத்த சாதிலிங்கம்பூசின வலியகிலையினை
புடைய மேற்கட்டியிற் திரண்டகால்களை,

158. கால் திருத்தி — கட்டிற்கால்களுக்கு அருகாகநிற்குப்படிபண்ணி
தனிபடுத்தேகட்டி,

ஊருவறுமுலை, குடத்திற்கு வெளிப்படை; முலைபோதலின் முலையே
ன்றார்.

159. [புதுவ தியன்ற மெழுதசெய் படமிசை:] மெழுத செய் படம
மிசை புதுவது இயன்ற — மெழுதவழித்த மேற்கட்டியின்மேலே புதிதாக
எழுதின,

160 - 61. [திண்ணிலை மருப்பினாடுதலையாக. விண்ணார்பு திரிதரும்:]

விண் — ஆகாயத்திடத்தே.

திண் நிலை மருப்பின் ஆடு தலையாக ஊர்பு திரிதரும்—திண்ணியகிலையினை
புடைய கொம்பினையுடைய மேடாசிறுதலாக எனை இராகிகளிற் சென்று
திரியும்.

161 - 2. வீங்கு செல்ல மண்டிலத்து முரண் மிகு சிறப்பின் செல்வ
னாடு கிலைஇய — மிக்க செல்வனையுடைய ஞாயிற்றோடே மாறுபாடுமிருக்க
தலைமையினையுடைய திங்கனாடு *திரியாமனின்ற,

163. உரோகினி நினைவனன் நோக்கி - உரோகினியைப்போல யாமுய
பிரிவின்றியிருத்தலைப் பெற்றிலேமேயென்று நினைத்து அவற்றைப்பார்த்து.

ஞாயிறு, ஈண்டெழுதிய தன்று; திவகளிற்கு அடைகூற்றிற்று.

செடிது உயிரா—செட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு,

164 - 5. [மாயித் தேந்திய மலிந்துவிழிப்பனி, செவ்விரல் கடைக்கண்
சேர்த்திசை சிலதெறியா:] மா இதழ் வீழ் கண் கடை மலிந்து எந்திய அரி பணி
சில செ விரல் சேர்த்தி தெறியா—நிலப்பூவிரும்பினகண் தன்கடைக்கண்ணி
டத்தேவா மிக்குச்சுமந்த ஐதாகிய நீரிச்சிலவற்றைச் சிலந்த விரலெச்சேர்த்தித்
தெறித்து.

என்றத - மிதவுமழாமல் மல்கினாரைத் தெறித்தென்றார்.

166. புலம்பொடு வதியும் கலம் கிளா அரிவைக்கு—தனிமையோடு
கிடக்கும் அன்பு மிகுகின்ற அரிவைக்கு,

அரசன் பிரிகையினாலே, கெடுவீழ்தாழ் (137) தூல்யாதது (142) மாரூர்ந்த
கலிங்கத்தோடே (146) ஓதியினையும் (138) காதினையும் (140) வினக்கத்தினை
யும் உடையனாய் (144) மிகக்கலங்கி (156) உரோகினி நினைவனனோக்கி
நெடிதுயிர்த்துத் (163) கெறித்து (165) மகளிர் கல்லடிவருட (151) ஓவியங்
கடுப்ப (147) வதியுமரிவைக்கு (166) என வினைமுடிக்க.

166 - 7. அரிவைக்கு இன்ன அரு படர் திர—அரிவைக்குத் தீதாயிருக்
கின்ற ஆற்றத்தன்றிய நினைவு தீரும்படி,

பாசறைத் தொழில் (188) விமல் தந்து (167) இன்னே முடிக்க தல் (168) -
வேந்தன் பாசறையிடத்திருந்து பொருகின்ற போர்த்தொழில் அவனுக்கு வெற்
றியைக்கொடுத்து இப்பொழுதே முடிவதாக, இஃது எனக்குவிருப்பம் என
முடிக்க.

■ பி - ம், தெரியாமனின்ற.

168. அம்ம கேட்பாயாக;

இஃது, இவன்வருத்தமிருதி தீரவேண்டிக் கொற்றவையைநோக்கிப்பரவு கின்றவன் கூற்றாயிற்று. கேட்பாயாகவென்றது கொற்றவையையோக்கி, முடிச வென்ற வியக்கோன், வேண்டுகோடற் பொருண்மைக்கண் வந்தது. தில், விழைவின்கண் வந்தது

168 - 71. மின் அவிர் ஓடையொடு பொலிந்த வினை நவில் ஈயாணை நீள் திரள் தடகை நிலமிசை புரள களிறு களம் படுத்த பெரு செய் ஆடவர்—ஒளி விளங்குகின்ற பட்டத்தோடே பொலிவுபெற்ற போர்த்தொழிலைப்பயின்ற யானையினுடைய நீண்டகொண்ட பெருமையினையுடையகை அற்று நிலத்தே புரளும்படி யானையை முன்னர்க்கொன்ற பெரியசெயலையுடைய வீரருடைய, செயலென்னும் வினைப்பெயர் செய்யென முதனிலையாய் கின்றது.

172. ஒளிறு வான் விழு புண் ஈனிய புறம் போந்து—விளங்கும் வாளி னுற் போழ்ந்த சீரியபுண்ணைக் கண்டுபரிகரித்தற்குத் தானிருக்கின்ற இடத்திற் குப் புறம்பேபோந்து திரிதரும்வேர்சன் (187) என்க.

173. †வடநீதை தண் வளி—வடநீரைக்கண்ணதாகிய குளிர்த்தகாற்று, என்றது வாடையை

173 - 5. [தணவரி யெறிதொறு துடங்கித், தெற்கேர் பிறைஞ்சிய தலைய *நத்பல், பாண்டில் விளக்கிற் பருஉச்சுட ரமுல] நல் பல்பாண்டில் விளக்கில் பருஉ சுடர் தண் வளி எறிதொறும நுடங்கி தெற்கு எர்பு இறைஞ் சிய தலைய அமுல—நன்றாகிய பலகால்விளக்கிலெளிகின்ற பருத்தசொழும்புத் த வாடைக்காற்று அடிக்குந்தோறும் அசைந்து தெற்குநோக்கியெழும்பு சாய்ந்த தலையினையுடையவாய் எரிய.

வினக்கு ஆகுபெயர்.

176 - 7. வேர்பு தலை யாக்க நோன்காழ் எஃகமொடு முன்னோன் முனதமுறை காட்ட—வேர்ப் பந்தாரத தலையிலேகட்டின வலிய காப்பினையுடைய வேலோடே முன்செல்கின்ற சேனாபதி புண்பட்டவீரரை அடைவே அடைவேகாட்ட,

177 - 80. பின்னர் மணி புறது இட்ட மா தான் பிடியொடு பருமம் களையா பாய் பரி கலி மா இரு சேறு தெருவின எறி துளி விசிர்ப்ப—பின்னாக மணிகளைத் தன்னிடத்தேயிட்ட பெருமையையுடைய தாளினையுடைய குசையோடே பக்கரைவாங்காத பாய்ந்துசெல்லுஞ் செல்வினையுடைய செருக்கின குதிரைகள் களிய சேற்றையுடைய தெருவிலே தம்மேலேவீசும் துளிகளையுதற, தானென்றது வாய்க்கருவியிற் கோத்துமுடியும் குகையிற்றிலையை.

181 புடை வீழ் அம் துகில் இடவயின் தழீஇ—இடத்தோளினின்றும் முவிவீழ்ந்த அழகினையுடைய †ஒலியலை இடப்பக்கத்தேயினைத்துக்கொண்டு,

182 - 3. வான் தோள் கோத்த வன்கண் காளை சுவல் மிசை அமைத்த கையன்—வானத்தோளிலேகோத்த நறுகணமையையையுடைய வானெழுப் பானரோளிலே வைத்த வலக்கையையுடையனாய்,

* புறநா. 19: 9 - 11.

† இப்பாட்டிற்கு 'வடநீதைத்தண்வளி' என்னும் இரத்தப்பகுதி உயிர் போன்றது.

‡ ஒலியல் - உத்தரீயம்.

183. கமுகன் அமர்ந்து—புண்பட்டவீரர்க்கு அகமலர்ச்சிதோன்ற முகம் பொருத்தி,

184. துல் லால்பாத்த மாலை வெண்குடை—துலாலே, சட்டத்தைக்கட்புண மூத்தமாலையினையுடைய கொற்றக்குடை,

185. தவ்வென்று அசைது தா துளி மறைப்ப—தவ்வென்னுமோசை பட்டு அசைந்து பரக்கின்ற துளியைக் காக்க,

தாழ்த்தளியும்பாடம்.

186 - 7. என்னென் யாமத்தும் பன்னிகொன்னான் சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன்—என்னென்னுமோசையையுடைய நடுவியாமத்தும் பன்னிகொன்னானுய்ச் சிலவீரோடே புண்பட்டோரைப் பரிசுரித்துத் திரிதலைச்செய்யுமரசன்,

188. பலரொடு முாணிய பாசறை தொழில்—சோன் செப்பியன்முதலிய ஁ழுவுரோடே மாறுபட்டுப் பொருகின்ற பாசறையிடத்துப் போர்த்தொழில்.

புண்காணிய புறம்போந்து (172) சுடாமலக் (175) காட்ட (177) விதிர்ப்பத் (180) தழீஇக் (181) கையனும் அமர்ந்து (183) மறைப்பப் (185) பன்னிகொன்னானுய்த் (186) திரியும்வேந்தன் (197) என்க.

அம்ம (168) வானம் கார்க்காலத்து மழையைப்பெய்ததாகப் (2) பின்னா நிகழ்த்தபொழுது கூதிர்க்காலமாய் சிலேபெற்றது (72); அக்கூதிர்க்காலத்து நடுவியாமத்தே (12) வாயிலினையும் (88) முன்கடையினையும் (92) முற்றத்தினையும் (90) சிறப்பினையுமுடைய (83) கோயில் (106) வரைப்புக்களிற் (107) காண்பினல்லலிற் (114) பாண்டிலிற் (123) சேக்கையிலே (135) வதியுமரிவைக்குப் (166) படர்தீரும்படி (167) வேந்தன் (187) பலரொடுமுாணிய பாசறைத்தொழில் (188) விற்றந்து (167) இன்னேழுடிவதாக; இஃது எனக்கு விருப்பம் (168) எனக் கொற்றவையைப்பாவிற்றாக வினைமுடிக்க.

இப்பாட்டுத் தலையாலங்காணத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன் மன்னசையார்சென்று பொருதலின், இப்போர் வஞ்சியாகலின், அவஞ்சிக்குக்கொற்றவைநிலையுண்மையின், கொற்றவையை வெற்றிப்பொருட்டுப் பாவுதல் கூறினார்; அது பாலைத்திணைக்கேற்றலின்.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் மதுரைக்கணக்காயனும்மகனும் நக்கிலாப்பாடிய நெடுநல்வாடைக்கு மதுரைவாசியர் பாபத்துவாசி நச்சிலார் கிளியர் செய்த உரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

வாடை நலிய வடிக்கண்ணு டோணசைஇ
யோடை மழுகளின்ற னுள்ளான்கொல்—கோடன்
முனையோ டலமர முற்றெரிபோற் பொங்கிப்
பகையோடு பாசறையு ளான்.

■ திருத்தறன், 84.

† எழுவாப்பெயரையும் இப்புத்தகத்தின் 213 - ஆம் பக்கங்களின் கீழ்க் குறிப்புக்களாலுண்க.

‡ பு - வெ. வஞ்சி. 3.

எட்டாவது

*குறிஞ்சிப்பாட்டு.

அன்னப் வாழிவேண்டண்ணை யொண்ணுத
லொலிமென் கூந்தலென் றோழி மேனி
விறலிழை நெகிழ்த்த விவருங் கடுநோ
யகலு ளாங்க ணறியுநர் வினையும்

5 பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலர் தூயும்
வேறுபல் லுருவிற் கடவுட் பேணி
நறையும் விரையு மோச்சியு மலவுந்
றெய்யா மையலை நீயும் வருந்துதி
நற்கவின் றொலையவு நறுந்தோ ணெகிழவும்

10 புட்டிற ரறிபவும் புலம்புவந் தலைப்பவு
முட்காந் துறையு முய்யா வரு ட்படர்
செப்பல் வன்மையிற் செறித்திபான் கடவலின்
முத்தினு மணியினும் பொன்னினு மத்தனை
நோவருந் குரைய கலங்கெடிற் புணருந்

15 சாற்பும் வியப்பு மியல்புந் குன்றின்
மாசறக் கழீஇ வயங்குபுகழ் நிறுத்த
லாசறு காட்சி பையர்க்கு மந்நிலை
யெளிய வென்றார் தொன்மருந் கறிஞர்
மாதரு மடனு மோரான்குத் தணப்ப

20 நெடுந்தே ரெந்தை யருங்கடி நீவி

* இது பெருங்குறிஞ்சியெனவும் வழங்கும்; “எருவையென்பது. ‘எருவை சுருவினை’ எனக் கபிலர்பாடிய பெருங்குறிஞ்சியினும் வந்தது” (பரிபாடல், 19: 77 - பரி, உரை); “கபிலர்பாடிய பெருங்குறிஞ்சியில் யின்றிப் பூமயங்கியவாறு காண்க” — (தொல் அகத். ■ - 19 - க. உரை)

1. அன்னப்பவாழிவேண்டண்ணை: ஐங்குறு. 201 - 10; அகநா. 48.

6. வேறுபல்லுருவிற்கடவுள்: முருகு. 282; பல்வேறுருவின்: (குறிஞ்சி. 103); “மனக்கோணினக்கென வடிவுவேறியே” (பரி. 4: 56.)

8. எய்யாமையென்னுமுரிச்சொல் அறியாமையென்னுந் குறிப்புணர்த்து மென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (தொல். உரி. கு. 44. இன. சேனா. 3; இ - வி. கு - 290.)

18 - 4. “பொன்னின் குடமுடைந்தாற் பொன்னாகும்” (முதுரை, 18.)

பிருவிவ மாபந்த மன்ற விதுவென்
நாமறி வுருவிற் பழியு முண்டேர்
வாற்றின் வாரா காதினு மாற்ற
வேனாயுல கத்து மியைவதா னம்க்கென

25 மானமர் நேசக்கங் ~~புறநா~~ கையற்
றாஞ்ச் சிறுமைய னிவனாந் தேம்பு
மிகன்மிக் கடவு மிருபெரு வேந்தர்
வினையிடை நின்ற சான்றோர் போல
மிருபே எச்சமோ டியானு மாற்றலென்

30 கொடுப்பினன் குடைமையுங் குடிநிர லுடைமையுங்
வண்ணமுந் துணையும் பொரி இ யெண்ணு
தெய்யேந் துணிந்த வேமஞ்சா ளருவின
நிகழ்ந்த வண்ண நீநனி யுணரச்
செப்ப லான்றிசிற் சினவா தீமோ

35 நெற்கொ ணெடுவெதிர்த் கணந்த யான
முத்தார் மருப்பி னிறங்குகை கடுப்பத்
துய்த்தலை வாங்கிய புனிதுதீர் பெருங்குர
னற்கோட் சிறுதினைப் படுபு னோப்பி
பெற்பட வருதிய ரொனநீ விடுத்தலிற்

40 கலிகெழு மாமிசைச் சேனோ னிழைத்த
புலிபஞ் சிதண மேறி யவன
சாரற் குரற் றகைபெற வலந்த
தழலுந் தட்டையுந் குளிரும் பிறவுந்
கினிகடி மரபின ளுழுழ் வாங்கி

23. பா. வாராதயினும்.

31. வண்ணமென்பது இயர்சொ லென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்;
(தொல். புறத். கு - 27. ■ உரை), பா. வண்ணமுந் தொடையுந்.

35 - 7. முத்தார் மருப்பு: (முருகு. 305; மலையடு, 518.) தினைச்செதிர்த் கு
யானைக்கை: "செத்தினை, மடப்பிழத் தடக்கை யன்ன குரல்", "பிழ
யன்ன பெருங்குர லேனல்" (குறுந். 198, 360); "குருத்த லேன்தகை
கடுப்பத், தோடுதலை வாங்கிய நீடுகுரற் றைத்தினை" (நற். 317.)

40. பா. மீமிசை.

43 - 4. "வெதிர்ப்பினை தட்டையென்" (நற். 147); "தழலுந் தட்டையு
முறியுந் தர்து", "படுகினி கடியுந் கொடிச்சினைக் குளிரோ" (குறுந். 223.
291); "தழலை வாங்கியுந் தட்டை யோச்சியுந்" (அகநா. 188); குளிரும்
குளிரியு மொக்குமெனச் கூறி இவற்றை மேற்கோள் காட்டுவர்: (கக்குரை.
73 - வண்ண)

■ யாவுக்கதிர் தெனா முறுப்பி ரம்பத்து
கிசம்பாடு பறவை வீழ்பதிப் படா
நிறையிரும் பெளவம் குறைபட முகந்துகொண்
டகலீரு வானத்து வீசுவளி கலாவலின்
மூசுதிர்த் தன்ன கின்றா லேற்றொடு

50 நிரைசெல னிவப்பிற் கொண்மு மயங்கி
யின்னிசை மூசுற் கடர்ப்பூட் சேள
பொன்னார்க் கேந்திய கிலங்கிலை யெஃகின்
மின்மயங்கு கருவிய கன்மிசைப் பொழிந்தென
வண்ண னெடுங்கோட் டிழிதரு தெண்ணி

55 ரவீர்துகில் புரையு மவ்வென் னருவித்
தவிர்வில் வேட்கையேர் தண்டா தாடிப்
பளிற்குசொரி வன்ன பாய்ச்சினை குடைவுழி
நளிபடு சிலம்பிற் பாயம் பாடிப்
பொன்னெறி மணியிற் சிறுபுறம் தாழ்ந்தவெம்

60 பின்னிருங் கூந்தல் பிழிவனந் துவரி
புள்ளகஞ் சிவந்த கண்ணேம் வள்ளித
மொன்செந் கார்த ளாம்ப லுனிச்சந்
தண்கயக் குவளை குறிஞ்சி வெட்சி
செங்கொடு லோரி தேமா மணிச்சிதை

■ யுரிதுநா நயிழ்தொத் துத்தாழ் கூவிள
மெரிபுரை பெறுமுஞ் சுள்ளி கூவிரம்
வடவனம் வாழ்பூங் குடசு
மெருவை செருவினை மணிப்பூங் கருவினை
பயினி வானி பல்லினர்க் குரவம்

70 பசும்பிடி வகுளம் பல்லினர்க் காபா

49. “மூசுதிர்த் பறவையோன் முழங்கிடி பயிற்றி” (பரி. 22).

51 - 3. “செல்வக் கடம்பமர்த்தான் வேன்யின்னி” (ஐத். 50: 1.)

“சன்னொளி ரெக்கிற் கடிய மின்னி” (பரி. 22: 7.)

57. “குழந்த பேரொளி துளம்பிய சிலனைச் சொன்னத், தாழ்ந்த வந்துகி
விடைவயிற் தழிஇயின் பளிற்கு, போழ்ந்த யற்றிய சிலனைப் பூம்புன
விடைப்போய், வீழ்ந்த னன்பெரு வேத்தவை முகிழ்கை வினப்ப” (பாக
வதம், 30: கிதபாவனைச்சொந்த. 118)

88. தூதர், கருவை, மலர்விசேடமென்பதற்கு மேற்சொன்; (பரி.
19: 77 - பரி.)

- விரிமல ராவிரை வேல் குரல்
 குரீ இப் பூனை குறநறுங் கண்ணி
 குருகிலை மருதம் விரிபூங் கோங்கம்
 போங்கந் திலகந் தேங்கமழ் பாதிரி
 75 செருந்தி யதிரல் பெருந்தண் சண்பகங்
 கரந்தை குளவி கடிமமழ் கலிமாத்
 தில்லை பாலை கல்லிவர் முல்லை
 குல்லை பிடவஞ் சிறுமா கோடம்
 வாழை வள்ளி நீண்டு நெய்த
 80 முழை தளவ முட்டாட் டாமரை
 ஞாழன் மொளவ னுத்தண் கொகுடி
 சேடல் செம்மல் சிறுசெங் குரவி
 கோடல் கைதை கொங்குமுதிர் நறுவழை
 காஞ்சி மணிக்ஞலைக் கட்டமழ் நெய்தல்
 85 பாங்கர் மராஅம் பல்பூந் தணக்க
 மீங்கை விலவர் தூங்கினர்க் கொன்றை
 யடும்பம ராத்தி நெடுங்கொடி யவ்வு
 பகன்றை பலாசம் பல்பூம் பிண்டி
 வஞ்சி பித்திகஞ் சிந்து வாரர்
 90 தும்பை துழாஅய் சுடர்ப்பூந் தோன்றி
 நந்தி நறவ நறம்புன் னாகம்
 பாரம் பிரம் பைங்குருக் கத்தி
 யாரங் காழ்வை கடியிரும் புன்னை
 நரந்த நாக நள்ளிரு னை
 95 மாயிருந் குருந்தும் வேங்கையும் பிறவு
 மாக்குவிரித் தன்ன பரோம் புழகுடன்
 மாலங் குடைய மலிவன மறுகி
 வான்கண் கழீஇய வகலறைக் குவைஇப்

84. “கட்கமழ் செய்தலாதி” (முருகு. 74.)

87. ‘அடும்பு’ என்னும்பாடம் சேர்; (கலி. 132; பதிற். 80; திணைமா.

51) பா. அடும்பம்.

62 - 96. இவ்வடிகளில் குறிஞ்சிலித்திற்கும் கடநிலக்காலத்திற்கும் யாம்
 த்திற்ருழியியுக்களையன்றி வேறுதிலத்திற்கும் வேறுகாலத்திற்குமுரியுக்கள்
 மயங்கிவந்தமை “எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்” (தொல். அகத். 14) என்
 னும் சூத்திரத்தாலமையும்.

- 100 புள்ளா ரியத்த விலங்குமலைச் சிலம்பின்
வள்ளுவிர்த் தென்னினி யிடையிடைப் பறிந்திக்
கிள்ளை யோப்பியுங் கிளைபிதழ் பறியாப்
பைவிரி யல்குந் கொய்தழை தைஇப்
பல்வே றுருவின் வணப்பமை கோதையெம்
மெல்லிரு முச்சிக் கவின்பெறக் கட்டி
- 105 பெரியவி ருருவி னங்குழைச் செயலைத்
தாதுபடு தண்ணிழ லிருந்தன மாக
வெண்ணெய் நீவிய சுரிவளர் நறுங்காழ்த்
தண்ண றுந் தகரங் கமழ மண்ணி
யீரம் புலர விரலுளர்ப் பவிழாக்
- 110 காழகி லம்புகை கொளீஇ யாழிசை
பணிமிகு வரிமிகு றுர்ப்பத தேங்கலந்து
மணிநிறங் கொண்ட மாயிருங் குஞ்சியின்
மலையவு நிலத்தவுரு சிணையவுரு சுணையவும்
வண்ண வண்ணத்த மலராய்பு விரைஇய
- 115 தண்ண றுந் தொடையல் வெண்போழ்க் கண்ணி
நலம்பெறு சென்னி நாமுற மிலைச்சிப்
பைங்காற் பிததிகத் தாயித முலரி
யந்தொடை யொருகாழ் வளைஇச் செநநீ
யொண்பூம் பிண்டி யொருகாது செரீஇ
- 120 யந்தளிர்க் குவவுமொய்ம் பலைப்பச் சாந்தருந்தி
மைந்திறை கொண்ட மலர்ந்தேந் தகலததுத்
தொன்றுபடு நறுந்தார் பூண்டு பொலியச்
செம்பொறிக் தேற்ற வீங்கிறைத் தடக்கையின்
வண்ண வரிவில் லேந்தி யம்புதெரிந்து
- 125 துண்விளைக் கச்சைத் தயக்கறக் கட்டி
பியலணிப் பொலிந்தவிகை வான்கழ
றுயல்வருந் தோறுந் திருந்திக்
முனைபாழ் படுக்குந் துன்னருந் துப்பிந்

101. பா. பரியா.

118 - 9. அசோகம்பூவிற்கு ரொப்பு. (மதுரை. 700 - 701.) அசோகந்
தளினைக் காதிற்செருகல்; 115. 31 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

128. மு. மலைபடு. 59.

- பகைபுறம் கண்ட பங்கேலினாருர்
 130 தூவுக்கினஞ் செருந்தி அன்னவொழித் திணை
 முனையா செலிந்த வன்னுதிர் னுமரி
 தினையாக் கண்ண வன்னுது நெரிதா
 நடுக்குவன மெழுத்து கல்லடி தளர்ந்தியா
 மிடும்பைகர் மனத்தே மருண்டுபுறம் புடா
 135 மாறுபொரு தோட்டிய புலக்கின் வேறுபுலத்
 தாகாண் விடையி னணிபெற வந்தெம்
 மலமா லாவிடை வெருடத லஞ்சி
 மெல்லிய வினிய மேவாக் திளங்கெம்
 மைம்பா லாய்கவி னேத்தி யொண்டொடி
 140 யசைமென் சாய லவ்வாங் குத்தி
 மடமதர் மழைக்க ணினையீ ரிறந்த
 கெடுதியு முடையே னென்றன னதனெதிர்
 சொல்லே மாதலி னல்லாந்து கலங்கித்
 கெடுதியும் விடஇ ராயி னெம்மொடு
 145 சொல்லும் பழியோ மெல்லிய லீரொன
 கைவளம் பழுகிய பாலை வல்லோன்
 கைகவர் கரம்பி னிமமென விமிரு
 மாதர் வண்டொடு சுரும்புநயர் திறத்த
 தாதலி முலரித் தாதினை யிளந்து
 150 தாறடு கனிற்றின் லீறுபெற வோச்சித்
 கல்லென் சுற்றக் கடுங்குர லுவித்தெஞ்
 சொல்லம் பாணி சின்றன
 விருவி லெய்த்த குறுங்காற் குடும்பைப்
 பிணையேர் நோக்கின் மணியோன் மடுப்புத்
 155 தேம்பிழி தேறன் மாந்தி மகிழ்நிறந்து
 சேம மடிந்த பொழுதின் வாழ்முதுத்

132. பா கினையாக்.

138. "மெல்லிய வினிய மேவாக் தருச, வினையொழி புழமெனச் சொல்
 லினும்" (தருந். 306); "செவ்விய தீவியசொல்லி" (கலி. 19.)

130-42 இவ்வடிகள், தலைவன் சாய்காதவாற்றிற்கு மேற்கோள்,
 (தொல். பொருளியல், கு. 18. ௪.)

141. சிவபாண். 38.

152. இவ்வடி, தூவுக்கினப் பூரிவினையொழிப்படுத்தித் தருமேற்கோள்,
 (தொல். இடை. கு. 32 - ௪.)

- திரும்புன நிறத்தலிற் சிறுக்கி நேர்ந்து
தாவது மஞ்சில் கொளீடு நோய்மிக்
குரவுச்சின முன்பா துடல்சினஞ் செருக்கிக்
- 160 புடைபூக் கானங் கல்லென
மடிவிடு விரைபர் வெடிபடுத் தெதிராக்
கார்ப்பெய துருமிற் பிளிறிச் சீர்த்தக
விரும்பினர்த் தடக்கை யிருநிலஞ் சேர்த்திச்
சினந்திகழ் கடாஅஞ் செருக்கி மாங்கொல்பு
- 165 மையல் வேழ மடங்கலி நெதிர்தர
வுய்விட மறியே மாகி பொய்பெனத
திரூந்துகோ ஸெல்வனை தெழிப்ப நாணுமறந்து
விதுப்புறு மனத்தேம் விரைந்தவற் பொருந்திச்
சூருறு மஞ்ஞையி னடுங்க வார்தோ
- 170 துடுவுறும் பகழி வாங்கிக் கடுவிரை
யண்ணல் யானை யணிமுகத தழுத்தலிற்
புண்ணுமிழ் குருதி முகம்பாய்ந் திழிதரப்
புள்ளி வரிதுதல் சிதைப நில்லா
தயர்ந்து புறங்கொடுத்த பின்னர் நெடுவே
- 175 ளணங்குறு மகளி ராடுகளங் கடுப்பத்
திணிநிலைக் கடம்பின் றிரளரை வளை இய
துணையறை மாலைபிற் கைபிணி விடே
துரையுடைக் கலுழி பாப்தலி னுரவுத்திரை
யருங்கரை ஊழையி னடுங்குப் பெருந்தகை
- 180 பஞ்சி லோதி யசைபல் யாவது
மஞ்ச லோம்புநின் னணினல துகர்க்கென
மாசறு சுடர்துத னீவி நீடுநினைந்
தென்முக நோக்கி நக்கன னந்நிலை

161. பெரும்பாண. 166 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

162 - 5. யானைமுழுச்சிற்கு இடி: பரிபாடல். 8: 17 - 8.

167. பா. வளைதெளிர்ப்ப.

170 - 71. "செந்தொடைப் பகழி வாங்கிச் சினஞ்சிறந்து, கருங்கைச்
கானவன் களிற்றலிற் தழுத்தலின்" (தொல். செய். கு. 95 - பேர். மேற்)

172. பாய்தல், பாத்தலென்னுங் குறிப்புப்பொருண்மையை யுணர்த்து
மென்பதற்கு இவ்வுடி மேற்கோள்; (தொல். உரிச். கு. 63. ௩; - வி. கு.
281 - உரை.)

176 - 7. "சடம்பு பன்னி மாலைபோற், ரெடர்க்கு கைவிடாத்
தோழி மாடுமே" (சீவக. 990)

180 - 88. இவ்வுடி, கன், தலைவன் களிதாகத்தவாற்றிற்கும் புணலின்
எடுத்தவாற்றிற்கும் மேற்கோள்; (தொல். பொருளியல். 13 - ௪. உரை.)

- நாணு முட்டு நண்ணுவழி படைதா
 185 வொய்பெனப் பிரியவும் விடாஅன் கவைஇ
 யாபு மூயங்கலி னவ்வழிப்
 பழுமிள குக்க பாறை நெடுஞ்சுனை
 முழுமுதற் கொக்கின் தீங்கணி யுதிர்ந்தெனப்
 புள்ளெறி பிரசுமொ டுண்டிப் பலவி
 190 நெகிழ்ந்துகு நறும்பழம் விளைந்த தேற
 னீர்செத் தயின்ற தோதை வியலூர்ச்
 சாறுகொ ளாங்கண் விழவுக்கள நந்தி
 யரிக்கூட் டின்னியங் கறங்க வாடுமகள்
 கயிறூர் பாணியிற் றளருஞ் சாரல்
 195 வரைபா மகளிரிற் சாஅய் விழைதக
 விண்பொருஞ் சென்னிக் கிளைஇய காந்தட்
 டண்கம முலரி தாஅய் நன்பல
 வம்புவிரி களத்திற் கவின்பெறப் பொலிந்த
 குன்றுகெழு நாடனெம் விழைதரு பெருவிற
 200 லுள்ளத் தன்மை யுள்ளினன் கொண்டு
 சாறயர்ந் தன்ன மிடாஅச் சொன்றி
 வருநர்க்கு வளநகர் பொற்ப
 மலரத் திறந்த வாயில் பலருணப்
 பைந்நிண மொழுகிய நெய்ம்மலி யடிசில்
 205 வசையில் வான்றிணைப் புரையோர் கடும்பொடு
 விருந்துண் டெஞ்சிய மிச்சில் பெருந்ததை
 நின்னோ டுண்டலும் புரைய தென்றாந்
 கறம்புனை யாகத் தேற்றிப் பிறங்குமலை
 மீமிசைக் கடவுள் வாழ்த்திக் கைதொழு
 210 தேமுறு வஞ்சினம் வாய்மையிற் தேற்றி
 யந்தீந் தெண்ணீர் குடித்தலி னெஞ்சமர்ந்
 தருவிட ரமைந்த களிறுதரு புணர்ச்சி
 வானுரி யுறைபுள் வயங்கியோ ரவாவும்
 பூமலி சோலை யப்பகல் கழிப்பி
 215 யெல்லை செல்ல வேழந் பிறைஞ்சிப்
 பல்கதிர் மண்டிலங் கல்சேர்பு மறைய

மாண்கண் மாமுதற் றெவிட்ட வான்கணங்

கன்றுபயிர் ஞால மன்றுரிறை 'புகுதா

வேங்குவயி ரிசைய கொடுவா யன்றி

220 லோங்கிரும் பெண்ணை யகமட லகவப்

பாம்புமணி யுமிழப் பல்வயிற் கோவல

ராம்பலந் தீங்குழற் றென்விளி பயிற்ற

வாம்ப லாயிதழ் கூம்புவிட வளமனைப்

பூந்தொடி மகளிர் சுடர்தலைக் கொளுவி

225 யந்தி யந்தண ரயரக் கானவர்

விண்டோய் பணவை மிசைஞெகிழி பொத்த

வான மாமலை வாய்குழ்பு கறுப்பக் கானங்

கல்லென் றிரட்டப் புள்ளின மொலிப்பச்

சின்னைய வேந்தன் செல்சமங் கடுப்பத்

230 துணையு மாலை துன்னுதல் காணாஉ

நேரிறை முன்கை பற்றி துமர்தர

நாடறி நன்மண மயர்கஞ் சின்னாட்

கலங்க லோம்புமி னிலங்கிழை யீரென

வீர நன்மொழி தீரக் கூறித்

235 துணையுண ரேற்றி நெம்மொடு வந்து

துஞ்சா முழுவின் மூதூர் வாயி

துண்டுறை நிறுத்துப் பெயர்ந்தன னதற்கொண்

டன்றை யன்ன விரும்போ டென்று

219. வயிரிசை மயிலுக்கு; (நெடுநல். 99.)

221. “நாம நல்லராக் சதிப்பட வுமிழ்ந்த, வாய்மணி விளக்கின்” (அகநா. 72.)

217 - 22. “அன்னம் வாழிவேண் டண்ணெ யென்னுங் துறிஞ்சிப்பாட்டி. னுள், ‘மாண்கண் மாமுதற் றெவிட்ட தென்விளி பயிற்ற’ என்புழி முல்லைஞ்சிய கருப்பொருளாகிய ஆண்கணமும் பாம்பும் கோவலரும் ஆம்பற் குழலும் அதஞ்சிய முதற்பொருளாகிய மாலையும் செய்தற்கூரிய கருப்பொரு ளாகிய அன்றிலும் பிணையும் வந்தவாறுகண்டுகொள்க” — (நாற். ஒழிபு. கு. 42 - உரை.)

215 - 30. மாலைவருணனை.

235. “மடநா குடஞ்சச் செல்லு மழவிடைபோற் செம்மாந்து” (நாண வேண். சுயம். 156.)

238. “தலைநா என்ன பேணவன்” (நற். 332), “இன்றை யன்ன ஈட்பின்”, “பெருவரை யடுக்கத்துக் கிழவ னென்று. மன்றை யன்ன ஈட் பின்” (குறுந். 199, 385), “தண்டாக் காதலக் தலைநாட் போன்மே” (அகநா. 332), “இன்றே போல்கறும் புணர்ச்சி” (புறநா. 58.)

- மீரவான் மாணிய னேவரு தோறுங்
 249 காவலர் கடுமையுங் கதாபு ருரைப்பினு
 நீதியி னெழினு நிலவுவெளிப் படினும்
 வேப்புகா மென்றோ ளின்றியி னென்றும்
 பெருஆன் பெயரினு முனிய னுருஅ
 னினமையி னிகந்தன் று மிலனே வளமையிற்
 245 தன்னில தீர்த்தன் று மிலனே கொன்னார்
 னியல்புநினை இத் தேற்றி
 நீரோறி மலரிற் சாஅ யிதழ்சோரா
 னிரிய கலுமுயிவன் பெருமதர் மழைக்க
 ணாகத் தரிப்பனி யுறைப்ப நாளும்
 250 வலைப்படு மஞ்ஞையி னலஞ்செலச் சாஅய்
 நினத்தொறுங் கலுமுமா லீவனே கங்கு
 லினச்செறி யுழுவையு மாளியு முனியமும்
 புழங்கோட் டாமான் புகல்விபுங் களிறும்
 வலியிற் தப்பும் வன்கண் வெஞ்சினத்
 255 துருமுஞ் குரு மிரைதே ராவமு
 மொடுங்கிருங் குட்டத் தருஞ்சுழி வழங்குங்
 கொடுந்தான் முதலையு மிடங்கருங் கராமு
 னாழினு மிழுக்கு முழடி முட்டமும்
 பழுவும் பார்த்தன முளப்படப் பிறவும்
 260 வழுவின வழுஅ விழுமமவர்
 குழுமலை விடாக முடையவா லெனவே.

239. மாலை, இயல்பென்னுக்குறிப்பையுணர்த்தமென்பதற்கு இவ்வடி
 மேற்கோள்; (தொல். உரி. கு. 16 - இளம். செ. ந. உரை; இ - வி. கு.
 290 - உரை.)

231 - 44. உண்மைசெய்தற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; (தொல். பொரு
 ளியல், கு. 18 - உரை.)

245. பா. திரித்தன்றுமில்ன்.

251 - 61. இவ்வடிகளுடன், "தலைமகன் இவ்வுக்குறி துருவனிற
 நிலைமைக்கண், அம்பெருமான் வரும்வழி, அங்கும் வெண்கோட்டியானையும்
 அரவும் உருமும் புலியும் வரையாமுகனிருமுடைத்து; மற்றும் தெய்வக்கன்
 வெளவுங் கண்ணத்தன; ஏதும் தீர்த்து கொள்ளெனவேறுபடும்"
 (இளந. இ - உரை) என்பது ஒப்பிடப்படலாம்.

இதன்பொருள்.

இதற்குக் குறிஞ்சியென்று பெயர்கூறினார்; இயற்கைப்புணர்ச்சியும் பின்னர் கிதழும் புணர்ச்சிகளுக்கும் குமிழ்த்தங்கடனும் கூறுதலின். அன்றியும் முதலானும் கருவானும் குறிஞ்சிக்குரியனவே கூறுதலானும் அப்பெயர் கூறினார். ***“அறத்தொடு கித்கும் காலத் தன்றி. யறத்தியன் மரபில டோழி யென்ப.”** என்பதனால், தோழி அறத்தொடு கித்கும்காலம்வந்து செவிலிக்கு அறத்தொடு கின்றவழி அறத்தெலக்கணங்கூறிய **†** “எளித்த லேத்தல் வேட்கை யுரைத்தல், **§** **||** லுசாத லேதே தலைப்பா, முண்மை செப்புந் கிளவியொடு தொகைஇ, யகவேழு **||** **||** தென்மனார் புலவர்.” என்னுஞ் சூத்திரத்தேழனுள், கூறுத லுசாதலொழிந்த ஆறங்கூறி அறத்தொடுகிற்கின்றனானென்றுணர்க.

1. அன்னும் வாழி—தாயே வாழ்வாயாக

[வேண்டின்:] அன்னை வேண்டு—தாயே யான்கூறுகின்றவார்த்தையை விரும்புவாயாக;

1 - 12. [ஒன்னுத, லொலிமென் கூந்தலென ரோழி மேனி, விறலிழை கெழித்த வீவுருக் கடுகோ, யகலு **||** **||** னறியுநர் வினாபும், பரவிபுத்தொழு தும் விரவுமலர் னாயும், வேறுபல் லுருவிந் கடவுட் பேணி, நதையும் விரையு மோச்சியு மலவும், தெய்யாமையில ரீயும் வருந்துதி, நக்கவின் ரோலையவு நறந்தோ னெகிழவும், புப்பிற ஈறியவும் புலப்புலத் தலைப்பவு, முட்கார் துறையு முய்யா வரும்படர், செப்பல் வன்மையிற் செறித்தியான் கடவலின்:]

ஒன் முதல் ஒலி மெல் கூந்தல் **†** விறல் மேனி என் தோழி உன் கரந்து உறையும் உய்யா **||** **||** படர்—ஒள்ளிய நுதலினையும் தழைக்கும் மெல்லிய மயிரினையும் பிறர் கிதத்தினவென்ற வெற்றியினையுடைய கிதத்தினையுமுடைய என்னுடைய தோழி தன்மனத்துள்ளே மறைத்திருக்கும் தன்னுயிரைத் தான் தாக்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய ஆற்றுதற்கரிய கினைவு,

|| **||** கெழித்த வீவு அரு கடு கோய் செப்பல் வன்மையின் யான் செறித்து—தான்ணிர்தகலன்னை கெழிப்பண்ணின் மருந்துகளாற் கெடுத்தற்கரிய அடிய கோய் கிணக்குச்சொல்லுதற்கு எளிதன்றி வலியதன்மையையுடைய மையினாலே யான் அதனை என்னுள்ளேயுடக்கி,

கால் **||** **||** தொலையவும் **||** **||** தோள் கெழிவும் புன் பிறர் அறியவும் புலப்பு வந்து அலைப்பவும் கடவலின்—அவளுடைய நன்றாகிய அழகுக்கெடவும் ஈறியதோள் மெலியவும் விரைகழலுதலைப் பிறாறியவும் தனிமை மேன்மேலே வந்து வருத்தவும் கிணக்கு அறிவுருமற் செலுத்துகையினாலே,

■ தொல்காப்பியம், பொருளியல், கு. 12.

† “ ” ” ” 13.

|| “கிதனலன்” (கலி. 3) என்பதன் உரையைப்பார்க்க.

நீபும் அலவுந்து அசல் உள் ஆக்கண் அறியுநர் வினாய்—நீபும் அலம்வந்த அசன்மடுத்தையுடைய ஊரிடத்துக் *சுட்டினாலும் *சுழங்கினாலும் யறிவாராவினால் அவர் தெய்வத்தான்வந்த வருத்தமென்றவின்,

வினாயுமென்றவிடத்தும்மையைப் பேணியென்பதன் பின்னே சுட்டடு.

வேறு உருவின் பல் கடவுள் ஈறையும் விரையும் ஒச்சியும் பரவியும் தொழுதும் விரவு மலர் தூபும் பேணியும்—வேறுபட்ட வடிவினையுடைய பலதெய்வங்களைத் *சுட்டினாலும் சுத்தனமுதலியனவுக்கொடுத்தும் பரவியும் வணங்கியும் கலந்தபூக்களைச்சிதறியும் வழிபட்டும் அதனால் தீராமையின்,

பேணியுமென்னுமும்மை சிறப்பு; எனைய எண்ணும்மை.

எய்யா மையலை வருந்துதி—இந்நோயையறியாத மயக்கத்தையுடையையாய் வருந்தாகின்றாய்;

என் தோழி படர்இழைநெகிழ்த்தனோய் நினக்குச் செப்பல்வன்மையின் யான் செறித்துத் தொலையவும் நெகிழவும் அறியவும் அலைப்பவும் கடவலின் நீபும் அலவுந்து வினாய்க் கடவுளைப்பேணியும் எய்யாமையலையாய் வருந்துதி யெனமுடிக்க.

13 - 4. [முத்தினு மணியினும் பொன்னினு மத்துனை, கோவருங் குளைய கலக்கெழிற் புணரும்:] அத்துனை முத்தினும் மணியினும் பொன்னினும் கோ வரும் கலம் கெழின் புணரும்—அவ்வளவாகிய முத்தானும் மாணிக் கத்தானும் பொன்னானும் பொருந்துதல்வரும் பூண் கெட்டதாயிற் பின்னும் வந்துகடும்; அதுபோலன்றி,

முத்தமுதலியவற்றிற்குக்கூறிய இலக்கணங்களை அத்துனையென்றார்.

அசை.

15 - 8. [சுஃபும் வியப்பு மியல்புங் குன்றின், மாசறக் கழீஇ வயங்கு புகழ் நிறுத்த, காட்சி யையார்க்கு மநிலை, யெளரிய வெண்ணுர் தொன் மருங்கறிஞர்:]

சுஃபும் வியப்பும் இயல்பும் குன்றின் மாச அற கழீஇ வயங்கு புகழ் அந் நிலை நிறுத்தல் — தத்தங்குலத்திற்கேற்ற குணங்களினமையுமே மேம்பாடும் ஒழுக்கமும் பழையதன்மைகெட்டாற் பிறத்தஅழுக்கைப் போம்படிசுழவி விளவரும்புகழை முன்புபோலே சிற்கும்படி நிறுத்தல்,

* சுட்டடு - சிறுமுறத்திற் பரப்பிய செல்லிற்பார்க்கும் ஒருவகைக்குறி; இக்கணம் குறிபார்ப்பவன், சுட்டடுவித்தியெனப் படுவான்; இதுனைத் திருக்கோவையார், 111 - ஆம் செய்யுளானும் அதனுரையாலும், “சுட்டடுவிச்சி சுட்டேறிக் சேரர் களெற் பிடித்தெறியா, வேளா விதிர்விதிரா மெய்சிலிராக் கை மோவாப், பேரா பிரமுடையா னென்றாள்” (20 - 22) என்னுஞ் சிறியதிருமடனாலும் உணர்க.

† சுட்டடு - சுழற்கொடிக்காய்.

தொல் மருக்கு அறிஞர் காட்சி ஐயர்க்கும் எளிய என்னா—
பழைய தாவிய நாயினியார் குத்தமற்ற அறிவினையுடைய தெய்வ இருமுதருக்
கும் எளியகாரிய மென்றார்;

* “ஐயர் பாக்கினு மமரர்ச் சுட்டியும்” என்றாகலின் ஐயர் தேவராகார்.

19 - 20. [மாதரு மடனு மோரங்குத் தணப்ப, நெடுந்தே ரெந்தை
யருக்கடி நீவி:]

நெடு தேர் எந்தை அரு கடி நீவி—நெடியதேரையுடைய என் தந்தையது
அரிய காவலாக் கடந்து,

மாதரும் மடனும் ஓரங்கு தணப்ப—† இருமுதருவரும் தமக்கு இடையர்
தோர்க்குக் கொடுப்பெமென்றிருக்கின்றகாதலும் எனதுமடனும் சேரப்போக,

21. [இருவே மாய்ந்த மன்ற லீதுவென:] இது இருவேம் ஆய்ந்த மன்
றல் என—இத்தமணம் தலைவனும் யானும் ‡ பெருமையும் உரனும் அச்சமும்
நானும் நுணுகியகிலையாற்றிற்றந்த கந்தருவமணமென்று,

22. நாம் அறிவுறுலின் பழியும் உண்டோ—நாம் யாக்கு அறிவுறத்த
லான் நமக்குப் புக்கேயன்றி வருவதோர்பழியுமுண்டோ? அஃதில்லை;

உம்மை எச்சவும்மை. ஓராரம் எறிமறை; ‡ இது மறைநூல் விதித்த
தாகலின்.

23. ஆற்றின் வரூரர் ஆயினும்—இங்ஙனம் அறத்தொடுகின்றபின் தலை
வர்க்கே நம்மை அடை நேர்ந்திலராயினும்.

ஆற்ற—நாம் உயிர்போர்துணையுள் இவ்வருத்தத்தைப் பொறுத்திருக்க,

24. [ஏனை யுலகத்து மியைவதா னமக்கென:] நமக்கு ஏனை உலகத்தும்
இயைவதால் என—நமக்கு மறுபிறப்பினும் இக்கூட்டம் கூடுவதொன்றாயிருத்த
தெனக்கறி,

25 - 6. [மானம் நோக்கக் கலங்கிக் கையற், ருஞ்ச் சிறுமைய எரிவஞர்
தேம்பும்:] ஆளு சிறுமையன் மான் அம் நோக்கக்கலங்கி கையற்று இவளும்
தேம்பும் — ஆற்றந்தன்மைத்தல்லாத நோயினையுடையளாய் மான்நோக்கமார்
ந்த நோக்கமின்றி மையனோக்கக்கொண்டு வினையொழிந்து அயர்ந்து இவ
ளும் மெலியும்;

* தொல்காப்பியம், கற்பியல் கு. 5.

† இருமுதருவர் - தாய்தந்தையர்.

‡ பெருமையும் உரனும் தலைவன் குணங்கள்; அச்சமும் நானும் தலை
வின் குணங்கள்; (தேவல். களவு. கு. 7, 8.)

§ இது வென்றது கந்தருவ மணத்தை; அது மறைநூல்விதியென்றதை,
“மறையோர் தேஎத்து மன்ற லெட்டனுட். நுறையமை நல்யாழ்த் துணைமை
யோ ரியல்பே” (தேவல். களவு. 1), “அருமறை மன்ற லெட்டினுட், கந்தருவி
வழக்கம்” (இறை. 1.) “காந்தர்ப்ப மென்பதுண்டார் காதுநீர்கலந்த சிந்தை,
மாந்தர்க்கு மடந்தை மார்க்கு மறைகளே வகுத்த கூட்டம்” (கம்ப. சூர்ப்பகதை.
54.) என்பவற்றாலுணர்க.

இவரும் (25), (25) செந்தபுளையும் (14); அதுபோலத்திச் சாம்பு முதலியனானதின் (15) சிறத்தம் (16) அறியவெண்ணு (15) ஆகவின், இஃது இருவேளாபத்தமன்றலென (21) அறிவுருவிந் பழியுமில்லை (23) ஆம் தின்வாசாலினும் ஆற்ற (23) விரைபுலத்தம் இவைவதலெனக்கறி (24) மெலியுந் (26) எனமுடிக்க.

*“வரைவிடை வைத்த காலத்த வுருத்தினும், வரைபா ளாவினிட வர் தோன் முட்டினு. முரையெனத் தோழிக் குரைத்தற் கண்ணுந், தானே உதல் காலமு முனவே” என்பதனுள், “தானே உதல் காலமு முனவே” என்றத னால் உடையாளாயெனத் தலைவிடந்நிறைத் தொண்டுகூறினென்துணர்க. †“செறிவு சிறையுஞ் செம்மையுஞ் செப்பு, மறிவு மருமையும் பெண்டா வான” என்பதனால் மறை புலப்படுத்தலாகாதென்றாயினும், ‡“உற்றழி யல்லது சொல்ல வின்மையி, ணப்பொருள் வேட்கை கிழவியி னுணர்ப” என்பதனால் மறைபுலப்படுத்தலுமாமென வருவமைத்தலின் இங்னனம் தலைவிடநினுள்.

இதனால் தோழி தலைப்பாடுகூறினாள்.

27 - 8. இசல் மீ கடவும் இரு பெரு வேந்தர் இடை சின்ற ஈன் ரோர் போல—மாறுபாட்டின்மிகுதியைச்செலுத்தும் இருவராகிய பெரிய அரசரைச் சந்துசெய்விக்குத் தொழிலிடத்தேசின்ற அறிவுடையோரைப்போல,

29. பெரு அச்சமோடு யானும் ஆற்றவேன்—கிணக்கும் இவன் வருத்தத்திற்குமஞ்சம் இரண்டு பெரிய அச்சத்தாலே யானும் வருத்தாகின்மேன்;

30. கொடுப்பின் ஈன்கு உடைமையும்—கொடுத்தபின்பு எல்லாவற்றும் ஈன்குமொழிதலையும்,

குடி சீரல் உடைமையும்—ஒருகுடியாகாமல் இரண்டுகுடியும் ஒத்தவடைமையையும்,

31. வண்ணமும்—குணத்தையும்,

துணையும்—சுற்றத்து உதவிகளையும்,

பொரிது எண்ணாது—ஒப்பித்துப்பார்த்துப் பின்னரும் பலருடன் உசாவாதே,

¶“செந்துறை, வண்ணப் பகுதி வரைவின் குக்கே” என்பதனால் வண் ணம் குணமென்றணர்க.

■ தொல்காப்பியம், சளவியல். 21.

† „ பொருளியல், கு. 15.

‡ „ „ 14.

§ தலைப்பாடு உதல் = தலைவனும் தலைவியும் தாமே எதிர்ப்பட்டாகி, யான் அறிந்திலெனெனக்கூறல்.

|| சந்துசெய்வித்தல் - சந்திசெய்வித்தல்.

¶ தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், 27.

தனியேம் துணிந்த ஏமம் எால் அரு விரை—தும்மையின் தித் தாயியே
மாய் மலையே துணிந்த உயிர்க்குப் பாதுகாவலமைந்த செய்தற்கரிய இக்கத்தரு
வண்ணம்.

தானும் புணர்ச்சிக்குப்பின் உடம்படுதலின், எயியேத் துணிந்தவென்றான்.

33. திகழ்ந்த வண்ணம்—மூன்புடந்தபடியை,

34 - 4. நீ நனி உணர செப்பல் ஆன்றின்—நீ மிகவுமறியும்படி சொல்
வதலையமைத்தேன்,

4. நனவாழீமோ—அதுகேட்டுச்சினவா திருப்பாயாக,

35. சொன் செடு வெதிர்க்கு அணந்த யானை—செல்லத் தன்னி
டத்தேனொண்ட செடிய மூங்கிலத்தின் மற்கு மேளுஞ்சிவின் துவருந்தின யானை
அவ்வருத்தத்திற்கும்படி,

36. முத்து ஆர் மருப்பின் இறங்கு கடுப்ப—முத்துநிறைந்த கொம்
பிலே ஏறட்டுளான்ற கையைப்பொப்ப,

37 - 8. தாய் தலை வாங்கிய புனிறு தீர் பெரு குடல் நல் கோள் சிறு திரை
படு புள் ஒப்பி—தாய்யையுடைய தலைவளைந்த ஈன் மணிமைதீர்ந்த பெரிய கதிர்
நன்றாகத் தன்னிடத்தேகொள்ளுதலையுடைய சிறிய திரையிலேவீழ்கின்ற
விளையோட்டி,

தாய்—இளைதாயைருவத்துப் பஞ்சு திரைபோன்றிருப்பது.

கடுப்ப விரைந்த வென்க.

39. எல் பட வருதியர் என நீ விடுத்தலின்—புத்பொழுதுகழியாகிற்
கீர்வருவீராகவென்றுகூறி நீ போகவிடுகையினாலே யாங்களும்போய்,

வருதியர், வியங்கோண்முற்று.

40 - 41. கலி கெழு மரம் மிசை சேனோன் இழைத்த புலி அஞ்சு இத
ணம்—ஆரவாரம் பொருத்தின மரத்தினுச்சியிலே இரங்காலம் ஆகாயத்திருப்
போன்பண்ணின புலி அஞ்சுகைக்குக்காரணமான பாண்,

*“சேனோன் மாட்டிய நறும்புகை ஞெகிழி” என்றாற்பிறரும்.

41 - 2. [ஏறி யவண, சாற் றூற் றகைபெற வலந்த:] அவண சாற்
றூல் தன பெற வலந்த இதணம் (41) ஏறி—அவ்விடத்தனவாகிய மலைப்பக்
கத்துப்பிரம்பாலே அழகுபெறத் தெற்றின இதணத்தேயேறி,

இனிச் சூலாலேபிணித்த தழுவென்றுமாம் சூல் - சூற்கொடியுமாம்.

43. தழுவும்—தழுவும்,

கையாற்சுற்றினகாலத்துத் தன்னிடத்துப் பிறக்குமோசையாற்
விளிமுதலியவற்றை ஒட்டும்சூலி; அவனென்பாருமுள்.

தட்டையும்—தட்டையும்,

* சூலத்தொகை, 150.

† தெற்றின - பின்னிண.

தட்டையாவது மூங்கிலைக் கண்ணுக்கண் உள்ளாகதறுக்கிப் பலவாகப் பிளந்து ஒசையுண்டாக ஒன்றிலே தட்டுவதோர் கருவி.

குளிரும்—குளிரும்,

குளிராவது இவைபோல்வதோ கிளிகடி *கருவி,

பிறவும்—ஏனையவும்,

பிறவென்றது கவண்முதலியவற்றை.

44. கடி மரபின ஊழ் ஊழ் வாங்கி—கழலும் தட்டையும் குளிரும் பிறவுமாகிய கிளியோட்டுமுறைமையினையுடையவற்றை முறையேமுறையே கையிலேவாங்கி ஓட்டி,

45. உரவு கதிரா தெறாஊம் உருப்பு அவிர அமயத்து—மிருதலையுடைய ஞாயிற்றின்சொணங்ககளும் வெம்மைவிளங்குகின்ற பொழுதிலே ஊழும்வாவகி (44) []

46. விசுர்பு ஆடு பறவை வீழ் பதி படர—ஆகாயத்தேபறக்கும் பறவைகளெல்லாம் தாமவிருமுஞ் சேக்கைகளிலே செல்லுமபடியாக,

47 - 53. [கிறையிரும பெளவங் குறைபட முகந்துகொண், டகலிரு வானத்து வீசுவளி கலாவலின், முரசுதிர்ந் தன்ன வினரூர லேற்றோடு, நிரா செல னிவப்பிற் கொண்ம மயங்கி, யினனிசை முரசிற் சுடர்ப்பூட் சேஎ, யொன்னூக் கேந்திய விலங்கிலை யெல்கின், மின்மயங்கு கருவிய :]

கிறை இரு பெளவம் குறைபட முகந்துகொண்டு முரசு அதிர்ந்தன்ன இன் குரல் ஏற்றோடு நிரா செல்ல நிவப்பின் கொண்ம.—கிறைத கரியகடலைக் குறையுண்டாம்படிமுரசுதுகொண்டு முரசு சிறிதுமுழங்கினும்போனற இனிய குரலையுடைய உருமேற்றோடே நிராகுதுச்செல்லுதலையுடைய ஒக்கத்தினையுடையமேகம்,

இன இசை முரசின் சுடர் பூண் சேஎய ஒன்னாக்கு எந்திய இலங்கு எஃகின் மின் மயங்கு கருவிய—இனிய ஒசையையுடைததாகிய முரசினையும், ஒளியினையுடைததாகிய அணிகலங்களைபுமுடையமுருகன் அசுரரைக் கொல்லுதற்கெடுத்த விளங்குகின்ற இலைதொழிலையுடைய வேல்போல மின் னுமயங்குகின்ற கொகுதிகளையுடையவாய்

அகல் இரு வானத்து வீசு வளி கலாவலின் மயங்கி—எனைப்புகைகள் விரிதற்குக்காரணமான கரியஆகாயத்திடத்தே வீசுகின்ற காற்றுத் தன்னிடத்தே கூடுகையினாலே நிராதத நிராபோய்க் கலங்கி,

53. கல் மிசை பொழிந்தென—மலைமேலே பெய்தவாக,

* தினைப்புனத்திற் கிளியோப்புபோர் மூங்கிலை வீண்போற் கட்டித் தெறிக்குவ கருவியென்பர்.

† சேக்கை - கூடு; “சேக்கை மரஞ்ஞாயிற் சேணீவரு புன்” (நாலடியாக்கை. 10.)

பெருந்தேவன் (50) கருவியவாய் (53) மயங்கிப் (50) பறவை பதிப்படிப்
(46) பெருந்தேவன் (58) என்க.

54-8. அண்ணல் செரு கோடு இழிதரு தென் நீர் அவிர் துவி
புரையும் அ வென் அருவி தவிர்வு இல் வேட்டையேம் தண்டாது ஆடி—தலைவ
னுடைய செடிய மலைச்சிகரத்தினின்றும் குதிக்கின்ற தெளிந்த நீரையுடைய
விளக்குகின்ற வெள்ளிய துலையொக்கும் அதனிய வெள்ளிநாகிய அருவியிலே
நீக்குதலில்லாத விருப்பையுடையேமாய் அமையாமல் விளையாடி,

அண்ணல்மலையில் அருவியெனவே நிலமொன்றென்றான்.

57 - 8. [பளிக்குசொரி வன்ன பாய்க்குண குடைவுழி, நளிபடு சிலம்பில்:]
நளி [] சிலம்பில் பளிக்கு சொரிவு அன்ன பாய்க்குண குடைவுழி—செறிவுண்
டானமலையிடத்துப் பளிக்கைக்கரைத்துச் சொரிந்துவைத்தாற்போன்ற பரந்த
கணையைக் குடைத்துவிளையாடுகின்றவிடத்தே

58. *பாயம் பாடி—எங்கண்மனத்துக்கு விருப்பமானவற்றைப் பாடி,

59 - 60. பொன் ஏறி மணியின் சிறு புறம் தாழ்ந்த எம் பின் இரு கூந்தல்
பிழிவனம் † தவரி - பொன்னிலேயுமுத்தின லீலமணிபோலே சிறிய முதுகிட
த்தே தாழ்ந்துகிடத்த எம்முடைய பின்னுதலையுடைய கரியகூந்தலை நீரைப்
பிழிந்து ஈரத்தைப்புவந்தி,

61. உன் அகர் சிவந்த கண்ணேம் - உள்ளாகிய இடமெல்லாஞ் சிவந்த
கண்ணேமாய்,

61 - 2. வன் இதழ் ஒன் செ கார்தன்—பெரிய இகழையுடைய ஒள்ளிய
சிவந்த கோடற்பு,

62. ஆம்பல் அனிச்சம் - ஆம்பற்று அனிச்சப்பூ,

63. தன் கயம் குவளை—குளிரந்த குளகிறிப்புத்த செங்கழுநீர்ப்பூ,
குறிஞ்சி—குறிஞ்சிப்பூ,
வெட்சி—வெட்சிப்பூ.

64. செக்கொடுவேரி— செக்கொடுவேரிப்பூ,
† தேமா - தேமாம்பூ,
மணிச்சிகை—செம்மணிப்பூ,

65. உரிது காறு அவிழ் தொத்து உந்தாழ் - தணக்கு உரித்தாக காறும்
விரிந்த கொத்தினையுடைய பெருமுகிற்று,

கவினம்—நீவில்லப்பூ,

* பாயம் - மணவிரும்பம் (பெரும்பாண். 3+2.)

† தவர்த்தல் - உலர்த்தல்; “கண்ணுர்வாயுந் தவர்த்து” (திருவாய். 8 5: 2.)

‡ ‘தேமா’ என்பதனுடைய “பெருமுகிற்று” என்பதிறுதியாகவுள்ளவை
கள் தருமபுரவாசினமடந்தலிருத்துகிடைத்த ஒரு பழைய எட்டுப்புத்தகத்தின்
மட்டும் இருந்தன.

! வில்லம் - []

66. எரி புரை எதுழம்—செருப்பையொந்த எதுழம்பு,
சன்னி—மராமரப்பு,
கடவிதம்—கடவிதப்பு,
67. வடவனம்—வடவனப்பு,
வாகை—வாகைப்பு,
வால் குடசம்—வெள்ளிய பூவினையுடைய வெப்பாலைப்பு,
68. எருவை—பஞ்சாயக்கோரை,
கொறுக்கச்சியுமாம்.
செருவினை—வெண்காக்கணம்பு,
பூ செருவினை—நீலமணிபோலும் பூக்களையுடைய கருவினம்பு.
69. பயினி பயினிப்பு,
வானி—வானிப்பு,
பல் இணர் குரவம்—பல் இதழ்களையுடைய குரவம்பு,
70. *பசும்பிடி—பச்சிலைப்பு,
வருளம்—மகிழம்பு,
பல் இணர் காயா—பல் கொத்துக்களையுடைய காயாம்பு,
71. விரி மலர் ஆவினை—விரிந்த பூக்களையுடைய ஆவிதம்பு,
வேரல்—செறுமல்கிற்று,
குரல்—குரல்பு.
72. குரீஇப்பூனை—செறுபூனை,
குறாறுக்கண்ணி—குன்றிப்பு,
73. குருகிலை—முருக்கிலை,
மருதம்—மருதப்பு,
விரி கோங்கம்—விரிந்த பூக்களையுடைய கோங்கம்பு,
74. போங்கம்—மஞ்சாடிப்பு,
திலகம்—மஞ்சாடிமரத்தின்பு,
தேன் கமழ் பாதிரி—தேனாறும் பாதிரிப்பு,
75. செருந்தி—செருந்திப்பு,
அதிரல்—புஷ்பிப்பு,
பெரு தண் சண்பகம்—பெரிய சூளிர்த்த சண்பகப்பு,
76. கரந்தை—நாறுகரந்தை.
குளவி—காட்டுமல்லிகைப்பு,
கடி கமழ் கலி மா—விரைகமழும் தழைத்த மாம்பு,
77. தில்லை—தில்லைப்பு,
பாலை—பாலைப்பு,
இவர் முல்லை—கல்லிலேபடர்ந்த முல்லைப்பு.

78. குஞ்சு—கஞ்சுக்குஞ்சுப்பூ,
பிடவம்—பிடவம்பூ,
சிறுமாரோடம்—செங்கருங்காலிப்பூ,
79. வாதை—வாதைப்பூ,
வள்ளி—வள்ளிப்பூ,
■ நறு நெய்தல்—நீண்ட நறிய நெய்தற்பூ.
80. தாதை—தெத்திப்பூ,
† தனவம்—செம்முல்லிப்பூ,
முன் தான் தாமரை—முன்னையுடைத்தாயி தானையுடைய தாமரைப்பூ,
81. ‡ ஞாழல்—ஞாழற்பூ,
மௌவல்—மௌவற்பூ,
■ நறு தண் - § கொருடி—நறிய குளிர்த கொருடிப்பூ.
82. செடல்—பவழக்கான் மல்லிகைப்பூ.
செம்மல்—சாதிப்பூ.
சிறுசெங்குரவி—கருத்தாமக்கொடிப்பூ,
83. கோடல்—வெண்கோடற்பூ,
கைதை—தாழம்பூ,
கொங்கு முதிர் ■ வதை—நாதுமுதிர்ந்த நறிய சாபுண்ணைப்பூ.
84. காஞ்சி—காஞ்சிப்பூ,
■ குலைகள் கமழ் நெய்தல்—நீலமணிபோலுங் கொத்துக்களையுடைய
தேறையும் கருக்குவளை,
85. பாக்கர்—|| ஓமை.
மராமம்—மாவம்பூ,
பல் பூ தணக்கம்—பல பூக்களையுடைய தணக்கம்பூ.
86. நங்கை—இண்டம்பூ.
இலவம்—இலவம்பூ,
தூங்கு இனா கொன்றை—தூங்குனைற பூங்கொத்தினையுடைய கொன
றைப்பூ,
87. அடிப்பு—அடிப்பம்பூ.
அயர் ஆத்தி—பொருத்தினை ஆத்திப்பூ,
கொடு கொடி அவரை—கொடிய கொடியினையுடைய அவரைப்பூ,
88. பசன்றை—பசன்றைப்பூ,

■ கஞ்சுக்குஞ்சு - கஞ்சா.

† ஐங்குறு. 447; அகநா. 23.

‡ ஞாழல் - புலிகக்கொன்றை.

§ கொருடி - ஒருவகைமுல்லி; “கொருடி முல்லி” (வட்டாரவிலாசு

ஞான. தே. 1.)

|| ஓமை - ஒருவகைமரம்

புத்தகங்கள்: 4. “பன்னாற்பத்தி” புத்தகம். “பன்னாற்பத்தி” என்பது வெள்ளிவட்டில் உலகமேனோடின், இது இதுவென்பது.

பன்னாற்பத்தி—பன்னாற்பத்தி,

பன்னாற்பத்தி—பன்னாற்பத்தி அன்னாற்பத்தி,

89. வந்தி—வந்திப்பி,

பித்திகம்—பித்திப்பி,

செந்தவாரம்—செந்தவாரப்பி,

90. தம்பை—தம்பைப்பி,

தம்பை—திருத்தம்பைப்பி,

சுடர்—தோனரி—விளக்குப்போலும் பூவினையுடைய தோனரிப்பி.

91. சந்தி—சந்தியாவட்டப்பி,

சந்தி—சந்திக்கொடி,

புன்னாகம்—இது புன்னையின்விசேடம்,

92. பாரம்—பருத்திப்பி,

பாரம்—பார்க்கம்பி,

பைக்குருக்கத்தி—பரிய குருக்கத்திப்பி,

93. ஆரம்—சந்தனப்பி,

சாழ்வை—அதிப்பி,

சுடி—புனை—மணத்தையுடைய பெரிய புனைப்பி.

94. சார்தம்—சார்த்தம்பி,

சார்தம்—சார்த்தப்பி,

சன்னிருனரி—இருவாட்சிப்பி,

95. மா—குருத்தம்—சரிய பெரிய குருத்தம்பிவும்

வேக்கையும்—வேக்கைப்பிவும்,

95 - 7. [பிறவு. மாகருவிரித தன்ன பரோம் புழகுடன், புழகுடன்:] அங்கு மால் உடைய அசக்கு விரிததன்ன பிறவும் பரோம்புழகுடன்—அச்சாவிடத்துத் தம்மில் மயக்கமுடையவாய்ச் சாதிவிகததைப் பரப பிளம்போன பிறவுக்கையும் பருத்த அழகினையுடைய மலையெருக்கம்புவுடனே,

பரோம்புழகு - பூசெம்புவுமாம; புனமுருக்கையென்பர்.

97. மலிவனம் மறதி—பூக்களிடத்தே மனவேட்கையிக்குப் பலகாலம் திரிந்துபறித்து,

98. வான்—சூழிய அகல் அறை குவை—மறை பெய்த தன னிடத்தைக்கருவித் தாய்தாக்கின அகன்ற பாரையிலே குவித்து,

■ கவித்தொகை, 73.

† இருவாட்சியென்பது இருவாட்சியென்பது வழக்குகின்றதுபோலும்.

■ “அழகனென்றிப்பிழை” (திருநாலை, 36: 12.)

§ “செறிவினப் பெலிந்த செம்புக அன்னிய” (புறப்பாடல், 23: 21.)

109. ஈரம் புலக ளுள் உளர்ப்பு அவிழா—அந்த ஈரம்புலகும்படி விரலு
லிணத்துப் புணத்துத் தற்றொழிலாலே யிணிப்பைவிடுத்தது.

110. ஈரம் (107) காழ் அகில் அம் புலக ளெளிஇ—அதனை நறிய
நறிய வயிரத்தினையுடைய அகிலினது அழகிய புலகையுட்முனைவிகுலே,

இதில் நதற்காழ் கூட்டிற்று.

110 - 11. யாழ் இசை அணி மிகு வரி மிகிற ஆர்ப்பு தேங்கலந்த—
யாமோசையினது அழகுமிகுகின்ற பாட்டினையுடைய மிகிறுநன் ஆரவாரிக்கும்
படி அகிலினது செங்கலந்து.

112. [மணிநிறம் கொண்ட மாயிருந் குஞ்சியின்:]

மணி நிறம் ரொண்ட கரி வளர் (107) மா இரு குஞ்சியின்—நீலமணியி
னது நிறத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கடைகுழன்றுவளர்ந்த கரிய பெரிய
மயிரின் கண்ணே,

இதில் கரிவளர் கூட்டிற்று.

மண்ணி (108) அவிழாப் (109) புலக ளொருவுகையினாலே (110) தேங்
கலந்து (111) ஒருகாழ்வளைஇ (118) மணிநிறங்கொண்ட குஞ்சி (112) என்க.

113. மலையையும் நிலத்தையும் சினையையும் சுணையையும்—மலையிடத்தனவும்
நிலத்திடத்தனவும் கொம்புகளில் பூத்தனவும் சுணைகளில் பூத்தனவுமாகிய,

114. வண்ணம் வண்ணத்த மலர்—பலநிறங்கூடியமுடையமணி, பல
சாதினையுமுடையமலர்,

ஈன்று நிறமும் ஒன்று சாதிவேறுபாடும் ஈறினர்.

114 - 5. ஆப்பு விரைஇய தண் நறு தொடையல் வென் போழ் கண்ணி—
அம்மலரை ஆராய்ந்துதொடுத்த தண்ணிய நறிய தொடையலினையும் வெள்ளி
தாழைமடலிலேபுடைத்தாகிய கண்ணியினையும்,

116. [நலம்பெறு சென்னி நாமுற மிலைச்சி.]

நாம் உற மிலைச்சி முருகனென்றச்சமுறம்படி சூடி,

குஞ்சியின் கண்ணே (112) மிலைச்சியென்க.

நலம்பெறுசென்னி, முன்னேகூட்டிற்று.

117 - 8. பைங்கால் பித்திகத்து ஆயிதழ் அலரி அம் தொடை ஒருகாழ்
வளைஇ — பசியகாம்பினையுடைய பிச்சியினுடைய அழகியஇதழ்களையுடைய
பூவைத்தொடுத்த அழகினையுடைய தொடையாகிய ஒருவடத்தைச் சுற்றி,

இஃது அந்திக்காலத்துமலரும் பூவாதலின், அனைத் தேங்கலந்து (111)
ஒருகாழ்வளைஇ (118) மணிநிறங்கொண்டகுஞ்சி (112) என்க குஞ்சிக்கு
இயல்பாக்கி முன்னேகூட்டுக.

118 - 20. [செந்தி, யொண்பும் பிண்டி யொருகாது செரிஇ, பந்தனிர்த்
ருவவுமொய்ம் பிண்ப:] குவவு மொய்ம்பு அலைப்ப செ தி ஒன் பூ பிண்டி அம்

■ “இந்திர லீலமொத் திருண்ட குஞ்சியும்” (கம்ப. மிதிவ. 56.)

தனிர் ஒருகாது செரிஇ—திரளுதலையுடைய தோளிலேவீழ்ந்து அலைக்கும்படி சிவந்த கொருப்புப்போலும் ஒள்ளிய பூக்களையுடைய அசோகனது அழகிய தனிகை ஒருகாதுலே செருகி,

120 - 22. காந்து அருந்தி மைத்து இறைகொண்ட மலர்ந்து ஏத்து அகலத்து தொன்று படு புண்ணெடு நறு தார் பொலிய—சக்கனத்தை உன்னடக்கி வலிதங்குதல் கொண்ட அதன்றுயர்ந்த மார்பிடத்தே தொன்றுபட்டுவருகின்ற பேரணிகலக்கனோடே நதியமலை பொலிவுபெற.

123. செம்பொறிக்கு ஏற்ற — ஈழன்றுவரியாகிய உத்தமவிலக்கணத் திருப்பொருத்தின மார்பு (121) என்க.

123 - 4. வீங்கு இறை தட கையின் வண்ணம் வரி வில் ஏந்தி அம்பு தெரித்து—பூண் இறுகின முன்னகையையுடைய பெரியகையிலே வண்ணத்தை யுடைய வரிந்த வில்லையெடுத்து அம்புகளைத்தெரிந்துபிடித்து.

125. நுண் வினை கச்சை தயக்கு அற கட்டி—நுண்ணிய தொழில்களை யுடைய கச்சைத் கட்டினசேலதுவன்கமறக்கட்டி,

126 - 7. [இயலணிப் பொலிந்த வீகை வான் கழ, நயல்வருந் தோறும் திருத்தடித் கலாவ:] ஈகை இயல் அணி பொலிந்த வான் சமூல் நயல்வருந் தோறும் திருந்து அடி கலாவ—பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பூண்களிற்பொலிவு பெற்ற நன்றாகிய வீரக்கழல் பெயரும்பொழுதெல்லாம் பிறக்கிடாத அடியிலே ஏற்றிழிவுசெய்ய,

128 - 9. முனை பாழ் படுக்கும் துண் அரு துப்பின் பகை புதம் கண்ட பல் வேல் இளைஞரின்—பகைப்புலத்தைப் பாழாக்கும் கிட்டுத்த்கரிய வலியை யுடைய பகைகளை முதுகுண்ட பலவேலினையுடைய வீரரைப்போலே,

130 - 31. உரவு சினம் செருக்கி துன்னுதொழற் வெருளும் முனை வான் வயிற்ற வன் உகிர் குமலி—பாக்கின்ற சினத்தாலே செருக்கித் சுமமே லொன்று செருக்குந்தோறும் கோபிக்கும் மூங்கில்முனைபோலும் ஒளியையுடைத் தாகிய பல்லினையுடையவாகிய பெரிய உகிரையுடைய நாய்,

132. தினையா கண்ண விரைகுபு செரிதர—இமையாக்கண்களையுடைய வாய் எம்மை விரைத்துக்கொண்டு மேலேமேலே வருகையினாலே,

133 - 4. [நடுக்குவன மெழுத்து நல்லடி தளர்ச்சியா, மிடும்பைகர் மணத்தே மருண்டு புலம் படா:] யாம் நடுக்குவனம் எழுந்து நல் அடி தளர்ந்து இடும்பை கூர் மணத்தேம் மருண்டு புலம் படா—யாக்களஞ்சி அவ்விருப்புக் குவித்து கடிதிற்செல்லுதலாற்றாத வருத்தமிக்க மனத்தையுடையேமாய் மய க்கி வேற்றுப்புலத்து ஏறச்செல்லாநிற்க,

135 - 6. மாறு பொருது ஒட்டிய புல்லின் வேறு புலத்த ஆ காண் விடையின் அணி பெற வந்து—தனக்குமாறாகியவிடைகளைபெல்லாம் பொருது கெடுத்த மனச்செருக்கினையுடைய தானறியாதநிலத்திற் புதிய ஆவைக்காணும் ஏதபோலே அழகுபெற வந்து,

வேட்கைகூறுதலுக்கு வேறுபுலத்த ஆவென்றார்.

இத்துணையும் வந்தல் கூறினார்.

136 - 1. [எம், மலர் வாய்க்கு வெருடத லஞ்சி, மலர் வாய்க்கு வெருடத லஞ்சி:] அதுடை எம் அலமால் வெருடதல் அஞ்சி மெல்லிய இனிய மேவா கினந்து—யாங்கன்போகின்றபொழுது எம்மனத்திற் கழற்சியாலே வெரு வுதற்குத் தானஞ்சி மெல்லியவாய் இனியவாயிருக்கின்ற சொற்களை எங்குப் பொருத்துதல்வாச் சொல்லி,

இதனால் *எதிடுகூறினான்.

138 - 9. எம் ஐம்பால் ஆய் கவின் ஏத்தி—எம் ஈழவகைப்பட்ட மயி ரிணையுடைய பலரும் ஆராய்ந்த அழைப்புக்கும், அசைகின்ற (140) இனைய் (141) சொன்க.

139. ஒன் தொடி—ஒன்னிய தொடியினையும்,

140. அசை, வேறுகூட்டிற்று.

மெல் சாயல்—மெல்லிய மென்மையினையும்,

அ வாங்கு உத்தி—அழகிய வளைத்த கொப்புழினையும்,

141. மடம் மதர் மழை கண் இனையர்—மடப்பத்தையுடைய மதர்ந்த குளிர்த் கண்ணினையுமுடைய இனையரே,

141 - 2. இறந்த கெடுதியும் உடையேன் என்றனன்—இவ்விடத்தே போத்த கெடுதிகள் பலவுமுடையேனென்றுகூறினான்;

என்றது, அவையாளை கலை பன்றிமுதலியன கெடுத்தனனாக வினையினன குஞ்சியின்கண்ணே (112) மிலைச்சி (116) செரிஇப் (119) பொலியக் (122) கலாவக் (127) கட்டி (125) ஏத்தித் தெரிந்த (124) விடையின் அணி பெறவந்து (136) தான்கொண்டுவந்த ஞமலி (131) கெரிதருகையினாலே (132) எழுந்து தளர்ந்த (133) மருண்டு வேறுபுலம்படாரகிர்க் (134) ஆய்கை (137) எம் (136) அலமால் வெருடதலஞ்சிக் (137) கினந்து (138) ஏத்தி (13) இனையர், இறந்த (141) கெடுதியுமுடையேனென்றன (142) எனெனக் கூட்டிக்.

142 - 3. [அதனெதிர், சொல்லே மாதலி னல்லாந்த கலங்கி:] அவ் லாந்து அதன் எதிர் சொல்லேமாதலின் கலங்கி—அவன்கூற்றிற்கு யாங்கன மகிழ்ந்து அதற்கு மறுமொழி கொடுமனையினாலே கெஞ்சுமித்து,

144 - 5. [கெடுதியும் விடஇ ராயி னெம்மொடு, சொல்லும் பழியோ மெல்லிய லீரென:] மெல் இயலீர் கெடுதியும் விடராயின் எம்மொடு சொல்ல லும் பழியோ என—மெல்லிய இயல்பினையுடையீர், கெட்டனவும் காட்டித் தாரீராயின் எம்முடன் ஒருவார்த்தை சொல்லுதலும் நிகர்குப் பழியாமோ வெனச் சொல்லி,

■ எதிடு - காணமிட்டுரைத்தல்.

† “செய்யிடை நீவி மணியொளிலிட் டன்ன, கைவகை யாராட்டி னாய் மந்தெழ் கூத்தம், செய்யிடை யாராட்டினையொணையு” (கலி: 22.)

146 - 8. [சைவனம் பழுவிய பாலை வல்லோன், கைகவா கரம்பினிம்
மென வியிரு, மாதா வண்டொடு சுருமபுரயச் சிறுகத] பழுவிய
பாலை வல்லோன் கை கவா கரம்பின இம்மென இயிரும மாதா வண்டொடு
சயந்து இறுத்த சுரும்பு—கட்டாரகம் முற்றுப்பெற்ற பாலையாழை வாசிக்க
வல்லவன தண்கையாலே வாசித்தகரம்புபோலே இம்மெனனும் ஓசைபட ஒலித்
தும் காதுலையுடைய வணமுனத்தோடே தன்னிடத்து மணத்தைவிருமித்தங்
கின சுரும்பினங்களை,

149. தாது அவிழ் அவரி தா சினை பிளந்து—தாதுவிரிந்த பூக்களை
யுடைய தழைபரந்ததோர்கொம்பை முறித்தது,

150 தாது அடு களிற்றின் வீறு பெற ஓசசி—தண்ணீர் செலுத்ததுகின்ற
பரிக்கோலைக் கைகடந்த மதக்களிறுபோலே வெற்றியுண்டாக ஓட்டி,

தனக்குக்காவலாகிய ட்பெருமையினையு உரையும கைகடந்து வேட்கை
மீதானது நிற்றலால் தாறுகுகளிறதை உவமங்கூறினா மதக்களிறு
ஓசசிறிற்றல் இயல்பு

151 கல்லென சுற்றம் கடு குரல் அவிதது—கல்லெனனும் ஓசைபடக்
கத்தும் வேட்டையாடுகளுடைய கடிய குரல்களை அடித்ததுமாதறி,

151 - 2 எம் சொல்லல் பாணி நின்றனனாக—யாங்கன வாததைசொல்ல
வதலையுடையதோ காலத்தைப் பார்த்துநின்றனாக

கெடுதியுமுடையேனென்றனன், அதனெதிர் (112) யாங்கன சொல்லே
மாதலிற் கலங்கி (143) மெல்லியலீர், சொல்லலுமபழியோவெனச்சொல்லி
(115) ஓசசி (150) அவிததுச் (151) சொல்லா பாணி நின்றனனாக (152) எனக்
கூட்டுக

இதனையும் வேட்கை கூறினாள்

153 - 4 இருவி வேயந்த குறு கால குரம்பை யினை வா கோக்கின
மனையோள் மடுப்ப—கிணையிற் தாளாலேவேயந்த குறியகால்களையுடைய குடி
விலிருக்கும் மானபிணையையொத்த பாரையினையுடைய மனைவி எடுத்துக்
கொடுப்ப

155 - 6 தேன பிழி தேறல் மாநகி மகிழ் சிறந்து சேமம் மடிந்த பொழு
தின்—தேனாசைமத்த கடடெளியையுண்டு மகிழ்ச்சியிக்குக் காவறறொழியில்
மறந்தகாலத்தே,

156 - 8 [வாயமடுத, திருமபுன நிழத்தலிற் சிறுமை நோன, தரவுற
முஞ்சிலை கொளீஇ நோயமிகரு:]

இரு புணம் வாயமடுதது நிழத்தலின் சிறுமை நோனது நோய மிகரு—
பெரியபுணத்தை வேழந்தினது நோக்கிவிடுகையினாலே தப்பினதது வினையும்
சிறுமையைப்பொறுதே வருத்தமிகரு,

■ கட்டாரகம் - பகற்பண்களுள் ஒன்று

† இப்புத்தகம், 357 - ஆம் பக்கம் (†) பாகக்

159. [அரவுச் சினம்.]

அரவு சினம் அரவு உறழ் அம் செனீடு—பாக்கிந்த சினத்தை யுடைய பாம்பையொத்த அழகினையுடைய வில்லையானேந்தி,

அரவுச்சின (159) அரவுற முஞ்சிலை எனீடு (158) எனப் பின்னே கூட்டுக. பாம்பு வடிவிற்கும் சொலத்தொழிவுக்குமுதலமை.

159 - 60. முன்பால் உடல் செருக்கி விடுபு—மெய்வலி யோடே சோபித்தலாற்பிறந்த சினத்தாலே அம்பையெய்து,

விடுபு, விளரம்.

புடையு—தட்டையைப் புடைத்து,

160 - 61. எனம் மடி விரைபுச் செருக்கி படுத்த எதிர—காடெல்லாம் கல்லென்னும் ஒசைபிறக்கும்படி வாயை மடித்துவிடுகின்ற அசிறு கையையாய் மிகு ஒசையைபுண்டாக்கி அக்கனிற்றைப் புனத்தினின்றும் ஒட்டு வையினாலே,

வெறுபடுத்தார்த்தெனவும் பாடம்.

162 - 5. [காப்பெய லுருமிற் பினிறிச் சீர்த்தக, விரும்பினார் த் தடக் விரும்பினுஞ் சேர்த்திச், சினத்திகழ் கடாஅஞ் செருக்கி மாக்கொல்பு, மையல் வேழ மடக்கலி எனதிர்ந்தா:]

சினம் திகழ் கடாம் செருக்கி மையல் வேழம்—சினம் விளங்குதற்குக் காரணமாகிய மத்தாலே மனஞ்செருக்கி மயக்கத்தைபுடைத்தாகிய விரை,

மரம் கொல்பு—மாக்கொண் முறித்தது,

கார் பெயல் உருமின் பினிறி—கார்காலத்துமழையின் உருமேறபோல முழக்கத்தைபுண்டாக்கி,

சீர் தக இரு பினார் தட கை விலம் சேர்த்தி ஒய்யென (166) கலின் எதிர்ந்தா—தந்தலைமைக்குத் தக்கதாகக் கரிய சருச்சரையைபுடைத்தாகிய பெரிய கையைச்சுருட்டி நிலத்தேயெறித்து உடுக்க உற்றுவிண்ப்போலே எக்கன்மேலே வருகையினாலே,

166 - 8. [உய்விட மறியே மாகி யொய்யெனத், திருத்தனே லெல் வனை தெழிப்ப காணுமறத்து, விதுப்புது மனத்தேம் விணைத்தவற் பொருத்தி.]

ஒய்யென, முன்னேகூட்டிற்று.

உய்யு இடம் அறியேமாகி விதுப்பு மனத்தேம்—உயிர்கொண்டு பிழைப்பதோரிடத்தை ஆண்டு வேறுணரேமாகி உடுக்கமுற்ற மனத்தையுடைய பாகுகள்,

காணு மறத்து திருத்த கோல் எல் வனை தெழிப்ப விணைத்து அவன் பொருத்தி—உயிரினுஞ் செறத்த காணக்கூத்தலை மறத்து திருத்திய திரட்

■ சீழ்க்கை - காலினதுதனியைமடித்துச்செய்யும் ஒலி; ■ காத்தலைமடி வளி” (சீவக. 120.)

† “உயிரினுஞ் செறத்தன் காணே” (தொல், காவு, 22.)

பெய்யுள், ததைய ஒளியிணையுடைய வரையொலிப்ப விரைத்தசென்ற அவ னைச்செய்தது.

169. குள் உறு மஞ்ஞையின் கடுங்க—தெய்வமேறின மயில்போலெ கடுங் காசித்து.

170 - 71. [வார்கோ, ஹடுவுறும் பகழி வாக்கிக் கடுகிசை, யண்ணல் பணிமுதத் தழுத்தலின்:] வார்கோல் உடு உறும் கடு விரை பகழி அண்ணல் பணி அணி முகத்து அழுத்தலின்—கெடிய கோலையுடைய உடுச்செய்த தடியவிசையிணையுடைய அம்பை நிரமயவலித்துத் தலைமையிணையுடைய யாணையினது அழகியமுகத்தே எய்கையினாலே,

உடு - காணக்கொள்ளுமிடம்.

172 - [புண்ணுமிழ் குருதி முகமபாய்ச் திழிதரப், புள்ளி வரிநுதல் னெதய சில்லா, நயர்ந்துபுறக் கொடுத்த பினனர் கொடுவே, ணணக்குறு மகளி ராடுகனக் கடுப்ப:]

புள்ளி வரி நுதல் னெதய புண் உமிழ் குருதி முகம பாய்ச் த கொடு வேன் அணங்கு உறு மகளிர் கனம் கடுப்ப இழிதர—புள்ளியினையும் புசாரிணையு முடைய மத்தகம் அழகியுடைய அம்புபட்டு உருவின புண்ணகால் உமிழ்ப்படுங் குருதி முகத்தேபார்த்து *முருகனால்கருத்தலுற்ற மகளிர்க்கு †மறியறுத்தாடுக களத்திற் குருதி குதிக்குமாறுபோலக் குதிக்கையினாலே,

அயர்ந்து சில்லாது புறம் கொடுத்த பினனர்—தன்னைமறந்து ஆண்டுநின்ற வற்றாது முதுகிட்டுப்போன பின்பு,

இதனாலும் ஏதிடுகையினால்.

மகளிராடுகனம் கடப்பமாலையினததாற்போல மிகவும் கடப்பமாலையின ததவென்பருளுள்.

176 - 7. †திணி கட்டப்பின் திரள் அரை வரையுடைய துணை அறை மாலையின் விடேம — தின்னைய நிலையிணையுடைய கடமபினது திரள்தமுதலைகொருங்கச்சூழ்த்த மகளிரொழுங்கிற்று ஒப்புசகாற்றதலையுடைய மாலையேலை கைகோத்தலை விடேமாய்,

178. தரை உடை கலுழி பாய்தலின் — யாற்றின் தரையையுடைய பெருக்கிலே குதிக்கையினாலே,

178 - 9. உரவு திரை அடும் வாரையின கடுங்க—அதனிடத்துப் பாக்கின்ற திரைமோதி இடிகளையினின்ற காணுபோலே கால்தளர்ந்து பின் னர் ஒழுகினேமாத, அதுகண்டு,

179 - 81. [பெருத்தகை, யஞ்சி லோதி யசையல் யாவது மஞ்சலோமபு சின் னணியல் துள்கோன:] பெருத்தகை அம் சில் ஒதி அசையல் சின் அணி கலம் தன்கு யாவதும் அஞ்சல் ஒப்பு என—பெரிய தகுதிப்பாடுடையவன்,

அழகிய செவ்வான மயிரினையுடையாய், இங்ஙனம் காறனர்தொழுநதேயென்
றெடுத்த யான் சின் அழகியநலத்தை நுகர்வேன்; சின்னைநீக்குவேனென்று
சிறிதும் அஞ்சதலைப்பரிகரியெனச் சொல்லி,

182. மாசு ஈடர் நுதல் நீவி—குற்றமற்ற ஒளியினையுடைய நுதலைத்
துடைத்து,

182 - 3. நீடு நினைந்து என் மூகம் நோக்கி நக்கனன்—நெடுநான் இக்கன
வொழுக்கம் நிகழவேண்டுமென்று நினைந்து என்முகத்தைப்பார்த்துச் சிரித்தான்;

183 - 5. [அந்நிலை, காணு முக்கு கண்ணுவழி யடைதர, வொய்யெனப்
பிரியவும் விடாஅன்:]

அந்நிலை, பின்னே கூட்டிற்று.

கண்ணு வழி ஈகாணும் உட்கும் அடைதர ஒய்யென பிரியவும் விடான்—
அங்ஙனம் அவன் அணுகாநின்றவிடத்துத் தனக்கு இயல்பாகியநாணமும் அச்ச
மும் அவ்விடத்தேவந்து தோன்றுகையினாலே விரையத் தன்னிடத்து சின்னும்
இவன் நீங்கவும் விடாறாய்,

185 - 6. [கவைஇ, யாக மடைய முயங்கலின்:] அநிலை (183) கவைஇ
ஆகம் அடைய முயங்கலின்—அங்ஙனம் நின்றநிலையிலே கையாலேயினைத்து
இவன் மாப்பு தன்மாப்பிலே ஒடுங்கும்படி தழுவுகையினாலே,

இதனால் வதிடும் வேட்கையுரைத்தலும் கூறினான்.

186 - 7. [அவ்வழிப், பழுமின குக்க பாதை நெடுஞ்சுனை:]

பழு மினகு உக்க பாதை நெடு சுனை—பழுத்தமினகு சிந்திக்கின்ற
சுற்பாதையிடுத்து நீண்டசுனையிலே,

188. முழு முதல் கொக்கின் தீ கனி உதிர்ந்தென—பெரிய அடியினை
யுடைய மாவினுடைய இனியபழங்கள் உதிர்ந்தனவாக அப்பழத்தாலும்,

189 - 90. [புள்ளெறி பிரசமொ டுண்டிப் பலவி, நெகிழ்த்துரு சுறம்
பழம் விளைந்த தேறல்:]

பலவின் நெகிழ்த்த உரு பழம்—பலவினுடைய விசிந்து தேன்பாக்
கின்ற கறியபழத்தாலும்,

விளைந்த தேறல்—உண்டான கட்டெளிவு,

புள் ஏறி பிரசமொடு ஈண்டி—கிரம்புதலால் தன்னைநுகர்கின்ற சுயினைத்
தன்னியுருத்த தேறலே வந்துநிரளுகையினாலே.

191. நீர் செத்து அயின்ற தோகை—தனக்கு எவரிய நோக்கருதி அந்
தேறலையுண்ட மயில்,

191 - 2. [வியலூர்ச், சாறுகொ ளாங்கண் விழவுக்கன சந்தி:] சாறு
கொள் ஆங்கண் வியல் ஊர் விழவு கனம் சந்தி—விழாக்கொள்ளுதற்குரிய அவ்
விடங்கனையுடைய அகற்றையையுடைய ஊர்களில் விழாக்கொள்ளுதலையுடைய
கைத்தே மிக்கு,

ஆங்கனென்றது கோயில்களை.

193. அரி கூட்டு இன் இயம் கறங்க ஆடும் மகன்—அரித்தெழுதின்ற ஓசையைக்கூட்டுதலையுடைய இனிய வாச்சியங்கனோலிப்ப ஆடுகின்றமகன்,

194. கயிறு ஊர் பாணியின் தளரும் சாரல்—கழாய்க்கயிற்றிலே ஏறி ஆடுகின்ற தாளத்தினால் தான் ஆற்றாது தளருமாறுபோலத் தளருஞ்சாரல்,

தேறலயின்ற தோகை கூத்தாட ஆற்றாது தளருஞ் சாரலையுடைய குன் மென்க.

இதற்கு *உள்ளுறையுலகம் கொள்ளுமாறு —பிளகு உட்கபாறை அந்நில த்துமாக்களுமைகின்ற ஊராகவும், கெடுஞ்சுனை நிலவன் குடியாகவும், மாம்பழத் தாலும் பலாப்பழத்தாலும் விளைந்ததேறல் தந்தையாலும் காயாலுமுள்ளைய தலைவளுகவும், பிரசம் இவரைக்கூட்டின பால்வரைதேய்வமாகவும், அதனை புண்டமயில் உயர்ந்த தலைவனைத் தன்குலத்திற்று ஒத்தானைக்கருதி றுகர்ந்த தலைவியாகவும் அத்தேறலிற்பிறந்த களிப்புக் களவொழுக்கத்தாற்பிறந்த பேரின் பமாகவும் மயில் ஆடவாற்றா தன்மை வருந்திக்குறைந்த தன்மையாகவும் உள் ளுறையுலகம்கொள்க.

195 - 7. [வரையர மகளிரிற் சாஅய் விழைதக, விண்பொருஞ் சென் னிக் கிளைஇய காந்தட், டண்கம முலரி தாஅய்.] விண் பொருள் சென்னி கிளைஇய காந்தன் தண் கமழ் அலரி வரை அரமகளிரில் சாஅய் விழைதக தாஅய்—விண்ணத்திண்டுகின்ற சிவரவகவிலே கிளைத்த செங்காந்தளினுடைய குளிரந்த மணக்கின்ற பூக்கள் கீழே வரையரமகளிர் பார்து விளையாடுதலிற் மந்தலம் சிறிதுகெட்டு விரும்புகல்தரும்படி கீழேவந்து பார்து.

197 - 9. நல் பல வம்பு விரி களத்தின் சலின் பெற பொலிந்த குன்று கெழு நாடன்—நன்றாகிய பலவாகிய கசகப்பார்த எளம்போலே அழகுபெறப் பொலிவுபெற்ற மலைபொருந்தின நாடன்,

உயர்ந்தநிலத்தேகின்று மணக்கின்ற காந்தன் வரையரமகளிராற் கீழ்க்கிலத்தே பார்து அவ்விடத்தைக் கச்சலிரித்தாற்போல அழகுபெறுத்துமென்றதனால், நம் மிலுயர்ச்சியையுடைய தலைவன் நமது நல்வினையால் தனதுபெருமைகள் மொழிந்து இவ்விடத்தே வந்துகூடி நமக்கும் உயர்ச்சியுளதாக்கி நம்மை அழகு பெறுத்துகின்றானென்று உள்ளுறையுலகமெய்திற்று.

199. எம் விழைதரு பெருவிறல்—எம்மை எப்பொழுதும் விரும்புதலைத் தருகின்ற பெரியவெற்றியையுடையவன்,

200. அவ்வழி (186) உள்ளம் தன்மை புள்ளினன் கொண்டு—தான் முயங்குகையினாலே அப்பொழுது இவளுள்ளத்து நிகழுந்தன்மை மேல் வரைத் துகொண்டு இல்லறநிகழ்த்துதலையிருக்குமென்று கிளைத்தனனாய் அதனை உட் கொண்டு,

* உள்ளுறையுலகத்தினியல்பை, “உள்ளுறையுலகம்” (தெகல். அகத். 46) என்னுஞ் சூத்திரமுதலியவற்றாலுணர்க.

அவ்வழி, இக்கேட்புபற்றி.

201 - 3. [சாறயர் தன்ன மிடாஅச் சொன்றி, வருகர்க்கு வரையாடல்
சுள் பொற்ப, மலர்ந் திறத்த பருகன்:]

பலர் பருகித் திறத்த வாயில் வளம் சுகர்—பலரும்வந்து உண்ணும்படி
அகலக் கதவு திறத்துடைக்கின்ற வாகையுடைய வளநகர்,

மிடா சொன்றி வருகர்க்கு வரையாடல் அயர்ந்தன்ன வளம் சுகர்
பொற்ப — மிடாச்சோற்றை *வருவார்க்கெல்லாம் வரையாமலிடுகின்ற விழாச்
கொண்டாடினதோன் செல்வத்தைபுடைய அகம் பொலிவுபெறும்படி,

முன்புள்ள இயல்புகடறிற்று.

204. பைந்தணம் ஒழுமிய செய் மலி அடிசில்—பசுத்த நிணமொழுமின
செய்மிக்க அடிசில் இடுகையினாலே,

205 - 6. வகை இல் வான் நினை புரையோர் கடும்பொடு விருத்த உண்டு
எஞ்சிய மிச்சில்—குற்றமில்லாத உயர்ந்தருலத்திற்பிறத்த உயர்ந்தோர் தமதுசுற்
றத்தோடே விருத்துண்டு மிக்க அடிசில்,

206. பெருந் தகை—பெரிய தகைமைப்பாடுடையவன்,

207 - 8. நின்றோடு உண்டலும் புராவது என்று ஆக்கு அறம் புனை
தேற்றி—நீ இடுகையினாலே யானுண்டலும் உயர்ந்ததென்றுசொல்லி அப்
பொழுது இல்லறம் தங்கணக்கையேற்றுவதாகத் தெளிவித்து,

ஓடு ஆளக்குக.

208 - 10. பிறக்கு மீமிசை கடவுள் வாழ்த்தி கைதொழுது
வஞ்சினம் வாய்மையின் தேற்றி—பெரியமையில் மிக உயர்ந்தஇடத்தேபுறை
கின்ற முருகினையும்வாழ்த்தி வணங்கி அவன்முன்னே இவன் மயக்கமுறுதற்
குக் காரணமான வஞ்சினத்தை உண்மையால் தெளிவித்து,

வஞ்சினம் - பிரியின் அறணல்லதுசெய்தேனாலேனென்னுமொழி. முன்
தேற்றாதவின், ஏழுறுவஞ்சினமென்றார்.

211. அம் நீ தென் நீர் குடித்தலின் ஞஞ்ச அமர்ந்து—அம்மையில்
அழகிய இனிய தென்னிய அருவிநீரை அவன்குடிக்கையினாலே இவன்ஞஞ்ச
ஞாநமில்பொருந்தி,

நீர்குடித்தலும் ஒருஞாநவென்று கொள்க.

ஞஞ்சமைத்தென்றும் பாடம்.

212 - 4. [அருவிட ஈமைத்த கனிததரு புணர்ச்சி, வானுரி யுதையுள்
வயக்கியோ ஈவாயும், பூமலி சோலை யப்பகல் சுழிப்பி:] வான் உரிய உதையுள்
வயக்கியோர் அவாயும் அரு விடர் அமைத்த பூ மலி சோலை கனிது தரு புணர்
பகல் சுழிப்பி—ஆகையத்திடத்தே தமக்குரிய இருப்பினையுடைய

பெயர் பெற்றிருக்கும் அரிய முழுமுதல்களினிடத்தே பொருந்திய பூமிக்கே
சேர்ந்தவனாக வந்துகொண்டிருந்த அன்றைப் பகற்பொழுதெல்லாம்

பெயர் பெற்றிருக்கும் அரிய முழுமுதல்களினிடத்தே பொருந்திய பூமிக்கே

உரிய உதையன், விகாரம்.

உண்மையென்பதெனவி கூறினான்.

216 - 6. [எல்ல செல்ல வேழம் பிறைஞ்சிப், பங்கதிர் மண்டிலம் கல்
சேர்பு மறைய:] பல் கதிர் மண்டிலம் ஏழ் ஊர்பு எல்ல செல்ல இறைஞ்சி கல்
சேர்பு மறைய—பலவிசைக்களையுடைய ஞாயிறு ஏழுருதிரையுண்ட தேரை
யேறிப் பகற்பொழுதுபோம்படி தாழ்த்து அத்தகிரியைச்சேர்ந்து மறைகையி
னாலே,

217. மான் கணம் மரம் முதல் தெவிட்ட—மாண்டிரன் மரத்தடிகளிலே
திரை,

தெவிட்டல் அசையிடுதலுமாம்.

217 - 8. ஆன் கணம் கன்று பயிர் குரல் மன்று நிறை புருதர—பசுவி
னுடையதிரை கன்றுகொண்டிருக்கும் குரலையுடையவாய் மன்றுகளிற்சிறையப்
புருதரிசெய்ய,

219 - 20. ஏக்கு வயிர் இசைய கொடு வாய் அன்றில் ஒக்கு இரு
அகம் மடல் அகவ—ஊதுகின்ற கொம்போன்ற ஓசையையுடைய
விரைந்த வாயையுடைய அன்றில் உயரும் பெரியபனையில் உண்மடலிலேயிரு
ந்து பேட்டையடைக்க,

221. பாம்பு மணி உயிழ—பாம்பு தான்மேய்தல் காரணமாகத் தன்னி
டத்துமானிக்கத்தை ஈன,

221 - 2. [பல்வயிற் கோவலர், †ஆம்பலர் தீக்குழற் நென்விளி பயிற்ற:]
பல் வயின் ஆம்பல் அம தீ குழல் தென் விளி பயிற்ற—இடையர் பல
இடங்களினுமின்று ஆம்பலென்னும் பண்ணினையுடைய அழகிய இனிய குழ
விடத்துத் தெளிந்த ஓசையைப் பலகாலுமெழுப்ப,

222. ஆம்பல் ஆய் இசை கூம்பு விட—ஆம்பலினது அழகியஇசைகள்
தலையவிழ,

223 - 5. [வனமனைப், பூந்தொடி மகளிர் சுடர்தலைக் கொளுவி, யந்தி
யந்தனை யயர:]

அந்தனை அந்தி அயர—பார்ப்பார் அந்திக்காலத்துச் செய்யுந்தொழில்களை
சிகழ்த்த,

வனம் தொடி மகளிர் சுடர் தலை கொளுவி அந்தி அயர - செல்வத்
தையுடைய மனைகளிற் பொலிவுபெற்ற தொடியினையுடைய மகளிர் வினக்கை
அவ்விடத்தேகொளுத்தி அந்திக்காலத்திற் நொழிலைசிகழ்த்த,

முழுமுதல் - குகை.

† ஐங்குறு. 215. “ஆம்பலர் தீக்குழல் கௌமோ தோழி” (சிலப். ஆய்
பெயர்.)

225 - 6. கானம் ~~மலை~~ தோய் பணவையினை நெடுநிலைப் பொத்த—அக் காட்டில்வாழ்வார் விண்ணத்திண்ணென்ற பாணின்மேலே திக் ஊடலோவாலே நெருப்பைப்பிறப்பித்து எரிப்ப,

227. வானம் ~~மலை~~ வாய் சூழ்பு கறுப்ப—மேகம் பெரிய மலையிடத் தைச்சூழ்த்து கறுப்ப,

227 - 8. கானம் கல்லென்று இரட்ட—காட்டிலுள்ள விலக்குகளெல்லாம் கல்லென்னுமோசையைபுடையவாய் ஒன்றற்கொன்று மாறிக்கூப்பிட,

கானம், ஆகுபெயர்.

228. புள்ளினம் ஒலிப்ப—பறவைகள் குடும்பைக்கண்ணெடுத்து ஆவாரிக்கையினாலே,

229 - 30. *~~சினையு~~ வேந்தன் செல்சமங் கடுப்பத், துணையு மலை துன்னுதல் காணாஉ:]

தெவிட்ப் (217) புகுதா (218) அகவ (220) உமிழ்ப் (221) பயிற்றக் (222) கூம்புவிட (223) அயராப் (225) பொத்தக் (226) கறுப்ப (227) இரட்ட ஒலிப்பச் (228) செல்சமங்கடுப்ப (229) மலை துன்னுதல்கண்டு (230) ~~மூடிக்க~~.

இவ்வெச்சங்கள் எதிர்காலமுணர்த்தின. †“நிலநெருங்கு மயங்குத வின மென மொழிப.” எனவே காலமிரண்டு மயங்குமென்றவீற் குறிஞ்சியின் மலைக காலங்கூறிஞர்.

231 - 4. [நேரிறை முன்கை பற்றி துமாதா, நாடறி நன்மண மயர்களு சின்னாட், கலங்க லோம்புமி விலங்கிழை யீரென, வீர நன்மொழி தீரக் கூறி.]

இலங்கிழையீர்—விளங்குகின்ற பூணிணையுடையீர்,

துமர் நேர் இறை முன்கை பற்றி தா நாடு அறி நல் மணம் அயர்கம்— தும்முடையசுற்றத்தா துமது நேரிய இறையினையுடைய முன்கையைப்பிடித்து எமக்குத்தா நாட்டிலுள்ளாரெல்லாமறியும் நன்றாகியகலியாணத்தினைப் பின்பு லிகழ்த்துவோம்;

சில் நான் கலங்கல் ஒம்புமின் ~~நா~~ நாம் நல் மொழி தீர கூறி—யாம் இக்கள வொழுக்கத்தார்பெறும் பேரின்பம்பெறுதற்குச் சிறிதுநான் இங்கனம் ஒழுகா நின்றேமென்று நெஞ்சுகலங்குதலைப் பாதுகாப்பிராகவென்று அருளுடைத் தாகிய நல்லவார்த்தையை இவன்நெஞ்சில் வருத்தத் தீருமபடி சொல்லி,

235. துணை புணர் ஏற்றின் எம்மொடு வந்து—ஆவைப்புணர்ந்த ஏற போலே விடாமல் எம்முடனேகூடவந்து,

■ இதற்கு உரை கிடைத்திலது; சினையு - கோபித்த. துணையு - விரைந்த.

† தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், கு. 12.

236 - 7. தஞ்சை முழுவின் முடி ஊர் மாயம் மாயம் மீதுத்து பெயர்ந்தான்—ஓசையை ஒருகாலுமருத முழுவியையுடைய பழைய கம்புள் வாசலில் பலரும் நீருண்ணுந்துறையிலே ஏம்மைமீதுத்தி மீண்டுபோனான்;

இதனால் வேட்கையுரைத்தல் கூறினான்

237 - 9. அதன் கொண்டு அன்றை அன்ன விரும்போடு என்றும் மாலைமான் — அப்புணர்ச்சிதொடங்கி அம்முதலுன்போன்ற விரும்பத் தோடே எங்காளும் இரவுக்குறியிலே வருதலை கணக்கு இயல்பாகவுடையன் ஏகாசம், சுற்றரசை.

239 - 41. வரு தோறும் காவலர் சடுகினும் கடம் நாய் குரைப்பினும் தீ துயிலெழினும் நிலவு வெளிப்படினும்—அங்கனம் வரும்போதெல்லாம் ஊர் காவலர் கடுகிக்காதாராயினும் கோபத்தையுடைய நாய் குரைத்ததாயினும் தீ துயிலுணர்ந்தாயினும் நிலவு வெளியாக எழிகதகாயினும்.

242. வேய் புரை மெல் தோள் இன் துயில் பெருஅன் (243)—மூங்கிலை யொத்தமெல்லிய தோளிற்பெறும் இனியதுயிலப் பெருதுபோவன்;

243. பெயரின்மும் முனியல் உருஅன்—யாவகன் குறியல்லதனைக் குறியாகக்கருதிச் செல்லாநின்ற மீண்டு மனையிடகதேபுகினும் அதற்கு வெறுத்தலைச்செய்யான்;

244. இளமையின் இகத்தன்றும் இலனே—அவன்ருன் இளமைப்பருவத்தைக் கடந்ததுமில்ன்;

244 - 5. [வளமையிற், தன்னிலை தீர்த்தன்று மிலனே] வளமையின் என்றும் (242) தன் நிலை தீர்த்தன்றும் இலனே—சுற்றாங்களைத் திரித்தற் குரிய *செல்வச்செருக்கான் எங்காளும் தன்ருவத்திற்குரிய சுற்றாங்களின் நீங்கியதுமில்ன்;

ஏகாசங்கள், சுற்றரசை.

245 - 6. கொன் ஊர் மாயம் காவலின் இயல்பு நினைது தேற்றி—†அவர் முதலியவற்றான் அச்சத்தையுடைய இவ்வுரின்சுண்ணை கணக்குப் பொய்யாயிருக்கின்ற இரவுக்குறியிலே கூடுகற்குவருகின்ற வரலினதுதன்மையை இக்து ஒழுக்கமன்றென்று நினைத்து அவன் வரைந்துகொள்ள இவ்வறகிகழ்த்துதலே கல்லொழுக்கமென்று துணிகையினாலே

247 - 8. [நீரெறி மலரிற் சாஅ யிதழ்ச்சோரா, வீரிய கலுமுமிவன் பெரு மதர் மழைக்கண்:] இவன் பெரு மதர் மழை கண் நீர் எழி மலரின் சாஅய்

* “அறநி ரம்பிய வருளுடை யருத்தவர்க் கேணும், பெறல ருத்திருப் பெற்றயின் சிந்தனை பிரிதாம்” (கம்ப மந்தரை. 70.); ‘செல்வம்வந் துற்ற காலத் தெய்வமுஞ் சிறிது பேணார், சொல்வன வறிந்து சொல்வார் சுற்றமுந் துணையு கோக்கார், வெல்வதே நினைவ தல்லால் வெம்பகை அவிதென் றெண்ணர், வல்வினை வினைவு மோரார் மண்ணின்மேல் வாழு மாந்தர்” (வி - பாதம், சிருட்டினன், 143.)

† அவர் - பவாறிந்துகூறும்பழிமொழி.

இதழ் சோசா ஈரிய கலுமும்—இவளுடைய பெரிய மதர்த்த குளிர்த்த கண்ண
பெருந்தளி எறித்தபெய்தமலர்போலே அழகுசெய்து இமைசேர்ந்து ஈத
நினையுடையவாய்க் கலவகாநிற்கும்;

249 - 61 [ஆகத தரிப்பனி யுறைப்ப நாளும், வணப்படு மஞ்ஞையி
னலஞ்செலச் சாஅய் கினைத்தொறுக கலுமுமா லிவனே கங்கு, லினைச்செறி
யுமுனையு மானியு முளியமும, புழற்கோட் டாமான் புகல்வியுக் களிதும், வலி
யிற் தப்பும் வனகண் வெஞ்சினத, துருமுஞ் சூரு மிரைதே ஈரவமு, மொடுக
கிருக் குட்டத தருஞ்சுழி வழங்குந, கொடுத்தான் முதலையு மிடங்கருக் காரமு,
தாழிலு மிழுக்கு மூழிடி முட்டமும, பழுவுக் பார்த்து முளப்பட்ட பிறவும,
வழுவின வழாஅ விழுமவா, குழுமலை விடரக முடையவா லெனவே.]

இவன் நினைத்தொறுக வலை படு மஞ்ஞையின கலம்செல சாஅய் அரி பனி
நாளும் ஆகதது உறைப்ப கலுமும் (248)— இவன் அவ்வனம் அழுதின
தற்கு மேலே அவர்வருகின்ற மலை இடுமபையுடையவாயிருக்குமென்று கினை
குந்தோறும வலையிலகப்பட்டமயில்போலே தனனலம்போம்படி நணுகிக்
ணில் அரிததுவீழுகின்றா நான்தோறும மார்பிலேதுளிப்பக் கலவகாநிற்கும்,

கவருல்—இரக்காலத்த,

அனை செறி உழுவையும்—முழைஞ்சிடத்திலே செறியும் புலிகளும்,

யாளியும்—யாளிகளும்,

உளியமும்—காடியும்,

புழல் கோடு ஆமான் புகல்வியும்—உள்ளுப்பொய்யான கொம்பையுடைய
ஆமானிலேறும்,

களிறும்—யானையும்,

வலியின் தப்பும் வனகண் வெ சினத்து உருமும்—வலியினற்கெடுக்கும்
தறுகணமையையுடைத் தாகிய வெவ்லிய சினகதையுடைய உருமேறும்,

சூரும்— கொடுத்தெய்வமும்,

இரை சேர் அரவமும்—இரை தேடிக்கிரியும் பாம்பும்,

ஒருகு இரு குட்டதது அரு சுழி வழங்கும் கொடு தான் முதலையும்
இடங்கருக் காரமும—புடைப்பட்ட கரிய ஆழத்திடத்ததுப் போதற்கரிய சுழியிட
தேதிரியும் வளைந்ததானையுடைய முதலையும் இடங்கரும் காரமும,

இவை மூன்றும் சாதி விசேடம்

தாழிலும்—வழிபறிப்பா கொன்றுகுவிக்குமிடங்களும்,

தாழில் - கொடிப்பிணக்கெனபாருமுளா

இழுக்கும்—வழுக்குகிலமும,

ஊழ் அடி முட்டமும—முறைபழப்பாடாயப் பின்பு வழிமுட்டாயிருக்கும்
இடங்களும்,

பழவும்—பிசாசும்,

பாத்தரும்—பெரும்பாம்பும்,

உண்பட பிறவும் வழுவின் வழாஅ விழுமம்—உழுவைமுதலாக எண்ணப்பட்ட இவையெல்லாமுட்பட வேறும தப்புஞ்செயலிற் தப்பாத இடும் பைதருவனவற்றை,

விழுமஞ்செய்வனவற்றை விழுமமென்றார்; இஃது ஆகுபெயர்.

அவர் குழு விடர் அகம் உடைய ஆல் என—தலைவருடைய கிளையை யுடைத்தாகிய மலையின்முழைஞ்சிடம் உடையவாயிருக்குமென்று.

அன்னாய் வாழி; அன்னாய் யாண்குறுகின்றதனை விரும்புவாயாக (1); நீயும் எய்யாமையலையாகி வருந்துகி (8); இவளும் (26) ஏனையுலகத்தும் இயைவதாலெனக்கூறி (24) மெலியும் (26), யானும் (29) சானறோர்போல (28) வருந்தாநின்றேன் (29); என்னுது (31) எமியேற் தணிந்த அருவினை (32) கிசுழ்த்தவண்ணம் நீயுணரச் (33) செப்புக் கலையமங்கேன; அதுகேட்டுச் சினவாநீமோ (34); திணையிற் படுபுள்ளோப்பி (38) வருதியுரைய நீ போகவிடுகையினாலே (39) யாங்குளும்போய் இடணமேறிக் (41) கிளிகமுடாயினவற்றைவாங்கி (44) ஒட்டிக் (101) கொணர்பு (50) பொழிந்தென (53) நெடுவகோட்டிழிதருந் தெண்ணீ (54) நருவி (55) யாடிப் (56) பாய்ச் சினகுடைவுழிப் (57) பாயம்பாடித் (58) கூத்தலைப்பிழிவனநதவரிச (60) சிவநதகண்ணேமாய் (61) மலிவனமதுகிப் (97) பரேர்ப்புழுகுடனே (96) காதந் முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் (62 - 95) பாதையிலேருவித்துது (98) கௌவினி பயிற்றி (100) ஓப்பியும் (101) தழைதைது உடுததுக (102) கோதையை (103) முச்சியிலே காய்ச (104) செயலைத் (105) தண்ணிழலிலே யிருந்தனமாக (106), குன்று கெழுநாடனைய எம்பெருவிதல (109) அணிபெருவத (136) இனாயீ, இறந்த (141) கெடுதியுமுடையேனென நன்ன, அதனெதி (142) சொல்லேமாதலிற் கலக்கி (143) மெல்லியலீர் சொல்லுமபழியோவெனச்சொல்லி (145) ஓசரி (150) அவித்துச (151) சொல்லர்பாணிநினதனதை (152), வேழம் எதிர் அருகையினாலே (165) விரைக வற்பொருநதி (169) நடுவகாரிந்தப் (169) பகழியைவாங்கி (170) அணிமுகத்தமுத்தலின (171), அது புறங்கொடுத்தின (174) கலுழிபாய்தலின் (178) வாழையினடுவகினமாக, அதுகண்டு பெருந்தகை (179) எடுத்து அஞ்சலோம்பெனச்சொல்லி (181) கீவி கினைந்து (182) என் முகலோக்கி கக்கனன் (183); அவ்வழி நானும் உட்கும் அடைதருகையினாலே (184) இவன்கீங்கவும் விடாரும் (185) அக்கலை (183) முயங்கலின், அவ்வழி (186) இவனன்னத்தன்னம் புள்ளினனாய் அதனையுட்கொண்டு (200) விருத்தண்டெஞ்சிய மிச்சிலை (206) நீயிடுகையினாலே யானுண்டலும் புரைவதென்று சொல்லித் (207) தேற்றிப் (208) பெருந்தகை (206) கடவுளும் வாழ்ததிக் கைதொழுது (209) வஞ்சினர்வாய்மையிற் தேறறிக் (210) தெண்ணீரகூழ்தலின் கெஞ்சமர்ந்து (211) சோலையிலே (211) களிதருபுணர்ச்சியைத் (212) கழிப்பி (214) மண்டிலம் மறைகையினாலே (216) மாலேதன்னுதல் கண்டு

(2380) இலங்கைழயீர், கலங்கலேம்புமினென (2388) ஈரன்மொழிகுநி (2384) எம்மொடுவந்து (2385) உண்டுகைநிறத்துப் பெயர்ந்தான்; அதற்கொண்டு (2387) என்றும் (2388) இரவில்வருமாயினன்; வருதோறும் (2389) கடுகினும் குறைப்பினும் (240) தயிலெழினும் வெளிப்படினும் (241) இன்றியில் (242) பெருமற் போவன்; அதுவேயன்றிப் பெயரினும் முனியலுறான் (243); இகத் தன்றுமில்ன் (244); என்றும் (242) தீர்த்தன்றுமிலாதவன் (245) மாயவரவினியல்புமினந்து தேற்றுகையினாலே (246) இவன்கலுமும் (248); அங்கனம் அழுதின்றதற்குமேலே அவர்வருகின்ற (260) குழுமலைவிடாகம் (261) விழுமம் (260) உடையவென (261) நினைபுந்தோறும் (251) ஈஅய் (250) உறைப்பத் (249) கலங்காமிற்கும் (251); இதுகாண் கல்வினை நிகழ்த்தவண்ணமென்றானே வினமுடிக்க.

ஆரியவரசன்பிரகத்தனைத் தமிழறிவித்தந்தூக் கபிலப்பாடிய குறிஞ்சிப்பாட்டிற்ற மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினுர்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

1. நின்குற்ற மில்லை நிரைதொடியும் பண்புடைய
ளென்குற்றம் யானு முணர்கலேன் - பொன்குற்ற
றருவி கொழிக்கு மணிமலை நாடன்
றெரியுங்காற் றிய திலன்.
2. ஆற்றல்சால் கேள்வி யறம்பொரு ளின்பத்தைப்
போற்றிப் புனைந்த பொருளிற்தே - தேற்ற
■ மறையோர் மணமெட்டி னைந்தா மணத்திற்
குறையாக் குறிஞ்சிக் குணம்.

ஒன்பதாவது

*பட்டினப்பாவை.

வசையிப்புதழ் வயங்குவெண்மீன்

றிசைதிரிந்து தெற்கேகினுந்

தற்பாடிய தளியுணவிற்

புட்டேம்பப் புயன்மாரி

5 வான் பொய்ப்பினுந் தான் பொய்ப்பா

மலைத்தலைய கடற்காவிரி

புனல்பரந்து பொன் - சிக்கும்

வினாவா வியன்கழனித்

கார்க்கரும்பின் கமழாலைத்

10 தீத்தெறுவிற் கவின்வாடி

நீர்ச்செறுவி னீனெய்தற்

பூச்சாம்பும் புலத்தாங்கட்

காய்ச்செந்நெற் கதிராந்து

மோட்டெருமை முழுக்குழவி

11 கூட்டுரிமற் றாயில்வதியுங்

கோட்டெங்கிற் குலைவாழைத்

* “பட்டினப்பாடியென்னும் வஞ்சிரொடும்பாட்டு ஆசிரியவடிவிலிவந்த ஏந்திசைத்தாங்கல் விரவியற்குறளடிவஞ்சிப்பா” (யா - வி. செய். 37 - உரை); “பட்டினப்பாடியென்னும் வஞ்சிரொடும்பாட்டினுள் ஆசிரியவடிபயின்றவர் ஸ்ரீவதியும் வெள்ளடியும் அருகினவெனக்கொள்க” (யா - கா. ஒழிபு. 4-உரை; 9 - வி. கு. 745 - உரை.)

1 - 7. மதுரை. 107 - 9; “இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினா, மத்தன் னவன் வந்துகவர் பூட்ட”, “தென்றிசை மருங்கின வெள்ளி யோடி னும், ஸ்ரீவதிய” (புறநா. 35, 117); “விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும், கயவாய் செரிக்குக் காவிரி” (சிலப். 10: 103 - 8.)

18. பா. கதிராந்தி.

14 - 5. குழவியென்னுமினமைப்பெயர் எருமைக்குழரித்தென்பதற்கு இவ்வடிவன் மேற்கோள்; (தொல். மாபு. 20 - பேர்.)

16. கோள் கொத்தென்பதற்கு இவ்வடிவன் மேற்கோள்; (தஞ்சை. 11 உரை.)

காக்கமுகிற் கமழ்மஞ்ச
னினைமாலி நிணர்ப்பெண்ணை
முதற்சேம்பின் முனையிஞ்சி

20 யகனகர் வியன்முற்றத்துச்

சுடர்றுதன் மடனோக்கி
னேரிழை மகளி ருணங்குணக் கவருங்
கோழி பெறிந்த கொடுங்காற் கணங்குழை
பொற்காற் புதல்வர் புரவியின் றுருட்டு
முக்காற் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும்
விலங்குபகை யல்லது கலங்குபகை யறியாக்
கொழும்பல்குடிச் செழும்பாக்கத்துக்
குறும்பல்லூர் நெடுஞ்சோணாட்டு
வெள்ளையுப்பின் கொள்ளைசாற்றி

30 நெல்லொடு வந்த வல்வாய்ப் பஃறி
பனைநிலைப் புரவியி னனைமுதற் பிணிக்குங்
கழிசூழ்படப்பைக் கவியாணர்ப்
பொழிற்முறவீற் பூந்தண்டலை
மழைநீங்கிய மாவீசம்பின்

22. “வஞ்சியுள், நேரிழை கவருமென்ற ஆசிரியவடிவியை
நாலகைச்சீர்காட்டவேண்டுவார் இருசேடியாக உரைப்பினும் அவற்றிற்குத் தங்
கலோகையின்ருகலானும் சீர் தம்முட் புணர்ந்திதுதலின்மையானும் வஞ்சிச்சீர்
அதுபது காட்டுகின்றவழி யாண்டும் நேர்பகை நிரைபகைகள் அலகுபெருமை
யானும் தொல்காப்பியனார் கொள்ளார்” (தொல். செய். கு. 12 - ந); “பட்டி
னப்பாலைபென்னும் வஞ்சிகொடும்பாட்டினுள், ‘நேரிழை கவரும்’ என்
றித்தொடக்கத்தன ஆசிரியவடி” (யா - வி. அடியேரத்து, கு. 9); நேரிழைமக
ளிர்: ஷே செய். கு. 5. மேற்கோள்.

22 - 3. வஞ்சிப்பாலில் ஆசிரியவடிபு மென்பாவடிபு மவிலத்தற்கு
முறையே இவ்வடிகள் மேற்கோள்; (தொல். செய். கு. 111 - இளம்; ஷே தொ
கு. 71 - பேர்; யா - ஒழிபு, 4 - உரை; - வி. கு. 745 - உரை.)

23. நன். மயிலை. கு. 407; நன்-வி. 408; ஆனக்கா. காட்டு. 122.

24 - 5. பெரும்பாண். 248 - 9; குறந். 61.

22 - 6. சீவக. 89.

21. “குறும்பு லாசலாஞ் செல்லு மாதே” (நற். 9.)

29. “வெண்க லுப்பின் கொள்ளை சாற்றி” (நற். 4; அகநா. 140.)

கொள்ளைசாற்றி: (அகநா. 381.)

29 - 30. “செல்லி னேரே வெண்க லுப்பென” (அகநா. 140.)

- 35 மதிசேர்ந்த மகவெண்மீ
 னுருகெழுதிற் லுயர்கோட்டத்த
 முருகமர்ப்பு முரண்கிடக்கை
 வரிவணிகடர் வான்பொய்கை
 யிருகாமத் தினையேரிப்
- 40 புலிப்பொறிப் போர்க்கதவிற்
 றிருத்துஞ்சந் தின்காப்பிற்
 புகழ்நிலைஇய பெ ிவளர
 வறநிலைஇய வகனட்டிற்
 சோறுவாக்கிய கொழுங்கஞ்சி
- 45 யாறுபோலப் பார்த்தொழுகி
 யேறுபொரச் சேறுகித்
 தேரோடத் துகள்கெழுமி
 நீறுடிய களிற்றுபோல
 வேறுபட்ட வினையோவத்து
- 50 வெண்கோயின் மாரூட்டுந்
 தண்கேணித் தகைமுற்றத்துப்
 பகட்டெருத்தின் பலசாலைத்
 தவப்பள்ளித் தாழ்காவி
 னவிர்சடை முனிவ ரங்கி வேட்டு
- 55 மாவுதி நறும்புகை முனைஇக் குயிறம்
 மாயிரும் பெடையோ டிரிபல் போகிப்
 பூதங் காக்கும் புகலருங் கடிநகர்த்
 தூதுணம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கு
 முதுமரத்த முரண்களரி
- 60 வரிமண லகன் றிட்டை
 யிருங்கிளை யினனொக்கற்
 கருந்தொழிற் கலிமாக்கள்
 கடலிறவின் குடுதின் றும்

39. “இருகாமத்தினை யேரிபோலும் குணங்களிலும் விரியாடி”
 (தேவல். கற்பு. கு. 50 - ௪.)

44 - 7. “சோறு ஒழுகியென்பதோவெனின், யாமென்றதுனை
 யானே பேரியாமெனக்கொண்டு உலகிறந்தனவானமைக்கன்றே ஏறபொ
 கெழுமியென்பதாயிற்றென்பது” (தேவல். 10 - பேர்.)

- வயலாமைப் புழுக்குண்டும்
 65 வறளாம்பின் மலர்மலைந்தும்
 புனலாம்பற் பூச்சுடியு
 நீனிற் விசும்பின் வலனேர்பு திரிதரு
 நாண்மீன் விராய கோண்மீன் போல
 மலர்தலை மன்றத்துப் பலருடன் குழீஇத்
 70 கையினுங் கலத்தினு மெய்யுறத் தீண்டிப்
 பெரு ஸ்சினத்தாற் புறக்கொடாஅ
 திருஞ்செருவி னிகன்மொய்ம்மோனோர்
 கல்லெறியுங் கவண்வெரீ இப்
 புள்ளிரியும் புதர்ப்போந்தைப்
 75 பறழ்ப்பன்றிப் பஸ்கோழி
 யுறைக்கிணற்றுப் புறச்சேரி
 மேழகத் தகரொடு சிவல்வினை யாடக்
 கிடுகுசிறைத் தெல்குன்றி
 நடுகல்வி னரண்போல
 80 நெடுந்தாண்டிலிற் காழ்சேர்த்திய
 குறுங்குரைக் குழநாப்ப
 ணிலவடைந்த விருள்போல
 வலையுணங்கு மணன்முன்றில்
 வீழ்த்தாழைத் தாட்டாழ்ந்த
 85 வெண்கு தாளத்துத் தண்பூங் கோதையர்
 கிளைச்சுறவின் கோடுநட்டு
 மனைச்சேர்த்திய வல்லணங்கினான்

64 - 5. இவ்வழிகள், வஞ்சிப்பாவிற்கு கலியாழவந்ததற்கு மேற்கோள், (தொல். செய். கு. 111 - இளம்; யா - வி. அடியோத்த, கு. 8; யா - கா ஒழிபு. 4 - உரை; கு - வி. கு. 745 - உரை.)

64 - 5. தொல். செய். கு. 108 - பேர், மேற்.

67. வலனேர்புதிரிதரு: (முருகு. 1.)

78. "பூத்தலைக் குந்தக் குத்திக் கிடுகுசிறைத்து" (முல்லை 41); "வேறு ன்று பலரை" (அகநா. 131.)

82 - 3. "சிலவுக்கானல்" (மது. 114); "சிலாவி னிலங்கு மணன் மலி மறகு" (அகநா. 200.)

85. தொல். உயிர். கு. 44. மேற்.

86 - 7. "இனி செய்தனிலத்தில் தலையார்க்கு வலையனந்தப்பின், அம் கிளைபுடன், குழீஇச் சுறவுக்கோடு ஈட்டுப் பறவுக்கடன்கொடுத்தலின்

- மடற்றாழை மலர்மலைந்தும்
பிணர்ப்பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும்
- 90 புன்றலை யிரும்பாதவர்
பைந்தழைமா மகளிரோடு
பாயிரும் பனிக்கடல் வேட்டஞ் செல்லா
துவவுமடிந் துண்டாடியும்
புலவுமணற் பூங்கானன்
- 95 மாமலை யணைந்த கொண்மூப் போலவுந்
தாய்முலை தழுவிப் குழவி போலவுந்
தேறுநீர் புணரிபோ டியாறுதலை மணக்கு
மலிபோதத் தொலிகூடற்
றீ துநீங்கக் கடலாடியு
- 100 மாசுபோகப் புனல்படியுது
மலவ னாட்டியு முரவுத்திரை யுழக்கியும்
பாவை சூழ்ந்துப் பல்பொறி னாநண்டு
மகலாக் காதலொடு பகல்விளை யாடிப்
பெற்றுகருந் தொல்சீர்க் துறக்க மேய்க்கும்
- 105 பொய்யா மரபிற் புமலி பெருந்துகை
துணைப்புணர்ந்த மடமங்கைபர்
பட்டுநீக்கிக் துகிலுடுத்த
மட்டுநீக்கி மதுமகிழ்ந்து
மைந்தர் கண்ணி மகளிர் கூடவு
- 110 மகளிர் கோதை மைம்கர் மலையவு
நெடுங்கான் மாடத் தொள்ளெரி நோக்கிக்
கொடுத்தியிற் பாதவர் சூளுடச்சுட ரெண்ணவும்

ஆண்டு வருணன் வெளிப்படு மென்றா” என்பதற்கு இவை மேற்கோள்;
(மேதால். அகத்திணை. கு 5 ந - உரை), சுறவ முண்மருப பணங்கயர் வன
கழிச் சூழல்” (பெய. திருக்குறிப்பு. 7), தந்தனனை. ஈட்டி. 134; திரு
வாணக்கா. ஈட்டு 96 பார்க்க.

95 - 6. “தாய்முலை தழுவிப் குழவி போலவு, மாமலை தழுவிப் குழவி போலவும்” (சீவக. 100.)

108. மது: சீவக. 190.

109 - 10. மதுரை. 265; பர. 6 20.

112. “பாதவர் திண்டியில் வினக் மெண்ணும்” (நற் 372).

- பாட லோர்த்து நாடக நயந்தும்
வெண்ணிலவின் பயன் முப்த்துங்
- 115 கண்ணடைஇய கடைக்கங்குலான்
மாஅகாவிரி மணங்கூட்டுந்
தூஉவெக்கர்த் துயின்மடிந்து
வாலிணர் மடற்றாழை
வேலாழி வியன்றெருவி
- 120 னல்லிறைவன் பொருள்காக்குந்
தொல்லிசைத் தொழின்மாக்கன்
காய்சினத்த கதிர்ச்செல்வன்
நேர்பூண்ட மாஅபோல
வைகறொறு மசைவின்றி
- 125 யுல்குசெயக் குறைபடாது
வான்முகந்தநீர் மலைப்பொழியவு
மலைப்பொழிந்தநீர் கடற்பரப்பவு
மாரிபெய்யும் பருவம்போல
நீரினின்று நிலத்தேற்றவு
- 130 நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவு
மனந்தறியாப் பலபண்டம்
வரம்பறியாமை வந்திண்டி
யருங்கடிப் பெருங்காப்பின்
வலியுடை வல்லணங்கினோன்
- 135 புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி
மதிநிறைந்த மலிபண்டம்
பொதிமூடைப் போரேறி
மழையாடு சிமைய மால்வரைக் கவாஅன்
வரையாடு வரடைத் தோற்றம் போலக்

113. “அன்புது கீதக் கேட்டு நாடக நயந்தும்” (வாயு. ௨௨
லியல்பு. 4.)

114. நெடுநல். 95; “கிலவுப்பயன் கொள்ளு செடுகிலா முற்றத்து”
(சிலப். 4: 31.)

125. “உல்குடைப் பெருவழி” (பெரும்பாண் 81.)

129. பா. ஏறவும்.

139. பா. வரையாய்குருடை.

- 140 கருகிர் குமலிக் கொடுத்தே னேற்றை
 பேழகத் தகரோ கெரு முன்றிற்
 குறுந்தொடை நெடும்படிக்கார்
 கொடுத்திண்ணப் பஹைகப்பிற்
 புழைவாயிற் போகிடைசுழி
- 145 மழைதோயு முயர்மாடத்துச்
 சேவடிச் செறிகுறங்கிற்
 பாசிழைப் பகட்டல்கும்
 றாசடைத் துகிர்மேனி
 மயிலியன் மாளோக்கிற்
- 150 கிளிமழலை மென்சாயலோர்
 வளறுழையும் வாப்பொருநதி
 போங்குவரை மருங்கி னுண்டா துறைக்குந்
 காந்தளந் துடுப்பிற் கவிஞலை யன்ன
 செறிதொடி முன்கை கூப்பிச் செவ்வேள்
- 155 வெறியாடு மகளிரொடு செறியத் தாடிய்க்
 குழலகவ யாழ்முரல
 முழுவதிர முரசியம்ப
 விழவற விபலாவணத்து
 மையறு கிறப்பிற் நெய்வஞ் சேர்த்திய
- 160 மலரணி வாயிற் பலர்தொழு கொடியும்
 வருபுன றந்த வெண்மணற் கான்பார்
 றுகெழு கரும்பி னெண்பூப் போலக்
 கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத்
 தாழுடைத் தண்பணியத்து
- 165 வாலரிசிப் பவிசிதறிப்
 பாகுருத்த பசுமெழுக்கிற்
 காழுன்றிய கவிகடுகின்
 மேலூன்றிய துகிற்கொடியும்
 பஸ்கேள்வித் துறைபோகிய
- 170 தொல்லாணை நன்னாரிய

167. “பவழத் தினகாழ் கம்பலக் கிடுகி னூன்றி”, “பவழக்கா றிசுழும்
 பைம்பொற் பெருங்கிடுகு” (ஔவக. 113, 2975); “காழுக் கிடுகும்போ னிற
 கும்”-(அறநெறி-84.)

170. மதுரை. 761; ௨௨ 208 - ■■■■

- ருமழ்குறித் தெடுத்த வருகெழு கொடியும்
வெளிவிளக்குங் களிற்செய்து
தீம்புகார்த் திரைமுன்றுறைத்
தூங்குநாவாய் துவன்றிருக்கை
- 175 மிசைக்கடம்பி னசைக்கொடியு
மீன்றடிந்து விடக்கறுத
தூன்பொரிக்கு மொலிமுன்றின்
மணற்குவைஇ மலர்கிதறிப்
பலர்புகுமனைப் பவிப்புதவி
- 180 னறவுநெடைக் கொடியோடு
பிறிபிறவு நனிவிரைஇப்
பல்வே றுருகிற் பதாகை நீழற்
செல்கதிர் துழையாச் செழுநகர் வரைப்பிற்
செல்லா நல்லிசை யமரர் காப்பி
- 185 னீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரையுங்
காலின் வந்த கருங்கறி முடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுங்
குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலுங்
தென்கடல் முத்துங் குணகடற் றுகிருங்
- 190 கங்கை வாரியுங் காவிரிப் பயனு
மீழத் துணவுங் காழகத் தாக்கமு
மரியவும் பெரியவு நெரிய னீண்டி
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகி
னீர்நாப் பண்ணு நிலத்தின் மேலு
- 195 மேமாப்ப வினிதுதுஞ்சிக்
கிளைகலித்துப் பகைபேணுது
விலைஞர்முன்றின் மீன்பிறழவும்
விலைஞர்குரம்பை மாவீண்டவுங்

178 - 80. பெரும்பாண். 337 - 8.

189. “தென்பெயவத்து முத்துப்பூண்டு” (புறநா. 380); “தென்கடல் முத்தம்” (சிலப். 8: 19); “வெண்டிணைத்தென்கடல்முத்தம்” (நகை. 93.)

192. பா. செளரியவீண்டி.

185 - 92. இவ்வழகன், அரும்பொருளிலையென்பதற்கு மேற்கோள்; (சிலப். 2: 5 - அடியார்க்கு. உரை.)

கொலைகடிந்துங் களவுநீக்கியு

- 200 மமார்ப் பேணியு மாவதி யருத்தியு
நல்லானெடு பகடோம்பியு
நான்மறையோர் புகழ்பாரப்பியும்
பண்ணிய மட்டியும் பசும்பதங் கொடுத்தும்
புண்ணிய முட்டாக் தண்ணிழல் வாழ்க்கைக்

- 205 கொடுமேழி நசையுழுவர்
நெடுதுகத்துப் பகல்போல
நடுவுரின்ற நன்னெஞ்சினோர்
வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து
தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக்

- 210 கொள்வதுஉயிகைகொளாது கொடுப்பதுஉருகுறைகொடாது
பல்பண்டம் பகர்ந்துவிசந்
தொல்கொண்டித் துவன்றிருக்கைப்
பல்லாயமொடு பதிபழகி

- வேறுவேறுபாந்த முதுவா பொக்கற்
215 சாறயர் மூதூர் சென்றுநொக் காங்கு
மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேளததுப்
புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையு
முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும்
வாரிருங் கூந்தல் வயங்கிழை பொழிய

- 220 வாரேன் வாழிய நெஞ்சே கூருகிர்க்
கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்குப்
பிறர், பிணியகத் திருந்து பிடுகாழ் முற்றி
யருங்கரை கலியக் குத்திக் குழிகொன்று
பெருங்கை யானை பிடிபுக் காங்கு

210 - 11. “வணிகர்க்கு உரிய விரதமாவன கொள்வதுஉய்மிகைகொள்
ளாது கொடுப்பதுஉங் குறைகொடாது பல்பண்டம் பகர்ந்ததல் முதலியன”
(தொல். அகத்திணை. கு. 28 - ந. உரை); “கொடுப்பது குறையினதிக் கொள்
வது மிகையின்றி வணிகர்க்கண் மந்தறியார்” (விநாயக. 88.)

206 - 10. இவை வணிகர் குலத்திற் குன்றாமைக்கு மேற்கோள்;
(சீலப் 2: 8.)

214. முதுவாய்: (முருகு. 284; சிறுபாண். 40; பட். 253; பதிந். 66.)

218. இவ்வடி வல்லி சுவண்ணத்திற்கு மேற்கோள்; (தொல். செய்.
கு. 217 - பேர்.)

220. “வாரேனெஞ்சம் உய்க்கின் வினையே” (அகநா. 131.)

223 - 4. “மாப்பயம்பின் பொறையோற்றது, நீடுகுழி யடப்பட்ட. பீடு
டைய வெறுமுன்பிற், கோடுமுற்றிய கொல்களிறு, கிண்கலங்கக் குழிகொன்று,
வினபுகலத் தலைக்கடியாங்கு” (புறநா. 17.)

- 225 தண்ணிதி நாயுண்ணார்
செறிவுடைத் திண்காப் பேழிவாள்கழித்
தருகெழு தாய முழி னெய்திப்
பெற்றவை மகிழ்தல் செய்பான் செற்றோர்
கடியரண் டொலைத்த கதவுகொன் மருப்பின்
- 230 முடியுடைக் கருந்தலை புரட்டு முன்ற
ளுகிருடை யடிய வோங்கெழில் யாணை
வடிமணிப் புரவியொடு வயவர் வீழப்
பெருநல் வானத்துப் பருந்துலாய் நடப்பத்
தூறிவர் துறுகற் போலப் போர்வேட்டு
- 235 வேறுபல் ஸூனையொ முழிஞை குடிப்
பேய்க்க ணன்ன பிளிறுகடி முரசு
மாக்க ணகலறை யதிர்வன முழங்க
முனைகெடச் சென்று முன்சம முருக்கித்
தலைதவச் சென்று தண்பனை யெடுப்பி
- 240 வெண்பூக் கரும்பொடு செந்நெ னீடி
மாயிதழ்ம் குவையொடு நெய்தலு மயங்கிக்
கராஅங் கலிதத கண்ணகன் பொய்கைக்
கொழுங்காற் புதவமொடு செருந்தி நீடிச்
செறுவும் வாவியு மயங்கி நீரற்
- 245 நறுகோட் டிரலையொடு மான்பினை யுளவுங்
கொண்டி மகளி ருண்டுறை முழுகி
யந்தி மாட்டிய நந்தாவிளக்கின்
மலரணி மெழுக்க மேறிப் பலர்தொழ
வம்பலர் சேக்குங் கந்துடைப் பொதியிற்
- 250 பருவிலை நெடுந்தூ னெல்கத் தீண்டிப்
பெருநல் யாணையொடு பிடிபுணர்ந் துறையவு
மருவிலை நறும்பூத் தூயத் தெருவின்
முதுவாய்க் கோடியர் முழுவொடு புணர்ந்த
திரிபுரி னாம்பின் திந்தொடை வோர்க்கும்
- 255 பெருவிழாக் கழிந்த பேரமுதிர் மன்றத்துச்
செய்யு நெருஞ்சியோ டறுகை பம்பி

230 - 31. சிறுபாண். 199 - 200.

242. "கராஅங் கலித்த ருண்டுண் ணாழி" (புறநா. 37.)

245. முல்லை. 99 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

- பழல்வா போரி யஞ்சுவரக் கதிர்ப்பவு
மழுதூற் கூகையோ டாண்டலை விரிப்பவுங்
கணங்கொள் கூளியொடு கதுப்பிசூத் தசைஇப்
260 பிணந்தின் யாக்கைப் பேய்மக டுவன்றவுங்
கொடுங்கான் மாடத்து நெடுங்கடைத் துவன்றி
விருந்துண் டானுப் பெருஞ்சோற் றட்டி
லொண்சுவர் நல்லி லுயர்தினை யிருந்து
பைங்கிளி யிழற்றும் பாலார் செழுநகர்த்
265 தொடுத்தோ லடியர் துடிபடக் குழிஇக்
கொடுவி லெயினர் கொள்ளை யுண்ட
வுணவில் வறுங்குட் டுள்ளகத் திருந்து
வளைவாய்க் டுண்பகற் குழறவு
மருங்கடி வரைப்பி னூர்க்கி னழியப்
270 பெரும்பாழ் செய்து மமையான் மருங்கற
மலையகழ்க் குவளை கடலூர்க் குவளை
வான்வீழ்க் குவளை வளிமார் றுவனெனத்
தான்முன்னிய துறைபோகலிற்
பல்லொளியர் பணிபொடுங்கத
275 தொல்லறவாளர் தொழில்கேட்பு
வடவர் வாடக் குடவர் கடம்பத்
தென்னவன் றிறல்கெடச் சீறி மன்னர்
மன்னையில் கதுவு மதனுடை நோன்றான்
மாத்தாளை மறமொய்ம்பிற்
280 செங்கண்ணற் செயிர்த்துநோக்கிப்
புன்பொதுவர் வழிபொன்ற
விருங்கோவேண் மருங்குசாயக்
காடுகொன்று நாடாக்கிக்
குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கிப்

269 - 70. மதுரை. 186 - 7.

271 - 3. உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்புரைத்தற்கு இவை
மேதலோள்; (தொல். புறத்தினை. கு. 12 க - உரை.)

283. “கிலனெளி மருங்கி னீர்நிலை பெருகத், தட்டோ ரம்ம விவட்டட்
டோரோ” (புறநா. 18); “குளந்தொட்டு வளந்தொட்டு” (சிறு-
பஞ்ச. 66.)

283 - 4. “காடுகொன்று நாடாக்கிக் குளந்தொட்டு” என்றார்போல
உழவாரென்றது உழவிப்பார்மேலும் செல்லும்” (திருக்குறள், 1032 - பரி.)

289 பிறங்குசிலை மாடத் துறந்தை போக்கி

கோயிலொடு குடிநீஇ

வாயிலொடு புழையமைத்து

ஞாயிரொறும் புதைநீஇப்

பொருவேமெனப் பெயர்கொடுத்

290 தொருவேமெனப் புறக்கொடாது

திருநிலைய பெருமன்னையின்

மின்னொளி பெறிப்பத் தம்மொளி மழுங்கி

விசிபிணி முழுவின் வேந்தர் குடிய

பசுமணி பொருத பரோரெழும்பு கழற்காற்

295 பொற்றொடிப் புதல்வ ரோடி யாடவு

முற்றிழை மகளிர் முகிழ்முலை திளைப்பவுஞ்

செஞ்சாந்து சிதைந்த மார்பி னெண்பூ

ணரிமர்வன்ன வணங்குடைத் துப்பிற்

நிருமா வளவன் நெவ்வர்க் கோக்கிய

300 வேலினும் வெப்ப கானமவன்

கோலினும் தண்ணிய தடமென் றோளே.

285. “பிறங்குசிலை மாடத் துறந்தை போனே” (புறநா. 69); “..... உறையூரென்பதனைப் பிறங்குசிலைமாடத்துறந்தைபோக்கி யெனவும் மேலையா திரித்தவகையானே இக்காலத்தும் திரித்துக்கொன்னப்படுவனவுள் ” (தொல். செய். கு. 80 - பேர். ந. உரை.) பா. பிறங்குசிலையாயில்.

294. பரோரெழும்பு : (பெரும்பாண். 60; நெடுநல். 31.)

298. உவமை உயர்ந்த பொருளாகல் வேண்டுமென்பதற்கும் வலிகாண னு உவமம் பிறக்குமென்பதற்கும் இவ்வடி மேற்கோள்; (தொல். உவம. கு. 3, 4 - இளம். பேர்; இ - வி. கு. 639.) பொருந. 139 - 40; “ஆளிய மொயம்பன்” (சீவக. 517.)

299. திருமாவளவன் : இப்புத்தகம், 92 - ஆம் பக்கம் (+) பார்க்க.

300 - 301. “தென்னன் பறந்தலைக் கோடி வென்ற, வேல்புரை வெம் மைய கான மெனினுமல் வேந்தன் செய்ய, கோல்புரை தண்மைய வாறும்மொ டேனெனக் கொம்பினுககே” (இறை. மேற். கவி - நை, 171.); ஷே ஷே 199, 200 - ஆம் பாடல்களும் பார்க்க; சின்னமுதற்பொருள் - உறழ்பொருளில் மய நிவந்ததற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள் (தொல். கிளவி கு. 16 - சே; இ - வி. கு. 309 - உரை.)

218 - 301. “முட்டாச் சிறப்பிற் நெஞ்செயெனகின்றது, பிண னர் வேலினும் வெய்ய தோளையெனச் சேய்த்தாகச்சென்று பொருள் கோடலின் அஃது அகன்றபொருள்கிடப்பினும் இயன்று பொருள்முடிய உரை ப்பதாம்” (தொல். செய். கு. 210 - பேர்.); “முட்டாச்சிறப்பின் தோளே - அகன்றகிடந்து மாட்டின்நிவந்தது” (ஷே ஷே ஷே 211 - எ.)

இதன்மேலான.

பட்டினத்தைச் சிறப்பித்துக்கூறிய பாலைத்திணைகளின், இதற்குப் பட்டினப்பாலையென்று பெயர்கூறினார்.

பாலையாவது பிரிதலும் பிரிதனியித்தலும் உதவது.

இப்பாட்டு, *வேற்றுநாட்டவையின் விழுமத்துத் தலைவன் செலங்கும் இக்கூறியது; இது, முதலும்செருவுக்கூறுது உரிப்பொருளே நிறப்பக் கூறியது.

1. வணை இல் புதழ்—குற்றங்கூறுதலில்லாத புகழையுடைய காவிரி (6) என்க.

1 - 2. உயங்கு வெண்மீன் திணை திரிந்து தெற்கு ஏகினும்—விளங்கு கின்ற வெள்ளியாகியமீன் தான் நிர்தற்குரிய வடதிணையினில்லாமல் தென் திணைக்கண்ணே போகினார்.

இதனாற் பெய்யும்பருவததுப் பெய்யாமைக்குக் காரணங்கூறினார்.

3 - 5. [தற்பாடிய தளியுணவிற்புட்டேம்பப் புயன்மீறி, வான்பொய்ப் பினும்:] களி உணவின் தனபாடிய புன் தேம்ப புயல் மாறி வான் பொய்ப்பினும்—துளிஉணவாகையினாலே தண்ணீர்ப்பாடிய வானப்பாடிபுலரும்படி மழையைப்பெய்தலைத்தவிர்த்து மேகம் பொய்தது வறகடகாலமாயினும்,

5 - 6 தான பொய்யா மலை தலையுடல் காவிரி தான் பொய்யாமற் காலந்தோறும் வருகின்ற குடகமலைபிடத்தே தலையிணையுடைய கடலிடத்தே செல்கின்ற காவிரி,

கடல் - துணைவன்.

7. புனல் பார்த்து துபொன் கொழிக்கும்—நீர்பார்த்த கரையிலே பொன் னிரப்போகடும் சோழநாடு (28).

8 வினைவு அரு வியல் ஈழனி - வினைதற்றொழில்மாறாத அகற்செய்ய யுடைய கழனிபிடகதில்,

9 - 12 கார் கரும்பின் கமழ் ஆலை தி கெறுநினை கவின். வாடி நீர் செறு கின் நீர் செய்தல் பூ சாமபும் புலதது ஆக உண்—பசிய கருப்பின் தமழும்பாளை அடுகின்ற கொட்டிலில் செருப்பிறபுகை சுறுகையினாலே அழகுசெட்டு 'நீரை யுடைத்தாகிய செயயின் கணினை நீண்ட செய்தற்பூ வாகும் நிலத்தை, அபுடைய வயலிடத்துக் குறுமபல்லூர் (28),

* தொல்காப்பியம், கற்பியல், கு. 5.

† “காவிரி யென்னத தப்பாக் கருணையான்” (வி - பாரதம். அநுச்ச னன்றவழிலை, 24)

‡ கடல் நதிபுதியதலின், அதனைக்கணவனென்றார்.

§ காவிரியைப் பொன்னியென்பது ஈண்டு அறியுதலாகுது

13 - 5 காய் செந்நெல் ததிர் அருந்து மேடு ஏருமை முழு குழவி உடு
நிழல் துயில் வறியும்—காய்த்த செந்நெற்கிணரத்தின்ற வயிற்றையுடைய
ஏருமையின்ற முற்பட்ட கன்றகன் *செடுங்குட்டினுடைய நிழலிலே உறக்கத்
தைக்கொள்ளுந் குறும்பல்லூர் (28),

16. கோன் தெக்கின்—குலகணையுடைய தெக்கினையும்,

குல வாழை—குலகணையுடைய வாழையினையும்,

17. காய் கமுகின்—காயையுடைய கமுகினையும்,

கமழ் மஞ்சள்—மணநாறும் மஞ்சளினையும்,

18. இனம் மாவின்—இனமான மாமரங்களினையும்,

இணர் பெண்ணை—குலகணையுடைய பணியினையும்,

19. முதல் சேம்பின்—அடிபார்த்த சேம்பினையும்*

முனை இஞ்சி - முனையினையுடைய இஞ்சியினையுமுடைய விளைவரையியன
கழனி (8) முன்னேகட்டிக.

20 - 25. [அகனகர் வியன்முற்றத்துச், சுடர் துதன் மடகோக்கி, நேரி
ழை மகளி ருணகருணைக் கவருவ, கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கணக்குழை,
பொற்காற் புதல்வர் புரவியின றுருட்டு முக்காற் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும்:]

சுடர் துதல் மடம் நோக்கின் தேர் இழை மகளிர் உணங்கு உண கவரும்
கோழி எறிந்த கொடு கால் கணம் குழை—ஒளியையுடைய ததலினையும் மடப்பம்
பொருந்தின கோக்கினையும் பொருந்தினபுணியையுமுடையமகளிர் உலருகின்ற
நெல்லத்தின்னும் கோழியையெறிந்த வளைந்த இடத்தைபுடைய பொன்னுற்
செய்த மகரக்குழை,

பொன் கால் புதல்வர் புரவி இன்று உருட்டும் முக்கால் சிறு தேர் முன்வழி
விலக்கும் அசல் நகர் வியன் முற்றத்து—புண்ணித்த தாளினையுடைய சிறு
குதிரை பூட்டாமற் கையாலுருட்டும் மூன்றுருளையையுடைய சிறுதேரினது
வழியின்முன்பை விலக்கும் செல்வமகன்ற மனையினது அகன்ற முற்றத்தை
புடைய குறும்பல்லூர் (28) என்க.

26 - 7. [விலக்குபகை யல்லது கலங்குபகை யறியாக், கொழும்புக்குச்
செழும்பாக்கத்து :]

இஃது, இருஞ்செருவின் (72) விலக்குபகையல்லது கலங்குபகையறியாக்
பாக்கமென மேலேகட்டிற்று.

28. குறு பல் னார் செடு சோனாட்டு—ஒன்றற்கொன்று அண்ணிதாய்
பலவாகிய னார்கணையுடைய பெரியசோழநாட்டில்,

* பொருக: 182; “பரந்துயர் செங்குடகன்” (பெரிய. திருநாவுக். 10.)

† மடம் - கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டது விடாமையென்பார்; (தொல்.
களவு. கு. 8 - 8.)

சோழநாடென்பது சோனாடென் மருஉமுடிபு.

சோழநாட்டுப்பட்டின (218) மென்க.

29 - 30. வெள்ளை உப்பின் கொள்ளை சாற்றி செல்லொடு வந்த வல் வாய் பகிறி—வெள்ளிதாசிய உப்பினது விலையைச்சொல்லி விற்ப செல்லாக் கொண்டு வந்த வலிய இடத்தையுடைய படகை,

பகிறி - ஓடமுமாம்.

31 - 2. பனை புரவியின் அணை முதல் பிணக்கும் கழி ரூழ் படப் பை—பந்தியிலே கிற்றலையுடைய குதிரைகளைப்பிணக்குமாறுபோலே சார்ந்த தறிகளிலேபிணக்கும் கழிரூழ்ந்த பக்கத்தினையும்.

அணைமுதல் - அணையிடத்துத் தறியுமாம். படப்பை - தோட்டமுமாம்.

32 - 3. கலியாணர் பொழில் புறவின் பூ தண்டலை—மனச்செருக்கு எழுதற்குக் காரணமான புதுவருவாயினையுடைய தோப்புச்செருக்குப் புறம்பாகிய பூஞ்சோலைகளையும்,

34 - 8 [மழைநீங்கிய மாவிகம்பின். மதிசேர்ந்த மகவெண்மீ, னுருகெ முதிற் லுயர்கோட்டத்து, முருகம்பூ முரண்கிடக்கை, வரியணிகுடர் வான் பொய்கை:]

மழை நீங்கிய மா விகம்பில் மதி சேர்ந்த மகம் வெண் மீன் உரு கெழு திறல் லுயர் கோட்டத்து வான் பொய்கை—மழைமாசுநீங்கின பெரிய ஆராயத்திடத்து மதியைச்சேர்ந்த *மகமாகிய வெள்ளியமீனினது வடிவுபொருத்தின வலியை யுடைய லுயர்த்த கரையையுடைய கண்ணாகிய பொய்கைகளையும்,

மதியும் மீனும் பொய்கைக்கும் கரைக்கும் உவமிக்கும்பொருள்.

இனிலுயர்கோட்டத்தை. எல்லாரும் மதியைச்சேர்ந்த மகவெண்மீனைப் பார்ச்சைக்குஇடமாகிய கோயிலாக்கிக் கோயிலும் பொய்கையுமென எண்ணுத லுமாம். இனிப் பொய்கைக்கரையிலேகோயிலாக்கிக் கோயிலும்பொய்கையும் மதிசேர்ந்தமகவெண்மீன்போன்றவென்றமாம்

முருகு அம் முரண் கிடக்கை வரி அணி சுடர் பொய்கை—மணம்பொ ருத்தின பூக்கள்கிறத்தால் தம்முன் மாறுபட்டபாப்பாலே பலகிறமணிந்த ஒளி யினையுடைய பொய்கை,

39. இரு காமத்து இணை ஏரி—இம்மையிலும் மறுமையிலுமுண்டாகிய காமவின்பத்தினைக்கொடுத்தற்குரிய இணைந்த ஏரிகளையும்,

அது † “சோமகுண்டஞ் சூரிய குண்டத் துறைமுழங்கிக், காமவேள் கோட்டச் தொழுதார் கணவரொடுத் தாயின் புதுவ ருலகத்துத் தையலார், போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப்பிறப்பர்” என்றதனுணுமுணர்க.

* மகநான் முடறுகிப்போல்வதாதலின், கரைக்கு உவமம் மையாயிற்று.

† “கிக்கத்தன் கோட்டநிலாக் கோட்டம்புக்கு” (திலிப. கரு. 18) என் பதனாற் புறநிலம் மதிக்குக் கோயிலுண்மையை அறிந்துகொள்க.

‡ சிலப்பதிகாரம், 9 : 59 - 62.

(?) கவனகாமரேரி வணிகாமரேரி பென்றும், சங்கிராமகாமம் வணிகிராமகாமமென்றுமுறைப்ப.

40 - 41. புலி பொறி போர் கதவின் திரு தஞ்சம் திண் காப்பின்—
†புலியாகிய அடையாளத்தினையும் பலகைகள் தம்மிற்சேருதலையுடைய கதவினையுமுடைய திருமகன்தங்கும் திண்ணிய மதிவினையும்,

42 - 50. [புகழ்நிலையு மொழிவனர, வறநிலைய வகனட்டிற், சோறு வாக்கிய கொழுக்கஞ்சி. யாறுபோலப் பர்த்தொழுதி. யேறுபொரச் சேருகித், தேரோடத் துகன்கெழுமி, நீரடிய களிதபோல, வேறுபட்ட வினையோவத்து. வெண்கோயின் மாகுட்டும்:]

சோறு வாக்கிய கொழு கஞ்சி யாறு போல பார்த்து ஒழுதி—சோற்றை வடித்தொழுக்கிய கொழுமியகஞ்சி யாறுகள்போலே எங்குப்பர்த்தொழுதி,

ஏறு பொரச் சேருதி—இடபங்கள் தம்மிற்பொருகையினாலே பின்பு சேராய்,

தேர் ஓட துகன் கெழுமி — பலதேர்களும் ஓடுகையினாலே துளியாய்ப் பொருத்தி,

வேறு பட்ட வினை ஓவத்து வெண் கோயில் — வேறுபட்ட தொழில்களையுடைய சித்திரங்களையுடைய வெள்ளிய கோயில்களை,

நீறு அடிய ஈறிது போல மாசு ணட்டும்—புழுதியைமேலேபூசிக்கொண்ட யானையைப்போல அழுக்கேறப்பண்ணும்,

கஞ்சி ஒழுதிச் சேருகிக் கெழுமிக் கோயிலை மாகுட்டுதற்குக்காரணமாகிய அட்டிலெனக்கூட்டுக.

புகழ் நிலையு மொழி வனர அறம் நிலையு அசல் அட்டில்—இம்மைக்குப் புகழ் நிலைபெற்றசொல் எங்கும்பரவாநிற்க மறுமைக்கு அறம்நிலைபெற்ற அகன்ற அட்டில்,

இருமையினும் பெறும் பயனுண்டாகச் சோறிடும் சாலையென்றவாறு.

51 - 2. தண் கேணி தகை முற்றத்து பகடு எருத்தின் பல சாலை—
குளிர்ந்த சிறியகுளங்களை உன்னையடக்கின முற்றத்தினையுடைய பெரிய எருத்திற்கு வைக்கோலிடும் பலசாலையினையும்,

53. தவம் பன்னி — தவஞ்செய்யும் அமண்பன்னி பெனத்தப்பன்னிகளையும்,

53 - 8. [தாழ்காலி, னவிர்சடை முனிவ வேட்டு, மாவுதி கறம் புடை முனைஇக் குயிறம், மாயிரும் பெடையோ டிரியல் போகிப், பூதங் காக்கும் புகலருங் கடிசகர்த், துதுணம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கும்:]

* பா. இனி கவனகாமரேரி இனி வணிகாமரேரி.

† புலியடையாளம் சோழனிலக்கண; (பட்ட. 135); “கொடுவரியெற்றி” (சிலப். 5: 98.)

அவன் சடை முனிவர் அங்கி வேட்கும் ஆயுதி சேது புகை முனைநு குயில் தம் மா [பு] பெடையோடு இரியல் போகி—விளக்குகின்ற சடையினையுடைய இருடிகள் தீயின்கண்ணே வேட்டைச்செய்யும் செய்முதலியவற்றின் கறிய புகையைவெறுத்துக் குயில்கள் தம்முடைய கருமையையும் பெருமையையு முடைய பேடைகளுடனே கெடுதலையுடையவாய் நீங்கிப்போய்,

பூதம் காக்கும் புகல் அரு கடி கைர் [பு] அம் புறவோடு துச்சில் சேக்கும் தாழ் காவின்—பூதங்கள் வாசலிலேனத்திருக்கும் புகற்கரிய அச்சத்தை யுடைய காளிகோட்டத்திடத்திற் *கல்லெத்தினனும் அழகிய புறவுகளுடனே குடியிருப்பாகத்தற்கும் இனமரக்காவிரையும்,

முனிவரைத் தன்னிடத்தேகொண்டிருத்தலிற் காக் காரணமாயிற்று.

59 - 77. [முதுமசத்த முரண்களரி, வரிமண வகன் திட்டை, யிருக்கினை யினனொக்கம், கருத்தொழிற் கலிமாக்கன். கடலிறவின் குடுதின்றும். [பு] மைப் புழுக்குண்டும். வறளடும்பின் மலர்மலைத்தூர், புனலார்பற் பூசுமுடிய, நீனித லிசும்பின் வலனோர்பு திரிதரு, காண்மீன் விராய கொண்மீன் போல, மலர்நிலை மன்றத்துப் பலருடன் குழீஇக், கையினுங் கலத்தினு மெய்புறத் தீண்டிப், பெருஞ்சினத்தார் புறக்கொடாஅ, திருஞ்செருவி னிகன்மொய்ம்பி னோர், கல்லெறியுங் கவண்வோரீஇப், புள்ளிரியும் புறப்போந்தைப், பறழ்ப்பன் திப் பலகோழி, புறைக்கிணற்றுப் புறச்சேரி, மேழகத் ததரோடு [பு] யாட:]

புகர் போந்தை புன் லொரீஇ இரியும் கல் ஏறியும் கவண்—கிறத்தையுடைய ட்பினையிலிருக்கும் பறவைகளுக்கிக் கெட்டுப்போதற்குக்காரணமான கல்லெயறி யும் கவணையுடைய கலிமாக்கன் (62) என முன்னேகட்டுக.

இன்ன ஒக்கல் கரு தொழில் கலி மாக்கன்—ஒரினச்சுற்றத்தினையும் வலிய தொழிலையுமுடைய செருக்கின ட்பாதவர்பின்னைன்,

கடல் டீஇறவு இன் குடு தின்றும் கடலிருக்களின இனிய கூடப்பட்ட தைத்தின்றும்,

வயல் ஆமை புழுக்கு உண்டும் வயலில் நுமைமையப் புழுக்கின இதைச்சி யைத்தின்றும்,

வறன் ||அடும்பின் மலர் மலைத்தும்—மணலிலேபடர்த்த அடப்பம்பூவாதி தலையிலேகட்டியும்,

■ “துதுணம் புதலெனத் துதைந்தின் னெழினலம்” (கலி. 56) என் பதனுரையைப்பார்க்க.

† பினையிலிருக்கும்பறவைகள் அன்றில் தூக்கணக்குருவிமுதலியவை.

‡ பாதவர் - செய்தனிலவாக்களூன் ஒருவகையார்.

|| இடவு - ஒருவகைமீன்; இருசெனவும் வழங்கும்.

|| அடுப்பு அண்து அடம்பு செய்தனிலத்திற்கு உரியதொரு னெடி.

புணல் ஆம்பல் ■ குடியும்—நீரின்னீர் ஆம்பற்பூணைப் பறித்துச்சூழவும்,

நீல் நிறம் விசம்பின் ■ வாழ் திரிதரு நாள் மீன் விராய் போல மீன் போல—நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தே வலமாகவெழுத்து திரியும் களங்க னாகிய மீன்களோடேகலந்த கோள்களாகிய மீன்கள்போல,

மலர் தலை மன்றத்து மேழகம் தகரோடு சிவல் விளையாட பலர் உன் குழிது—அகன்ற இடத்தையுடைய மன்றிலே †மேழகக்கிடாயோடே சிவலை யுட்கொண்டு பொருவித்து விளையாடும்படி பலரும் சேர்த்திரண்டு,

மாக்கன் இன்றும் உண்டு மலைந்தும் குடியும் விளையாடும்படி மீன்போற் குழிதுயென்க.

இகல் மொய்யிடுநோர் பெரு சினத்தால் வரி மணல் அகல் திட்டை இரு வினை முது மரத்த முரண் கனரி புறக்கொடாது கையினும் கலத்தினும் மெய் உற திண்டி இரு செருவின் விலங்கு பகை அல்லது (26) கொழு பல் குடி (27) கலங்கு பகை அறியா (26) செழும்பாக்கத்து (27)—அங்கனம்பொருவித்தலிற் றோன்றும் மாறுபாடுசெய்யும் வலியினைபுடையராய் ஆண்டுப்பிறந்த பெரிய சினத்தாலே அறவினைபுடைத்தாகிய மணலினைபுடைய அகன்றமேட்டில் பெரிய வினைத்தலையுடைய பழையமரத்தையுடையவாகிய பொருதற்குச்சமைந்த போர க்களத்தேசென்று முதுகுக்கொடாமற் கையாற்றுக்தியும் படைக்கலங்களாலே வெட்டியும் ஒருவாமெய்யோடு ஒருவாமெய் உறுப்படி கலந்துபொரும் பெரிய போரை விலங்குகின்ற பகையல்லது செருக்கினைபுடைய பலகுடி †கலங்கி எழுந்திருத்தற்குக் காரணமானபகையை அறியாத பாக்ககலையும்,

பாக்கம் - கடற்கரையிலுள்ளன்.

பறழ் பன்றி பல கோழி உறை இனறு புறம் சேரி—குட்டிகளையுடைய பன்றிகளையும் பலசாதியாகிய கோழிகளையும் உறைவைத்த இனறுகளையு டுடைய இழிகுலத்தோ ரிருக்குத்தெருவுகளையும்,

78 - 3. [கிடுகிணைத் தென்குன்றி, கடுகல்லினாண்போல:] 80 கல் லின் அரண் போல கிடுகு நிரைத்து எஃகு ஊன்றி— 80கல்லினிற்சின்ற தெய்வமாயவனும் அவனுக்குவைத்த கிடுகும் வேலும்போலக் கிடுகைகிரைத்து வேலையுன்றிப் புறக்கொடாது (71) என முன்னேகூட்டுக.

■ எங்களாகியமீன்கள் - இருபத்தேழுநூறுத்திரங்கன்; கோள்களாகியமீன் ள் - எவக்கிரகங்கள்முதலியவை.

† மேழகக்கிடாய் - ஆட்டுக்கிடாய்; சிவல் - ஒருவகைப்பறவை; இவற்றின் போர்வென்றி தளவென்றியெனவும் சிவல்வென்றியெனவும் கூறப்படும்; (பு - வெ. வென்றிப்பெருத்தினை 7, 10 - ஆம் பாடல்விளக்கம்.)

‡ புறநா. 20: 8 - 11.

§ “கைவன் குரிசெவற் கைதொழ்வுச் செல்பாண. தெய்வமாய் நின்றான் றிசைக்கு” (பு - வெ. பெய்துவியற். 13)

அரண், ஆகுபெயர்.

80 - 93. [கெடுஞ் துண்டிலிற் காழ்சேர்த்திய, குறுக்கரைச் சூழலாப்ப, னிலவடைத்த விருன்போல, வலையுணங்கு மணன்முன்றில், வீழ்த்தாழைத் தாட்டாழ்த்த, வெண்கூ தானத்துத் தண்பூ கோதையர். நினைச்சறவின் கோடு கட்டு, மனைச்சேர்த்திய வல்லணங்கினான், மடற்குழை மலர்மலைத்தும், பிணர்ப் பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும். புன்றலை யிரும்பாதவர், பைத்தழைமா மகளிரோடு, பாயிரும் பனிக்கடல் வேட்டஞ் செல்லா, துவவுமடித் துண்டாடியும்:]

புன்றலை இரு பாதவர்— சிவந்த தலையினையுடைய பெரியபாதவர்,

உவவு—உவாநாளாயினாலே.

பாய் [] பனி கடல் வேட்டம் செல்லாது மடித்து—பரந்த கருமையை யுடைய குளிர்த்த கடலில் மீன்பிடித்தற்குப்போகாது மனவெழுச்சிதவிர்த்து,

பைத்தழை [] மகளிரோடு—பசிய [] தழையினையுடைய கரியகிறத்தினையுடைய தம்மகளிரோடேகூடி,

கெடு துண்டிலில் காழ் சேர்த்திய [] கூரை குடி காப்பண்—கெடியதுண்டிலிற்சாம்புகள் சார்த்திவைத்த குறிய இறப்பினையுடைய சூழிருப்புரளவில்,

சிலவு அடைத்த இருள் போல வலை உணங்கு மணன் முன்றில் மனை— சிலவுகடுவேசேர்த்த இருணப்போலே வலைகிடத்தலரும் மணலையுடைத் தாளிய் முன்றிலினையுடைய மனையிடத்தே,

[] சறவின் கோடு கட்டு சேர்த்திய வல் அணங்கினால்—நினையையுடைய சறவின் கொம்பைகட்டு அதனிடத்தே ஏற்றிய வலிய செய்வக்காரணமாக,

வீழ் தாழை தான் தாழ்த்த வெண்கூதானத்து தண்பூ கோதையர்—†விரு தையுடைய தாழையின் அடியிடத்தேகின்ற வெண்டாளியினது தண்ணியபூவாற் செய்த மாணியினையுடையராய்,

மடல் தாழை மலர் மலைத்தும்—மடலையுடைய தாழையினது மலரைச் சூடியும்,

பிணர் பெண்ணை பிழி மாந்தியும்—சருச்சரையையுடைய பணியிற் [] யுண்டும்,

உண்டு ஆடியும்—கெட்கள்ளையுண்டு வீணயாடியும்,

94. புலவு மணல்பூ கானல்—புலாஹற்றத்தையுடைய மணலிடத்தே பூக் கையையுடைய கடற்கரையிற் குடி (81) என்க.

95. [] மலை அணைந்த கொண்பு போலவும்—கரியமலையைச்சேர்த்த செக்கர்மேகம்போலவும்,

[] கரிய உயர்த்த திரையின்மீதே சிவந்த யாற்றரீர் பரத்ததற்கு உகக

* தழை - தவிர்கள், தழைகள், மலர்கள் இவற்றாலாகிய உடைவிசேடம்; (புறநா. 116, 248 - ஆம் பாடல்களைப்பார்க்க.)

† இதனால், தென்னை, விழுநிலத்தாழையென்று வழங்கப்படும்.

96. தாய் முலை தழுவி யமுவி போலவும்—தாயுடைய முலையைத் தழுவி ய பிள்ளையைப் போலவும்,

97. ஒன்றுபடுதற்கு உவமை.

97. தேறு நீர் புணரியொடு யாது தலைமணக்கும்—தெளிந்த கடலிற் றிரையோடே காவிரி தலைகலக்கும்,

98. [மலியோதத் தொலிகூடல்:] ஓதத்து ஒலி மலி கூடல்—ஓதத்தினால் ஒலிமலிந்த புளார்முகத்தே,

99. தீது நீக்க கடல் ஆடியும்—தீவினைபோகக் கடலாடியும்,

100. போக புணல் படிந்தும்—உப்புப்போக நீரிலேருளித்தும்,

101. அலவன் ஆட்டியும்—ஞெண்டுகளை ஆட்டியும்,

உரவு திரை உழக்கியும்—பாக்கின்றதிரையிலே விளையாடியும்,

102. பாவை சூழ்ந்தும்—பாவைகளைப்பண்ணியும்,

பல் பொறி மருண்டும்—ஐம்பொறிகளால்தகரும்பொருள்களை நுகர்ந்து மயங்கியும்,

103. அகலா காதலொடு பகல் விளையாடி—நீங்காதலிருப்பத்துடனே பகற்பொழுதெல்லாம் விளையாடி.

பாதவர் (90) உவவுமடித்து (93) மகளிரோடேகூடிக் (91) குழிதாப்பண் (81) மனையிடத்தேசேர்த்திய அணங்கினும் (87) கோதையராய் (85) மலைந்துள் (88) மாந்தியும் (89) ஆடியும் (93) பின்னர்க் கூடலிலே (98) தீதுநீக்க ஆடியும் (99) படிந்தும் (100) ஆட்டியும் உழக்கியும் (101) சூழ்ந்தும் மருண்டும் (102) காதலொடு பகல்விளையாடி (103) எனமுடிக்க.

104 - 17. [பெற்றாருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும், பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறைத், துணைப்புணர்ந்த மடமங்கையர், பட்டுநீக்கித் துவிவாழ்ந்து, மட்டுநீக்கி மதுமகிழ்ந்து, மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவு, மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவு, செடுங்கான்மாடத் தொன்னெரி நோக்கிக், கொடுத்திமிற் பாதவர் குருஉச்சுட ரெண்ணவும், பாடலோர்த்து நாடக நயந்தும், வெண்ணில பயன்றுய்த்துங், கண்ணடைபுப கடைக்கங்குலான், மாஅகாவிநி மணக் கூட்டுந், தாஉவெக்கர்த் துயின்மடிந்து:]

பெறற்கு அரு தொல் சீர் துறக்கம் எய்க்கும் செடு கால் மாடத்து—பெற தற்கரிய பழைய தலைமையினையுடைய சுவர்க்கதையொக்கும் செடிய கால் கையுடைய மாடத்திடத்தேயிருந்து,

பாடல் ஓர்ந்து நாடகம் நயந்தும் வென் நிலவின் பயன் துய்த்தும்—பாட் டைக்கேட்டு நாடகங்களைவிரும்பிக்கண்டும் வெள்ளிய நிலவிற்பெறுப்பயனை நுகர்ந்தும்,

தண்டாங்கோரையாற் செய்யப்பட்ட பாவையை வைத்துக்கொண்டு விளையாடல் செய்தனிலத்தமகளிர்தொழில்; “பைஞ்சாயப் பாவை யின்ற னென் யானே” (ஐங்குறு. 155.)

பெருங்காப்பின், வலியுடை வல்லணங்கினோன், புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி, மதிநிறைந்த மலிபண்டம், பொதிமுடைப் போரேறி, மழையாடு சிமைய மால் வரைக் கவாதுன். வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போலக், கூருகிர் குமலிக் கொடுத்தா னேற்றை. யேழகத் தகனோடுகளு முன்றில்:]

முடிந்த நீர் மலை பொழியவும் மலை பொழிந்த நீர் கடல் பரப்பவும் மாரி பெய்யும் பருவம் போல—மேகம் தான்முடிந்தகளை மலையிடத்தே சொரி தற்காகவும் மலையிற்சொரித்தகளை மீண்டு கடலிலே பரப்புதற்காகவும் மாரிக் காலத்தே பெய்கின்ற செவ்விபோல,

வான் ஏழுவாய்ப் பெய்யுமென்னும் பயனில்கொண்டது.

வால் இணர் மடல் தாழை *வேலாழி வியல் தெருவில் ஒரு கடி பெரு காப்பின்—வெள்ளிய பூக்கொத்துக்களையும் மடலினையுமுடைய தாழையை யுடையகரையினையுடைத்தாகிய கடலருகின்கணிருக்கும் பாதவருடைய அக ன்றதெருவிடத்து †அரிய காவலையுடைய பண்டசாலையின்கண்ணே.

வரம்பு அறியாமை வந்து ஈண்டி. நிலத்தினின்றும் நீர் பரப்பவும்—எல்லை யறியாதபடி வந்துதிரண்டு பின்னர் அப்பண்டசாலையிலேசின்றும் கடலிலே ஏற்றுத்தாகவும்,

வல் அணங்கின் கோன் வலி உடை புலி பொறித்து புறம்போக்கி உல்கு செய மதி நிறைந்த மலி பண்டம்—வலிய வருத்துந்தன்மையையுடைய †அச் சடையாளமாகிய வலியையுடைய புலியையடையாளமாகஇட்டும் பண்டசாலைக் குப்புறம்பேபுறப்படவிட்டுச் சுங்கங்கொள்ளுதற்கு மதித்தம்நெருழிலிருதையற் றமிக்பண்டங்களையும்,

நீரினின்றி நிலத்து ஏற்றவும் புலி பொறித்து புறம்போக்கி உல்கு செய அளந்து அறியா மதி நிறைந்த பல பண்டம்—கடலினின்றும் பண்டசாலையிலே இறக்குதற்காகவும் புலிபொறித்து மாக்கலத்திற்குப்புறம்பே புறப்படவிட்டுச் சுங்கங்கொள்ளுதற்கு நெஞ்சாலே அளந்தறிந்து மதித்தல் நிறைந்த பலபண்டங் களையும்.

பரப்பவும் ஏற்றவுமென்னுமெச்சங்கன் புலிபொறித்தென்னும் வினையொடு முடிந்தன.

பொதி நீமுடை போர் ஏறி—பொதிந்த பொதிகளடுக்கின போரிலேயேறி,

நீர் கடற்பரப்பவுமென்ற உவமைக்கு நிலத்தினின்றும்நீர்ப்பரப்பவும், நீர் மலைப்பொழியவுமென்ற உவமைக்கு நீரினின்றும்நிலத்தேற்றவும் பொருளாகக் கொள்க.

கல் இரைவன் பொருள் காக்கும் தொல் இசை தொழில் மாக்கன் காய் சினத்த கதிர் செல்வன் கோர் பூண்ட போல வைகல் தொறுங் அசைவு இன்றி குறைபாது உல்கு செயவு அஃது உபபாது என்கிறீர் என்க

* “வேலாழி குழல்கில்” (திணைமக. 62.) † பா. அகன்ற.

‡ அச்ச அடையாளம். § முடை- முட்டை.

னாமந்னக்கும் பழையபுகழினையுடைய கக்கன்னெள்வோர் ளரின்ற ளெந்தையுடைய கிரணக்கனையுடைய பகலவன் தேர்ப்புண்ட குதிரைகளைப்போல ஒரு பொழுதும் மடித்திராது நானோறும் இளைப்பின்றித் தாழ்வின்ருகச் சக்கக கொள்ள,

இதனை *இருவகைப்பண்டங்களுக்குக் கூட்டியுரைக்க.

மழை ஆடு சிமையம் மால் கவாஅன் ஆடு வருடை தோற்றம் போல—மழையுலாவும் கிரகத்தையுடையவாகிய பெரிய முக்கிலையும் பக்கமலை யினையுமுடைய மலையிடத்தேயுலாவும் வருடைமானின் †தோற்றவுபோல,

கூர் ‡உகிர் குமலி கொடு தாள் ஏற்றை ஏழகம் தகரோடு உகரும் மூண் தில்—கூரிய உகிரையுடைய நாயில் வளைந்த காலையுடைய ஏறுணவை §மேழ கக்கிடாயோடு குதிக்கும் பண்டசாலையின் மூற்றத்தினையும்,

ஏற்றை தகரோடே இருவகைப்பண்டங்களையும்பொதிந்த மூடைப்போ சேறி உகளுமுற்றமென்க.

142 - 3. குறு தொடை கொடு படிக்கால் கொடு தின்னை—அனுவின படிக்கையுடைய கொடிய ஏணிகள்சார்த்தின சுற்றுத்தின்னையினையும்,

143. பல் தகைப்பின்—பலகட்டுக்களையும்

144. புழை—சிறுவாசலையும்,

வாயில்—பெரியவாசலையும்,

போகு இடைகழி—பெரிய ||இடை கழிக்கையுமுடைய,

145 - 51. [மழைதோயு முயர்மாடத்துச், சேவடிச செறிமுறக்கிர், பாச னைப் பசுட்டல்குற். றாகடைத் துகாமேனி, மயிலியன் மாநோக்கிற். கிளிமழலை மென்சாயலோர், வளிநுழையும் வாய்பொருத்தி]

மழை தோயுர் உயர் மாடத்து வளி நுழையும் வாய் பொருத்தி—மேகஞ் செறிபுர் உயர்ந்த மாடத்தில் தன்காற்றுவருஞ் சாளங்களைச்சேர்ந்து,

சேவடி.—செவ்ந்த அடியினையும்,

செறி முறக்கின்—செறிந்த ¶முறக்கினையும்.

பாசினை—பசிய பூணினையும்,

பகடு அல்குல்—பெரியவல்குலினையும்.

உடை—தூசாகிய உடையினையும்,

துகிர் மேனி—பவனம்போலுநிறத்தினையும்

* இருவகைப்பண்டங். ள் - பண்டசாலையிலிருந்து கப்பலில் ஏற்றப்படு வனவும் கப்பலிலிருந்து பண்டசாலையில் இறக்கப்படுவனவும்.

† தோற்றவு - தோன்றல்

‡ உகிர் - நகம்.

§ மேழகக்கிடாய் - ஆட்டுக்கிடாய்.

|| இடைகழி 'போழி' எனவழங்குக.

¶ குறக்கு.

மாண் கோக்கின் - மான்போலும் பார்வையினையும்,

மெல் மழலை - கிளிபோலும் மெல்லிய மழலைவார்த்தையினையும்,

மயில் இயல் சாயலோர் - மயிலினது இயல்போலும் மென்மையினைப் புகழுகின்ற,

152 - 4. ஒக்குவரை மருங்கின் நுண் தாது உறைக்கும் காந்தள் அம் துடுப்பின் கவி குலை அன்ன செறி தொடி முன்கை கூப்பி - உயரானின்ற மலைப் பச்சத்தே மெல்லிய தேன் துளிக்கும் செங்காந்தளினை அழகிய கண்ணி டத்து இணைந்த குலையொத்த செறிந்த தொடியின்புடைய முன்கை குவிக்க

கூப்புவெனத்திரிக்க. இரண்டு காந்தள்நுன்கை சேர்ந்தாலொத்த யென்க. கவிதல் - 'ஒன்றோடொன்றுசேர்தல்.

154 - 5 [செவ்வேன். வெறியாடு:] வெறி ஆடு செவ்வேன் - வெறி யாடுதற்குரிய முருகனுக்கும்.

155 - 60. [மகளிரோடு செறியத் தாயும், குழலகவ யாழ்முரல. முழ வதிர முரசியாற்ப, விழவரு வியலாவணத்து, மையறு சிறப்பிற் றெய்வஞ் சேர்த்திய, மலரணி வாயிற் பலர்தொழு கொடியும்:]

மை அறு சிறப்பின் சேர்த்திய பலர் கொழு தெய்வம் - பிறப்பறுதற்குக் காரணமான தலைமையையுடைமையாற் கோயில் ளிடத்தே உண்டாக்கின பல ருத்தொழும் தெய்வங்களுக்கும்,

மகளிரோடு செறிய தாயும் குழல் அகவ யாழ் முரல முழவு அகிர முரசு இயம்ப விழவு அரு வியல் ஆவணத்து - பாடுமாளிரோடே பொருந்தப் பரந்து கவங்கியம் இசையையுண்டாக், யாழ் வாசிக்க முழவு முழக்க முரசு ஒலிப்ப ளுத்த திருநான் நீங்காக அகன்ற அங்காடித்தெருவினையும்,

மகளிரோடு செறிய ளுத்தவிழவென்க.

சேவடிமுதலியவற்றையுடைய சாயலோர் மாடங்களிற் சாளரங்களிற் பொருந்தி முன்கைகூப்பப் பலருந் தொழும் முருகவேளுக்கும் வினைத்தெய்வங்களுக்கு மெடுத்த விழவரு வியலாவணமெனக்கூட்டுக.

மலர் அணி வாயில் கொடியும் - இல்லுறைதெய்வமகிழ மலரணிந்த வாசலிற் கட்டினகொடிகளும்,

161 - 2. [வருபுன தந்த வெண்மணர் காண்யாற், தருகெழு கருப்பி னெண்பூப் போல:] வரு புனல் தந்த வெண் மணல் காண் யாறு உரு கெழு கரும்பின் ஒன்பு போல மேல் ணன்றிய துகில் கொடியும் (168) - வருகின்ற நீர்க்கொண்டுவந்த வெண்மியமணையுடைய காட்டாற்றுக்கரையினின்ற அழகு பொருந்தின கருப்பினது ஒள்ளிய பூவையொக்க மேலுன்றின துகில்கொடியும்.

புல்லாக்குழல்.

காள் - கண்ணமாம். கடைத்தெருவின் இரண்டுபுறத்திற்கும் அடுத்த
செடிக்கும் யாற்றக்களையும் கருப்பம்பூவும் உவமைஉதிரினர்.

168 - 8. [கழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத், காமுடைத் தண்பணியத்து,
வாலரிசிப் பலிசெதறிப், பாருகுத்த பசுமெழுக்கிற், காமுன்றிய கவிடுகின்,
மேலூன்றிய துகிற்கொடியும்:]

கழ் உடை கொழு மஞ்சிகை--செல்லையும் அரிசியையுமுடைய அழகிய
காமஞ்சிகை,

மஞ்சிகை - கொட்டகாசுமாமாம்.

தாழ் உடை தண் பணியத்து மஞ்சிகை †தாழிடுதலையுடைய தண்ணிய
பண்டங்களைபுடைய மஞ்சிகை,

செல்லுப்போல ஏனப்பண்டங்கள் நெக்தன அன்மையிற் †தண்ணியபண்
டமென்றார். பண்டமெனவே உலகில்விற்கும் பண்டங்கெல்லாம் அடக்கை.

பாரு உகுத்த மஞ்சிகை--பாக்குவெற்றியை சொரித்த மஞ்சிகை,

இனி உகுத்தபாசெனமறிச் சித்தின்பாவினையுடைய மஞ்சிகையென்ற
லுமாம்.

என்றது, கண்டுகூர்க்கரைக் கட்டுப்பாவினை.

இதனைப் பசுமெழுக்கென்பதேறோகூட்டி ஆப்பியென்பாருமனர்.

பசு மெழுக்கின் மஞ்சிகை--புதுமெழுக்கினையுடைய மஞ்சிகையிடத்தே,

வால் அரிசி பலி செதறி--வெள்ளிய அரிசியாகிய பலிகளைத் தவிர,

காழ் ஊன்றிய கவி கடுகின் மேல் ஊன்றிய துகில் கொடியும்--கால்கள்
எட்டுவைத்த கவித்தசட்டங்களின்மேலே எட்டுவைத்த வெள்ளியதுகிற்கொடி
களும்,

கால்கள் - எட்டங்களைத்தாங்குவன.

செதறி ஊன்றிய. மஞ்சிகையிற்கவித்த கடுகென்க.

169 - 71. பல் சேன்வி துறை போகிய தொல் ஆனை கல் ஆசிரியர்
உறழ் குறித்து எடுத்த உரு கெழு கொடியும்--பலயாகிய சேட்டந்தொழி
யுடைய தூற்றினை முற்றக்கற்ற பெரிய ஆக்கினையையுடைய ஆசிரியர்
வாதுசெய்யக்கருதிக் கட்டின அச்சம்பொருத்தின கொடிகளும்,

172. வெளில் இளக்கும் களிற் போல--அசைபாத கம்பத்தினை அசைக்
கும் யானைபோலவின் தாங்குகாவாய் (174),

178 - 5. [திம்புகார்த் திசைமுன்னுறைத், தாங்குகாவாய் துணர்நிருக்
கை, மிசைக்கூம்பி னசைக்கொடியும்.]

* மஞ்சிகை - ஒருவரைப்பெட்டி; "ஆசிரியச் செப்பும் யவனமஞ் சிகையுள்,
பென்செய் பேறுயொடு பொறித்தாழ் நீக்கி" (பெருங்கதை, 1: 33-74-5.)

† தாழ் - தாழ்ப்பாள்.

‡ தண்ணிய - இழித்த; (சிலப். 2: 54.)

தி புலர் திசை மூன் துறை—கட்டு இனிதாயி புளரிடத்துத் திசையினை யுடைய துறையின்முன்னே.

துவன்று இருக்கை தூக்கு நாவாய் மிசை கடம்பின் கொடியும்— சிறைத்த இருப்பினையுடைய அசைகின்ற நாவாயின்மேல்சட்ட பாய்மரத்தின் மேலெடுத்த விரும்புதலையுடைய கொடிகளும்,

176 - 8. [மீன்றடித்து விடக்கறுத். துன்பொரிக்கு மொலிமுன்றின. மணற்குவைஇ மலர் சிதறி:]

மணல் குவைஇ மலர் சிதறி—மணலை மிகப்பரப்பிச் செப்புக்கையுஞ்சிதறி, மீன் தடிந்து விடக்கு அறித்து ஊன் பொரிக்கும் ஒலி முன்றில்—மீன யறுத்துப் பிண இறைச்சியையுமறுத்து அவ்விரண்டுகையினையும் பொரிக்கும் ஆரவாரத்தினையுடைய முற்றத்தினையுள்,

179 - 81. [பலர்புகுமனைப் பலிப்புதலி, ஈறவுநொடைக் கொடியோடு, பிறபிறவு கனிவிரைஇ:]

பலி புதலின்—தெய்வத்திற்குக்கொடுக்கும் பலியினையுடைய வரசலியையு முடைய,

பலர் புகும் ஈறவு நொடை கொடியோடு பிறபிறவும் கனிவிரைஇ— கண்ணுள்பாப்பலருஞ்செல்லும் மனைகளிற் சிறப்புடைக் கள்ளின் விலைக்குக் கட் டின கொடியோடே எணையவற்றிற்குக் கட்டினகொடிகளும் மிகக்கலக்கையி னாலே செல்கதிர் துழையா (183) என்க.

182. பல் வேறு உருவின் பதாகை--பலவாய் வேறுபட்ட வடிவினை யுடைய பெருக்கொடிகளும்,

கீழல்—ஈறவுநொடைக்கொடியோடே முற்கூறிய கொடிகளும் பிறகொடி களும் பதாகைகளும் விரவுகையினாலே இவற்றினிழுவல்,

183. செல்கதிர் துழைய செழு நகர் வரைப்பின்—செல்கின்ற ஞாயிற் தின்மொண்கன் துழையப்படாத வளவிய ஊரொல்லையிடத்து மறுகு (193) எனக் கூட்டுக.

184. செல்லா எல் இசை அமரர் காப்பின்—கொட த புதலினை யுடைய தேவர்கள் பாதுகாவலினாலே.

185 - 6 [கீரின் வந்த கிமிர் பரிப் புரவியுக், காலின் வந்த கருக்கறி முடையும்:]

காலின் வந்த கிமிர் பரி புரவியும்—கடலிலே காற்றூன்வந்த கிமிர்த்த செலவினையுடைய குதிரைகளும்,

கீரில் காலின் வந்த கரு கறி முடையும்—கடலிலே காற்றூன்வந்த கரிய மினகுபொதிகளும்,

187. வடமலை பிறத்த மணியும் பொன்னும்—மேருவிலேபிறத்த மாணிக் கழும் கூசம்புகதமென்னுப்பொன்னும்.

* சாம்புகதம் - மேருமலையின்தென்பாலுள்ள நாவல்மரத்தின் கனிச்சந் திலிருந்து உண்டாய்பொன்.

188. குடமலை பிறத்த ஆரமும் அகிலும்—பொதியின்மலையேபிறத்த சத்தனமும் அகிலும்.

புகார்க்குத் தென்மேற்காதலிற் குடமலையென்றார் பொதியின்மலையை; அன்றி மேற்குன்னமலையென்றமாம்.

189. தென்டடல் முத்தும்—*தென்றிசைக்கடலிற் பிறத்த முத்தும்.

குணகடல் துறும்—தீழ்த்திசைக்கடலிற் பிறத்த பலனமும்,

190. கக்கை வாரியும்—கக்கையாற்றிலுண்டாகிய பொருளும்,

யாணையும் மாணிக்கமும் முத்தும் பொன்னுமுதலியனவும் பிற வுமாம்.

190 - 91. †[காவிரிப் பயனு, மீழ்த்துணவும்:]

191. காழகத்த ஆக்கமும் ‡ டாரத்திலுண்டான துகரும்பொருள் களும்,

ஆக்கம் - ஆகுபெயர்.

192. அரியவும்—சினமுதலிய இடக்களினின்றும்வந்த கருப்பூரம் பணி குக்குமுதலியனவும்,

பெரியவும்—இவையொழியப் பெரியவையாகிய பலபொருள்களும்.

செரிய ஈண்டி—நிலத்தின்முதுகு செரியும்படி திரண்டு,

193 - 5. [வனந்தலை மயங்கிய நனத்தலை மறுதி. நீர்நாப் பண்ணு நிலத் தின் மேலு, யேமாப்ப வினிதுதுஞ்சி:]

ஏமாப்ப நீர் நாப்பணும் நிலத்தின் மேலும் இனிது துஞ்சி—ஏமாப்பி னாலே புகாரினடுவிடத்தார் கையினிடத்தும் அழிவின்றி இனிதாகத் தக்குகையினாலே,

வனந்தலை மயங்கிய நன தலை மறுதின்—செல்வார் தலைநெரியாத அகன்ற இடக்களையுடைய தெருவுகளையும்,

செழுசுகர்வரைப்பிற் (183) புரவிமுதலியனவீண்டித் (192) துஞ்சி (195) மயங்கிய (193) என்க.

இனி, இனிது துஞ்சி மீன்பிறழவும் மா ஈண்டவுமென மேலேகட்டு வாரமுனர்.

196 - 217. [கிண்கலித்துப் பகைபேணுது, வலைஞர்முன்றின் மீன்பிற ழவும், விலைஞர்முரம்பை மாவீண்டவுங். கொலைகடித்துக் கனவுநீக்கியு, மமர்ப்பு பேணியு மாவுதி யருத்தியு, கல்லாநெடு பரடோம்பியு, நான்மறையோர் புகழ்

* தென்றிசைக்கடலென்றது, தாம்பிரபன்னிதி கலக்கப்பெற்றகடலை; அந்தப்பாகம் கொற்கைத்துறையென்றவழங்கும்.

† இதற்கு உரைகிடைத்திலது; காவிரியால் உண்டாகியபொருள்களும் கெண்கேசத்திலிருந்து ண்டாகிய துகர்பொருள்களுமென்க.

‡ டாரதம் - பர்மா.

சாப்பிடித்து, பின்னர் மட்டும் பணப்பதிக் கொடுத்தும், புல்லுரிப் குட்டைத் தட்டினார். வாழ்க்கைக், கொடுமையி் சைகையுடன், கொடுத்தும் பணப்பதிக், கொடுத்தும் சாப்பிடுகிறார். 'வடுவாழி வாய்மொழித்த; தமையும் பிறவு மொய் வாய்க், சொல்வது உயிரைகொளாது கொடுப்பது உயிரைகொளாது; பண்பு உட்க பண்பு துளிர், தொல்வாழ்க்கைத் துவன்றிடுக்கைப், பல்லாயமொடு பிறிபழி, வேதவே துயர்ந்த முதுவா பொக்கம், சாறயர் மூன்று சென்றதொக்' என்றும், மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேளத்துப் புலம்பெயர் மாக்கள் என்ருளி னுறையும்:]

பழி தீர் தேனத்த முது வாய் ஒக்கல் சாறு அயர் மூதூர் சென்ற தெக்
காங்கு—குற்றமற்ற பிறதேசங்களிலே அறிவுவாய்த்த சற்றத்தினையுடைய விழா
கீழ்க்கிடத்தின பழைய ஊரிலுள்ளார் ஈண்டுவந்து குடியேறினாற்போல,

*“செலினும் வரலினும்” என்னுஞ்ஞாந்திரக் கார் சென்றென்பது தென்னம்பொருட்கத்து.

வேறு வேறு உயர்ந்த புலம் பெயர் மான்கள்—பலபலான திகளாய்ந்த தத்தில்தைத் தைவிட்டுப்போந்த மான்கள்.

பலமொழி பெருகிய மாச்சன்—பலபாடைமிக்க மாச்சன்.

மாச்சளென்றார். ஈழயதிரேயுடையநாநலின்; என்றது சோனகர் சினர்
முதலியோரை.

மாக்கன் பல் ஆய்மொடு பதி பழித ளலந்து இனிது உறையும் மறநின்
(193)—இம்மாக்கன் பலதிரனோடே இவ்வூரிடத்தேபழித ஈண்டை என்மக்க
னோடே கூடி வன்றாக இந்நகரம் மறநெனமுன்னேகட்டிக

இவர்களுக்குத்தவின், வளம் தலைமையாகிய மறுகுளையின்.

கிளைகளிடுத்து பகை பேணுது வலைஞர் மூன்றில் மீன் பிறழவுர் வலைஞர்
குதம்பை மா ஈண்டவும் கொலை கழித்தும் களவு நீக்கியுர்—மீன் திரளும் விலகி
கிண்டிரளும் செருக்கி வலையாற் பிடிப்பாணையும் கொண்டு இதைச்சிவிப்பாணா
யும் தவக்குப் பகையாகக்கருகியஞ்சாகே வலைஞர்மூற்றத்தே அம்மீன்பிறழ்த்த
திரியும்படியாகவுள் வலைஞர்குடலிலே அவ்விலங்குகன் டிடக்கும்படியாகவும்
மூற்படக் கொலைத்தொழிலை அவர்களிடத்தினின்றும் போக்கியும் பின்னர்க்
களவுகாண்பாரிடத்துக் களவுத்தொழிலைப்போக்கியும்.

அவர் பேணியும்—தேவர்களை வழிபட்டும்,

ஆவதி அருந்தியுள்—பாசங்களைப்பண்ணி அவற்றான் ஆவதிகளை அளி
தரப்பண்ணியும்,

நல் ஆளுகை பகடு ஒப்பியும் - நல்ல பசுக்களோடு எந்தவிதப் பரிசீலித்தும்,

■ தோல்காப்பியம், இளவியாக்கம் (அ. 29.

† ஐயறிவு - ஐம்பொதியுணர்வு; மாக்கள், மனவுணர்வின்றி ஐம்பொதியுணர்வையுடைய விலங்குபோல்வார்; இகளை, "மாவு மாக்களு ளையறிவினவே", "மக்கடாமேயாதறிவுயிரே", என்னும் தெருக்கூப்பியுறையிற் குத்திக்கொணுங்கள்.

“வைவியன் பெறமே வாழ்க்கை”. “மெய்தெரி
கொள்வகை யுணவின் - செய்தியும் ஈப்பா னை” இன்பவற்றும்,
வாணிகர்க்கு உழவுத்தொழிலுரித்தாகலிற் பரமோம்பியுமென்றார். யாதத்திற்
குப் பசுவை ஒம்பியுமென்றார்.

கான்மறையோர் புசுழ் பரப்பியும்—அந்தணர்க்குண்டாம் புசுழ்களைத் தாக
அவர்க்கு சிலபெறுத்தியும்,

புண்ணியம் பண்ணி அட்டியும்—பெரிதாகிய புண்ணியங்களைத் தாகக்
பண்ணி அவற்றைச் செய்யமாட்டாதார்க்குத் தானம்பண்ணியும்,

அம், அசை.

பண்ணியமட்டியுமென்றதற்குச் சோற்றை ஆக்கியிட்டுமென்பாருமுளர்.

பசு பதம் கொடுத்தும்—வினைத்தொல்பையும் பறிக்குத்தீர்முனையும் உண
வாகக்கொடுத்தும்,

இதற்கு அரிசியும் கறியுக் கொடுத்துமென்பாருமுளர்.

மூட்டா தண் சிழல் வாழ்க்கை—இங்கனஞ்செய்யும் அறத்தொழில்கள்
மூட்டுப்பாத குளிர்த்த அருளுடனாவாமும் இவ்வாழ்க்கையையுடைய
கொஞ்சினோர் (207) என்க.

கொடு மேழி ௩௪௪ உழவர் கெடு றுதத்த பசல் போல கடுவுகின்ற கல் கெஞ்
சினோர் — வினைத்தொழியால் உழவுத்தொழிலை எச்சதையுடைய உழவரது
கெடிய || துத்திற்றைத்த பசலாணிபோல கடுவுகிலையென்னுக்குணம்
பெற்ற கண்ணிய கொஞ்சினையுடையோர்,

என்றத, ஆண்டுறையும் வேதவாணிகரை.

தம் பல் பண்டமும் பிற பல் பண்டமும் ஒப்ப ஈடி—தம்முடையவாகிய
பலசர்க்குக்கணையும் பிறவாகிய பலசர்க்குக்கணையும் பொருளொப்ப ஆராய்த்து,

வடு அஞ்சி வாய் மொழித்த—தம்முடிக்கு வடுவாமென்றஞ்சி மெய்யே
சொல்லி,

கொள்வது உம் மிகை கொளாது கொடுப்பது உம் குறைகொடாது—தாம்
கொள்ளுஞ் சர்க்கையும் தாம்கொடுக்கும்பொருட்டு மிகையாகக்கொள்ளாது தாம்
கொடுக்குஞ் சர்க்கையும் தாம்வாங்கும்பொருட்டுக் குறையக்கொடாமல்,

பகர்த்து வீசும்—இலாபத்தை வெளியாகச்சொல்லிக் கொடுக்கும்.

தொல் கொண்டி—பழைதாதியொன்றையினையும்,

கொள்ளையென்றார், இத்தொழியை நடத்தினிடத்தல்லது பொருட்டிசன்
உண்டாகாதென்றற்கு.

* தொல்காப்பியம், ௪௪௪யல். கு. 77.

† “ ” ” ” 78.

‡ பி - ம். என்பதனால்.

§ பட்டா - பாக்கு.

|| தகம் - துத்தடி; பசலாணி - அதன் கடுவேதைத்த ஆணி, = துத்தடி
பசலாணிபோன்ற” (புற. 95); “பசலன்ன வாய்மொழி” (பு - வெ. ௪௪௪
3); “துத்திற் பசலையாய்” (தருகை. 48.)

தன்னிழல் வாழ்க்கையினையும் (204) தொன்மொய்யாரினையும் (212) கண்ணெஞ்சினே (207) சென்சு.

துவந்து இருக்கை—செருக்கின குழியிருப்பினையும்,

(6) புனல்பரந்து பொன்சொழிக்கும் (7) பல்லூர் செஞ்சோனாட் டிற் (28) கழிசூழ்ப்படப்பையினையும் (32) தண்டலையினையும் (33) பொய்கை கையையும் (38) ஏகிகையையும் (39) திண்காப்பினையும் (41) கோயிலையாட்குத் தருகாரணமான (50) அட்டிலினையும் (43) சாலையினையும் (52) பள்ளியின யும் (53) குயில் (55) துச்சிற்சேக்கைக்குக்காரணமான (58) தாழ்க்கையினையும் (59) பாக்கைகளையும் (27) புறச்சேரியினையும் (76) முன்றிலினையும் (141) விழ வறு ஆவணத்தையும் (158) மாக்கள் கலந்த இனிதறையும் (217) வளர்த்து மயங்கிய மறுகளையும் (193) கண்ணெஞ்சினே (207) துவன்றிருக்கை (212) யினையுமுடைய பட்டின (218) மெனவின்முடிக்க

218. முட்டா சிறப்பின் *பட்டினம் பெறினும்—குறைவுபடாத தலைமை யினையுடைய பட்டினத்தை எனக்கு உரித்தாகப் பெறுவேனெனும்,

219. வார் இரு கூத்தல் வயங்கு இழை ஒழிய—நீண்ட கரிய கூத்தலை யுடைய வினக்குகின்ற பூணினையுடையான் ஈண்டுப் பிரித்திருப்ப,

220. வாரேன் வாழிய செஞ்சே—யான் நின்றோடுகடவாரேன்; செஞ் சே, போய்வாழ்வாயாக;

†“அளிகிலை பெறுஅது” என்னும் அகப்பாட்டால் போத்திற் கு ஒருப் படாமல்நிற்குத் குறிப்புணர்க.

220 - 21. கூர் உகிர் கொடுவரி குருளை கூட்டுள் வளர்த்தாங்கு --கரிய உகிரினையும் வளர்த்தவரிகையுமுடைய புலிக்குட்டி கூட்டிடத்தே அடையுண் டிருத்த வளர்த்தாம்போல,

222. பிறர் பிணி அகத்த இருத்த பீடு காழ் முந்தி—பகைவர்களவலிடத் தேயிருத்த தனக்குப்பெருமை வயிரமாகமுந்தி,

223 - 5. [அருக்கரை கவியக் குத்திக் குழிகொன்று, பெருக்கை யான பிடியுக் காங்கு, தண்ணிதி ஈடி:]

தண்ணிதின் உணர் ஈடி—தன்னுணர்வு கரிதரகவுணரும்படி இதுவே காரியமென்றாய்ந்த,

பெரு ஈயனை ஈரை கவிய குத்தி குழி கொன்று பிடி புக்காக்கு— பெரிய கையினையுடைய யானை தான் அகப்படப்பண்ணின குழியில் ஏறுதற்கு அரியகரைகளை இடியும்படி கோட்டாலேகுத்திக் குழியைத் தூர்த்துப் பிடியிடத் தே சென்றும்போல,

225 - 6. [கண்ணார், செறிவுடைக் திண்காப் பேறி வள்கழித்த:] கண்ணார் செறிவு உடை தின் காப்பு வான் கழித்த ஏறி—அப்பகைவருடைய செருக்கின திண்ணியகாவலாகிய வாட்படையை ஒட்டி அவ்விடத்தினின்றும் போந்து,

இனிதே திண்ணப்பிடத்தே வான உறைதழித்து வெட்டிப்போற்றென்
தான்.

227. ஒரு சேரு தாயம் ஊழின் எய்தி—அச்சம்மொருத்தின தன்னா
விரிமையு முறையாலேபெற்று,

228. பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யான்—தான் இறையாகப்பெற்ற
சரிமையான் மகிழ்ச்சிபொருத்துதல் செய்யானும் மேலும் ஆகைமிக்கு,

229 - 38. [செற்றோர், கடியான் டொலைத்த கதவுகொன மருப்பின்,
முடியுடைத் தருத்தலை புட்டு முனறு, னுகிருடை படிய வொக்கெழில் யானை,
கடியுடை புரவியொடு வயவர் வீழ், பெருகல் வானத்துப் பருத்தலாய் எடப்பத்,
தறிவர் துறகற் பேரல் போர்வேட்டு வேறுபல் பூனையொடு நிழினை குழிப்,
கடல் ஊர்ன பிளிதுகடி முரசு மாக்க ணைலறை யதிரை முழங்க, முனை
கெடச் சென்று முன்சம முருக்கி]

முடியுடை ஒரு தலை புட்டும் முன தான் உகர் உடை அடிய—முடியை
புடைய கரியதலைகையுருட்டும் முன்காலின உகிருடைய அடிகையுடையவாய்,
தது இவர் தது கல் போல உழினை குழி செற்றோர் கடி அரண் தொலை
த்த பரிசையொடு—தது பட்டர்ந்த செருக்கின மலைகள் போல உழினை குழையச்சுழித்
தம்மரசுதற் போர்பெற்றருடைய சாவலையுடைய அரண்களையிடித்த யானை
களோடும்,

39. கொல் மருப்பின் ஓங்கு எழில் யானை—கதவைமுறிக்கும் கொம்பின
பும் உயர்ந்த அழகினையுமுடைய யானையெனக

வழி மணி புரவியொடு—வழித் த மணிகட்டின குகிரைகளோடும்,

போர் வேட்டு—போரைவிருட்டி

பேய் அன்ன பிளிது கடி முரசு—கண் அகலறை அநிரவன முழ
கை—பேயின் கண்ணையொத்துமுழங்குகின்ற சாவலையுடையமுரசு பெருமை
உடைத்தாயி இடத்தையுடைய பாசறையிலே நடுகருவனவாய் முழங்க,

அகலறை - மலைப்பக்கமுமாக

முனை கெட சென்று—படைப்புலம் கெடுப்படி சென்று,

பெரு வானத்து பருத்து உலாய் எடப்ப வயவர் வீழ் முன் சமம்
முருக்கி—பெரிய கல்லவானிடத்தே பருத்து உலாவித்திரியுடையவாக வீரர்
படுப்படி முழங்கித் துணையக்கெடுத்து,

யானைகளோடும் புரவிகளோடும் போர்வேட்டு முரசுமுழங்கச்சென்று பருத்
தலாய்எடப்ப வயவர்வீழ் முருக்கியென்க

399. தலை தவ சென்று - அப்பகைவரனிடத்தே மிகஎடுத்து,

400. 41. [தண்பனை யெடுப்பி, வெண்பூக் கரும்பொடு செஞ்செவீடி,
மயித் தழித் துணையொடு செய்தலு மயக்கித், கரஅங் கலித்த கண்ணகன் பொய்
கை:] கரும்பொடு செஞ்செவீடி குவையொடு மா இதழ் செய்தலும்
மயக்கி காரம் கலித்த கண் அகன பொய்கை தண்பனை எடுப்பி—வென்னிய
புகையுடையகரும்புசுளுடனே செஞ்செவ்விலம்வனாத்து குவையோடே பெரு
மைமையுடைய இதழ்கையுடைய செய்தலுமயக்கப்பட்டு முறலைகள் செரு

கித்திரித்த இடமகன்ற பொய்கைகளைபுடைய மருதகலத்தான் போட்டி,

244 - 4. [கொழுங்காத புதவமொடு செருத்தி நீடிச், செதவும் வாவியு னயங்கி நீர்த்து] செதவும் வாவியும் நீர்த்து மயங்கி வேறு பல் பூனை (235) யொடு கொழு கால் புதவமொடு செருத்தி நீடி—செய்களும் வாவிகளும் நீர்த்து தரமின்னொருய் இருவகைப்பட்ட பல்வாவிய பூனைகளோடே கொழுவிய டிகளைபுடைய அறுகோடே கோரைகளும் வளரப்பட்டு,

வேறுபல்பூனை. இக்கேகட்டிற்ற சிறுபூனையும் பெரும்பூனையுமுண்மை வேறுபல்பூனைபென்றார்.

245. 245 நோடு இரையொடு மான்பினை உகளவும்—அறப்பட்டு மொண்டினைபுடைய புல்வாய்க்கலையோடு மான்பினை தன்னிவினையாடும்படியாகவும்.

தலைதவச்சென்று தன்பினையெடுப்பி (239) நீடி (240) உகளவும் (245) என்ன

246 - 9 [கொண்டி மகளி ருண்டுறை சூழ்ந்தி, யந்தி மாட்டிய கந்தா வினக்கின், மலரணி மெழுக்க மேறிப் பலர்தொழ, வம்பவர் சேக்குந் கந்துடைப பொதியில்]

கொண்டி. மகளிர் உண் துறை சூழ்ந்தி மெழுக்கம் அந்தி மாட்டிய கந்தா வினக்கின் மலர் அணி கந்து உடை பொதியில் பகைவர்மனையோராய்ப் பிடித துவர்த மகளிர்வரும் நீருண்ணுந்துறையிலே சென்றுமுழுதி மெழுக்குமெழுக்க தநினைபும் அவர்கள் அந்திக்காலத்தேகொளுத்தின அலியாத வினக்கினைபு முடைய பூக்களைச்சூட்டின தநியினைபுடைய அம்பலம்,

கந்து - தெய்வமுறையுந்தறி.

வம்பவர் பலர் ஏறி தொழ சேக்கும் பொதியில் - புதியவர்கள் பலருமேறித் தொழுதற்குத்தகுந்த பொதியில்,

பொதியிலுமெழுதி வினக்குரிட்டிருக்க வம்பமகளினைவைத்தார், அதனால் தமக்குப் புதமுண்டாமென்றுகருதி.

250 - 51. பரு 250 செடு தான் ஒல்க திணடி பெரு கல் யானையொடு பிடி புணர்ந்த உறையவும்—அத்தெய்வமுறையும் அம்பலத்தினின்று பருத்த நிலையையினைபுடைய கெடியதான் சாபும்படி தம்முட்படி உரிஞ்சிப் பெரிய எல்ல களிதுகளுடனே பிடிக்கக்கூடத்தகுதும்படியாகவும்,

252 - 5 [அருவினை நதம்பூத் தூய்த் தெருவின், முதுவாய்க் கோடி யர் முழுவொடு புணர்ந்த, திரிபுரி கார்பின் நீத்தொடை யோர்க்கும், பெருவிழாக் கழித்த பேனமுதிர் மன்றத்து] தெருவில் அரு 252 நத பூ தூய் முது வாய் கோடியர் முழுவொடு புணர்ந்த திரி புரி கார்பின் நீ தொடை ஒர்க்கும் பெரு விழாக் கழித்த பேன முதிர் மன்றத்து—ஆண்டுள்ளதெருவின்கன்னே விழாகுததற்கரிய நதியபூக்களைச்செறி அறிவுவாய்த்தலையுடைய கந்தருடைய மத்தனத்திற்குளத்தோடேகூடின முதுக்குத்தப்பிந்த கார்பின் இனிதாயி வ

க.—பத் த ன ப் ப ர ன்

கூலியுடைய பாதைக்குட்கும் பெரிய திருளானிருநிய அப்பாதிந்த
தத்தித்தே,

தவி ஓர்க்குமென் கூ. தொடை, ஆருபெயர்.

256 - 7. # [தொழு செருஞ்சியோ பம்பி. யழங்கா பஞ்சு
கூர் கதிர்ப்பவும்:]

258: அழு குால் கூகையோடு ஆண்டலை விளிப்பவும்—
திகப்பிடுகின்ற குரையுடைய கூகைகளுடனே கூடி ஆண்டலைப்புள்ளும்
கப்பிடும்படியாகவும்,

259 - 60. கணம் கொள் கூளியோடு கதப்பு இருத்து அசைது பிணம்
தின் யாக்கை பேய்மகள் துவன்றவும—திராட்சிகொண்ட ஆன்பேய்களுடனே
மயிராத்தாழ்த்து இளைத்துப் பிணத்தைத்தின்னும் வடிவையுடைய பேய்மகள்
செருக்கும்படியாகவும்,

261. கொடு கால்—விளந்த கால்களையுடைய பேய்மகனென முன்னே
கூட்டுக,

261 - 2. விருத்த மாடத்து செடு கடை தவன்றி ஆடு பெரு
சோது அட்டில்—விருத்தினர் மாடத்திடத்தா செடிய தலைவாசலிலே முந்த
செருக்கியிருந்து பின்பு உள்ளேசென்று உண்டு மிக்குக்கிடக்கின்ற பெரிய
சோற்றையுடைய அடுக்கை,

263 - 4. ஒன் சவர் கல் இல் உயர் திணை இருத்து மிழத்தும்
பாவர் செழுநகர்—சாந்திட சவர்களையுடைய நன்றாகிய அகக்களின் உயர்க்கு
திண்ணைகளிலேயிருந்து பசியினி வளர்ந்தைசெல்லுதற்குக் காரணமாகிய
பால்கிறைந்த வளவியலூர்,

திண்ணை, விதாரம். இனி, உயர் திணை - உயர்க்கு மேலிலமென் துறாம்.

265 - 7 [தொடுதோ வடியர் தடியடக் குழிதும், கொடு கொடு
கொன்றை புண்ட, வுணவில் வறங்கூட்டுன்னசத் திருத்து:] கொடு நில்
ணர் தொடுதோல் அடியர் பட குழிது கொன்றை உண்ட உணவு தில் வற
கூடு உள்ளகத்து இருத்து—கொடிய வில்லினையுடைய வேடர் செருப்புத்
தொட்ட அடியினையுடையாய்த் தடியொலிப்பத் திரண்டு கொன்றையாகக்
கொண்டுண்ட செல் பின் இல்லையான வறவிய கூட்டினுடைய உள்ளாகிய
இடத்தேயிருந்து,

268. வாய் பகல் குழறவும்—விளந்த வாயினையுடைய
கூகை அடியொத்தகாலத்தே கூப்பிடும்படியாகவும்,

செழுநக (264) சட்டிலித்தத் (262) கூட்டினுள்ளேயிருந்து (267)
கூகைகுழறவும் (268) என்க.

269 - 70. [அருங்கடி வரைப்பி னூர்க்கி னழியப் பெரும்பாழ் செய்து
மணமயான் மருக்கை:] சடி வரைப்பின் னூர் கவின அழிய மருக்கு வற
பெரு பாழ் செய்தும் அமைமயான்—அரிய காலையுடைய மதியையுடைய

பெரு பாழ் செய்தும் அமைமயான்—அரிய காலையுடைய மதியையுடைய

உய்யுதல்கள் அழகுநீய் அலகன்சூழலின்சூழல். பெரியபாழகம்புள்ளியத்
குறும் செற்றம் ஆகுறும்,

பெற்றவை யகிழ்தன்செய்யாறும். (228) மேலுமாணசுமிக்கு யானைகளோடும்
(231) புரவினோடும் (232) போர்வேட்டு (234) முரசு (236) முழைச் (237)
சென்று முன்சமமுருக்கித் (238) தலைதவச்சென்று எடுப்பி (239) உகளவும்
(245) உறையவும் (251) கதிப்பவும் (257) விளிப்பவும் (258) குழறவும்
(263) தவன்றவும் (260) பாழ்செய்தும் (270) ஊர்கவினழியப் (269) பாழ்
செய்தும் அமையாறும் (270) என வினைமுடிக்க.

பாழ்செய்தலை இரண்டிடத்துக்கூட்டுக.

271 - 2. மலை அகழ்க்குறவனே கடல் தூர்க்குறவனே வான் வீழ்க்குறவனே
வளி யாற்றுவன் என - இவன் தெய்வத்தன்மையுடையனாதலின் இம்மலைகளை
யெல்லாம் அகழ்தலைச்செய்வன், கடல்களையெல்லாம் தூர்த்தலைச்செய்வன்,
தெய்வகூலகைக் கீழ்வீழ்த்தலைச்செய்வன்; காற்றை இயங்காமல்விவக்குறவனென்று
உலகத்தார் மேற்கூறுப்படியாகத் துறைபோலினென்க

பெரும்பாழ்செய்தும் அமையாறும், இங்ஙனம் பாழ்செய்தவன் மேல்
இவையுஞ்செய்வனென்று கூறுமடியாகத் துறைபோனென்றவாறு.

273. தான் முன்னிய துறை போகவி - தான்கருதிய போர்த்துறைக
ளெல்லாம் பொருதுமுடித்தானாகலின்,

274. பல் ஒளியன் பணிபு ஒடுங்க - பலராகிய ஒளிகாட்டார் தாழ்த்து தம்
வீதக்குறைய,

ஒளிவராவார் மற்றை மண்டலத்திற்கு அரசாதற்குரிய வேளாளர்,

275. தொல் அருவானா தொழில் கேட்ப - பழைய அருவானாட்டிலா
சுருக் தாங்கன்செய்யுத்தொழிலை வந்துகேட்ப.

276 வடவர் வாட - அதற்கு வடக்குகாட்டிலுள்ள அரசன் குறைய,

ருவர் கூட - ருடாகாட்டிலுள்ளார் மனவெழுச்சி குறைய,

277 - 91. [தென்னவன் திறல்கெடச் சீறி மன்னர், மன்னையில்க் கதுவு
மதனுடை கோன்றான், மாத்தானை மறமொய்ப்பிற், செக்கண்ணாற் செயிர்த்து
கோக்கிப். புன்பொதுவர் வழிபொன்ற, வீருக்கோவேண் மருங்குசாயக், காடு
சென்ற காடாக்கிச், குளத்தொட்டு வளம்பெருக்கிப், பிறக்குகினை மாடத் தறம்
போக்கிச், கோயிலொடு குழிநீதி, வாயினொடு புழையமைத்து, ஸூயிரோ
தம் புதைநீதிப்ப, பொருவேமெனப் பெயர்கொடுத், தொருவேமெனப் புறக்
கொடாது, திருநிலையு பெருமன்னையில:]

புல் பொதுவர் வழி பொன்ற - புல்லிய இடையராய் அரசர்க்கோர்
முழுதக கெட்டுப்போக,

இருக்கோவேண் மருங்கு சாய - *ஐம்பெருவேளிர் குலமுழுதிக் குறைய,
காடு கொன்ற - சேர்மண்டலத்திற் காடாகிய இடங்களை வெட்டிப்போ
கட்டி,

காடு துற - பண்டுபோலக் குடியிருத்து விளையப்பண்ணி;

த. இப்புத்தகம் 253 - ஆம் பக்கம் (11) குறிப்பிடப்படுக.

குறும்புதொட்டி - தூர்த் [] கல்லி,

கல்லிப் பிசுருக்கி - காட்டிற்குச் செல்வந்தையிருத்த,

பிறந்தது சிலை மடத்த உறக்கை போக்கி - பெரிய சிலைகளை யுடைய மட
களை யுடைய உறக்கையென்னும் தன்னுரைப்போக்கி,

கோயிலொடு குறித்து - கோயில்களோடே பழையருகையும்கூட பண்டு
பொருள் சிலைகொத்தி,

[] சிலைபுப் பெரு மன் எயில் - ஒருமகன் சிலைபெற்ற பெரிய ஆக்கத்தை
யுடைய உறக்கையின் மதிவிடத்தே.

காயிலொடு புதை அமைத்து - பெரிய வாசல்களோடே சிறிபவாசல்களையு
முண்டாக்கி,

குறியில் தொழும் புதை கிரீது - அதன்றலையில் எய்துமறையும் குட்டுத்
தொழும் அம்புக்கட்டுக்களையும் கட்டிவைத்த,

ஒருவேலும் என புறம் கொடாது பொருவேம் [] பெயர்கொடுத்து மன்
னார் மன் எயில் கதவும்கதன் உடை நோன் தான் மா தானை மறம் மெய்மயின்
தென்னவன் திறல் கெட செ கண்ணால் செயிர்த்து கோக்கி சிறி - யாம் தமிழே
மென்றுகருகிப் பலவாசல்கள்வந்தால் முதுகிடாது அவர்களுடனும் பொருக்கட
வேலிமேன வஞ்சினத்தைச்சொல்லி அரசருடைய பெரியஅரண்னைக் கோபித்
தழிக்கும் செருக்கினையுடைய வலிய முபற்சியினையும் பெருமையினையுடைய
நாற்படையினையும் மறந்தையுடைத்தாகிய வலியினையுமுடைய பாண்டியனது
வலிகெடும்படி தன் செய்யகண்ணாலே சூற்றத்தைச்செய்துபார்த்துக்கோபித்துப்
பெற்றனவு மகிழ்தல் செய்யா (228) னென முன்னேகட்டிக்.

* "கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக், குடிபழி தூற்றங்
கோலே னொரு" என்றுகூறும் வஞ்சினத்தால் தனக்கு ஓர் பெயர்பெறுதலின்
வஞ்சினத்தைப் பெயரென்றார்.

292 - 4. [மின்னொளி யெறிப்பத் தம்மொளி மழுக்கி, விசியினி []
வின் வேந்தர் குடிய, பகமணி பொருத பரோதெழ்த் கழற்கால்:]

விசியி [] முழுவின் வேந்தர் தம் ஒளி மழுக்கி மின் ஒளி எறிப்ப []
கழல் கால் - இறுகவலித்த வார்த்தையினையுடைய முரசுகளையுடைய வழிபாடித்
வாத வேந்தர் தம் அரசிழத்தலின் தமக்கு முன்புள்ள விளக்கக்கெட்டுப் பின்பு
அவ்விளக்குகின்ற விளக்கம் தோன்றும்படியாகத் தம் முடிமேலேகுடின வீரக்
கழையுடைய காலினையும்,

[] மணி பொருத பந் எர் என்று கதல் - பசிய மணிகளோடே மாறுபட்ட
பெரிய அழகிய வலியினையுடைய கழலென்க.

295 - 7. பொன் தொடி புதல்வர் [] ஆடவும் முற்று இழை மகளிர்
முதிழ் முலை துணப்பவும் செ னாத்த சதைத்த மார்பின் - பொன்னுத்செய்த
தொடியினையுடைய பிள்ளைகள் ஓடிவந்து எறி விளையாடுகையினாலும் மெய்ம்
முழுதுமணிந்த அணிகலன்களையுடைய மாளிகுடைய தாமரைமுனைபோலும்
முலைகள் புணர்தலாலும் சிவந்தசந்தனமழிந்த மார்பினையும்.

பத் தாவது

மலாபடுகடாம்.

~~~~~

திருமழை தலையு விருணிற் விசம்பின்
விண்ணதி ரீமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத்துத்
திண்வார் விசித்த மூழ்வொ டாகுரி
துண்ணுருக் குற்ற விளங்கடர்ப் பாண்டின்
5 மின்னிரும் பீலி யணிதழைக் கோட்டொடு
கண்ணிடை விடுத்த களிற்றுயிற் தூம்பி

*குந்தால் கூத்தாற்றுப்படை யேனவும் வழங்கும், (தொல். எச்ச. 66) ; ச. ந. மெ. புறத் . . . ந. நெ. செய். 49, 157 - ந. மெ. 227 - இளம்; கு - வி. 300); பார்த்தமாயிவான் அடிநிர்வந்துவந்த சொய்க்கு இது மேற்கோள்; (தொல். செய். 49, 227-இளம்).

1 இருணிற்விசம்பு: "நீணிற்விசம்பு" (மருத. 116, பெரும்பாண் 135); "இருணிற்விசம்பு" (கீகாளத்தி. மெனகவி. 82); இவ்வடி ஆசிரியம் அளவடியாய் வந்ததற்கும், முகிருதற்கும் மேற்கோள்; (தொல். செய். 49, 32, 67 - பேரீ. ந.)

2. 'கடுப்ப' என்பது மெய்யுவமத்திற்குரிய சொல்லென்பதற்கும் (தொல். உவம. கு. 15 - இளம்), சிறுபாடலுமையனவமத்திற்கு வந்து மெய்பதற்கும் (நெ. நெ. 49, 14 - பேரீ) மேற்கோள்.

1 - 2. மதுரை 560.

3. 'மூழ்' உகரம் பெரிய மலவந்ததற்கு மேற்கோள், (தொல். குற்றிய உகர. 78 - ந).

1 - 3. மலைபடு. 532.

2 - 3. "பண்ணமை முழவு" (பதிற். 41.)

5. "தாழ்விப்பல்லியம்" (பு - வெ கரகதை. 3.)

6. மலைபடு. 533, "கண்ணமத தியற்றிய களிற்றுயிற் தூம்பு" (பதிற். 41); "கண்ணிடை தூம்பிற் களிற்றுயிற் தொடுமின்" (புறநா. 152)

- னினிப்பயி ரிமிருந் குறும்பரந் தூம்பொடு
 வினிப்பது கவருந் தீங்குமு றுதைஇ
 நடுவுநின் றிசைக்கு மரிக்குரற் றட்டை
 10 கடிக்கவர் பொலிக்கும் வல்வா யெல்லரி
 நொடி தரு பாணிய பதலையும் பிறவுந்
 கார்கோட் பல்வின் காய்த்துணர் கடுப்ப
 நேர்சீர் சுருக்கிக் காய சுலப்பையிர்
 கடுக்கலித் தெழுந்த கண்ணகன் சிலம்பிற்
 15 படித்துவைத் தன்ன பாறை மருங்கி
 நெடுத்துறுத் தன்ன விட்டருள் சிறுநெறி
 தொடுத்த வானியர் துணைபுணர் கானவ
 ரிடுக்கண் செய்யா தியங்குந ரியக்கு
 மடுக்கண் மீமிசை யருப்பம் பேணு
 20 திடிச்சர நிவப்பி னியவுக்கொண் டொழுதித்
 தொடித்திரி வன்ன தொண்டிபடி திவவிற்
 கடிப்பகை யனைத்துங் கேள்வி போகாக்
 குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பு

7 நன். 350 - மலையாள மேற்.

9. "தேவர, தட்டை உழையிற் கருநு நாடா" (குறுந் 198).

2 - 11. புறநா. 152.

11 - 2. மலையாள 142 - 4.

13 மலையாள. 365, 'காவலெய சுலபை சுருக்கினெய கலடன' (புறநா. 206.)

3 - 13. பதிந். 41 : 1 - 5, புறநா 103, 139.

16. "விசும் பிழைக் கேணி நெறயா ன் னிலெ று" (திருச்சிற். 149)
 "செவ்வர் மனத் துறேகடு ...அஃகுநெற்" (சீவக 1416) எஃபதற்கு இஃ
 வடி மேற்கோள்.

15 - 6. தேவல் இளவி. 1. 55 - சே. 10 வ. 1. 321 - மேற்.

17 - 8. பெரும்பாண். 39 - 11.

21. பொருந 14 - 5; பெரும்பாண். 13.

22. பொருந. 16 - 8 டா. கேள்விப்பாகாது.

23. "வீணைச் சுகிர்புரி நரம்பு" (சீவக. 728)

21 - 3. சீவக. 559 - மேற்.

னரலை தீர விரீஇ வாகின்

25 குரல்வார்த் தன்ன துண்டினை யிரீஇச்
சிலம்பமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி
யிலங்குதுளை செறிய வாணிமுடுக்கிப்
புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்துப்
புதுவது போர்த்த பொன்போற் பச்சை

30 வதுவை நாரும் வண்டிகமழைம்பான்
மடந்தை மாண்ட நுடங்க்கழி லாகத்
தடங்குமயி ரொழுகிய வவ்வாய் கடுப்ப
வகடுசேர்பு டொருந்தி யளவினிற் றிரியாது
கவடுபடக் கவையுய செனறுவாங் குந்தி

35 துணங்கர நுவறிய நுண்ணீர் மாமைக்
களங்கனி யன்ன கதழ்த்துகிள நுருளின்
வணர்ந்தேந்து மருப்பின் வள்ளுயிர்ப் பேரியா
ழமைவாப் பண்ணி யருணெறி திரியா
திசைபெறு திருவின் வேத்தவை யேற்பத்

40 துறைபல முற்றிய பைதீர் பாணரொ
டியர்ந்தோங்கு பெருமலை யூறின் நேறலின்

24. இயை, வண்ணத்திற் றிவையு டொருகொ டு (தொல். ௨௪௧)

219 பேர்.)

24 - 5. பெருமான். 7 8

27. பொருந் 10.

28. இவ்வடி, வினையொச்சம் ஆக வந்ததில் 'தாந்' முடிக்குத்
சொல்லு விசேடத்து வருதற்குக் காட்டிய மேற்கோள், (தொல். வின.
ந. 31 - ந.)

30. பொருந். 19 - 20 து அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பப்பாக்க;
வினையொலி கூற்தல்" (இவற்று 306.), "வதுவை மகளிர் கூற்தல் கமழ
கொள்" (அகநா. 378).

38. இன்னுருபு உறுதிடத் தது, சாரியை வந்ததற்கு இவ்வடி மேற்
கோள், (தொல். புணரியல். ௨25 - ந.)

31 - 3. பொருந். 6 - ௮.

37. பொருந். 1௮.

36 - 7. மலைபடு. 531, "கொங்குனி னின் கருங்காட்டுச் சிறுநீழ்"
(புறநா. 127, 145.)

- மதந்தபு ஞமலி நாவி னன்ன
 துளங்கியன் மெலிந்த கல்பொரு சீறடிக்க
 கணங்கொ டோகையிறி கதுப்பிசுத் தசைஇ
- 45 விலங்குமலைத் தமர்ந்த சேயரி நாட்டத
 திலங்குவளை விறலியர் நிறபுறஞ சுறறக்
 கயம்புக் கன்ன பயம்படு தண்ணிழற
 புனல்கால் கழீஇய மணலவார் புறவிற்
 புலம்புவிட் டிருந்த புனிறில் காட்சிக்
- 50 கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற றலைவ
 தூமலர் துவன்றிய கரைபொரு நிவப்பின
 மீமிசை நல்யாறு சுடறபடர்ந தாஅங்
 கியாமவ ணின்றம வருது நீயிருங்
 கனிபொழி கானங் கிளையொ டிணீஇய
- 55 துணைபறை நிவக்கும் புள்ளின மானப்
 புணைதார்ப் பொலிந்த வண்டிபடு மார்பின்

42 - 3. பொருந் 12 - ஆம அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப் பாக்க.

14. ச்றுபாண். 14 - 5 ஆம அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப் பாக்க, நா
 வெண. சுயம. 25.

41 - 6. புறநா 135.

44 - 6. இவ்வடிகளைப் பொருளா நதெனப்பா (யா வ. ஒழிப்பு)

45 - 6. ச்றுபாண். 31.

47. "பொயனையும் பொய் மதத் தீச னெனத்த மண்ணடி நடுவெ"
 (தே. நுருபா. மாசு லீண) சீவக. 872, "வெவ ரா மெனக்குளிர்த
 வெயிலியங்கா வகையியகரும ல் நிகுஞ சொட" (சும்ப. பாடலிட்ட. 22)

48. பெரும்பாண். 380.

50. தோல் புளளிமய. சூ. 17 - ந. மேர.

53. ச்றுபாண். 143, பெரும்பாண். 28.

51 - 3 பெரும்பாண் 427, "மலையி னிழிந்து மாககட்டுளாகி,
 வரை யிழிதரும பலயாறு போர்ப, புலவ ரெல்லா தனனோகுகினரே"
 (புறநா. 12) "கடுபரை நீரிற் கடுத்துவா ' (பு - வெ. செட்டி, 11)
 ' பெய்யு மாநியாற் பெருகு வெள்ளமபோய, மொய்கொள வேலைவாய முநீ
 குமாறுபோல" (சும்ப கையெட்ட. 15.)

54 - 5. பொருந். 54 - ஆம அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப் பாக்க
 "வள்ளியோர்ப் படாக்கது புள்ளிற் டொகு" (புறநா. 47.)

- வண்புனை யெழின்முலை வாங்கமைத திரடோண்
மலர்போன் மழைக்கண் மங்கையர் கணவன்
முனைபாழ படுக்குந துன்னருந துபயி
60 னிசைநுவல விததி னளையே ருழவாக்குப
புதுநிறை வந்த புனலஞ் சாயன
மதிமா ரோர ணைமுணா சூழ்சசி
வின்னவி றடககை மேவரும பெரும்பு
ணன்னன்சேய நன்ன படாந்த கொள்கையொ
35 இளளினிர் சேறி ராபிற பொழுதெதிராக
புளளினிர் மன்ற வெருக குறுகவி
ஹறி னளவு மசையுந புலமும
வீற்றுவுளஞ் சரக்குமவ னுடுபடு வலசியு
மலையுஞ் சோலையு மாபுகல கானமுந
70 தொலையா நலவிசை யுலகமொடு நிறப்ப

57. “வாகுக ப மெ ” (பத் 12)

58. மலைபடு 124 “கொடுங்குடை உல ” ‘தந்தியை கணவ’,
‘காணுத கணவ’, ‘ந லுத க. ’ ‘ஜீ ரோ கணவ’, “ந
லோரா கணவ”, “சுடிக கணவ” ‘பு. மொ ர கண’, ‘செய்யு
கணவ’, ‘வண்டொழி ச ” (பத் 14, 41, 38, 12, 55, 61, 65, 70,
88, 90) ‘சொரா ர கதபிர மய்யை கலவ’ (புறநா 3)

59. குறிஞ்சி 128

60 ‘வந்தியப ம ல’ (புறநா 237)

61. ‘வாளை கீர ப மதவா ா பகற் 86” “வந்தியப
லன்ன துமந்த (சலி 81) ‘நீ ி ரா த ர” (புறநா. 105.)

65 - 6. மலைபடு. 118 புறநா 121

68. மலைபடு 462 “கால ம ராடா ராத ” (புறநா. 739.) ,
‘நிலஞ்சரக்கு நிலமளம” (கம்ப, நட 151)

70. மலைபடு. 388, ‘ம லெசர் லு ” ‘மலர்சர லுது கணந்தல
யுலகத்த’ (பத். 14, 86) ‘உ க ம ராதல குறித்தோர், தம்பு
கழந்நிலுத தாமாயந த ர’ (புறநா. 166) “ம லெசின் மல மானபுகழ
நட்டாஹம . . சாவா வுமமடயற்றோ (திர 17), “நுந ள தர ளடு
யாக்கை பூ ளயி ளரமயி யாதத, வருவழம புகழு மன ருந கவதறினாழ
காதது வந்து, மருயய அருவ மங்கமகநநதுபோ மதய யாகலக, திருவ
மாந துலக மேததச சந்தலுன மருமனந்த , “மொ ருது மிவவுட வுட

பலர்புறங் கண்டவ ரருங்கலந் தரீஇப்
புலவோர்க்குச் சரக்குமவ னீகை மாரியு
மிகழுநர்ப் பிணிக்கு மாற்றலும் புகழுநர்க்
கரசுழுமுது கொடுப்பினு மமரா நோக்கமொடு

75 னுத்துளி பொழிந்த பொய்யா வானின்
வீயாது சரக்குமவ னுண்மகி ழிருக்கையு
நல்லோர் குழீஇய நானவி லவையத்து
வல்லா ராயினும் புறமறைத்துச் சென்றோரைச்
சொல்லிக் காட்டிச் சோர்வின்றி விளக்கி

80 நல்லிதி னியக்குமவன் சுற்றத் தொழக்கமு
நீரகம் பணிக்கு மஞ்சவரு கடுத்திறற்
பேரிசை நவிர மேள யுறையுங்
காரி யுண்டிக் கடவுள தியறகையும்
பாயிரு ணீங்கப் பகல்செய்யா வெழுதரு

85 ஞாயி நன்னவவன் வசையில் சிறப்பு

பொருட், டென்று நிக்கு மிருப்புக, பூட்டி நீர்கழிந் தாக காந், குடில்
மேற்குடை வேந்தர்கா" (துளா. பொருட. 204, 205, அரசியல், 226.)

72. மலைபடு 75 - 6, 580.

71 - 2. மதுரை. 217 8-ஆம் அடிகளில் கழககுறிப்பிடப் பட்ட
மதுரை. 145 6, "யவனாட பிணத்து ... ந டகலம் பட்ட மாடு கொய்க, பெருந்தன் புத்தர்த தபுபநாக குதல்", "அபாசுடெது பெருந வரிய வெள்ளு தொம்பாது வீச", "வெட்டைகல தரீஇயாவேலை புலத் துதத்" (பதிற். 2 - பத். 44, 53), "அவ்வெயிற் கொட்டை செடியுது நகலம், பரி சிவ மாக்கட்கு வரிசையி னல்லகி" (புறநா. 6), "குரிசு லடைபா வரக கொட்டைக் டெல்லாம், பரிசின் முகந்தன் பாபு" (பு - வெ வஞ்ச. 16.)

73 - 4. மதுரை. 131, 139 - 10, "பட்டாரை யாககிப் பகலுனி த்து" (சிறுபஞ்ச. 18, பழ. 398.)

75 - 6. "ஆகலி வானந் தனிசொரிந் தாஅவ, குடிவார வோம பா துலாடு, நனைவார நன்கலஞ் சிதத்" (பதிற். 13.)

77 - 80. முருகு. 282 - 6.

82. மேவெய்ப்பு நனைவெய் னும குறிப்பிட யுனாததுமென்பதற்கு
மேற்கொள; (தொல. உரி. 3. 32 - இளம். செ. ந.; பி - வ. து. 281.)

84 - 5. "பாயிரு ணீங்கப் பகல்தா பரபலி, ஞாயிற குவமுதற் றோவறியாஅவரு", "மாயிரு விசும்பிற் பாயி னொடுகை, ஞாயிறு தொனற் றாய்கு மாறறு, நுழமுடி னைசுதைத்தலெ ளுவெறு" (பதிற். 59, 61).

மிகந்தன வாமினுந் தெவ்வர் தேன
நுகம்படக் கடந்து நுழி லாட்டிப்
புரைத்தோல் வரைப்பின் வேனிழற் புலவோர்க்குக்
கொடைக்கட னிறுத்தவவன் ரெஸ்லோர் வரவு

90 மிரைதேர்ந் திவ நுந் கொடுங்காண் முதலையொடு
இரைபடக் குழிந்த கல்லகழ் கிடங்கின்
வரைபுரை நிவப்பின் வான்ரோ மிஞ்சி
புரைசெல வெறுத்தவவன் மூதூர் மாலையுந்
கேளினி வேளைநீ முன்னிய இசையே

95 மிகுவளம் பழுதிய யாணர் வைப்பிடு
புதுவது வந்தன் றிதுவகன் பண்பே
வானமின்னு வசிவு பொழிய வானு
நிட்ட வெல்லாம் பெட்டாங்கு விளையர்
பெயலொடு வைகிய வியன்க ணிரும்புனக்

1 தகலிரு விசம்பி னாஅல் போல
வாலிதின் விரிந்த புன்கொடி முகண்டை
நீலத் தன்ன விதைப்புன மருங்கின்
மகுளி பாயாஅ மலிதுளி தழாலி
னகளத் தன்ன நிறைசனைப் புறவிற

105 கௌவை போகிய கருங்காய் பிடியேழ்

89 பெரும்பாண். 446 - ஆம் அடியிற் றுசூழற் றுபட லார்க்க.

90. கொடுங்காண் முதலை (குறிஞ்சி 257).

91 கலகைந் திடங்கு (மதுரை. 730), 'தெருத தியற்றிய வலறு
வாப படு' (அகநா 79.)

92. 'கொடுமழந் தெருதத கொடுக லுந்' (பதந். 16.)

97 - 8. மதுரை. 10 - 11

100. அகநா 58 மலையுந் பெரும்பாண். 1.

99 - 101, இவ்வழி அனகந்தா நய ஆனந்தவுவம் பெண்டர்
(யா - வ் ஒழிப்பு.)

100 - 101, மதுரை. 280 81, 'ஆரம் ஆமலன் றவந்த இடைக்
குறைக்கு இவ்வழிகள மேற்காட (யா - வ் ஒழிப்பு. 2, யா - கா. ஒழிப்பு.
8 - உரை.)

102. மதுரை. 279.

105. மதுரை. 271

- நெய்கொள வொழுகின பஸ்கவரீரெண்
பொய்பொரு கயமுனி முயங்குகை கடுப்பக்
கொய்பத முற்றன குவவுக்குர லேனல்
விளைதயிர்ப் பிதிர்வின் வீயுக் கிருவிதொறுங்
- 110 குளிர்வுரை கொடுங்காய் கொண்டன யவர்பு
மேதி யன்ன கல்பிறங் கியவின்
வாதினை யன்ன கவைக்கதி ரிறைஞ்சி
யிரும்புகவர் வுற்றன பெரும்புன வாகே
பால்வார்பு கெழீஇப் பஸ்கவர் வளிபோழ்பு
- 115 வாலிதின் விளைந்தன வைவனம் வெண்ணெல்
வேலீண்டு தொழுதி யிரிவுற் றென்னக்
காலுறு துவைப்பிற கவிழ்க்களைத் திறைஞ்சிக்
குறையறை வாரா நிவப்பி னறையுற்
றூலைக் கலமரூட் தீங்குழைக் கரும்பே
- 120 புயற்புனிறு போலிய சூமலி புறவி
னவற்பதங் கொண்டன வம்பொதித் தோரை
தொய்யாது வித்திய துளர்படி துடவை
யையவி யமன்ற வெண்காற் செறுவின்
மையென விரிந்தன நீணறு நெய்தல்
- 125 செய்யாப் பாவை வளர்ந்துகனின் முற்றிக்
காயங் கொண்டன விஞ்சி மாவிருந்து

105 - 6. ஐகார ஒளகாரக குறுக்கமும் நேரசையென்பதற்குக் கா -
டிய மேரகோளகளுள் இவ்வடி காநம் ஒன்று, (யா - வி. அசை. ௧, 2.)

108. பா. குலவுக்குரலேனல்.

107 - 8. குறிஞ்சி. 35 - 7 ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க;
“உறங்கு பிடித்தடக்கை யொருங்குந்ரைத் தவைபோ, லிறங்குர லிறழ”
(பெருங்கதை, குறிஞ்சி.)

111. “எருமை யன்னகருங்கல்” (புறநா. 5.)

112. வடசொல் சிதைந்துவந்ததற்கு இவ்வடி மேற்கோள; (தொல்
எச்ச. கு. 6 - 8, 10 - வி. கு. 175.)

113. “இரும்பு கவாடகாவலையே மற பெருகுதரல்” (நற். 194.)

124. மதுரை. 282 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க; “மை
விரிந்தன நீலமும்” (குளா. காடு. 11.)

125 - 6. “பாவை யிஞ்சி” (பெருங்கதை, கருமதை கடத்தது.)

- வயவுப்பிடி முழந்தான் கடுப்பக் குழிதொழும்
விழுமிதின் வீழ்ந்தன கொழுங்கொடிக் [ ]
காழ்மண் டெஃகங் கனிமுழைப் பாய்ந்தென
- 130 ஆழ்மல ரொழிமுறை யுயர்முகந் தோயத்
துறுகல் சுற்றிய சோலை வாயை
யிறுகுஞ் லை முறுகப் பழுத்த பயம்புக்
கூழற் றலமரு முந்து முகலறைக்
கால மன்றியு மரம்பயன் கொடுத்தளிற்
- 135 காலி னுதிர்ந்தன கருங்கனி நாவன்
மாறுகொள வொழுகின லுறுநீ ருயவை
தூரெடு குழிஇயின் கூவை சேறுசிறந்
துண்ணுநர்த் தடுத்தன தேமாப் புண்ணரிந்
தரலை யுக்கன நெடுந்தா ளாசினி
- 140 விரலான்று படுக னாகுளி கடுப்பக்
குடினா யிரட்டி நெடுமலை யதிக்கத்துக்
கீழு மேலுங் கார்வாய்த் தெனிரிச்
சுரஞ்செல் கோடியர் முழவிற் றாங்கி
முரஞ்சுகொண் டுறைஞ்சின வலங்குசினப் பலவே
- 145 தீயி னன்ன வொன்செங் கார்தட்
வேற் களித்த புதுமுறை யுன்செத்
129. “காழ்வேலு”, “காழ்நெடுவே.” (அகநா. 119, 369.)
134. “கால மன்றியு மரம் பயம்புகரும், பாண ருறு அ வியன்மலை”
(புறநா. 116); “காலமின்றியுங் கனிந்தன கனி” (கம்ப. வனம்புரு. 44);
“தீங்கனி, காலமின்றிக் கனிவது காண்டிரால” (நெடி நாடவிட. 18.)
137. “கூவைது றுங் கொழுங்கொடிக் கவலையும்” (சீலப். 35: 42);
பாவையிஞ்சியுங் கூவைச் சுண்ணமும்” (பெருங்கதை, நருமதைகடத்
தது.)
- 140 - 41. பொருந. 210 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க
143. மலைபடு. 511.
145. மலைபடு. 149; “கார்த்திகை..... விளம்பிற் பூத்தன
தோன்றி” (காட. 26); “தோன்றி வில்விளங்கே பூக்கும்” (நள. கலிதொடர்.
27); ஈகாரவீறு வேற்றுமைக்களை இன்பெறறு வந்ததற்கும், இரண்டாம்
வேற்றுமையுருபு அன்னவென்பதையுங்கொண்டு முடியுமென்பதற்கும் [ ]
வடி. மேற்கோள்; (தொல். குற்றியலுகா. கு. 78; ஷை எச்ச. கு. 18 - 9.)
- 145 - 6. தொல். உவம. கு. 16 - பேரீ. மேற்

- தறியா தெடுத்த புன்புறச் சேவ
 லாஉ னன்மையி னுண்ணு துருத்தென
 நெருப்பி னன்ன பல்விதழ் தாஅய்
 150 வெறிக்களங் கடுக்கும் வியலறை தோறு
 மணவில் கமழு மாமலைச் சாரற்
 நேனினர் கிழங்கின ருனார் வட்டியர்
 சிறுகட் பன்றிப் பழுதுளி போக்கிப்
 பொருதுதொலை யானைக் கோடுசி ராகத்
 155 தூவொடி மலிந்த நாய் கானவர்
 செழும்பல் யாணர்ச் சிறுகுடிப் படினே
 யிரும்பே ரொக்கலொடி பதமிகப் பெறுகுவி
 ரன்றவ ணசைஇ யற்சேர்ந் தல்கிக்
 கன்றெரி யொள்ளினர் கடும்பொடி மலைந்து
 160 சேந்த செயலைச் செப்பம் போகி
 உலங்குகழை நரனு மாரிப் படுகர்ச்
 சிலம்படைந் திருந்த பாக்க மெய்தி
 நோனாச் செருவின் வலம்படு நோன்றான்
 மான விறல்வேள் வயிரிய மெனினே
 165 நுமில் போல நில்லாது புக்குக்

149 - 50. மதுரை. 279 - 84, "பும்போது சிதைய வீழ்த்தெனக்
 கூத்த, ராடுகளங் கடுக்கும்" (புறநா. 28)

145 - 50. பரிசிற்பொருளானந்தத்திற்கு இவ்வடிகளை மேற்கோள்
 காட்டுவர்; (யா - வி. ஒழிப்பு)

152. 'வேட்டுவன் மான்றசை சொரிந்த வட்டியம்' (புறநா. 33.)

150 - 157. ஆற்றுப்படைபுள் ஒருமைசொல் டன்மையோடு முடிவ
 தற்கு, 'கலம்பெறு கண்ணுள் ரொக்கத்தலைவ .....இரும்பே ரொக்க
 லொடி பதமிகப்பெறுகுவிர்' என்னும்பகுதி மேற்கோள்; (தொல். எச்ச.
 சூ. 66 - இளம். சே. ந; இ - வ. சூ. 300.)

158. மலைபடு. 256.

159. "எரியவி ருருவி எங்குழைச் செயலை", "செந்தி யொண்பும்
 பிண்டி" (குறிஞ்சி. 105; 118 - 9)

164. மதுரை. 344.

165. மலைபடு. 491; "எங்கோ னிருத்த கம்பலை மூது, ருடையோர்
 போல விடையின்று குறுகி" (புறநா. 45.)

- கிழவிர் போலக் கேளாது கெழீஇச்
 சேட்புலம் பகல வினிய கூறிப்
 பருஉக்குறை பொழிந்த நெய்க்கண் வேவையொடு
 குருஉக்க ணிறழிப் பொம்மல் பெறுருவி
 170 சேறித் தருஉ மிலங்குமலைத் தாரமொடு
 வேய்ப்பெயஸ் விளையுட் டேக்கட் டேறல்
 குறைவின்று பருகி நறவுமகிழ்ந்து வைகறைப்
 பழஞ்செருக் குறறநாம மனந்த நீர
 வருவி தந்த பழஞ்சிதை வெண்காழ்
 175 வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை
 முளவுமாத் தொலைச்சிய பைநிணப் பிளவை
 பிணவுநாய் முடுக்கிய தடியொடு விரைஇ
 வெண்புடைக் கொண்ட துய்த்தலைப் பழனி
 னின்புளிக் கலந்து மாமோ ராகக்
 180 கழைவளர் நெல்லி னரியுலை யூழ்தது
 வழையமை சாரல் கமழத் துழைஇ
 நறுமல ரணிந்த நாரிரு முச்சிக்

164 - 9. பெரும்பாண் 103 - 5.

169. 'குரு' என்னும் டண்புரிச்சொல்லு ந்தலையுணராததினை யு வரு
 வாதற்கு இவ்வடி மேற்கோள், (தொல் உரி. ௩. 5 - ந.)

171. முருகு. 195 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பு யும், "தீமபிழிந்த
 லல மாநதி" (குறிஞ்சி. 155) என்பதையும் பார்க்க.

173. பொருந. 94 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பு யும், மதுரை. 663-
 ஆம் அடியையும் பார்க்க.

174. மலைபடு. 337 - 8, "ஆதின் முதுசின் கலாவ .....
 இழிதரு மருவி" (முருகு. 301 - 16.)

176. "முளவுமா வலி" (ஐங்குறு. 364), "முளவுமாத் தொலைச்சிய
 முழுச்சொ லாடவா" (புறநா. 325.)

176 - 7. தொல் குறதியலகா. ௭. 78 - ஐளம். ந, ழு - வ. ௭.
 90 - மேற்.

177. மலைபடு. 563.

179. இன்புளி. "தீமபுளி" (மதுரை. 318.)

181. "நாகநெடுவழி": (சிறுபாண். 88), 'வழை மல வியலாகாடு"
 (பதிந். 41.)

றொழாநிர் கழியி னல்லது வறிது
நும்மியந் தொடித லோம்புமின் மயங்குதுளி
மாரி தலையுமவன் மல்லல் வெற்பே
யலகை யன்ன வெள்வோப் பீலிக்

235 கலவ மஞ்ஞை கட்சியிற் றளரினுங்
கசிம்பறைக் கோடியர் மகாது ரன்ன
நெடுங்கழைக் கொம்பர்க் கடுவ னுகளினு
நோர்கொ ணெடுவரை நேமியிற் றொடித்த
சூர்புக லடுக்கத்துப் பிரசங் காணினு

240 ஞெரேரென நோக்க லோம்புமி னுரித்தன்று
நிரைசெலன் மெல்லடி நெறிமாறு படுகுவிர்
வரைசேர் வகுந்திற் 'கானத்துப் படினே
கழுதிற் சேனோ னேவொடு போகி
யிழுதி னன்ன வானிணஞ் செருக்கி

245 நிறப்புண் கூர்ந்த நிலந்தின் மருப்பி
னெறிக்கெடக் கிடந்த விரும்பிண ரொருத்தி
னிருடுணிந் தன்ன வேனங் காணின்
முளிகழை யிழைந்த காடுபடு தீயி
னளிபுகை கமழா திருயினிர் மிசைந்து

250 துகளறத் துணிந்த மணிமரு டெண்ணீர்க்

231. பா. தொழாநீர்கழியி ..

236 - 7. ச்றுபாண். 56; "குரங்கன்ன புன் குறுங்குளியர்" (புறநா. 136).

239. "வருடையும் பாயாச ருருடை யடுக்கம்" (நற். 359); "குருதை குன்றின் மடவரை" (பரி. 19.)

238 - 9. மலைபடு. 523 - 5; முருகு. 299 - 300.

240. ஞெரேரென . மலைபடு. 579. பா ஞெரோவென.

242. வகுந்து வழியென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள் ; (சீலப். 15 : 17 - அடியார்.)

243. குறிஞ்சி. 40 - 41.

244. "பருத்திப் பெண்டின் பழுவ லன்னண்ணம்" (புறநா. 125.);

247. கம்ப. பா. 17; தொல். மாபியல், 2. 1 - பேர். மேர.

249. தொல். கிளவி. கு. 46 - ந. மேற்.

250. ச்றுபாண். 152; மதுரை. 351.

- குவனையம் பைஞ்சனை யசைவிடப் பருகி
மிகுத்துப் பதங்கொண்ட பருக்கட் பொதியினிர்
புட்கை போகிய புன்றலை மகாரோ
டற்கிடை கழித லோம்பி யாற்றநு
- 255 மிஸ்புக் கன்ன கல்லனை வதுமி
னல்சேர்ந் துல்கி யசைத லோம்பி
வான்கண் விரிந்த விடிய லேற்றெழுந்து
கானகப் பட்ட செந்நெறிக் கொண்டின்
கயங்கண் டன்ன வகன்பை யங்கண்
- 260 மைந்துமலி சினத்த கனிமமத னழிர்குந்
துஞ்சுமரங் கடுக்கு மாசுணம் விலங்கி
யிகந்துசேட் கமமும் பூவு முண்டோர்
மறந்தமை கல்லாப் பழனு மூழிறந்து
பெரும்பயங் கழியினு மார்தர் துன்னா
- 265 நிருங்கால் வீயும் பெருமரக் குழாமு
மிடனும் வலனு நீனையினிர் நோக்குக்
குறியறிந் தவையவை குறுகாது கழிமின்
கோடுபல முரஞ்சிய கோளி யாலத்துக்
கூடியத் தன்ன குரல்புணர் புள்ளி
- 270 னாகா ணனந்தலை மென்மெல வகன்மின்
மாநிழற பட்ட மரம்பயி லிறும்பின்

251. “குவனையம் பைஞ்சனை யசைவிடப் பருகி” (புறநா. 132.)

253. மலைபடு. 217, இவ்வடி, புறநா. 217, “வான்கண் விரிந்த விடிய லேற்றெழுந்து மென்பதற்கு மேற்கோள்” (சீவக. 2591)

260 - 61. “கனிம மமத னழிர்குந்” (நற். 11); “யான்கணினிபடத் தழவுமகலவாய்ப் பாரதன்” (அகநா. 68), “பாரிபகறிதயற யரவுல்முங்கி மழுங்க” (தே. திருக்கைலாய. திருநா. 1), “அரா . . . . . வாய் . . . . . கரிபுகும்” (சும்ப. தாடக. 11.)

262. மூலலை. 25.

265. பா. இருவகோல.

268. “கோரியாலத்துக் கொழுநிழல்” (புறநா. 58) | முரஞ்சல முதிர் வாகிய குறிப்புணர்த்ததற்கு இவ்வடி நோக்கார் (தொல். உரி. ந. 35 - இனம். ந.)

270. “காடுகாணெடுவரை” (பதிந். 85.)

- ஞாயிறு தெருவு நனந்தலைத்
தேள மருளு மமைய மாயினு
மிரு அவன் சிலையர் மாதேர்பு கொட்குங்
275 குறவரு மருளுங் குன்றத்துப் படினே
யகன்கட் பாதைத் துவன்றிக் கல்லென
வியங்க லோம்பிதும் மியங்க டொடுமின்
பாடி னருவிப் பயங்கெழு மீமிசைக்
காடுகாத் துறையுங் கானவ ருளரே
290 நிலத்துறை வழிஇய மதனழி மாக்கள்
புனற்படு பூசலின் விரைந்துவல் லெய்தி
யுண்டற் கினிய பழனுங் கண்டோர்
மலைதற் கினிய பூவுங் காட்டி.
பூறு நிரம்பிய வாறவர் முந்துற
285 நும்கி னெஞ்சத் தவலம் வீட-
விம்மென் கடும்போ டுனியி ராகுவி
ரறிஞர் கூறிய மாதிரங் கைக்கொள்பு
குறியவு நெடியவு மூழிழிபு புதுவோர்
நோக்கினும் பணிக்கு நோய்கூ ருக்கத்
290 தலர்தாய வரிநிழ லசையினி ரிருப்பிற்
பலதிறம் பெயர்பவை கேட்குவிர் மாதோ
கலைதொடு பெரும்பழம் புண்கூர்ந் தூறலின்
மலைமுழுதுங் கமழு மாதிரந் தோறு

274. பெரும்பாண். 269 - 70; "பூட்டுசிலை யிறவு" (சீவக. 1783.)

275. "புனிஞரு மருளும் போக்கருஞ் சுரம்" (தணிகையாறு. 167);
"குறவரும்மருள் குன்றமொன்று" (குசேலோ. குசேலர்மேல். 39); இவ்வடி,
உம்மை உயர்வு சிறப்புப் பொருளில் வந்ததற்கு மேற்கோள் (தொல். இடை
கு. 7 - இளம். சே. 1; நன். கு. 271, 124 - மயிலை; நன். கு. 425 -
விநத்தி; இ - வி. கு. 256.)

278. "பாடி னருவிப் பயங்கெழு. மாமலை" (சீவக. 2112.)

288 - 9. "குறியவு நெடியவுங் குன்று" (சீலப். 27: 153; மணி.
சுந்தர. 58.)

290. போருந். 51; சீறுபாண். 12.

292. மலைபடு. 138 - 9; "பலாஅம் பழுத்த பசும்புண் ணரியல்"
(பதிற். 61); "அள்ளிலைப் பலவி னளின்துவீழ் சுனையும்" (சீவக. 2109).

மருவி துகரும் வானர மகளிர்

295 வருவிசை தவிராது வாங்குபு குடைதொறுங்
தெரியிமிழ் கொண்டதும் மியம்போ வின்னிசை
யிலங்கேந்து மருப்பி னினம்பிரி யொருத்தல்
விலங்கன் மீமிசைப் பணவைக் கானவர்
புலம்புக் குண்ணும் புரிவளைப் பூசல்

300 சேயனைப் பள்ளி யெஃகுறு முள்ளி
னெய்தெற விழுக்கிய [ ] ரழகை
கொடுவரி பாய்ந்தெனக் கொழுநர் மார்கி
னெடுவசி விழுப்புண் டணிமார் காப்பென
வறல்வாழ் கூந்தற் கொடிச்சியர் பாட

305 நலைநாட் பூத்த பொன்னிணர் வேங்கை
மலைமா ரிடே மேமப் பூசல்
கன்றரைப் பட்ட கயந்தலை மடப்பிடி
வலிக்குவரம் பாகிய கணவ னேம்பலி
னெண்கேழ் வயப்புலி பாய்ந்தெனக் கிளையொடு

310 நெடுவரை மியம்பு மிடியுமிழ் தழங்குஞரல்
கைக்கோண் மறந்த கருவிரன் மந்தி
யருவிடர் வீழ்ந்ததன் கல்லாப் பார்ப்பிறகு
முறிமே யாக்கைக் கிளையொடு துவன்றிச்

294. “அநாநாடி யர் அநிபா யுடங்க நம்” (கம்ப. பிலங்கு
8.) பாறுகக்கும்

295 - 6 மதுரை 363 - ஆம் அடியின் பிற்குறிப்பைப் பார்க்க.

301. “வெய்த்த முட்டாது - நலை துளைய முடுகிச், கைத்தலைய
நினிமிரக்கடிது கநாதிவிளும், மயாத வெய்ப்பொரிய கேழலைய” (கம்ப
விராதர். 33); “மெய்யுருபு வயமுனை முள்ளை, வெய்யுதறின”
(சீகாளத்தி. கண்ணடப. 86.)

303 - 4. “காஞ்சிபாடி... காககம் வயமே காதலந் தோழி...
நெடுந்தகைபு னனை” (புறநா. 281)

305 - 6. மதுரை. 296 - 7 ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

311 - 2. “கருவிரன் மந்திக கல்லா வன்பதழ்” (ஐங்குறு. 272);
காஞ்சிப்புராணம், இருபத்தெண்டளி. 26 - ஆம் பாடலு பார்க்க.

313. முறி: நோல். மரபு. து. 87 - பேரி. மேற்.

- சிறுமை யுற்ற கனையாப் பூசல்
- 315 கலைகை யற்ற காண்டி னெடுவரை
நிலைபெய் திட்ட மால்புநெறி யாகப்
பெரும்பயன் றொகுத்த தேங்கொள் கொள்ளை
யருங்குறும் பெறிந்த நுவகை
திருந்துவே லண்ணற்கு விருந்திறை சான்மென
- 320 நறவுநாட் செய்த குறவர்தம் பெண்டிரோடு
மான்னோற் சிறுபறை கறங்கக் கல்லென
வான்னோய் மீமிசை யயருங் குரவை
நல்லெழி னெடுத்தே ரியவுவந் தன்ன
கல்யா றொலிக்கும் விடர்முழங் கிரங்கிசை
- 325 நெடுஞ்சுழிப் பட்ட கடுங்கண் வேழத்
துரவுச்சினந் தணித்துப் பெருவெளிற் பிணிமார்
விரவுமொழி பயிற்றுந் பாக ரோதை
யொலிகழைத் தட்டை புடையுநர் புனந்தொறுந்
கினிகடி மகளிர் விளிபடு பூசு
- 330 வினத்திற் தீர்ந்த னுளங்கிமி னல்லேறு
மலைத்தலை வந்த மரையான் கதழ்விடை
மாறா மைந்தி னூறுபடத் தாக்கிக்
கோவலர் குறவரோ டொருங்கியைந் தார்ப்ப
வள்ளிதழ்க் குளவியுந் குறிஞ்சியுந் குழைய
- 335 னல்லேறு பொருடந் கல்லென் கம்பலை

313 - 4. பொருளானந்தத்திற்கு இவ்வழிகளை மேற்கொள்காட்டினர்
(யா - வி. ஒழிப்பு.)

315. முருகு. 4: - 3 ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

316. பா. நிலைபுணர்ந்திட்ட.

315 - 6. " மால்புடை நெடுவரைக் கோடு " (புறநா. 105.)

319. மலைபடு. 467.

320 - 22 சிலப். குன்றக்குரவை பார்க்க.

326. பா. பஞ்ச வெளில்.

326 - 7. முல்லை. 35 - 6 ; சீவக. 1834.

328 - 9. தழிஞ்சி. 443 ; கம்ப. சித்திரகூட. 22

331. மலைபடு. 406.

- கார்தட் கிடுப்பிற் கமழ்மட லோச்சி
வண்கோட் பலவின் ஈனவினை தீம்பழ
முண்டிபடு மிச்சிற் காழ்பயன் கொண்மார்
கன்று கடாஅ வுறுக்கு மகாஅ ரோதை
- 340 மழைகண் டன்ன வால்தொறு னெரேரெனக்
கழைநண் ணுடைக்குந் கரும்பி னேத்தழந்
தினேகுறு மகளி ரிசைபடு வள்ளையுஞ்
சேம்பு மஞ்சளு மோம்பினர் காப்போர்
பன்றிப் பறையுங் குன்றகச் சிலம்பு
- 345 மென்றிவ் வனைத்து மியைந்தொருந் கீண்டி
யவலவு மிசையவர் துவன்றிப் பலவுட
னலகைத் தவிர்த்த வெண்ணருந் திறத்த
மலைபடு கடாஅ மாதிரத் தியம்பக்
குருஉக்கி் பிணையற் கோதை மகளிர்
- 350 முழவுத்துமி லறியா வியலு ளாங்கண்
விழவி னற்றவன் வியன்கண் வெறபே
கண்ண டண்ணெனக் கண்டுங் கேட்டு
முண்டற கினிய பலபா ராட்டியு
மின்னும் வருவ தாக நமக்கெனத்
- 355 தொன்முறை மாபினி ராகிப் பன்மாண்
செருமிக்குப் புகலுந் திருவார் மார்ப
னுருமுறு கருவிய பெருமலை பிற்பட

337. கொ. கொத்தையுணர்த்துமடம்பதற்கு இவையு மேற்
கொள, (தீட்சை. 85 - உரை.)

340. பெருமபாண். 261, நைடதம், பாடி. 16; “சுறது பாகடு
புகையவைகுடி கருமுகிற் குலமொப” (சுகாளத்த. நக்கீர. 14.)
பா. நெரோவெனக.

342 “வெதர்வெதருதுவொநாய், வொன்பகவுவொ” (கலி. 42.)

350. “முழுவது கலையி லாதரு துநகர்” (வேக. 856.)

352. தொல். மொழி. து. 7 - ந, எழு. செய. ந. 17 - இளம்; எழு.
செய. 17. 18 - பேரி; எழு. செய. 220 - பேரி. ந; யா - வ. எழுத்து. து. 3;
யா - கா. ஒழிப்பு, 1. 8 - உரை; நன். து. 37 - மயிலை, து. வ. கு.
20 - மேற்.

357. “உருமுறு கருவிய பெருமலை தட்டி இ (அகநா. 158.)

- விறும்பூது கஞலிய வின்ஞரல் விறலியர்
நறுங்கா ரடுக்கத்துக் குறிஞ்சி பாடிக்
- 360 கைதொழுதப் பரவிப் பழிச்சினிர் சழியின்
மைபடி மாமலைப் பனுவலிற் பொங்கிக்
கைதோய் வன்ன கார்மழைத் தொழுதி
தூஉ யன்ன துவலை துவற்றலிற்
றேளந் தேறாக் கடிம்பரிக் கடிம்பொடி
- 365 காஅய்க் கொண்டதும் மியந்தொய் படாமற்
லன்ன விடாகம் புகுமி
னிருங்க விகுப்பத் திறுவரை சேராது
குன்றிடம் பட்ட வாரிட ரழுவத்து
ரின்று நோக்கினுங் கண்வாள் வெளவு
- 370 மண்களை முழுவின் றலைக்கோல் கொண்டு
தண்டு காலாகத் தளர்த லோம்பி
யூன்றினிர் கழிமி னூறுதவப் பலவே
யயில்காய்ந் தன்ன கூர்ங்கற் பாரை
வெயில்புறந் தருஉ மின்ன லியக்கத்துக்
- 375 கதிர்சினந் தணிந்த வமயத்துக் கழிமி
னுரைசெல வெறுத்தவவ னீங்காச் சுற்றமொடி
புரைதவ வுயரிய மழைமருள் பஃறே

358. இனஞரல் விறலி : (மலைபடு. 536.)

359. முருகு. 239.

361 - 2. நெடுநல். 19 ; “ எழிலி, யெஃகுறுபஞ்சிற்றுகி ..ஆடும் ’,
“ பழுவலபோலக் கணங்கொள, வாழ்மழை தவழும் ” (நற். 247, 353),
“ பொங்கலாடி வினாடுச் சேர்ந்த வெண்மழை ’ (பதிற். 55), “ வில்லெறி
பஞ்சியின் வெண்மழை தவழும் ”, “ பொங்கல வெண்மழை, யெஃகுறு
பஞ்சிற்றுய்பட் டன்ன, தவழும் ” (அகநா. 133, 217.)

363 - 4. “ பெயல்கால் மறைத்தலின் விசம்புகா ணஃறே, நீபாந்
தொட்குவ் விலங்கா ணலரே ” (குறுந. 355)

373. சிறுபாண். 7 - 8 ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.
பா. கூன்கட்பாறை.

374. இன்னலென்பது இன்னமையெனும் குறிப்புணர்த்துதற்கு
இவ்வடி மேற்கொள் ; (தொல். உரி. கு. 6 - இளம். சே. ந.)

377. “மழையென மருளு மாயிரும் பஃறேல” (பதிற். 62); “ மழை
புருவினதோல ”, “ மழையென மருளும் பஃறேல ” (புறநா. 16, 17.)

- லரசுகிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய
பின்னி யன்ன பிணங்கரி னுழைதொறு
- 380 முன்னோன் வாங்கிய கடுவிசைக் கணக்கோ
லின்னிசை நல்யாழ்ப் பததரும் விசிபிணி
மண்ணார் முழவின் கண்ணு மோம்பிக்
கைபிணி விடாஅது பைபயக் கழியின்
களிறு மலைந்தன்ன கண்கூடு துறுகற
- 385 றனிபொழி கானந் தலைதவப் பலவே
யொன்னாத் தெவ்வ ருலைவிடத் தார்ததென்
நல்வழிக் கொடுத்த நாணுடை மறவர்
செல்லா நல்லிசைப் பெயரொடு நட்ட
கல்லேசு கவலை யெண்ணுமிகப் பலவே
- 390 யின்புறு முறகைதும் பாட்டுவிருப் பாகத்
தொன்றொழுது மரபினும் மருப்பிசுத்துத் துணைமின்
பண்ணிறை கறியாப் புலம்பெயர் புதுவிர்
சந்து நீவிப் புன்முடிந் திடுமின்
செல்லுந் தேளததுப் பெயர்மருங் கறிமார்
- 395 கல்லெறிந் தெழுதிய நல்லரை மராஅத்த
கடவு ளோங்கிய காடேசு கவலை
யொட்டா தகன்ற வொன்னாத தெவ்வர்
சுட்டினும் பணிக்குஞ் சுரந்தவப் பலவே

384. மலைபடு. 572, "கேழுகதுகல பிடிசெததுத் தழுடும்"
(ஐங்குறு 239), "மடையே மலையோடு மலரைத் தபோத, கொலைவேழமுமா
டேற்றா குஞ்சரமே" (குளா அரங்கியல். 104), "யானை மலையென
மலைவ" (கம்ப. மிதிலை. 3)

386. மலைபடு. 397, பெரும்பாண். 419), "உடனறு மேலவரைத்
வம்ப மாளரை... .. அழுந்தப்பதறி யக விக் ம பாபப்பழக, கவிழந்து
நிலஞ்சேர வட்டதை" (புறநா. 77.)

388. 9. "ஆடவா, பெரும் பிடு மெருதி யதர்வதாதும், பிலிஞ்சு
டிய பிறவகுந்ல நலகல (அகநா. 131), "கெடுவி னல்லிசை முடி
கடுகலாயினன் புரவலன்", "பெயாபொறித் தினரட் டனரே கலனும்"
(புறநா. 221, 264.)

398. "எரிசுடாக கடவுளும் கருதின் வேமுள்ளமும்", "நினைபு
நெஞ்சமுஞ் சுருவதோர சரம" (கம்ப. தாடக. 5, 6) விவரம் புகு. 38.)

- தேம்பாய் கண்ணித் தேர்வீச கவிகை
 400 யோம்பா வள்ளற் படர்ந்திடு மெனினே
 மேம்பட வெறுத்தவவன் றெஃநினை மூதூ
 ராங்கன மற்றே நம்ம னோர்க்கே
 யசைவுழி யசைஇ யஞ்சாது கழிமின்
 புலியுற வெறுத்ததன் வீழ்பினை யுள்ளிக்
 405 கிலென்று விளிக்குங் ■■■ மூழிறந்து
 சிலையொலி வெரீஇய செங்கண் மரைவிடை
 தலையிறும்பு கதழு நாறுகொடிப் புறவின்
 வேறுபுலம் படர்ந்த வேறுடை யினத்த
 வளையான் தீம்பான் மிளைசூழ் கோவலர்
 410 வளையோ ருவப்பத் தருவனர் சொரிதலிற்
 பலம்பெறு நசையொடு பதிவயிற் தீர்ந்ததும்
 புலம்புசே ணகலப் புதுவி ராகுவிர்
 பகர்விரவு நெல்லின் பலவரி யன்ன
 தகர்விரவு துருவை வெள்ளையொடு விரைஇக்
 415 கல்லென் கடத்திடைக் கடலி னிரைக்கும்
 பல்யாட் டினகிரை யெல்லினிர் புகினை
 பாலு மிதவையும் பண்ணாது பெறுகுவிர்
 துய்மையி ரடக்கிய சேக்கை யன்ன
 மெய்யுரித் தியற்றிய மிதியதட் பள்ளித்
 420 தீத்துணை யாகச் சேந்தனிர் கழிமின்
 கூப்பிடு கடக்குங் கூர்நல் லம்பிற்
 கொடுவிற் கூளியர் கூவை காணிற்
 படியோர்த் தேய்த்த பணிவி லாண்மைக்

399. “தாவீசருகை” (புறநா. 114.)

400. ஒம்பாவள்ளர் : “ஒம்பாவீகை” (பதிற். 42); “வரை
 யாவீகை குடலாகோவே” (புறநா. 17); படர்ந்திடு மெனினே : (மலை
 படு. 421)

403. அசைவுழியசைஇ : பெரும்பாண். 44 - 5.

417. பா. விதவையும்.

423. “படியோர்த் தேய்த்த வாண்மை” (பதிற். 79); “படி
 யோர்த் தேய்த்த படியுழித் தடக்கை” (அகநா. 24)

கொடியோள் கணவற் டடர்ந்திடு மெனினே

425 தடியுங் கிழங்குத் தண்டினர் தரிஇ
யோம்புந ஈல்ல துடற்றாந ரில்லை
யாங்குவியங் கொண்மி னதுவதன் பண்பே
தேம்பட மலர்ந்த மராஅ மெல்லிணரு
மும்ப லகைத்த வொண்முறி யாவுந்

430 தளிர்ொடு மிடைந்த காமர் கண்ணி
திரங்குமர ஞீரிற் பொலியச் சூடி
முரம்பு கண்ணுடைந்த நடவை கண்ணென
வுண்டனி ராழக் கொண்டனீர் கழிபின்
செவ்வீ வேங்கைப் பூவி னன்ன

435 வேய்கொ ளரிசி மிதவை சொரிந்த
சுவல்வினை நெல்லி னவரையம் புனிங்கு
ழுகிடை யுழந்தநம் வருத்தம் வீட
வகலு ளாங்கட் கழிவிடைந் தியற்றிய
புல்வேய் குரம்பைக் குழுகொழும் பெறுகுவிர்

440 பொன்னறைந் தன்ன நுண்ணே ரரிசி
வெண்ணெறிந் தியற்றிய மாக்க ணமலை
தண்ணெ னுண்ணிழு துள்ளீ டாக
வசைமினிர் சேப்பி னல்கலும் பெறுகுவிர்
விசையங் கொழித்த பூழி யன்ன

445 வுண்ணுநர்த் தடுத்த நுண்ணிடி நுவனை
நொய்ம்மர விறகின் நெகிழி மாட்டிப்
பனிசே ணைங்க வினிதுடன் நுஞ்சிப்

424. மலைபடு. 58

429. 'வோமம மெனினி' பா. து. பி. க. க. , "யானை யொழித துவ
டெருஞ்சிய, யாஅ ' , "கர் , பா. து. பி. க. க. குபதி" (குறுங். 37,
232, 307)

430 - 31. "மா : வநுந் தொடுத்த செமதுங்கண்ணி" (புறநா. 264) .

435. பா. மிதவை .

434 - 6. பெரும்பான். 194 - 5.

441. பா. எளொழித .

445. பா. இடிநுண்ணுவனை

- புலரி விடியற் புள்ளோர்த்துக் கழியின்
புல்லரைக் காஞ்சிப் புனல்பொரு புதவின்
450 மெல்லவ வீருந்த லுந்தொறு நல்லியாழ்ப்
பண்ணுப்பெயர்த் தன்ன காவும் பள்ளியும்
பன்னா ணிற்பினுஞ் சேர்ந்தனர் செலினு
நன்பல வுடைத்தவன் றண்பனை நாடே
கண்புமலி பழனங் கமழத் துழைஇ
455 வலையோர் தந்த வீருஞ்சுவல் வானே
நிலையோ ரிட்ட நெடுநாண் ணேழிற்
பிடிக்கை யன்ன செங்கண் வராஅற்
றுடிக்க ணன்ன குறையொடு விரைஇப்
பகன்றைக் கண்ணிப் பழையர் மகளிர்
460 நெண்டாடு செறுவிற் றராய்க்கண் வைத்த
விலங்க லன்ன போர்முதற் றெலையு
வளஞ்செய் வினைஞர் வல்சி நல்கத்
துளங்குதசம்பு வாக்கிய பசும்பொதித் தேற
விளங்கதிர் ஞாயிற்றுக் களங்கடொறும் பெறுகுவிர்
465 முள்ளரித் தியற்றிய வெள்ளரி வெண்சோறு
வண்டிபடக் கமழுந் தேம்பாய் கண்ணித்

448. பெரும்பாண் 155.

452. “பலநா ர பயின்று பலரொடு செல்லினும்” (புறநா. 101,

450 - 51. “பண்ணுப் பெயர்த்தாங்கு” (பதிற். 65.)

454. பா. சண்புமலிபழனம் ; காண்புமலி,

457 - 8. “மோட்டிரு வராஅற் றுடிக்கட் கொழுந்குறை” (அகநா
196.)

459. “பகன்றைப் பாங்குடைத் தெரியலு” (பதிற் 76.)

461. “தெரிந்திடு போர்கள்... .மேரு வாயவே” (கந்த, நாடு. 22),
“நெடுங்களத் தம்பொத்கு ற்ற நிகொனப் பெரும்போர் செயதார” (திரு
விளை. நாடு. 27) ; “வரைக ளொப்பன போர்” (சீகாளத்தி. நக்கீர. 14)

463. துளங்கு தசம்பு ; “தசம்பு து ள் கிருக்கைத் திஞ்செறுவினைந்
மணிநிற மட்டம்” (பதிற். 42.)

463 - 4. “நாட்க ளுண்டு” (புறநா. 123.)

- திண்டேர் நன்னற்கு ஸான்மெனக்
கண்டோர் மருளக் கடுப்புட னருத்தி
யெருதெறி களம றோதையொடு நல்லாழ்
470 மருதம் பண்ணி யசையினிர் கழியின்
வெண்ணெ லரிநர் தண்ணுமை வெரீஇச்
செங்க ணெருமை பினம்பிரி யொருத்தம்
கணசெலன் முன்பொடு கடழ்ந்துவால் போற்றி
வணசலத் திகிரியிற் குமிழி சுழலுந்
475 துணசெலற் றலவா யோவிறந்து வரிக்கும்
காணுநர் வயாஅங் கட்கின் சேயாற்றின்
யாண றொருகரைக் கொண்டனீர் கழியி
னியியந் துஞ்ச நிவந்தோங்கு வரைப்பிற
பதியெழ வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ
480 வியலிடம் பெருஅ விழுப்பெரு நியமத்
தியாறெனக் கிடந்த தெருவிற் சாறென
விசுழநர் வெருஉங் கவலை மறுகிற
கடலெனக் காரென வொலிக்குஞ் சம்மையொடு

467. மலைபடு. 319.

468 பொருந். 97.

469 - 70. மலைபடு. 534 மதுரை. 658.

471 மு: "வெண்ணெ லரிநர் தண்ணுமை வெரீஇ" (நற். 350 ; புறநா. 348), "வெண்ணெ லரிநா பின்மைத ததும்பு, தண்ணுமை வெரீஇய தநதா னரை", "வெண்ணெ லரிநா மசுவாயத் தண்ணுமை... .. படுபு னோபு" (அகநா. 40, 204)

475. பா. இறந்து பனிகரு.

476. கட்கின் சேயாறு. (மலைபடு. 555.)

478. மு: அகநா 378, மலைபடு. 575, "துஞ்சநீ னிறியது சரமை" (குளா. காடு. 1), வடசொல சிதைந்து வரத்தற்கு இவ்வுடி மேற்கொள்; (தொல். எச்ச. கு. 1 - இளம்.)

479. 'புதியெழுந்தியாப் பழங்குடி கெழீஇய' (சீலப். மயங்கு.)

481. மதுரை. 359 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க, பா. யாறுகடிகாரம்.

483. சீவக. 11

- மலையென மழையென மாட மோங்கித்-
 485 துனிதீர் காதலி னினிதமர்ந் துறையும்
 பனிவார் காவிற பல்வண் டியிரு
 நனிசேய்த் தன்றவன் பழநிறன் மூதூர்
 பொருந்தாத் தெவ்வ ரிருந்தலை துமியப்
 பருந்தூடக் கடக்கு மொள்வாண் மறவர்
 490 கருங்கடை யெஃகஞ் சாத்திய புதவி
 னருங்கடி வாயி வயிராது புகுமின்
 முன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர்
 வெல்போர்ச் சேளப் பெருவிற லுள்ளி
 வந்தோர் மன்ற வனியர் தாமெனக்
 495 கண்டோ ரெல்லா மமர்ந்தினிதி னோக்கி
 விருந்திறை மூலம் ரெதிர்கொளக் குறுகிப்
 பரிபுலம் பிலத்ததும் வருத்தம் வீட
 வெரிகான் றன்ன பூஞ்சினை மராஅத்துத்
 தொழுதி போக வலிந்தகப் பட்ட
 500 மடநடை யாமான் கயமுனிக் குழவி
 பூமை யெண்ணின் குடாவடிக் குருளை
 மீமிசைக் கொண்ட கவர்பரிக் கொடுத்தான்
 வரைவாழ் வருடை வன்றலை மாத்தக
 ராவுக்குறும் பெறிந்த சிறுகட் டர்வை
 505 யனைச்செறி யுழவை கோளுற வெறுத்த
 மடக்கண் மரையான் பெருஞ்செவிக் குழவி

484. பொருந். 84.

491. "உடையோர் போல விடையின்று குறுகி" (புறநா. 54),
 "தடையிய வாயி தடையாது துழைந்து" (நணிகையாறு. 231.)

492. "வயிரியமாக்கன் மன்ற நண்ணி" (பதிந். 29); "மன்றபு
 பரிசிலர்" (புறநா. 135)

493 - 4. "தன்மெறல் வாழ்க்கை" என்பதன் விசேட உரைக்கு இவ்
 வடிகள் மேற்கோள்; (சீலப். 15 : 195 - அடியார்.)

498 - 4. முருகு. 284 - 5.

497. "பரிபுலம் பினரென" (சீலப். 10; 226); "பரிபுலம் பினனின்"
 (மணி. 16 : 57.)

496. பா. மராஅத்த.

யாக்குவிரித் தன்ன செல்ல மருங்கிற்
பாற்றவ முடும்பின் கொடுந்தா னேற்றை
வரைப்பொலிந் தியல் மட்கண் மஞ்ஞை

510 கானக் கோழிக் கவர்குறற் சேவல்
கானப் பலவின் முழவுமருள் பெரும்பழ
மிடிக்கலப்பன்ன நறுவடி மாலின்

வடிச்சேறு வினைந்த தீம்பழத் தாரந்
துவற் கலித்த விவர்நனை வளர்கொடி.

515 காஅய்க் கொண்ட நுகம்ந ணுறை
பருஉப்பனிங் குதிர்த்த பலவுறு திருமணி
குருஉப்புளி பொருத புண்கூர் யானை
முத்துடை மருப்பின் முழுவலி மிகுதிரள்
வளையுடைந் தன்ன வள்ளிதழ்க் காந்த

520 னாகந் திலக நறுங்கா முரந்
கருங்கொடி மிளகின் காய்த்துணர்ப் பசங்கறி
திருந்தமை வினைந்த தேக்கட் டேறல்
கானிலை யெருமைக் கழைபெய் தீந்தயிர்
நீனிற வோரி பாய்ந்தென நெடுவரை

525 நேமியிற் செல்லு நெய்க்க ணிராஅ
வடம்புணர்பு தழீஇய வாசினி யனைத்துங்
குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் காவிரி

507. பொருந. 43 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்படிக்க, "அரக்கத்
தன்ன தண்மணை கோல்" (பதிற். 30)

511. மலைபடு. 143 - 4.

517. "புலியொடு பொருத சினஞ்சுநறு வலியோ, நேவுக் கனி
றொதுங்கிய மருங்கு", "குயவரி விரும்பேததுப பொருத புண்கூர்,
துயங்கு பிடி தழீஇய மதனழி யானை" (அகநா 291, 398); "வரிவயம்
பொருத வயக்களிறு" (புறநா. 100.)

517 - 8. யாண்டமுத்துடைமரு-பு : (முருது. 304, 5. தறிஞ்சு. 85 -
6); "முத்துடைமருப்பின் மழகளிறு" (பதிற். 32.)

519. "கோடல் வீயகு பவைப்பா, விலாக்க ரொவளை" (அஹ. 7)
உடைவளை கடுப்ப யலாதை காந்தன்" (புறநா. 90.)

524 - 5. முருது. 299 - 300, "அணிபிற வோரி பசுயதவின் மீத
நிகழ.....தேன் சொரியும" (புறநா. 109.)

527. பட். 6.

- கடன்மண் டமுவத்துக் கயவாய் கடுப்ப
 கோஞ்சு செருவி னெடுங்கடைத் துவன்றி
 530 வானத் தன்ன வளமவி யாரீனத்
 தாதெருத் ததைந்த முற்ற முன்னி
 மழையெதிர் படுகண் முழவுக ணிகுப்பக்
 கழைவளர் தூம்பின் கண்ணிட விமிர்
 மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்
 535 நரம்புமீ திறவா துடன்புணர்ந் தொன்றிக்
 கடவ தறிந்த வின்ருரல் விறலியர்
 தொன்றொழுகு மாபிற் றம்மியல்பு வழாஅ
 தருந்திறற் கடவுட் பழிச்சிய பின்றை
 விருந்திற் பாணி கழிப்பி னீண்மொழிக்
 540 குன்றா நல்லிசைச் சென்றோ ரும்ப
 லின்றிவட் செல்லா துலகமொடு நிற்ப
 விடைத்தெரிக் துணரும் பெரியோர் மாய்ந்தெனக்
 கொடைக்கட னிறுத்த செம்ம லோயென

526 - 9. மதுரை, 695 - 7.

530. மலைபடு, 377; "காள் மேகமு னாகமுந் தெரிசில" (கம்ப, சித்திரகூட, 2.)

530 - 31. "தாதெரு மறுகிற் பாசறை" (புறநா. 33.)

534. மருதம்-ண்ணி : மலைபடு, 470. கருங்கோட்டுச்சீறியாழ் : புறநா. 127, 145.

III - 6. முருகு. 212; "நரம்பொடு வீணை கால் னவ்வந்தோ", "சுதிர் புரி நரம்பு மெய், யூழமணிமிடறு மொன்றாய்ப் பணிசெய்தவாறு" (சீவக. 658, 728.)

538. அருந்திறற்கடவுள் : மணி. 6 : 60; பொருந. 52; "கடவுட் பழிச்ச" (பதிந். 41.)

542. பெரும்பாண். 445.

543. பெரும்பாண். 446; "பெய்ம்முது னென்னக் கொடைக்கட னிறுகு மிக்குவாகு" (கூடம, குரியன்மரபு, 8.)

541 - 3. "கெடாஅ நல்லிசைநிலை" (பதிந். 14); "மன்னு வுககத்து மன்னுதல் குறித்தோர், தம்புகழ் நிதிஇத தாமாய்க் தனரே" (புறநா. 165); "என்று நிற்கு மிருமபுகழ்" (குளா, அரசியல. 226.)

- வென்றிப் பல்புகழ் விறலோ டேத்துச்
 545 சென்றது நொடியவும் விடாஅ னசைதா
 வந்தது சாலும் வருத்தமும் பெரிதெனப்
 பொருமூ ணெதிரிய வயவரொடு பொலிந்து
 திருநகர் முற்ற மணுகல் வேண்டிக்
 கல்லெ னெக்க னல்வவத் திரீஇ
 550 யுயர்ந்த கட்டி லுரும்பில் சுற்றத்
 தகன்ற தாயத் தன்கிய னுட்பத்
 திலமென மலர்ந்த ராகித்
 தம்பெயர் தம்மொடு கொண்டனர் மாய்ந்தோர்
 நெடுவரை யிழிதரு நீத்தஞ்சா லருவித்
 555 கடுவாற் கலுழிக் கட்கின் சேயாற்று
 வடுவா மெக்கர் மணலினும் பலரே
 அதனால், புகழொடுங் கழிகும் வரைந்த நானெனப்
 பரந்திடங் கொடுக்கும் விசம்புதோ யுள்ளமொடு
 நயந்தனார் சென்ற தும்மினுந் தான்பெரி
 560 துவந்த வுள்ளமோ டமர்ந்தினிது நோக்கி
 விழைமருங் கறியா நுழைநாற் கலிங்க
 மெள்ளறு சிறப்பின் வெள்ளரைக் கொளீஇ
 முடுவ றந்த பைந்நிணத் தடியொடு
 நெடுவெ ணெல்லி னரிசி முட்டாது

544. "மதமவீடுகு பல்புகழ்" (பதிந். 12, திருவாசகம், பொற்
 சுண்ணம், 18; பேரிய, திருநீலகண்டயாழ். 5; திருவால. 56: 9.)

549. பெரும்பாண். 21.

550. பெரும்பாண். 417.

553. "மரையில போல மாயகதிசேரா பலரே" (புறநா. 27); மலை
 படு. 70 - ஆம் அடியின் கழகருறிப்பைப் பார்க்க.

559 - 60. "யாததன் றறிபுக மாகத் தான்பெரி, தன்புடை மையி'
 னெம்பிரி வஞ்சி" (புறநா. 381.)

561. பொருந. 82 - 3, "நோகருதுழை கலலாச செய்ய வணக்கர்
 வினாபியன்ன பட்டாடை" (வாயு. கிரியா. 18.)

568. மலைபடு. 177.

565 தலைநா ளன்ன புகலொடு வழிசிறந்து
பலநா ணிற்பினும் பெறுருவிர் நில்லாது
செல்வேந் தில்லவேந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென
மெல்லெனக் கூறி விடுப்பி னும்மூட்
டலைவன் ருமரை மலைய விறலியர்

570 சீர்கெழு சிறப்பின் விளங்கிழை யணிய
நீரியக் கன்ன நிரைசெல் னெடுந்தேர்
வாரிக் கொள்ளா வரைமருள் வேழங்
நறங்குமணி துவைத்து மேறுடைப் பெருநிரை
பொலம்படைப் பொலிந்த கொய்வவற் புரவி

575 நிலந்தினக் கிடந்த நிதியமோ டனைத்து
மில்ப்படு புலவ ரேற்றகைந் நிறைபக்
கலம்பெயக் கவிழ்ந்த நழறொடித் தடக்கையின்
வளம்பிழைப் பறியாது வாய்வளம் பழுநிக்
கழைவனர் நவிரத்து மீமிசை னெரோரொன

580 மழைசுரந் தன்ன வீகை நல்கித்

565. குறிஞ்சி. 238 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க, "தலைநா ளன்ன புகலொடு" (வி - பா. 4. குருகுல. 79.)

566 - 6, "பலநாள் பயின்று பலரொடு செல்லினுந், தலைநாள் போன்ற விருப்பினன் மாதோ" (புறநா. 101) ; நாலடி. மேன்மக்கள், 9-பார்க்க.

567 - 8. பொருந. 121 - 2.

569 - 70. பொருந. 161 - 2; பதிந். 12; புறநா. 11, 864.

571 - 2. மதுரை. 224.

574. "பொலம்படைக் கலிமா", "பொலம்படையமா" (புறநா. 116, 359); "புணையும் பொலம்படைப் பொங்குணைமாள்" (பு - வே. பக்கம், 126.); பொன்னென்பது பொலமொந் திரிந்து வந்ததற்கு இவ்வடி மேற் கொள்; (தொல். புள்ளி. கு. 61 - இளம். ந.)

575. "நிலந்தினக் கிடந்த நெடுநிதிச் செயலம்" (தணிகையாறு. 25.)

576. ஏற்றகை : நாலடி. 98 : தொல். புள்ளி. கு. 41 - இளம். ந., ஷே. உரி. கு. ■ - இளம். கே. ந. மேற்.

576 - 7. "இலம்படு புலவ ரேற்றகை னெரொடு, பொலநு சொரிவ முதி" (பரி. 10.)

569 - 80. பொருந. 159 - 73.

தலைநான் மிகுக்கும் பரிசின் மலைநீர்
வென்றெழு கொடியிற் றேன்றுங்
குன்றுகுழிருக்கை நாகிழை வோனே.

தீதன் பொருள்.

1 - 2. திரு மழை தலைஇய இருள் நிறம் விசும்பின் விண் அதிர்
இயிற் இசை கடுப்ப—* செவ்வத்தைபுண்டாக்கும் மழையைப்பெய்த
இருண்ட நிறத்தைபுடைய மேகத்தினது ஆகாயத்திடத்திலே நின்ற
முழங்கும் ஓசையைப்பெய்த,

கடுக்கங்கூறவே மிக்கவொலியென்றாயிற்று.

2 - 3. பண் அரைத்து தின் வார் விசித்த முழவொடு—பண்களைத்
தன் + கண்களிலே உண்டாக்கப்பட்டுத் திண்ணிய வாராலே இறுகவலித்த
மத்தளத்தோடே,

† “இடக்க ணினியா வலக்கண ஞரலா - நடப்பது தோலியத் கருவி
யாகும்” என்பதனும் பண்ணமைத்தென்றார்.

3. ஆகுளி—சுறுபறையும்.

4. தூண் உருக்குந்த விளங்கு அடர் பாண்டில்—கரைய உருக்குத
லுற்ற விளங்கின தகடாகத்தட்டின் & கஞ்சுதாளமும்,

5. மின் இரு லீலி அணி தழை கோட்டொடு—விளங்குகின்ற கரிய
||பிவியாகிய அழகினைபுடைய தழையைக்கட்டின கொம்போடே,

6. கண் இடை விடுத்த களிற் உயிர் பூம்பின்—* கண்களினடுவே
வெளியாகத் திறந்த யானையின் கைப்பாலும் செடுவங்கியத் தோடே,

** உயிர், ஆகுபெயர். இனி யானை கெட்டுயிர்ப்புக் கொண்டாற் போ
லும் ஓசையை புடைய பொன்றுமாம்.

581 - 2. மலலை. 91; மலரை. 366 - 74; குறிஞ்சி. 54 - 5;
“வரையிழி யருவிவி னொன்று கொடிதுடர்க்”, “வரைமிசை யிழிதரு மரு
வியின் மாடத்து.....கொடிதுடர்கு தெரு”. “வான்றோய் வெல்கொடி,
வரைமிசை யருவிவி.....துடர்க்” (பதிற். 25, 47, 69; அகநா 358.)

583. முகுது 317 - ஆம்அடியின் கீழ்க்குறி மடப் பார்க்க.

* “எடுப்பன உமெலலாமழை” (குறள் 15.) † கண் - அடிக்கும்பக்கம்.

|| சீவக. பக்கம், 207, 749.

& கஞ்சும - வெண்கலம்.

|| லீலி - மயிற்றேகை; ஒருவகை வாச்சியமுமாம். & கணு.

■ உயிர்த்தலையுடைய மூக்காதலின், துதிக்கை இங்கே உயிரென்ப
பட்டது; “செடுமூக்கிற் கரிவினரி மூடிக்கொண்டார்” (தே. தனித்திருத்
தாண்டகம்); “கமழ்கத்தங் கையான் மோக்குமணனா” (திருவாணிக்
காப்புராணம், கடவுள் வாழ்த்து.)

7. இனி பரிசு இமிரும் குற பரிசு தும்பொடு—இனியென்னும் நாம் பிறுடைய ஓசையைத் தானொலிக்கும் குறிய மேலாகிய தும்பொடு,

குறந்தும்பு. பரிசு - தழைத்தல்.

8. விளிப்பது கவரும் தீ குழல் துதைஇ—பாட்டைச் சுருதி குன்றும், கைக்கொண்டுநிற்கும் இனிய குழலும் நெருங்கப்பட்டு,

9. நடுவு நின் ஓ இசைக்கும் அரி குரல் தட்டை—கன்கன்குருடுவே நின்றொலிக்கும் நரம்பின் ஓசையையுடைய கரடிகையும்,

இனித் தாளமானத்திடையே நின்றொலிக்கும் அரித்தெழுநின்ற ஓசையையுடையவென்றுமாம்

10. கடி கவர்பு ஒலிக்கும் வல் வாய் எல்லரி—விளக்கத்தையுடைத் தாகிய தாளத்தைக் கைக்கொண்டு ஒலிக்கும் வலிய வாயையுடைய சல்லியும்,

11. கொடி தரு பாணிய பதிலையும்—மாத்திரையைச் சொல்லும் தாளத்தையுடைய ஒருகண் மாக்கினையும்,

பிறவும்—கூடாத வாச்சியங்களும்,

12. கார்கோள் பலவின் காய் துணர் கடுப்ப—கார்காலத்தாலே பழுத்தலையுடைய பலாவி. எது காயை மிகவுடைய தொத்தை யொப்ப,

13. கோர் சீர் சுருக்கி காய் கலம் பையிர்—தம்மிலொத்த கனத்தை யுடையவாகக் கட்டிக் காலின் வாச்சிய முட்டுக்கினையுடைய பையையுடை யிராய்,

முழுவோடே ஆகுளியும் (3) பாண்டிலும் (1) கோட்டுடொடு (5) தும் பொடும் (6) குறந்தும்பொடும் (7) தட்டையும் (9) எல்லரியும் (10) பதிலையும் பிறவும் (11) சீர்குறலும் நெருங்கப்பட்டு (8) அவற்றைச் சுருக்கி காய் கலப்பையி (13) கொள்க.

14. கடு கவித்து எழுந்த கண் அகல் சிலர் லில—கடு மரம் மிக்ருவாரி ந்த இடமகன்ற பக்கவிலையில்,

15. படுத்தி வைத்தன்ன பரறை மருங்கில்—படுத்திவைத்தந் தோன்ற ஒத்தலிலமாகிய கற்பாறையின் பக்கத்தில்,

விளிப்பது - பாடுவது ; தீரீ. 11 ; மணி. 4 ; 13.

† கரடிகை - கரடிகத்தினுற்போலும் ஓசையையுடைய வாச்சியம், (சீலப். 8 : 27. அடியார்.)

‡ “பதிலையொருகண் டையென விளக்குமின்” (புறநா. 152.)

§ சீவக. 864.

16. எடுத்து நிறுத்தன்ன இட்டு அருசிறு தெறி - சிலத்தே மடத்
இன்றவழியை எடுத்து நிறுத்தினுற்போன்ற இட்டிய அரிய சிறியவழியை,

17. தொடுத்த வாளியர் துணை புணர் காணவர்—தொடுத்த அம்பின
புடையராய்த் தம்மனைவியரோடு கூடியிருக்கின்ற காணவர்,

18. [இடுகணை செய்யபா தியங்குந ரியக்கும்:] இயங்குநர் இடுக்கன்
செய்யாது இயக்கும்—வழிபோவாரை வகுத்துநலைச் செய்யாமல் வழி
போக்கும்,

19 - 20. [அடுக்கல் மீ ரிசை யருப்பம் பேணு, திடிச்சுந் திவப்பி
னியவுக்கொண் டொழுதி:] அடுக்கல் மீ ரிசை இடி சுரம் திவப்பின் இயவு
அருப்பம் பேணுது கொண்டு ஒழுதி—மீலையிடத்து யிக்க உயர்ச்சியிற்
கல்லையிடித்த அருவினத்தில் உயர்ந்த வழியைப் போதற்கு அரிதாகக் கரு
தாதே போதக்கடவேமென்று கொஞ்சாலே கொண்டுநடந்து,

கல்லையிடித்து ஆக்கிய வழி.

செம்பிற் பாதைமருங்கிற் சிறுநெறியைக் காணவர் போக்கும் சுரத்தில்
இயவுக்கொண்டொழுதியென்க.

21. தொடி திரிவு அன்ன தொண்டு படு திவலின்—தொடியினது
உறழ்ச்சியையொத்த உறழ்ச்சியையுடைய அன்பதென்னுமென் உன்
டான வார்த்தைகட்டினையும்,

வலித்தல் மெலித்தல் செய்யவேண்டுதலின், உறழ்ச்சிகூறினார்.

22 - 4. [கடிப்பகை யனைத்தும் கேள்வி போகாக், குரலோர்த்துத்
தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பி, னரலை தீர வரீஇ:]

கேள்வி அனைத்தும் போகா—அந் கேள்வி அடைய முற்றுப்பெற்று,
† கடிப்பகை அனைத்தும் அரலை தீர வரீஇ - வெண்ணெய்கடுகளவும்
‡ கொழிம்பு இல்லையாம்படி § தீற்றி.

முடங்கிப் பார்த்தன்மையாயிருத்தலிற் கொடுமைப் பாரலையென்றார்.

அரலை - குற்றமுமாம். இனி, வெண்ணெய்கடுகளவும் கேள்விதப்பா
தென்பாருமுனர்; அது வடிவிற்கு உவமையாதலிற் பொருத்தாது.

குரல் ஓர்த்து தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பின்—ஐசையை ஓர்ந்துபார்த்
தக் கட்டின வடித்த முறுக்கின் கரம்பினையும்,

கேள்விபோகா, வரீஇத தொடுத்த கரம்பென்க.

* அருப்பம் - அருமை.

† பேய்க்குப் பகையாதலின் வெண்ணெய்கடுகளைக் கடிப்பகை மெய்ப்பீடர்.

‡ கொழிம்பு - கொடுமுறுக்கு; (கொடிமுறுக்கு.)

§ தீற்றி - உருவி.

24 - 5. வாசுதேவ குரல் வாசுதேவன் தான் துணை இரீஇ—வாசுதேவன் தான் தன்மைத்தாக நெருங்கின துண்ணிய துணைகளையிருத்தி.

இது, * பொல்லம்பொத்துமிடத்திற்று. † “புரியுரைக் கழுவின பானையம் பசும்பூக், கருவிருத் தன்ன கண்கூடு செறிதுணை” என்றார் பிறரும்.

26 - 9. [சிலம்பமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி, விலங்குதுணை செதிய வாணி முடுக்கிப், புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்தப், புதுவது போர்த்த பொன்போற் பச்சை:]

இலங்கு துணை செதிய ஆணி முடுக்கி—விளங்குகின்ற துணைகள் நிரம்பும்படி சுள்ளாணிகளை இறுகத் ஐதத்து,

புதுவது வெண்கை புனைந்த யாப்பு அமைத்து—புதிதாக யானைக் கொம்பாற் செய்த யாப்பை அமையப்பண்ணி,

யாப்பு - பத்தலிற் குறுக்கே வலிபெற ஓட்டுவது.

சிலம்பு அமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி புதுவது போர்த்த பொன்போல் பச்சை—ஒலித்தலமைந்த பத்தலிலே பற்றோடேகூட்டிப் புதிதாகப் போர்த்த பொன்னிறம்போலும் நிறத்தையுடைய தோலினை யும்,

இரீஇ முடுக்கி அமைத்துச் சிலம்புதலமைந்த பத்தலிலே போர்த்த பச்சையென்க,

30 - 31. [வதுவை நாமும் வண்டுமகம் ஐம்பான், மடக்கை:]

வண்டு வதுவை நாமும் ஐம்பால் மடக்கை—தன்னிடத்திருந்த வண்டு கலியாணம்செய்தமகளுடைய காற்றத்தை நாமுதற்குக் காரணமான மயிரிணையுடைய மடகைத்,

வதுவைக்கு எல்லாமணமும் உளவாதல்பற்றி வதுவைநாறிமென்றா, கமழ ஐம்பால் - இயல்பான மணத்தையுடைய ஐம்பால்,

31 - 2. [மாண்ட துடங்கெழி லாகத், தடங்குமயி ரொழுதிய வ்வாய் கடுப்ப:] எழில் துடங்கு மடக்கை மாண்ட ஆகத்து அடங்கு மயிரொழுதிய வ்வாய் கடுப்ப— || அழகு கட்புலனுதிரின்றசையும் மடக்கையது மாட்சிமைப்பட்ட மாப்பிடத்தே சென்று பின்பு இயல்பான மயிர் ஒழுங்கு பட்டுக்கிடக்கின்ற அழகிய வயிற்றிடத்தையொக்க,

* பொல்லம்பொத்துதல் - இரண்டுதலைப்பையும் கூட்டித்தைத்தல்.

† பெரும்பாணாற்றுப்படை, 7 - 8.

‡ பற்று - பிசின்.

§ இயல்பானமணம் - இயக்கமணம்.

|| இவ்வழகு இலாவணியமெனப்படும்.

33-6. அகடு சேர்பு பொருந்தி அளவிலில் திரியாது பட
கவைஇய சேன்று வாங்கு உத்தி—பொலலம்பொத்துதல் கடுவேசோப்
பட்டித் கட்டு இனிதாய்த் தனக்குக் கூறுகின்ற அளவிலே வேறுபடாமற்
பகுத்ததுண்டாக அகத்திட்ட உயர்ந்து வளர்ந்த உத்தியினையும்,

உத்தி - பாழசுத்து ஒருமப்பு.

35-7. துணங்கு அரம் துவறிய துண் [ ] களங்கனி அன்ன
கதழ்த்து இளர் உருவின் வணர்ந்து ஏந்து மருப்பின் வள் *உயிர் பேரியாழ்—
துண்ணிய அரத்தாலே அராவின் துண்ணியநீர்மையினையுடைய கரியநிறத்
தாலே களம்பழத்தின் நிறத்தை ஒத்தனவாய்க் கடுகித்தோன்றுகின்ற
நிறத்தையுடைய வளைந்தேத்தின் கோட்டினையுமுடைய பெரிய ஓசையினையு
டைய பேரியாழ்,

திவலினையும் (21) கரம்பினையும் (23) பசுமையினையும் (29) உத்தியினையு
ம் (34) மருப்பினையுமுடைய பேரியாழ் (37) என்க.

38. [அமைவரப் பண்ணி வருணெறி திரியாது:] பேரியாழ் (37)
†அருள் கெறி திரியாது அமைவர பண்ணி—பேரியாழைத் தனக்கு துணிற்
கூறிய வழிகளைத் தப்பாதபடி பொருந்துதலவரச சமைத்து,

39 40. இசை பெறு திருவின் வேந்து அவை ஏற்ப துறை [ ] மூற்
றிய—இசையை எக்காலமும் கேட்கின்ற செல்வத்தினையுமுடைய அரசர்க
ளுடைய அமைக்களத்தே அவர்கள் செலிக்கொள்ளும்படி தாம்வாங்குந்
துறைகள் பலவற்றையும் வாசித்துமுடித்த,

40. பை தீர் பாணரோடு—பசுமையற்ற பாணரோடே,

என்றது, கல்வி முதிர்ந்தமையின், இளமையற்ற பாணரென்றவாறு.

41. உயர்ந்து ஒங்கு பெரு மலை ஊறு இய்து ஏறலின்—உயர்ந்து
வளர்ந்த கற்கள் தம்மிற்றொடரும் பெரியமலைகள் வேறொரிடையுறியின்றாக
ஏறி வருகையினாலே,

42-3. [மதந்தபு குமலி காலினான், துளங்கியன் மெலிகத கல்
பொரு [ ] தடி:] துளங்கு இயல மெலிகத மதம் தபு குமலி காலின் அன்ன கல்
பொரு சிறு அடி—அசைகின்ற இயலபின் இளைத்த வலிகெட்ட காலினது
காலினையொத்த கல்லுப்பொருகின்ற சிறிய அடியினையும்,

* [ ] ஒலி; "வள்ளுயிர்த தெள்ளின்" (குறிஞ்சு. 100.)

† அருளுதல் - கூறுதல்.

† துறைபலவென்றது, வலிவு மெலிவு சமமென்னும் மூன்று தரண்த்
திலும் ஒவ்வொன்றில் ஏழுதானமுடிததுடபாழும் இருபத்தொரு பாடற்
துறைகளை; "மூவேழ் துறையு முறையுள்க கழிப்பி" (புறநா. 152) என
"தனாலும் அதனுரைபாறுமுனைக.

¹ ஏறவின் மெனீந்த அடியென்க.

44 - 6. [கணங்கொ டோகையிற் கதுப்பிகுத் தசைஇ, விலங்குமலைத் தமர்ந்த சேயரி நாட்டத், திலங்குவனை விறலியர் நிற்புறஞ் சுற்ற:]

விலங்கு மலைத்து அமர்ந்த சேயரி நாட்டத்து—மாடுநோடு மாறுபட்டுப் பொருத்தின செவ்வரியையுடைய கண்ணினையும்,

இலங்கு வனை விறலியர்—விளங்குகின்ற² வளையையுமுடைய விறலி படப்பாடியாவார்,

*கணம் கொள் தோகையின் கதுப்பு இருத்து அசைஇ சின் புறம் சுற்ற—திரட்சியைக்கொண்ட மயிலபோலே மயிரைத்தாழ்த்து இளைத்து சின்னைப் புறத்தே சூழ.

அடியினையும் (43) காட்டத்தினையும், (45) வளையையுமுடைய விறலியர் (46) கதுப்பிகுத்து அசைஇச் (44) சுற்ற (45) என்க

47 - 8. [கயம்புக் கன்ன பயம்படு தண்ணிழற், புனல்கால் கழீஇய மணலவார் புறவில:]

புனல் கால் கழீஇய மணல வார் புறவில—பெருகுநீர் துராவை வாரிக் கொண்டுபோன மணலொழுங்குபட்ட சிறுகாட்டிடத்தில்,

கயம் புக்கன்ன பயம் படு தண நிழல்—குளத்திலே புகுந்தாலொத்த பயனைத்தருகின்ற குளிர்த நிழலிலே,

49 - 50. [புலம்புவிட் டிருந்த புனிதில் காட்சிக், கலம்பெறு கண ரொக்கம் தலைவ:]

புலம்பு விட்டிருந்த காட்சி கலம் பெறு கண்ணுளர் ஒக்கல் தலைவ—வழிவந்த வருத்தத்தைக்கைவிட்டிருந்த அறிவினையுடைய பேரணிகலம் கலம்பெறுக் கூத்தருடைய சுற்றத்திற்குத் தலைவனே,

புனிது இல ஒக்கல்—ஈன் தனிமையில்லாத சுற்றம்.

என்றது, பிள்ளையப்பெற்றவர்கள் பிள்ளையக்கொண்டு கூடவந்தல் களென்றவாறு.

கலப்பையிராய் (13) இயவுக்கொண்டொழுதி (30) பாணழப் (87) பன்னித (88) துறைபலமுற்றிய பாணரோடு (40) விறலியர் புறஞ்சுற்றத (45) தண்ணிழலிலே (47) இருந்த (49) கண்ணுளரொக்கம் தலைவனே (50) எவ்வினைமுடிக்க.

¹ “கணங்கொள் கூளியொடு கதுப்பிகுத் தசைஇ” (புட். 259.)

துரால் - குப்பை.

² “கடங்கண்டன்ன ..பெருமாக்குழாமம்” என்பர் பின்னும்; 259 - 66.

கலப்பையிரென்றும் பன்மை தலைவனென்றுமொருமையோடு முடித்
தது; “ஒருமை சுட்டிய” என்னுஞ்ஞத்திரத்தால்.

51 - 3. தாமலர் தவன்றிய பொரு நிலப்பின் மீமிசைக் கல்
பாறு கடல் படர்ந்தாஅங்கு யாம் அவண நின்றும் வருதும்—தாய பூக்கள்
நெருங்கின கரையாட்டொருநின்ற ஓக்கத்தினைபுடைய மலைபுச்சியினின்
முமிழித்த நல்லயாழ் கடலோகோகிப்போனும்போல யாம் அவணோகோகித்
சென்று சில பெற்றுவருகின்றேம்;

இனி, மலையிற்பொருள்களை வாரிக்கொண்டு பாறு கடலோகோகிப்போ
னும்போல அவிவிடத்துள்ள பொருள்களை வாரிக்கொண்டு வருகின்றே
மென்றுமாகும்.

■ - 5. [நீயிருந், கனிபொழி காணந் தினையொடு மணியுய, துணைபதை
நீவக்கும் புள்ளின மான:]

கனி பொழி காணந் தினையொடு உணியுய துணை பதை நீவக்கும் புள்
துனம் மான—பழந் துணைசொரிசின்ற காட்டிற் பழங்களைச் சுற்றத்தோடே
சென்றுதின்றற்கு விரைந்த பதத்தற்றொழிலிலேயோகும் பதவைத்திரனை
யொக்க,

நீயிருமென்பது மேலே (55) கூட்டினும்.

56. புனை தார் பொலித்த வண்டு படு மார்பின்—கைசெய்த மலை
யாழ் பொலிவுபெற்ற வண்டுகளை உண்டாககுவின்ற மார்பினைபுடைய
வண் (58) என்க,

57. வனை புனை எழில் முல—ஒளியாவகனிலே முலையாகப்பண்ணின
கைசெய்த அழகைத் தன்னிடத்தேபுடைய முலையினைபும்,

வாங்கு அமை திரள் தோள்—வனைந்த முலையொத்த திரண்டதோ
ளினையும்,

58. மலர் போல் மழை கண் மங்கையர் கணவன்—பூப்போலும்
குளிர்ச்சியைபுடைய கண்ணினைபுமுடைய கற்புடைமகளிர்க்குக் கணவர்,

59. முனை பழம் படுக்கும் துன்னரு துப்பின்—பகைப்புலத்தைப்
பாழுண்டாக்கும் கிட்டுத்தற்கரிய வலியினைபும்,

■ தொல்காப்பியம், எச்சவியலுக்கு 65.

† தார் - மார்பின்மலை; “மார்பிற் குருங் கொன்றை” (புறநா 1.)

‡ மக்களுட் பெண்பாலாரைப் பாடுதல் இறப்பின்மையின், இவ்வாறு
கணவரோடு சேர்த்துப்பாடுதன்மரபென்பர்; (தொல்.புறத்திணை. கு. 26.ந.)

80. [இஃதுதல வித்தி னசையே குழவர்க்கு:] துவல் [ ] வித் தின் சசை ஏர் உழவர்க்கு—தாம் பிறரைக்கூறும் புதழாகிய விதைபாலே பிறப்பொருள்களை நச்சுதலாகிய ஏழுமவினையுடைய பரிசிலர்க்கு,

என்றது, புகழைவித்திப் பொருளையெடுப்பவன் தவாறு.

81. புது நிறை வந்த புனல் அம் சாயல்—புதுப்பெருக்காய்வந்த நீர் போதும் அழகையுடைய மென்மையினையும்,

என்றது, தண்ணீர் அரியகாலத்தேவன் துபயன் தருமாறுபோல இவனும் பயன் தருவனென் தவாறு.

82. மதி மாறு ஓரா நன்று உணர் குழ்ச்சி—தனதறிவு ஆக்கத்திற்கு மாறாகிய கேட்டைநினையாது ஆக்கத்தினையேபுணரும் நினைவினையும்,

83. வில் நவில்தடகை—விறற்றெழிலிலேபயின்ற பெரிய கையினையும்,

மேவரும் பெரும்பூண்—பொருந்துதல வரும் பேரணிகலங்களைபு முடைய,

84. நன்னன் சேய் நன்னன் பட்டந்த கொள்கையொடு—நன்னன் மகனாகிய நன்னனை நினைத்த கோட்பாட்டுடனே,

துப்பினையும் (59) சாய்லினையும் (61) குழ்ச்சியினையும் (62) கையினையும் பூணியையு (63) முடைய நன்னன்னக.

85. உள்ளினிர் சேறிராயின்—அவன் தரும் பரிசில்களையென்று அப பரிசில்களை *உள்ளினிராய் நீயிரும் (53) செல்வீராயின்,

65 - 6. [பொழுதுதொந்த புள்ளினிர் மன்ற வெற்றாக் குறுதலின்:] என் தாக்குறுதலின் எதிர்த்த பொழுது புள்ளினிர் மன்ற—என்னை எதிர்ப படுகையினாலே நீர் புற படுகின்றபொழுது ஹமக்குவரும் ஆக்கத்தை எந்ா கொண்டுநின்ற நன்முகூத்தத்தோடே நன்னியித்தத்தையும் உடையிரா யிருத்திர்; அறுதியாக,

67. ஆற்றின் அளவும்—வழியினது நன்மையினது அளவும் தீமையின் தளவும்,

அசையும் கல் புலமும்—நீர் தங்கும் நன்றாகிய இடங்களும்,

68. வீறு வளம் சாக்கும் அவன் நாடு படுவல்லியும்—பிறர்காட்டிக்கு இல்லாத செல்வத்தை மாறாமற்கொடுக்கும் அவன் நாடுவினைகின்ற உணவு களும்,

காடெனவே மலைநாடும் காட்டுநாடும் தண்டனைநாடுக்கற்றூர்; அத மேற்காண்க.

19. மலையும்—அவனுடிகள் மலைகளின் தன்மையும்,

சோலையும்—அவனுடிக் சோலைகளின் தன்மையும்,

20. புகல் காணமும்—விலக்குகள் விரும்பித்திரியல் காட்டின் தன்மையும்.

ஆற்றினதனை முதலிய 21. திரையும் இக்கூறியமுறையே கூறாமல் மயங்கக் கூறுவர்; கூறும்வழித்தன் னுள்ளேயே கூறவேண்டுதலின்.

70 - 72. தொலையா நல் இசை உலகமொடு நிற்ப பலர் புறம் அவர் அருங்கலம் புலவோர்க்கு தரிஇ ஈர்க்கும் அவன் ஈகை மாரியும்—கொடாத கலப்புதல் உலகமுள்ளவரும் நிற்கும்படியாகப் பகைவர் பலரையும் முதுகுக்கெறி அவர் திறையாகத்ததை பெறுதற்கரிய பேரணிகலங்களை முற்பட அறிவுடையோர்க்குக் கொடுத்துப் பிற் அவர்க்குச் சொரியும் அவன் பொன்மறையும்,

73. இகழுநர் பிணிக்கும் ஆற்றலும்—தன்னை இகழ்த்திருக்கும் அரசுகொடாமத சுருக்கும் அறிவின்வலியும்,

73 - 6. புகழுநர்க்கு அரசு முழுது கொடுப்பினும் அமரா நோக்க மொடு தா துளி பொழிந்த பொய்யா வானின் வியாது ஈர்க்கும் அவன் நான் மகிழ் இருக்கையும்—சூதர் மாகதர் பாணா கூத்தர் முதலியோர்க்குத் தான் புறத்தண்ட பகைவராகை முற்றுநகொடுப்பினும் அமைதிபிறவாத அறிவுடனே தாது துளியைப் பெருகச்சொரிகத பருவம்பொய்யாத மேகம் பின்னரும் பெய்யுநாறுபோலப் பின்னரும் மாறாமற்சொரியும் அவனுடைய நாளோலக்கமும்,

நோக்கு - நோக்கனோக்கம். "வியாவீண்டும்" என வியாமை அகத்தி மேற்ற.

77 - 20 [கல்லோர் குழீஇய காண் ஸலையதது, வல்லா ராயினும்புற மறைததுச் சென்றோகரச, சொல்லக் காட்டிச் சோர்வின்றி விளக்கி, விதினியக்குமவன் சுற்றத் தொழுகமும"] கலிய ஸல்லோர் குழீஇய

சூதர் - நின்றேத்துவார்; மாகதர் - இருந்தேத்துவார், இப்புத்தகம், 306 - ஆம் பக்கம் பார்த்து.

† நோக்கு அல் நோக்கம் - கண்ணாநோக்கும் நோக்கமன்றி மனத்தால் நோக்குநோக்கம்; அந்நாவது கருதுதல்.

‡ கல்லோர்குழீஇய அவை - ஸலையையும் நிறையவையும்; "புகழுந் தருமகெறி நின்றோர்பொய் காம, மிகமுஞ் சினஞ்செற்ற மிலலோர்—நிகழ் கலைக, ஸொல்லா முணர்ந்தோ ரிருத்த விடமன்றோ, ஸல்லா யவைக்கு ஸலி", "கலனடக்கஞ் செம்மை நடுவுநிலை ஞானம், குலமென் நிலையுடையோர் கோதில் - புலனில்லோர், சென்று மொழிந்தனவன் கேட்போர் செறிந்த விட, மன்றோ நிறைந்த வவை" (வேண்பாப்பாட. பொது. 9 - 10); "சூதம்

அவையத்து சென்றோரை வல்லாராயினும் புறம் மறைத்து சொல்லி காட்டி சோர்வு இன்றி விளங்கி நல்லிதின் இயக்கும் அவன் சுற்றத்து ஒழுக்கமும் —தாம் கற்றவை நாலிடத்தே பயின்ற நல்ல அதிவினையுடையோர் திரண்ட தன் அவைகளைத் திடத்தே சென்ற அதிவுடையோரைத் தாம் கற்றவற்றை மனங்கொன்னக் கூறமாட்டாராயினும் மாட்டாடையை மறைத்துத் தாம் பொருளைச் சொல்லிக்காட்டி அதனைத் தப்பிற்றாக எல்லார் மனமுங்கொள் ளும்படி அதிலித்து நன்றாகடைத்தும் அவனுடைய சுற்றத்தாருடைய பேரொழுக்கமும்.

வலிவதல் - கூறியடிப்படுதல். சுற்றம் - கல்வியுடையோர்.

81 - 8. நீர் அகம் பனிக்கும் அஞ்ச வாகு கடு திறல் பெரு இசை நலி ரம் மேளம் உறையும் காரி உண்டி கடவுளது இயற்கையும்—கடல்குழந்த உலகுநடுக்கும் அஞ்சுதறோன்றும் கடியவலியையுடைய பெரிய புகழினை யுடைய *வலிமென்னுமலைபைப் பொருந்தியிருக்கும் நஞ்சை ஊனாக வுடைய இறைவனது இயல்பும்,

பனிக்குங்காரி, திறலினை யுடைய காரி.

82 - 5. பாய் இருள் நீங்க பகல் செய்யா எழுதரும் ஞாயிறு அன்வ அவன் இல சிறப்பும்—பரந்த இருள்நீங்கும்படி பகற்பொழுதைச் செய்து தோன்றும் ஞாயிற்றை பொத்த அவனுடைய பகையாகிய இருளைக் கடித்த சூழ்மலிவாகத் தலைமையும்,

83 - 9. [இகந்தன் வாயினுந் தெவ்வர் தேள், துகம்படக் கடத்து னுழி லாட்டிப், புதைதோல் வரைப்பின் வேனிழந் புலவோர்க்குக், கொடைக்கட னிறுத்தவவன் றெல்லோர் வரவும்:] தெவ்வர் தேம் இகந்தன் ஆயினும் னுழி லாட்டி துகம்ப பட கடத்து புரை தோல் வரைப்பின் வேல் நிழல் புலவோர்க்கு கொடை கடன் இறுத்த அவன் தொல்லோர் வரவும் பகைவர்தேயம் செணிகந்தனவாயினும் ஆண்டுச்சென்று †தூசிப்படையைக் கொன்றாருவித்து வலியுண்டாகவென்று பின்னர் உயர்ச்சியையுடைய யான்

பகைசெற் மருங்கில் டயார்ந்து, பாரிற் கோதி படைத்தோர் வையுதல், நல் யடக்கம் உயர்மை நடுநிலை, சொல்லு நன்மை யுடையோர் தொகைஇ, வல்லார் மொழியினும் வல்லு நரர்க்கி, கேட்போ ருறையவை நிறையவை யாகும்" (இ - வி. சூ. 986)

* வலிமென்னும் மலை இக்காலத்துத் திரிசூலகிரி பென்றும் டுண்டி மலை பென்றும் வழங்கப்படுகின்றது ; இதில் காரியுண்டிக் கடவுளுடைய திருக்கோயில் இருக்கின்றது ; இக்காலத்து வழங்கும் அவரது திருநாமம் ஸ்ரீ காளகண்டேசுவர என்பது. இம்மலை திருவண்ணாமலையின் வார, திங்கில் உள்ளது.

† தூசிப்படை - முற்படை.

அணிந்துகின்ற அணியிலே சென்றுபொருத வேற்போரின் விளைந்ததை
புலையுள் அறிவுடையோர்க்குக் கொடுத்தத்தூரிய ஊழும் ஊருமுதலிய
வந்திதக் கொடுத்த அவனுடைய குடியிலுள்ளோர் தேசத்தாரவும்.

காஞ்சிசான்ற வயவர்தலின், அவரைப் புலவரென்றார்.

90 - 91. இரை தாந்த இவரும் கொடு தான் முதலையொடு திரை பட்ட
குழிந்த அகழ் கிடக்கின்—இரையைத் தேடிபுலாவும் வளைந்தனாலினை
புடைய முதலையொடு திரைபுண்டாக ஆழந்த கல்லையகழ்த்த கிடம்
கிணையும்.

92. வரை புரை நிவப்பின் வான் தேய் இஞ்சி—மலையையொத்த
உயர்ச்சியையுடைய வானைத்தீண்டும் மதிவிளையுமுடைய,

93 - 4. உரை செலவெறுத்த அவன் முதல் மலையும் கேள்—புகழ்
ஏங்கும் பாக்கும்படி செறிந்த அவனுடைய பழைய வானிலியல்பும் இருக்
கும்படி கேட்பாயாக;

ஆற்றின தளவு முதலியவற்றையெண்ணி இன்னதும் இன்னதும் இருக்
கும்படி கேட்பாயாகவெனமுடிக்க.

94. [இனி வேளை முன்னிய திசையே:] இனி வேளை முன்னிய
திசையே கேள்—அவற்றில இப்பொழுது நீ என்னனக் கருதிச்செய்கின்ற
திசையைக் கேள்;

திசை, ஆற்றினளவையுணர்த்திநிற்றலின் ஆகுபெயராயிற்று; ஏகாரம்
பிரிநிலை.

5 - 6. மிகு வளம் பழுதிய யாணர் வைப்பின் புதுவது வந்தன்று—
மிகுவின்ற செல்வம் முற்றுப்பெற்ற புதுவருவாயையுடைய வளங்களாலே
புதிதாகிய தன்மை வந்தது;

96. [இதுவதன் பண்பே:] அதன் பண்பு இது—அவ்வுழியின் செம்பி
இத்தன்மைத்து;

97 - 8. [வானமின்னு வசிகு பொழிய வானு, திட்ட வெல்லாம் பெட்
டாக்கு விளைய:] ஆகுது இட்ட எல்லாம் பெட்டாங்கு விளைய வானம்
மின்னு வசிகு பொழிய—அமையாதே நிலத்தேயிட்ட விதைகளெலாந்
இன்னவாதே விளையவேண்டுமென்று ஆண்டுள்ளார் விரும்பினுத்தொலே
விளையும்படியாக மேகம் மிக்குகிய பிளந்தவடுபடுதலோடே பெருகும்
விஞ்ஞே.

98. பெயலொடு வைய வியல் கண் புனத்து—அம்மலம்புலையா
டேதகினை அகன்ற இடங்களைபுடைய பெரிய கொல்லுகிடைத்தே.

■ “காஞ்சி சான்ற வயவர்பெரும” (பதிற். 65, 90.)

101. [அகலிந விசம்பி னாஅல் போல, வாலிதின் விரிந்த புன் கொடி முசுண்டை:] புல் கொடி முசுண்டை அகல் [ ] விசம்பின் ஆல் போல வாலிதின் [ ] த—புல்லிய கொடியினை யுடைய முசுண்டை ஏனைப் பூதங்கள் தோன் றுதத்துக்காரணமான பெரிய ஆகாயத்திற் கார்த்திகையா சிய மீன்போல வெள்ளிதாக மலர்ந்தன;

■ ஆல், ஆலெனவிகாரம்.

102 - 6. [நீலத் தன்ன விதைப்புன மருங்கின், மகுளிபா யாது மலி துளி தழாலி, னகளத் தன்ன நிறைசுனைப் புறவிற், கௌவை போயி கருக்காய் பிடியேழ், நெய்கொள வொழுநின் பல்கவ ரீரென்:] பல்கவர் னர் னன் நீலத்து அன்ன விதை புனம் மருங்கின் அகளத்து அன்ன நிறை சுனை புறவின் மகுளிபாயாது மலி துளி தழாலின் கௌவை போயி கரு காய் பிடி ஏழ் நெய் கொள ஒழுநின்—பலவாகக் கினைத்த பசிய என்னுத் தோடுகளெல லாம் நீலமணியையொத்த நிறத்தையுடையவாயெழும்படி அவற்றை விதை த்த கொல்லையின்பக்கத்தில் நீர்ச்சாலையொத்த நிறைந்த சுனைகையுடைய காட்டிடத்தே அரக்குப்பாயாமல் மிக்கதுளிதழுவுகையினாலே இனங்காயா சிய தன்மைபோன கரியகாய் ஒருபிடி விலே ஏழ்காயாக நெய் உள்ளேகொள் றும்படியாக வளர்ந்தன ;

107 - 8. [பொய்பொரு கயமுனி முயங்குகை கடுப்பக், கொப்பத முற்றன குவவுக்குர லேனல்:] பொய் பொரு கயமுனி முயங்கு [ ] கடுப்ப குவவு குரல் ஏனல் கொய் பதம் உற்றன—தம்மில் வினையாடிப்பொருளின்ற யானைக்கண் துகளின் ஒன்றோடொன் றுசேர்ந்த கைகையொப்பத் தம்மிற் பிணையுக்கதிர்க்கையுடைய தினை அறுக்குஞ் செவ்வியாகமுற்றின ;

109 - 10. [வினைதயிர்ப் பிதிர்வின் வீயுக் கிருவிதொறும், குளிர் புரை கொடுக்காய் கொண்டன வவரை:] அவரை இருவிதொறும் வினை தயிர் பிதிர் வின் [ ] உக்கு குளிர் புரை கொடு காய் கொண்டன—அவரைகள் தினையரி தாடோறும் முற்றின தயிரின [ ] பிதிர்ச்சிபோலும் பூக்களுதிர்ந்து அடியிலே ழரிவானையொக்கும் வனைந்த காயைக்கொண்டன ;

குளிர் - கிரிகடி கருவியுமென்ப.

111 - 3. [மேதி யன்ன கல்பிறன் னியலின், வாதிகை யன்ன டு கவைக் கதி றிறைஞ்சி, யிரும்பு கவர்வுற்றன பெரும்புன வரகே:] பெரு புனம் வரகு மேதி அன்ன கல் பிறங்கு இயலின் வாதி [ ] அன்ன [ ] கதிர் இறைஞ்சி இரும்பு கவர்வுற்றன—பெரியபுனத்தில் வரகுகள் எருமைகிடத்தாற்போன [ ]

■ “வடவயின் வினங்கா லுறையெழு மகளிருட், கடவு ளொருமீன் சாலினி” என்பதும், ‘ஆலென்னும் பெயர் ஆலெனக் குறைத்த நின்றதி’ என்னுமதனாலும் இங்கே அறியற்பாலன ; (பரிபாடல், 5 : 43.)

† “கவைக்கதிர் வரகும் சாய்பயி லென்றும்” (பெருங்கதை, மூலம் நிலங்கடத்தது.)

கற்பெருத்த வழியிடத்திலே தருக்கங்கூறுதலன் னகையிடத்து இணைந்த
விரல்களையொத்த இரட்டித்த கண்கள் முற்றி வணைந்து அரிவாளாளோ
அரிதலுந்தான்;

114 - 44. [பால்வார்பு கெழீஇப் பல்வார் வளிபோழ்பு, வாலிதின்
வினைத்தன வையவன்ம் வெண்ணெல், வேலிண்டு தொழுதி யிரிவுத் தென்னம்,
காதுறு துவைப்பிற் கவிழ்க்கினத் திறைஞ்சிக், குறையதை வாரா நிவப்பி
னதைபுதி, றுலைக் கலமருத் தீங்கழைக் கரும்பே, புயற்புனித போயிய பூமலி
புறவி, வவற்பதம் கொண்டன வம்பொதித் தோரை, தொய்யாது வித்திய
துளர்ப்பி துடவை, வையவி யமன்ற வெண்காத் செறுவின், மைபென
தன் நீண்டு கெய்தல், செய்யாப் பாவை வளர்க்கு கலின்முற்றிக், காயங்
கொண்டன விஞ்சி மாவிருந்து, வயவுப்பிடி முழந்தாள் கடுப்பக் குழிதொ
றும், விழுமிதின் வீழ்த்தன கொழுக்கொழிக் கலை, காழ்மண் டெஃகம் கனிது
முகம்பாய்க்தென, ஐழ்மலை ரொழிமுகை புயர்குழக் தோயத், துறுகல் சுத்
திய சோலை வாழை, யிறுகுருவி முறுகப் பழுத்த பயம்புக், கூழுத் தலமரு
முந்து முகலறைக், கால மன்றியு மாம்பயள் கொடுத்தலிற், காலி னுதிர்
தன் கருங்கனி காவன், மாறுகொள வொழுதின ஐறுகீ ருயவை, துஞ்ஞி
குழியின செறுசிறம், துண்ணுநர்த் தடுத்தன தேமாப் புண்ணிக்,
தாலைபுக்கன கெடுந்தா ளாசினி, விரலான்று படுக னுருளி கடுப்பக், குடி
நொயிட்டி கெடுமலை யடுக்கத்துக், சீழு மேலுங் கார்வாய்த் தெதிரிச்,
சாஞ்செல் கோடியர் முழவித் தூங்கி, முாஞ்சகொண் டிறைஞ்சின வலங்கு
சினப் பலவே.]

ஆ மலி புறநில புயல் புளிது போகிய அம் *பொதி தோரை அவல்
பத்ம் கொண்டன—பூமிக்க காட்டிடத்தே மழையால் ஈன் மணிமைநீர்ந்து
முத்திய அழகிய குலையினைபுடைய தூங்கினால் அவலிழக்குஞ் செவ்வ
யைக்கொண்டன :

மூங்கில்.

ஐயகி தொய்யாது தீதுளர் படு தடவை கித்திய அயன் தவென்னது
கடுகு உழாதே கனைக்கொட்டால் அடிவரைந்து கொத்தும் தோட்டங்கள்லே
விதைக்கப்பட்டனவாய் நெருங்கி வினைத்தன;

இஞ்சி செய்பா ~~பாபுவ~~ வளர்ந்து கவின் முத்தி || காயம் கொண்டுன—

* பொது - பொதுத் தலை.

† தோரை - ஒருவரை செல்லும் மூங்கினெல்லம்; (மதுரை, - உரை.)

இதனை, "அவ்வயலென்கின்றால் செல்," (தொல். எச். இ. 26 - 66. 5.) என்பது விளக்கச் செய்கின்றது.

4. தாளப்படுதலுடைமை : (பெரும்பான். 201).

|| காயம் - உதரப்பு, "உப்போடு செப்பா தயிர் காயம் பெய்தடினும்"
(நாலடி மெய்க்கும, 6.)

இஞ்சிமுதல் ஒருவராத் பண்ணப்பட்டாத பாவைகள் களாப்பட்டு அழகு முதிர்ந்து *காழ்ப்பைக்கொண்டன;

இஞ்சிக்கிழங்கைப் பாவையென்றல் மரபு.

கொழு கொடி கவலை குழிதொறும் வயல் பிடி முழந்தாள் கடுப்ப விழு மிதின் வீழ்த்தன—கொழுவிய கொடியினையுடைய க்வலை குழிகடோறும் வலியபிடியின் மடித்த முழந்தானையொக்கும்படி சீரிதாகக் கீழே வளர்த் தன;

மா இருந்து வீழ்த்தன—முற்றி மாவார்த்தன்மை தம்மிடத்தேயுளவாய் வீழ்த்தன;

காழ் மண்டு எஃகம் களிறு முகம் பாய்த்தென—காம்பிலேதைத்த வேல் யானையைக் குததிற்தென்னும்படியாக;

ஊழ் மலர் ஒழி முகை உயர் முகம் தோய துறு கல் சுற்றிய சோலை வாழை—முறைப்பட மலர்தலையொழிந்த முகைகளினுடைய உயர்த்தமுகம் கள் சென்றுதிண்டும்படியாக நெருங்கின மலைகளைச் சூழ்ந்துநின்ற சோலை யாகிய வாழை;

வேல் யானையைக்குத்தினாற்போல வாழைப்பூ மலையைத்தீண்டி நின்ற தென்னுணர்க்; வாழைப்பூ உதிர்ந்து பின்பு உலராதுநிற்றல் இயல்பு.

இறகு குலை முறுக பழுத்த—காய்நெருங்கின குலை மிகவுலகேழும் படி பழுத்தன;

உன் னாழ் ஊழுற்று பயம் புக்கு அலமரும்—பெருமூங்கில்கெல்லு முற்றுதலுற்றுப் பயன்படுத்தன்மையிலேபுகுந்து அசையாநிற்கும்;

மரம் காலம் அன்றியும் பயன் கொடுத்தலின்—ஆண்டுள்ளமரங்கடாம் காலமன்றியும் நிலவிசேடத்தாத் பயனைக்கொடுத்தலின்;

நாவல் காலின் கரு கனி அகல் அதை உதிர்தன—நாவல் காற்றாலே கரியபழம் அகன்ற பாதையிலே உதிர்த்தன;

இது சினை வினை முதலொடுமுடிந்தது.

நீர் னுறு உயவைய மாறு கொள ஒழுக்கி—விடாய்த்தகாலத்தில் வாய நீருறுதற்குக்காரணமான உய்வைக்கொடி நீரோடே மாறுபாடுகொள்ளும் படி படர்ந்தன;

என்றது, தண்ணீர் தேடவேண்டாவென்றவாறு.

■ காழ்ப்பு - உதைப்பு.

† கிழக்குவளர்தலை வீழ்த் லென்பர்; “வள்ளிகிழ்வீழா” (கலி, 39), “கொழுக்கொடியவள்ளிக் கிழக்கு வீழ்க் கும்மே” (புறநா 109.)

‡ “உன் னாழ்கவிளம்” குறிஞ்சி. 55. பா. ஊன் னாழ்.

கூவை *தூறெடு குழிஇயின்—கூவைக்கீழ்க்கு நீரூத்தன்மையோடே முற்றித்திரண்டன;

தேமா சேறு சிறந்து உண்ணுகர் தடுத்தன—பழமாக்கன் சாறு மிக்கு உண்பாரா வேறென்றிற் செல்லவொட்டாமல் தடுத்துக்கொண்டன;

நெடு தான் ஆசினி புண் ஞரிந்து அரலை உக்கன—நெடிய அடியையுடைய ஆசினிப்பலாப் புண்ணாம்படிக்கெடுத்து உளஞள்ள விதைகள் சித்தின;

விரல் ஊன்று படு கண் ஆகுளி கடுப்ப குடினை இரட்டும் மலை அமிக்கத்து—விரல்தீண்டுவின்ற முழங்குக்கண்ணையுடைய சிறுபறையை பொக்கப் போர்கதை பேடுஞ்சேவலும் மாறிக்கூப்பிடும் நெடிய மலைப் பக்கத்தே,

அலங்கு சின்ன பலவு கார் வாயத்து எந்நி சுரம் செல் கோடியர் முழ வின் கீழும் மேலும் துதி முரஞ்சு கொண்டு இறைஞ்சின—அசைவின்ற கொம்பினையுடைய பலாக்கள மழையிகப்பெய்யப்பட்டு அதனைத் தாம் ஏற்றுக்கொண்டு வழிபோகின்ற கூத்தருடைய மததளங்கன்போலே கீழும் மேலும் துதி முற்றுதல்கொண்டு தாழ்ந்தன.

வென் கால செறுவில—வெள்ளிய அரிதாள் களைபுடைய செப்பிலே,

ஐவனம் வெண்ணெய் பால வார்பு கெதினு பல கவர் வளி போழ்பு வாலிதிள் விளைந்தன—ஐவனகெலலும் வெண்ணெயலும் பாலகட்டிச சிறிது முற்றிப் பலவாய்க் கவர்த்த காதறு ஊடறுக்கப்பட்டு கன்றாக விளைந்தன;

வார்தல்-ஒழுகுதலாதவிற் கட்டுதலையுணர்த்திற்று. கெழுமுதல் ஈண்டு முற்றுதலை யுணர்த்திற்று. பல்கவர்வார்பெனவே நாலுகாற்றுமடித்து முற்றுதல்குறிஞர்.

திஃகழை கரும்பு கவிழ் களைத்து—இனிய கொலாகியகரும்பு நோடு கவிழதலோடே தண்டு திரண்ட;

அறை குறைவாரா டங்கப்பா—பாத்தி குறைபடுதலுண்டாகாத வணர்ச் சயோடே,

* தூறு - நீழ்; இது கூவை நீறு; கூவைசகண்ணமெனவும் வழங்கும்; (சீலப். 25: 42.)

† “உண்ணுகர் தடுத்த சார்பலவின் சுனையோடு” (அகநா. 11)

‡ “முரஞ்சன் முறிவே” (தொல். ௨௧. 35.)

§ ஐவனம் - தினையோடுசேர்த்துவினைவிக்கப்படும் ஒருவகை கெல் (புறநா. 159.)

|| கழைக்கரும்பு ஒருவகைக்கரும்பென்பாரமுளர்.

வேல் ஈண்டு தொழுதி இரிவு உற்றென்ன கால் உறு துலைப்பின் இறைஞ்சி—வேற்படைதிரண்டதானை கெட்டுப்போதலை உற்றதென்னும் படி காற்று மிகப் படுகின்ற ஆரவாரத்தாலே சாய்ந்து,

அதைபுற்று ஆலைக்கு அலமரும்—வெட்டுதலுற்ற ஆலையிலேசென்று பயன்படுதற்கு அசையாநிற்கும்;

கரும்புதிரண்டு நில்ப்போடே இறைஞ்சி அலமருமென்க.

நீன் கறு செய்தல் மை விரிந்தன—நீண்ட கதியசெய்தல் கருமை தான் வடியுகொண்டதென்னும்படியாக அலர்ந்தன;

முன்னிய திசையைக்கேள் (94); வானம்பொழிகையினாலே (97), பெயலோடுவையிய புளத்து (99) முசுண்டை மலர்ந்தன (101); என ஒழுமின (106); எனல் கொய்பதமுற்றன (108); அவரை கொண்டன (110); வரகு கவர்வுற்றன (113); புறவிலே (120), தோய்வின (121); ஐயவி அமர்ந்தன (123); இஞ்சி காயங்கொண்டன (126), கவலை வீழ்த்தன (128); வரழை (131) பழுத்தன (132); உததுழ அலமரும் (133); காவல் உதிர்ந்தன (135); ஒழுமின (136); கூவை குழிஇயின (137); தேமாத் தடுத்தன (138); ஆசினி உக்கலா (139); பலவு இறைஞ்சின (144); வெண்காத்செறுவிலே (123), ஐவனகெல்லும் வெண்ணெல்லும் வினைத்தன (115); கரும்பு அலமரும் (119); செய்தல் விரிந்தன (124); இவ்வாறே மிக்க வளம் முற்றுப்பெற்ற புதுவருவாயை புடயை ஊர்களாலே (95) புதிதாகிய தன்மைவந்தது; அவ்வழியின்பண்பு இத்தன்மைத்து (96) எனவினைமுடிக்க.

இஃது ஆற்றினதுதன்மையின் அளவுகூறிற்று.

145. தியின் அன்ன ஒள் செ காந்தள்—மெருப்பினையொத்த ஒளரிய செங்காந்தளினது.

இதற்கு கன்னனென்னும்பெயர் தியோடடுத்த தன்மையின், ஆனந்த மாய், பாடினாரும் பாட்டுண்டாரும் இறந்தாரென்று ஆளவந்தபிள்ளை யாசிரியர் குற்றம்கூறினாலெனின், அவர் அறியாதுகூறினர்; செய்யுள் செய்த கௌசிகனூர் ஆனந்தக்குற்றமென்னும் குற்றமறிபாமற் செய்யுள் செய்தாரோல், இவர் கல்கிசைப்புலவராகார்; இவர்செய்த செய்யுளை கல்கி சைப்புலவர்செய்த ஏனைச்செய்யுட்களுடன் சங்கத்தார் கோவாமல் நீகரு

* ஆனந்தமாய் - ஆனந்தக்குற்றமாகி; ஆனந்தக்குற்றமென்பது எழுத் தானந்தம், சொல்லானந்தம், பொருளானந்தம், யாப்பானந்தம், துகள னந்தம், தொடையானந்தமென அறுவகைப்படும் || அவற்றுள் இனமே சொல்லியது சொல்லானந்தத்திலடங்கு மென்பர்; "இயற்பெயர் மருங்கி னங்கலமொழியத், தொழிற்சொல் புணர்ப்பினது சொல்லானந்தம்' (யா - வி. ஒழிபு; யா. கா; ஒழிபு. 9 - உரை ■ - வி. கு. 887.)

வர்; அங்ஙனமீக்காது கோத்தற்குக்காரணம் ஆனந்தக்குற்றமென்பதொரு குற்றம் இச்செய்யுட்டு உருமையானென்றுணர்க.

இச்சொன்னிலை கோக்குமிடத்து ஒருகுற்றமுமின்று; என்னை? அன்ன வென்றும் அகரவீற்றுப் பெயரொச்ச உவமவுருபு நிலென்னும் பெயரைச் சேர்த்துநின்று இவ்வசாரியை இடையே அடுத்தாற்றலின். என்னென கருமுதலும் னகரவீற்றுமாய் நிற்குஞ் சொல்லாயினன்றே அக்குற்ற முளதாவதெனமுக்க. என்னவென அண்மைவிளியாய்நின்ற முன்னிலைப் பெயரென்று குற்றங்கூறுவார்க்கு இப்பாட்டுப் படர்க்கையையாய்நின்ற குற்றமின்றென்க.

தூக்குற்றங்கூறுகின்ற "பத்துவகைக்குற்றத்தே "தன்னுறொரு பொருள் கருதிக்கூறல்" என்னுங்குற்றத்தைப் பின்னுள்ளோர் ஆனந்தக்குற்ற மென்பதொரு குற்றமென்று துல்லெய்ததன்றி அகந்தியனும் நோல் காட்டியனும் இக்குற்றங்கூறுமையிற் சான்றோர்செய்யுட்டு இக்குற்றமுன் டாவீனும் கொள்ளாரெனமுறுக்க.

146-7. தூவல் கலித்த புதுமுகை ஊன் செத்து அறியாது எரித்த புல் புறம் சேவல்—மழையாலே செருக்கிவளர்ந்த புதிய முகையைத் தசையாகக்கருதி முகையெ ள்றதியாதேயெடுத்த புற்கென்ற முதுகினைபுடைய பருந்து,

148. ஊன் அண்மையின் உண்ணாது உகுத்தென—தசையல்லாதபடியாலே தின்னாமல் எவற்றையுஞ் சிந்திப்போகட்டதாக,

149-50. கெருப்பில் அன்ன பல் இதழ் தாஅய் வெறிகளும் கடுக்கும் வியல் அறை தோறும்—செருப்பிலேயொத்த பல இதழ்கள்பாந்து வெறியாடுகின்ற களத்தையொக்கும் அகன்ற பாவைகடோறும்,

151. மணம் இல் கமழும் மா மலை சாரல்—மணஞ்செய்தமலைபோல மணக்கும் பெரிய மலைப்பக்கத்திற் சிறுகுடி (156) பென்க.

152. தேனினர் கிழங்கினர் ஊன் ஆர் லுட்டியார்—தேனினையுடைய ராய்க் கிழங்கினையுடையாராய்த் தசைசிறைந்த கடகத்தையுடையாராய்,

பத்துவகைக்குற்றங்களாவன :— = சிதைவெனப் படுபவை வசையறகாழிற், கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல், குன்றக் கூறன் மிகை படக் கூறல், பொருளில் மொழிதல், மயங்கக்கூறல், கேட்போர்க்கினுயரப் பிற்றதல், பறித்த மொழியா னிழக்கக் கூற, தன்னுறொருபொருள் கருதிக்கூற, வெள்ள வகையினு மனங்கோ னின்மை, யன்ன பிறவு மவற்றுவிரியாகும்" (தொல். மாபு. கு. 108.)

↑ லுட்டி, கடகம் - பணையகணியாத் செய்த பெரிய பெட்டி; "முன்னெயிற்றுப் பாண்மக னின்கெழுது சொரிந்த, வகன்பெரு லுட்டி" (இக் கு. 47.)

153. சிறு கண் பன்றி பழுதுளி போக்கி—சிறிய கண்ணையுடைய பன்றியிற் பழுதானவற்றைப்போக்கி (?) அதன் தசையையும்,

பழுதுளி: உளி, பகுதிப்பொருள்விருதி.

154 - 5. [பொருதுதொலை யானைக் கோடு சீராகத், துவொடு மலிந்த காய கானவர்:] துவொடு மலிந்த பொருது தொலை யானை ணோடு சீராக கானவர்—மற்றுள்ள தசைகளோடேறிமைந்த வட்டிகளையும் தம்மிற் பொருதுபட்ட யானையினது கொம்புகள் காலுமரமாகக் காலிக்கொண்டு வந்த கானவருடைய,

156 - 7. ' செழு பல் யாணர் சிறுகுடி படினே பெரு ஒக்கலொடு பதம் மிக பெறுகுவர்—வளவிய புதுவருவாயினையுடைய சிறிய ணரி லேதந்திற் கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே அவ்வுணவுகளை மிகவும் பெறுகுவர்,

158. [அன்றவ ணசைஇ யற்சேர்ந் தல்கி:] அசைஇ அன்று அல் சேர்ந்து அவண் அல்கி—அவற்றைப்பெற்று இளைப்பாறி அந்தைநாளிராப்பொழுதும் அவர்களுடனே பொருத்தி அவ்விடத்தேதந்தி,

159 - 60. கன்று எரி ஒன் இணர் கடும்பொடு மலைந்து சேந்த செயலை செப்பம் போகி—கன்றின நெருப்புப்போன்ற ஒள்ளிய பூக்கொத்துக்களைச் சுற்றத்தோடேருடிச் சிவந்த அசோகமரத்தையுடைய செவ்விய வழியைப் போய்,

161 - 2. ' அலங்கு கழை நரலும் *ஆரி படுகர் சிலம்பு அடைந்திருந்த பாக்கம் எய்தி—அசைகின்ற மூங்கிலொலிக்கும் அரிதாயிழியும் வழிகளையுடைய சிலம்பைச்சேர்ந்திருந்த சிறுநீர்களைச்சேர்ந்து,

163 - 4. கோனா செருவின் வலம்படு நோன் தான் மாணம் விறா லேன் வயிரியம் எனினே—பகைவரைப் பொருமற் பொரும்போரினையும் வெற்றியுண்டாகும் வலியமூயற்சியினையும் மானத்தையும் வெற்றியையு முடைய சன்னனுடைய கூத்தரோமென்று கூறுவீராயின்,

165. தும் இல போல நில்லாது புக்கு—தும்முடைய மனைபோல வாசலினில்லாதே உள்ளேசென்று,

166. திழுவர் போல கோனா கெழீஇ—முன்பே கீழ்மையுடையோ போலே அவரைக்கோனாதே உதவுகொள்ளுகையினாலே,

167. சேண் புலம்பு அகல இனிய கூறி—சேனிடையவந்த துமதுவருத் தந்திரும்படி இனியமொழிகள் அவர்கூறி.

* ஆரி = அருமைகைய யுடையது.

† பாக்கம் - பக்கத்திலுள்ளது.

168. [பருஉக்குறைபொழிந்த நொககண் லோவையொடு:] பொழிந்த நெய்க்கண் பருஉ குறை வேவையொடு—மிகச்சொரிந்த நெய்ப்பிடத்தே பருத்த தசைகிடந்து வெந்த பொரியலோடே,

169. குருஉ கண் இழை பொம்மல் பெறுகுவீர்—நிறவிய வடிவினை யுடைய தினைச்சேழ்மைப் பெறுகுவீர்;

170 - 88. [ஏறித் தருஉ மிலங்குமலைத் தாரமொடு, வேய்ப்பெயல் விளையுட் டேக்கட டேறல், குறைவின்ற பருகி நறவுமகிழ்ந்து வைகறைப், பழஞ்செருக் குந்ததும் மனந்த நீர, வருவி தந்த பழஞ்சிதை வெண்காழ், வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை, முனவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை, பிணவுநாய முடுக்கிய தடிபொடு விரைஇ, வெண்புடைக் கொண்ட துய்த்தலைப் பழுளி, வின்புரித் கலந்து மாமோ ராகக், கழைவளர் நெல்லி னரியுலை பூழ்த்து, கழையகம ராரல் கமழத் துழைஇ, கழைமல ரணிந்த நாரிரு முச்சிக், குறமக ளாக்கிய வாவலிழ் வல்கி, பகலாபி யுவகை யார்வமொ டனைஇ, மகமுறை தரிப் பிழைதொறும் பெறு விரி, செருச்செய் முன்பிற் குருசின் முன்னிய, பரிசின் மறப்ப நீடலு முறியி, ரணைய தன் தவன் மலைநினை நாடு—]

அவை: மலைமிகை நாடு ஆனது ஆனது—அந்நாளைய மலை யினது உச்சியினுடு யாரமுற்கூறிய தன்மைத்தன்று, மிகவும் நிறப்பு டைத்து;

ஆண்டுப் பெறு வனவற்றைக் கெட்டுராக,

பிணவு நாய முடுக்கிய தடிபொடு வரு விசை தவிர்த்த கடமான் கொழு குறை முனவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை விரைஇ—பெண னுதிய நாய் ஒழக்ககடித்த உடுப்பிற் சேருகனோடே ஒழைபருகின் விசையைக் கெடுத்துக்கொன்ற கடமானின் கொழுவித தசையையும் எய்ப்பன் தியைக் கொன்ற பசுத் தரினதையுடைய பிளக்கப்பட்ட சேவகையும் கலந்து,

வேய்ப்பெயல் விளையுள் சேகர தேறல் குறையு இன்று பருகி— பழங்கிக்குழாய்க்குள்ள பெய்தலையுடைய முறைய தேறாதெய்த கட் டெளியாகக் குறைவின்றாக நிரம்பவுண்டு,

நறவு மகிழ்ந்து—பிள்ளா நொலாற்சமைத்த காலை உண்டுமகிழ்கது, முற்படக கூறிய தசைகளைத் தின்று இடையே தேறலைப்பருகிய பின் நறவுமகிழ்ந்தோள்க.

வைகறை பழஞ்செருக்கு உந்த தும் ஆனதற் நீர்—வியற்காலத் துக்கொருண்டு மகிழ்ச்சியுற்ற தும்முடைய மதகதீரும்படி;

* குறை - குறைக்கப்பட்டது.

† கள் மூங்கிக்குழாய்க்குள் வ ககப்பொறு முற்றுமென்பதை, “தும் பகம் பழுனிய தீம்பிழி” (பதிற் 81) என்பதனுணர்க.

வைகறை யனந்தலென்க.

அருவி தந்த பழம் ஊழ்த்து சிதை வெள் காழ் மா—நீர்கொண்டுவந்த
பலாப்பழம் செவ்வியழிந்து உதிர்ந்த வெள்ளிய விதைபில மாவையும்,

வெள் புடை கொண்ட துய் தலை பழனின் இன் புளி உலை மோர் ஆக
கலந்து—வெள்ளிய புறத்தைக்கொண்ட ஆரத்தை இடத்தேயுடைய புரிய
யம்பழத்தின் இனியபுளிப்பையும் உலையாகவார்த்த மோருக்கு அளவாகக்
கலந்து,

கழை வளர் நெல்லின் அரி வழை அமை சாரல் கமழ துழைஇ
ஆக்கிய—மூங்கிலிலேநின்ற முழந்திய நெல்லினரிசியைச் சுரப்பு நனைநெருக்கிய
மலைச்சாரலெல்லாம் நாரும்படியாகத் துழாலியாக்கியா,

வால அவிழ் வல்சி—வெள்ளிய சோறுகிய உணவை,

நறு மலர் அணிந்த நாறு இரு முசுசி குறமகள்—நறியமலரைச் சூழின்
நாறுகின்ற கரிய மயிர்முடியினையுடைய குறச்சாதியின் மகளாக்கியவொள்க.

கள்ளுண்டபின்பு அனந்தல்தீரச் சோற்றைப் பெறுகுவிரென்க.

அகம் மலி உவகை ஆர்வமொடு அனைஇ—நெஞ்சுரிமைந்த மகிழ்ச்சியை
புடையராய் விருந்தினரைப்பெற்றேமென்னும் ஆசையோடே நெஞ்சுகலந்து,

முறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவீர்—தததம்பிள்ளைகளைக்
கொண்டு முறை சொல்லித் தடுக்கையினாலே மனைகடோறும் பெறுகுவீர்;

அண்ணன், அம்மானென்றும் போல்வன முறை.

ஏறி தருஉம் இலங்கும் மலை தாரமொடு—தாங்கள் உச்சிமலையிலே ஏறிக்
கொண்டிலுரும் விளங்குகின்ற மலையிற் பண்டங்களோடே,

அவை: சத்தனம், அகில், பொன், மணிமுதலியன

தடுப்ப மனைதொறும் தாரத்தோடே வலசியைப் பெறுகுவிரென்க.

செரு செய் முன்பின் குருசில் முன்னிய பரிசில் மறப்ப நீடலும் உரி
யிர்—ஆண்டுப்பெற்றவற்றுலே போரைச்செய்கின்ற வலியையுடைய நன்ன
னிடத்துப் பெறக்கருதிய பரிசிலைமறக்கும்படி நீட்டித்திருத்தலுமுரியிர்;

189-91. நிறை இதழ் குவளை கடி. வீ தொழினும் வரை அரமகளிர்
இருக்கை காணினும் உயிர் செல வெம்பி பனித்தலும் உரியிர்—நிறைத்த
இதழையுடைய குவளையில் தெய்வம்கிரும்புதலிற் கடியவாகிய பூக்களைக்
கிட்டிலும் ஆண்டை வரையாமகளிருவடைய இருப்படைக்காணினும் உயிர்போம்
படி. அவையும் 3 1899 குதலுமுரியிராகையினாலே பலகாட்சிவல்லாது நிலனாடு
படர்மின் (192) எனவினைமுடிக்க.

ஈ இத்துணையும் அசையுந்புலமும், வல்சியும் சோககூறினார்.

192. † [பலகா ணில்லாது நிலகாடு படர்மின்:]

பா. வழையமல்.

† இதற்கு உரை கிடைக்கவில்லை.

193 - 5. [வினாபுன் சிழத்தலிற் கேழுலஞ்சிபு, புழைதொறு மாட்டிய விருங்க வரும்பொறி, புடைய வாறே:] ஆதே கேழுல வினா புனம் சிழத்தலின் அஞ்சி புழைதொறும் மாட்டிய இரு கல் அரு பொறி உடைய—வழிகள், பன்றி முற்றின திண்ப்புனத்தை *கொக்குகையினாலே இதற்கஞ்சிச் சில்வழி கட்டோறும் கொஞ்சுதலைவதத பெரிய கம்பாறிகளைபுடைய; ஆகையினாலே,

195 - 6. [நள்ளிரு அலரி, விரிந்த விடியல் வலகினிர் கழிமின்:] நள்ளிருள் வலகினிர் அலரி விரிந்த விடியல் கழிமின்—செறிந்த இருட்காலத்தே தங்கினிராய் ஞாயிற்றின்கதிர் விரிந்த விடியல் பொழுதினே போவீர்.

197. நள்ளிது பலர் வடிகா டெட்டம் அணியின்—செறிந்து பலரும் பாகாதவழியைப் போகத் துணியீராயின், அவ்விடம்,

198 - 9. [முரம்பு கண்ணுமடந்த பரவலா தீபாழலிற், கரையுபாம் பொருங்கும் பயம்புமா ஞாலே.] முரம்பு கண் உடைந்த பரவலா அலல் போழ் வில் பாம்பு கார்து ஒடுக்கும் பயம்பும் ஞாலே—மேட்டுநிலம் தள்ளி டத்திலேவிண்ட பரவையுடைய பள்ளிலாத் திற நாபயில் பாம்பு மறைந்து கிடக்கும் குழிகளுமா,

உம்மையாற புலி முதலியனவுள்ள குழிகளுக்கொளக, மார, அலக.

200. குறிகொண்பு மரமகொ டடி நோகந்—அபயம்மை மனத்தா லே குறித்தல கொண்டு விவா கிறகு மர காலேயேற்க் கொட்டிப்பார்த்தது.

201. செறி தொடி விறலியா கைதொழ உபு'சக—செறிந்த வல யினையுடைய விறலியா அபயம்பு மரமகிடுமபடி கையாற்றொடுதுவாழ்த்த,

202. [வறிது செறியா? இ வலநெய்யாம் கழிமின்:] செறி வறிது ஞா இ வலம் செயா கழிமின்—அவ் குகிடக்கும்வழியைச் சித்தகலப்பாய வலப்பகத்து வழியை அமக்குவழியாகச் செயதுகொண்டு போவீராக, வலம், ஆகுபெயர்.

203. [புலந்துபுன்று போகிய புனஞ் சிறு குறவர்:] புனித போகிய புனம் குற குறவர் புலந்து—அ துணிமைதருமுற்றி நினைப்புவாததைக் காத்தற்குக்குழந்த குறவர் நினைப்புகிற ததற்கு வெவத்தது,

புலந்துதென்பதுபாட பாயின, முறதியைக.

204. உயர் நிலை இதணம் ஏத கை புடைபூஉ—உயர்ந்த நிலையின் புடைய பரணிலேயேற்க் கையைக்கொட்டி,

* கொக்குகை - இங்கே உண்டு குறையச்செய்கை.

† கொஞ்சுத்தி = பொருத்தி.

‡ முரம்பு - பருக்கைகலலாடைய மேட்டுநிலம்.

205. 'அகல் மலை இறம்பில் துவன்றிய யானை—அகன்ற மலையிற் குறுங்காட்டிடத்தே நிறைந்த யானைகளினுடைய,

206. பகல்நிலை தளர்க்கும் கவண் உமிழ் கடு கல்—பகற்பொழுதே நித்திரை நிலையைக்கெடுக்கும் கவண் காலுவின்ற கடிய கற்கள்,

பகலநிலைதளர்க்குமென் பாடமாயின், பகைத்த நிலையென்க.

207 - 10. [இருவெதி றீர்க்கழை தத்திக் கல்லெனக், கருவிர லாகிய பார்ப்போ டிரிய,வுயிர்செகு மரபிற் கூற்றத் தன்ன, வரும்விசை தவிராது:]

உயிர் செகு மரபின் கூற்றத்தன்ன—உயிர்களை போக்குமுறையையாலே கூற்றத்தையொக்கும்; அவைதாம்,

கரு விரல் ஊசம் பார்ப்போடு கல்லென இரிய—கரிய விரலையுடைய குரங்குகள் பார்ப்போடே கல்லென்னுமோசைபடக் கெடும்படியாக,

இரு வெதிர் ஈர்க்கழை தத்தி விசை தவிராது வரும்—பெரியமூங்கி லினது பசிய கோலைக்கடத்து வருகின்றவிசை மாறாதுவரும்;

மரம்மறையா கழிமின்—அதற்கு மரங்களிலே ஒதுங்கிநின்ற போகிறாக,

குறவர் (203) ஏறிக் கைபுடையுத (204) தளர்க்குங்கல் (206) கூற்றத் தன்ன (209); அவை இரியத் (208) தத்தி (207) விசைதவிராதுவரும் அதற்கு மரமறையாக் கழிமின் (210) என்க.

211 - 2. உரவு களிறு காக்கும் இடங்கள், டுங்கி இரவிய அன்ன இருள் தாங்கு வரைப்பின்—வலியடானையை விழுங்குமுதுகைகள் தங்கட பட்டு இராக்காலத்தை யொத்த இருள்செறிபு மினைகளையும்,

213. குமிழி சுழலும் குண்டு கயம் முடுக்கர்—குமிழிகள் சுழலும் வரும் ஆழ்த்தீராத மடுக்கையுடைய முடுக்கையுமுடைய,

முடுக்கர் - நீர்குதந் இடங்கள், முடுக்கையுடைய யாது. (214).

214. அகழ் இழிகதன்ன கான்யாறு நடவை—ஏறுதற்கும் இறங்கு தற்கும் அரியகாக்கையினுலே அகழிலே இழிந்தாற் போன்ற காட்டாற்றுவழி,

215. | வழுஉம் மருங்கு உடைய--காலோடுமிடங்கையுடைய, அவ் விடத்திற்கு,

215 - 8. [வழாஅ லோம்பிப், பருஉக்கொடி வலகை மதலை பற்றித், தருவி னன்ன புன்றலை மகாரோ, டெருவி ரொருவி ரோம்பினிர் கழிமின்:]

தருவின் அன்ன புன்றலை மகாரோடு—செம்மறியாட்டினை யொத்த புற்கென்ற தலைபினையுடைய பிள்ளைகளோடே,

* பாப்பு - இங்கே குரங்குக்குட்டி. (தொல். மாபு. கு. 4-5. பேரி.)

† மின் - காவற்காடு. ‡ வழுஉம் - வழுக்கும். | புற்கென்ற - சிவந்த.

வலந்த பருஉகொடி மதலை பற்றி வழாஅல் ஓம்பி—மரக்களிற் சுற்
றிக் கிடக்கின்ற பரிய கொடியாகிய பெரிய பற்றுக்கோட்டைப் பிடித்துத்
காலோடுதலைப் புரிகரித்து,

ஒருவர் ஒருவர், ஒம்பினிர் கழியின்—ஒருவரை பொருவிர் பாதுகாந்
துப் போவீராக;

219. அழுந்து பட்டு அலமரும் * புழகு அமல சாலல்—செய்க்கு தாழ்
வீழ்ந்து அசையும் மலையெருக்குநெருங்கின பக்கமலையில்,

220 - 21. [விழுந்தோர் மாய்க்குவ குணிகயத் தருகா, உழும்புகண்
புதைத்த துண்ணீர் பாசி:] விழுந்தோர் மாய்க்கும் குண்டு கயத்து அரு
கா கண் புதைத்த துண் நீர் பாசி உழும்பு—வீழ்ந்தோரையதைக்கும் ஆழத்
தையுடைய குளங்களுக்கு அருகாக இடமறைதற்குக்காரமாகிய துண்
னிய நீர்மையையுடைய பாசியின து குற்றம்,

† “வழும்பறுக்க கில்லாவாக் தேரை - வழும்பில்லி” என்றார் பிறரும்.

222. அடி நிலை தளர்க்கும் அருப்பமும் உடைய - அடி ஊன்றியிட்ட
நிலையை ஓட்பண்ணும்; அதுவுமன்றி அவ்விடம் போதற்கு அருமையைபு
முடைய; அதற்குப் பரிகாரமாக,

223 - 4. முழுநெறி அலங்கிய துணை கோல வேரலோடு எருகை
மெல் கோல கொண்டனீர் கழியின்—வழிமுழுதும் பின்னிவளர்ந்த
துண்ணிய கோல்களையுடைய சுறுசுறுக்கிலோடே மேழத்தினது மெல்லிய
கோல்களையும் பற்றுக்கோடாகப் பிடித்துப் போவிர்;

இத்துணையும் ஆற்றின து த்மையினளவு (67) கூறினார்.

225 - 8. [உயர்நிலை மாக்கத புகாமுகம் புதைய, மாரியி னிருதரு
வல்லுமிழ் கடுகுகளைத், தாவுரம் பொலிந்த விளங்கிய யானை குழியிற்
பொலிந்த:]

புகாமுகம் புதைய குழியின் பொலிந்த உயர்நிலை மா கல் வினை நவில்
யானை—புகரையுடைய முகமறையும்படி முகபடாததாத் பொலிவுபெற்ற
உயர்ந்த நிலையிலையுடைய பெருமையையுடைய மலைபோலும் போர்த்தொழி
விலே பயின்ற யானையினையும்,

மாரியின் இருதரு வில் உமிழ் கடு களை—மறைபொலத் தாழ்த்துவிரும்
விலுக்கான் தகைய அம்பினையுமுடைய,

* புழகு : தழீச்சி. 96; “பகன்றையும் பலாசு மகன்றலைப் புழகும்”
(பெருங்கதை, மாசனமகிழ்ந்தது, 27.)

† நாலடியார், கயமை, 11

‡ இருத்தல் - சொரிதல்; “இருத்த கண்ணீர்” (முந்நா. 148.)

தாரோடு பொலிந்த மூத்த புரிசை (229) துசிப்படையோடு பொலிவுபெற்ற மழைய மதில்,

மதில் - ஆகுபெயராய்த் திருப்பதியையுணர்த்திற்று. என்றது கார் யுண்டிக்கடவுளுடைய படைமீகுதிசுறிற்று அன்றிப் பகைப்புவத்தை அழித்தற்கும் அந்நிலத்தைக் காத்ந்தற்கும் நன்னன்வைத்த படையுமாம்.

228 - 9. [சுடர்ப்பூ விலஞ்சி, யோசியாத் தியவின் மூத்த புரிசை:] சுடர்ப்பூ இலஞ்சி யாது ஓர் இயவின் மூத்தபுரிசை—ஒளியையுடைய பூக களையுடைய மடுவினையுடைய யாற்றுக்கரையில் ஒருவழியினையுடையவூ.

‘ஓராற்றியவு’ பாடமாயின் ஒருப்பட்ட வழியென்க.

இனி அம்பையுடைய துசிப்படையோடுபொலிந்த யானைபென் யானைக்கு அடையாக்கி அல்லியானையினுடைய பூக்களெழுதின முகட்டாம் போலே உயர்நிலைமாக்கற் புகர்முகம் புதைப்ப பொலிந்த சுடர்ப்பூவையுடைய புரிசை யென்றுமாம்; இன்னும் யானையின் மத்தகம் போலே பொலிந்த சுடர்ப்பூ வையுடைய புரிசை யென்றுமாம்; இன்னும் யானையின் மத்தகம்போலே பொலிந்த சுடர்ப்பூ விலஞ்சியையுடைய உயர்நிலைமாக்கல்லையுடைய புரிசை யென்பாருமுனர். அவர் சுனையிடத்து மேலெழுந்த குவளைமுதலியவற்றி னரும்புகள் தலைசாய்ந்து கறபுதையக இடநததற்கு யானையின் மத்தகத் துப் புகரை உவமையென்று கொள்வர்.

230. [பராவரு மரபிற் கடவுட் காணின்:] புரிசை (229) பராவு அரு மரபின் கடவுள் காணின்—கோயிலிற் பராவுதகரிய முறைமையினையுடைய கடவுளைக்கண்மராயின்,

231. [தொழாரிற் கழியி னாலது:] நீர் தொழா கழியின் அலாலது— நீர் வணங்கிப்போம் அத்தனையல்லது,

நீரென்பது குறுகிசின்றது. இனித், தொழாரிரென்பது * மறையன் றிற் தொழுதென்று பொருடருமேனுமுணர்க.

231 - 2 வறிது நும் இயம் தொடுதல ஓம்புமின்—சிறிது நும்மு டைய வாச்சியங்களைத் தீண்டுதலைக் காப்பீராக; அதற்குக் காரணமென்னை யெனின்,

III - 3. [மயங்குதுளி, மாரி தலையுமவன் மல்லல் வெற்பே:] அவன் மல்லல் வெற்பு மயங்கு துளி மாரி தலையும்—அவனது வளவிய கவிர மென்னுமலை மயங்கின துளியையுடைய மழையை இடைவிடாமற்பெய்யா நிற்கும்;

* மறை - எதிர்மறை.

என்றதனுற்பயன். வாச்சியங்களும் களைந்து துமக்கும் போதலிதென் பதாம்.

234 - 5. [அலகை யன்ன வெள்வோர் லீலிக், கலவம் மஞ்ஞை கட்சி யித் தளரினும்:]

* அலகை அன்ன வெள்வோர் லீலி மஞ்ஞை—பலகையைப்போத்த வெள்ளிய வேரினையுடைய லீலியையுடைய மயில்,

கட்சியில் கலவம் தளரினும்—அக்காட்டிடத்தே ஆடுதற்குவிரித்த கலாபத்தினது பாரத்தாலே ஆடியிடுத்து நித்பினும்,

236 - 7. [கடும்பறைக் கோடியார் மகாஅரன்டா, நெடுங்கழைக் கொம் பர்க் கடுவ னுகளினும்:]

நெடு கழை கொம்பர்—கெடிய முங்கிலின் கடுகளிலே,

கடு பறை கோடியார் மகாஅர் அரன்டா இவன் உகளினும்—கடிய பறை யினையுடைய கூத்தருடைய பிள்ளைகளை இத்த கடுவன்பாபினும்,

238 - 9. [நேர்கொ ணெடுவரை கேமியிற் றெடுத்த, சூர்புக லரிக் கத்துப் பிரசம் காணினும்:]

† நேர் கொள் நெடு வரை சூர்புகல் அடுக்கத்து—செவ்வையைத் தன் னிடத்தேகொண்ட நெடியமலையின் தெய்வம் விரும்புந் பக்கமலையிலே,

கேமியின் தொடுத்த பிரசம் காணினும்—தேருருள்போல்வையத்த தே னிறுலேக் காணினும்,

240 - 11. [ஞெரேரென கோக்க லோம்புமி ழுரித்தன்று, நிரை செலன் பெல்லடி நெறிமாறு படுகுவிர்:]

ஞெரேரென கோக்க உரித்தன்று—கடுகட்பார்த்தல துமக்குரிய தொழிலன்று; அதற்குக் காரணமென்பையே

மெல அடி நிரை செலல் நெறி மாறுபடுகுவிர்—மெல்லிய அடியாலே நிரைத்துச் செல்லுதையுடைய வழிதடுபுவர்,

ழம்புமின்—ஆதலால் அங்ஙனம் நோக்குதல் பட்டாதுகாப்பீர்;

இதுவும் ஆற்றினது அநுகூலமற்றது.

242. வரை சேர் வகுந்தின் காத்தது பழுதா—மலையச் சேர்ந்த வழியினையுடைய காட்டிடத்தேசெல்லின,

* அலகு - பலகை; சோழி; பறையல்கென்பது பலகையெனமு வித்தென்பர்.

† நேர்கொள் நெடுவரை - செங்குத்தானமலை.

243-44. [கழுத்தித் செணுனே செணுனே யோடி; பிழத்தினன் னன் னான் னான் செருக்கி; கிறம்புண் கூர்ந்த நிலத்தின் மருப்பி, செறிக்கெடத் திகழத் விரும்பின செருத்தி. விருடுணித் தன்ன வேனல் காணின் முனிகையு பிழைத்த காடுபடு தீயி, னனிபுகை கமழா திருவிளிர் மிகைத்து:]

↑ கழுத்தித் செணுன் கிறம்புண் கூர்ந்த ஏவொளி போகி நெறி கெட கிடத்த ஏனம்—பரணின்மேலிருந்த யானைமுதலியவற்றிற்கு எட்டாதவன் எய்த மருமத்திற்புண்மிகு, ந்குக்காரணமான அம்போடேபோகி நெறிகெட கிடத்த பன்றி.

நிலம் தின் மருப்பின் இழுதின் அன்ன வால் நிணம் செருக்கி, இரு பிணர் எருத்தின் இருள் துணிந்தன்ன ஏனம்—இழங்குகளை அகழ்த்துத் தின் கையினாலே மண் தின்றுதேய்த்த கொம்பினையும் வெய்விழுதையொத்தவெள்ளியநிலம் செருக்கும்படி கரிய சருச்சரையையுடைத்தாகிய கழுத்தினையு முடைய இருள் அற்றுக்கிடந்தார்போன்ற ஏனம்,

செருக்கவெனத்திரிக்க.

ஏனம் காணின் முனிகழை இழைத்த காடு படு தீயின் நளி புகை கமழாது; திருவிளிர் மிகைத்து—வறியைக்கண்மராயின் உலர்ந்தமூங்கித் தம்மில் இழைத்ததனாற் பிறந்த காடெங்குமுண்டாகிய தீயினாலே செறிந்த புகைகாறுமலர் உக்கி மயிர்போகச்சீவித் தின்று,

245 - 51. [துணைத் துணிந்த மணிமரு டெண்ணீர்க், குவணையம பைஞ்சுனை யசைவிடப் பருதி:] குவணை அம் பைஞ்சுனை துகள் அற துணிந்த மணி மருள் தென் நீர் அசைவு விடப் பருதி—குவணையால் அழகிய பசியநிறத்த வாகிய சுணையில் கலக்கமறத்தெளிந்த பளிங்கென்று மருளுரு தெளிந்தநீரை வழியின் இளைப்புத்திரும்படி குடித்து,

அசைவு, விகாரம்.

246 [மிகுத்துப் பதங்கொண்ட பருக்கட் பொதியினிர்:] பருஉ பதம் மிகுத்து கொண்ட பொதியினிர்—பருத்த இடத்தை யுடைய தசையாகிய முழுதுகதின்குமல மிகுதுவைத்துக்கட்டிக் கொண்ட பொதியின் சுமையினையுடையிராய்,

பி - ம். இசைத்த, பிசைத்த.

↑ குறிஞ்சி, 40-41 பார்க்க, பன்றியைப்பிடிப்போர் அதுவரும் வழியில் குழியை வெட்டிவைத்து அதனை மறைத்துவிட்டுத் தாம் பாணின் மேலிருப்பார்; (மதுரை, 117 - 5.)

↑ இறுவுதல் = நெருப்பிலவாட்டி மயிர்போகச்சீவுதல்

↑ வஞ்சுதல்—வாட்டுதல். “வன்பெரும் பன்றிதன்னை யெரியினில் வக்கி”, “கொழுப்பரிந்து, வந்தனகொண் டெழுந்தழலில் வக்குவன் வக்கு வித்து” (பெரிய. கண்ணப்ப, 117, 145.)

253. புன் கை போதிய புன்றலை மகாரோடு—வான் கையிலின்றுப் போதற்குக் காரணமான சிவந்த தலைவிடையுடைய பிள்ளைகளோடே.

* பிள்ளையைப்பெற்றால் வளையிடாராகவின், வளைபோதற்குப் பிள்ளைகள் காரணமாயினார்.

254 - 5. [அத்திடை கழிதலோம்பி யாற்றது, மில்புக் கண்ண கல்லனை வதியின்:] இடை கழிதல் ஒம்பி ஆற்ற தும் இல் புக்கண்ண கல் அனை அங்கு வதியின்—அவ்விடத்துப் போதலைப்பரிசுரித்து வழிவிடத்தனவாயிற்று மில்லிலே புக்காலொத்த கண்முழைஞ்சுகளிலே இராக்காலத்துத் தங்குவார்;

இஃது அசைவுகற்பலமும் வல்சையும் சேர்க்குநிறுது.

காணத்துப்பமுன் (242) மிசைந்து (249) பருகித் (251) பொதியிலிராய் (252) மகாரோடு (253) கழிதலோம்பி அங்கு (254) வதியின் (255) என்க.

256. அல் சேர்ந்து அல்கி அசைதல் ஒம்பி—இராக்காலத்துக்கு எல்லாருங்குடித்தத்தி இளைப்பாறி.

257. வான் கண் விரிந்த விடியல் ஏற்றெழுந்து—வானிடத்தே ஞாயிற்றுநகதிர் விரிந்த விடியற்காலத்தே துயிலுணர்ந்தெழுந்து.

258. காண் அகப்பட்ட செ நெறி கொண்டின்—காட்டிடத்தே கிடந்த செவ்விய நெறியைப் போவீராக;

259 - 65. [சுயங்கண் டள்ள வகன்பை யர்கண், மைந்து மலி சினத்த களிறுமத னழிக்குக், தஞ்சுமரங் கடுக்கு மாசுணம் விலங்கி, யிகரதுசேர் கமழும் பூவு முண்டோர், மறத்தரை கலலாப்பழை முழிறந்து, பெரும்பயங்கு கழியினு மாந்தர் தன்னு, ரிருங்கால் வீயும் பெருமரக குழாமுத்:]

அகல்பை அம் கண் மைந்து மலி சினத்த களிறு மதன் அழிக்கும் [தஞ்சு மரங் கடுக்கும் மாசுணம் விலங்கி—அகன்ற பட்டத்துணையும் அழகிய கண்ணிணையுமுடைய வலியிருகின்ற சினத்தவாகிய யானைவலியைக் கெழித்து விழுங்கும் விழுந்துகிடக்கின்ற பெருமரங்களைப்போக்கும் பெரும்பாம்பு கிடக்கின்ற வழியைவிலங்கி,

பெரு பயம் கழியினும் ஊழ் இடந்து இகரது சேன் கமழும் பூவும் உண்டோர் மறந்து அமைகல்லா பழனும் மாந்தர் தன்னார்—அவற்றிற்கொள்ளும் பெரியபயன் கொள்ளாமற்போகிலும் முற்காலம் அடிப்பட்டுப் போந்த

* பா. பிள்ளைப்பெற்றால்.

† உலகிற்குக் கண்ணாதின, சூரியனைக் கண்ணென்றார்; “வான்கள் விழியாவைகதை யாமத்து” (சீலப். 10 : 1); “எண்ணுக்கு யரும்புவனம் யாவிறுக்கும் கண்ணாவா னிவனை யன்றோ” (வி. பா. 13ம். அருச்சுனர். 43.)

‡ தஞ்சுதல் தங்குதலாதலின், அஃது இரங்க விழுந்துகிடத்தலாயிற்று.

ஊழிதம் து து ஸ்ரோஷக.

266 - 7. [இடனும் வலனும் நினையினிர் நோக்கிக், குறியறித் தவையவை குறுகாது கழிமின்:] நினையினிர் குறி அறிந்து இடனும் வலனும் நோக்கி அவை அவை குறுகாது கழிமின்—யான் கூறியதனை நினைத்து அவற்றின் குறியையறிந்து இடத்தினும் வலத்தினும் பார்த்து † அவையிற்றை அவையிற்றை அணுகாமற் போனீர்; .

விலங்கு நோக்கிக் குறுகாது கழிமினெய் க.

இது சோலை (69) கூற்றிற்றது.

268 - 9. கோடு பல முரஞ்சிய கொளி ஆலத்து கூடு இயத்தன்ன குரல் புணர் புள்ளின்—கொம்புகள் பலவுமுற்றிய பழத்தைத் தன்னிடத்தே கொண்டதாகிய : ஆலமரத்திடத்தேகூழல டலவரிசுகியங்களைப்போத்த டல லுசையுங்கூழ பறவையத் திரைபுடைய,

பறவைத் திரளையுடைய நாடுகாணாளத்தையுடையது.

279. காடு காண நீண்ட தலை மெலமெல அகன் மின்—நாடுகளை யெல்லாம் காணலாயிருக்கின்ற அகன்ற இடத்துதழைய மலையை மெலமெல்லப் போவீர் ;

கனத்தலை, ஆகுபெயர்.

271. மாநில பட்ட மரம் பயில் இறும்பின்—பெரியகிழவாண்டான்
மரம் நெருங்கின குறுங்காட்டானே,

272. [ஞாயிறு தெருவு மாகனந்தலை:] மரகம் ஞாயிறு தெருவு நன் தலை—ஆகாயத்தில் திரியும் ஞாயிறற்ற சுடப்படாத அக்ஷர இடத்தை யுடைய குன்றம் (271).

* 42040. 282 - 3.

† அனவயிற்றை - அவற்றை.

1 ஆலமாததிருக்கூழன் பறவைகளின் பலவகை ஒலியைப் பிரகடம், இப்படியே பாடாட்டிக் கூறினர். (சீவக. 93, 828; திருவிளா. 868. 67.)

■ நன் அகாவீற்றுரிச்சொல் ; (தொல். உரி. கு. 78.)

273 - 5. தேளம் மருளும் அமையமாயினும் *இது என் திணைப்
மா தேர்பு கொட்கும் குறவரும் மருளும் குன்றத்து புறமே—திணைதெரி
யாமலமையங்கும் இராக்காலமாயினும் முறியாத வலியவிலையுடையதாய்
விலங்குதேர்த்துநின்று சுழன்றுதிரியும் குறவருமுட்பட்டியங்குள் குள்
றத்தே நீங்கள்செல்லின்,

276 - 7. [அகன்கட் ஈதைத் துவன்றிக கல்லென், விடாநக லோம்பி
தும் மியங்க் கொடுமின் :] இயங்கல் ஓம்பி அகல் பாரைதுகன்றிகல்
லென் தும் இயங்கர் கொடுமின்—அவ்வழியைப் போதலைப் பரிகரித்து
அகன்ற இடத்தையுடைய பாரையிலே குவித்து கல்லென்றும் ஓசைபட
தும்முடைய வாச்சியருகே வாசிப்பீராக;

278 - 9. பாடு இன் அருவி பயம் கெழு நீமிசை காடு காத்து
உறையும் காணவர் உளரே—ஓசையினிதாகிய அருவியின்பான் பொருத்திய
உச்சிமலையிலே காட்டைக் காத்திருக்கும் காணவர் பலருமுளர்;

ஏகாரம், ஈற்றசை.

280 - 81. நிலை துறை வரீஇய மதன் அழி மாக்கா புனல் படு
பூசலின்—நிலையாய்ப்போந்துறையைத்தபி ஆயுதிலுடைய வலியழிந்த
மாக்கள் புனலிலே யடங்குகின்ற வருத்தம் கண்ட விரைந்தெடுப்பாரைப்
போல,

281 - 6. [விரைந்துவல்லையதி, புண்டறகினிய பழைய, கண்டோர்,
மலைத் தினிய பூவுங் காட்டி, புது நிரம்பிய வாதவா முகதற, தும்மி னெஞ்
சத் தவலம்வீட, விம்மொ கடும்போ டினியி ராகுவா:]

கெஞ்சத்து அவலம் வீட விரைந்து வல்லையதி—தசை பயக்கத்தாற்
கலங்கி அறிவழிந்த நெஞ்சிற் கேடு போம்படி ஓடிக் கங்க வந்துசேருதல்.

† உண்டற்கு இனிய பழையும் கண்டோர் மலைதற்கு இனிய பூவும்
காட்டி—எல்லாரும் உண்டற்கு இனியவாகிய பழங்க்காய்க் கண்டவர்கள்
புதிதற்கு இனியவாகிய பூக்க்காயும் தாக்குக்காட்டி;

நீர் அவற்றை நுகாந்த பின்பு.

அவர் ஊறு நிரம்பிய முகதற—அககாணவர் இடைபூறு மிக்கவழி
யை துமக்குமுற்படப் போகையினுலே,

“பூட்டுசெல்லியதவிக்கு” (சீவக. 1788) என்பதில் இறுதியுக்கு
விலகல் உவமைசூறியிருத்தலால், இங்கே இறுவன்சிறைபென்பதற்கு
இறுயினைப்போன்ற வலியவிலையுடையவென்று பொருள் கூறியும்
பொருத்தும்.

|| மாக்கள் - ஐயுறியினைபுடையார். † உண்டற்கினிய : மலைபடு. 353.

தம்மின் *இம்மென் கடும்போடு இனிவிராகுவீர்—தம்முடைய இம்மென்னும் ஓசையைபுடைய சுற்றத்தோடே மனமகிழ்வீர்;

287. அறிஞர் கூறிய மாதிரம் கைக்கொள்பு—திசைமயக்கம் காடியறிவார் கூறிய திசையைபுட்கொண்டு,

288 - 9. [குறியவு நெடியவு முழிழிபு புதுவோர்; கோக்கினும் பணிக்கு நோய்கூ ரடுக்கத்து:]

† புதுவோர் கோக்கிலும் பணிக்கும் நோய் கூர் அடுக்கத்து—புதிய மாந்தர் கண்ணா லோக்கிலும் தலைநடுக்கும் நோய்மிக்க பக்கமலையிடத்து,

குறியவும் நெடியவும் ஊழ் இழிபு—குறியனவும் நெடியனவுமாகிய குவடுகளை முறைமைப்பட இழிந்து,

290. அலர் தாய || வரி நீழல் அசையினிர் இருப்பின்—பூப்பரந்த பல வரிகளை புடையவாகியசீழலிலே இளைத்திருப்பின்,

291. பல திரம் பெயர்பவை கேட்குவீர்—பலகூறுபாடுகளைபுடைய காய் எழுகின்ற ஓசைகளைக் கேட்பீர்;

மாதோ, அசை.

292. கலை தொழி பெரு பழம் புண் கூர்ந்து ஊறலின்—குளக்கலை தொண்டின் பெரிய பலாப்பழம் புண்மிக்குத் தேனாறுகையினுலே,

293. மலைமுழுதும் கமழும் மாதிரந்தோறும்—மலைமுழுதும் அக தேவர் சாறுத் திசைகடோறும்,

294 - 6. [அருவி நுகரும் வானர மகளிர், வருவிசை தவிராது வாங்குபு குடைதொறக, தெரியிழிற் கொண்டதும் மியம்போ லின்னிகை:] வாங்குபு வரு விசை தவிராது இமிழ் கொண்ட அருவி நுகரும் வானர மகளிர் குடைதொறும் தும் இயம் போல் தெரி இன் இசை—உள்ளபண்டங்களை வாங்கிக்கொண்டு வருகின்ற விசைதவிராது ஒலித்தலைக்கொண்ட || அருவியை ஆடும் தெய்வமகளிர் அதனைக் “கைபாற்குடையுத்தோறும் தும்முடைய வாச்சியங்க ளைப்போல் தாளந்தெரிநின்ற இளியவோசையும்,

297 - 9. [இலங்கேத்து மருப்பி னினம்பிரி யொருத்தல், விலங்கன் மீயிசைட் டனகைக காணவர், புலம்புக் குணனும் புரிவனைப் பூசல்:];

* சு; மத்தார் இசைப்புலவராதலால், இம்மென்கடும்பென்றார்.

† மலைபடு. 398.

|| இடையிடையே வெப்பிலும் கலத்திருத்தலின் தாயவரிநிழலென்றார்.

§, முசு - குரங்கின்சாறுயிலொன்று; கலை - அதன் ஆண்.

|| “தண்டா முருவி யரமகளி ராடுபே” (கலி. 40.)

|| நீராடுவோர் அதிம்கையாற் பலவகையான வாச்சிய ஓசையைப்பிறப்பிப்பர்; (மதுரை: 100) ஆம் அடியின்மீதுக்குறிப்பைப்பார்க்க.)

194. நிலங்கல் மீயிசை பணவை கானவர் புலம் புக்கு உன்னும்—மலையின் மேலிட்டபரணித் கானவர் திண்புனத்தைப் புகுத்து தின்னும்,

இலங்கு ஏத்து மருப்பின் இளம் பிரி ஒருத்தல் புரி வளை பூசல—விளங்கு னின்ற ஏத்தின கொம்பையுடைய தன்னினத்தைப்பிரித்த "யானைத்தலை வளைப் பிடித்தற்கு"விரும்பின வளைத்தலையுடைய ஆவாரமும்,

300 - 301. [சேயனைப் பள்ளி யெஃகுறு முள்ளி, வெய்தெற விழுக் கிய ராழகை:] சேய் அனை பள்ளி எய் எஃகு உறு முள்ளின் தெற இழுக்கிய ராஜவர் அழகை—நெடிய முழையாகிய இருப்பிடத்தில் தங்கும் எய்ப்பன்றி தன்னு கூர்மைபுறுகின்ற முள்ளால் எய்துகொலலுகையினாலே பட்ட கானவர் அழகின்ற அழகையும்,

302 - 4. [கொடுவரி பாய்க்தெனக் கொழுநர் மார்பி, வெடுவகு விழுப் புண் டணிமார் காப்பென, வறலவாழ் கூந்தற கொடிச்சியர் பாடல்:] கொழுநர் மார்பின் கொடுவரி பாய்க்தென வெடு வசி விழு புண் தணிமார் காப்பென அதல் வாழ்கூந்தல் கொடிச்சியர் பாடல்—தம் கணவர்மார்பிலே புலியாய்ந்த தாகப் பட்ட நெடிய பிளத்தலையுடைய சிறிய புண்ணை ஆற்றதற்குக் கொடுவருதி அலுவல்திருந்த மயிரினையுடைய கொடிச்சியர்பாரும் பாட்டாலெழுந்த ஓசையும்,

305 - 6. தலை நாள பூத்த பொன் இணர் வேங்கை மலைமார் இடுஉம் ஏமம் பூசல்—சீ முதல் நாளிலேபூத்த பொன்போலுங்கொத்திலையுடைய வேங்கைப்பூவைச்சூழ்தற்கு மகளிர் புலிபுலியென்றுகூப்பிடும் ஏமத்தை யுடைய ஆவாரமும்,

வேங்கைவளைத்து பூவைக்காடுத்தலின், அச்சந்திரத பூசலென்றார்.

307. கன்று அரை பட்டிகைய தலை மட பிடி—கன்று வயிற்றிலே புண்டான மெல்லியதலையினையுடைய மடபததைபுடையபிடியை,

தலைமைவாய்ந்த ஆண்யானையை யானைத்தலைவனெனக்கூறுதல் மரபு; "ஊதத், தலைவனையொத்துப் பொலிந்தது சகதிர சைலம்" (கம்ப. வரைக்காட்சி, 1.)

† விழுப்புண் - முகத்திலும் மார்பிலும்பட்ட புண்ணென்றார். (குறள். 776 - பரி.)

‡ புண்ணை ஆற்றதற்கு இசைபாடுதல் பாதுகாப்பென்பதை "ஆம் பலாதி, பிசைமணியெறித்து காஞ்சிபாடி.....காக்கம் வம்மோ.....கெடுத் தகைபுண்ணே" (புறநா. 281) என்பதனாலுமறிக.

|| பழமொழி, 190.

|| கைய மென்மைப்பயனர்த்தும் உரிச்சொல்; (தொல். உரி. கு. 34.)

308. வலிக்கு வரம்பாகிய *கணவன் திப்பலின்—வலிக்கு ஓரெல்லையாகிய களிது கவழந்தேடிக்கொடுத்துப் பாதுகாத்துப் போகவினாலே,

309. ஒன் கேழ் வயம் புலி பாய்ந்தென—அப்போக்கென்குறித்து ஒளித்திருந்து ஒன்றிய கிதந்தையுடைய வலியபுலி பாய்ந்ததாக,

309 - 10. கையொடு கெடு வரை இயம்பும் இடி உமிழ் தழங்கு குரல்—அப்பிடி தன்சுற்றத்தோடே கெடியகலையிடத்தேகூப்பிடும் இடியோசைபோலும் முழங்குங்குரலும்,

இடியுமிழ்ந்த ஓசையை ஆகுபெயரான் உமிழ் என்றார்.

311. கை கோள் மறந்த கரு விரல் மந்தி—பார்ப்பைத் தன்னையால தழுவிக்கோடலை மறந்த கரியவிரலையுடையமந்தி,

312. அரு விடர் வீழ்ந்த தன் கலலா பார்ப்பிற்கு—எழுந்தற்கு அரிய ஆழ்ந்த முழையிலேவீழ்ந்திரந்த தன்குட்டிக்கு,

கல்லாமை - தனக்குரியதொழிலைக் கல்லாமை.

313 - 4 முறி மேய் யாக்கை கையொடு துவன்றி சிறுமை உற்ற கையா பூசல்—தனிராமேய்த்துவளர்ந்த வடிவினையுடைய சுற்றத்தோடே நெருங்கி நோய்மிக்க விலக்கப்படாத ஆரவாரமும்,

மந்தி பார்ப்பிற்குத் துவன்றிச் சிறுமைபுற்ற பூசலென்க.

315 - 6. கலை கை ஆற்ற காண்பு இன் கெடு வரை நிலைபெய்து இட்ட மால்பு கெடுபாக—சீமூசுக்கலை ஏறமுடியாதென்று செயலற்ற காட்சியினிய உயர்ந்தவரையிலே நிலைபெறுண்டாகக் கூட்டிநட்ட கண்ணெனிடே வழியாகச்சென்று,

கணவனென்பது அஃறிணையான்பாற்பொருளிலும்வழங்கும் ; “மாயா வேட்டம் போகிய கணவன், பொய்யா மாயிற் பிணவு நினைந்திரங்கும்” (நற். 103); “வங்காக் கிடத்த செங்காற் பேடை, பெழாஹு வீழ்ந்தெனக் கணவற் காணுது” (குறுந். 151.)

† குரங்கின்குட்டியைப்பார்ப்பென்றல், “பாடிப்புடை மந்திய மலை யிறந்தோரே” (குறுந். 278) என்பதனாலும் விளங்கும்.

|| தனக்குரியதொழிலைக்கல்லாமையாவது தாயின்மார்பை இறுகப்பற்றிக்கொள்ள அறியாமை.

§ முருகு. 42 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

|| கண்ணெனியாவது கணுக்களிலேயே அடிவைத்து நிற்செல்லும்படி அமைத்துள்ள மூங்கில்; உச்சியிலுள்ள தேனிறலை அழிக்கும்பொருட்டுச் செங்குத்தான் மலையிலே நிற்செல்வதற்கு அதன் அபலிஸ் இவ்விரண்டு மூங்கில்களைக்கூட்டியமைப்பது வழக்கம் ; “மார்புடை கெடுவரைக் கோடு” (புறநா. 105.)

317. பெருபயன் தொகுத்ததேம் கொள் கொள்ளை—பெரியபயனுண்
டாகத்தேனீத் திரட்டிவைத்ததேனையுழித்துக்கொண்ட கொள்ளையாலுள்
பூரண ஆரவாரமும்,

318 - 9. [அருங்குறும்பு பெறிந்த கானவ ருவகை, திருந்துவே லண்
ணக்கு விருத்திறை சான்மென:]

திருந்து வேல் அண்ணற்கு விருந்து இறை சான்மென—திருந்தும்
வேலினையுடைய நன்னலுக்குப் புதிதாகக்கொடுத்ததற்கு *இவற்றில் கைக்
கொண்டபொருள்கள் அமையுமெனக் கருதிச்சென்று,

அரு குறும்பு எறிந்த கானவர் உவகை—அழித்ததற்கு அரிய குறும்பு
கையுழித்த மகிழ்ச்சியிலுண்டான ஆரவாரமும்,

320 - 22. கறவு நாட்செய்த குறவர் தம் பெண்டிரோடு மாள்
தோல் சிறுபறை கலலென கறங்க வான் தோய் மீயிகை அயரும் குறவை—
கறவை நாட்காலத்தேகுடித்த குறவர் தம்பெண்டிரோடேகூடி மாள்முலா
போர்த்த சிறுபறை கலலென்றும் ஒசைபட்டொலிப்ப வாடோத்தீண் ம்
உச்சி மலையிலே ஆடுங் குரவைக்கூத்தின் ஆரவாரமும்,

323 - 4. [கல்லெழி னெடுத்தே ரியவுவர் தன்ன, கல்யா றெலிக்கும்
விடர்முழங் கிரங்கிசை:] கல் எழில் நெடு தேர் இயவு வந்தன்ன ஒலிக்கும்
கல் யாறு விடர் முழங்கு இரங்கு இசை—கல்ல அழகினையுடைய நெடிய
தோர்கள் வழியிலே ஒடிவந்ததன்மையவாக ஒலிக்கும் கல்லின்மேல் வரும்
யாறுகள் முழைஞ்சுகளிலேவீழ்ந்து மாறாதொலிக்கும் ஒசையும்,

325 - 7. நெடு சுழி பட்ட கடுங்கவ வேழத்து உரவு சினம் தணித்து
பெரு வெளிசு பிணிமார் விரவு மொழி பயிற்றும் பாகர் ஒதை—காட்டாற்
றின் நெடியசுழியிலே வீழ்ந்து அகப்பட்ட தறுகண்மையையுடைய யாடோ
யினது வலிய சினத்தைத் தணியப்பண்ணிப் பெரியகம்பத்திலே சேர்த்தற்
குத் தமதேவற்றொழிலைச்செய்ததற்குக்காரணமான பேச்சுக்கடாப்பேள்
அவற்றிலே பயிலப்பண்ணும் பாகருடைய ஆரவாரமும்,

* இவற்றில் - இச்சிற்றான்களில்.

† குறும்பு = பகைவர்தற்கும் சிற்றன்.

! குரவை, இருபாலாரும் விரவி ஆடப்படுவதாதலின், குறவர் தம்
பெண்டிரோடு அயருங்குரவையென்றார்; “மாயவன் தன் முன்னினொடும்
வரிவனைக்கைப் பிள்ளையொடும்.....ஆடுங்குரவையோ தகவுடைத்தே”
(சீலப். ஆப்ச்சியர்); “மாமணி வண்ணனார் தம்முதும் பிஞ்சுநாடி, மாடிய
குரவையுடைய” (முனி. 19: 65 - 6.)

! இப்பேச்சுக்கள் இன்னவென்பதை இப்படித்தகம் - ஆம் பக
தத்தின் மேல் (1) குறிப்பாலுணர்க.

துவன் துணையினுலே (346) மலைகளாகிய யானைக்குண்டாகின்ற தவொலி (348) பலதிரம்பெயர்ப்பணவ (291) மாதிரத்தியம்ப (348) அவற்றைக் கேட்குவீர் (291) ■■■ முடிக்க.

இருப்பிற் (290) கேட்குவீர் (291) என்ஃ.

மலைக்கு யானையையுலமித்து அதன்கட்பிறத்த ஓசையைக் கடா மெனச்சிறப்பித்தவதனால், இப்பாட்டிற்கு மலைபடுகடாமென்று பெயர்கூறினார்.

■■■ - 51. [குருஉக்கட் பிணையற் கோதை மகளிர், *முழவுத்துவி லறியா வியலு ளாககண், விழவி னற்றவன் வியன்கண் வெற்பே:]

அவன் வியன் கண் வெற்பு—அந்நன்னனுடைய அகன்ற இடத்தை யுடையமலை,

குருஉ கண் பிணையல் கோதை மகளிர்—பலதிரம் பொருந்தின இடத் தையுடையதாகிய பிணைத்தலையுடைய மாலையிணையுடையமகளிர் சூடற்கு ஏற்ற,

முழவு துயில் அறியா வியலுள் ஆங்கண் விழவின் அற்று—முழவு கண்ணுறக்கமறியாத அகன்ற ஊரிடத்துக்கொண்ட திருநாளைப்பொத்துச் சிறத்திருக்கும் ;

352 - 3. கண் தண்ணென் கண்டும் கேட்டும் உண்டற்கு இனிய பல பாராட்டியும்—காண்டற்கு இனியவற்றைக் கண்குளிரக்கண்டும் கேட்கப் படுவனவற்றைச் செவிக்குளிரக்கேட்டும் உண்டற்கு ■■■ பல உணவுகளைக் கொண்டாடியுண்டும்,

■■■ - 5. [இன்னும் வருவ தாக மமக்கெதற், தொன்முறை மாயினி ராகி:] கமக்கு இன்னும் வருவதாக ■■■ தொன்முறை மாயினிராகி—கமக்கு மேலும் இத்துகர்ச்சி உண்டாவதாகவென்று விரும்பிப் பழைய உறவான மக்களைப்போலும் முறைமையிணையுடையிராய்ச் சிலசான் தங்கி,

355 - 6. பல் மாண் செரு மிக்கு புதலும் திரு ஆர் மார்பன்— பலவாய் மாட்சிமைப்பட்ட டவஞ்சிமுதலியபோர்த்தொழில் மிக்குகூடத் தலாலே உலகம்புகழும் திருமகள் நிறைத்திருந்த மார்பிணையுடைய கன்ன னுடைய,

357. உரும் உரது கருவிய பெரு மலை பிற்பட - உருமேறுமுழங்குந் தொகுதையையுடைய பெரியமலை துமக்குப்பின்னும்படி,

358 - 9. இமம்பூத கருலிய இன் குரல் விதலியர் நறு கார் அடுக் கத்து குறிஞ்சி பாடி—அதிசயம்கெருங்கின இனிய யாகையுடைய விதல்பட ஆடுமகளிர் நறிய கரிய பக்கமுலையிலே குறிஞ்சியென்றும் பண்ணிப்பாட,

■ மதரை, 327.

† வஞ்சி = போர்செய்ததற்குப் பகைவர்மேற் செல்லுதல்.

ஞாள், ஆகுபெயர். பாடி, பாடவென்க.

360. தொழுப பாவி பழிச்சினிர் கழிமின்—¹கூரும் துண்டுறையும் தெய்வக்கனைக் கையாலேதொழுது எம் குறை முடித்தால் துமக்கு தருதுமென்று பரவுக்கடன் பூண்டு வாழ்த்திப் போகீர்;

மரபினிராகம் (355) பாடிப் (359) பழிச்சி (360) பிப்படல் (357) கழிமின் (360) என்க.

361. [மைபடு மாமலைப் பனுவலிற் பொங்கி:] பனுவலின் பொங்கி மைபடு மாமலை—ஞல் முதிர்வதற்குமுன்பு ²என்குது பஞ்சிப்போலப் பொங்கிச் சென்று கார்காலம்வருமளவும் மேகம்மீட்க்கும் பெரிய மலையிடத்தில்,

362. கைதேய்வு அன்ன கார்மழை தொழுது—கை சென்றுபிடிக்குந் தன்மையைப்போத்த அனுகுதலையுடைய கரிய மேகத்திரள்,

363. துஉய் அன்ன துஉயை துவதற்லிள்—வலியத் துவலுனொத்த துவலைகனைத் துவுகையினாலே,

364. தேம் தேறா கடுபரி கரும்பொரு—தூசுகளைத் துணிந்து கொள்ளமாட்டாத கடிய செலவினையுடைய சுற்றத்தோடே,

365. காஅப் கொண்ட தும்இயம் தொயபடாமல்—காவிக்கொண்ட தும்புண்டிய வாச்சியங்கள் நனையாதபடி,

366. கூவல் அன்ன விடரகம் புகுமின்—³கிணறுகாபேர்ந்த முழைஞ்சுகளிடத்தே புகுவீர்,

367. இருகா இருடபத்து இறு வரை சேராத—பெரிய கல்லினது திரட்சியினிடத்து முறிந்துநின்ற மலைகளைச்சேராதே,

368 - 72. [ஞாந்திடம் பட்ட வாரிடாழுவத்து, நின்று கோக்கிலும் கண்வாள் வெளவு, மண்கனை முழுவின் நலைக்கோல கொண்டு, தண்டுகாலாகத் தளர்த லோம்பி, பூன்றினிர் கழிமி னாறுதயப் பாலே:]

நின்று கண் கோக்கிலும் வாள் வெளவும் இடம் பட்ட குன்று—நின்று கண்ணுற்பார்க்கிலும் கண்ணினொளியைத் தன் அழகாலே வாங்கிக்கொள்ளும் இடமுண்டாகிய மலையிட,

உம்மை, அவதாரைநகர மனத்தாற்குநிள் அம்மனத்தையும் வாங்கிக் கொள்ளுமென எச்சவும்மை.

அரு இடர் அழுவத்து ஊறு தவ பன—பொறுத்ததற்கு அரிய வருத்தத்தைச்செய்யும் குழிகளிடத்துப் பிறக்கும் இடையூறுகள் மிகப்பலு; அனத்தை,

மண்கனை முழுவின்நலை தண்டு கொண்டு—மார்ச்சனைசெறிந்த முழவிடத்திற் காமரத்தை துமக்குக் காண்க வாங்கிக்கொண்டு,

¹ என்குதுபஞ்சி - பன்னியபஞ்சு. ² முழைஞ்சு - குகை.

தளர்தல் ஓம்பி கோல் ஊன்றிநீர் கழியின்—அடி உன்னேவிழுதலைப் பரிகரித்து அத்தண்டாகிய கோலை ஊன்றிப்போலிர்;

373. அயில் காப்ப்தன்ன கூர் கல் பரதை—வேல்காய்ந்தாற்றோறும் குடுமிக் கூர்வ் கண்ணியுடைய பாதையில்,

374. வெயில் புறந்தருஉம் இன்னல் இயக்கதது—குளிர்ச்சிவாராமல் வெயில் பாதுகாக்கும் இன்னுமைசெய்யும் வழியிடத்திற் போம்பொழுது,

375. கதிர் சினம் தணிந்த அமயத்து கழியின்—ஞாயிறு சினம் மாறின அந்திப்பொழுதிலே போலிர்;

376 - 8. [உரைசெல வெறுத்தவவ னீங்காச் சுற்றமொடு, புரைத் தவ உயரிய மழைமருள் பரோ, லாகநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய:]

*உரை செல வெறுத்த அவன் நீங்கா சுற்றமொடு புரை தவ உயரிய மழை மருள் பரோதோல் அருப்பமும் உடைய—புகழ் பரக்கும்படி செறிந்த கன்னனுடைய நீங்காத படைத்தலைவரோடே உயர்ச்சி மிகவுயர்ந்த மேக மென் துமருளும் பல யானைத்திரையுடைய அரண்களையும் அவ்வழி யுடைய;

அரச நிலை தளர்க்கும் அருப்பம்—பொரவந்த அரசர் நிலையுடைமையைக் கெடுக்கும் அரண்,

379. பின்னி அன்ன பிணங்கு அரித் துழை தொறும்—அவ்வரன் களிற் பின்னிலைத்தாலொத்த கொடியிணங்கின சிறுகாட்டையுடைய சிறிய வழிகடோறும்,

380 - 83. முன்னோன் வாய்நீய கடு விசை களை கோல் இன் இசை கல் யாழ் பத்தரும் விசி பிணி மண் ஆர் முழுவின் கண்ணும் ஓம்பி கை பிணி விடாது பைபய கழியின்—முன்போகித் தவன் முகத்திலடிபாமல் வாய்நீய விட்ட கடியவிசையையுடைய திரண்டகோல் இனிய இசையைத் தன்னிடத்தே கொண்ட கல்ல யாழின் பத்தரையும் வலித்துக்கட்டின மார்ச்சனை செறித்த முழுவின் கண்ணையும் கெடாதபடி காத்து அவனைக் கரம்பிடித்துக் கோடலை விடாதே மெல்லமெல்லப் போலிர்;

காடுகாணனத்தலை (370) முதல் இத்துணையும் மலை(89) கூறிற்று. இவ்வி—ந்து யாற்றின் தன்மையும் சேரக்கூறினார்.

384. களிற்று மலைத்தன்ன கூடு துறுகல்—யானைகள் தம்மிற் சேர்ந்து பொருதாலொத்த ஒன்றினிடத்தே ஒன்று கூடினெருக்கின ஸ்டத்தே,

தளி பொழி காணம் தலை தவ பனவே—மழைபெய்கின்ற காடுகள் அல்லித்தது மிகப்பல;

388 - 7. துணு தெய்வர் உலவு இடத்து ஓத்தென கல் வழி
கொடுத்த கால் உடை மதவர்—ஏவல்பொருத்தாத பகைவர் முதுகிட்ட
வாழினே தமது வெற்றிதோன்ற ஆவாரித்தாராக, அதுபொருதும் இங்
கிடம் உயர்கொடுத்தற்கு கல்காலமென்று மீண்டு உயிரைக்கொடுத்த
தந்தையுடைய மதவருடைய;

388 - 9. செல்லா கல இசை டெயரோடு கட்ட கல் கலலை
எண்ணு மிக பல்வே—கெடாத கல்ல புகழினையுடைய பெயர்களை எழுதி
கட்டகங்கள் முதுகிட்டுப்போனவரை இகழும் பலவழிகள் எண்ணுதல்
மிகும்படி பலவாயிருக்கும்;

390 - 91. இன்பு உறு முரத்தை தும் பாட்டு விருப்பாக தொன்று
ஒருகும் மரபின் தும் மருப்பு இருத்து துணையின்—இன்பயிருகின்ற தானத்
தினையுடைய தும்முடைய பாட்டு அநகல்கலலை தெய்வத்திற்கு விருப்ப
மாகப் பழமைசடக்கின்ற முறைமையினையுடைய தும்முடைய யாழை
சித்து விரையப் போவீர்;

மருப்பு, ஆகுபெயர்.

392 - 3. பண்டு நற்கு அறியா புலம் பெயர் புதுவீர் கதறு புல்
முடித்து இடுமின்—முற்காலம் கண்மையறியாத தீயநிலத்தை வழியறியா
மற்போய் மீண்டுவகை புதியவர்கள் பின்வருகின்றவர்களும் அவ்வாறு
போய் மீளாதபடி பலவழிகளுக்கூழை சக்தியைக் கையாலே தடைத்து
அடையாளமாக ஊகம்புலலை முடிந்திட்டு வைப்பீர்,

நற்கு, கன்கின்னிகாரம்.

காணம் பல (385); ஆண்டு கல (389) கட்ட (388) கலலை (389);
அக்கல்லிற்கு மருப்புகுத்தது துணையின் (391); அப்பொழுது புதுவீர்
(392); புலமுடிந்திடுமின் (393) என்கூட்டுக.

394. செல்லும தேள்தது—நீங்கள் போம் தேசத்திலே,

[பெயர்மருங் கறிமார், கலலெறிக தெழுதிய கல்லரை
மராதத்த, கடவு னோறிய கரடேச கவலை:]

கல் கறித்து மருங்கு பெயர் அந்மார் எழுதிய கடவுள்—கல்லை
*இடத்துகொண்டு அத்நிடத்தே இவ்வாரேபொருதுபட்ட யின்னென்று
அண் பெயரை உலகமறிவதற்கு எழுதிய கடவுள்;

†கல் அரை மராதத்த கடவுள்—கல்ல அரையினையுடைய மராதத்திடத்
தனவாரிய கடவுள்;

என்றது, மராமரத்தினிலிலே கட்ட கல்லென்றவாறு.

* இடத்து - பெயர்த்தது.

† 'மன்மராதத்த பேரமுதிர் கடவுள்' (குறந். 87.)

கடவுள் ஒவ்விய ஊடு ஏசு கவலை—அக்கடவுளின் தெய்வத்தன்மை மிக்க தன்கொடுமையாத் பிதகாடுகளையிடமும் பலவழிகளில்;

397 - 8. [ஒட்டா தகன்ற வொன்னுத் தெவ்வர், சுட்டினும் பனிக் குஞ் சுரத்தவப் பல்வே;]

ஒட்டாது அகன்ற ஒன்னு தெவ்வர் சுரம் தவ பல்வே—தன்னனைப் பொருந்தாதே நீங்கின அவன் ஏவற்குப் பொருந்தாத பகைவரிருக்கும் அரு நிலங்கள் மிகப்பல;

இதனால் இசைகர்ப்பினிக்கும் ஆற்றல் (78) கூறினர்.

சுட்டினும் பனிக்கும் சுரம்—தத்தமூர்களிலேயிருந்து நினைப்பினும் தலைகடுக்குவிக்குஞ் சுரம்,

400. தேம் பாய் கண்ணி தேர் வீசு கவி லம்பா லுள்ளல் படர்ந்திருமெனினே—தேவ் கொரினீன் த கண்ணியினையும் தேரைச்சிததும் கொடுத்தக்கவிந்த கையினையுமுடைய தனக்கென்று ஒருபொருளும் பேணாத நன்னனைநினைத்துச் செலவின்றோமென்று கூறுவீராயின்,

401 - 2. [மேம்பட வெறுத்தவவன் றென்றினை மூதூர், ஆக்கன மந்தே நம்ம னோர்க்கே:] நம்மனோர்க்கு ஆக்கனம் மேம்பட வெறுத்த அவன் தொல் தினை மூதூர் அற்று—நம்மையொக்கும் பரிசிலர்க்கு அப்பகைப்புலம் எல்லாநூர்களினும் மேலாம்படி செலவமுண்டான நன்னனுடைய பழைநாகிய உயர்ந்த ஒழுக்கத்தினையுடைய பழையநூர்க்கையொக்கும்

403. அசைவுழி அசைஇ அஞ்சாது கழியின்—இளைத்தவிடத்தே யினைப்பாறி அஞ்சாமற் போவீர்;

404 - 5. [புலியுற வெறுத்ததன் வீழ்பினை யுள்ளிக், கலைநன்று ளுளிக் குவ் மூழிறுது:] புலி உற வீழ் தன் பினை உள்ளி வெறுத்த கலை நன்று ளுளிக் குவ் காணம் ணீழ் இறந்து—புலி பாய்கையினாலேபட்ட தன் பிணையை நினைத்து வெறுத்த கலைநன்று கூப்பிடும் அக்காட்டை முறை மைப்படப்போய்,

406. சிலை ஒலி வெரீஇய செ கண் மரைவிடை—வில்லின் ஓசைக்கு வெருவின சிவந்தகண்ணையுடைய மரையேறு,

407. தலை இடும்பு கதழும் காறு கொடி புதவின்—மூற்பட்ட குறுங் காட்டிலே விரைந்தோடும் காறுகின்ற கொடிகையுடைய காட்டிடத்து,

408 - 9. வேறு புலம் படர்ந்த ஏறு உடை இனத்த வனை ஆன் தீ பால்—வேற்றுப்புலங்களிலே சென்று மேய்ந்த ஏற்றையுடைய நிரையிடத் தனவாகிய சங்குபோல் வெள்ளிய டசுக்களின் இனிய பாலை,

409 - 10. மினை குழ் கோவலர் வையோர் உவப்ப தருவனர் செரரி தலின்—நிரையைக் காவல குழ்கின்ற இடையர் வனையினையுடைய மகளிர் முனமகிழும்படி கொண்டுவந்து சொரிகையினாலே,

411 - 2. [பலம்பெறு கையொடு பதிவயிற் தீர்த்தும், புலம் புசே புதுவி ராகுவிர்:] பலம்பெறு கையொடு தும் பதிவயின் தீர்த்த புலம்பு சேன் அகல புதுவிர் ஆருவிர்—பலத்தைப்பெறவேண்டுமென்றும் ஆசையுடனே தும்முடிபு புதுவிர் தும் போத்தவருத்தம் விட்டு கீங்குகையினுலே விருத்தாதன்மையையுடையிராகுவிர்;

413 - 6. [பகர்விரவு செல்லின் பலவரி யன்ன, தகர்விரவு துருவை வெள்ளையொடு விரைஇக், கல்லென் கடத்திடைக் கடலி னிரைக்கும், பல் யாட்டி னிரை:] பகர் பல விரவு செல்லின் அரி அன்ன தகர் விரவு துருவை வெள்ளையொடு விரைஇ கல்லென் கடத்திடை கடலின் இரைக்கும் பல் யாட்டு இணம் நிரை—பண்டம்விற்ற பலவுக்கூடுசெல்லின் அரிசெய்யொத் தனவாகக் கிடாய்விரவுகின்ற செம்மறித்திரள் வெளியாட்டுடனேகலந்து கல்லென்கின்ற ஓசையையுடைய கரீட்டித்தே கடல்போலையொலிக்கும் பலயாட்டினினக்கையுடைய திரள்களிலே,

பகர்செல், வினைத்தொகை.

416. எல்லினிர் புதினே—இராக்காலத்தைபுடையிராய்ச் செல்லின்,

மனத்தே அக்காலத்தைக் கருதுதலின், உடைமையாயிற்று.

417. பாலும் மிதவையும் பண்ணுது பெறுகுவிர்—பாலும் பாத் சோறும் நுமக்கென்று சமையாமல் தமக்குச் சமைத்திருத்தவற்றைப் பெறுகுவிர்;

418. தும் மயிர் அடக்கிய சேக்கை அன்ன—மெல்லிய தலைமயிரினை யுடைய சேணமிட்ட படுக்கையையொத்த;

419. மெய் உரித்து இயற்றிய மிதி அதன் பள்ளி—ஆடுகளின் மெய்யையுரித்து ஒன்றாகத்தைத் தார்மிதித்த தோற்படுக்கையிலே

420. தீ துணையாக சேத்தனிர் கழிமின்—கொடியலிலங்குகள் வாராத படி இடையர் ஒளித்த நெருப்புத் துணையாகத் தங்கிப் போயிர்;

421 - 2. கூப்பிடு கடக்கும் கூர் நல் அம்பின் கொடு வில் கூளியர் கூவை காணின்—கூப்பிடாத அவ்வெல்லையைக் *கடவாநிற்கும் கூரிய நல்ல அம்பினையும் கொடியவில்லினை யுமுடைய காடுகாக்கும் வேடருடைய திரைக்கண் டராயின், அவர்களுக்கு,

423 - 4. படியோர் தேய்த்த பணிவு இல் ஆண்மை கொடியோன் கணவன் படர்ந்திரும் எனினே—தன்னை வணக்காதாரை அழித்த தாழ்ச்சியில்லாத பகைவரையாளுத்தம்மையினை யுடைய என்னனைநினைத்துப் போகின்றோமென்று கூறின்,

தேர்டியோன்களால்—தேர்டியின்புடையோன் கண்ணன்; 'நீதினால் அவன்தேவன்' தற்புமிருதி கூறினான். [நன்னெண்ணும் பெருந்தாய் பின்னதும்.]

425 - 6. தடியும் கிழங்கும் தன்முனர் தரிஇ ஓம்புநர் அல்லது ஓட்டிற் றுநர் இல்லை—தசைகளையும் கிழங்குகளையும் தும்மை கலித்து தின்னப்பண் ணிப் பாதுகாப்பாரல்லது வருத்துவார்களில்லை; அவற்றைறுகர்த்து.

427. ஆங்கு *லியம் கொண்மின்—அவ்விடத்து அவர் போகச்சொன் னவழியை துமக்கு வழியாகக் கொண்டுபோகிர்;

428. அதன் பண்பே—அக்காட்டின் தன்மை அத்தன்மைத்தாயிருக்கும்;

429. தேள் பட மலர்ந்த மராஅ மெல் இனரும்—தேனுண்டாக மலர்ந்த மராவின் து மெல்லிய பூக்கொத்தும்.

430. உம்பல் அகைத்த ஒன் முறியாவம்—யானைமுறித்த ஒள்ளிய தளிர்களையுடைய யாம்பு பூவும்.

430 - 31. [தளிரொடு மடைந்த காமர் கண்ணி, திரங்கு மரானிற் பொலியச் சூழ:] திரங்கு மரல் நாரில் தளிரொடு மிடைத்த காமர் கண்ணி பொலிய சூழ—உலர்ந்த மரல் நாரிலே தளிர்களோடே நெருக்கக்கட்டின லிருப்பம் மருவின கண்ணியை அழகுபெறச் சூழ.

432. மூர்பு கண் உடைந்த நடவை தண்ணென—பருக்கையை யுடைய மேட்டுநிலத்திடம் விண்ட சிறுவழி மழைபெய்து குளிருக்கையினுலே,

433. உண்டனீர் ஆடி கொண்டனீர் கழிமின்—அகரீரைக்குடித்துக் குளித்து வழிக்குமுக்கதுகொண்டு போமின்,

434 - 6. [செவ்வீ வேங்கைப் பூவி னன்ன, வேய்கொ ளரிசி மிதவை சொரித்த, சுவலவினை செல்லி னவரையம் புளிங்குழ்:]

செ [வேங்கை பூவின, அன்ன அவரை—சிவந்த பூக்களையுடைய வேங்கைப்பூவினையொத்த நிறத்தையுடைய அவரைவிறை,

வேய் தொர் அரிசி—மூங்கில் தன்னிடத்தே கொண்ட அரிசி,

ஆவல் வினை, செவ்வின் அரிசி—மேட்டுநிலத்தேவினைத்த செவ்வின் அரிசி,

சொரித்த மிதவை புளியங்குழ்—இவற்றைப் புளிக்கரைத்த உலுபிலே சொரித்து ஆக்கின குழைந்த புளியங்குழை,

437. அங்கு இடை உழகை தும் வருத்தம் கீட—இராக்காலத்துக் கட்டிடத்துப் பகற் பெர்முதுவந்த தும்வருத்தம் போம்படி,

438-9. [அகலு ளாங்கட் கழிமிடைத் தியற்றிய, புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பெறுகுவீர்:] ஆங்கண் அகலுன் கழி மிடைத்த இயற்றிய புல் வேய் குரம்பை குடிதொறும் பெறுகுவீர்—அவ்விடத் து அகன்ற ஊரிடத் துக் கழிகளால் தெற்றிப்பண்ணின புல்லான்வேய்த்த குடிகளிலிருக்கும் குடிகளிடத்தொறும் பெறுகுவீர்;

கூழை அற்குப் பெறுகுவிரென்க.

440-43. [பொன்னறைத் தன்ன துண்ணே ரரிசி, வெண்ணெறித் தியற்றிய மாக்க ணமலை, தண்ணெ ணண்ணிழு தள்ளி டாக, வசையினிர் சேப்பி னல்கலும் பெறுகுவீர்:]

அசையினிர் சேப்பின்—இளைப்பாறி அவ்விடத்தே சினைத் தங்குவீ ராயின்,

பொன் அறைத்தன்ன துண்ணேர் அரிசி வெண்ணெறித்து இயற்றிய மா கண் அமலை—பொன்னை நறுக்கினாலொத்த துண்ணிய ஒத்த அரிசியை வெள்ளையெறித்தாக்கின கரிய இடத்தையுடைய சோற்றுத்தடியை,

துண்ணென்¹ துண் இழுது உள்ளீடாக அல்கலும் பெறுகுவீர்—தண் ணென்ற துண்ணிய நெய்விழுதை உள்ளேயிட்டுண்ணும்படி ாடோறும் பெறுகுவீர்;

444. விசயம் கொழித்த பூழி அன்ன— கருப்புக் கட்டியைக் கொழித்த பொடியையொத்த,

445. உண்ணுநர் தடுத்த இடி துண் துவண்ண—தண்ணை துகர்வாரை வேறென்றை துகராமற் தடுத்த இடித்தலால் துண்ணிதாகிய நினைபு² பின் டியோடு,

சேப்பின் துவணையோடே அமலையை இழுதுள்ளீடாக அல்கலும்பெறு குவிரென்க.

துவணையோடென ஒழி விரிக்க.

446-7. நொய் மரம் விறகின் குஞ்சுழி மாட்டி பனி³ சேண் நீங்க இனிது உடன் துஞ்சி—நொய் மரமாகிய விறகாலாக்கின கமடக்கொள் ளியை எரித்துப் பனி விட்டுநீங்கும்படி இவ்விதமாகச் சேர்த்துஞ்சி,

448. புலரி விடியல் புன் னுர்த்த கழியின்—இரக்காலகீக்குதலை யுடைய விடியற்காலத்தே சிமித்தம்பார்த்துப் போலிர்;

புள்ளோர்த்தென்றதற்குப் || புட்களின் குரல்கேட்டுப் போலிரென் றுமாம்.

■ "நீரினு துண்ணிது கெய்யென்பர்" (நாலடி, இளமை, 2.)

† பிண்டி - மா. ‡ கதுவைக்காஞ்சி, 198. § பெரும்பாண், 155.

இத்துணையும் கானமும் கானத்து ஆற்றினது நன்மையும் அளவுபுகற் புலமும் வல்சியும் சேரக்கூறினார்.

449. புல் அரை காஞ்சி—புற்கென்ற அரையினைபுடைய காஞ்சிமரத் திணையும்,

புனல் பொரு புதலின்—நீர்வந்துபொருளின்^{*} அறுகுணையும்,

450. மெல் அவல்—மெல்லிய வினைநிலங்கணையும்,

450-53. [இருந்த ஊர்தொறு கல்லியாழ்ப், பண்ணப்பெயர்த் தன்ன காவும் பள்ளியும், பன்னா ணிற்பினுஞ் சேந்தனார் செவினு, நன்பல வுடைத்த வன் தண்பனை நாடே:]

காவும்—பொழில்கணையும்,

பள்ளியும்—இடைச்சேரிகணையுமுடைய,

அவன் தண் பனை நாடே—நன்னனுடைய குளிர்த்த மருதநிலத்தை யுடைய நாடு,

பல் நாள் நிற்பினும் சேந்தனார் செவினும் இருந்த ஊர்தொறும்—பல நாள்நிற்பினும் ஒருநாள் தங்கிப்போகினும் நீர் நுகர்த்தற்குக் குடிநீங்கா திருந்த ஊர்கள்தோறும்,

கல் யாழ் பண்ணு பெயர்த்தன்ன கல் பல உடைத்து—கல்ல யாழின் பண்ணை மாறிவாசித்ததன்மையவாக நன்றாகிய பலபொருள்கணையுடைத்து,

காஞ்சிமுதலியவற்றை உடையநாடு ஊர்தோறும் நன்பலவுடைத் தென்க.

பண் ஒன்றையொன்றெவ்வாறு இனிதாயிருக்குமாறுபோல நுகரும் பொருள்களும் ஒன்றையொன்றெவ்வா இனிமையுடையவேன்றார்.

454-5. கண்பு அமல் பழனம் கமழ துழைஇ வலையோர் தந்த இரு சுவல வாளை—கண்புநெருங்கின மருதநிலத்தைப் பூக்கள்நாற வளைத்து ஆராய்ந்து வலையைவீசுவார் கொண்டுவந்த பெரிய கழுத்தினைபுடைய வாளைத்தடியை,

456 - 8. நிலையோர் இட்ட நெடு காண் துண்டில் பிடி ■■■ அன்ன செ கண் வரால் துடி கண் அன்ன குறையொடு விரைஇ—ஒரிடத்தில் நிலை பெற நின்றலையுடையோரிட்ட நெடிய கயிற்றையுடைய துண்டிலிப்பட்ட பிடியின் கையையொத்த சிவந்த கண்ணையுடைய வராலினது துடியின் கண்ணை யொத்த தடியோடேகலத்து,

459. பகன்றை கண்ணி பழையர் மகளிர்—பகன்றைப்பூவாற் செய்யத் தண்ணியையுடைய கள்வித்கும் வலையருடைய மகளிர்,

* அறுகு - அறுகம்புல்.

460-62. ஞெண்டு ஆடு செறுவில் தராய்க்கன் வைத்த [ ] அன்ன போர் முதல் தொலைஇவளம் செய் வினைஞர் வல்சி கல்க—ஞெண்டுக ளாறுத்திரியும் செய்க்கு அருகில் மேட்டுநிலத்தேயிட்ட மலையெய்தந்த போர்களை அடியிலேவிழ அழித்துக் கடாவிட்டு வளப்பத்தைபுண்டாக்கும் உழவர் செல்வி முக்ததராரிந்த,

463. ஞளங்கு தசம்பு வாக்கிய பசு பொதி தேறல்—களிப்புமிரு தியால் அசையும் மிடாவினின்றும் வார்த்த பசிய முனையாலாக்கின கட் டெளனவை,

464. [இளங்கதிர் ஞாயிற்றுக் களங்கடோறும் பெறுகுவிர்:] ஞா யிறு இள கதிர் களங்கள் தொறும் பெறுகுவிர்—ஞாயிற்றினது இலைய கதிர்களெறிக்குக்கூத்திலே களங்கடோறும் பெறுகுவிர் ;

வினைஞர் வல்சிகல்காரிந்தப் பழையர்மகளிர் விரைஇத் தேறல் கல்கா ரிந்தப் பெறுகுவிர் என்க.

465 - 8. [முள்ளரித் தியற்றிய வெள்ளரி வெண் சோறு, வண்டு படக் கமழும் தேம்பாய் கண்ணித், திண்டேர் ஞன்னற்கு மயினி சான் மெனக், கண்டோர் மருள:]

வண்டு பட கமழும் தேன் பாய் கண்ணி தின் தேர் ஞன்னற்கும் அய்வி சான்மென கண்டோர் மருள—வண்டுபடியும்படி ஞாறும் தேன்சொரிந்த கண்ணியினைபும் தின்னிய தேரினையுமுடைய ஞன்னற்கும் உணவாதற்கு அமைபுமென்று கண்டோர்கள் மருளும்படி,

முள் அரித்து இயற்றிய வெள் அரி வெள சோறு—முள்ளக் கழித்து ஆக்கின கொழுப்பால் வெள்ளிய நிறத்தையுடைய தடிக்கையிட்ட வெள்ளிய சோற்றை,

வெள்ளிய நிறத்தையுடைய தடிக்கை வெள்ளரி யென்றார் ; ஆகுபய ராக்கி.

மருள இயற்றிய வெள்க.

468. கடுப்புடன் அருந்தி—தும் சுற்றத்துடனேயுண்டு,

469 - 70. எருது எறி களமர் ஓதையொடு கல்யாழ் மருதம் பண்ணி அசையினர் கழிமின்—எருத்தையடிக்கின்ற உழவரோசையோடே கூடும் படி கல்லயாழை மருதத்தை வாசித்து இளைப்பாறிப் போவீர் ;

இத்துணையும் நாடுபடுவல்சியும் அசையுந்புலமும் சேர்க்குறிஞர்.

471 - 3. வெள் கெல அரிநர் தன்னுமை வெர்இ செ கண் [ ] இனம் பிரி ஒருத்தல் கனை செல்ல முன்பொடு கதழுகத வால் போற்றி—

* “தசம்புதுளங்குக்கை” என்பதும், ‘தன்களிப்பு மிருதியால் தன்னை புண்டார் உடல்போல அத்தசம்பு இருந்த ஆடும்படியான இருப்பு’ என்னும் அதனுரையும் இங்கே அறியற்பாலன ; (பதிற். 42.

வெள்ளிய செல்லையுடைய பார்ப்பார் கொட்டினை பறையோசைக்கு வெருவிச் சீவந்த கண்ணையுடைய எருமைத்திரைப் பிரித்தகடா ஆரவாரிக்குஞ் செலவினையுடைய வலியோடே தும்மெல விரைந்து வருதலைப் பேணி,

474 - 5. வனை கலம் திகிரியின் குமிழிச் சுழலும் துனை செலவத் தாய் ஓடி இறந்து வரிக்கும்—குயவன்வனைகின்ற மட்கலத்திற் சக்கரம் போலக் குமிழி சுழன்று தோன்றும் விரைந்த செலவினையுடைய வாய்த்தலையின் ஒழிவின்றி ஓடும் யாறு (476),

476 - 7. காணுநர் வயாஅம் கட்டு தின் சேயாற்றின் யாணர் ஒரு கரை கொண்டனர் கழியின்—காண்பார் விரும்பும் கட்டு இனிய சேயாற்றினது புதுவருவாயையுடைய ஒருகரையை வழியாகக் கொண்டு போவீர் ;

வயாம், ஈற்றுமிசையுடைய மெய்யொடுங் கெட்டது. சேயாறு, அவ் வியாற்றின் பெயர்,

478 - 87. [* கிதியந்துஞ்சு நிவந்தோங்கு வரைப்பிற், பதியெழு வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ, வியலிடம் பெறுஅ விழுப்பெரு நியமத், தியா நெனக் கிடந்த தெருவின் சாநென, விகழார் வெருடங் கவலை மறுகிற், கடலெனக் காரென வொலிக்குஞ் சும்மையொடு, மலையென மழையென மாட மோங்கிற், துனிதீர் காதலி னினிதமார் துறையும், பனிகார் காவற் பல்வண் டுமிரு, நலிசேய்த் தன் தவன் பழவிதன் மூதார்:]

பல் வண்டு இமிரும் பனி வார் காவின்—பலவண்டிக னொலிக்கும் குளிர்த் கெடிய பொழில்களையும்,

இகழுகர் வெருடம் நிவந்து ஓங்கு வரைப்பின்—நன்னனை இகழ்ந்திருப் பார் அஞ்சும் மிகவொங்குமதிலையும்,

சாறு என கெழீஇ கடல் என கார் ஒலிக்கும் சும்மையொடு வியல் இடம் பெறு விழு பெரு நியமத்து—திருநாளென்னும்படி மாந்தர் பொருந்திக் கடலெனக் காரென ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தோடே திரிதாற்கு அகன்ற இடம்பெறுத சீரிப்பெரிய அங்காடித் தெருவினையும்,

கவலை மறுகின்—பல கவர்த்தன்மையையுடைய குறுத்தெருக்களையும்.

பதி எழவு அறியா பழ குடி துனி தீர் காதலின் இனிது அமர்ந்து உறையும் மாடம் மலை என மழை என ஓங்கி—ணரினின்றும் பேர்தலையறியாத பழையகுடி வெறுப்பில்லாத விருப்பத்தோடே நன்றதல் பொருத்தியிருக்கும் மரடங்கள் மலையென மழையென ஓங்குகையினாலே,

யாறு கிடந்த தெருவின்—யாநென்னும்படி கிடந்த பெருந் தெருவினையும்,

இரண்டுமருக்கின் மாடமூக் தெருவும் யாறும் கரைபும் பொன்ற வென்றார்.

நிதியம் தஞ்சம் அவன் பழ வில் முது ஊர் கனி சேய்த்து அன்று—
காலினையும் மதிலினையும் நியமத்தினையும் மதுகினையும் தெருவினையு
முடைய பொருட்டினர் தங்கும் அவன் பழைய வெற்றியையுடைய முதுர்
மிகவும் தூரிதன்மென்க.

இது மூதார்மாலை (93) கூறிற்று.

488 - 9. பொருந்தா தெவ்வர் இரு தலை துமிய பருந்து பட கடக்கும்
ஞன் வான் மதவர் - கன்னனைப் பொருந்தாத பகைவருடைய கரிய தலைகள்
துணியப் பருந்துகள் படியப் போரவெல்லும் ஞன்னிய வாணையுடைய
மதவர்,

490 - 91. கரு கடை எஃகம் சாததிய புதவின் அரு கடி வாயில அயி
ராது புகுமின் - தம்முடைய கரிய காம்பினையுடைய வேலைச் சாத்தியைத்
துக் காத்திருக்கின்ற தல தெற்றுவாசல்களையுமுடைய அரிய கோபுரவாயிலை
கியுமறம் புகுவர்;

492 - 5. [மன்தில் உதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர், வெல்போர்ச் சேன
ய்ப் பெருவிறுள்ளி, வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமெனக்கண்டோ ரெல்லா
மமர்ந்தினிதி கேக்கி:]

மன்தில் உதியுநர் சேன புலம் பரிசிலர் கண்டோர் எல்லாம்—அம்
பலங்குளிலே தங்குவாராகிய துரிய நிலங்குளினின்றும் வந்த கூத்தர்
முதலியோராய நம்மைக் கண்டோரெல்லாம்,

அளியர் தாய் வெல் போர் சேனப் பெருவிறு மன்ற உள்ளி வந்தோர்
என அமர்ந்து இனிதின் கோக்கி—இவ்வளிக்கத் தக்கவர்தாம் வெலலும்
போரவல்ல முருகனைப்போலும் கன்னனைப் பரிசிலர்க்குக் கொற்றமாக
நினைத்து வந்தோரென்றாகுநி முகம்பொருநி இனிதாகப்பார்த்து,

496 - 7. [வருந்திறை யவரவ ரெதிர்கொளக் குறுகிப், பரிபுலம்
பலுத்ததும் வருத்தமீட்ட:] பரி புலம்பு அலைதத வருத்தமீட்ட அவர் விரும்
து நும் இறை எதிர்கொள அவர் குறுகி—தரித்தலாலுண்டான தன்மை
வருத்தினவருத்தம் போம்படி அவ்வீட்டத்தோர் விருத்தாய் நீங்கள் தங்கு
தலை எதிரேற்றுக் கொள்கையாலே அவர்களைச் சேர்க்கிருந்து,

498 - 500. [எரிகான் நன்ன பூஞ்சினை மராமத்துத், தொழுதி போக
வலிந்தகப் பட்ட, மட்டகடை யாமான் கயமுனிக் குழவி:]

எரி கான் நன்ன பூ சினை மராமத்துத் தொழுதி போக வலிந்து அதப்
பட்ட மட்டகடை ஆமான் குழவி—கொருப்பைக் கான்றலொத்த பூக்கொம்பு
கையுடைய மராமரத்திடத்தே கிடத்த இளமெல்லாக் கெட்டுப்போய் போக

மாட்டாது அடிப்பட்ட மடப்பத்தையுடைய கையையுடைய ஆமாவினது குழவி,

கயம் முனி குழவி—யானைக்கன்றினையது,

501. [ஊமை பெண்ணின் குடாவழிக் குருளை:]—என்னின் குடாவழி ஊமை குருளை—கரடியின் வளைந்த அடியினையுடைய வாய்நிறவாக குட்டி,

502 - 3. மீயிசை கொண்ட கவர் பரி கொடு தான் வரை வாழ் வருடை வல தலை மா தகர்—முதுகிடத்தேகொண்ட நிலத்தைக்கைக்கொள்ளும் செல்லினையுடைய வளைந்தகாலையுடைய வரையிடத்தேவாழும் † கால்வருடையில் வலிய தலையினையுடைய பெரியகிடாய்,

இனி வருடையும் தகருமென வேறுகக் கூறலுமாம்,

504. அரவு குறும்பு எறிந்த சிறு கண் தீர்வை—பாம்பினது வலிக்கையழித்த சிறிய கண்ணினையுடைய கீரி,

505 - 6. அனை செறி உழவை கோள் உற வெறுத்த மடம் தன் மரையான் பெரு செவி குழவி—முழையிலே செறிநிறுத்தபுலி பாய்ந்துறுக்கையினாலே தன் உடலாவெறுத்த மடப்பத்தையுடையகண்ணினையுடைய மரையானினது பெரிய செவியினையுடைய குழவி,

507 - 8. அரக்கு விரித்தன்ன செ நிலம் மருங்கின் பரல தவழ் உடும் பின் கொடு தான் ஏற்றை—அரக்கைப் பரப்பினாலொத்த சிவந்தநிலத்திடத்திற சுக்கான்கல்லிலேதவழும் உடும்பினது வளைந்தகாலையுடைய ஏறு,

509. வரை பொலிந்து இயலும் மடம் கண் மஞ்ஞை—மலையிடத்தே அழகுபெற்று ஆடும் மடப்பத்தையுடைய கண்ணினையுடைய மயில,

510. கானம் கோழி கவர் குரல் சேவல்—கானத்திடத்துக் கோழியினது பெடையை பழைக்கின்ற குரலையுடைய சேவல்,

511. || கானம் பலவின் முழவு மருள் பெரு பழம்—காட்டிடத்துப் பலாவினுடைய முழுவென்றுமருளும் பெரியபழம்,

512 - 3. [இடிக்கலப் பன்ன நறுவடி மாவின், வடிச்சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரம்:] நறு வடி மாவின் இடி கலப்பன்ன வடி சேறு விளைந்த பழம் தாரம்—நறிய வடுக்கையுடைய மாவினது பொடிச்செய்த கண்டின் கலப்பைப்பொத்த பிழியுப்படும் சாறு முற்றின இனிய பழமாகிய பண்டம்,

வரைவாழ வருடைக் கோடுமுற் திளந்தகர்" (அகநா: 171. 6-7.)

† என் கால் வருடை - ஒருவகை விலக்கு; "மாவுமாக்களும்" (தொல். மர. கு. 32. பேரி.) என்பதன் விசேடவுரையைப் பார்க்க

† மலைபடு. 143 - 4.

|| கண்டு - கற்கண்டு.

514. தாவல் கலித்த இவர் கனை வளர் கொடி—மழையாற்செருக்கின
பரக்கினத் அரும்புகளைபுடைய மணம்வளருகின்ற *கதைக்கொடி;

515. †காஅப் கொண்ட துகம் மருள் துறை—காவிக்கொண்டுவந்த
துகமென்ற மருளும் ! துறைக்கிழங்கு,

துறை - மலைக்கென்பாருமுள்.

516. [பருஉப்பளிவ் குதிர்த்த:] உதிர்த்த பருஉ பளிங்கு—மரத்தி
ஒன்றும் சிதறிபுதிர்த்த பருத்த நிகரமாயிவ் || கருப்பூரம்,

பல உறு திரு மணி - பலவிடைபெற்ற அழகிய மாணிக்கம்,

517 - 8. [குருஉப்புலி பொருத புண்கூர் யாண, முத்துடை மருப்பின்
முழுவலி மிகுதிரள்:] குருஉ புலி பொருத புண்கூர் முழுவலி யாண முத்
துடை மருப்பின் மிகு திரள்—சிறத்தையுடைய புலிபொரப்பட்ட புண்மிக்க
குறையில்லா வலியையுடைய யாணகளினுடைய முத்துடைய கொம்புகளி
னுடைய மிக்கதிரள்,

519. *வனை உடைத்தன்ன வன் இதழ் காந்தன்—வனையுடைத்தாத்
போன்ற வளவிய இழையையுடைய காந்தன்,

520. நாகம்—புண்ணெப்பூ,

திலகம்—திலகப்பூ,

காழ் ஆரம்—நறிய வலிரந்தையுடைய சந்தனம்,

521. [கருக்கொடி மிளகின் காய்த்துணர்ப் பசுக்கறி:] மிளகின்
கொடி காய் துணர் பசு கறி—மிளகினதுகரிய கொடிகள் காய்த்த கொத்
திற் பசியமிளகு.

முன்னர் மிளகென்றது முதலை; கறி, சினை.

திருத்து அமை வினைந்த தேன் கள் தேதல்—கூற்றுகிய முங்கிற்
குழாயிலே முற்றிய தேனாற்செய்த கட்டெளிவு,

*கதைக்கொடி—ஒருவகைக்கொடி; "தண்கமழ் நுறைக்கொடி கொண்டு"
(ஐங்குறு. 276.) † காஅப், காலி - தோளிற்சுமங்கி.

|| பி - ம். துற்றைக்கிழங்கு. மலங்கு - ஒருவகையின்.

|| கருப்பூரம் - ஒருவகைமரம்; "இமயச்சாரத் கருப்பூரக்கன்று"
(சீவக. 1267.)

யாணக்கொம்புளில் முத்திருத்தல்: (முருகு. 304 - 5; குறிஞ்சி
35 - 6.)

* "அலக்கிதழ்க் கோடல் வீயுரு பவைபோ, விலங்கெரெல்வனை பிறைபூ
ரும்மே" (கலித். 7.) ; "உடைவனை கடுப்ப மலர்ந்த காந்தன்" (புறநா.
90.)

122. காள் என் எருமை கழை பெய் தீ தயிர்—காட்டிடத்து நிலைமை யிணையுடைய எருமைபினது மூங்கிற்சூழாயிலேதோய்த்த இனிய தயிர்,

534. நீல் சிறம் ஓரி பாய்க்தென—மூற்றாகையினாலே நீலசிறத்தை யுடைய ஓரிசிறம்பார்த்ததாக,

123 - 5. கெடு கெடியின் செல்லும் கெய் கண் இரூல்—செடிய வரையில் இரூலிடத்தை விட்டுப்பாயுந் தேனைத் தன்னிடத்தேயுடைய இரூல் கள்,

124 - 9. [உடம்புணர்பு தழீஇய வாசினி யனைத்தங், குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் காவிரி, கடன்மண் டமுவத்துக் கயவாய் கடுப்புரோஞ்ச் செருவி னெடுங்கடைத் துவளறி:]

தழீஇய ஆசினி—நன்றென்று கூட்டிக்கொண்ட ஆசினிப்பலா,

குடமலை பிறந்த தண் பெரு காவிரி கடல் மண்டு அமுவத்து கயவாய் கடுப்பு—குடமலையிற்றிறந்த குளிர்த்த பெரியகாவிரி கடலிலே மிக்குச்செல வின்ற ஆறத்தையுடைய புகார்முகத்தைதயொப்ப,

நோன செருவின் கெடு கடை—பகைவர் பொறுத்தலாற்றாத பேராரினை யுடைய தலைவாசலிலே,

*அனைத்தும் உடம்புணர்பு துவளறி,

530 - 31. * [வானத் தன்ன வளமலி யானைத், தாதெருத் ததைத்த முற்ற முன்னி:]

532. மழை எதிர்படு கண் முழவு கண் இருப்ப—மழைமுழக்கத் திற்கு எதிராகமுழங்கும் கண்ணையுடைய முழவின் கண்கள் ஒலியாநிற்க,

533. கழை வளர் தூம்பின் கண் இடம் இயிர—மூங்கிலாகிய இசை வளரும் பெருவங்கியத்தினது திறத்தகண்ணிடம் ஒலியாநிற்க,

534 - 6. [மருதம் பண்ணிய கருக்கோட்டுச் சேயியாழ், நரம்புமீ திறவா துடம்புணர் தொன்றிக், கடவ தறிந்த வின்ருரல் விதலியர்:]

மருதம் பண்ணிய கரு கோடு சிறு யாழ் நரம்பு மீது இறவாது உடன் புணர்ந்து ஒன்றி இன் ரூரல் விதலியர்—மருதத்தை வாசித்த கரிய தண்டிணையுடைய சிறிய யாழினரம்பினோசைக்கு மேற்போகாது அவ்வோசையுடனேகூடி ஒரோசையாய் இனிதாகிய பாட்டிணையுடைய விறலுபட ஆடு மகளிர்,

கடவது அறிந்த விதலியர்—தலைவனைக் கண்டார் செய்யக்கடவ தொழிலை யறிந்த விதலியர்,

|| இவற்றிற்கு உரைகிடைத்திலது.

† மலைபடு, 2 - 3.

வருகின்ற சென்னை ஒரு குடியிருப்பவர் இவ்வூர் வந்தார். அங்கு வந்தவர் கட்டிக்குறையாகியிருப்பது தம் இலக்கணத்தில் தப்புகம்.

அரு நிறல் கட்டின் பழிச்செய பிள்ளை - * பொறுத்தது அங்கு வலியையுடைய கட்டின் முதலில் வாழ்த்தின பின்பு.

முத்தத்தையீனாடு (531) இருப்ப (532) விற்றியர் (533) தேவபாணி பி பி பி பி பி பி (538) என்க.

539. விருத்தின் பாணி கழிப்பி—சென்றும் புதிதாகப்பாடும் பாடல்களைப் பாடி.

540. நீண்டமொழி குன்று கல் இசை சென்றோர் உம்பல்—கேல் கிழம் புலவோர்க்குக் (88) கொடுத்தவற்றை வாங்காதபடி நாம் கூறிய வந்து சென்களில் குறையாத கல்லை புகழிலே கட்டத்தோருடைய வழியில்வந்தவன்.

இதனாற் கொடைக்கூடிறத்த அவன் தொவலோர்வாவு (89) கூறினார்.

541 - 5. [இன்றிவட செல்லா உலகமொடு நிற்ப, விடைத்தெரிந்தனரும் பெரியோர் மாய்த்தெனக், கொடைக்கட விடுத்த செம்மையென:]

இடை தெரிந்த உணரும் பெரியோர் மாய்த்தென—என்று இது திது இத்தென்று ஆராயும் பெரிய உபகாரிகள் இவ்வார்களாக,

542. இவண் செல்லாது உலகமொடு நிற்ப கொடை கடன் இவற்ற செம்மையோர் என—நின்பேர் இக்காலத்து இவ்வகையிலே கட்டத்தையிடாதே கட்டிமுன்னளவும் நிற்கும்படி கொடையாகிய கடனை முடித்த தலைமையை யுடையோயென்று கூறி,

543. வென்றி புகழ் விதலோடு ஏத்தி—வெற்றியாலுண்டாக பலபுகழ்களை ஐம்பொற்களைத் தன்வசமாக்கின வெற்றியோடே புகழ் கது.

544. சென்றது கொடியவும் விடாஅன் - நம்மனத்திச்சென்ற ஏனைப் புகழ்களை முற்றக்கூறவும் அமைபாலும்,

545 - 6. தர வகத்து சாலும் வருத்தமும் பெரிது என—என் மேலுள்ள கலை கொண்டு வருகையினாலே என்னிடத்துவந்ததே அமைப்பி வழிவந்த வருத்தமும் பெரிதென முகமன்கூறி,

* “கலம் பொறுக்கலாத பிண்டி கான்முகன்” (கீவக. 402.)

“அயன்றிலை நெண்ணிசென் டாடல பாடி யருக்க னெயிறு புதித் தல் பாடி, கயத்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல பாடித் துறைத்தல் பாடி, யியைநனை முப்புர மெய்தல பாடி யேழை யடிநனை கொண்ட, கயத்தனைப் பாடிநின் குடி பாடி கைத்தருந் தன்ன மிடித்து காடே.” (திருவாக்கம், திருப்பொற்சன்னம், 15.)

547 - 8. பொரு முரன் எதிரிய வயவரோடு பொலிந்து நிக் நகர் முற்றம் அணுகல் வேண்டி—பொருளின் தமாறுபாட்டினை எதிர்கொண்டிருக்கும் படைத்தலைவரோடே பொலிவுபெற்றுச் செல்வத்தையுடைய தன்மனை பின்முற்றத்தை நீங்கள் செல்லுதலை விரும்பி,

பொலித்தெல்லுமெச்சத்தை உடையவென்பதனோடு முடிக்க.

548. கல்லென் ஒக்கல் நல் வலத்து இரீஇ—கல்லென்னும் ஆரவாரத் தையுடைய சான்றோரிருக்கின்ற நன்றியை சமயத்திருக்கு மண்டபத் தேயிருத்து,

வலம் = இடம்.

இதனால் நல்லினியக்குமவன் சுற்றத்தொழுக்கமும்(80) அவன் நான் மகிழிருக்கையும் (76) ■ திநர்.

549 - 52. உயர்த்த கட்டில் உரும்பு ■ சுற்றத்து அகன்ற தாயத்து அஃகிய துட்பத்து இலம் என மலர்ந்த கையர் ஆடு—உயர்த்த அரசவரிமையினையும், கொடுமையில்லாத அமைச்சர் முதலியோரையும், அகன்ற கட்டிலையும், சுருங்கின அறிவியுமுடையராய் இரக்துவந்தோர்க்கு யாம் இல்லே மென்று கூறி இல்லையென்று மறித்த கையினையுமுடையராய்,

கட்டில் - சிக்காதனமுமாம். தாயம் - உரிமைகளெல்லாவற்றையும் கூறிற்றுமாம்.

553. தம் பெயர் தம்மொடு கொண்டனர் மாய்கதோர்—தம்பெயரை உலகில் சிறுத்தாமல் தம்முடனேகொண்டு பொன்றக் கெட்டுப்போன அரசர்.

554 - 6. செடு ■ இழிதரு நீத்தம் சால் அருவி கடு வால் கறுழி கட்டு இன் டேயாறு வடு வாழ் எக்கர் மணலினும் பலரோ—கெடிய மலை யினின்றும் குதிக்கும் பெருக்கு சிறைத்த அருவிவினது கடியவரத்தினை யுடைத்தாகிய பெருக்கியையுடைய கண்ணுக்கு இனிய சேயாற்றின் அறல் வீற்றிருத்த இடுமணலாகிய மணலினும்பலர்;

557. [அதனால், புகழொடுங் கழிகம் வரைத்த நானென :] அதனால் நம் வரைத்தோள் புகழொடுங் கழிக என—ஆகையினாலே கமக்குத் தெய்வம் இத்துணைக்காலமிகுவுன எல்லையிட்டுவிட்ட நான் புகழோடே கழித்துபோவ தாகவென்றுகருதி,

558. [பரத்திடம் கொடுக்கும் விசும்புதோ புள்ளமொடு:]

பரத்த இடம் கொடுக்கும் உள்ளமொடு—கொடுத்தற் றெழிலிலே விரித்த அதற்கே இடங்கொடுக்கும் கொஞ்சுடனே,

■ சமயத்திருக்குமண்டபம் - 'யாவரும் காணாதற்கு எனியனாகி வீற்றிருக்குமண்டபம்; "சமயமண்டப சிறைத்திருத்திரி சங்குமகத்தன்', (அரிச்சந்திர. பேட்டாஞ்செய். 16.) சீவக. 2370 - ■

† பன்மைக்கு ஆற்றுமணல்; (புறநா. 9, 43; சீலப். 38: 126.)

விசம்புதோய் உன்னம்—ஆகாயத்தைப்போத்த பெரிய உன்னம்.

559-60. [கயத்தனீர் சென்ற தும்மினுல் தான்பெரி, தவந்த வுன்ன
மோடமர்ந்தினிது கோக்கி:] கயத்தனீர் உவந்த உன்னமோடு சென்ற தும்
மினும் தான் பெரிது அமர்ந்து இனிது கோக்கி—பரிசில்பெறுதற்கு விரும்பி
மகிழ்ந்த செஞ்சுத்தோடே சென்ற தும்மினுல்காட்டில் தான் பெரிதும்
மூக்கனமர்ந்து இனிதாகப்பார்த்து,

561-2. [இழைமருத கரியா நுழைதூந் கலிங்க, மென்னது சிறப்
பின் வெள்ளனாகக் கொளீஇ:] என் அறு சிறப்பின் [ ] மருங்கு அறியா
[ ] தூல் கலிங்கம் வெள் அரை கொளீஇ - இகழ்ச்சியற்ற தலைமையின
யுடைய இழைபோனவிடமறியாத துன்னிய னுலாற்செய்த புடைவகளை
அழுக்கேறினசீலைகள் கிடத்தலின் வெள்ளிதாபிய அராயிலே உடுத்தி,

563-6. [முடுவ தத்த பைந்நினத் தடியொடு, செடுவெனெல்லினரிசி
முட்டாது, தலைநா ளன்ன புகலொடு வழிசிறந்து, பலநா னிப்பினும்
பெறுகுவீர்:]

வழி சிறந்து பல நாள் நிப்பினும்—அவ்விடம் தும் செஞ்சிறகுச் சிறப்
பெய்திப் பலநாள் நின்றிராயினும்,

முடுவல் தத்த பைந்நினம் தடியொடு—பெண்ணாய் கடித்துக்கொண்டு
வந்த பசிய நினத்தையுடைய தசைகளோடே,

[ ] வெள் செல்லின் அரிசி முட்டாது—கெடிய வெள்ளிய செல்லினரி
சியும் முட்டுப்படாமல்,

தலைநாள் அன்ன புகலொடு பெறுகுவீர்—முதல் காட்டோன்ற விரும்பத்
தோடே பெறுகுவீர்;

566-8. [நிலலாது, செல்லென தில்லவெல் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென,
மெல்லெனக் கூறிவிடுப்பின்:] நிலலாது எம் தொல் பதி பெயர்ந்து செல்
லெம் தில்ல என மெல்லென கூறி விடுப்பின்—அவ்விடத்து நின்றாதே ஏம்
முடைய பழையவூரே மீண்டு போவேம்; இஃது எங்களுக்கு விரும்பமென்று
அவன் பொறுக்கச் சொல்லி அவனைக் கைவிடின்,

568-9. தும்முள் தலைவன் தாமரை மலைய—தங்கள் தலைவனா
வன் பொற்றாமரையைச் சூட,

569-70. விதலியர் சீர் கெழு சிறப்பின் விளங்கு [ ] அணிப—
விதல்பட ஆடுமகளிர் அழகுபொருந்தின தலைமையினையுடைய விளங்குநின்ற
பேரணிகலங்களைப் பூண,

571. நீர் இயக்கு அன்ன நிரை செல்ல செடு தேர்—நீரின் [ ]
பொத்த நிரைத்துச்செல்லின்ற செலவினையுடைய கெடிய தேர்கள்;

572. [ ] வாரி கொள்ளா வரை மருள் வேழம்—யானைபடுகின்றவிடத்
திற்பிடித்துக் கொள்ளாத மலைபென்று மயங்கும் யானைகள்,

என்றது, புகழவந்திதைத்த யானைகளை.

573. கதங்கு மணி துணைக்கும் ஏறு உடை பெரு நிரை—தூலிக்கு மணிகள் ஆரவாரிக்கும் ஏறுகலையுடைய பெரிய பசுத்திரங்கள்,

574. பொலம் படை பொலித்த கொய் சுவல் பூவி—பென்னுத் செய்த கலனைமுதலியவற்றைப் பொலிவுபெற்ற மனச்செருக்கால் மயிரைப் பலகாலும் கொய்யும் கழுத்தினையுடைய குதிரைகள்,

575. நிலம் தின கிடத்த நிதியமோடு—மண் தின்னும்படி பழை தாய்க்கிடத்த பொருட்டிரண்டு,

அனைத்தும்—எல்லாவற்றையும்,

576-7. இலம் படு புலவர் ஏற்ற நிதைவ கலம் பெய கவிழ்த்த கழல்தொடி தட கையின்—இல்லாமையுண்டான புலவர் ஏற்ற கைக்கிதையும் படி பேரணிகலங்களைச் சொரிகையினுலே கீழ்க்கொக்கின உழனுத்தொடியணிந்த பெரிய கையினிடத்துண்டாகிய,

இதனாற் புலவோர்க்குச்சுரக்கும் அவன் ஈகைமாரி (72) கூறினார்.

578. வளம் பிழைப்பு அறியாது—தான்கொடுத்தசெல்வம் கெடு தலையறியாதபடி,

578-9. வாய் வளம் பழுதி கழை வளர் கவிர்த்து மீயிசை—வாய்த்த வளப்பம் முற்றிப்பெற்று மூக்குவளர்ந்த கவிமென்னும் பெயரையுடைய மலையிடத்துச்சியிலே,

80. குருசொல மழை சரத்தன்ன ஈகை—கெடு மழைசொரிக தாற்போன்ற கொடையாலே,

81. [கல்கித், தலைநாள் விடுக்கும் பரிசில்:] தலைநாள் பரிசில் கல்கி விடுக்கும்—முதலாளிலே பரிசில்தந்து போகச்சொல்லும் |

81-3. மலை நீர் வென்று எழு கொடியில் தோன்றும் குன்று நூழ் இருக்கை காடு மீழலோனே—மலையினின்றும் விழுந்த அருவிவன் வென்றுயர்வின் கொடிகள்போலத்தோன்றும் மலைகள்கூழ்த்த பரப்பினையுடைய காட்டிற்கு உரிமையைபுடையோன்.

விடுப்பிற் (568) சென்றோரும்பல (540) காடுமீழலோன் (583) தன் கையிடத்துண்டாகிய (577) மழைசொலத்தன்ன இயல்பாகிய கொடைத்தொழிலாலே (580) வளம்பிழைப்பறியாதபடி (578) நிதியத்தோடே (575) தேர்

கல்கி—செனம்

குன்று சூழிருக்கை காடுவன்றது, பற்குன்றக்கோட்டத்தை; இது தொண்டையுண்டைத்தன்ன 24 கோட்டங்களுள் ஒன்று.

(571) வேழம் (572) நிறை (573) புலி (574) இவைவிரைந்தும் (575) உயர்ந்தவன் தாமரை மலைய விழலியர் (576) இழைவணிபத் (577) தலைநாடு (581) விடுக்கும் (581) எனமுடிக்க.

இதனால், விபரதசாக்குமவன் விபன்மகிழிருக்கை (73) கூற்றிற்.

கலைப்பயிரிப் (18) ஒழுஞ்ச் (20) சுற்ற (46) இடம் (48) நகரம் (50), கட்டைப்படர்த்தாங்கு (52) யாம் அவனைக்கருதிச்சென்று பரிசெடு பெற்று வருகின்றோம்; நீயிரும் (53) கண்ணப்படர்த்த கொள்கைபொரு (54) சேதிராயின் (55) எற்றுக்குறுதலின் (56) எதிர்த்தபொழுதையும் (57) புன்னை யும் உடையிராயிருத்தலின் (58); பாத்தினதனவும் புலமும் (59) வல்சியும் (60) மலையும் சோலையும் காணமும் (61) ஈகைமாரியும் (72) ஆற்ற லும் (73) இருக்கையும் (76) சுற்றத்தொழுக்கமும் (80) உடையுதியத்தையும் (82) ஆவன் சிறப்பும் (85) தொல்லோர்வரவும் (89) முதுமாரியும் (93) இருக்கும்படி கேட்பாயாக; அவற்றுள் இனி வேலை முன்னியநிலை யைக்கேள் (94); பெட்டாங்குவினாய (98) வானம் பொழிகையினுலே (97) முகன்டை (101) முதுகாகப் பல (144) ஈறுகெவண்ணிய இம், மிகுவனம் பழுதியவைப்பாலே (95) புதுவதுவந்தன்று; அவ்வழியின்பன்பு இத்தன்மைத்து (96); அவற்றைக்கண்டு காணவர் (155) செறுகுடிப்படி (156) ஒக்கலொடும் பதமிகப்பெறுகுவிர் (157); அரைஇ அன்று அச்சேர்த்த அவன் அல்கிப் (158) போகிப் (160) பாக்கமெய்தி (162) விழல்வேன் (164) ரியமெனிற் (164) பொம்மல் பெறுகுவிர் (169); அவன்மலையினைசொடு அநையதன்று (188); ஆண்டுத் தேக்கட்டே மலைய் (171) பருகி சுவைமழிந்த (172) அனத்தல் தீர (173) மகமுதைதடுப்ப மனைதொறும் (185) தாரத் தொடே (170) வல்சியைப் (183) பெறுகுவிர் (185); பெற்றுல் பரிசெடு மறப்ப நீடலுமுரிவிர் (187); அவனநீட்டிப்பிற் பனித்தலு முரிவிர் (191); ஆதலால் பலகாணில்லாது நாடுபடர்மின் (192); படரும்பொழுது அவ்வாறு (195) அரும்பொதி (194) யுடையவாகையினுலே உள்ளிருன் (200) வைவினிர் விரித்தவிடியல்கழியின் (196); கழிந்தது செப்பத்துணியின் (197) வலகு செயாக்கழியின் (202); கழிந்து குறவர் (203) ஏறித் (204) தளர்க்குங்கண் (206) கூற்றத்தன்ன (209); அவைதாம் இரியத் (208) தத்தி (207) தலிராது வரும்; அதற்கு மாமறையாக்கழியின் (210); கழிந்து காண் யாற்றுடையை (214) வழுமருங்குடைய (215); அவ்விடத்திற்கு வலத்த பருஉக் கொடிமதலைப்பற்றி (216) வழாலோம்பி (215) ஒருகிரொகுலிரோம்பி விளிர் கழியின் (218); கழிந்து துண்ணீர்ப்பாசுவழும்பு (221) அடிநிலை தளர்க்கு மருப்பமுமுடைய (222); அதற்கு வோலோடு (223) மென்கோல் பற்றினீர்கழியின் (224); கழிந்தது உடவுக்காணின் (220) வெப்பு மாரிதலையு (223) மறதலின், தும்பியத்தொடுதனோம்புமின் (232); ஒம்பி மருங்குதள ரினுள் (235) கடுகின் உகனிலும் (237) பிரசுங்காணிலும் (239) நெடுநெடுவனோக்கதுரித்தன்று (240); செறிமாறுபடுகுவிர் (241); அங்கனம் செறி

ஸ்ரீபுராம்பெரியம் கானத்துப்படி (243) ஏனக்காணின் (247) திசை
 க்து (249) பருகிப் (251) பொதியினிராய் (252) மகாரோடே (253) கழித்
 லோம்பி அங்குக் (254) கல்லைவழியின் (255); வதித்து விழயெழுந்த
 (257) செந்நெடிகொண்டின் (258); கொண்டு விலங்கி (261) நோக்குக்
 (262) குறுகாதுகழியின் (267); கழித்து நடுகாணனந்தலை மென்மெல
 அகன்மின் (270); அகன்று குன்றத்துப்படி (275) இயந்தொடும்மின்
 (277); தொட்டால் காவலருளர் (276); அவரோப்திக் (281) காட்டி
 (283) மூத்தா (284) இனியிராகுவர் (286); அன்னமனியிராய் அவர்
 கூதிய மாதிரைக்கொண்டு (287) இழித்து (288) இருப்பின் (290)
 மலைபடுகடாம் (291) பலதிறம்பெயர்பவை கேட்குவர் (291); கேட்டபின்
 அவன்வெற்பு விழவினந்து (291); ஆண்டுத் தொன்முறை மரபினிராபிப்
 (295) பாடிப் (296) பழிச்சி (296) மலைபின்படக் (297) கழியின் (298);
 கழித்து தவலைதவற்றலின் (298) விடாகம்புகுமின் (298); புருத்து
 குன்றில் ஆரீடாழுவத்து (298) ஊறு தவப்பல (298); அவற்றைக் கோல்
 கொண்டு (298) ஊன்றினர்கழியின் (298); கழித்து இன்னவியக்கத்து
 (298) அமபத்துக்கழியின் (298); கழித்து அவ்விடம் அருப்பமுமுடைய
 (298); அவ்வாண்களிற் போயின் துறைதொறும் (298) கையினிவிடாகுழி
 யின் (298); கழித்தாற் கானம்பல (298); கல் கட்ட (298) கவலைகள்பல
 (298); அக்கல்லிற் கு மருப்பிகுத்துத்துணையின் (298); அப்பொழுது புதுவர்
 (298) புன்முடித்திடுமின் (298); இட்டுப்போனும் சார்த்தவப்பல (298); ஓம்
 பாவன்னத் படர்ந்திருமெனின் (298) நம்மனோர்க்கு ஆக்கனம் (298) மூதூர்
 (298) அற்று (298); அசைவுழியசைஇ அஞ்சாதுகழியின் (298); அக்காணத்
 தையிறந்து (298) கோவலர் பாலைச் (298) சொரிகையிலுலே (298) அவர்க்கு
 விருத்தாவர் (298); அக்கனம்விருத்தாய் ஆட்டினையிலேபுகித் (298)
 பாலும் மிதவையும் பெறுகுவர் (298); அவற்றைப்பெற்று அதன்பன்னியிலே
 (298) சேந்தனர்கழியின் (298); கழித்து கூனியர்குவைகாணித் (298) படர்ந்
 திருமெனின் (298) தடியும்பிழங்குந் தரிஇ (298) ஓம்புகரல்லது உடற்றாக
 ரில்லை (298); அவற்றையருந்தி வியக்கொண்டின்; அதன்பண்பு அஃது (298);
 அப்பண்பைக்கண்டு கண்ணியைச் (298) குழித் (298) தண்ணை (298)
 உண்டனர்க்குமின் கொண்டனர்கழியின் (298); கழித்தாற் புளிக்கழை
 (298) அங்குக் (298) குழிதொறும் பெறுகுவர் (298); பெற்று அசையினிர்
 சேப்பின் (298) தவணையோடு (298) அமலையை (298) இழுதன்னீடாக
 (298) அல்கலும் பெறுகுவர் (298); அவற்றைப்பெற்று கெடுபிழைமட்டித்
 (298) தஞ்சிப் (298) புன்னோர்த்தாக கழியின் (298); கழித்தால் அவன்
 தன்பண்போடு கன்பலுடைத்து (298); அதனைபடைத்தால் வினைஞர் வல்சி
 கல்பு (298) பழையர்மகளிர் (298) விரைஇத் (298) தேறலை (298) கல்
 (298) அவற்றைப்பெறுகுவர் (298); அவற்றைப் பெற்றபின்பு அவரையிட்ட
 பென்சொர்த்து (298) அருத்தி (298) மருதம்பண்ணிக் கழியின் (298)

கழிந்து அருமையொருத்தல் (472) நதழந்து வரப்போற்றிக் (473) செயாற்
தின் (476) ஒருகரைக்கொண்டனிகழியின் (477); கழித்தால் அவன்முது
செய்த்தன்று (487); அவ்வூரிற்சென்றால் அருங்கடிவாயில் அபிராது புரு
யின் (491); புக்காற்பரிசிலர் (492) கண்டோரொல்லாம் (495) எதிர்கொள்க
குறுகிப் (496) பின்னர்முத்தமுன்னிக் (531) கடவுள் வாழ்த்தியபின்னர்
(538) விருத்திப்பரிணிகழிப்பிச் (539) செம்மலோயெனக் கூறி (543) ஏத்
திச் (544) சென்றதொழியவும் விடாறாய் (545) வருத்தமும்பெரிதெனக்
கூறி (546) அனுகல்வேண்டி (548) கல்வலத்திரிது (549) மாய்த்தோர்
(553) மணலினும்பலர் (556); அதனால் கம்வரைத்தகாள் புகழொடு கழிக
வென்றுகருதிப் (557) பார்த்திடங்கொடுக்கு முன்னத்தோடே (558) அமர்
ந்து கோக்கிக் (560) கலிக்கம் (561) வெள்ளரைக் கொளீஇப் (562) பலகாள்
சிற்பினும் (566) தடியொடு (563) அரிசிமுட்டாது (564) தலைகாணன்ன புக
லொடு (565) தரப்பெறுகுவீர்; கில்லாது (566) செல்வெமெ (567) விடுப்
பின் (568) சென்றோரும்பல (540); காடுகிழுவோன் (583), அவன் தன் கை
யிடத் துண்டாகிய (577) மழைசாரத்தன்ன இயல்பாகிய கொடைத் தொழி
லாலே (580) வளம்பிழைப் பதியாதபடி (578) நிதியத்தோடே (575) தேர்
(571) வேழம் (572) நிரை (573) புரவி (574) இவையனைத்தையும் (575)
தலைவனாருமரைமலைய விநலியர் (569) இழையனியத் (570) தலைகளிலே
பரிசிலாக (581) கல்கி (580) விடுக்கும் (581); ஆதலால், அவன்பாற்
மற் கடிதாகச்சென்று பரிசில்பெறுவிராக வெனக் கூட்டி வினாமுடிவு
செய்க.

இஃனிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றுரிப் பெருங்கெனக்கனூர் பல்
குன்றக்கோட்டத்துச் செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன்செய் நன்னன்
பாடிய மலைபடுகடாத்தீர்து மதுனாயாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினூர்க்
கினியர் செய்த உரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

தூஉதத் தீம்புகை தொல்விசம்பு போர்த்தனுகொல்

பாஅய்ப் பகல்செய்வான் பாம்பின்வாய்ப் பட்டான்கொன்

"தூஉதத்தீம்புகை" என்பதில் தூஉ என்பது கான்கு மாத்திரை
பெற்று நின்றதாதலின், இது செப்பலோசை பிழையாத வந்ததென்பர்
ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் முதலியோர்; (தொல். தான. கு. 6 - 3;
யா - வி. எழுத். 4; 9 - வி. கு. 743) ; போசிரியர் வேறு கூறுவர்
(தொல். செய். கு. 62); பி - ம். தூஉதத்தீம்புகைவந்தொல்விசம்பிற்

வந்தியத்தாரட்டி .

மிசையான்கோ னன்ன ன்றுததலார்
மை வெல்லாம் பசப்பு.

வென்பா.

முதல் பொதநாறு பாணீண்டு முல்லை
பெருந்த வளமதுரைக் காஞ்சி—மநவீனிய
கோலநேடு நல்வாடை கோல்தறிஞ்சி பட்டினப்
பட்டினம் கடாத்தொடும் பந்து.

பத் துப்பாட்டு

நச்சிஞ்சுநீனியருரை

முற்றபுதிதானது.

—

பத்துப்பாட்டின்

மூல அரும்பதவிளக்க அகராதியை

கு—குறிஞ்சிப்பாட்டு.

சிறு—சிறுபாணாற்றுப்படை.

திரு—திருமுருகாற்றுப்படை.

நெ—நெடுநல்வாடை.

பு—புட்டினப்பாலை.

பெரு—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

பொரு—பொருடாற்றுப்படை.

மது—மதுரைக்காஞ்சி.

மலை—மலைபடுகடாம்.

மு—முல்லைப்பாட்டு.

[இதிலுள்ள பதங்கட்கு எழுதிய பொருள்கள் அவ்வவ்விடங்களில் சச்சிஞர்க்கினியரெழுதியவையே. என் அடியென்.]

அ.

அகநாடு - உண்ணாடு : மது, 149.

அகல் - சட்டி : பெரு, 377.

அகலறை - பாசறை : மலைபட்டகமு
மாம் : ப, 237.

அகல - ஓலியாநிற்க : திரு, 122.

அகவர் - குதர் - அழைத்துப்புகழ்
வோர் [அகவல் - அழைத்தல்] :
மது, 322; நாட்டில் வாழ்வார் :
பொரு, 220.

அகனம் - நீர்ச்சால் : மலை, 104; பத்
தர், தாழிபோசப் படைபட்டிருத்
தலின் : சிறு, 244.

அகைத்த - முறித்த : மலை, 429.

அகைத்தன்ன - தழைத்தாலொத்த :
பொரு, 159.

அகைய - தழைக்க : மது, 92.

அங்காடி - கடை : மது, 480, 544.

அகை - இருத்த : பெரு, 316; இளை
த்து : ப, 110; இளைப்பாறி : சிறு,
13; பெரு, 390; வருத்தி : சிறு, 17.

அகைய - ஓய்ந்த : சிறு, 32.

அகையது - கிடத்தது : திரு, 111.

அகைத்த - கட்டிய : மு, 14.

அகைதல் - இருத்தல் : திரு, 176.

அஞர் - வருத்தம் : பெரு, 88.

அட்டி - இட்டு : திரு, 28; மிகவிட்டு :
பெரு, 195.

அட்டில் - அடுக்கை : சிறு, 182.

அடர் - தகடு : மலை, 4.

அடுக்கம் - பக்கமலை : திரு, 43; பெரு,
257; மலைப்பக்கம் : மலை 141, 176.

அடுப்பு - அடுப்பம்சு : திரு, 378.

அடை - முனை; செல்லடையுமாம் : பெ

அடைசசி - உடுத்த : மது, 588.

அண்ணல் - தலைமை : சிறு, 200.

அண்ணு - உண்ணுக்கு : பெரு, 12.

அணங்கிய - பன்னிய : மலை, 228.

அணங்கு - தெய்வம் : பெரு, 494.

பேய்மகள் : பெரு, 459; வருத்தம் :
திரு, 289; வருத்தத்தெய்வம் :
மது, 632. [13.]

னத்தல் - தலைபெடுத்தல் : பெரு,

அதிரு : 314 ; மலை - 255; மோர் :
அதிரு : 163. [184.
அதிரு - கலந்து : பெரு : 278; மலை,
அதிரு - அறியவல்லாய் : பெரு : 57.
அறிவுமடம் தான் கூறுகின்ற
வந்தையுளும் : அறிவிடலாதார்
மாட்டுத் தான் அறியாமைப்பட்
டிருப்பது : சிறு : 216.
அறிவுறும் - அறிவுறுத்தல் : கு : 22
அறுவை - உடை : சிறு : 236, தலை
பெரு : 83. [கு : 98.
அறை - பாததி : மலை : 118; பாவை
அறைபுற்று - வெட்டுதலுறம : மலை,
- 118. [91
அனந்தர் - கள்ளிச்செருககு : பெரு,
அனந்தல் - மதம் : மலை : 173.
அணிச்சம் - அணிச்சப்பூ : கு : 62

ஆ.

ஆகுளி - சிறுபறை : மது : 606, மலை,
ஆங்கண் - ஊர் : மது : 327. [140.
ஆங்கு - அக்காலத்தே : சிறு : 111. [93.
ஆமதல் - அனதல் : திரு : 52; பெரு,
ஆண்டலை - ஆண்டலுப்புள் : ப : 258.
ஆனை - ஆக்கினை : மது : 761. [அ : 390.
ஆதி - குதிரைக்கதுப்பொன்ம :
ஆம்புல - ஒருபுல : கு : 223.
ஆம்பி - குடைக்காளான் : பெரு : 157;
பண்டிப்பத்தல் : மது : 91. [188.
ஆழர் - கல்லியக்கோடனார் : சிறு,
ஆய - ஒருவள்ளன்; இவன் தனக்குப்
பாரம்புகொடுத்தலைக்கலிக்கததை
ஆவின் கீழிருந்த இறைவனுக்கு
கொடுத்தோன் : சிறு : 99. [123.
ஆயம் - திரை : சிறு : 220; பெரு.
ஆர்ஷி - வெள்ளம் : கெ : 3
ஆர்த்தி - கொடுத்த : பெரு : 174.
ஆர்த்தம் - ஆர்த்தகும் : திரு : 270.

ஆர்வம் - கருதியபொருள்கண்மேல்
கோண்டின பற்றுள்ளம் : மது,
489. [93, 991.
ஆர்வலர் - அன்புசெய்யுவர் : திரு.
ஆர் - தகர் : மது : 82.
ஆரம் - ஆர் : சிறு : 253; பெரு : 46;
சுதனம் : திரு : 217; முதலாக
செய்த கச்சு : கெ : 136.
ஆல - கார்த்திகையின்; ஆல ஆலையா
லிகாரம் : மலை : 100. [190.
ஆல - ஆரவாரிதலையுப : பெரு,
ஆலம் - ஆரவாரிகும் : பெரு : 330.
ஆவிதி - ஆகுத : ப : 55, யாகம் : ப,
200; மது : 494.
ஆளி - யாள் : பெரு : 139.
ஆரம் - பொறுத்திருக்க : கு : 23.
ஆறு - அமைந்தேன் : ச : 34; கிறை
மது : மது : 629. [மலை : 97
ஆறுது - அமையாது : திரு : 277

ஐ.

இகல - மாறுபாடு : திரு : 131. [73.
இகழுகர் - இகழ்ந்திருப்போர் : மலை,
இகுத்தல் - தாழ்த்தல் : ப : 14, மலை,
14; வாங்குதல் : மலை : 391. [226.
இகுத்தும் - தாழ்ந்துவிடும் : மலை,
இகுப்ப - ஒலியாசிறை : மலை : 532.
இகுப்பம் - திரட்சு : மலை : 367.
இலவச - ஓய்ச : மலை : 2. [257.
இடங்கா - முதலெலிச்சடம் :
இடன் - அகலம் : பெரு : 65.
இடும்பை - மிழ : பெரு : 67.
இணர் - குலை : ப : 18; சூ : திரு : 84.
இதனம் - பரண : கு : 41.
இதழ - இமை : கு : 247.
இதை - கப்பற்பாய் : மது : 79; 376.
இமலை - குட்டேம : மலை : 330.
இமிழ - ஒலி : மலை : 307.
இமிழகை - முழங்கு : மது : 257.

இமைத்தல் - கண்களின் இதழ்கள்
 எரிண்டிடுபுக்குவித்தல்: திரு, 3.
 இமைப்பு - விசங்கம்: திரு, 85.
 இயக்கம் - வழி: மலை, 374.
 இயக்கி - ஒலிப்பித்தல்: திரு, 246.
 இயக்கு - செலவு: மலை, 571.
 இயக்குவர் - வழிபோவார்: மலை, 18.
 இயல்பு - ஒழுக்கம்: கு, 15.
 இயல் - அசைய: திரு, 215.
 இயலி - உலாவி: பெரு, 331.
 இயவர் - வாச்சிடக்காரர்: மது, 504.
 இயவு - வழி: பெரு, 82; மலை, 111,
 323. [திரு, 274.
 இயவுள் - தலைவன்; கடவுளுமாம்:
 இரட்ட - ஒலிப்ப: மது, 606; மாறி
 யொலிப்ப: மது, 299. [80.
 இரட்டுதல் - மாறியொலித்தல்: திரு.
 இரவலன் - இரத்தம்றொழிலிலவல்
 னோன்: பெரு, 45.
 இரியல் - கெடுதல்: பெரு, 202.
 இரிதி - இருத்தி: பொரு, 76; இருந்
 து: மலை, 649. [பொரு, 169.
 இருக்கை - குடியிருப்பு: பெரு, 242;
 இருபிறப்பாளர் - உபயோகத்திற்கு
 முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒரு
 பிறப்புமாகிய இருபிறப்பினையு
 முடையவா: திரு, 182.
 இருமை - கருமை: திரு, 111.
 இருவி - தீனையரிந்ததான்: கு, 153;
 மலை, 109.
 இருள் - கருமை: மது, 634. [228.
 இலஞ்சி - மடு: மது, 248; மலை,
 இலம் - இலலாமை: மலை, 576.
 இலிற்றம் - தனிக்கும்: சிறு, 227.
 இவர்தல் - படர்தல்: ப, 234; பொரு,
 195; பரத்தல்: மலை, 314.
 இயரும் - உலாவும்: மலை, 90.
 இழுக்கு - வழுக்குகிலம்: கு, 258. [443
 இழுத - செய்வழுது: மலை, 344.

இழை + பேரணிகலம்: மது, 704.
 இளக்கும் - அசைக்கும்: ப, 172. [33
 இளக - அசைத்துவிழும்படி: மலை
 இளி - இளியென்னுமாய்: மலை,
 இளையோன் - இளஞ்சேட்சென்
 இவன் கரிகாற்பெருவளவன்
 தை: பொரு, 130.
 இறடி - தினை: மலை, 169.
 இறவு - இறமீன்: பொரு, 204.
 இறவுதல் - வக்கி மயிர்போகச்சி
 தல்: மலை, 249.
 இறுத்த - முடித்த: பெரு, 446.
 இறுப்ப - கிடக்க, பொரு, 225.
 இறுப்பு - இளமாக்காடு: பெரு
 495; குறுங்காடு: மலை, 205, 27
 இறுப்பூது - அதிசயம்: மலை, 358.
 இறை - இறப்பு: பெரு, 265.
 இறைகூடி - அரசாண்டு: பொரு, 71
 இறைகொண்ட - தங்குதல்கொண்ட
 மது, 253.
 இன்பம் - இனிமை: மது, 16.
 இனம் - திரட்சி: மது, 214.
 இனி - இப்பொழுது: மலை, 94.

ஈ.

ஈகை - பொன்: மலை, 72.
 ஈங்கை - இலண்டம்: கு, 86.
 ஈந்து - இழுக்கப்பட்டி: சிறு, 16.
 ஈரிய - ஈரதையுடைய: கு, 246.

உ.

உக்கம் - மருக்கு: திரு, 108.
 உகந்து - உயர்ந்த: மது, 834. [148
 உருத்தென் - பேரகட்டதாக: மலை
 உகைப்ப - எழுப்ப: மது, 184.
 உட்க - அஞ்ச: திரு, 240.
 உட்கு - அச்சம்: [164.
 உடம்பிடி - வேல்: பெரு, 76.
 உடன் - அடைய: சிறு, 139.
 உடன்று - கொய்த்து: பெரு, 418.

இமைத்தல் - கண்களின் இதழ்கள்
 விர்ணத்தையுடையிருந்தல்: திரு, 3.
 இமைப்பு - விசங்கம்: திரு, 85.
 இயக்கம் - வழி: மலை, 374.
 இயக்கி - ஒலிப்பித்தல்: திரு, 246.
 இயக்கு - செலவு: மலை, 571.
 இயக்குநர் - வழிபோவார்: மலை, 18.
 இயல்பு - ஒழுக்கம்: கு, 15.
 இயல் - அசைய: திரு, 215.
 இயல் - உலாவி: பெரு, 331.
 இயல் - வாச்சியக்காரர்: மது, 304.
 இயல் - வழி: பெரு, 82; மலை, 111,
 323. [திரு, 274.
 இயவுள் - தலைவன்; கடவுளுமாம்:
 இரட்ட - ஒலிப்ப: மது, 606; மாநி
 யொலிப்பு: மது, 299. [80.
 இரட்டுதல் - மாநியொலித்தல்: திரு,
 இரவலன் - இரத்தம்மெழுவிலவன்
 லோன்: பெரு, 45.
 இரியல் - கெடுதல்: பெரு, 202.
 இரி - இருத்தி: பொரு, 76; இருந்
 து: மலை, 549. [பொரு, 169.
 இருக்கை - குடியிருப்பு: பெரு, 242;
 இருபிறப்பாளர் - உபயோகத்திற்கு
 முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒரு
 பிறப்புமாகிய இருபிறப்பினையு
 முடையவர்: திரு, 182.
 இருமை - கருமை: திரு, 111.
 இருவி - திணையரிந்ததான்: கு, 153;
 மலை, 109.
 இருள் - கருமை: மது, 634. [228.
 இலஞ்சி - மடு: மது, 248; மலை,
 இலம் - இல்லாமை: மலை, 576.
 இலித்தம் - துளிக்கும்: சிறு, 227.
 இவர்தல் - படர்தல்: ப, 234; பொரு,
 195; பார்த்தல்: மலை, 514.
 இவரும் - உலாவும்: மலை, 90.
 இழுக்கு - வழுக்குமில்லம்: கு, 258. [443
 இழுது - வெயிலழுது: மலை, 244.

இழை - போனிகலம்: மது, 704.
 இளங்கும் - அசைக்கும்: ப, 172. [366
 இளக - அசைத்துவிடும்படி: பெரு,
 இளி - இளியென்னுமாய்: மலை, 7.
 இளையோன் - இளஞ்சேட்சென்னி;
 இவன் கரிகாற்பெருவண்ணத்
 தை: பொரு, 130.
 இறடி - திணை: மலை, 169.
 இறவு - இறயீன்: பொரு, 204.
 இறவுதல் - வக்கி மயிர்போகச்சீவு
 தல்: மலை, 249.
 இறுத்த - முடித்த: பெரு, 446.
 இறுப்ப - கிடக்க, பொரு, 111.
 இறுப்பு - இளமாக்காடு: பெரு,
 495; குறுக்காடு: மலை, 205, 271.
 இறுப்புது - அதிசயம்: மலை, 358.
 இறை - இறப்பு: பெரு, 265.
 இறைகடி - அரசாண்டு: பொரு, 79.
 இறைகொண்ட - தங்குதல்கொண்ட
 மது, 253.
 இன்பம் - இனிமை: மது, 16.
 இளம் - திரட்சி: மது, 214.
 இனி - இப்பொழுது: மலை, 94.
 ஈ.
 ஈகை - பொன்: மலை, 72.
 ஈங்கை - இண்டம்: கு, 86.
 ஈர்த்து - இழுக்கப்பட்டு: சிறு, 16.
 ஈரிய - ஈரத்தைபுடைய: கு, 117.
 உ.
 உக்கம் - மருங்கு: திரு, 108.
 உகந்து - உயர்ந்து: மது, 834. [148.
 உருத்தென - போகட்டாதாக: மலை,
 உகைப்ப - எழுப்ப: மது, 184.
 உட்க - அஞ்ச: திரு, 948.
 உட்கு - அச்சம்: 184.
 உடம்பிடி - நேயல்: பெரு, 76.
 உடன் - அடைய: சிறு, 111.
 உடன்று - கோபித்து: பெரு, 418.

உலர் - உலர்ந்தி: சிறு, 236; உலர்த்து: 184, 204. [கு, 170.

உலர் - அம்பில் காணக்கொள்ளுமிடம்: உலர்வு - உலர்த்து: மது, 305.

உலர் - உலர்ந்தி: பெரு, 151.

உலர் - உலர்ந்தி: தெறித்தல்:

பொரு, 151.

உலர் - யாழகத்தோருதப்பு: மலை, 34; யாழ்நிலைக்குறை: மது, 245.

உலர் - பெருமூல்கு: கு, 65.

உலர் - வழிவந்தோன்: மது, 61; மலை, 540 [சிறு, 151.

உலர் - உப்புவாணிகத்தியர்:

உலர் - உப்புவாணிகர்: சிறு, 55;

பெரு, 65. [மு, 15.

உலர் - செலுத்துதலைச்செய்ய:

உலர் - செலுத்துதற்கு: மது, 322.

[கு, 11.

உலர் - உயிரைததாங்கியுமை:

உலர் - தெய்வத்தன்மை: திரு, 151.

உலர் - எடுத்து: மு, 91. [289.

உலர் - வருத்தம்: பொரு, 38.

உலர் - உயவைக்கொடி: மலை, 136.

உலர் - ஓசை: கு, 100.

உலர் - பரத்தல்: பெரு, 153; மிகுதி:

கு, 45; வலிமை: மலை, 326.

உலர் - முழங்குதல்: மலை, 357.

உலர் - அறிவு: சிறு, 115.

உலர் - பரத்தலென்று: மது, 125.

உலர் - ஓடுதலினால்: மது, 367.

உலர் - உலர்ந்த: திரு, 33.

உலர் - தீற்றி: மலை, 24.

உலர் - அச்சம்: மது, 100 [திரு, 244.

உலர் - அச்சம்பொருத்தின்:

உலர் - தெறித்தல்: பொரு, 35.

உலர் - வெப்பம்: சிறு, 8, 174.

உலர் - சிவத்தகீதம்: திரு, 241.

உலர் - உலர்ந்த: பொரு, 47.

உலர் - புறம்: மது, 236.

உலர் - உலர்ந்த: மது, 379.

உலர் - அங்கம்: ப, 125; பெரு, 61.

உலர் - சிவன்மாக்கள்: திரு, 151.

அங்கம்: திரு, 124.

உலர் - உலர்ந்திடத்த: பெரு, 151.

காய்த்த: திரு, 47.

உலர் - தழை: மது, 311; 30.

உலர் - தொன்றுதிரிய: மது, 48.

உலர் - வென்று: மது, 128.

உலர் - வருத்தம்: சிறு, 128.

பொரு, 44. [பெரு, 197.

உலர் - உலர்ந்தொழிவடைபொரு:

உலர் - அமைத்தல்: பெரு, 17;

அமைத்தல்: சிறு, 60.

உலர் - அமைத்தல்: திரு, 198.

உலர் - வாங்கி: திரு, 142.

உலர் - கழுத்தின்மயிர்: பெரு, 488;

சேகரி: பெரு, 93; தலையாட்டம்:

சிறு, 92; பெரு, 27; பொரு, 164;

துய்: திரு, 28.

உலர் - உலர்ந்த: சிறு, 83.

உலர் - உலர்ந்த: மது, 379.

துய்: 171.

உலர் - மாறுபாடு: சிறு, 112.

உலர் - மாறுபாடு: திரு, 5; 151.

உலர் - ஒருகாரம்பலிட்டு ஒரு

காரம்பலிட்டு தெறித்தல்: பொரு, 28.

உலர் - வருத்தம்: பெரு, 43.

உலர் - சேர்த்தவர்: திரு, 4.

உலர் - துள்: திரு, 8; பெரு, 291.

உலர் - மிகவிழ: பெரு, 379.

உலர்.

உலர் - முயற்சியையுடையவர்:

மது, 743.

உலர் - தப்புதல்: மது, 347.

உலர் - உலர்ந்த: பெரு, 122; சிறு, 151.

குறக்கு: சிறு, 221.

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பத்திரிகை 30.

சென்னை - ஏதாவது பெரு, 243; பாத து, 251.

சென்னை - முறை: கு, 44.

சென்னை - செவ்வியத்தின் மலை, 180.

சென்னை - துருத்தி: பெரு, 200.

சென்னை - கட்டுவதின் பு, 161.

செ.

சென்னை - வான்: மு, 68, மலை: செ, 176; பெரு, 119.

சென்னை - வான்: மலை, 300. [556;

சென்னை - இரண்டாம்: ப, 117; மலை,

சென்னை - ஒட்டி: ப, 299.

சென்னை - தேவன் துறையில்: 416.

சென்னை - ஏதாவது கொண்டு: மது, 12.

சென்னை - ஏதாவது கொண்டு: மலை, 143.

சென்னை - தமியன்: கு, 321.

சென்னை - எய்யப்பன் திருமாளம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: பெரு, 119.

சென்னை - எய்யப்பன் திருமாளம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - எய்யப்பன் திருமாளம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - எய்யப்பன் திருமாளம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - எய்யப்பன் திருமாளம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - எய்யப்பன் திருமாளம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - எய்யப்பன் திருமாளம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - எய்யப்பன் திருமாளம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - எய்யப்பன் திருமாளம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - எய்யப்பன் திருமாளம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - எய்யப்பன் திருமாளம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

செ.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

செ.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

செ.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

சென்னை - இரண்டாம்: செ, பெரு, 88; மலை, 301.

கம்புள் - கம்புட்டுசேழி: மது, 379.
 கம்பியர் - செய்த்துறையுடையா
 ளும் - கித்தல்: திரு, 71; மது, 11.
 கம்புத்தல் - தோத்தல்: பொரு, 19.
 கயம் - கீரதுதல்: மலை, 213.
 கயலாய் - புறாழகம்: மலை, 111.
 கன்னடை - குண்டுகை: மது, 482.
 கர்ந்தை - கருகார்தை: கு, 76.
 கர்ம்பை - கர்ம்பைலம்: பெரு, 93.
 கரம் - முதுகிலேசேடம்: கு, 257.
 கரிசால் - ஒருசோழன்: கருப்பாற்
 கரித்த காலையு: யவனென்றவா
 று; இதனை, "முச்சக்கரம்" என்
 னுக்கலியாலும், "சுடப்பட்ட ரெரு
 ய்த்த சோழன் மகனும், பிடர்த்
 தலைப் பேராணப்பெற்றுத். கடைக்
 கார், செயிற்று செங்கோல் செலிஇ
 யினு னிலை, யுறிகுடையா ரெய்
 தாலினை" என்னும் பழமொழிச்
 செய்யுளாலும் (105) உணர்க: பொரு
 கருப்பை - எலி பெரு, 85. [145.
 கருமை - கொடுமை: பெரு, 74.
 கருவி - தொகுதி: கு, 53; பெரு,
 24; பொரு, 236; மலை, 857.
 கருனை - பொரிக்கறி: பொரு, 115.
 கரையும் - அழைக்கும்: பெரு, 350.
 கரைப்பயிர் - வாச்சியமுட்டுக்கலை
 யுடைய பைபையுடையிர்: மலை, 18.
 கரம் - பேரணிகலம்: மலை, 50.
 கலயம் - தோகை: பொரு, 312.
 கலாபம் - தோகை: சிறு, 15.
 - கலக்க: திரு, 301; கலக்க
 மெய்து செ, 6.
 கலாவல் - கடுகை: கு, 48.
 கலி - ஆலாசம்: 40; செருக்கு:
 செ, 179; மது, 330; பெருக்கு:
 மது, 112; மணச்செருக்கு: ப, 51.
 கலிக்கல் - கலக்கல்: சிறு, 85

கலித்த - செருக்கெனாத: மலை,
 145; செருக்கை: மது, 112; மடு
 த்த: மது, 304; மிக்கெழுத்த:
 கலித்த - செருக்கி: ப, 196 [செ, 21.
 கலிப்ப - பெருக: பொரு, 134.
 கலுத்தல் - கலக்குதல்; குழுகுதல்
 மாம்: மது, 413. [655.
 கலுழி - பெருக்கு: கு, 176; மலை,
 - முசக்கலை: பெரு, 496.
 கவடு - பகுத்தல்: மலை, 34.
 கவல்பு - கவற்சி: பொரு, 95.
 கவலை - கவர்த்தவழி: பெரு, 31; காற்
 சந்தி: மு, 30; பவலுழி: மது,
 312; மலை, 889, 111.
 கவலு - உள்ளீடு: மது, 571. தின்
 தல்: பொரு, 164; முடிந்தம்: மது,
 கவாஅன் - டக்கமலை: ப, 189 [663.
 கலிகை - கொடுத்தலித்தலை:
 மலை, 399.
 கலின்று - அழகுபெற்று; கலினென்
 னும் பண்டடியாகக் கலின்று
 னும் தொழில் பிறத்தது: திரு, 29.
 கலையு - அனைத்த: கு, 185; குழ்
 த்த: திரு, 87.
 கலையுய - அகத்திட்ட: மலை, 34;
 குழ்த்த, திரு, 13; மது, 715.
 கலவத்தாம்பு - தாமனியையுடைய
 கெடுதலாம்புகன்: பெரு, 244.
 கழக்கு - கழல்: பெரு, 111.
 கழால் - கழற்: சிறு, 111.
 கழிப்பி - போக்கி: பொரு, 111.
 கழுத - பரண: மலை, 243; பேய்
 லொரு சாதி: மது, 633.
 கழை - கோல: மலை, 119.
 களமர் - கீரர்; களத்தெதெதலித்
 களமொன்றார்: மது, 233.
 களரி - பேர்த்தலம்: ப, 51.

மூல அகும்பநினைக்க அகராதி.

கனி - களிப்பு: மது, 662; வண்டல்: செ, 16. [பெரு, 213.

களைஞர் - களைகளைப்பதிப்பார் :

கற்சிறை - கல்லறை: மது, 725.

கறங்க - ஒலிக்க: திரு, 240.

கறி - மீளகு: திரு, 809.

கன்னல் - கரகம்: செ, 65.

கனை - செறிதல்: மது, 235.

கனைத்து - திரண்டு: மலை, 117.

கர.

காஞ்சி - காஞ்சிப்பு: கு, 84; காஞ்சி மரம்: சிறு, 179.

காட்சி - அறிவு: திரு, 135.

காடி - ஊறுகறி: பெரு, 310; கஞ்சி:

செ, 134; கழுத்து; புளிக்கறியு

மாம்: பொரு, 115; புளியங்காய்

செல்லிக்காய் முதலியன ஊற

விட்டுவைத்தது; செய்யென்பாரு

முளர்: பெரு, 57.

காண் - அழகு: திரு, 36, 250.

காண்மார் - காண்டற்கு: மது, 443.

காத்த - பரிகரித்து: மது, 497.

காமர் - விருப்பம்: சிறு, 77, திரு,

75; மது, 282. [சிறு, 77.

காமரம் - சீகாமரமென்றுமபண் :

காய - காவின்: மலை, 13.

காயம் - காழ்ப்பு: மலை, 126.

கார்கோள் - கடல்; காரால் முகக்கப

புதலிற் கார்கோளென்று பெயர்

பெற்றது; ஆகுபெயர்: திரு, 7.

காரி - ஒருவள்ளல்; இவன் இரவலாக்

கு காட்டைக் கொடுத்தோள்: சிறு,

95; ஒரு வீரன்; அவன் குதிரை:

சிறு, 110; கரியகுதிரை: சிறு,

110; கஞ்சு: மலை, 83.

காரேறு - கரியகடா: பெரு, 210

கால் - கம்பு: 117.

காலயாத்த - செருக்கின்: பெரு, 399.

65

காரோர் - காலாட்கள்: மது, 441.

காலிதிமாக்கள் - காலிதிப்பட்டல்

கட்டின அமைச்சர்: மது, 499.

காழ் - இருப்புக்காராசம்: பொரு, 105;

கருமை: கு, 107; சிறு, 6; கழி:

சிறு, 133; கம்பு: செ, 176; குத்

துக்கோல்: மு, 44; தறி: பெரு,

244; தூண்: செ, 111; வடம்: திரு,

204; மது, 681; விதை: பெரு,

130; மலை, 174.

காழ்வை - அழிப்பு: 93.

காழகம் - கலிக்கம்: திரு, 184.

காழோர் - பரிக்காரர்: மது, 658;

'பரிக்கோலையுடையோர்: பெரு, 393.

காளாம்பி - காளான்: சிறு, 134.

காளால் - கடற்கரை: ப; 94; 111 :

மது, 114. [பொரு, 220.

காலாவர் - முல்லையில்ததுவாழ்வார் :

கி.

கிடங்கில் - கல்லியக்கோடண்டர்:

கிடுகு - சட்டம்: ப, 167. [சிறு, 160.

கிண்கிணி - சிறுசதங்கை: திரு, 18.

கிணைமகள் - கிணைவனுடைய மகள் :

சிறு, 136.

கிலுவிலி - கிலுகிலுப்பை: சிறு, 61.

கிழவர் - கிழமையுடையார்: மலை, 166.

கிழவோன் - உரித்தாகதன்மையை

யுடையோள்: பொரு, 248; உரிமை

யையுடையோள்: திரு, 317; பெரு,

500; மலை, 111.

கிழார் - பூட்டைப்பொறி: மது, 98.

கிளர்தலை - எழுதல்: திரு, 111.

கிணையு - கிணைத்த: கு, 196.

கிணையமை - இமையாகமை: கு, 132.

கின்னரம் - கின்னரப்பறவை: பெரு,

494.

கு.

குட்டம் - ஆழம்: சிறு, 180. [105.

குட்டிவா - குட்டிவாட்டி: மது,

குட்டுவன் - குட்டாட்டையுடை
யோன்: சிறு, 48.
குடசம் - வெப்பாலைப்பு: கு, 67.
குடத்தம்பட்டு - வழிபட்டு; வணக்
கம்பட்டு என்றமாம்; குட என்
பது தடவென்பதுபோல வணாவை
யுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்லாத
லின் அதனடியாகப் பிறத்த
பெயருமாம்: திரு, 229. [276.
குடவர் - குடாட்டிதுள்ளார் ப,
குடாவழி - வளைந்த அடியையுடை
யது: மலை, 501.
குடி - குடிமக்கள்: பொரு, 182.
குடிகை - பேராந்தை: பொரு, 210;
மலை, 141.
குண்டு - ஆழம்: திரு, 199; மது, 64.
குத்த - தின்ன: பொரு, 222.
குத்தி - ஊன்றி: மு, 41.
குத்தம் - எதிகோல: மு, 41. [244
குப்பை - பொலி: பெரு, 240; பொரு,
குமரி - அழியாத்தன்மை: பெரு, 247.
குய் - தாளிப்பு: மது, 757.
குயம் - அரிவான்: பொரு, 242.
குயினர் - துளையிடுவார்: மது, 511.
குரம்பை - குடில்: சிறு, 174; ப,
198; பெரு, 88; மது, 310.
குரல் - குரலென்னுநரம்பு: மது,
605; கொத்து: பெரு, 192; மிடம:
குரவம் - குரவம்பூ: கு, 69. [திரு, 212.
குரவை - ஒருகூத்து: திரு, 197.
குரிசில - தலைவன்: திரு, 276.
குரிப்பூனை - சிறுபூனை: கு, 72.
குருகலை - முருக்கலை: கு, 73.
குருகு - குருக்கத்தி: பெரு, 376;
குருகென்னும் பறவை: மது, 268.
குரும்பி - புற்றும்பழஞ்சோறு: பெரு,
குருளை - [கரடிக்] குட்டி: மலை, 501.
குரை - குரவாரம்: பொரு, 240. [277.

குல்லை - கஞ்சங்குல்லை: திரு, 201;
பொரு, 234; கஞ்சங்குல்லைப்பு: கு,
குலை - பூங்கொத்து: பெரு, 371. [78.
குவைஇ - குவிக்கையினுலே: பெரு,
104; குவித்து: கு, 98; பரப்பி:
ப, 178.
குவைஇய - திரட்டின: பொரு, 244.
குழல் - குழன்மீன்: சிறு, 163.
குழிசி - பாளை: பெரு, 366.
குழம்பு - குழி: மது, 241, 273;
திரள்: மது, 24.
குழும் - முழங்க: மது, 677.
குளவி - காட்டுமல்லிகை: சிறு, 46,
திரு, 191; காட்டுமல்லிகைப்பு: கு,
குளித்தல் - மறைதல்: சிறு, 16. [76.
குளிர - அரிவான்; கிரிகழகருவிபு
மாம்: மலை, 110; கிரிகழகருவி:
கு, 43. [252.
குறடு - அசைக்கோக்குமிடம்: சிறு,
குறமகள் - குறச்சாதிபாகியமகள்: திரு,
குறள் - சிறுமை: பெரு, 193. [ரு, 242.
குறிஞ்சி - ஒருபண்: திரு, 289; குறி
ஞ்சிப்பண்: பெரு, 182; மலை, 359.
குறவர் - பறிப்பார்: பெரு, 295. [72.
குறுநறுங்கண்ணி - குன்றிப்பு: கு,
குறம்பு - ஆரண்: பெரு, 129; வலி:
மலை, 504. [213.
குறம்பொறி - உதரபந்தம்: திரு,
குறை - தசை: பெரு, 472; பொரு,
குறைஇய - அறுத்த: மது, 320. [217.
குறைவில் - இத்திரவில்: பெரு, 292

கூ.
கூட்டு - கொள்ளை: மது, 762.
கூட்டுண்ணம் - கொள்ளைகொண்டு
ண்ணம்: பெரு, 118.
கூடல் - புகார்முகம்: ப, 98.
கூடு - கெட்கூடு: பொரு, 182. [276.
கூம்ப - மனவெழுச்சிகுறைய: ப,

கூம்பு - பாய்மரம்: மது, 377.

கூர - குளிர்ச்சிமிக: குன்னுக்கென்
றுமாம்: கெ, 9.

கூரை - இறப்பு: ப, 81; மு, 29.

கூலம் - பண்டம்: மது, 317.

கூவல் - இணை: மலை, 366.

கூவியர் - அப்பவாணிகள்: மது, 627.

கூவியன் - அப்பவாணிகள்: பெரு,

கூவிரம் - கூவிரப்பு: கு, 66. [377.

கூவை - கூவைக்கிழங்கு; திரளுமாம்:

மது, 142; மலை, 137; திரள்: மலை,

கூழ் - நெல்லுமரிசெயும்: ப, 163. [422.

கூளி - ஆண்டேய்: ப, 259.

கூளியர் - சேவித்துநிப்பார்: திரு,

282; நாடுகாக்கும்வேடர்: மலை, 422;

வேட்டுவர்: மது, 691.

கே.

கெண்டி - அறுத்துத்தின்று: பெரு,

கெழுமி - பொருந்தி: ப, 47. [143.

கே.

கேட்டிசின் - கேட்பாயாக: மது, 208.

கேணி - சிறியஞாள்: ப, 51.

கேள் - உறவு: பெரு, 74.

கேளிர - நட்பார்: பொரு, 74.

கை-ஒழுங்கு: மு, 49; செயல்: மது, 651.

கைஇ - கோலஞ்செய்த: மது, 419.

கைதொழுதல் - கையைத்தலைமே

லேவைத்தல்: திரு, 252.

கோ.

கொகுடி - கொகுடிப்பு: கு, 81

கொங்கு - தாது: கு, 83; சிறு, 71;

தேன்: சிறு, 184.

கொட்டம் - கொட்டை;

கொட்டையுமாம்: சிறு, 166.

கொட்டி - அப்பி: திரு, 35.

கொட்டை - திரளமுடித்தமுடி:

தம்புமாம்: பொரு, 155.

கொடி - ஒழுங்கு: மது, 155, 685.

கொடிஞ்சி - தாமரைப்பூவாகப்பன்
ணித் தேர்த்தட்டின் முன்னே கடு
வது: மது, 752. [94.

கொடுத்தன்று - கொடுத்தது: திரு,

கொடுமார் - கொடுத்தற்கு: மது,
459 [471.

கொடுவான் - வளைந்த அரிவான்: பெரு,

கொண்டி - உணவு; கொள்ளப்படுத

லின் உணவாய்த்து; கொள்ளையு

மென்ப: மது, 137; கொள்ளை: ப,

212; பெரு, 454.

கொண்மர் - கொள்வார்: மது, 514.

கொண்மார் - கொள்ளுத்தற்கு: திரு,

173. [மலன்: பெரு, 207.

கொல்லன் - கொற்றழியில் செய்கின்

கொலைஇய - கொல்லுதலைச் செய்த:

திரு, 194.

கொழித்தல் - தெள்ளுதல்: திரு, 306.

கொழிப்ப - மேலேயாக: மது, 274.

கொழுக்க - தழைப்ப: மது, 10.

கொழுதி-பறித்து: மது, 587.

கொழுமீன்: சிறு, 41.

கொழுமை - அழகு: பொரு, 26.

கொள்கை - கோட்பாடு: மலை, 64;

விரதம்: திரு, 89; மது, 480, 492.

கொள்ளி - நெருப்பு: கெ, 8. [256.

கொள்ளை - விலை: பெரு, 64; மது,

கொளீஇ - கொளுத்தி: பொரு, 78.

கொளை - பாட்டு: பொரு, 211.

கொற்கை - ஒரூர்: [இது பாண்டிய
னுடையது] சிறு, 62; மது, 138.

கொற்றவா - வெற்றியையுடையோர்:

மது, 74. [கது, 88.

கொற்றவன் - வெற்றியையுடையவன்:

கொற்றவை - வனதுர்க்கை: திரு,

கொள் - பெரிது: மது, 204. [256.

கோ.

கோட்டம் - கரை: ப, 36.

கோடல் - வெண்கோடற்பூ: கு, 83.

கோடியர் - கூத்தர்: சிறு, 125; கூத்
தாடுவோர்: சிறு, 150; பொரு,
57; மலை, 236.

கோடு - ஊடுகொம்பு: திரு, 209;
கரை: பெரு, 273; கொம்பென்
னும் வாச்சியம்: மலை, 5; மலை:
சிறு, 265; மு, 5; மேட்டுநிலம்:
மது, 286; வீணைத்தண்டு: சிறு,
222; செ, 70.

கோணம் - தோட்டி: மது, 592.

கோலி - வளைத்து: மு, 44.

கோள் - குலை: சிறு, 27; பொரு, 208.

கோளி பூவாமற்காய்க்குமரம்:
பெரு, 407

கேன.

கெளவை - எள்ளினங்காய்: மது, 271.

சு.

சுதுக்கம் - காற்சுந்தி: திரு, 225.

சுந்து - பல வழிகளுக்கடினசுந்தி:
மலை, 393.

சுமம் - கடுவுநிலைமை: திரு, 99.

சுலம் - மாறுபாடு: மது, 112.

சுவட்டி - மென்று: பெரு, 217.

சா.

சாஅய் - இளைத்து: சிறு, 16; துணை:

சாடு - சுகடம்: பெரு, 188. [கு, 250.

சாணம் - தழும்பு: மது, 593.

சாத்து - திரள்: பெரு, 80.

சாதி - திரள்: பெரு, 229.

சாம்பு - செக்கை: பெரு, 150.

சாமபு - காடும்: ப, 12.

சாய் - கோரை: பெரு, 209; செதும்பு:
திரு, 312. [213.

சாயல் - மென்மை: சிறு, 16; திரு,

சாரல் - பக்கமலை: சிறு, 10.

சாப்பு - அமைதி: 15.

சாலிகெல் - செங்கெல்: பொரு, 24.

சாலினி - தேவராட்டி: மது, 610.

சாலுதல் - அமைதல்: திரு, 110.

சாவகர் விர்த்தங்கொண்டோர்:

[இவர் சைனர்] மது, 476.

சாந்தி - நிறைத்து: மது, 246.

சாறு - விழா: சிறு, 201; திரு, 283;
பொரு, 2.

சான்ற - அமைத்த: திரு, 287.

சான்றோர் - அறிவுடையோர்: 28.

சீ.

சித்தன் - முருகக்கடவுள்: [பக்-41.]

சிதர் - துவலை; மெத்தெனவுமாம்:
மு, 52; வண்டு; சிந்துதலுமாம்;
சிச்சிலிபுமாம்: சிறு, 254.

சிதர்வை-சிதரினசீரை: பெரு, 468.

சிதரல் - சிதறுதல்: மது, 244. [224.

சிதறி - பலவாகக்கொடுத்து: மது,
சிதறும் - எல்லாருக்குக்கொடுக்
கும்: மது, 104. [பொரு, 154.

சிதார் - சீலை: பொரு, 81; துணி:

சிந்துவாரம் - கருவொச்சிப்பு: கு, 89.

சிமிலி - உறி: மது, 111.

சிமையம் - உச்சி: செ, 27.

சிரல் - சிச்சிலி: சிறு, 181.

சிரதியவன் - கோபித்தவன்: பொரு,
124. [358.

சில்காற்று - தென்றற்காற்று: மது,

சில்பலி - சிறுபலி: திரு, 234.

சிலதர் - தொழில் செய்வார்: பெரு,
234. [236.

சிலம்பி - சிலந்தி: செ, 59; பெரு,

சிலம்பு - பக்கமலை: பெரு, 330, 372,
மலை, 14; மலைப்பக்கம்: திரு, 238

சிலைக்கும் - ஆரவாரிக்கும்: பெரு,
சிலைப்ப - முழக்க: திரு, 111 [260

செந்நிளம் - அறிவுமொழுக்கமுயில்
லாத மாக்கள் திரள் : சிறு, 207.

செந்தல் - மிகுதல் : மது, 244.

செம்பு - தலைமை : மது, 59, 762.

செறுகுடி - சிறிய ஊர் : திரு, 196.

செறுகுழை - தானூருவி : பெரு, 161.

செறுசெங்குரலி - கருத்தாமக்கொ
டிப்பு : கு, 82.

செறுபசுமஞ்சள் - மஞ்சளில் ஒருசாதி
விசேடம் : திரு, 235. [கு, 78.

செறுமாரோடம் - செங்கருங்காலிப்பு :

சிறை - வரம்பு : பெரு, 246.

செனம் கோபத்தின்பின்னாகச்
சிறிது பொழுதுநிற்பது : திரு, 135.

செனை - கொம்பு : திரு, 298; சிறிய
கொம்பு : சிறு, 178.

சீ.

சீக்கும் - தூரலைவாரும் : பெரு, 497.

சீப்ப - பெருக்கிப்போகல் : மது, 685.

சீர் - அழகு : திரு, 126; மலை, 570;

கனம் : மலை, 13; காவிரம் : மலை,

154; தலைமை : திரு, 220; ப, 104,

மது, 87; தாளம் : பெரு, 493;

தாளவறுதி : மது, 160; புகழ் :

பெரு, 388.

சீவும் - திருத்தும் : மது, 269.

சு.

சுடர் - ஒளி : மது, 702; கெருப்பு :
திரு, 34.

சுடுமண் - செங்கல் : பெரு, 405.

சுண்ணம் - சுண்ணப்பொடி, இது

நவமணிகளும் பொன்னும் சந்தன

மும் கருப்பூரமுதலியனவும் புழு

கிலும் பணிரிலும் நனையவைத்

திடிக்கப்படுவது : மது, 399.

சும்மை - ஒசை : பெரு, 65.

சுமடு - சும்மாடு : பெரு, 159.

சுமத்த - மெற்கொண்டு : திரு, 296.

சுங்கும் - மாறுமற்கொடுக்கும்.

மலை, 68. [மது, 10.

சுரம் - அருசிலம் : மலை, 20, 398; காலு :

சுரிகை-பத்திரம் : பெரு, 11.

சுவல் - தோட்கட்டு : பெரு, 171; மே

ட்டுசிலம் : பெரு, 131; மலை, 131.

சுள்ளி - மராமரப்பு : கு, 62.

சுற - சுறுமீர் : பெரு, 208.

சுறவுவாய் - மகரவாயாகிய தலைக்

கோலம் : பெரு, 385.

சூட்டு - உருணியில் விளிம்பில்வைத்த
வளைந்தமரம் : பெரு, 46.

சூடு - சுடப்பட்டது : ப, 68; கெத்

சூடு : பெரு, 243.

சூதர் - நின்றேத்தவார் : மது, 670.

சூர் - கொடுந்தெய்வம் : கு, 255; கொ

டுமை : திரு, 41; தெய்வம் : கு,

169; மலை, 239.

சூர்ப்பு - கொடுந்தொழில் : மது, 83.

சூர்முதல் - சூரபர்மாவாகிய தலை

வன் : திரு, 46.

சூரல் - சூரைப்பு : கு, 71; பிரம்பு :

சூரற்கொடியுமாம் : கு, 42.

சூழ்கோடை - ஈறுவளிக்காற்று :

மது, 308. [228.

சூழி - முகபடாம் : மது, 48; மலை,

சே.

சேகில் - தோள் : பெரு, 138. [62.

செங்காந்தன் - செங்கோடற்பூ : கு,

செங்கொடுவேரி - செங்கொடுவேரி

ப்பு : கு, 64.

செச்சை-வெட்சி : திரு, 208; மலை, 146.

செத்த - ஒத்து : பெரு, 473; கருதி :

செதுக்கு - வாடல் : பெரு, 388.

செப்பம் - செவ்வியவழி : மலை, 160 ;

செப்பு : சிறு, 53; வழி : மலை, 107.

வேட்டை உயிரினங்களின் சேஷங்கள் குழுவைப்பற்றிய அட்டவாடி.

வேட்டைபுறாத்தல், 377.	வேலன், 48, 300.
வேட்டைவச்சாதி, 202.	வேலால் யானையைக் குத்தல், 460.
வேட்டைகாய், 369.	வேலிநீலம், 90.
வேட்டையாடுவோர், 252, [தல். 88.	வேலூர், 119.
வேட்டையிலே களித்ததைக் கொன்று	வேழக்கோல் - பெய்க்குப்பத்தட்
வேடர், 418.	டை, 172, 469.
வேதத்துட்கிலிவியுலகத்தில் வழங்	வேன்வி, 190, 245.
கவிலை பென்பது, 31.	வேளை - ஒருசெடி, 114.
வேதவாணிகர், 409.	வேற்படைத்தாளை, 264, 462.
வேதார்த்தம், 31.	வேற்போர், 457.
வேப்பந்தாரையுடைய வேலைத்தாங்கி	வேற்றுப்புலம், 816, 828, 486.
ய சேனாபதி, 343.	வேறுவினைஒடு, 46, 340.
வேப்பமலை, 83, 288.	வேனிற்றூன் தம், 270.
வேப்பிலையைக் குழந்தைகட்குக்காவ	வைக்கோல், 169.
லாகக்கொள்ளுதல், 155.	வைகைதபாடும்பாணர், 263.
வேய்க்கை - வேய்த்தல், 304.	வைதாளிகர், 306.
வேய்த்து - பிறந்தெரிந்துகொள்ளாத	வையை இடையறுதுவழங்கல், 307
வேர்ப்பு, 77. [படி அறிந்து, 303.	பூக்கை, 315.
வேல், 160, 308, 398.	

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம், வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
72 19	(11)	(10)
74 19	மரம்பழுத்	மரல் பழுத
75 26	போல செல்வ	போல;- செல்வ
89 31	கதிபரப்பி	கதிப்பரப்பி -
110 27	முறினீர்	முரினீர்
111 24	குத்திரத்தார்	குத்திரத்தார்
117 7	இது நிகழ்கால	அம் நிகழ்கால
128 24	ஓய்மானாடு	ஓய்மானாடு
„ 33		
„ 34		
131 34	39 - 44	39 - 41
138 23	பைஞ்சாய்	பைஞ்சாய்
„ 36	பைஞ்சாய்	பஞ்சாய்
141 25	கோள்வல்	கொடேவல்
146 25	சீறார்	சீறார்
157 5	கழுதை மிளகினது	கழுதை - மிளகினது
159 8	குவைஇ தெய்வங்	குவைஇ - தெய்வங்
166 14	வினை	வினை
168 28	சண்பின்	சண்பின்
175 20	சேப்பின்	சேப்பின்
181 31	கண் கள்	கண் - கள்
218 26	வாழ்மையின்	வாழ்மையின்
219 4	முருகுமழத் தலை	முருகுமழப்பகைத்தலை
222 10	அரிப்பதை	அரிப்பதை
224 20	வளைப்	வளை
227 6	வீங்கு நோன்	வீங்குபிணிநோன்
235 „	வியலி	வியலி
240 16	சுட்டு	சுட்டு
255 26	குருசில்	குருசில்
„ 27	வெல்லுபோர்	வெல்லும்போர்
261 17	விருப்பமையாத	விருப்பமையாத
276 21	கொடியொடு	கொடியொடு

செய்து

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம், வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
276 4	புரவி	புரவி
" 28	பொக்க	பொக்க
293 36	சேர பின்னர்	சேர - பின்னர்
299 2	யுண்டு	யுண்டு
302 21	சமுதா, பேயில்	சமுதா - பேயில்
314 32	சுட்டு	சுட்டு
330 4	துக்	துக்
341 27	ஆற்றா உரழுக்க	ஆற்றாவொழுக்க
344 4	சட்டத்தைக்	சட்டத்தே
351 "	உடல்சினஞ்	உடற்சினஞ்
" 29	விடே	விடே
" 24	யருங்கரை	யடுங்கரை
365 14	யொட்டுஞ்	யொட்டுஞ்
371 4	போலே	போலே
372 18	இவன்	இவன்
379 17	ஒட்டி	ஒட்டி
395 2	சோழநாடு	சோழநாடு
" 35-6	உவமம்...மையாயிற்று	உவமையாயிற்று
396 18	என்று	கன்று
402 36	செய நல்ல	செய - நல்ல
407 33	பன்னிகுதி	பன்னிகுதி
414 5	முழங்கச்	முழங்கச்
415 21	குற்றத்தை	குற்றத்தை
423 16	1 0	100
434 32	குறிஞ்சி. 443	குறிஞ்சி. 43
438 25	பணிவி	பணிவி
440 8	கண்புமலி	கண்பமல்
442 11	சேளய்	சேளய்ப்
544 34	இரணிய முட்டம், 500	இரணியமுட்டம், 503
552 35	பவகிழ்	பவனம், 407
" 36	நீர், 24	கீழ்நீர், 24

